

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

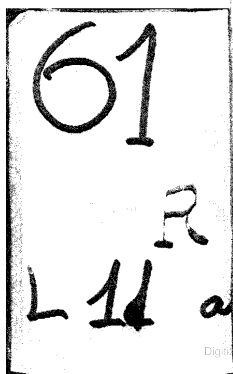
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

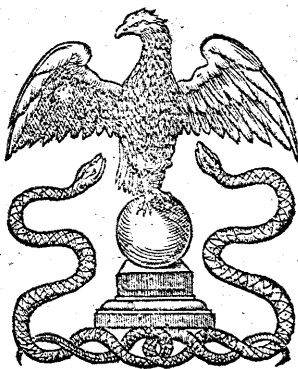

OMNIVM RE- RVME T SENTEN-

tiarum, quæ annotatu dignæ in Commen-
tariis Galeni in Hippocratem extant,
per Andream Lacunã Secõbiensem,
Medicum Iulij III. Pontif. Max.
in Elenchum minimè pœni-
tendum digesta.

*Cui accessere nonnulla Galeni Enantiomata, per
eundem Andream Lacunam summo
studio collecta.*

IN VIRTUTE

ET FORTUNA.

LVGDVNI,
Apud Guliel. Rouillium, sub scuto Veneto,
M. D. LIIII.
Cum Pr iuilegio Regis.

*Privilegium Regis ad calcem hu-
ius voluminis apposi-
tum est.*

CLARISSIMO VI-

ro, D. D. Ioanni Furtado à Mendoza, apud Venetos Oratori Cæsareo longè dignissimo, Andreas Lacuna S. P. D.

*Q*UUM haud ita pridem sub patrocinio tuo epitomen omnium Galeni operum in publicum edidissem, Vir clarissime, pollicitus sum studiosis, breui etiam daturum me, Periochen, ac veluti summam quandam, commentariorum illius viri in Hippocratē. Quod promissum, tametsi meis viribus impar, ac propemodū temerarium extitit, factum tamen est benignitate superiorum, ut non omnino vanum, aut irritum euaserit. Siquidem quum primum applicui Romam, ex priori foetura illa adhuc totus anhelabundus, ad edendum secundum partum me accinxi: collatisque exemplaribus Latinis cum Graecis, vniuersas memoratu dignas sententias, quae in Galeno supra Hippocratem extant, summa fide contraxi, contractasque, in Elenchum minimè poenitendum digessi, ut omnibus medicinae studiosis enchiridiū instar forent. Quantum autem laboris ac tædij mihi exhauriendum fuerit, hoc insigne saxum dum voluerem, iudicent eruditi, qui abunde norunt, quàm arduū & laboriosum sit, accuratum aliquem Indicem condere, vel vocula-

rum tantum, nedum sententiarum. Quòd si hac in re iudiciis delicatioribus omni ex parte satis non fecerim, à culpa reddet me immunem magnitudo negotij suscepti: quandoquidem (ut non minùs verè, quàm eleganter, ait ille) ἀρκεῖ ἐν μεγάλῳ καὶ τὸ θέλημα μόνου. Hoc autē quicquid est vigiliarum, dicare Amplitudini tuæ statui, existimans operæpretium fore, sicut qui abste cumulat plurimis ac magnificis beneficiis recessi, hoc saltem argumento, licet tenui, testarer quandam animi gratitudinem, propensionemque erga tuam dignationem. Ea quippe humanitate ac benevolentia me excepisti, exceptumque tractasti, quandiu apud te cōmorari Venetiis licuit, ut planè totum eripueris me mihi. Superuacaneū autem impræsentiarum videtur, quicquam dicere de singulari prudentia tua, temperantia insigni, admirabili continentia, multiiuga eruditione, rara in dicendo facundia, cæterisque heroicis virtutibus tuis, quas in te vno sitas, illustratasque splendore & claritudine generis, vniuersi hodie admirantur: quæq; adduxerunt Diuum Carolum Quintum Cæsarem, ut cum maximo bonorū omnium applausu, & nihil eiusmodi ambientem, præficeret isti tam graui muneri Oratoris, quod in amplissimo isto Senatu Veneto tanta cum laude administras, vniuersaque Orientis arcana tuæ fidei, ac sapientiæ concrederet. Hos itaq; qualescūq; labores meos, sub splendore nominis tui prodeuntes, hilari fronte suscipito, susceptosq; contra vitilitigatorum morsus defendito. Vale. Romæ
 IIII. Cal. Feb. 1551.

Ad Candidum Lectorem.

EMITTIMVS tandem in tuū vsum, Can-
dide Lector, omnes Commentariorum
Galenī in Hippocratem memoratu di-
gnas sententias, in Elenchum Indicem-
que adeò accuratum digestas, vt cuiusvis
præcipuæ dictionis nominatiuus, semper ferè genitiuū
præcedat: hic datiuum: datiuus accusatiuum: ac sic de-
inceps: annotatis insuper locis omnibus, vnde illæ de-
sumptæ fuerint. Quum legeris igitur, exempli gratia,
Com. in Aph. i. lib. 6. intelliges sententiam illam haberi
Commētario in Aphorismum primum libri 6. Quum
videris scriptum Com. 2. in lib. de Offi. cap. 29. petenda
sententia illa est, ex capite vigesimo nono Commentarij
secundi in librum de Officina medica, quem Hippo-
crates vocat κατ' ἐν γένει. Similiter ubi legeris, Prorrh.
vel Progn. vel de Art. intelliges librum Prorrheticor-
um, Prognosticorum, ac de Articulis. Siquidem bre-
uitatis studio adducti, nolimus passim integram di-
ctionem apponere.

Porro libellos contra Lycum & Iulianum, olim à
nostra illa Epitome exclusimus, vt eos in hanc secun-
dam editionem reseruaremus: quandoquidem in ipsis
Galenus interpretatur Hippocratem, eūque aduer-
sus Lyci & Iuliani rabiem tuetur.

Iam verò ordo & numerus capitum relegat te ad

eam Galeni editionem, quæ in viij. classes digesta, sub forma viij. fuit Venetiis excusa, idque industria Victoris Trincauelij, anno 1541. quam nimirum dum hæc conderemus, vnà cum codicibus Græcis semper habuimus præmanibus.

Nihil autem est, quod te admoneam, synonymorum in perquirendis sententiis maximam esse habendam rationem: quum ipse per te abunde intelligas, sub multis ac variis nominibus posse plurima inuestigari. Synonyma enim voco diueria nomina, quæ vnâ eandemque rem consignant: qualia sunt Iecur, Hepar: Splen, Lien: Phlebotomia, Venæ sectio, sanguinis missio: Pleuritis, Lateralis morbus. Epilepsia, Morbus comitialis, Hercules morbus, Caducus morbus, &c.

Fruere itaque hoc quantulocunque labore nostro, in tuam gratiam suscepto, & si quid videatur aut minus aptè tractatum, aut incultius dispositum, fragilitatis humanæ minimè obliuiscaris. Vale.

EPI

EPITOME COM-

MENTARIORVM GALENI

in Hippocratem, ab Andrea Lacuna

Secobiensi Medico Pontificio,

in Elenchi formam

digesta.

9

EDOMINIS
musculi sunt octo
numero. Com. 3. in
Prorrh. ca. 52.

Abluere probè, febrili disposi-
tioni, neque ut contrarium,
neque ut familiare auxilium
unum, utile existit: sed tan-
quam symptomatis alicuius
emendatorium. Cō. 1. in lib.
de Rat. uic. in mor. ac. ca. 18.

Abortiunt mulieres, cum uehe-
menter salicrint, aut fuc-
rint horrendum aliquid con-
spicata, aut ex dolore, uel
cruditate insigni, uel medi-
cato aliquo cibo, uel puri
medicamenti potione, uel ex
missione sanguinis, uel ex

alia simili euacuatione. Cō.
2. in lib. 3. Epid. cap. 8.

Abortum, si propter aliam cau-
sam, & non ob alimenti pe-
nuriam fiat, omnino præce-
det mammarum gracilitas.
Com. in Aph. 53. lib. 5.

Abhorsus fit propter uehemen-
tes atque frequentes exur-
rectiones, ob omnesq; alias
fortes motiones, doloresque.
Cō. in Aph. 27. lib. 7.

Abcessus, qui ex decumbendo
fit, maximè in diurnis acci-
dit morbis. Com. 2. in lib. 1.
Epid. cap. 39.

Abcessus adfert iudicationem,
ægrumque à molestijs om-
nibus liberat. Cō. 4. in lib.

4 4

de Ra. uic. in mor. ac. ca. 68.

Abscessus, siue ἀπόστημα vocatur confluxus sanguinis in aliquam uacuitatē mediam, quandiu nulla apertio eruptione in externa superficie contigerit. Com. 2. in lib. de Offic. cap. 26.

Abscessum nullum esse utilem ante morbum concoctum. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 5.

Abscessum secundum Hippocratem fieri non solum decumbentibus humoribus in aliquam partem, sed effluentibus etiam. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 8.

Abscessum etiam dici ab Hippocrate, cum unus morbus transit in alterum. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 21.

Abscessum haudquaquam requirit morbus, quoties per excreationē purgatur. Cō. 2. in Prognostica, cap. 63.

Abscessu iudicatorio apparente, coniectandum est crudum esse morbum, atque diuturnum. Cō. 1. in lib. 6. Epid. cap. 16.

Abscessus cataplasmatibus cal-

facientibus, & humectantibus maturandi sunt. Com. 1. in lib. de Offic. cap. 29.

Abscessus sursum uergētes plerumque sunt molestiores, quod superna membra, si affecta sint, quam inferna, maius discrimen afferant. Cō. 2. in lib. 6. Epid. cap. 14.

Abscessus solent saepe euenire in diuturnis morbis. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 1.

Abscessus non consistunt per morbos biliosos. Com. 2. in Prognostica, cap. 65.

Abscessus in morbis diuturnis ad infernas sedes erumpunt, ob frigus, crassitudinemque materiae, ac uirium imbecillitatem. Com. 2. in Prognostica, cap. 34.

Abscessus in acutioribus morbis iuxta auriculas solent erumpere. Com. 2. in Prognostica, cap. 34.

Abscessus per effluxum facti, sunt salubriores: qui uerò decumbente humore in aliquam partem, minus commodi: atque horum ipsorum remotissimi quidem à loco affectio

affetto, decumbentesque in Abscessus uocari ab Hippocrate etiam per effluxum euacuationes. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 35.

Abscessus ad articulos fiunt ijs, qui antea illos defatigarunt, & qui quouis modo morbosa lassitudine laborarunt : & quibus crassorum humorum colluies longo tempore accumulata est. Com. in Aph. 74. lib. 4.

Abscessus deligationem non postulant, nisi ut ea inferuiat medicamentis. Com. 2. in lib. de Offi. cap. 29.

Abscessus raro illis eueniunt, qui cum rigore febricitant. Com. 1. in li. 6. Epid. cap. 10.

Abscessuum omnium commune existit, quod egro diutius trahenti accidant. Com. 3. in Prorrh. cap. 65.

Abscessibus confert, nullum habere orificium, donec maturuerint. Cō. 2. in lib. de Offi. cap. 29.

Abscessibus confert, ut quoad maturuerint, nullus ex eis humor effundatur. ibidem.

Abscessus uocari ab Hippocrate, qui excretionem sunt facti noxiorum humorum, nedum qui decubitu. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 4.

Abscessus, qui ex locis superioribus, in eos qui sunt infra umbilicum, fiunt, laudari ab Hippocrate : contrarios autem, damnari. Commentar. 1. in librum 6. Epidem. cap. 16.

Abscessus per morbos grassantes ortos, esse uitio uertendos. Cō. 2. in Prorrh. cap. 6.

Abscessus tunc esse bonos, cum morbi circuitus ad infernas corporis partes insigniter deuoluitur. Cō. 3. in Prorrh. cap. 68.

Abscessus fieri, ubi magna copia crudorum humorum adest : qui parui si sint, nihil conducunt : sin magni, uires ijs non sunt pares. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 35.

Abscessus optimos esse, qui per

effluxum fiunt : proximos
his, qui remotissimi à locis
affectis decumbunt ad infe=
riores partes. Com. 3. in lib.
1. Epid. cap. 24.

Abscessus interdum sumi ab
Hippocrate pro excretio=
nibus. Com. 3. in lib. 6. Epid.
cap. 39.

Abscessus & Apostema, idem.
Abundantia prauorum humo=
rum concitare omnem mor=
bum potest, alium alio in
corpore, pro eorum natura=
libus differentijs, & dissimi=
li ratione uiuendi. Com. 3. in
lib. 3. Epid. cap. 18.

Αχαιβα. inquire, Vertebra=
rum posterior.

Accessio in febribus intermit=
tentibus potest, quod unica
dies in continuis. Com. in
Aph. 59. lib. 4.

Accessio quæ parua incremen=
ta facit, longius distare fu=
turum morbi uigorem indi=
cat. Com. in Aph. 12. lib. 1.

Accessionis futurae horam si
præcognoscamus, conducet
ad temporum particula=
rium cognitionem, in qui=
bus

cibus est dandus. ibidem.
Accessionis status est, cum to=
tum corpus incalescit ex æ=
quo. Com. 1. in lib. de Rat.
uic. in morb. ac. cap. 46.

Accessionis declinatio fit per=
spirante caliditate, ac me=
dium corporis relinquente.
ibidem.

Accessionis secundæ accremen=
tum ad primam, conspici=
tur in hora, qua fit acces=
sio: in longitudine accessio=
nis, & in magnitudine. Cō.
in Aph. 12. lib. 1.

Accessionis principium fit, uni=
uerso calore corporis ad cor
thoracemque concurrente.
Com. 1. in lib. de Rat. uic. in
morb. ac. cap. 46.

Accessionis incrementum fit,
cum calor paulatim sese à
centro ad extremas corpo=
ris partes expandit. ibidem.

Accessionem præcedens nox, in
febribus omnibus, quæ al=
ternis diebus inuadunt, ex=
quisitis tertianis exceptis,
solet esse molestior: id quod
si etiam in istis nonnunquam
accidat, futuram sequenti die
iudica

iudicationem indicat. Com.

2. in lib. 6. Epid. cap. 22.

Accessionem interdū sumi pro
deteriori tempore totius cir-
cuitus, quod est à primo in-
sultu, usque ad uigorem. Cō.
in Aph. 12. lib. 1.

Accessione ingruente, habent
pessimè tum thorax, tū uen-
ter. Com. 1. in lib. de Rat. uic.
in mor. ac. cap. 46.

Accessione urgente, nihil esse of-
ferendum. Cō. in Aph. 11. li. 1.

Accessione ingruente, uel non
multò post futura, cauendū
est, ne nutriamus. Com. in
Aph. 19. lib. 1.

Accessione incipiente, calor
naturalis totus, & humores,
in profundum corporis se
recipiunt. Cō. in Aph. 1. li. 2.

Accessione inclinante, modera-
tissimè habent thorax, &
uenter. Com. 1. in lib. de Rat.
uic. in mor. ac. cap. 46.

Accessiones, cum per febres ar-
dentes statim à principio
diebus paribus fiunt, inte-
rim ad sextum diem pessi-
mam fore crisin significāt:
interim in longum produ-

cendum morbum. Ac si qui-
dem uehementer mouean-
tur, quarta die uehementem
habente accessionem, die
sexta moriuntur. Com. 2. in
lib. 1. Epid. cap. 75.

Accessiones melancholicæ sunt
quartanæ. Com. in Aph. 12.
lib. 1.

Accessiones tertianæ magna ex
parte fiunt æstate: quartanæ
autumno: quotidianæ hye-
me. ibidem.

Accessiones præcipuè docent
commoda tempora ciborum
particulariū, in ijs morbis,
in quibus ipsæ ordinatim ob-
ueniūt. Cō. in Aph. 19. lib. 1.

Accessiones semper una hora
certa & ordinata inuaden-
tes, morbi diuturnitatē signi-
ficant. Cō. in Aph. 30. lib. 4.

Accessiones, quæ ob morbos uē-
tris, uel hepatis, uel suppara-
tiones, uel tabæ fiunt, sunt quo-
tidianæ, magisq; inuadunt
sub noctē. Cō. in Aph. 12. li. 1.

Accessiones numerantur per
intermittentes febres, ad
præcognitionē crisis, quem-
admodū numeramus dies per

con

continuas. Comm. 3. in Prognostica, cap. 7.

Accessionibus suscipiētibz magna incrementa, fieri non potest, quin proxima sit consistentia morbi. Com. in Aph. 12. lib. 1.

in Accessionibus fiunt crises, quod humores tunc uementer moueantur, ac ueluti ebullientes erumpāt: quodq; id temporis ad excretiones impellatur natura. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 13.

Accliuis figura dolorifica est. Cō. 4. in lib. de Art. cap. 38.

Accliuis figuratio stabilior & firmior est, atque à dolore remotior. Cō. 3. in li. de Off. cap. 23.

Accliuis situs dolorem excitat: eatenus autem sectandus, ut nondum crus incipiat dolore affici. Cō. 3. in li. de Frac. cap. 27.

Acetabula dici ab Hippocrate, uasorum ora, quæ in uterum desinunt. Com. in Aph. 45. lib. 5.

Acetabula dici eas cavitates osium, quæ & profundæ, &

magnis supercilijs sunt circumseptæ. Com. 1. in lib. de Art. cap. 22.

Acetum per cocturam ad nocendum infirmius redditur. Cō. 3. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 37.

Acetum melancholicis aduersissimum est: picrocholis autē idoneum. Cō. 3. in li. de Rat. uic. in mor. acu. cap. 38.

Acetum suapte natura nervos offendit. Cō. 3. in li. de Rat. uic. in mor. acu. cap. 39.

Acetum acre fermentat terram, partes quasdam eius attollens, ita ut ex terrestri substantia, & humiditate ipsius aceti, & spiritu iam uaporofo reddito, fiat compositum quid. Cō. 2. in Prorrh. cap. 39.

Acetum reddit efficaciora fomenta pleuritica. Com. 2. in lib. de Ra. uic. in morb. acut. cap. 5.

Acetum glutinosos succos ualet incidere. Cō. 6. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Acetum ferit partes nervosas. Cō. 2. in lib. de Frac. ca. 29.

Acc

Acetum est frigidum. Com. 3.
in li. de Rat. uic. in mor. ac.
cap. 18.

Aceti uirtus per cocturam mi-
nuitur. Com. 3. in li. de Rat.
uic. in mor. ac. cap. 24.

Acetum formidandum esse in
singultuosa febre. Com. 4.
in li. de Rat. uic. in morb.
ac. cap. 70.

Aceto utimur aduersus thap-
siam, refrigerandi gratia.
Com. 6. in li. 6. Epid. cap. 5.

Achillis equos uoce humana lo-
quutos fuisse. Com. 3. in lib.
3. Epid. cap. 74.

Achoras uel nostris unguibus,
uel duriore aliquo linteo,
prius exasperandas esse, ac
mox medicamēto inungen-
das. Com. 2. in lib. 6. Epid.
cap. 4.

Aconitum ingestum nullam
præstare nobis potest utili-
tatem. Com. 6. in li. 6. Epid.
cap. 5.

Acor humorum frigidus gi-
gnit immodicam cibi appe-
tentiam. Com. 3. in lib. 6.
Epid. cap. 37.

Acria omnia calfaciunt, ut

eruum, & scœnum Græcum.
Com. 1. in lib. de Ra. uic. in
mor. ac. cap. 18.

Acrimoniam esse inseparabi-
lem à uehementer calfacien-
tibus. Com. 3. in lib. de Ra.
uic. in mor. ac. cap. 2.

Acrisiæ uocabulum usurpari ab
Hippocrate, cum aut nulla
crisis futura est, aut certè
praua: in utroque autem si-
gnificato acrisias esse comi-
tes crudittatum in morbis.
Cō. 2. in lib. 1. Epid. ca. 45.

Acritudo urinæ fit propter af-
fectum renum: uel quòd talis
ad ipsos peruēnit ex uenis
superfluitas serosa percola-
ta. Com. in Aph. 58. lib. 5.

Acromion, hoc est, summus hu-
merus, cartilagineum est
os, coniunctioni clauis, atq;
scapulæ incumbens. Com. 1.
in lib. de Art. cap. 62.

Acromion auulsum solet sequi
clauicula. ibidem.

Acromio auulso, clauis si se-
quatur illud, deorsum pellen-
da est. ibidem.

Actiones, earumq; affectus, in
generatione suam essentiam
fortiunt

*fortiuntur: minimè autem,
in habitu permanente, &
stabili.* Com. 1. in lib. 3. Epid.
cap. 4.

Actiones, lege Functiones.

*Acuta febris putredinis humo=
rum est comes.* Com. 1. in lib.
3. Epid. cap. 2.

*Acutam dici eam febrem, quæ
cum tertio quoque exacer=
betur die, nullū, uel exigū,
interuallum sortitur, quò
uideatur eger ferè nihil fe=
brire.* Com. 2. in lib. 6. Epid.
cap. 22.

*Acuties morbi continua plus
quàm dies quatuordecim oc=
cupare non potest.* Com. in
Aph. 23. lib. 2.

*Acutus dicitur morbus, qui ex=
tenditur usque ad diem de=
cimumquartum.* Com. 3. in
Prognostica, cap. 10.

*Acutus morbus cum magnitu=
dine quadam, & continua
febre intelligitur.* Com. 3. in
Prognostica, cap. 10.

*Acutissimus morbus soluitur
quaternario primo.* ibidem.

*Acuti admodum morbi omnes
accedere diebus imparibus*

assolent. Com. 3. in lib. 3. Epi.
cap. 36.

*Acuti morbi præterquam quòd
celeriter iudicantur, etiam
magnitudinem habent.* Cō.
in Aph. 19. lib. 7.

*Acuti morbi omnes non postu=
lant probè abluentia edulia.*
Com. 1. in lib. de Rat. uic. in
morb. acu. cap. 18.

*Acuti morbi ex calidiori ma=
teria ortum habent.* Com. 2.
in Prorrh. cap. 15.

*Acuti morbi dicuntur, qui sua
ad finem usque tempora ci=
tò pertranseunt.* Com. 1. in
lib. 6. Epid. cap. 8.

*Acuti morbi sunt, pleuritis,
peripneumonia, & phreni=
tis.* Cō. in Aph. 12. lib. 1.

*Acuti morbi per excretionem
potius iudicari consueuerūt.*
Cō. 2. in Prognostica, ca. 65.

*Acuti morbi sunt magni, & ad
suum uigorem quàm celer=
rimè properant.* Cō. in Aph.
23. lib. 2.

*Acuti morbi sunt, qui soluun=
tur quartodecimo die.* Com.
1. in Prognostica, cap. 25.

*Acuti morbi necessariò habent
comi*

- comites febres. Com. in Aph. 7. lib. 1.
- Acutissimi morbi biliosissimi sunt. Com. 3. in Prognostica. cap. 32.
- Acutorum morborum alij simpliciter acuti dicuntur: alij ex conuersione. Com. 1. in Prognostica, cap. 25.
- Acutorum morborum terminus est quartusdecimus dies. Cō. in Aph. 59. lib. 4.
- Acutorum morborum perpauci sunt, quibus non adsit febris. Com. in Aph. 19. li. 2.
- Acutorum morborum iudicationes non produci ultra quartumdecimum diem. Cō. in Aph. 23. lib. 2.
- Acutorum morborum natura est, ut ipsorum febres sint cōtinuæ. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 18.
- Acutorum morborum febres omnino continuæ existunt. Com. in Aph. 19. lib. 2.
- Acutorum morborum inequales motus habentium, hoc est, quorum acrimonia remittitur, multos productos fuisse ultra quartumdecimum diem. Com. in Aph. 23. lib. 2.
- Acutorū morborū hi simpliciter acuti, illi peracuti uocantur. Cō. 3. in Prognostica, ca. 10.
- Acutorum morborū natura est duplex: alij enim à solis humoribus calidis, ijsq; non in parte aliqua fixis, sed æqualiter per uniuersum oberrantibus corpus, gignuntur: alij ab aliqua particula affecta ducunt originem. Com. in Aph. 19. lib. 2.
- Acutos simpliciter uocasse morbos Hippocratem, quicunq; intra diem quartumdecimū integrè iudicantur. Com. in Aph. 23. lib. 2.
- Acutos morbos ex decidētia uocari, quicūq; iudicati imperfectè, seruantur ad aliquē iudiciariū diē, à quartodecimo usq; ad quadragesimū. ibid.
- Acutos morbos necessariò commitantur febres continuæ. Com. in Aph. 30. lib. 5.
- Acutos morbos absq; febre, esse epilepsiā, apoplexiā, cōuulsionem, & tetanum. ibidem.
- Acutos morbos uocari ab Hippocrate, quorum febres omnino

nino continuae sunt. Com. in cap. 11.

Aph. 1. lib. 7.

Acutissimos dici ab Hippocrate morbos eos, qui in exiguo iudicantur tempore. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 3.

Acutis morbis sunt contrarii diuturni. Com. 1. in Progn. cap. 25.

Adenes sunt natura apti ad excipiendas superfluitates. Cō. in Aph. 26. lib. 3.

Adenum natura exanguis est, atque frigida. Com. in Aph. 40. lib. 5.

Adeps extra corpus processu temporis, priorem colorem mutat, subcroceusque redditur. Com. 2. in Progn. ca. 21.

Adipes colliquati in ceteris corporis partibus, paulatim, & non confertim cum urina excernuntur: adipis uero circa renes soluti transsumptio ad urinas celerrima est, & non paulatim, sed simul atque cōfertim perficitur. Cō. in Aph. 35. lib. 7.

Adolescentuli ob aetatem non ob uitæ institutum, sunt calidi. Com. 1. in lib. 1. Epid.

Adolescentium aetas est, quæ ab anno decimo octauo usque ad uigesimum quintum, extenditur. Com. in Aph. 9. lib. 5.

Adolescentium aetas est calida, & sicca. Com. in Aph. 45. lib. 2.

Adolescētium aetas medium obtinet locum inter pubertatem, & consistentis ætatis uigorem. Com. in Aph. 29. lib. 3.

Adolescentium aetas est omnium ætatum optima. Cō. in Aph. 18. lib. 3.

Adultorum aetas est calida, & sicca. Com. in lib. de Salub. diæta, cap. 7.

Aeger, si sit audiens Medico, efficitur socius illi, ut hostis morbo: contra uero, si Medici iussis non audiat. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 51.

Aeger facile obtemperabit præceptis Medici, si certò credat se inde relaturum insignem quandam utilitatem. Com. 4. in lib. 6. Epid. ca. 8.

Aegri corpus, si plerisque aliorum quæ rectè ualent, sit simile,

- mile, nulli prauo affectui obsecundarit. *ibidem*.
 est obnoxium. *Com. 1. in lib. de Off. cap. 1.*
 Aegri mores noscendos esse. *Cō. 2. in lib. 6. Epid. c. 43.*
 Aegri naturam pernoscendā esse. *Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 20.*
 Aegro assideant, ac ipsius curam habeant ij, quorū consuetudine ipse oblectetur quā maximē. *Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 8.*
 Aegro prudenti, nec timido, omnia exponenda esse, quae in morbo euētura speramus. *Cō. 2. in lib. 6. Epid. c. 42.*
 Aegro imprudenti, timidoq; omnia dicito, quibus ipsum futurum firmiori animo speras: ita tamen, ut neq; mentiaris plurimum. *ibidem*.
 Aegro, si quando cogaris certam polliceri salutem, ob nimiam eius formidinē, egressus, illis saltē, qui ipsius curā gerūt, uera exponito. *ibidē*.
 Aegro nunquā pollicearis salutem, nisi addideris, si ille in omnibus rectē se habuerit, praeceptisq; Medicorum obsecundarit. *ibidem*.
 Aegri ijs, quos libentius aspicunt, magis se obediētes praestant. *Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 8.*
 Aegri omnes nō à sola uictus ratione curantur. *Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. acut. cap. 17.*
 Aegri plurimū confidentes, ac si in nullo uersentur discrimine, non admodum obsecundant Medicis. *Com. 2. in lib. 6. Epid. c. 42.*
 Aegros nonnullos adeo esse timidos, ut antequā secti sint, dū uidelicet futurū dolorem expectant, deficiant animo: ac proinde illos esse à chirurgo fallendos. *Com. 1. in lib. de Off. c. 13.*
 Aegros aliquot Pergami à Deo admonitos, absq; potu ad quintūdecimū usq; diē perstitisse, atque ita sanatos fuisse. *Cō. 4. in lib. 6. Epid. c. 8.*
 Aegrotos plures restitui, quā interire. *Cō. in Aph. 13. li. 2.*
 Aegypti loca recedentia à mari, calida esse, et sicca. *Cō. in Aph. 14. lib. 3.*

Aegyptij quaecunq; artiū in=
uenta à publico peritorum
hominum collegio approba=
ta, inscribebant columnis,
quæ in locis quibusdam sa=
cris repositæ erant. Gale.
contra Iulianum.

Aequale dicitur aliquid, quo=
ties totum est simile. Com.
2. in Progn. cap. 28.

Aequalitas in excrementis, eo=
rū auget bonitatē, atq; mali=
tiā. Cō. 2. in Prognosti. c. 21.

Aequinoctium existit uniuer=
sale. Cō. 1. in lib. 1. Epid. c. 1.

Aequinoctium est duplex, al=
terum uernum, alterum au=
tumnale. ibidem.

Aequinoctium hyemē subse=
quens principium ueris fa=
cit. Com. in Aph. 14. lib. 3.

Aequinoctia fieri eodem tem=
pore in omnibus locis. Cō. 1.
in lib. 1. Epid. cap. 1.

Aequoca, inqre, Homonyma.
Aër externus tale instrumen=
tum fit uisui extra corpus,
quale est neruus in corpore.
Com. 1. in Progn. c. 23.

Aër insigniter frigidus inspi=
ratus, organa respirationi

inseruiencia refrigerat: un=
de modicam quādam tuſsim
excitat. Com. 2. in lib. 6.
Epid. cap. 23.

Aër facilius, quā aqua calfit
atque refrigeratur. Com. 4.
in lib. 6. Epid. cap. 10.

Aër ut omnino immotus per=
maneant, & quietus, cōtingit
nunquā: licet interdū motus
eius ob exiguitatem nos la=
teat. Cō. 3. in li. 3. Epid. c. 1.

Aër non est suapte natura
splendidus, uerū solari ra=
dio ipsum à suprema parte
feriēte, uniuerſus alteratur,
atq; cū sibi ipsi undequaq;
continuus sit, transmutatur.
Com. 4. in li. 6. Epid. c. 10.

Aër tanquam manus quædam
existit, quæ à pulmone sur=
sum crassos humores ra=
piat. Com. 3. in lib. de Rat.
uic. in mor. acut. cap. 2.

Aër ambit mare, circumual=
laturque ab æthere. Com. 2.
in Progn. cap. 7.

Aëris nos ambiētis tēperamē=
tum, dispositionem corporis
secū immutat. Cō. 4. in li. de
rat. uic. in mor. ac. cap. 1.

Aëris

- Aëris cōuerſiones præter naturā, eſſe octo: quatuor nēpe ſimplices, in calore, frigore, humiditate, ſiccitateq;: quatuor uerò cōpoſitas, in calore & humiditate, calore & ſiccitate, algore & humiditate, algore deniq; & ſiccitate. Com. 3. in li. 3. Epid. c. 2.
- Aëris aliquid etiāſi per gulā ad uētriculū deferatur, non nocet. Cō. in Aph. 17. lib. 2.
- Aëris temperamentorum diſſerentiæ ſunt quatuor. Com. 1. in lib. 1. Epid. cap. 1.
- Aëris cōſtitutionē proportionē reſpondere illi, quæ in eſt mari. Cō. 3. in li. 3. Epid. c. 1.
- Aëris ſubſtantia potiùs, quàm qualitate inſeſtante corpora, mutandam regionē eſſe, modiceq; utendum reſpiratione. Com. 2. in lib. de Nat. hum. cap. 3.
- Aëri inſunt inania ſpatia, iuxta Epicuri ſententiam. Cō. 4. in lib. 6. Epid. cap. 10.
- Aërem eſſe magnæ uocis materiā. Cō. 4. in li. 6. Epid. cap. 24.
- Aeruginofa fit bilis, ubi ſeroſa humiditas uehementē affatur. Cō. 2. in Progno. c. 47.
- Aeruginofus gignitur ſuccus, ob hepar phlegmone affeſtū. Cō. 1. in Prorrh. ca. 10.
- Aeruginofus humor quacunq; ex parte excernatur, & ſuccum, ex quo ortum habet, et morbum, uehementer tum calidum, tum ſiccum eſſe demonſtrat. ibidem.
- Aeruginofi uomitus progreſſu ad nigrum humorem ſiūt. ibidem.
- Aeſtas ueri ſuperueniens, humores uernos euacuat. Com. in Aph. 22. li. 3.
- Aeſtas etiāſi ſaluberrimum corpus exceperit, in eo ſtuam bilem accumulatur. Com. in Aph. 20. lib. 3.
- Aeſtas calore, ſiccitateq; ceteris tempeſtatibus præſtat. Com. 1. in lib. 1. Epid. c. 1.
- Aeſtas eſt ultra modum calida & ſicca. Præf. in libr. 1. Epidem.
- Aeſtas confert ad celeritatem ſolutionis morborum. Com. in Aph. 12. li. 1.
- Aeſtati ſeruide congruunt

- hyemis lenitas, & ueris
tranquillitas. Com. 3. in lib.
3. Epid. c. 6.
- Aetatem circumscribi Vergi-
liarum & Arcturi ortu. Cō.
2. in lib. 1. Epid. cap. 2.
- Aestate discuti humores, ac
uires dissolui contingit. Cō.
in Aph. 25. lib. 2.
- Aestate natiuus calor ad sibi
similem fertur. Cō. in Aph.
15. lib. 1.
- Aestate flaua bilis abūdat, &
tota animalis natura magis
ad superna mouetur. Com. in
Aph. 2. lib. 4.
- Aestate minus appetunt homi-
nes, & cibos egrius conco-
quunt. Com. in Aph. 15. lib. 1.
- Aestate inualescit bilis. Com.
1. in lib. 1. Epid. c. 1. & 8.
- Aestate sanguis exuberat, au-
geturque bilis. Com. 1. in lib.
de Nat. hum. cap. 42.
- Aestiuum tempus suapte na-
tura est calidum. Com. 3. in
lib. 3. Epid. c. 6.
- Aestiuo tempore pauca, sed
sepius, offerēda. Cō. in Aph.
17. li. 1. & in Aph. 18. li. 1.
- Aestiu morbi omnes sunt bre-
ues, quoniam humores gi-
gnētes illos, soluuntur, atq;
diffiātur. Cō. in Aph. 25. li. 2.
- Aetas ad quintum & triges-
imum annum, plurimum san-
guinis gignit. Cō. 3. in Pro-
gnostica, cap. 12.
- Aetas refertur ad corporis ha-
bitum, non uirtutem. Com.
4. in lib. de Rat. uic. in mor.
ac. cap. 25.
- Aetate consistentes dicuntur,
qui mediam aetatem habent
inter pueros, & senes. Com.
in Aph. 13. li. 1.
- Aetates, ut naturæ, bene se ha-
bēt, calidæ quidē, ad frigida
loca, & tēpora: frigidae aut,
ad calida. Cō. in Aph. 3. li. 3.
- Aetates calidas esse, in quibus
amara bilis redundat. Cō.
2. in li. 1. Epid. cap. 7 & 8.
- Aetates temperatæ, si uictui,
et regioni, & loco tēperato
cōparentur, similes à simili-
bus bene afficiuntur. Quæ
uerò plus à temperie rece-
dunt, ijs contraria secundum
temperaturam conferūt ma-
gis. Com. in Aph. 3. lib. 3.
- Aetates esse in quatuor secā-
das

- das. Cō. in li. de Sal. diæ. c. 7. 2. in Prorrh. ca. 57.
- Aetatum differentia confert Affectionū distinctio una sumi
ad capiendam uicius ratio=
nem. Com. in Aph. 12. lib. 1. tur ex urinarum cruditate,
concoctioneq;. Cō. 4. in lib.
Aetherem appellabāt ueteres de Rat. uic. in mor. ac. c. 42.
- ambientem aërem, quum Affectum calidum ex redun=
exactè esset purus. Com. 4. dantia calidioris elementi
in lib. 6. Epid. cap. 19. excitari. Com. 2. in lib. de
Nat. hum. cap. 22.
- Affectio, ex functionum par=
tis affectæ lesione, & ex ijs, Affectus animi deijcentes ui=
quæ in ipsa apparent, de præ res, tremorē inducunt. Cō. 1.
henditur. Cō. 1. in Prorrh. in lib. 3. Epid. cap. 4.
- cap. 4. Affectus cōpositi & misti, cō
positam medendi rationem
Affectio cū sit, ac nondū facta postulant. Com. 4. in lib. de
est, breuiter, separata efficiē Arti. cap. 44.
- te ipsa causa, sedatur. Si ue=
rò completa ea fuerit, etiam Affectuum dignotio ualde ne=
si causam tollas, nihil ad cu= cessaria ad curationem exi=
rationem contuleris. Com. stit. Com. 1. in lib. de Rat.
2. in Prorrh. cap. 16. uic. in morb. ac. cap. 3.
- Affectio omnis uehemens, est Affectus trāsferri ab interio=
perniciosa, si cum uirū im= ribus ad cutem ipsam, con=
becillitate coëat. Com. 3. in fert. Cō. in Aph. 37. cap. 6.
- Prorrh. cap. 4. Αγκλν dici affectum illū,
quo mēbra præter naturam
Affectiōis incipiētis notæ, pro flectuntur, affectis internis
gnostica sunt: absolutæ aut, musculis, uel tendinibus. Cō.
signa. Cō. 2. in Prorrh. c. 4. 3. in lib. de Artic. cap. 100.
- Affectiōes, quæ absq; ullo au Agglutinari postulant illa,
xilio uel artis, uel naturæ quæ diuisa sunt, & non di=
cessarunt, suspectā infidēq; scissa. Com. in Aph. 19. li. 6.
- solutionem sortiuntur. Com.

- Ala dicitur regio illa, quæ sub humero in brachij extensione conspicitur. Cō. 1. in li. de Artic. cap. 4.*
- Alati sortiuntur cor paruum, ob idq; etiam calorem, qui ab eo per uniuersum corpus diffunditur, imbecillum. Cō. 3. in li. 6. Epid. cap. 13.*
- Alati homines sunt ad phthisim parati. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 18.*
- Alatos uocari à medicis, qui instar alarum auium prominentes habent scapulas, retrorsumq; reflexas. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 13.*
- Alatos fieri homines ob caloris insiti imbecillitatē. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 18.*
- Albus color indicat iusto frigidius temperamentū. Com. 3. in li. 3. Epid. cap. 70.*
- Albo colore præditi, sanguinis profluuio non admodum expositi sunt, nec id ipsis magis prodest, quam illis, qui sunt suppalidicū rubore, aut nigredine. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 21.*
- Albumine ouorum utimur ad lippitudinem. Com. 1. in Pro*
- gnostica, cap. 23.*
- Alēda mēbra, propria quadā ac familiari sibi materia egent. Cō. 5. in li. 6. Epid. c. 1.*
- Alendi interdū sunt ægri necessariò in declinatiōis principio per acutos morbos. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. ca. 77.*
- Alendum esse parcè simul & rarò, ubi cum naturæ robore humores supabūdarint in corpore. Cō. in Aph. 17. li. 1.*
- Alendum esse ægrū liberaliter simul & sæpe, si cum humorum defectu, uel corruptione, uires ualidæ fuerint, modò acceßiones non relutentur. ibidem.*
- Alēdū esse ægrū cū modèratissimè habuerint tum thorax, tum uēter. Cō. 1. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 46.*
- Alendum esse ægrum rarò simul & parcè, si uires ualidæ fuerint cū affectu plethorico. Com. in Aph. 17. lib. 1.*
- Alendum esse ægrum parcè, sed crebrò, si uires debiles sint, & affectus ex humorū corruptione uel defectu exoriat. ibidem.*

Alexan

Alexandriae nulla uictus ratio
obseruatur. Com. 1. in li. 6.
Epid. cap. 1.

Alexandriae dum uersaretur
Galenus, utebatur consuetu-
dine Heracliani Medici. Cō.
2. in lib. de Nat. hum. ca. 6.

Alexandrini uestiebantur ci-
bis salitis, porrisq; , & zy-
thum bibebāt. Com. in Aph.
20. li. 2.

Alexipharmaca Græcè dicū-
tur, quæ deleterijs aduersan-
tur medicamentis. Com. 6.
in li. 6. Epid. cap. 5.

Alexipharmaca, theriacaq;
medicamenta possunt nos
perdere, nisi omnino parū
ex ipsis quis sumat. ibidem.

Ali non probè corpus contin-
git, nōnunquam ob potētia,
quæ ipsum nutrit, imbecillita-
tem. nonnunquam ob uitio-
rum humorum colluuiem.
Com. in Aph. 31. lib. 2.

Alica nec paucum, nec confer-
tim alimentum affert, sed
multo tempore multum ali-
mentum largitur. Com. in
Aph. 18. lib. 2.

Alienati mente ob atram bilē,

si superueniat eis rigor, mo-
rientur. Cō. 1. in Prorrhēt.
cap. 14.

Alimentum humidum, ac præ-
cipuè natura calidum, alio
facilius nutrit. Com. in Aph.
11. li. 2.

Alimentum tertium uocatur,
quod partibus animalis ap-
ponitur. Cō. in Aph. 17. li. 2.

Alimentum est necessarium,
ut quod effluxit è corpore,
restitueretur. Com. in Apho.
14. lib. 1.

Alimentū augens quidē robur
naturæ, dicitur plenū. cōser-
uās aut, moderatū: ut minu-
ens, tenue. Cō. i Aph. 4. li. 1.

Alimentū minuēs robur, per-
petuò fugiendum est. ibidem.

Alimentum impuro corpori
adueniens, corrumpitur. Cō.
in Aph. 10. lib. 2.

Alimenti quantitas, esse de-
bet quantitati eius quod dif-
flatur, proportionalis. Com.
in Aph. 15. lib. 1.

Alimentī necessitas nulla foret,
si nihil à corporibus nostris
efflueret. ibidem.

Alimenti pars una ueluti se-

- rosa, & humida est, quæ ipsi
 gratia distributionis admi-
 scetur: altera, uelutî super-
 fluitas fuliginosa, quæ neque
 assimilari corpori, neque ag-
 glutinari potest. Vtraq; est
 singulis diebus uacuanda.
 Com. in Aph. 15. li. 3.
- Alimento opus non esset, si ni-
 hil è nostro corpore efflue-
 ret. Com. 1. in li. de Rat. uic.
 in mor. ac. cap. 44.
- Alimēta oportet semper esse
 robori innati caloris propor-
 tionalia. Cō. in Aph. 15. li. 1.
- Alimonia conducit plurimum
 ad carnis bonitatem. Com.
 4. in libr. de Rat. uict. in
 mor. ac. cap. 101.
- Alimonia humidior exiccatis
 tum uentri, tum uniuerso
 corpori, peculiare auxilium
 largitur. Com. 2. in lib. de
 Rat. uic. in mor. ac. cap. 28.
- Alimonia ledere admodū na-
 ta est in accesionū princi-
 pijs et incremētis. Cō. 1. in li.
 de Rat. uic. in mor. ac. c. 46.
- Alleuari, mitescereq; assolet
 morbus post exitiosa signa
 & symptomata, quū natura
- emoritur, extinguiturq; na-
 tiuus calor. Com. 1. in lib. 3.
 Epidem. cap. 8.
- Allium, si præuacuato exhi-
 beatur corpori, capitis gra-
 uitatem persanat, flatusque
 discutit, & confert ijs qui
 sese uino & crapula sunt
 impleturi. Com. 4. in lib. de
 Rat. uic. in mor. ac. cap. 90.
- Alliū ea reprimit, quæ uehe-
 mēti frigore officiūt. Cō. 6.
 in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Allium est acre, erodēsq;.
 Com. 4. in lib. 6. Epid. ca. 5.
- Aloë citra morsum exiccat.
 Com. 2. in li. de Arti. c. 49.
- Alphi ex prauis humoribus
 circa cutim cōsistētibus ortū
 habēt. Cō. 3. in li. 6. Ep. c. 37
- Alteratio fit ab efficientibus
 qualitatibus, cū calfiūt, refri-
 gerātur, humectātur, et exic-
 cātur corpora. Cō. 2. in li. de
 Rat. uic. in mor. acut. c. 1.
- Alteratrix facultas in uentri-
 culo iecinorēq; molitur con-
 coctionem ciborum. Com. 1.
 in Progn. cap. 42.
- Alteratrice facultate dispen-
 satis ab ea corporibus na-
 tura

- tura alimentum assimilatur. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 44.
- Alteratur unumquodque facilius à sui similibus. Com. in Aph. 50. lib. 2.
- Alterci semen stupefacit. Cō. 6. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Altrix facultas à iecore in uenas influit. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 2.
- Altrix facultas corrigit substantiæ defectus in quantitate. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 1.
- Alunt tardè & paulatim caro bubula, cochleæ, uerticilli marini, squillæ, cammari, locustæ, & quæ dura carne constant. Præterea casei durissimi, carnes salitæ, lētes, bulli, ouæque per cocturam durata. Com. in Aph. 18. lib. 2.
- Alius redditur æquo humidior, dum cibus in chylum conuersus, parcius distribuitur: Siccior uerò rursus, omni humore ab ipsa ad hepar relato. Cō. in Aph. 20. lib. 2.
- Alius quibus supra modum
- humida fuerit, ijs potum minorem dabimus: illiq; uiam ad uescam parabimus: quibus uerò siccior, plus eis offeremus potionis, & distributionem, quantum licebit, prohibebimus. Cō. in Aph. 83. lib. 4.
- Alius intercepta, semper capitis symptomata exasperat. Com. 2. in Proorrh. cap. 55.
- Alius in quouis morbo absq; signis coctionis profluens, nihil iuuat: cum illis autem iuuat: magisq; si contristans humor uacuetur: atq; adhuc magis, si æger post euacuationē facilius toleret morbum: certiusq; cum in die criseos apparuerit quippiam, quod per indicē significatū prius fuerit. Cō. 2. in Proorrh. c. 57.
- Aluum humectam habentibus ob bilem in iuuentute, ijs senescentibus in cōtrariū mutatur. Cō. in Aph. 20. lib. 2.
- Amazones infantulis suis masculis perueriebant coxæ, aut genu articulum, ut inde claudi euadentes, non insidiarentur sexui foemineo. Hippo-

- crates recitathoc ex aliena historia, textu 3. lib. de Art. cap. 86. *specū generalior. ibidem.*
- A*mazonidas māmam dextrā exurere, ut plurimo alimēto perueniente ad manū uicinam, ei maior adsit uigor, ut quæ & ipsa sit natura debilis. *Com. in Aph. 43. lib. 7.*
- A*mans, erga eam rem, quam amat, cecutit. *Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 10.*
- A*mara irritant, infestantq; uentriculum. *Com. 3. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. ca. 11.*
- A*maris nemo utitur, nisi uice medicamenti. *ibidem.*
- A*maritudinem oris gignit bilis flaua, ruffa q; in uentriculo delitescens. *Cō. in Aph. 17. lib. 4.*
- A*marulentum os reddit bilis amaritudo. *Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 6. & cap. 13.*
- Αἰάυγωσις* est obscura, imbecilla q; organorum uisui destinatorū sensio, sine turbulentie apparitione. *Com. 2. in Prorrh. cap. 11.*
- Αἰάυγωσις* est turbulento a= *specū generalior. ibidem.*
- A*mbidentia dicuntur, quæ utroq; dentium ordine utuntur. *Cō. 1. in li. de Articul. c. 27.*
- A*mbidextra mulier nulla datur, ob naturæ imbecillitatem. *Cō. in Aph. 43. lib. 7.*
- A*mbidextri uiri sæpius sunt uisi. *ibidem.*
- A*mbidextrū uocat Euripides ferrū utrinq; incidens. *ibid.*
- A*mbileuū appellauit Aristophanes in Tagenitis, utrinq; sinistrum. *ibidem.*
- A*mbitiosi à gloria populari uincuntur. *Com. 2. in lib. de Offi. ca. 1.*
- A*mbulationi inserviunt articuli quatuor, nempe qui ad inguen, qui ad poplitem, qui ad talum, & qui ad digitos, constitutus est. *Cō. 3. in lib. de Articul. cap. 110.*
- A*moris nullus pulsus est proprius. *Com. 1. in Prognostica, cap. 8.*
- A*mpullæ gignuntur tenace quodam humore in se spiritum complectente. *Com. in Aph. 43. lib. 2.*
- A*murca uocatur fex olei. *Cō.*

in Aph. 45. lib. 7.

Amurcam refert incocta putredo hepatis. ibidem.

Analogismus, est ratio, quæ ab euidenti aufficata, rei obscuræ aperit cognitionē. Cō. 1. in Prognostica, cap. 6.

Anasarca solus, cū incipit, eget interdū sanguinis detractione: qui scilicet ex retentione uel hæmorrhoidis, uel muliebriū, uel ex quapiā id genus plethorica causa, inceperit. Cō. 4. in lib. 6. de Rat. ui. in mor. acu. cap. 111.

Anasarca post sanguinis detractionē, si fortē eam postularit, requirit calfacientem, & exiccantem uictus rationem. ibidem.

Anasarca, lege Hydrops.

Ancon, siue ὀλεκγανον, siue κίβιτ, est cubiti gibbus, cui præsertim inuitimur. Cō. 2. in li. de Fract. ca. 66.

Ancos dici eos, quibus brachiū est breuius, quod in alā deciderit. Com. 3. in lib. de Art. cap. 88.

Angina, partium quæ in gutture sunt, est inflammatio:

quæ, post sanguinis detractionem, repurgari potest. Com. 4. in lib. de Rat. uit. in morb. acu. cap. 20.

Angina fit nonnunquam, superfluitatum multitudine ad fauces inuecta: fit etiam magna ex parte fluxionibus ex capite obfirmatis in faucibus. Cō. in Aph. 16. lib. 3.

Anginam creans phlegmone, reuellenda est ad exteriorē regionem, circumpositis collo, quæ attrahitoria polleant facultate, medicamentis. Cō. 4. in lib. de Rat. ui. in mor. acut. cap. 30.

Anginam interdum fieri colli uertebri ad anteriorē partem luxatis. Cō. 1. in Prorr. cap. 11.

Anginam fieri aliquando (licet rarissime) attracta secunda ceruicis uertebra ad anteriora, idque à musculis anterioribus, uel inflammatis, uel tensis. Cō. 2. in Prorr. cap. 54.

Anginam fieri impactis crassis humoribus in uenis gutturis. Com. 4. in lib. de Rat. uic.

- uic. in mor. ac. cap. 30. ces decumbunt. Cō. in Aph. 22. lib. 3.
- Angina occupāte, inflamma- Angularis manus figura, me-
tas partes, tū adstringendas dia est inter summam con-
repercutiētibus, tū colluen- tractionem, & extensionē.
das acribus, ac digerentibus Commen. 1. in lib. de Offic.
esse medicamentis. ibidem. cap. 17.
- Angina occupante, uacuandū Angularis brachij figura est
esse corpus sectione uenæ, iustissima, & quā maxi-
purgatione, & clystere ibi. me à dolore excitando alie-
Angina urgente, receptacula na. Com. 2. in lib. de Fract.
spiritus in pulmone, reclusa cap. 3.
- sunt & pura: constringitur Angularis brachij figuram
tamen spiritui primus in- tunc dici, cū brachium cu-
gressus, ob musculorū gut- bitusq; ita compositi sunt,
turis inflammationem, ita ut ut rectum angulum referāt.
usui respirationis non fiat Commen. 3. in lib. de Offic.
satis: quare sic affecti eri- cap. 20.
- guntur, totoq; inspirant tho Angulares manus uocat Hip-
racc. Cō. 2. in li. 3. Epi. ca. 4. pocrates, dum cubitus cum
Angina grauissimē laborātes brachio rectum constituit
cogūtur recti spirare, ut spi- angulum. Com. 1. in lib. de
ritus meatum dilatent. Cō. Offic. cap. 17.
3. in Progn. cap. 16. Angulus acutus uocatur, qui
Anginae esse speciem duplicē: recto est minor, ut ob usus,
unam à frigida glutinosaq; qui maior. Com. 3. in lib. de
fluxione exortam: alterā à Offic. cap. 20.
- calida & acri. Cō. 4. in lib. Angulus rectus nullam admit-
de Rat. uic. in morb. acut. tit inclinationem. ibidem.
- cap. 30. Angulus rectus est unicus. ibi.
- Anginas fieri autumnō à bi- Angulorum tam acutorum,
lios humoribus, qui ad fau- quā

- quàm obtusorum, multitu- Anima acumen à bilioso hu-
do non potest numero com- more nascitur : ab atra bile
prehendi. ibidem.
- Angustia circa respirationē Anima constantia, stabilitasq; : à
contingit, uel repleta cavi- sanguine simplicitas, stoli-
te thoracis, uel pulmonis ca- ditasq;. Cō. 1. in lib. de Na.
uernis, uel aliqua inflamma- huma. cap. 47.
- uione totū occupante uiscus, Anima substantiam Galenus
uel arteriam asperam, uel haud firmiter capit. Com. 5.
guttur, uel fauces. Com. in in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Aph. 34. lib. 4. Anima principalis pars con-
sistit in cerebro. Com. in
Anhelitum nemo potest cohi- Aph. 14. lib. 7.
- bere. Com. in Aph. 23. lib. 3. Anima substantiam sciuisse,
Anima rationalis, si substan- medicis esse superuacaneū.
tia ipsius non sit species cor- Com. 5. in lib. 6. Epid. ca. 5.
- poris, non crescet ad mortē Animam uocari sensus atque
usq;. Cō. 5. in lib. 6. Epi. c. 5. motionis causam. Gal. con-
Anima si sit quædam species tra Iulianum.
- corporis, meritò ad mortem Animam hominis semper us-
usque crescet cum corpore: que ad mortē oriri: ex Hip-
si uerò eius substantia diuer pocratis mente. Com. 5. in
sa sit, de natura quidē, quā lib. 6. Epid. cap. 5.
- altricem uocat Aristoteles, Animam arbitantes esse spi-
Plato facultatem appetito- ritum, eam ex uapore san-
riam, non autē de anima ra- guinis conseruari autu-
tionali, uerū esse quod dictū mant, necnon ex aëre qui
est, poterit: nempe crescere per asperam arteriam in-
illam cū corpore. ibidem. tra corpus per inspiratio-
nem illabitur. ibidem.
- Animæ substantiam esse ani- Animam putasse Hippocra-
malem spiritum, Galenus tem esse naturalem calo-
pronuntiasse uidetur, ibid. rem

rem. *ibidem.*

Animam esse vim incorpo-
ream, quæ morientibus ani-
malibus, à corporibus sepa-
retur, existimantes, temeri-
tate potius, quàm sapientia,
nobis præstare. ibidem.

Animam plantarum Stoici na-
turam appellant: animã au-
tem eam, qua animalia re-
guntur: & utriusque sub-
stantiam, congenitum spiri-
tum esse statuunt, ut tamen
inter se differant, quod sic-
cior spiritus animæ sit, bu-
midior uerò naturæ. ibidem.

Animalis potentie robur co-
gnosci ex uoluntarijs actio-
nibus. Com. 2. in Prognost.
cap. 26.

Animalia plurimum inter se
diuersa, gignere quicquam
non possunt, quantumlibet
commisceantur. Com. 1. in
lib. Hip. de Nat. hum. ca. 10.

Animalia quæcunque simul-
atque proposuerint mem-
brum aliquod flectere, ex-
tenderẽue, id agunt, etiam si
musculorum motus nondum
cognorint, imò ne musculos

quidem ipsos. Com. 5. in lib.

6. Epid. cap. 2.

Animalium corpora (ut ait
Diocles) cōstant ex eo quod
fert, & ex eo quod fertur.
Com. 2. in Progn. cap. 6.

Animantia reguntur à natu-
ra, & ab anima. Gal. contra
Iulianum.

Animi defectio, totiusque in
oculo lucis impedimentum,
imbecillæ animalis faculta-
tis sunt signa. Cō. 3. in Pro.
cap. 20.

Animi exercitatio in homini-
bus cogitatio est. Com. 5. in
lib. 6. Epid. cap. 11.

Animosos esse magnanimos,
& humilium rerum cōtem-
ptores. Com. 2. in lib. 1. Epi.
cap. 78.

Annus continet trecentos
& sexagintaquinque dies,
& quartam diei partem,
cū alia particula ferè unius
diei centesima. Com. 3. in
Progn. cap. 4.

Anni tempora dissident inter
se calore, frigore, humidita-
te, siccitateque. Com. 1. in li.
1. Epid. cap. 1.

Anni

Anni temporū diuīſio ex ſpa-
tio ipſorum efficitur. *ibid.*

Annum commodè partiri in
ſeptem portiones, ita ut Au-
tumnus & Ver, integra con-
ſtent, & indiuiſa: diuida-
tur autē in partes tres hy-
ems: & in duas æſtas: ſed
commodè etiam in quatuor
tempora diuidi. *ibidem.*

Annum diuidi in menſes duo-
decim ſecundum Romanos.
ibidem.

Annum comprehendi diebus
365. ſecundum ſupputatio-
nem Romanorum: ſecun-
dum Palæſtinorum uerò
uſum, diebus trecentis, quin-
quagenis, quaternis. *ibidem.*

Annum comparari diei ab
Hippocrate, nempe aurore
quidē, uer: meridiei, æſtatē:
autumnū ueſperi: hyemē
denique nocti. *Com. 1. in lib.*
6. Epid. cap. 14.

Antecanis, inquire Caniculā.

• Anteriora corporis ſunt ar-
terioſa & uenofa. *Com. in*
Aph. 65. lib. 5.

• Anteriores partes calidiorem
temperiem, quā poſterio-

res, ſortiuntur. *Cō. in Aph.*
69. lib. 5.

Anthrax, hoc eſt, carbo, dici-
tur ulcus eſcharoſum, cum
inſigni corporum circun-
ſtantium feruore. *Com. in*
Aph. 45. lib. 6.

Antonino Commodi patre im-
perante, omnes qui cum eo
uerſabantur, erant ad cu-
tem raſi. *Com. 4. in lib. 6.*
Epid. cap. 9.

Anxij dicuntur ægri, qui non
perferentes accubitus, ſi-
guras uariant, quia ſemper
præſens aggrauat eos: id
quod præcipuè accidit illis,
quibus aliquis permoleſtus
humor, non tamen multus,
imbibitus eſt in tunicis oris
uentriculi. *Com. in Aph. 56.*
lib. 7.

Aphoniæ cauſæ exiſtūt uoca-
lia organa, dum & reſoluta
ſūt & minimè à uolūtate mo-
uētur. *Cō. 2. in. Prorrh. c. 18.*
Aphoniæ fiunt & propter,
uocalium inſtrumentorum
leſionem, & propter prin-
cipij neruorū aſſectū. *Cō. 1.*
in Prorrh. cap. 23. & 24.

Apho

Aphonia, quæ cōuulsiuo modo fiunt, si in febre desinant, in eam quæ cum silentio fit, ecstasim, perniciosum. Com. 2. in Prorrh. cap. 18.

Aphorismum primum Hippocratis, esse totius primum operis. Com. in Aph. 1. lib. 1.

Aphoristica forma doctrinæ, quæ omnes rei proprietates quàm breuissimis uerbis circumscribit, est illis utilissima, qui uolunt breui tempore artem docere longam. ibidem.

Aphoristicus doctrinæ modus, ad primam disciplinam, & ad illa quæ didicerimus memoria retinenda, uel si forte obliuio intercederit, reuocanda in memoriam, utilissimus est. ibidem.

Aphthæ dicuntur ulcera, quæ summam oris occupant partem, ob mollitiem potissimum instrumentorum oborta. Com. in Aph. 24. lib. 3.

Aphthæ frequentissimè infestant puerorum ora, quæ exulcerationes superficia-

riæ existunt, potissimum à lactis acrimonia ortæ: atque hæ sanè facillè propulsantur, si infantis os modicè adstringas. Si uerò humor affluat malus, semper aphthæ cacoëthes prodeunt. Com. 3. in lib. 3. Epid. ca. 12.

Apnoea fit uel propter imbecillitatem potentie mouentis thoracem: uel propter frigiditatem uehementem principij uitalis. Com. in Aph. 34. lib. 4.

Apomeli est idem cum oxyglyce. Com. 3. in li. de Fract. cap. 49.

Apomeli ex aceto & fauis conficitur. ibidem.

Ἀπαιεῦσθαι, inquire Tenedines.

Apoplectici iacent priuati motu simul & sensu. Com. in Aph. 58. lib. 7.

Apoplexia est priuatio motus, & sensus. Com. in Aph. 51. lib. 6.

Apoplexia, hoc est, attonitus morbus, caret febris, existens morbus acutus. Cō. in Aph. 19. lib. 2.

Apop

Apoplexia fit cum caput repletur pituita. Com. in Aph. 23. lib. 3.

Apoplexia est similis epilepsie secundum causam, & secundum sedem affectam. Com. in Aph. 45. lib. 2.

Apoplexia fit ob omnimodam priuationem illius facultatis quæ fluit ad nervos. ibidem.

Apoplexia magna ex parte curationem non suscipit, ob lesionem respirationis. Cō. in Aph. 42. lib. 2.

Apoplexia senibus est aliorum morborum omnium familiarissimus: quoniam in ea ætate cerebrum pituitosis repletur superfuitatibus. Cō. in Aph. 31. lib. 3.

Apoplexiæ febris calida superueniens, non mediocriter auxiliatur. Com. 2. in Prorrh. cap. 49.

Apoplexiam esse morbum acutum absque febre. Com. in Aph. 30. li. 5.

Apoplexiam gignit humor crassus, & frigidus. Com. in Aph. 45. li. 2.

Apoplexiam oriri à pituita.

Com. in Aph. 16. lib. 3.

Apoplexia infestante, omnes alios musculos destitui motu: illos autem, qui thoracem attollunt, plerumque moueri, licet cum difficultate: idque respirationis necessitate excitante nervorum vim ad functionem. Cō. in Aph. 42. li. 2.

Apoplexia occupante, priuatur totum corpus motu simul & sensu, solo anhelitu relicto: qui si etiam prohibeatur, erit apoplexia acutissima. ibidem.

Apoplexiæ fiunt & à pituitoso, & à melancholico humore. Com. in Aph. 56. li. 6.

Apoplexiæ melancholicæ, potissimum oriri solent à quadragesimo anno usque ad sexagesimum. Cō. in Aph. 57. li. 6.

Apoplexiæ omnes fiunt uiu animalis nequeunte defluere ad partes capiti subditas, aut ob aliquam phlegmonosam dispositionem, quæ infestet cerebrum, aut oppletis uentriculis cerebri pituitoso humore. Cō. in Aph. 42. lib. 2.

Ἀποπληξιας appellant Græci illos, qui oblatos cibos fasti-

diunt. Cō. 1. in li. 1. *Epi. c. 28.* quæcunq; sanguinē fundunt,
 Ἀπὸ τῆς uocari, qui appe- & calfaciunt. Com. 4. in li. 1.

tentia carent. Com. 3. in lib.

6. *Epid. cap. 20.*

3. *Epid. cap. 72.*
 Ἀπὸ τῆς inquirere Abscessus.
 Appetendi uis consistit præci-
 pue in ore uentriculi. Com.
 in *Aph. 20. li. 2.*

Appetētiam cibi auget aquæ
 potio, ususq; ciborum refri-
 gerantium, aut adstringen-
 tium. *ibidem.*

Appetentes omnino nihil, ex-
 tremam naturalis potentie,
 qua cibum potumq; appeti-
 mus, extinctionem declarāt.
 Com. 2. in li. 3. *Epid. cap. 3.*

Appetentiam cibi auget exci-
 tatq; uigilia, quod corpus di-
 gerat. *ibidem.*

Appetentia ciborum est opus
 uētris. Cō. 3. in li. 3. *Ep. c. 58.*
 Appetentia est opus ad uitam
 necessarium. Com. in *Aph. 3.*
 lib. 6.

Appetimus plura, cum os uen-
 triculi frigidiorē habuerit
 temperaturam. Cō. in *Aph.*
 20. lib. 2.

Appetentia inculpata magni
 est ad salutem ponderis. Cō.
 3. in lib. 3. *Epid. cap. 80.*

Appetitricis facultatis pror-
 sus extinctæ est argumentū
 maximum, si ægri criminen-
 tur & fastidiant eos cibos,
 quos & petierunt ipsi, &
 antea cum uoluptate deuo-
 rare erant soliti. Com. 2. in
 lib. 3. *Epid. c. 3.*

Appetentia uehemens ciborū,
 solet accidere ijs, qui à mor-
 bo diuturno sunt euasuri.
 Com. in *Aph. 5. li. 7.*

Appetitus perit nutritoria
 anima affecta. Com. 1. in lib. 1.
 3. *Epid. cap. 13.*

Appetentiam cibi augent &
 excitant, quæcunq; sangui-
 nem contentum in tunicis
 uentriculi, in arctum cogūt,
 adstringuntq; minuunt au-
 tem atq; compeſcunt illam,

Appetitum immodicum cibi
 efficit frigidus quidam hu-
 morum acor. Com. 3. in lib.
 6. *Epid. cap. 37.*

Appetitus immodicos cibi, à
 uitiosis humoribus nasci. *ibi.*

Aqua

Aqua neq; mouere urinas est
nata, neq; sputum educere.
Com. 3. in lib. de Rat. uic. in
mor. ac. cap. 40.

Aqua nec sitim sedat, neque
siccitatem humectat, neque
alit. ibidem.

Aqua nec pota, nec occursans
extrinsecus, natura est apta
humectare solidas animalis
particulas. Com. in Aphorif.
13. lib. 4.

Aqua nullo pacto nutrit, re-
creat tamen uires, instar me-
dicamenti, reducens ad sym-
metriam temperamenti ea
que propter immoderatio-
nem ipsius erant imbecilla.
Com. 3. in lib. de Rat. uic. in
mor. ac. cap. 17.

Aqua per se et sola nihil boni
fortitur. Com. 4. in lib. de
Rat. uic. in mor. acut. c. 44.

Aqua pura, non ex aliqua ex-
terna luce in ipsam delapsa,
perspicua uidetur. Com. 4.
in lib. 6. Epid. ca. 10.

Aqua bilefcit in ijs, quibus
tumefacta sunt uiscera. Com.
3. in lib. de Rat. uic. in mor.
ac. cap. 40.

Aqua per se pota in pleuriti-
de, culpa non uacat. Cō. 1. in
lib. de Rat. uic. in mor. ac.
cap. 43.

Aqua ceteris terrenis corpo-
ribus facilius & calfit, &
refrigeratur. Com. 4. in lib.
6. Epid. cap. 10.

Aqua densat inflammationē,
si ex ea eger februerit, cru-
dosq; refrigeratione reddit
humores. Cō. 1. in li. de Rat.
uic. in mor. acut. c. 43.

Aqua est stercoris expers, ne-
que ullo pacto aluum subdu-
cit. Com. 3. in li. de Rat. uic.
in mor. ac. cap. 40.

Aqua in principijs accessionū
pota ledit. ibidem.

Aqua si demittatur in puteum
ut refrigeretur, obstruendū
est exactē uasis orificium: si
uerò extra puteū refrigera-
da sit, reſeratū est linquēdū.
Cō. 4. in li. 6. Epid. c. 10.

Aqua febris naturæ aduersis-
sima est, corpus tum refrige-
rans, tum humectans. Com.
1. in lib. de Rat. uic. in mor.
acut. cap. 43.

Aqua languentibus sic supi-

- nat stomachū, ut subuersum sibi esse existimēt. Com. 1. in li. de rat. uic. in mor. ac. c. 18.
- Aqua uini adstrictionem exoluit. Com. 3. in li. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 8.
- Aqua tardē permeat, diutiūſque in hipochondrijs moratur: ob idq; in acutis morbis fugiēda. Com. 3. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 13.
- Aqua omni tardē meat, difficulter cōcoquitur, atq; agrē descendit. Com. 3. in libr. de Rat. uic. in mor. ac. c. 40.
- Aqua frigida conuulsiones & distentiones facere natura est apta: sanat tamen aliquādo, licet rarō, tetanon. Com. in Aph. 22. li. 5.
- Aqua frigida partes exulceratas mordicat, substantiam earum subintrans. Com. in Aph. 20. lib. 5.
- Aqua frigida influxum reprimat, atq; hac ratiōe corpora euacuat. Cō. in Aph. 25. li. 5.
- Aqua frigida rarō affundi ſolet utiliter excitandi caloris gratia, nisi æstate, idq; corpori cui ualidus sit calor innatus. Cō. 3. in libr. de Offic. Med. cap. 32.
- Aqua calida, quantum ex ſua natura, ad suppurandum eſt efficax: aliquādo tamē ſuppurationē prohibet: ut in ulceribus putridis, atq; fluxiōib; obnoxijs. Cō. in Aph. 22. li. 5.
- Aqua calida, ſi corpus ſit uacuū, plus digerit, quā attrahat: ſi plenū, plus attrahit, quā digerat. Itidē ſi breuiori admoueatur tempore, magis implet, quā uacuet, ſi lōgiori, uim diſcutiēdi, quā implēdi, poſidet ualētiorē. Cō. 3. in lib. de Off. cap. 15.
- Aqua calida plurima laxat: & tenuat: mediocris uerō, emollit, & carnē gignit. ibi.
- Aqua calida uacuare poteſt: redundantes humores, pariterq; humectare ſolida corpora. ibidem.
- Aquæ perfuſio frigide, calorem natiuū reuocās, ſi æger bene carnoſus fuerit, & iuuenis, in media tantū æſtate, ipſum ab omni cōuulſiōe liberat: idq; nō propria ui, ſed ex accidēti. Cō. in Aph. 21. li. 5.

Aque

Aque frigidae occursus, aut uincit natiuum calorem, aut colligit: uincit quidem, quum debilis fuerit: colligit autem, quum fortis, ipsum diffusiari prohibens. *ibidem.*

Aque frigidae potus ad laboratis usque; satietate extinguit febre. *Cō. 1. in li. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 43.*

Aque calidae, quae fracturis conueniens sit, temperamenti iudicium, committendum est nostrae manui. Praecipuum tamen iudicium ad ipsius aegrotantis pertinet sensum: si uidelicet facile perferre calorem illius possit. *Cō. 3. in lib. de Off. ca. 15.*

Aque calentis perfusio, eodem modo refrigerat, quo balneum dulcium aquarum. *ibidem.*

Aque calentis perfusio trahit sanguinem ad perfusam partem: et carnem, quae in ea praefuerat, temperatiorem reddit, cum eam refrigeret, si calfactam, calfaciat, si refrigeratam repererit. *ibidem.*

Aque calidioris moderata perfusio, in gracili, ac multis humoribus redundante cor-

pore, partem concalfactam superuacuo replebit humore. Si uero plenitudo absit, carne replebit illud, ac molliet. *ibidem.*

Aque coctura, inquire, Coctura.

Aqueductus plurimum interesse, ex quibus sint constructi lapidibus, et qua intrinseci illiti. *Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 19.*

Aque leuissimae existunt notae, si neque turbida, neque coenosa sit, neque gustu, neque odoratu, absurdam aliquam qualitatem habuerit, praeter id quod citò calefit, et citò refrigeratur. *Com. in Aph. 26. lib. 5.*

Aque uirtus est, quod facile alteretur. *ibidem.*

Aque potio cibi appetentiam auget. *Com. 4. in li. 6. Epid. cap. 20.*

Aque potus plurimum ledit biliosos natura. *Com. 3. in lib. de Fract. cap. 49.*

Aque insunt inania spatia, iuxta Epicuri sententiam. *Com. 4. in lib. 6. Epid. c. 10.*

Aquam habere aliquam uim
nutriendi. Gal. ex Hippo-
crate. Com. 3. in lib. de Rat.
uic. in mor. acut. cap. 19.

Aquam eam, quam didiceri-
mus experientia, uel diutius
immorari in uentriculo, uel
grauare ipsum, uel replere
flatibus, primò quidem co-
quendam esse, dein refrige-
randam, & offerendam. Cō.
4. in lib. 6. Epid. cap. 10.

Aquam quæ calfit cito, ac cito
refrigeratur, esse omnium le-
uissimam. ibidem.

Aquam frigidissimam reddes,
si ipsi præcalfactæ, copiosam
circumieceris niuem: aut eā
in puteum, scaturiginē ue-
demiseris. ibidem.

Aquam commodè propinari,
quum eger solo potu ptisa-
ne usus fuerit: præsertim si
sticulosus uideatur. Com. 3.
in lib. de Rat. uic. in mor.
acut. cap. 40.

Aquam refrigerare uolentes
Aegyptij, prius quidem cal-
factam infundebant uasis,
sub solis occasu: dein uasa
ipsa sublimia appendebant

fenestris ad uentum uersis,
ut tota nocte refrigeraren-
tur: Postea uerò ante solis
exortum, uasa deponebant
humis, aqua frigida consper-
gentes, folijsq; herbarum
frigidarum regentes. Com.
4. in lib. 6. Epid. cap. 10.

Aquam optimam, atque omni
ex parte laudabilem esse
eam, quæ omnino limi odo-
risq; mali est expers, quæq;
nullam gustui exhibet qua-
litatem. ibidem.

Aquam, quòd natura frigida
sit, tardè penetrare, cor-
rumpiq; in hypochondrijs
per acutos morbos. Com. 4.
in lib. de Rat. uic. in mor. ac.
cap. 5.

Aquam uino temperatam di-
stribui, deduciq; à uino per
corpus. Com. 3. in lib. de Rat.
uic. in mor. acut. c. 40.

Aquam corrumpi in bilioso
uentriculo. Com. 3. in lib. de
Rat. uic. in mor. ac. c. 40.

Aquam coctam refrigerari
aut per aërem ambientem,
aut per uentum aliquem: aut
ob ædes, quæ in se frigidum

com

comprehendant aërem, aut per circumpositam niuem, aut si supponatur scaturigini aquarum, aut si demittatur in puteum, idq; dupliciter, interdum quidem uase calidam continente, in frigidam putei demerso: interdum autem supra illam suspensio. Com. 4. in li. 6. Epid. cap. 19.

Aquam turbidam percolari per uas fictile, quod porosum existat: uel etiam per linteum. ibidem.

Aquam, quæ cito calefit, & cito refrigeratur, leuissimam dici ab Hippocrate, idq; non pondere, sed facultate: quod uidelicet non grauet uentriculum, & quam citissime permeet: grauem autem, huic contrariam. Com. in Aph. 26. lib. 5.

Aquam ætheream, quæq; cum tonitru delabitur, esse aptam ocularibus medicamentis. Com. 4. in libr. 6. Epidem. cap. 19.

Aquam horæam, quæ elaborata est, summè puram, &

tenuem existere, inter hanc & nimbosam, mediam esse, quæ cum tonitruis destillat.

Com. 4. in li. 6. Epid. c. 19. Aquam horæam dici eam, quæ fit à uapore, ui caloris ambientis admodum attenuato, dissolutoq; postea uerò coactio, concretoq; ratione superuenientis frigoris. Cō. 4. in lib. 6. Epid. ca. 19.

Aquam horæam, quòd confecta, elaboratâque sit à calore, esse meliorem, quam nimbosam eiusmodi destitutam elaboratione. ibidem.

Aquæ ex diuersæ naturæ substantijs cōcretæ, prius quidē quàm incalescāt, habēt substantias illas in minima comminutas, atq; uniuerso humori commistas: postea uerò quàm calfiunt, ac deinde refrigerantur, facilis est ipsarū secretio: nā quicquid ex eis est terreum, subsidet. At post calfactionem, ante quàm refrigerentur, omnes illæ substantiæ sunt colliquatæ, ac per ipsas aquas commistæ. Com. 4. in li. 6. Epid. c. 10.

Aquæ marinæ, aut sulphuræ, aut aluminosæ, exiccant, & calfaciunt. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 36.

Aquæ putridæ, si excalescant, ac mox refrigescant, odore tetrum, quem ex putredine contraxerunt, deponūt. Cō. 4. in lib. 6. Epid. cap. 10.

Aquæ alienas qualitates habentes, prius coquendæ sunt, ac deinde propinandæ. ibid.

Aquis optimis quæcelerrimè incoquantur legumina, olæra, fructus, & carnes in uitiosis autè tardissimè. ibid.

Aquosa excremēta esse tenuis humiditatis, atq; serosæ indicia. Cō. 3. in li. 3. Epid. ca. 55.

Aquilo, frigidus & siccus uentus cum sit, omnes corporis absomit superfluitates. Cō. in Aph. 17. lib. 3.

Aquilo frigidus est. Com. 1. in lib. 1. Epid. cap. 1.

Aquilo partibus thoracis officit uniuersis. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 66.

Aquilonis temperies est frigida & sicca. Com. in Aph. 5. lib. 3.

Aquilone spirante, corpora fiunt robustiora, uegetiora, ad motus promptiora, & meliùs audientia. Ibidem.

Aquilonia tempestas est Ausirinae contraria. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 1.

Arcturus oriens facit initium autumnii. Cō. in Aph. 14. li. 3.

Arcturū oriri ante autūnale Equinoctiū, duodecim ferè diebus. Cō. 1. in li. 1. Epi. c. 1.

Arcturo, Vergiliisq; intercedere menses duos. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 2.

Arcturo adesse unam permutationem ambientis. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 2.

Arcturo oriente, magna ex parte cum uentis frigidis pluuia accidit. Com. 1. in libr. 1. Epid. cap. 1.

Ardens febris perpetuam habet sitim cum perpetuo, ac maximo incendio. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 46.

Ardens febris hyeme inuadēs, perniciosissima est. Com. in Aph. 34. lib. 2.

Ardētī febre detētī rarò horrēt. Cō. 3. in li. 3. Epid. c. 34.

Arden

Ardentem febrem assidue
fitis caloreq; exurentē co-
gnosci. *ibidem*.

Ardentem febrem ex humo-
ribus nasci biliosis. *Cō. 2. in*
lib. 3. Epid. cap. 7.

Ardētes febres inquire, *Causi.*

Ardentes febres solent iudi-
cari rigore. *Com. 2. in lib. 1.*
Epid. cap. 75.

Ardentes febres solent die-
bus imparibus suas accessio-
nes habere. *Com. 3. in lib. 3.*
Epid. cap. 36.

Ardentibus febribus perraro
est adiunctum coma: at fa-
stidium persepe. *Com. 3. in*
lib. 3. Epid. cap. 34.

Ardentibus febribus peculia-
re esse, ut magna ex parte
per profluvia sanguinis iu-
dicentur. *Com. 2. in lib. 1.*
Epid. cap. 63.

Ardentibus febribus est pecu-
liare, ut & sitiant aegri, &
calore insigni exurantur.
Cō. 3. in lib. 3. Epid. ca. 34.

Ardentibus febribus sangui-
nis profluvium ē naribus,
familiarissimum est. *Com. 2*
in lib. 1. Epid. cap. 75.

Ardentes febres efficit fla-
ua bilis, in latoribus uasis
effervescentes una cum san-
guine. *Com. 2. in lib. 1. Epid.*
cap. 73.

Ardentes febres fieri inua-
dentibus iecur & uentrem
excrementis biliosis. *Com.*
3. in lib. 3. Epid. cap. 11.

Ardentibus in febribus caput
affici ex accidenti, calore
nempe febrili praeuos humo-
res ad illud subuehente.
Com. 3. in lib. 3. Epid. c. 62.

Aromatum omnium natura
est sufficienter calida. *ibid.*

Aromata omnia esse natura
apta inducere capitis graui-
tatem. *Cō. in Aph. 28. lib. 5.*

Ars una ministrat alteri. *Cō.*
5. in lib. 6. Epid. ca. 1.

Ars effeērix, quae nullius al-
terius, quae ipsi aut instru-
menta fabricet, aut concin-
net materiam, indigens sit,
reperietur admodum raro.
ibidem.

Ars dicitur longa, quod o-
mnium ferē operationum oc-
casionem momentaneam, ob
idq; non comprehensibilem,

- nisi ab exercitatis, sortiatur. uict. in morb. acut. cap. 18.
- Com. in Aph. 1. lib. 1. Artifex ab inerte, hoc uel maxime differt, quod exigua rerum discrimina persentiscat. Com. 3. in Prognostica, cap. 6.
- Artis omnis constitutio ex propriorum à communibus distinctione oritur. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 17.
- Artem perdiscere, & ijs quæ didiceris, recte uti, differunt, Cō. 2. in lib. 6. Epid. ca. 42.
- Artem ut constituat simul, absoluatque, nemo nostrum sufficiens est. Com. in Aph. 1. lib. 1.
- Artem perfici tribus, ægro uidelicet, morbo, & Medico. Com. 4. lib. 6. Epid. Cap. 9.
- Artem esse longam ostendunt occasio præcepti, experimentum periculosum, & iudicium difficile. Com. in Aph. 1. lib. 1.
- Artes omnes constitutionem suam in specierum differentijs sortiuntur. Galen. contra Lycum.
- Artium constitutores falluntur, quum quod cuiquam contigit, id uel in omnes, uel in plures quàm expediat, extendunt. Cō. 1. in lib. de Rat.
- Arteriarum motus augetur per inflammationes, uehementius natura operante, ut quæ infesta sunt, facultate expul

- expultrice profliget. Com. in Aph. 21. lib. 7.
- Arteriarum opera mediocritatem caloris per totum corpus seruari. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 1.
- Arteriarum, atque uenarum ora, contigua sunt. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 2.
- Arteriarum motus, ut minus putrescant humores, maximum usum præstat. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 1.
- Arterias antiqui appellabant uenas. Commen. 4. in lib. de Rat. auic. in morb. acu. cap. 82. Com. 3. in Prorrh. ca. 9. Com. 6. in lib. 6. Epid. ca. 2.
- Articulus frequenter, faciliq; luxatur, uel ob cavitatem quæ non admodum sit profunda, quæq; supina supercilia sortiatur: uel ob earum partium humiditatem, quæ ipsam iuncturam ambiunt. Atque ob has causas facile etiam articulus luxatus re-ducitur. Cō. 1. in lib. de Artic. cap. 6.
- Articulus ea parte excidit, qua labrum humilius est. Cō. 3. in li. de Artic. c. 68.
- Articulus prolapsus, in contrariam partem ei, in quam excidit, impellendus est. Cō. 3. in lib. de Fract. cap. 62.
- Articuli cuiusq; fabrica duos habet scopos: nempe ut operationes præstare expedite possit, atq; luxationes prohibeat. Cō. 3. in lib. de Fract. cap. 55.
- Articulum nullum esse restituendum per luxationes, si febris adsit. Hippocrates li. de Fract. cap. ultimo.
- Articuli, inquire iuncturis.
- Articuli ambulationi inferuientes, inquire, Ambulatioi.
- Articuli crurum ob magnitudinem suam, atque motum, in quo uersantur, facile excipiunt decumbentes humores. Com. 2. in Prognostica, cap. 67.
- Articulorum structura non est in omnibus similis, neque ijdem in omnibus prorsus extensionis termini: ac proinde neque idem medium. Cō. 3. in lib. de Offic. cap. 20.
- Articulorum dolores fiunt fluen

fluentibus aliquando ad hæc loca superfluitatibus : aliquando uerò propter instrumentorum, quæ natura ad eorum motionem fabricauit, frigiditatem. Cō. in Aph. 3. lib. 3.

Articulorum uitij conferre calidæ perfusionem. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 15.

- Articulorum regiones, cum maximè sint neruosa, ossu-
lentaq; ab inflammatione opprimuntur, & magis, magisq; dolores sentiunt. Cō. 2. in lib. de Fract. cap. 15.

Articulos esse impellendos fascijs in contrariam partem ei, in quam impetum fecerint. Com. 3. in lib. de Offic. cap. 31.

Articulis omnibus inest humor mucosus. Com. 3. in lib. de Artic. cap. 30.

Articulares morbi, si cum multa caliditate affligerint, a-
mare bilis postulant uacuationem: si uerò cum tumoribus frigidis, pituitæ. Cō. in Aph. 47. lib. 6.

Articulari morbo correpti,

omnes magna ex parte laborant prius podagra. Com. in Aph. 28. lib. 6.

Articulationes alijs partibus sunt neruosiores. Com. 4. in lib. de Artic. cap. 21.

Articulares omnes dolores uere augentur: excitantur tamen & in autumno. Com. in Aph. 55. lib. 6.

Aruspices, inquire, ἰεποσκεπτεῖ.

Ascarides sunt tenues quidam lumbrici, qui in parte maximè inferiori crassi intestini gignuntur, & plurimi apparent in iumentis malè cibum coquentibus: quorum malam concoctionem factor indicat excrementorū. Com. in Aph. 26. lib. 3.

Ascia dicitur id genus uinculi, quod lunæ figuram gerit, estq; ex altera parte simū, atque ex altera gitbum. lib. de Fascijs, cap. 5.

Asciam esse deligationem, quæ à transversa parum in obliquam declinat. Com. 2. in lib. de Artic. cap. 37.

Asciā sumi pro fascia, quando parum

- parum à rectitudine ad la-
tus declinans, nondum ta-
men obliqua, inuoluitur.
Cō. 3. in lib. de Fract. ca. 21.
- Ascites à maiori frigiditate
gignitur, quàm tympanias.
Com. in Aph. 11. lib. 4.
- Ascites hydrops dicitur ille,
in quo uacuitates uentris hu-
more aquoso sunt plenæ.
Com. in Aph. 11. lib. 4.
- Ascitem nullus per sangui-
nis missionem sanare est au-
sus. Com. 4. in lib. de Rat.
uict. in mor. ac. cap. 111.
- Ascites, lege Hydrops.
- Asclepiadem extitisse Sophi-
stam legitimum. Gal. contra
Iulianum.
- Asinos & asellos uocari ab
Hippocrate axes. Com. 3. in
lib. de Fract. cap. 40.
- Ασῖτες appellant Græci eos,
qui à cibis abstinent, quòd
eos non appetant. Com. 1. in
lib. 1. Epid. cap. 28.
- Aspera arteria principium
habens à gutture, in pulmo-
nem diuiditur. Com. 2. in
Prorrh. cap. 53.
- Asperæ arteriæ amplitudo
magnitudini thoracis ma-
gna ex parte respondet. Cō.
4. in lib. 6. Epid. cap. 24.
- Asperæ arteriæ inflammatio
strangulare non potest. Cō.
in Aph. 34. lib. 4.
- Asperam arteriam dilatari,
quoties rectè thoracem cum
collo extendimus. Com. 2. in
Prorrh. cap. 53.
- Asperitas organorum respi-
rationis oritur à siccitate.
Com. 2. in lib. 1. Epid. c. 78.
- Asperum omne prorsus ine-
quale existit. Com. 3. in lib.
de Offic. cap. 11.
- Ασώδης dupliciter fieri: u-
no modo quum uirtus à cor-
pore opprimitur, nullamq;
figuram facile sustinet: al-
tero, quum os uentriculi à
prauis mordetur humori-
bus. Cō. 2. in Prorrh. ca. 43.
- Asthma, hoc est, respiratio
crebra, fit uel ob exercitium
improbū, uel ob angustiam
uentriculorum pulmonis à
defluxu aliquo genitam. Cō.
in Aph. 26. lib. 3.
- Asthma, hoc est, anhelatio,
dicitur ob crebram respira-
tionem

tionem, quam etiam qui ue-
lociter currunt, habent. ibi.

Asthma, hoc est anhelatio,
absque febre quidem acci-
dit, sitq; à crassis, lentisq; hu-
moribus uias spiritus occu-
pantibus, aut ab aliquo tu-
berculo crudo in pulmoni-
bus consistente. Com. 4. in
lib. 6. Epid. cap. 4.

Asthmate urgente crebrescit
admodum respiratio, ualde
sefe dilatante thorace: fa-
ciēsque rubentior redditur.
Com. 2. in Prorrh. ca. 39.

Asthmata fiunt à pituitosis
excrementis ad pulmones à
capite destillantibus. Com.
in Aph. 31. lib. 3.

Asthmata fieri tum propter
humorum motum ad inter-
nas partes: tum propter fri-
giditatem. Com. in Aph. 22.
lib. 3.

Asthmatica, acutaq; difficul-
tas respirandi, oritur ob fla-
tus, pituitæq; multæ ex ca-
pite in pulmonis bronchia
per asperam arteriam de-
fluxum: atque ex pleuritide
in ea translata: & pure

multo, propter affectionem
aliam, medium instrumen-
torum duorum occupante lo-
cum. Cō. 2. in Prorrh. c. 39.

Astricta sunt aperienda, &
rarefacienda moderatè cal-
facientibus. Com. 2. in lib. 6.
Epid. cap. 1.

Astringenti ui præditum suc-
cum, habere aliquid, quod
refrigeret. Com. 5. in lib. 6.
Epid. cap. 23.

Astringentes cibi cogunt, con-
stringuntq; corpora, uiasq;
tum distributionis, tum ali-
monie, tum eius, quæ foras
fit, perspirationis, conuiuere
faciunt, quas reclusas, aper-
tasq; esse conducit. Com. 1. in
lib. de Rat. uic. in mor. acut.
cap. 18.

Astringentia edulia, ut os uen-
triculi roborant, sic plus iu-
sto exiccant. ibidem.

Astringētia medicamēta sunt
frigida. Com. 4. in lib. de
Articul. cap. 21.

Astringentia addunt robur
retentrici potentie. Com. 5.
in lib. 6. Epid. cap. 28.

Astringentibus nemo utitur
cibis

cibis, nisi uel propter symptomata quod animi deliquiū inducat, uel propter immoderatum uentris profluuiū. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 18.

Athletæ, quia exercitijs augent calorem natium, ob id multis frui alimentis possunt. Com. in Aph. 15. lib. 1.

Athletis ægrè luxari membra, quod ualidis, magnisq; musculis unde quaque coarctata sint. Com. 4. in lib. de Articulis. cap. 42.

Athletas nonnullos ob plenitudinem subita morte perijisse. Com. in Aph. 3. lib. 1.

Athletas esse ob uitæ institutum calidos. Com. 1. in lib. 1. Epid. cap. 11.

Atra bilis solutu difficilem & contumacem affectum gignit. Com. 3. in Prognostica. cap. 46.

Atra bilis urget maximè à quadragesimo anno usque ad sexagesimum: nec non in autumno. Com. in Aph. 57. lib. 5.

Atra bilis, quæ à flaua exusta

ducit originē, omni ex parte molestissima est. Com. in Aph. 53. lib. 5.

Atra bilis à fece sanguinis orta, crassior est illa, quæ à flaua bile præassata oritur: plurimum tamē ab ea uincitur, quod pertinet ad qualitatis malignitatem. Dicitur porro & hæc atra bilis, quod si prius non uacuetur, paulò post atra futura sit. ibidem. Atra bilis est sicci temperamenti, mordicatq; Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 5.

Atra bilis, lege, Melancholicus humor.

Atra bilis fit tum ex flaua supra modum assata, tum ex sanguine crasso. Com. 1. in Prorrh. cap. 4. & 10.

Atra bilis terram fermentat. Com. 2. in Prorrh. cap. 39. Atra bilis deterrima, & quæ maximè erodens est, quæ fit à præassata flaua. Com. 2. in Prognostica. cap. 47.

Atra bilis differt à nigro sanguine, & quod non sit concreta, sed fusa: & quod fulgentem sortiatur nigredinem:

- nem: & quòd sit mordax, ut acetum, abradatq; terram, atque fermentet. Com. in Apho. 23. lib. 4.
- Atra bilis est acida. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. acu. cap. 38.
- Atra bilis commota, maiorem affert noxam, quàm flaua. Com. 5. in lib. 6. Epi. ca. 24.
- Atra bilis gignitur ex crassiori sanguine, & ex flaua exusta. Commen. 6. in lib. 6. Epid. cap. 3.
- Atra bilis acceßionem quarto quoque die facit. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 8.
- Atra bilis, quæ à flaua præassata trahit ortum, est malignantis naturæ, atque erodit partes, in quibus abundè collecta fuerit. Cömen. 3. in Prognostica, cap. 27.
- Atræ bili debent originem elephas, cancer, febris quartana, lien magnus, uarix denigrata, melancholia, & omne mentis deliriũ, cui ira, temeritas, atque immanitas iungitur. Cö. in Aph. 2. li. 4.
- Atram bilem, quòd grauitate descendat sua, esse per inferiora uacuandam. Com. in Aph. 9. lib. 4.
- Atram bilem purgandam esse in melancholia, cancro, & elephantiasi. Com. in Aph. 47. lib. 6.
- Attenuare pertinet ad humores. Com. 1. in libr. 6. Epid. cap. 5.
- Attenuatio est quædam uniuersæ molis detractio, uel subsidientia. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 29.
- Atticam priscã linguam nonnulli existimarũt esse illam, qua utebatur Hippocrates. Com. 1. in lib. de Fract. ca. 1.
- Atticorum lingua quadante nus Hippocrates utitur. ibi.
- Attonitus morbus, inquire Apoplexia.
- Attritionem nubium contingere, quum ipsæ nubes diuulse, proprijsq; terminis circumscriptæ, concurrunt, & congregiuntur. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 19.
- Audacia delirij sanè est indicium. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 29.

Audi

Auditorij sensus lesio, cerebri
lesionem declarat. Com. 3.
in Prorrh. cap. 3.

Aures sicciori, quā nos, tēpera
mēto cōstāt, ob idq; sicciori=
bus tempestatibus longē me=
lius se habent, sicciori q; ali=
mēto atq; potu pariori utū
tur. Cō. 4. in li. 6. Epi. c. 26.

Augeri desiderant, quæ per
erosionem fuerūt exulcera=
ta. Com. in Aph. 19. lib. 6.

Augeri facilius mollia corpo=
ra. Com. in li. de Salub. diet.
cap. 23.

Augeri corpora ratione cali=
di innati. Com. 2. in libr. de
Nat. hum. cap. 13.

Augures, in grece, οἱ αὐροσκοποί.

Auris sicca pars est: proinde
exiccantia medicamenta po=
stulat, mediocriter tamen.
Cō. 2. in li. de Arti. c. 55.

Auri fractæ cataplasmata offi=
ciunt: nam cū siccissima na=
tura sit prædita, utpote ex=
cute & chartilagine con=
stans, plurimū est exiccāda.
Cō. 2. in li. de Arti. ca. 46.

Auri dolenti instillāda phar=
maca, esse prius calfacienda

ad lucernæ, uel cereæ cāde=
le flammulā: tandiuq; ea in=
stillari oportere, donec ali=
quid ex ipsis ad exteriora
regurgitet. Com. 5. in lib. 6.
Epid. cap. 13.

Aures refrigerantur celerri=
mē, quod exangues, excar=
nes, & chartilagineæ cū
sint, suapte natura ad affe=
ctum sint instructiores. Cō.
1. in Prognostica, c. 7.

Aures sonis implētur propter
eos qui à uentre sursum ferū=
tur uapores, & propter fla=
tulētum spiritum, qui in ipso
capite oritur. Cō. 2. in lib. de
Rat. uist. in mor. acu. c. 44.

Aurium sordes cū ex natu=
ra sua sint amaræ, fieri non
potest, ut euadāt dulces, nisi
ægrotātē cerebro. Dulcescūt
itaq; per eius colliquationē.
Cō. 5. in li. 6. Epid. cap. 19.

Aurium dolores uehementes,
permultos perimunt, in cō=
sensum perducto cerebro.
Cō. 3. in Prognostica, c. 13.

Auriū dolor delirium gignit,
quoties fluxio dolorem exci=
tans, confertim decubuerit

d.

in cerebrum. ibidem.
 Aurium sordes fiunt à natura
 expurgate cerebrum. Com.
 5. in lib. 6. Epid. c. 3.

Auribus expurgari cerebrū,
 præter naturam contingit.
 Com. in Aph. 24. lib. 3.

Auspices, ingre, δειωνοσκοποι.
 Austera omnia frigiditatem cū
 terrea substantia sortiuntur.
 Cō. 4. in li. de Arti. c. 21.

Auster cōsuevit dissolvere cor
 pora, humoresque fundere,
 adeoq; putrefacere simul,
 ubi cum largioribus coniun=
 ctus sit imbribus. Com. 2. in
 lib. 1. Epid. c. 62.

Auster est aliquando siccus,
 quē Leuconotū appellat uul
 gus. Cō. 3. in lib. 3. Epid. c. 3.

Auster calidus est, & humi=
 dus. Com. in Aph. 5. li. 3.

Auster est flatus feruens. Cō.
 1. in li. primum Epid. cap. 1.

Austrina tempestates, si diutur=
 nae sint, inducūt putredines,
 potissimum si sint humide.
 Cō. 1. in lib. 1. Epid. c. 15.

Austrina tempestati est Aquilonia contraria. Cō. 3. in lib.
 3. Epid. cap. 1.

Autorum nomina suppress=
 batur apud Aegyptios. Gal.
 contra Iulianum.

Autumnus omnibus malus est
 ætatibus, naturis, ac regioni=
 bus. Com. in Aph. 18. lib. 3.

Autumnus est atræ bilis alum=
 nus. Cō. in Aph. 57. lib. 6.

Autumnus est siccus & frigi=
 dus, inæqualisq; Præsa. in li.
 1. Epidem.

Autumnus æstatem subsequi=
 tur. Cō. in Aph. 18. lib. 1.

Autūnus morbis qui ex corru=
 ptione fiūt, assimilatur, ac pro
 inde qui eo febriūt tempore,
 assidua optimi indigent adie=
 ctione. Cō. in Aph. 17. li. 1.

Autūnus existēs frigidus, ru=
 fam excipit bilem ab æstate
 exassatā. Cō. i Aph. 30. li. 3.

Autumnus humores pellit ab
 extimis ad intimas partes.
 Com. in Aph. 22. li. 3.

Autūnus habet præpollētē fri=
 giditatem, siccitatemq; ac
 præterea inæqualis existit.
 Com. 1. in lib. 1. Epid. c. 1. &

Com. in Aph. 10. li. 3.

Autumnus, et si saluberrimum
 corpus exceperit, atram ta=
 men

men in eo bilem accumulatur.
Com.in Aph.20.lib.3.

Autumnū incipere ab exortu
Arcturi, qui antecedit au-
tumnale æquinoctium.Cō.2.
in li.1.Epid.c.1.

Autumno inest,quod eadē die
modò calor,modò frigus in-
festet.Cō.in Aph.9.li.3.

Autumno refrigerari,et cogi
in unum,atq; densari corpo-
ra incipiunt.Com.in Aph.
18.lib.1.

Autumno Ascarides,elephan-
tiasis, cancer,tabes,cordis
dolores,horrores,atræq; bi-
les,tum ob prauorum humo-
rum eo tempore redundan-
tiam,tum ob ambientis in-
equalem temperiem,oriun-
tur.Com.1.in li.6.Epidem.
cap.13.

Autumno,si uires ualide fue-
rint, crebrò liberalitèrque
alendus est æger:si uerò de-
biles, parcè simul et sepe.
Com.in Aph.17.lib.1.

Autumno inualefcit acida bi-
lis.Com.1.in li.1.Epid.c.1.

Auulsiones, quæ ῥήματα
Græci uocant, in musculo-

rum fibris contingunt,ita ut
dum nimis tenduntur, ali-
quæ ex illis rumpantur.Cō.
3.in li.de Off.cap.30.

Axilla est locus cauius sub hu-
mero.Cō.2.in lib.de Fract.
cap.66.

Axillæ durus,atque rotundus
tumor,caput brachij sua ex-
cidisse sede significat.Com.
1.in li.de Off.cap.1.

Axillarum fætor potest ad me-
diocritatem perducī asper-
ginibus obtundentibus uim
illius mali odoris.Com.4.in
lib.6.Epid.cap.9.

Axillaris uena,inquire, In-
terna uena:sunt enim idem.

Axillaris uena magis euacuat
thoracis partes,ac præcipuè
supernas.Com.2.in libr.de
Rat. uict.in morb. acut.ca-
pi.16.

Axillari uena non a pparen-
te circa cubitum,secundam
esse aliquam internarum ab
ea productarum, quæ re-
ctà per os cubiti deferun-
tur.ibidem.

Axillares uenæ sunt hume-
rarijs maiores.ibidem.

Axillares uenæ oriuntur à coniugio illo uenarum, quæ alunt octo supremas costas, in quod uidelicet caua scinditur, prius quàm in iugulares diuarcetur. ibidem.

B

Albi natura cerebrū sortiuntur humidū, aut linguā, aut utrunq; . Com. in Aph. 32. lib. 6.

Balbutiētes natura, ob solam lingue immodicam humiditatem, id in prolatione uitii patiuntur. ibidem.

Balbutire uitium est prolatio nis, non potente lingua exquiritè exprimere uoces, quæ per T & R proferuntur, sed R literam perinde ac L pronuntiante: idq; uel quòd sit breuior, quàm ut possit inmiti primoribus dentibus: uel quòd humidiores constitutionem fortiatur. ibidem.

Balbutire nonnullos, quibus lingua uehementer est exiccata. ibidem.

Balneæ dulcium aquarū, cor=

pora ex multo frigore in itinere ferme emortua, calfaciunt: nec tamen exustos & æstuātes obledunt: quin imò & oblectāt ipsos, & siti liberant. Cō. 3. in li. de Offi. c. 15.

Balneæ nō cōueniunt, ubi inflammatio aliqua, uel absq; inflammatione, humoris putredo igneum calorem accēderit, prius quàm noxiū humores uacuentur, aut concoquantur. Com. in Aph. 42. lib. 7.

Balneæ calidæ natura, aptæ sunt obsistere purgationibus. Com. in Aph. 5. li. 4.

Balneæ imbecilliter, ac solam ferè cutem euacuant. Com. in Aph. 15. li. 3.

Balneæ dulcis aquæ quibus ex usu sint febribus, require Febres ab exustione.

Balnearum calor est humidus, moderatusq; , & potestate refrigerat. Com. 5. in lib. 6. Epid. c. 36.

Balneum est aduersissimum ijs, qui æstuosa febre, quam salsa pituita putrefacta produxit, laborāt. Com. 3. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 62.

Bal

- Balneum cocto iam morbo, ad
sputorum, quæ in thorace et
pulmone continentur, expur-
gationem maximè confert.
Com. 3. in lib. de Rat. uic. in
mor. ac. cap. 61.
- Balneum administrandum est,
prius uacuato corpore. Cō.
3. in lib. de Rat. uic. in mor.
ac. cap. 62.
- Balneum ad purgationē præ-
parat. Com. 5. in lib. 6. Epid.
cap. 29.
- Balneum alui excrementa in
uniuersum corpus reuellit.
Com. 3. in li. de Rat. uic. in
mor. ac. cap. 59.
- Balneum siti liberat, hume-
statq; . Com. 6. in li. 6. Epid.
cap. 1.
- Balneum ad digestionem, &
digestorum appositionem,
confert. Com. in li. de Salub.
dieta, cap. 13.
- Balneum calidum, humores
colliquat, uasq; relaxat.
Com. in li. de Salu. diæ. c. 16.
- Balneum plethoricæ disposi-
tioni nocet quàm maximè.
Com. in Aph. 4. 6. li. 7.
- Balnei uis est, ut corpus fun-
dat, laxetq; , si qua parte sit
contentum, aut induratum.
Com. 5. in li. 6. Epid. ca. 29.
- Balneum egressis neq; biben-
dum neq; sorbendum statim
est. Com. 3. in li. de Rat. uic.
in mor. ac. c. 56.
- Balneo solo Galenus cuidam
adolescenti oculorum dolorē
à fluxione ortum sedauit,
corpore non existente ple-
no. Com. in Aph. 3. 1. lib. 6.
- Bilis simpliciter sumitur pro
pallida, & flaua. Cō. 3. in li.
de Rat. uic. in mor. ac. c. 2.
- Bilis irritat aluum ad excre-
tionem. Cō. in Aph. 2. 0. li. 2.
- Bilis mordens os uentriculi,
cardiogmon, bilisq; uomitū
excitat. Cō. 3. in Prog. c. 30.
- Bilis exquisita rarò uomitu
redditur, quin serosa super-
fluitas illi adsit permixta.
Com. in Aph. 5. 0. lib. 6.
- Bilis fluere ad uentriculū so-
let in magris doloribus, at-
que in mœroribus uehemen-
tibus. ibidem.
- Bilis cruda, est admodum fla-
ua, acris, & malè olens: co-
cta pallidior, & minimè ma-

- le olens. Com. 3. in libr. de Rat. uict. in morb. acut. capite 44.
- Bilis per inedias amarior red- ditur. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in morb. acut. c. 30.
- Bilis supra modum assatur propter uehementem caliditatem. Com. 1. in Prorrhet. cap. 4.
- Bilis si sincera, aut multa in aluum descendat, rufam, flauamue deiectionem efficit: si uero nulla, candidam. Com. 2. in Progn. c. 17.
- Bilis absolute dicta, sumitur pro flaua, aut pallida. Com. 1. in libr. de Nat. huma. cap. 35.
- Bilis simpliciter dicta, sumitur pro amara. Com. 4. in libr. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 4.
- Bilis in senectute deficit. Cō. in Aph. 20. lib. 2.
- Bilis pallida, & flaua amari- cat. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 49.
- Bilis utraque erodit cor- pus. Com. 2. in Prognostic. cap. 46.
- Bilis flaua acutas accendit fe- bres. Com. 2. in Prognosti. cap. 46.
- Bilis flaua. quidem ex san- guine plus calfacto: atra au- tem ex eodem affato & adu- sto, atq; etiam ex crasso gi- gnitur. Com. 2. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 30.
- Bilis flaua permista aquosis humoribus, liquidissima & pallida cernitur: sola uero cum existit, crassa simul & flaua est. Com. 3. in libr. de Rat. uict. in morb. acut. ca- pi. 2.
- Bilis uitellina gignitur ex crassescente flaua: ut palli- da, cum illi aliqua substantia intermiscetur aquosa. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 14.
- Bilis porracea sæpenumero in uentriculo gignitur ob cruditatem quorundam escu- lentorum, aut olerum: inter- dum etiam ob morbum in uenis gignitur. Com. 2. in Prognostica, cap. 39.
- Bilis atra est acida: ut ea que flaua est, amara. Com. 3. in lib. de Rat. uic. in mor- acu.

acut. cap. 2.

Bilis plurimum gigni ex pinguiori alimenti parte. Com. 5. in libr. sextum Epidem. cap. 14.

Bilis portio nonnullis confluit in uentriculum à iecinore. Com. 2. in libr. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 31.

Bili flauæ gignendæ sunt idonea calida, et sicca temperamenta, dulcesque omnes humores. Com. 3. in libr. de Rat. uic. in mor. acut. cap. 2.

Bilem descendantem ad inferna intestina, nisi excernatur subito, recurrere ad superiora, adeò ut postea uix explodatur, grauissimamque inducat symptomata. Com. 3. in libr. de Rat. uic. in mor. ac. c. 33.

Bilem neutram in sanguinis redire naturam posse. Com. 2. in libr. de Rat. uic. in mor. ac. c. 30.

Bilem tum per uomitum, tum per clysterem, uacuandam esse. Cõ. 4. in libr. de Rat. uic. in mor. ac. c. 6.

Bilem iudicatoriè distribui per corpus ante septimum diem, est impossibile. Com. in Aph. 62. lib. 4.

Bilem amaram simpliciter dici à ueteribus bilem: melancholicum autem succum, non bilem simpliciter, sed atram bilem, cum adiectione. Com. in Aph. 32. lib. 7.

Bilem excerni spumantem, uel ratione feruoris, uel agitationis à flatu aliquo effectæ. Com. 3. in libr. de Rat. uic. in mor. acut. cap. 12.

Bilem rubram appellat eam, quæ serum sanguinis est. Com. 5. in libr. 6. Epidem. cap. 14.

Bilem interdum conspici æruginosam, interdum fuscam, interdum rubram, interdum etiam porraceam. Cõ. primo in libr. de Nat. hum. cap. 4.

Bilem pallidam uocari absolute bilem: ceteras autem, cum adiectione: ut cum dicimus atram bilem, aut

- æruinosam, aut rubeam, aut flauam, aut denique uittellinam. Com. 5. in libr. 6. Epid. cap. 14.*
Biliosus humor ex melle, & dulcibus, si plus æquo incalesuerint, gignitur. ibidem.
Biliosus humor semper morbos acutos procreat. Com. in Aph. 32. lib. 7.
Biliosus succus efficit sitibundos, uigiles, & nauseabundos ægros. Com. 3. in libr. 1. Epid. c. 23.
Biliosus humor syncerus per uomitū redditus, arguit caloris copiam. Cō. 2. in Prog. c. 38.
Biliosi humoris abundantis indicia sunt rigor, acuta febris, sitis, biliosus affluxus, delirium, atq; uigiliæ. Com. 3. in libr. 1. Epid. cap. 21.
Biliosum natura plurimum ledi ab aquæ potione. Com. 3. in lib. de Frac. ca. 49.
Biliosiores optimè degunt hyeme. Com. in Aph. 18. lib. 3.
Biliosorum malignorum deiectionio, non extinguit hypochondriorum ardorem, sed excitat, fastidiūq; & anxietatem inducit. Cō. 3. in li. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 14.
Biliosis naturis meritò acres deiectiones contingūt, propter pallidam, flauam, atq; amaram bilem: pingues uerò, propter eliquationem. Com. 3. in lib. 3. Epid. c. 70.
Biliosis admodum, sanguinè detrahendum non esse. Com. 3. in lib. 6. Epid. c. 44.
Biliosos esse tēperie calida, et sicca. Cō. 3. in li. 3. Epi. c. 70
Biliosos in colliquantes febres incidere, offendiq; deiectionibus alui. ibidem.
Biliosius reddūt corpus æstus, uigiliæ, curæ, mœrores, iræ, alimenti inopia, ciborumq; biliosorum usus immoderatus. Cō. 1. in li. 6. Epid. c. 9.
*Bisyllaba omnia, quæ affectus significant, in Græca prolatione acuuntur: ut *αυγρές*, *παύς*. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 69.*
Blesi sunt sortiti à principio generationis deteriorē formationem eorū musculorū, qui mouent linguam. Com. 2. in lib. 1. Epid. c. 78.

Bobus

- Bobus solis inter animalia herbiuora, per hyemem deest copia pastus, quum herbam paruam nequeant dentibus apprehensam abscindere. Com. 1. in lib. de Artic. cap. 29.
- Bonum signum nullum ad genus transit malorum: sicuti nec malum ullum deficit ad bonorum genus, quoties singula cū proprijs distinctiōnibus expenduntur. Com. 3. in Prognostica, cap. 39.
- Boues coxæ articulum latiorē sortiuntur. Com. 3. in lib. de Artic. cap. 73.
- Brachium sortitur duos sinus: anteriorem quidē breuiorem: posteriorem uerò profundiorē, in quos nimium admittit processus cubiti. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 54.
- Brachiū dicitur tota ea pars, quæ inter humerum, cubitūq; consistit. Com. 1. in lib. de Artic. cap. 4.
- Brachij caput coherens cubito, est magnum, quod illic dilatetur, & in plura capita inæqualia exurgat. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 54.
- Brachij caput figuram carinis referens, sinum ossis cubiti ingreditur, inibiq; constituit articulum. Com. 2. in lib. de Fract. ca. 66.
- Brachij caput, quod satis magnum est, inseritur in sinum non admodum altè excavatum extremitatis scapulae. Com. 1. in lib. de Artic. ca. 1.
- Brachij naturalis figura habet uolam manus conuersam in regionem internam: conuexitatem uerò in externā: ita ut minimus quidem digitus, infimam: pollex autem, supremum locum obtineat. Com. 1. in lib. de Fract. c. 13.
- Brachij figurationes extremæ, ac ueluti aliarum omnium excessus, sunt quatuor: nempe inflexa, extēta, pronā, & supina. Angularis autem est media inter tensam, & flexam. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 11.
- Brachij os confractum, exorto callo intra dies quadraginta firmari. Com. 2. in lib.

de Fract. cap. 6.

Brachij. tuberculorum, quod quidem interius est, cum nullo articulatur osse: quod uero exterius, radio committitur. Com. 3. in lib. de Frac. cap. 54.

Brachij ossis inferior pars, in curuam rotunditatem desinit, quam utrinque duæ eminentiæ orbiculares continent: quibus in cubiti sinus insertis, illic firmatur. Quæ autem tam antè, quam post quasdam cavitates sortitur, in eas recipit cubiti prominentias, rostro similes. Com. 1. in lib. de Fract. c. 10.

Brachij sinus, inquire, Cubito.

Brachium confractum sic collocandum esse, ut os cubiti subiectum sit radio, atque cum osse brachij rectum constituat angulum. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 22.

Brachium confractum habentes, debere ad decimum usque diem in quiete uersari. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 45.

Brachio duo insunt sinus, qui

processus cubiti excipiunt. Inest ei & tertius, in medio ueluti exculptus, trochleæ similis. Cō. 3. in lib. de Fract. cap. 54.

Brassicæ solidum corpus, uentrem cohibet: ius autè ipsum proritat, subducitque. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 18.

Bregmatis os utrunque circumscribi lineis rectis quaternis. Com. 3. in lib. 6. Epi. cap. 10.

Bregmata uocari duo illa ossa in anteriori capitis parte superiacentia cerebro. ibi.

Breuitas in sermone est laudanda, ubi uno uocabulo sermo clarus euadit. Com. 2. in lib. de Officin. cap. 15.

Breuitatis fuisse studiosissimos ueteres. Com. 2. in Prognostica, cap. 16.

Bubones absque manifesta occasione orti, uiscerum inflammationibus (quod uerisimile est) superueniunt. Com. in Aph. 55. lib. 4.

Bubulæ carnes inter omnia edulia, prauam alimoniam largiunt

largiuntur. Com. 4. in lib. *ta. ibidem.*

de Rat. uict. in morb. acu. Buphthalmon herbam dici
cap. 49. Polyophthalmō: auxiliariq;

Bulbus narcissi, uomitum ex-
cit. Com. 2. in lib. de Artic. luxatis cum exulceratione
cap. 48. particulis. Com. 4. in lib. de
Artic. cap. 32.

Bulimum differre à canina
fame, esseq; symptoma fa-
cultatis, absque externa fri-
gidityte contractum: quod
quidem à fame inchoauit,
sed non habet eam amplius
adiunctam. Com. in Aph. 21.
lib. 2.

Bullæ sunt stabiles, difficul-
terq; soluuntur, quando
humor tenax circumexten-
ditur flatulento spiritui.
Com. in Aph. 34. lib. 7.

Bullæ fiunt circumextento
humore spiritui flatulento.
ibidem.

Bullas spumantes fieri con-
currente aëre turbulento,
nebulosoq; cum humore
glutinoso, simul & crasso.

Cō. 2. in Prognostic. c. 47.

Bullulæ, ut gignuntur ex hu-
mida substantia includente
intra se aërem, sic soluun-
tur, ipsa humiditate solu-

C
 Acochymia si quis
laboret, aut cor-
ruptione humo-
rum fieri nequit, ut copiosa
& repente facta euacuatio-
ne, statim curetur. Galen.
contra Iulianum.

Cacochymiam uacuari per
purgationem. Com. in Aph.
31. lib. 6.

Κακοχῆσι morbi dicuntur,
quicunq; periculum minan-
tes, spem salutis nō adimūt.
Com. 1. in Prorrh. cap. 14.

Cadauer collocatū in dextrū,
aut sinistrum latus, non ma-
nere, sed fieri supinum, aut
prorum. Com. in Prognosti.
cap. 15.

Cæcitates fiunt & à pituitoso,
& à melancholico humore.
Com. in Aph. 56. lib. 6.

Cæcum intestinum solum so-
lutum est omni uinculo, ob
idq;

- idq; facilius cæteris in scro-
tum illabitur. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 3.
- Calcei contortio, & detritio,
in quam partem gressus ho-
minis fiat, ostendit. Com. 4.
in lib. de Artic. cap. 14.
- Calcei tēpestate Galeni erant
clavis transfixi. ibidem.
- Calcei in Asia & Creta, Ga-
leni tempestate, qui usque ad
mediam tibiam ascenderēt,
atque utrinque pellem ha-
berent multifidā, foratamq;
in extremis partibus, maxi-
mè in usu erant. Com. 4. in
lib. de Artic. cap. 15.
- Calceis profundis multifidisq;
uenatores utuntur. Com. 4.
in lib. de Artic. cap. 14.
- Calculis transeuntibus per
renum regiones, excitari do-
lores seuissimos: reliquo au-
tem tempore, perinde ac si
pondus aliquod ei loco in-
cumberet. Com. 1. in lib. 6.
Epid. cap. 5.
- Calculos gigni præcipuè ab
humore crudo, accedente illi
calore ueluti effetrice cau-
sa. Com. 2. in lib. de Natu.
- hum. cap. 13.
- Calx quinque ossa continet.
Com. 2. in lib. de Fract. ca. 8.
- Calx syderatus grauissima
symptomata inducit, haud
quidem propria ratione, sed
ob tēdonem illum magnum,
qui in ipsum inseritur. Com.
2. in lib. de Frac. cap. 23.
- Calx syderatus nullam cura-
tionem admittit. Com. 2. in
lib. de Fract. cap. 21.
- Calcis os omnium pedis os-
sum est maximum, taloq;
& tibiæ subijcitur, ac bre-
uiter uniuersum corpus, dū
stamus, sustinet. Com. 2. in
lib. de Fract. cap. 8.
- Calcis os ab anteriori parte
iungitur cum osse cyboide.
ibidem.
- Calci à posteriori parte inse-
ritur tendo ortus à musculo
suræ. Com. 2. in lib. de Frac.
cap. 65.
- Calci malè affectio orbem ex
molli confectum lana sub-
dendum esse. Com. 2. in lib.
de Fract. cap. 22.
- Calci annectitur à parte su-
perna calus. Com. 2. in lib.
de Fract.

de Fract. cap. 16.

Calci committitur tendo or-
tus à musculis posterioris,
& carnosæ partis tibiæ.
Com. 2. in lib. de Fract. cap.
17. & 18.

Calci contuso subditam cutim,
si crassior sit, incidendam
esse scalpello, sic tamen ut
sanguis non effluat. Com. 2.
in lib. de Fract. cap. 18.

Calcem collisum deligandum
esse, ut deligantur fracturæ:
curandumq; ut ab eo repel-
lantur humores ad alias par-
tes. Com. 2. in lib. de Fract.
cap. 25.

Calfacientia potenter, ferè
omnia, capitis dolorem con-
ciliant. Com. in Aph. 28.
lib. 5.

Calfacientia remedia ex uici-
nis locis ad partem concal-
factam, attrahendi, ac dige-
rendi uim possident. Com. 3.
in lib. de Offi. cap. 15.

Calfacientia, ut quod in uici-
nis continetur partibus, di-
gerunt: sic quod redundat ex
propinquis, attrahunt. Com.
2. in lib. de Rat. uict. in mor.

ac. cap. 1.

Calfacientia simul & robur
addentia, sunt genere qua-
tuor: nempe frictio, quam
lintheis molimur: perfusio ca-
lidæ aquæ: frictio per calida
medicamenta: atque inun-
ctio per calida medicamen-
ta. Com. 3. in libr. de Offic.
cap. 32.

Calfacientia, ex accidenti re-
frigerant, digerendo igneum
calorem. Com. 2. in lib. 6.
Epid. cap. 9.

Calfacta promptius afficiun-
tur ab occurrentibus. Com.
4. in lib. 6. Epid. cap. 10.

Calida natura proptè omnia
subintrat, præsertim cum
non admodum crassam sub-
stantiam habuerit. Com. in
Aph. 5. lib. 5.

Calidam temperaturam mi-
nus in morbis periclitari ca-
lidis. Com. in Aph. 34. li. 2.

Calida præter modum tem-
peratura præditi, satius est
ut in loco dormientes frigi-
do, aërem frigidiorum per
inspirationem attrahant. Cō.
4. in libr. 6. Epid. cap. 16.

Cali

Calida & humida omnia sunt apta ut repleant caput. Cō. in Apho. 5. lib. 3.

Calidæ affusio calorem soluit. Com. 2. in lib. 6. Epid. ca. 9.

Caliditas regionis, & temporis, confestim exoluit uirtutem, uacuationis quantitate. Com. 1. in libr. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 45.

Calidiori naturæ conducit æstiuo tempore somnus in frigidiori cubiculo initus. Cō. 4. in lib. 6. Epid. cap. 21.

Calidiori naturæ per cibos, atque potiones, intus refrigeratio conuenit: obest uerò calfactio externa. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 36.

Calidiores quàm naturæ conueniat, ab ira, curisq; se continere debent: atq; uti quotidie ac sæpius balneis dulcium aquarum, uictusq; ratione prorsus refrigeranti. Cō. 4. in lib. 6. Epid. c. 14.

Calido aduentitio, atque præter naturam æstuantibus, halitus calidus, atque mordax colligitur. Vnde faciles admodum sunt, ut à febre,

ubi primū cutis fuerit astricta, arripiantur. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 25.

Calido innato abundantes, etiam si non diffidentur, atque in plenitudinem incendant, non facile corripuntur febribus. ibidem.

Calido superabundante, requiri plurimum alimenti. Com. in Aph. 15. lib. 1.

Calido innato calidius est id, quod & innatum non est. Cō. 3. in lib. 6. Epid. cap. 15.

Calido admodum temperamento existentes, sæpius magnæ uoce esse præditos. Cō. 4. in lib. 6. Epi. ca. 24.

Calidum discutit. Com. 2. in Prognost. cap. 38.

Calidum in animantium corporibus esse duplex: unum quidem insitum, quod essentiam suam in sanguine, & in sanguinis uisceribus habet: alterū uerò acre, igneū, & mordax, è cuius genere existit febris. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 25.

Calidum multum promptè immensum attollitur: paucum

- cum* uerò non facile, nisi ob occasionem maximam. Cō. in Aph. 14. lib. 1.
- Calidum* interdum quidem sumitur pro caliditate ipsa: interdum uerò pro corpore suscipiente illam. ibidem.
- Calidum* natura sursum uergens, caput petit. Com. in Aph. 28. lib. 5.
- Calidum* excrementa prouocat. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 27.
- Calidum* perpetuò opitulatur coctioni. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. ca. 29.
- Calidum* existit mordax. Cō. in Aph. 20. lib. 5.
- Calidum* semper mouet, nec finit quiescere. Com. 1. in Prorrh. cap. 20.
- Calidum* innatum, moderatè calidum, & humidum est. Com. 2. in lib. de Nat. hum. cap. 13.
- Calidum* innatum est causa efficiens, quæ humores, dum suppurantur, alterat. Com. 3. in Prognostica, cap. 10.
- Calidum* innatum esse æstimandum collatione ad ea, quæ minimè innata existunt. Gal. contra Lycum.
- Callidum* innatum, quod sanguis fuerat, & semen, indies crescente foetu, minus euadere. Gal. Contra Lycū.
- Caligo* fit, cum crassus quidam humor spiritusue oculos inuadit. Com. 1. in Prorrh. cap. 18.
- Καλλέα* in sacris siniam κατ' ἐναμυσμὸν appellari. Com. 3. in lib. de Fract. c. 51.
- Callus* gignitur, effuso humore à substantia ossis, ac circa oras fractarum partium, ab illius facultate coactio. Com. 1. in lib. de Arti. ca. 65.
- Callus*, ubi satis superuenerit ossi fractio, eius oras colligat, astringitque. ibidem.
- Callus* fractis obductus ossibus, gignitur à recremento alimenti ipsorum ossium. Cō. 1. in lib. de Fract. ca. 41.
- Callus* alendus est, dum ualidas egit radices. Alitur autem, ei materia subministrata, quam nimirum illi perfusione calidæ conciliabimus. Commen. 1. in lib. de Fract.

- Fract.cap.43.
- Calli generationi accommo-
datissima est crassitudo ma-
teriæ: contra, humor tenuis,
aquosusq; , est ad illum pro-
creandum ineptus. Com. 1.
in lib. de Fract. cap. 42.
- Calli generatio interrumpi-
tur à multitudine materiæ,
& inopia. ibidem.
- Callo exorienti nihil esse opus
deligatione. Com. 2. in lib.
de Artic. cap. 39.
- Callo iunguntur fracti ossis
partes. Com. 1. in lib. de Fra.
cap. 41.
- Callo conglutinanda, summa
egent quiete. ibidem.
- Calor imbecillos efficit ner-
uos, eorum substantiam dis-
soluens. Com. in Apho. 16.
lib. 5.
- Calor excitatur interdum fri-
gida affusa. Com. 3. in lib. de
Offic. cap. 32.
- Calor in corpore est duplex:
unus quidem natiuus & fa-
miliaris: alter uerò, alie-
nus, atque præter naturam.
Com. 4. in lib. 6. Epid. c. 17.
- Calor qui carnem fundit, est
feruentissimus: moderatior,
qui pinguedinem. Com. 3. in
lib. 3. Epid. cap. 72.
- Calor est dilucidior in illis
partibus, in quibus est hu-
mor largior. Commen. 2. in
Prognostica, cap. 60.
- Calor partes continuas pene-
trat, ac ueluti erodit. Com.
3. in lib. de Fract. cap. 34.
- Calor caput replens, delirium
excitat. Commen. 3. in lib. 6.
Epid. cap. 36.
- Calor innatus solus animal
ab initio conformat, adau-
get, & ad mortem usque
enutrit. Com. in Apho. 15.
lib. 1.
- Calor innatus omnium operũ
naturalium est causa. ibid.
- Calor innatus, quia est pluri-
mus hyberno tempore, ob id
tunc appetentiã intendit, co-
ctiones auget, plus sangui-
nis cumulat, crassius efficit
corpus, curatq; ut excre-
menta excernantur. ibidem.
- Calor insitus, si igneus red-
datur, perdit, atque consu-
mit corpus, nosq; alere ne-
quit, id quod eius erat præ-
cipuum

- cipuum opus. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 5.
 Calor natiuus ulcera ad sup-
 purationem perducit. Com.
 in Aph. 20. lib. 5.
 Calor innatus est facultas ani-
 malia dispensans. Com. in
 Aph. 15. lib. 1.
 Calor innatus in sanguine, &
 in eis quæ ab ipso nutriuntur,
 consistit plurimum. Com. 5.
 in lib. 6. Epid. c. 30.
 Calor natiuus, hyeme retru-
 ditur ad interna uiscera:
 æstate perspiratione digeri-
 tur. Com. in li. de Salub. diæ.
 cap. 2.
 Calor insitus in uentriculo
 exuberans, concoctiones ci-
 borum molitur optimas. Cō.
 4. in lib. 6. Epid. c. 25.
 Calor natiuus, dū naturali suo
 constat temperamento, plus
 sanguinis, quàm aliorum hu-
 morum, gignit: ut plus fla-
 ue, & pallidæ bilis, quum
 feruidior est redditus. Com.
 3. in li. 3. Epid. ca. 22.
 Calor innatus à corde oritur.
 Cō. 3. in lib. 6. Epid. c. 18. &
 Com. 2. in Frogn. c. 8.
 Calor naturalis, dum ad exte-
 riora mouetur, haud exigua
 substantiæ nostræ portionem
 secum rapit. Com. 4. in li. 6.
 Epid. cap. 20.
 Calor uitalis à corde emanat.
 Com. 3. in li. 6. Epid. c. 13.
 Calor æstiuus renititur purga-
 tionibus. Cō. in Aph. 5. li. 4.
 Calor febrilis crassos humo-
 res concoquit. Com. in Aph.
 70. lib. 5.
 Calor febrilis, inquire, Feбри-
 lis calor.
 Calor naturalis suauis, & fa-
 miliaris uidetur tangēti. Cō.
 1. in li. 6. Epid. c. 28.
 Calor æstiuus diffundit san-
 guinem, extenditq; & quo-
 dammodo effervesce facit,
 adeò ut quod hactenus mo-
 dicum fuerat, non possit am-
 pliùs contineri à uenis, sed
 uel dirumpat ipsas, uel exe-
 dat. Com. in Aph. 15. li. 1.
 Calor aëris ambientis, humo-
 res in partem attrahit ex-
 trinsecam, contrariam ei,
 ad quam medicina ducit
 humores. Com. in Aph. 5.
 lib. 4.

Calor externus, putredinis humorum est autor. Com. 3. in lib. 3. Epid. ca. 22.

Calor amplior secundum substantiam, non est omnino uniuerſi corporis mole diiudicandus. Gal. Contra Lycum.

Calor circumſuſus non modò ſuperfluitates, ſed omnia euacuat æqualiter, materiam inutilem, & ea quæ in corpore ſecundum naturam continentur, unà diſſoluens per occultam tranſpirationem, quam molitur innatus calor. Com. in Aph. 15. lib. 1.

Calor innatus molitur inſenſilem tranſpirationem. ibidem.

Calor impenſè augetur in ijs, qui plus ſatis exercitati ſunt, & in magnopere ſollicitis, aut qui multum ſunt apricati, uel citis ſunt uſi adurentibus liberaliùs. Cõ. 2. in li. 1. Epid. c. 20.

Caloris eſſe opus attolli in ſublime. Com. 1. in li. 1. Epidem. c. 8.

Caloris innati ſubſtantia eſt æræa, & aquea. Com. in Aph. 14. lib. 5.

Caloris innati ſubſtantia, qualitasq; ijs qui creſcunt, plurima eſt, aliorum comparatione. Gal. Contra Lycum.

Caloris innati ſubſtantia eſt bene temperata: aduentitij autem, ignea. Com. in Aph. 14. lib. 1.

Caloris aduentitij quidem eſt fluxus per corpus, ſunt ſui mei, fuliginofi, aridi, & acres, natiui autem, uapoſoſi, & ſuaues. ibidem.

Caloris ſalubris qualitas percipitur exquiſita, uel tactu ipſo in pueris. ibidem.

Caloris dignotio quandoq; ſecundum qualitatem, cum altera quæ in alio corpore ſit, eadem eſſe uidetur: diſferre tamen copia. Com. 1. in lib. 6. Epid. c. 8.

Caloris innati maximè affinis exiſtit ſubſtantia humida. Commen. in Aphor. 14. lib. 1.

Caloris æſtiui cauſa eſt Sol, tum ad uerticem noſtrum

pro

- propius accedens, tum diem
 longiorem efficiens. Com=
 men. 1. in libr. de Nat. hum.
 cap. 44.
- Caloris aduentitij sicca sub=
 stantia est propria. Com. in
 Aph. 14. lib. 1.
- Calori insito in primis, omnia
 corporis opera tribuit Hip=
 pocrates. Com. 5. in libr. 6.
 Epid. cap. 5.
- Calorem innatum esse præ=
 cipuum omnium concoctio=
 num autorem. Com. 4. in li.
 6. Epid. cap. 14.
- Calore quæ pars afficitur,
 plus trahit, quàm discutiât.
 Com. 2. in libr. de Rat. uist.
 in mor. ac. c. 1.
- Caloribus inualescentibus, ca=
 put erit firmum. Com. 1. in
 li. 1. Epid. c. 8.
- Caluescentibus uidetur ari=
 da ipsius sincipitis cutis, ob
 subiectorum ossium aridi=
 tatem, quæ contracta est ob
 cerebri imminutionem, atq;
 à cranio recessum. Com. 3. in
 lib. 6. Epid. c. 1.
- Caluescunt minimè eunuchi,
 propter humiditatem tem=
 peramenti. Com. in Aphor.
 28. lib. 6.
- Caluities affectus est insana=
 bilis. Com. in Aphor. 24.
 lib. 6.
- Canalis fracto cruri est accõ=
 modatior, quàm glossoco=
 mum: quum exactè totum
 crus comprehendat. Com. 2.
 in li. de Frac. c. 64.
- Canalis cruri fracto est ex
 usu, dum aeger uult surgere
 à lecto. Com. 3. in libr. de
 Offic. c. 18.
- Canalis uel totum crus debet
 recipere, uel nequaquam est
 subiiciendus. Com. 2. in libr.
 de Frac. cap. 75.
- Canalis à glossocomo sola fi=
 gura differt: ut pote qui ex=
 teriùs teres, interiùs cauius
 sit, perinde ut imbricum ca=
 nales. Com. 2. in li. de Fract.
 cap. 64.
- Canalis qui ultra genu non
 progreditur, præter id
 quòd non præstat crus im=
 mobile, affert etiam mo=
 lestiam, ac sæpiùs compri=
 mit. Commen. 3. in li. de Off.
 cap. 18.

Canalem non esse necessarium in cruris fractura: sed si quis eo uti uelit, eum administrandum esse, qui crus totum ad inguen usq; contineat. Com. 3. in li. de Offic. c. 18.

Canales subãiti fractis ossibus, ea possunt stabilire. Com. 3. in li. de Off. c. 35.

Cancer oritur ab atra bile. Com. in Aph. 2. li. 1.

Cancros exulceratos egere aliquo medicamento humido, quod neq; putrefacere, neq; irritare partem affectam sit aptum. Cō. in Aph. 38. lib. 6.

Cancros occultos non esse urendos, neque secandos, ex doctrina Hippocratis. ibidem.

Cancros tantum eos esse chirurgiã extirpandos, qui in summa cute cōsistunt, quosque possumus unã cum radicibus ipsis eximere. ibidem.

Cancrorum radices meritò appellari eas uenas, quæ plenæ melancholico sanguine usque ad loca circun-

stantia extenduntur. ibidem.

Cancrosum tumorem in maxilla cuiusdam mulieris ortum sanauit Galenus, ualenter & crebrò illi atram bilem uere inchoante expurgans. Com. in Aph. 47. lib. 6.

Canicule tempore plures eorum qui purgantur, in febres incidunt. Com. in Aph. 5. lib. 4.

Caniculam nominari stellam consistentem in mandibula canis, hoc est, totius syderis: cuius quidem stelle ortus, operæ principium existit. Com. 1. in lib. 1. Epid. c. 1.

Caniculam, hoc est, stellam consistentem in Canis mandibula, Antecanem rectius, quàm canem, uocari. ibidem.

Canicularibus diebus sunt æstus uehementissimi. Gal. Contra Lycum.

Canis rabidus quos momorderit, ij expauescunt, aquam cernentes, posteaq; breui moriuntur. Com. 3. in libr. 3. Epid. cap. 75.

Canis

Canis rabidi uirus nec otia-
ri, neque conquiescere in
corpore eorum, qui sunt im-
petiti, licet se aliqua nota
non prodat multis interim
proximis mensibus. ibi-
dem.

Cane à rabido morfi nonnul-
li, aquas formidauerunt, at-
que à morsus initio post
duos uel tres, uel quatuor,
uel multò plures menses,
perierunt. Com. 2. in Prorr.
cap. 16.

Canis ortus dirimit Etesias
uentos à Prodrumis dictis,
quos nimirum Etesiae se-
quuntur. Com. 3. in li. 3. Epi.
cap. 6.

Canis ortus oporam, idest,
fructuum generationem, in-
choat. Com. in Aphor. 14.
lib. 3.

Canis ortus semper sua ipsius
ratione corpus excafcit.
Com. 2. in li. 1. Epid. c. 7.

Canis exortum esse finem
aestatis, & initium autumnii,
secundum eos, qui annum in
septem portiones diuidunt.
Com. 1. in lib. 1. Epid. c. 1.

Cantharidum usum esse pe-
riculosum. Com. 4. in libr.
de Rat. uict. in morb. acut.
cap. 122.

Capillorum similia dum ex-
cernuntur, semper uideri
crassam urinam. Com. in
Aph. 76. lib. 4.

Capillorum tonsuram eam
esse optimam, quam maxi-
mè commodam iudicaueris
ad capitis sanitatem tuen-
dam. Com. 4. in lib. 6. Epid.
cap. 9.

Capillorum defluuium à ui-
tiosis gignitur succis. Com.
in Aph. 34. lib. 6.

Capillus nigris praeditos minus
dissiliari, quòd sint frigidiori
temperamento. Com. 2. in
lib. 1. Epid. c. 78.

Capillis similem substantiam
in urina excernentes, curan-
tur ab extenuantibus, &
incidentibus medicinis, ad-
hibito etiam uictu humectan-
te. Com. in Aph. 76. lib. 4.

Capillis similes quasdam sub-
stantias gigni, crasso humo-
re in renibus usto. ibid.

Capillis rectis praeditos, mi-

nus diffilari, quòd sint frigidiori temperamento. Com. 2. in li. 1. Epid. c. 78.

Capistrum, genus est uinculi, deligandis uulneratis, aut luxatis maxillis, aptum. lib. de Fasc. c. 16. & 17.

Capito immutauit Hippocraticas sententias. Com. 1. in lib. Hip. de Nat. hum. c. 1.

Capræ autumnò deterrimam habent carnem: hyeme autem meliorem. Comment. 4. in li. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 101.

Caprarum uentribus sanguine, & pinguitudine plenis, quod difficilius coquatur, edulium reperiens nullum. Com. 4. in li. de Rat. uict. in mor. ac. c. 102.

Caprillæ carnes bubulis sunt acriores, & calidiores, atque ob id uitiosiores. Bilefcunt enim, si incoctæ mancant: quare frigidas eas magis, quàm calidas, esitare oportet. Comment. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 100.

Caput affectum curari per

pharmacum subduclorium, & per uenæ sectionem in cubito administratam. Com. 2. in li. 6. Epid. c. 9.

Caput stabilitur simul & calfit, leuibus sacculis milium calidum continentibus. Com. 3. in lib. de Offic. c. 36.

Caput acuminatum interdum esse laudabile, quum uide licet uis efformatrix adeò ualida fuerit, ut à copia sanguinis eò confluentis non uincatur, sed probè illum formare possit. Com. 1. in li. 6. Epid. cap. 2.

Caput repletum in calidis, humidisq; anni constitutionibus, uentri, thoraciq; humoribus demittit. Com. 3. in li. 3. Epid. c. 32.

Caput est sapientiæ, atque rationis sedes. Com. 3. in li. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 41.

Caput stabilitur puluinis, & ceruicalibus, uelleribusque, & pannis mollibus. Com. 3. in lib. de Offic. cap. 36.

Caput præcalfactum, rarefactumq;

- etumq; & repletum, plurimum læditur flantibus uentis frigidis, & Aquilonaribus. Com. 2. in li. 1. Epid. cap. 60.
- Caput id se præstantissimè habere, quod etiam si magnum sit, ualidæ inhæret ceruici, optimèque formatum est, atque in eo acriter intuentur oculi. Commen. 1. in lib. 6. Epidem. capit. 2.
- Caput pro cerebri magnitudine augetur. Com. 3. in lib. 6. Epid. c. 18.
- Caput bene formatum, globoso oblongo utrinque compresso est simile. Com. 1. in li. 6. Epid. c. 2.
- Caput acuminatum ob imminutam alterutram eminentiam, est perpetuò culpandum: ob adauctam uerò, non semper. ibidem.
- Caput est principium nervorum. Comment. in Aphor. 69. lib. 5.
- Capitis repleti accidentia sunt dolores, tusses, raucedines, atque grauedines.
- Commenta. in Aphorif. 13. lib. 3.
- Capitis uitia in magnitudine sunt, si uel maius est, quàm par sit, uel minus: in figura, si rotundum omnino fuerit, uel acutum. Commenta. 1. in lib. 6. Epidem. cap. 2.
- Capitis grauitas, eius repletionem significat. Commenta. 3. in libr. 1. Epidem. cap. 24.
- Capitis posterioribus læsis, secta frontis uena auxiliatur. Commenta. 2. in libr. 6. Epid. cap. 9.
- Capitis fracturis maximè aduersatur frigidum. Commenta. in Aphorif. 22. lib. 5.
- Capitis dolor ex eorum est numero, quæ humorum ad caput inclinationem significant. Commentario tertio, in Proorrh. capite 71.
- Capitis solius caliditatem balneum iuuabit, nisi spiritus calidus, flatulentusque sursum ad ipsum feratur.

Com. 4. in li. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 42.

Capitis ictui si stupor deliriumq; superuenerint, ictus ad cerebrum penetrauit.

Com. in Aph. 14. lib. 7.

Capitis dolor potest fieri & à calore solo, & à flaua bile, uel in capite, uel in uentriculo hærente: & à plenitudine humorum: & ab aliqua ipsius loci obstructione, & à spiritu flatulento in capite genito. Com. in Aph. 70. lib. 4.

Capitis commissuræ propriè quidem Harmoniæ uocantur: per translationem autem, futuræ. Com. 3. in lib. de Offic. cap. 36.

Capite ob quamuis causam repleto uaporibus, grauitates in sincipite imprimis apparent. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 1.

Capita pusilla sunt semper praua: magna uerò, fieri aliquando potest, raro tamen, ut bona sint, quum uidelicet ipsorum uires ualde fuerint, copiosaq; mate-

ria, unde formata sint. Com. 1. in lib. 6. Epid. c. 2.

Capita acuta, forma parumper ab optima permutata, gignuntur. ibidem.

Capita acuta quedam, contemnenda non sunt. ibidem.

Capita acuta, aut eminentia quæ in fronte est, aut ea quæ in occipite, carent: uel habent quidem, sed æquo maiorem. ibidem.

Carbo, lege Anthrax.

Carbunculum à calido quidem feruore, uerum crassa materia, esse constitutum. Com. 3. in lib. 3. Epid. c. 50.

Carbunculorum affectus est perpetuo periculosus. Commen. 3. in lib. 3. Epidem. capi. 12.

Cardialgia, hoc est, morsus oris uentriculi, distinguit exhalationem illam bilis, quæ à uentriculo petit caput, ab ea, quæ à pulmone. Com. 3. in Prognostica, capi. 30.

Cardialgiam sumi pro morsu oris uentriculi. Com. in Aph. 65. lib. 4.

Car

Cardiogmos, hoc est, cordis
morsus, affectus est oris uen-
triculi. Com. in Aphor. 17.
lib. 4.

Caro omnis, quæ sensu perci-
pi potest, musculi pars exis-
sit. Com. 2. in lib. de Fract.
cap. 68.

Caro recens concreta, mollis
est: quum ex sanguine, nu-
per coacto ortum duxerit.
Com. 3. in lib. de Offi. ca. 15.

Caro accrescit particulis ca-
lore & frigore optimè tem-
peratis, si sanguis ad ipsas
confluens, qualitate salubris
fuerit, & quantitate medio-
cris. ibidem.

Caro sola inter alias partes
sanguinea existit. Gal. con-
tra Lycum.

Caro indurata cutis rationem
subit, in cicatricemque trā-
sit. Com. 2. in lib. 6. Epid.
cap. 4.

Carnis bonitati alimonia plu-
rimum confert. Com. 4. in
lib. de Rat. uic. in morb. acu.
cap. 101.

Carnes habent calorem ad-
uentitium, contractum à

sanguine: nō connatum per-
inde ut cor, atque hepar.

Com. 4. in lib. 6. Epid. c. 25.

Carnes ex uentriculo ad se
alimentum attrahunt. Com.
6. in lib. 6. Epid. cap. 1.

Carnes non tantum quod sibi
familiare est, attrahunt, sed
etiam, quod alienum, reij-
ciunt. Com. 6. in lib. 6. Epi.
cap. 2.

Carnes assas offerendas non
esse ijs qui acuta febre labo-
rant. Cō. 1. in li. de Rat. uic.
in morb. acu. cap. 17.

Carnes suillas, bubulasq; &
ouillas, ualidas esse, & con-
coctu difficiles. Com. 4. in
lib. 6. Epid. cap. 5.

Carnium frigiditas penuriam
sanguinis sequitur. Com. 4.
in lib. 6. Epid. cap. 25.

Carnium genus consistit in
musculis. Com. 5. in lib. 6.
Epid. cap. 10.

Carnibus frigidis esse prædis-
tos eos, qui mordacem, præ-
uūmq; calorem in uentricu-
lo intemperato sortiuntur,
quod ob inopiam probæ, &
copiosæ alimonie, ali mini-

- mè possint. *Com. 4. in lib. 6. in Aph. 76. lib. 4.*
- Epid. cap. 25. *Carunculas ueras nunquam uidit Gal. cum urina exeuntes ibidem.*
- Carniuora utroque dentium ordine utuntur. *Com. 1. in li. de Artic. cap. 29.*
- Carnosæ particulae, solæ ex sanguine cōpinguntur. *Cō. 4. in lib. de Nat. hum. ca. 35. acu. cap. 91.*
- Carnosa substantia est in extremis membris paucissima. *Com. 2. in librum de Fract. cap. 9.*
- Caros propriè uocatur totius corporis insensibilitas, atque immobilitas repentina. *Com. in Apho. 5. lib. 5.*
- Caros fit neruorum principio affecto. *ibidem.*
- Caros est altus, egrèque excitabilis somnus. *Com. 2. in Prorrh. cap. 28.*
- Carpus est prima uersus cubitum ipsius palmae pars. *Cō. 2. in lib. de Fract. ca. 66.*
- Carpus constat octo ossibus. *Com. 2. in lib. de Fract. ca. 8.*
- Carpus in manu, tarso in pede proportionem respondet. *ibidem.*
- Carunculae paruae, rerum substantiae indicia existunt. *Cō. in Aph. 76. lib. 4.*
- Carunculas ueras nunquam uidit Gal. cum urina exeuntes ibidem.*
- Caseus crassum succum, & coctum difficilem, gignit. *Cō. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. acu. cap. 91.*
- Caseus, si quis uino plenus cotatur inter bibendum, operimit os uentriculi, primumque ipse corrumpitur, ac dein alia secum corrumpit. *ibidem.*
- Caseus recens & mollis, duro & sicco flatuosior existit, minusq; uentrem sistit. *ibid.*
- Casei multus usus, in adultorum renibus saepe calculos gignit. *Com. 3. in lib. 6. Epi. cap. 15.*
- Catalepsis fit à uehementi frigiditate cerebri, cui admixta sit siccitas. *Com. in Aph. 3. lib. 2.*
- Cataphora fit interdum quidem grauato ob utilis succi copiam cerebro: interdum uerò, & propter pituitosum humorem: uel propter egrè separabilem absque humore frigi

- frigiditatem. Commen. 3. in Prorrh. cap. 1. & craſſi. Com. 2. in lib. de Artic. cap. 55.
- Cataphora eſt in ſoporem delatio. ibidem. Catochæ cerebri aſſectus ſunt. Com. 3. in Prorrh. c. 65.
- Cataphoram, letargiſmumque efficiet pituitæ copia cerebrum petens. ibidem. Catochæ cum exolutione, ſunt prauæ. Com. 3. in Prorrh. cap. 4.
- Cataphoræ ſunt ob pituitoſos humores, & non uigiliæ. Com. 2. in Prorrh. cap. 46. Κατοχæ propriè appellati, hoc eſt detenti, apertos, tenſosq; habent oculos. Com. 2. in Prorrh. cap. 55.
- Cataphoricum aliquem morbum eſſe expectandum, ſi exiguum pituitæ uomatur, & egri longius, & tardius ſolito dormiant. Com. 2. in Prorrh. cap. 46. Catochis oritur palpebrarum tenſio, propter ſiccitatem. ibidem.
- Cataphorici, comatoſiſq; habent oculos clauſos. Com. 2. in Prorrh. cap. 55. Cauam uenam ferri ſurſum per thoracem ab hepate. Com. 3. in Prorrh. cap. 33.
- Cataphracta eſt genus uinculi, à ſimilitudine Romani thoracis, quem cataphractam uocant, ſic dictum. Illis uero conuenit, in quibus clauis, pectus, dorſum, lateraue, obliganda ſunt. Lib. de Faſc. cap. 79. Cauſa prima excretionis eſt duplex, tum materiæ uitium, tum id quod initium motionis ſortitur. Com. 2. in Prognost. cap. 43.
- Cataplaſmata claudunt, effœminantque, nec ſuperuacuos humores diſcutiunt, præſertim ſi lenti fuerint, & Cauſæ gignent morbos, paulatim in corpore creſcunt. Com. 3. in lib. 3. Epid. c. 75.
- Cauſæ diuerſæ diuerſa gignunt ſymptomata. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 16.
- Cauſæ antecedentes adaugent morbos. Gal. cōtra Iulianum. Cauſæ aliquæ eorum, quæ in corpore

- corpore oriuntur, facultate, potentiaque, tum uirus rabidorum canum, tum ea medicamenta letalia referunt, quæ & si in affecto loco nullum protinus, quod notabile sit, pariant symptoma, post temporis tamen usuram, hominem perimunt. Com. 2. in Prorrh. cap. 16.
- Causæ efficientis opus augeatur, eius substantia adaucta. Com. in Aph. 5. lib. 6.
- Causarum alias quidem manifestas absque ratione artificiosa cognoscunt omnes: alias uerò soli, qui ratione artificiosa utuntur. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in morb. acu. cap. 55.
- Causarum gignentium morbos abolitio fit per contraria. Com. in Aph. 22. lib. 2.
- Causarum triplex genus Gal. recenset, procatarcticarum nempe, antecedentium, & coniunctarum. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 20.
- Causas quidem exiguas uocant uniuersi occasiones. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 15.
- Causas effeëtrices morborum esse duplices: externas nempe, & internas. Com. 2. in lib. de Nat. hum. cap. 5.
- Causas procatarcticas esse effeëtrices præcedentiũ uniuscuiusque morbi causarum. Com. 2. in lib. Hipp. de Nat. hum. cap. 1.
- Causus gignitur interdũ quidem in una corporis parte, interdum autem in toto corpore: quando nimirum sitim necessario inducit inexpugnabilem. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. ca. 1.
- Causus letalis, interna extoret, externa ne mediocriter quidem calfacit. Com. 1. in Prorrh. cap. 7.
- Causus rarissime iudicatur per abscessum. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. acu. cap. 11.
- Causus, inquit, Ardēs febris. Causa utrique est communis uigilia. Cō. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 15.
- Causo laborantibus ad ipsorum uotum potionem esse offerendam. Com. 4. in lib.

de

de Rat. uict. in mor. ac. ca. 5.
 Causi genuini, ut uehementer
 urunt, ita siti, uigilijs, anxie
 tate, ac nonnunquam mentis
 perturbatione, molestant.
 Quia uerò tam sunt acuti,
 celeriter iudicantur. Com. 2.
 in lib. 1. Epid. ca. 28.

Causi fiunt exuberante flaua
 bile in uenis, præcipuè ieci=
 noris, atque uentris. Com. 2.
 in lib. 1. Epid. cap. 20.

Causi non, perinde ac tertiæ
 næ, trahunt originem ex bi=
 liosis excrementis retentis,
 sed calore in uisceribus au=
 ctio ab inflammata constitu=
 tione temporis præter mo=
 dum calida, ibidem.

Causi sunt febres admodum
 æstiuæ. Commen. 3. in Pror.
 cap. 60.

Causum à flaua bile esse ori=
 undum. Com. 1. in lib. 1. Epi.
 cap. 9.

Causum, nothum uocabimus
 eum, in quo corpus non uri=
 tur, sitis autem est leuis. Cō.
 4. in lib. de Rat. uic. in mor.
 ac. cap. 13.

Causum exquisitum appellāt

Medici, cum urens caliditas,
 et inexpugnabilis sitis in=
 festat hominem. ibidem.

Causum augent tum falsa,
 tum acria. Com. 4. in lib. de
 Rat. uic. in mor. ac. cap. 8.

Causum fieri dum acres bilio=
 sasq; , humiditates ad sese
 attraxerint uenulæ, et cum
 ex ualidioribus partibus ad
 imbecilliores aliquam, id
 genus excrementa pelluntur.
 Com. 4. in lib. de Rat. uict.
 in morb. ac. ca. 1.

Causorum esse genera duo.
 Com. 4. in lib. de Rat. uic. in
 mor. ac. cap. 13.

Causorum exquisitorum est
 proprium, iudicari per san=
 guinis eruptionem. Com. 1.
 in lib. 1. Epid. cap. 9.

Causorum præcipua sanatio
 est frigide potus. Com. 4. in
 lib. de Rat. uic. in morb. acu.
 cap. 12.

Cedmata uocari ab Hippocra=
 te fluxiones in crura, ac
 præcipuè in coxæ articulum
 decumbentes. Com. 5. in lib.
 6. Epid. cap. 22.

Cephalalgia oriuntur à fla=
 tulen

tulento spiritu inuadente ca
put. Com. 5. in lib. 6. Epid.
cap. 15.

• Cera parū si oleo iniiciatur,
efficit ut illud hæreat diu-
tius, ac minus discutiat. Cō.
3. in lib. de Offic. cap. 32.

Ceratum liquidum, quod ex
cera tantum, & rosaceo con-
ficitur, est arcendis inflam-
mationibus longè congruen-
tius duro. Com. 1. in lib. de
Fract. cap. 21.

Ceratum, quod resinam rece-
perit, accommodatum esse
conformatis particulis, quod
& melius sic hæreant fā-
scie corpori, & corpora
exiccentur magis. Com. 4.
in lib. de Arti. cap. 7.

Ceratum humidum simplici-
bus fracturis esse utile. Cō. 3.
in lib. de Fract. cap. 21.

Ceratum picatum à tertio die
utilius administrari ulceri-
bus, quod nimirum ualeat
concoquere, quæ in ulceri-
bus sunt. Com. 3. in lib. de
Fract. cap. 23.

Ceratum picatum curandis ul-
ceribus est idoneum. Cō. 4.

in lib. de Artic. c. 21.

Ceratum picatum esse albo ca-
lidi. Com. 3. in lib. de Frac.
cap. 15.

Ceratum, quod picem recepe-
rit, leniendi doloris uim pos-
sident, necnon puris mouendi:
quare tunc uel maximè con-
uenit, cum ulcus est inflam-
matū. Com. 3. in lib. de Frac.
cap. 3.

Ceratum dolorem lenit, discu-
tit, repellitque. Com. 2. in li-
de Fract. cap. 72.

Cerato molli, laui, & puro,
esse imbuendas fascias, qui-
bus deligantur fracta ossa.
Com. 3. in lib. de Offi. ca. 14.

Cerata picata dicuntur ea, quæ
præter oleum & cerā, non-
nihil etiam picis recipiunt.
Com. 1. in lib. de Fract. c. 21.

Cerealialia dicuntur, tum fru-
mēta, tum legumina omnia,
quibus passim uestiuntur mor-
tales. Com. 1. in lib. de Rat.
uic. in morb. ac. cap. 18.

Cerebrum continet in sese ani-
mæ principatū. Commen. in
Aph. 14. lib. 7.

Cerebrum est origo neruorū.
Com.

- Com. 3. in lib. 3. Epid. c. 87. in Aph. 18. lib. 6.
- Cerebrum cæteris corporis partibus est dux sensus & uoluntariæ motionis. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 5. Cerebrum aptum esse ad gi- gnendas pituitosas super- fluitates. Com. in Apho. 12. lib. 3.
- Cerebrum condolefcit neruis. Com. 2. in lib. de Fract. c. 23. Cerebrum in iunioribus cal- uariam contingere, quòd hu- midum, molleq; fit, uniuer- sumq; intus spatium occu- pet. in senibus uerò, siccum esse, atque subsidens. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 1.
- Cerebrum ratiocinandi facul- tatem in sese continet. ibid. Cerebrum esse primum sen- sorium. Com. in Aph. 3. li. 2.
- Cerebrum per circumfusum aërem cernit uisibilia exter- na, quemadmodum affectio- nem digiti in pede, per ner- uum sentit. Com. 1. in Pro- gnost. cap. 23. Cerebrum esse primam par- tem sentientem. Com. 2. in Prorrh. cap. 28.
- Cerebrum præ cæteris parti- bus existit humidum. Com. in Apho. 24. lib. 3. Cerebrum esse natura frigi- dius. Com. in Apho. 2. lib. 6.
- Cerebrum si phlegmone arri- piatur, letale. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 14. Cerebrum septo transuer- so, & ori uentriculi condo-lescere, ut omnibus neruosis particulis, Com. 1. in Progn. cap. 28.
- Cerebrum est principium fa- cultatis, quæ inest neruis. Cō. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 47. Cerebri principales quidem actiones sunt meminisse, & ratiocinari : subseruientes autem, sentire, & uolunta- riè moueri. Com. 2. in Prog. cap. 6.
- Cerebrum uulneratum sepiùs sanatum uidit Galenus. Cō. Cerebri excrementa expur- gari

- gari per palatum, & nares. sunt uitio. Com. 1. in lib. 6.
Com. in Apho. 24. lib. 3. Epid. cap. 2.
- Cerebri functiones existunt Chartilago nudata nequit cicatricem contrahere. Cō. 2. in lib. de Arti. cap. 50.
- motus uoluntarius, intelligentia, sensus, & memoria. Chartilaginis solutio improprie fractura dicitur. Com. 2. in lib. de Artic. ca. 45.
- Com. 1. in Prorrh. cap. 4. Chartilaginem ablatam semel, regigni haud posse. Com. in Aph. 19. lib. 6.
- Cerebri facultate affecta non protinus ipsum cor laedi. Cō. 2. in Prorrh. cap. 5. Chirurgia dicitur is curationis ductus, qui per consuetas tum sectiones, tum adustiones, & quaecunque alia, manu fiunt, perficitur. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in morb. ac. cap. 6.
- Cerebro uehementer compresso, non sequi delirium, sed altum soporem, & priuationem sensus. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 4.
- Cerebro uulnerato, febris, ac bilis uomitus superuenit. Chirurgiam esse quam citissime administrandam, dum nimium ingens ex refrigeratione periculum imminet. Com. 1. in lib. de Offi. cap. 6.
- Com. in Apho. 5. lib. 6. Chirurgus debet mederi rectè, eleganter, celeriter, & absque dolore, si fieri possit. Com. 1. in lib. de Offi. ca. 23.
- Cerebro humidiori reddito, necesse est uoluntarios motus torpere, atque hominem consternari. Com. in Aphor. 5. lib. 3.
- Cerebro humidiori existente, plurimae humiditates in uentrem defluunt. Com. in Aph. 32. lib. 5.
- Cervicis dolor cum comate, morbosam cerebri affectionem indicat. Com. 3. in Pror. cap. 6.
- Ceruices longiores semper neque post costas, cubitos exten

- extendere possit. Com. 1. in lib. de Off. c. 17.
- Chirurgi dum timidis ægris medentur, debent per imposturam eis admoliri manus. Cō. 1. in li. de Off. c. 13.
- Χλωρός, hoc est uirides, uocari homines colore sup. pallido. Com. 2. in lib. 6. Epid. c. 15.
- Χλωρόν interdum sumi pro pallido. Com. 2. in li. de Rat. uic. in mor. acut. c. 22.
- Χλωρὰ uocari, & quæ æruginæ, & quæ pallidum præ se ferunt colorem. Com. 3. in Prorrh. c. 7.
- Cholera humida quidem, ab acris oritur humoribus: arida autem, ab spiritu flatulento, & acris. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. acut. cap. 103.
- Chondrus, & panis, uirtutem roborant, sed neque humectant, neque incidunt. Com. 1. in li. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 27.
- Chondrus nocet ijs, quibus meatus hepatis natura angusti existunt. Cō. 1. in li. de
- Rat. uic. in mor. ac. c. 18.
- Chondrus pleuritico cibus tantum existit. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 44.
- Chondrus est crassus, sed probi succi: humorumque acrimoniâ refrænât. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 113.
- Chondri sorbitio, ut humectare, sic os uetriculi resupinare est nata. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. acut. c. 18.
- Chondri sorbitio est uiscida: cæterum caret lubricitate. ibi.
- Chordæ rumpuntur plus æquò humectatæ, uel exiccatae. Com. in Aph. 39. lib. 6.
- Chymosis est oculi affectus, ob internæ & externæ tunice inflammationem: ita ut aperiri non possit. Com. 2. in lib. de Offic. ca. 31.
- Cibandi scopum esse unum, communem tum sanis, tum languentibus omnibus: nempe facultatis uitalis custodiâ. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 44.
- Cibandi tempus optimum esse in accessionum declinationibus. Com. 1. in lib. de Rat.

uict. in mor. ac. cap. 46.

Cibatos bene à principio, nihil proficere accidit ob totius corporis uitium, cū paritum appetentium uigore.

Com. in Aph. 32. li. 2.

Cibus simpliciter dictus, solidas animalis partes humectat propria ratione. Com. in Aph. 13. li. 4.

Cibus ratione propria minime morbi affectionem iuuabit. Com. 1. in li. de Rat. uict. in mor. ac. c. 44.

Cibus longo tempore debet paroxysmū præcedere. Cō. 3. in li. 1. Epid. c. 5.

Cibus paulò deterior, sed suauior, interdum redditur melior ab appetente ipsum uentriculo. Com. in Aphor. 38. lib. 2.

Cibi uirtus est, quòd probè alteretur. Cō. in Aph. 26. li. 5.

Cibi quantitatem præscribimus pro portione illius quod effluit à corpore. Cō. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 44.

Cibi parsimonia ijs qui congestos habent pituitosos hu-

mores, uel probo sanguine abundant, sitim, & lassitudinem remouet: in quibus uerò biliosus humor redundat, uel penuria sanguinis adest, neque sitim, neq; lassitudinem aufert. Com. 3. in lib. 6. Epid. c. 28.

Cibi exhibēdi tēpus quāplurimum abesse debere ab accessione principio. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 114.

Cibi offerendi tempus in morbis longis sit, ubi accessio iam inclinauit: in acutis uerò, ea declinatio expectanda non est, quum sit uerendum, ne futura accessio festinet. ibidem.

Cibi offerendi tempus ex morbo non prohibente inuenitur. Com. 1. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 45.

Cibum interdum sumi ab Hippocrate pro alui excremento. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. c. 32.

Cibi, si præsertim concocti faciles, sumantur prius: cocti autem difficiles ingerantur

- rantur posteriùs:confici ab ijs non possunt, quibus uires sunt infirmiores. Com. in Aph. 17. li. 2.
- Cibi fauces exasperantes sunt pingues, acidi, acrésque. Commenta. 3. in libr. de Art. cap. 61.
- Cibi imbecilli sunt, qui neque uehementi aliquo odore præditi sunt, nec dum gustantur, ualidiorem aliquam qualitatem referunt, neque etiã, nisi modicè, calfaciunt. Qui uerò ijs contrarij sunt, ualidi nominantur. Com. 4. in lib. 6. Epid. c. 18.
- Cibi & potus, naturam aduentitiam efficiunt. Com. in Aph. 50. lib. 2.
- Cibi multiplices, præsertim, si dissimiles facultate fuerint, magnam in uentreurbationem excitant. Com. 3. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 35.
- Ciborum per intestina delatio, naturale opus existit. Com. 5. in lib. 6. Epid. c. 27.
- Ciborum per intestina delatio fit, intestinis circa ipsos se contrahentibus. ibidem.
- Ciborũ oblatio instaurat, quod effluit ex corporea substantia. Com. 5. in li. 6. Epid. c. 5.
- Ciborum uarietatem, præsertim si diuersis facultatibus constet, esse nocentißimam. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 18.
- Ciborũ uim, nõ ex ratione aliqua, sed experiëtia, iudicare oportet. Cõ. 4. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 89.
- Cibos immorari in uentre diutius, ambiente aëre frigidiore reddito. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 27.
- Cibos qui corrumpuntur facilius & deiciuntur magis, præsumendos esse: ultimò uerò ingerendos, qui cõtraria patiuntur. Com. 3. in libr. de Rat. uic. in mor. ac. c. 22.
- Cibis acerbis, amaris, acidisq; oblectatur ij soli, qui præter naturã affecti sunt: ut qui se naturaliter habet, suntq; ab excrementis puri, pinguibus, dulcibusq; et ijs qui cuiuscũq; ualidæ qualitatis exptes fuerint. Cõ. 5. i li. 6. Ep. c. 14.

- Cicatrices tantum fieri cauas* Coctura totam aquam æqua-
contingit, quantam habuerit biliter fundens, eam aptā ad
abscessus crassitudinem. Cō. secretionē particularū red-
in Aph. 45. lib. 6. dit. Cō. 4. in li. 6. Epi. c. 10.
- Cicer sunt qui flatulentū scri* Cœlum obtenditur elementis.
bant, quod pudenda intēdat. Com. 3. in Prognost. c. 7.
- Com. 4. in lib. de Rat. uic. in* Cœlum sumi ab Hippocrate
mor. ac. c. 93, pro aëre qui supra nos est,
Circuitus quartus, septimi est usque ad nubium regionem.
index. Cō. 3. in Prog. c. 7. Com. 2. in li. 1. Epid. c. 4.
- Circuitum uocari ab Hippo-* Cœnam debere esse lautiorē
crate similem ad idem redi- prandio, ijs præsertim, qui
tum, Com. in Aph. 12. li. 1, exercētur, colligitur ex Cō.
Circumdextrum uocauit Ho- 1. in li. de Rat. uic. in mor. ac.
merus Asteropæū, ambabus c. 18. ubi ait, eos qui luctan-
manibus similiter utentem, tur, ac legitimè certant, pa-
Com. in Aph. 43. lib. 7. nem duntaxat in prandio
Clauim secūdū lōgitudinē fra edere, carnes in cœna.
- ctā, noxā minorē inducere,* Cogitatio hominibus est animi
quā si frangeretur transuer exercitatio. Com. 3. in lib. 6.
sim: esse tamē curatu diffici- Epid. cap. 11.
- liorē. Cō. 1. i li. de Art. c. 63,* Cogitationē omnes cōmuniter
Cnidi temperies, lege Zona, homines, mētē & intellectu
Coalescere uulnus dicitur, quā uocat. Cō. 1. in li. de Off. c. 3.
- do discissi corporis labra cō* Cogitationes esse utiles, in ijs
glutinātur, Cō. i Ap. 19. li. 6 morbis, qui uim animæ ra-
Cochleæ muccus, adiecto thu- tiocinatricem stupefaciunt.
re, uel aloë, uel myrrha, dis- Com. 5. in li. 6. Epid. c. 11.
- cutit, ac uim exiccādi citra* Coitus promptissimè neruo-
morsum habet, Com. 2. in li. sas partes offendit. Com. in
de Art. cap. 49. Aph. 28. lib. 6.

Coi

Coi temperies, lege Zona.

Colicis doloribus adest uomi-
tus. Cō. 1. in lib. 6. Epid. c. 6.

Colliquatio est symptoma fe-
bris pestilentis inseparabi-
le. Cō. 3. in li. 3. Epid. ca. 57.

Colliquationes corporis, si de-
tineātur intus, reddunt suc-
cessu temporis ipsas carnes
mucosas: proinde uacuandæ
sunt. Cō. 1. in li. de Arti. c. 31.

Colliquationes in uentrē con-
fluunt ijs, in quibus partes
nervosæ dolore tētātur. Cō.
2. in li. de Arti. c. 20.

Colliquescit quidem caro, à ca-
lore feruentissimo: pinguitu-
do autem, à moderatiori. Cō.
3. in li. 3. Epid. c. 72.

Collisio nubium, inquire, At-
tritionem.

Collocatio lesi mēbri uergens
in superiorē partem, à flu-
xione custodit: quæ uerò de-
cliuis est, fluxiones ciet, inflā-
mationisq; est causa. Com. 3.
in lib. de Offic. c. 17.

Collocatio mēbri, inquire, Fi-
gura.

Collocatio mēbrorū præstātis-
sima est, quæ molliter & æ-

qualiter fit, ac sursum uer-
sus. Cō. 3. in lib. de Off. c. 17.

Collū ex interna parte magnis
musculis præditum est. Cō.
3. in li. de Art. c. 41.

Colli ob excellentem siccitatē
peruersio, letalis est. Com. in
Aph. 35. lib. 4.

Colon intestinum renibus per
peritonæū annectitur. Com.
1. in li. 6. Epid. c. 5.

Color sanguini proportionē
respōdens, ad melius, uel ad
peius declinat. Com. 4. in li.
6. Epid. c. 29.

Color faciei bonus, cū magna
mœstitia coiēns, malū signū.
Com. 2. in Prorrh. c. 13.

Color rubēs, liuidus, uiridisq;
uni & eidem homini simul
inesse nō possunt: quū unus-
quisq; horū reliquos duos tol-
lat. Cō. 3. in li. 6. Epid. c. 32.

Color pallidus, liuidusue, pra-
uum qualitate humorē signi-
ficat: rubidus, sanguinis co-
piā. Com. 3. in Progn. c. 34.

Color indicat superabundan-
tes humores, nisi aliqui for-
tē in profundum recesserint.
Com. in Aph. 2. lib. 1.

f 3

- Color similis efflorescit humori bus, nisi regurgitauerit. ibi.*
- Color est subiectū artis picto- rie. Gal. contra Lycum.*
- Color, humorū est exuberan- tiū, non deficientiū. Com. 5. in li. 6. Epid. c. 14.*
- Coloris in toto corpore per- mutatio, sequitur signa appa- rentia in oculis. Com. 4. in li. 6. Epid. c. 28.*
- Coloris mutatio pessima est, quoties ad nigrū cōuertitur: moderatior uerò, quoties ad uiride. Cō. 1. in Progn. c. 7.*
- Coloris mutatio in sanguine, sanguinis ex particula inflā mata trāslationē demōstrat. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 10.*
- Colores præter naturam indi- cāt prauitatē humorū. Com. 3. in Progn. c. 34.*
- Colorū uarietas i animalibus, potissimū à uarietate sangui- nis proficiscitur. Com. 2. in li. de Fract. c. 32.*
- Coma perrarò febribus arden- tibus est coniunctum. Com. 3. in li. 3. Epid. c. 34.*
- Coma dicitur omnis ad somnū delatio. Cō. 1. in Progn. c. 1.*
- Com. 3. in Prorrh. c. 1.*
- Coma fit per affectus lethargi- cos, ubi cerebrū à pituita hu- mectatur, atq; refrigeratur. Com. 2. in Prorrh. c. 28.*
- Coma potest uocari carui. ibi.*
- Coma nunquam est bonum si- gnum, nedū Carus. ibidem.*
- Comati non omnino febris ac- cidit. Com. 3. in Prorrh. c. 1.*
- Coma sæpenumero fieri, ubi principii sensuum multo est humore irrigatum: interdū autē ob solā frigiditatem: est, quum ob occasionem utrāq;. Com. 1. in li. 3. Epid. c. 1.*
- Coma fieri interdū, ob uiriū in firmitatē cōtingit, nimirum adeò extinctarū, ut seruare aptas genas ægri nō possint. Sic tamē affecti, postcōmissas palpebras, aut nihil prorsus, aut parū dormiūt, nec attol- lere ipsas palpebras possunt. Distinguit tamen id uitiū, ab eo quod frigiditas committit & algor, pulsus potissimum languidissimus; tardus, ra- rus, & paruus. ibidem.*
- Coma uocari ab Hippocrate propensionem in somnū, quū ægri oculis conuiuentibus, ui- gila*

gilare non possunt. ibidem.
 Coma, cerebri tantum affectio
 est, contraria ecstasi. Com. 3.
 in Prorrh. c. 6.
 Comata uigilijs carētia, ab hu-
 miditate & refrigeratione
 cerebri fieri. Com. 3. in li. 3.
 Epid. c. 16.
 Comatosæ somniculosæq; sunt
 affectiones, quæ cum cerebri
 humiditate oriuntur. Com. 1.
 in Prorrh. c. 5.
 Comatosi, cataphoriciq; habēt
 oculos clausos. Cō. 2. in Prorrh. c. 55
 Comatosi absq; uigilia, nullo
 pacto phrenitici existunt.
 Com. 1. in Prorrh. c. 1.
 Comatosi nequeūt uigilare ap-
 tis oculis. Cō. 3. in Prorrh. c. 1.
 Comitialis morbus quodammo-
 do apoplexiæ est similis, quū
 idem locus in utroq; patia-
 tur, & idem humor in causa
 sit. Com. in Aph. 45. li. 2.
 Cōitialis mor. ingre, Epilepsia
 Comitiales accessiōes nihil æ-
 quē producit, ac inæqualitas
 tēporis. Cō. in Aph. 22. lib. 3.
 Cōparare quæ inuicē uolum⁹,
 oportet sint secū dū substantiā
 similia. Com. in Aph. 18. li. 2.
 Complicati si adesse morbi ui-

deatur, occurrēdum est illi,
 qui magis urget, non neglecta
 interim alterius curatione.
 Com. in Aph. 16. li. 1.
 Cōceptiōi maximē necessariū
 est, ut extēdatur semē p̄ cau-
 tatē uteri. Cō. in Aph. 62. li. 5.
 Conceptus plurimæ ac ualidæ
 motiones in utero, marē ge-
 nitū esse est indicium. Com.
 in Aph. 42. li. 5.
 Cōceptus in primo tpe seminis
 injectiōis, et quādo iā sūt p̄fe-
 cti in utero, ob quāuis uehemen-
 tiore motionē, facillimē dis-
 rūpūtur: tēpore uerō inter-
 medio, firmiore habent coa-
 litum. Com. in Aph. 1. lib. 4.
 Concepisse tunc se arbitrat̄ur
 mulieres, quū suppressis mē-
 struis, afficiuntur fastidio.
 Com. in Aph. 61. li. 5.
 Cōcipiēt mulieres modicē in-
 temperatæ, si uiris cōtrariæ
 temperaturæ misceantur: si
 uerō similibus, non cōcipiēt.
 Com. in Aph. 62. lib. 5.
 Concoctio omnis morborū, fit
 in humorū alteratione. Cō.
 2. in li. 1. Epid. c. 46.
 Cōcoctiōi cibi est similis elixatiōi
 fitq; à calido nō siccō, s̄q; à

- lentiue, sed humido & uapo roso. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 22.
- Concoctio crudi craſſiq; ſucci per febres, excretio quædam eſt illius, ut plurimum quidẽ per urinas, raro autẽ p aliu facta. Com. 3. in Prog. ca. 23.
- Concoctio humorum generali ter fit, quũ natura ſuperior illis, permutauerit ipſos ſuo robore. Com. 2. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 44.
- Concoctio omnia cogit, in craſſatq; . Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 4.
- Concoctio ciborum proficiſci tur ab innato calore. Com. 4. in li. 6. Epid. c. 23.
- Concoctio eſt, in coquẽtis ſub ſtantiã perductio illius quod concoquitur. Com. 2. in libr. 1. Epid. c. 44.
- Concoctio craſſiora reddit omnia excrementa. Com. 2. in Prog. cap. 33.
- Concoctio indicatur ab excre mẽtis. Cõ. 2. i li. 1. Ep. c. 44.
- Concoctio dicitur nutrituræ ſubſtantiæ ſecundũ qualitã mutatio. Cõ. 4. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 44.
- Concoctio calore fit. Com. 1. in Prognost. c. 34.
- Cõcoctio celerẽ iudicationẽ, ſa lubrẽq; ſecuritãtẽ, promit tit. Cõ. 2. in Prog. c. 67.
- Concoctionis ſigna perpetuò bonum quippiã indicant. Cõ. 2. in Prorrh. c. 59.
- Concoctionis ſigna ſemp ſunt bona: ut quæ morbi ſolutionẽ haud ita multò poſt futuram oſtendãt. Cõ. in Aph. 12. li. 1.
- Concoctionis indicia per mor bos diuturnos erunt, ſi urinae copia excernatur, quæ ple nius ſedimentum obtineat. Com. 2. in Prognost. ca. 65.
- Concoctionis nomen interdum ſumi pro omni deductiõne ad temperiei moderationem. Com. 5. in li. 6. Epid. c. 6.
- Concoctioni humorũ conferre unctiõnes, atq; frictiões mol les: purgationes autem eſſe contrarias. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 44.
- Concoctioni ciborũ nihil ma gis aduerſatur, quàm pertur batio ipſorum. Cõ. 1. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 18.
- Cõcoctiõĩ ppetuò calidũ opitu latur, conſertq; frigidũ uerò reni

- renititur, & aduersatur. Com.3. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 29.
- Concoctionem humorum fieri à solidis corporibus sanis. Cō.2. in lib.1. Epid. ca. 46.
- Concoctionem esse opus naturæ ibidem.
- Concoctionem humorum in morbis longis ante purgationem semper esse expectandam. Com. in Aph. 24. lib.1.
- Concoctionem posse fieri priuatim quapiam in parte, toto morbo crudo existente. Com.2. in lib.1. Epid. c. 84.
- Concoctionem in morbis peccatoris indicat creationis mutatio,eductioque facilis, & copiosa. Com.2. in Prognos. cap. 67.
- Concoctionem uitiari, partibus quæ ad uētriculum pertinent, refrigeratis. Com.5. in lib.6. Epid. cap. 27.
- Concoctiones, utiles somnos inducunt. Com. in Aph. 67. lib.4.
- Concoctiones fiunt tempore. Com.1. in lib.3. Epid. cap. 5.
- Concoctiones iudicium uelox, certamq; sanitatem significant. Com.3. in lib.1. Epid. cap. 24.
- Concoctiones celeritatem portendunt iudicationis. Com.2. in Prorrh. cap. 23.
- Concoctionum omnium esse autorem præcipuum, calorem innatum. Com.4. in lib.6. Epid. cap. 14.
- Concoctiones fieri, superate natura causas infestas. Com.2. in lib.1. Epid. cap. 46.
- Concoctiones portendere iudicij celeritatem, certamq; salutem. Cōmen.2. in lib.1. Epid. cap. 45.
- Concoctricis facultatis ueluti focus quidam & fons est hepar. Com.2. in Prognostica, cap. 37.
- Concoqui melius à nobis, quæ libentius assumimus, licet deteriore parū natura sint. Com.4. in lib.6. Epid. ca. 8.
- Concoquit naturalis causa. Com.1. in Progn. cap. 42.
- Concordia eorum, qui se circa quippiam exercent, meritò magnā cognitionis spem

- pollicetur. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in morb. ac. cap. 15.
- Concreta à frigore, laxantur calore. Com. 3. in lib. de Off. cap. 15.
- Concubitum dicebat Democritus esse paruam quandam epilepsiam. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 4.
- Concussio cerebri accidit ob uiolentū aliquem totius corporis casum à sublimiori loco. Com. in Aph. 58. lib. 7.
- Condensare esse opus frigidi. Com. 1. in lib. 1. Epid. ca. 8.
- Condoleſcūt partes partibus, non simpliciter, sed uehementer affectis. Cō. in Aph. 16. lib. 6.
- Κόνδυλοι uocantur brachij tubercula. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 54.
- Confici probè assumpta, per quam utile est agrotātibus. Com. 4. in lib. 6. Epid. ca. 8.
- Conformare membrum, nihil est aliud, quàm eius particulas omnes restituere in suū locum. Com. 2. in lib. de Art. cap. 43.
- Coniectura artificiosa plurimum differt ab ea, quæ arte caret: quòd artificiosa proximè ad exquisitam moderationē accedat, à qua, quæ uulgaris est, plurimum interdum aberrat. Com. 3. in lib. de Offi. cap. 20.
- Coniecturæ artificiosæ omnes in actionibus aliquādo aberrant. Com. in Aph. 2. lib. 4.
- Conniuent animalia statim à primo ortu, etiam à nullo edocta. Com. 5. in lib. 6. Epi. cap. 2.
- Conniuentia oculis præstat utilitatem maximam: nam et defatigarentur palpebræ, si toto, quo uigilamus tempore, permanerent apertæ: et multa in oculos extrinsecus illaberentur, quæ ipsorum tunicas laderent. ibidem.
- Conniuere dicitur, qui palpebras antea clausas, quàm celerimè aperit. ibidem.
- Consistente morbo fiunt cōtiones maximè: quo tempore nec purgatione, nec uenæ sectione utendum. Com. in Aph. 29. lib. 2.
- Consortij lege afficiuntur, quæ cognata

- cognata & proxima sunt. Com. 3. in lib. de Artic. cap. 10. & 13.
- Constitutionē uocari ab Hippocrate non solum ambien-
tis temperamentum præter
naturam, sed omnem cuius-
uis rei formam. Præfatione
Com. 3. in lib. 3. Epid.
- Constrictionis modo respon-
det expressorum humorum
copia. Com. 1. in lib. de Frac.
cap. 38.
- Constrictionem fractorum os-
sium, magis copia linteorū,
quàm compressione, moliri
debemus. Com. 3. in lib. de
Offic. cap. 29.
- Consuetum quod est, bonū est.
Com. 2. in Prognof. Cap. 11.
& cap. 15.
- Consueti minùs nocēt ijs, quæ
natura quidem minùs noxia
sunt, sed nunquam in consue-
tudinem peruenerunt. Com.
in Aph. 50. lib. 2.
- Consuetudo tantum unica, exi-
stet periculosa, quum omnes
homines inopinatis rerum
fortibus obijciantur. Com. in
Aph. 50. lib. 2.
- Consuetudo plurimum potest,
repentināque ab ea digres-
sio non parum oblædit cor-
pora. Com. 2. in lib. de Rat.
uic. in mor. ac. ca. 33. & 34.
- Consuetudinem appellarunt
ueteres, aduentitiam natu-
ram. Com. 3. in lib. de Offic.
cap. 20.
- Consuetudines haud negligen-
das esse, nec repente tradu-
cendos egros à prauis con-
suetudinibus ad contrarias,
sed sensim. Com. 2. in lib. 6.
Epid. ca p. 25.
- Contenduntur cōtenta, inter-
dum quidem à proprio affe-
ctui, quum à uehementi co-
guntur frigore, aut ab exic-
cante quapiam causa inare-
sunt: nonnunquam autem
tracta à coniunctis particu-
lis arefactis, aut inflamma-
tis, aut congelatis. Com. 2. in
lib. 6. Epid. cap. 9.
- Contentum est oppositum la-
xo. Com. 1. in lib. 3. Epid. c. 5.
- Contento laxum aduersatur.
Com. 1. in li. 6. Epid. ca. 29.
- Contexturam raram habentes,
tum evaporantur, tum
synco

- syncope* facile incurrunt: qui densiorem, ij in morbis cunctantur, diutiusq; trahunt. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in morb. ac. cap. 47.
- Continuæ febres collatæ cum synochis*, rectè appellantur *intermittentes*: ut *continuæ*, si cum *desinentibus* integrè conferantur. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 2.
- Continuæ febres*, quæ nullam habeant remissionem molestiarum usq; ad *crisim*, merito *graues* & sunt, & dicuntur. Com. 3. in lib. 1. Epi. cap. 4.
- Continuæ febres non continētur sub synochis*. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 3.
- Continuæ febres* dici eas *solas à recentioribus*, quæ *remittuntur* singulis *accessionibus*, nunquam tamen *integrè desinunt*: esseq; has *medias inter synochos*: & *intermittentes*. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 2.
- Continuitas substantiæ in pti* sana minime fit *citra totius in omnibus partibus simili-*
- tudinem*. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 18.
- Contorta membra*, in *contrariam partem*, quàm *peruersa sint*, conuertenda esse. Com. 4. in lib. de Arti. c. 10.
- Contractio thoracis*, spiritum elidit foràs uehementer, à quo humores in pectore *delitescentes pelluntur*. Com. 2. in Progn. cap. 43.
- Cōtraria sunt cōtrariorū remedia*. Cō. 2. in lib. 1. Epid. cap. 7. & Com. 2. in lib. de Rat. uic. in morb. ac. cap. 2.
- Contraria exquisitè inter se dicuntur ea*, quæ in utrunq; *latus à medio* & *commodato pari passu recedunt*. Com. 5. in lib. 6. Epi. ca. 20.
- Contrarij morbi ad contraria uictus genera semper bene se habent*. Commen. in Aph. 3. lib. 3. Lege *Aetates temperatæ*.
- Contrariorum contraria remedia existunt*. Cō. in Aph. 59. lib. 7. & Com. in Aph. 19. lib. 5. & Com. 1. in lib. de Rat. uic. in morb. ac. cap. 18. & Com. 2. in lib. de Offic. cap.

- cap. 32. & Com. 1. in lib. de Offi. cap. 1. & Com. 5. in li. 6. Epid. cap. 7.
- Contrarijs contraria remedio esse. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 4. & Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 6.
- Contrarijs permutari uniuersa. Com. in Aph. 18. lib. 3.
- Contraria esse adhibenda afebrilibus. Commen. 2. in lib. 6. Epid. cap. 6.
- Contraria primum ac per se esse contrariorum remedia. Com. 2. in lib. 6. Epid. ca. 9.
- Contraria contrariorum esse remedia. Commen. 3. in li. de Offi. cap. 32.
- Contraria oportet esse, quæ morbo primaria medentur ratione. Com. 3. in lib. de Offi. cap. 32.
- Controuersie causa putatur esse in artibus uniuersis, ubi quis ex particulari uniuersale conficit. Com. 1. in li. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 17.
- Contusiones fiunt, quum graue quippiam in corpus incidit, ac ueluti carnosum genus diuellit. Com. 3. in lib. de Offi. cap. 30.
- Contusionū agglutinatio, inquire, Vlcera, ut conglutinentur.
- Conualescentibus, si repleantur, symptomata plethorica adueniunt præcipue ob uirium imbecillitatem. Com. in Aph. 45. lib. 4.
- Conualituris omnia bona indicia desyderantur. Com. 2. in Progn. cap. 56.
- Conuelli neminem à sanguinis effusione, nisi refrigeretur, aut ob adstantium incuriā, aut quòd sedare uelint fluorem sanguinis per refrigerantia remedia. Com. 3. in Prorrh. cap. 29.
- Conuelli in eam partem, ubi innexorum neruorum initium est, proprium esse unicuique particulæ. Com. 1. in Progn. cap. 7.
- Cōuelli primum regionē, quæ è directo est partium inflammatarum. Com. in Apho. 2. lib. 5.
- Conuelli nulla pars possit, nisi nerui consortij lege unà cum ea afficiantur. Com. 4. in lib.

lib.de Arti.cap.21.

Conuelluntur, qui ultra modum purgantur, ob exiccata nervosa corpora. Com. in Aph.lib.5.

Cōuexo dicitur oppositè Cauum. Cō. in Aph. 46.lib.6.

Conuulsio frequenter solet nervorum, ac tendinum inflammationibus superuenire. Com. in Aph. 49.lib.6.

Conuulsio reuulsis fit ad propria capita musculis. Com. in Aph. 39.lib.6.

Conuulsio sequi refrigerationem consuevit. Com. 4. in lib.de Artic.cap.21.

Conuulsio à contrarijs fit causis, humectantibus nempe, & siccantibus. Cō. in Aph. 39.lib.6.

Cōuulsio ex plenitudine orta, est sanabilis per euacuationem. Com. in Apho. 1. lib.5.

Conuulsio ab inanitione & siccitate corporum nervosorum orta, non facile curationem admittit. ibidem.

Conuulsio fit à repletionem & inanitione. Com. i. in Prorrh. cap.27.

Conuulsio accidit etiam absq; febre, in uehementi admodum frigore, & copia humoris crudi, crassiq; atque item inflammatione tendinum, ac nervorum: quoties originem ad consensum perducunt. Com. 3. in Prognos. cap.34.

Conuulsio, ad motionem naturali uehementiorem agit partes affectas, ita ut concutiantur uiolenter. Com. 3. in Prorrh. cap. 26.

Conuulsio affectus est musculorum atque nervorum, motus planè similis illi existēs, quo ea organa uoluntariè moueri solent: hac tamen ratione ab eo differēs, quòd præter uoluntatis imperium accadat. Commen. 1. in lib.3. Epid. ca. 4.

Conuulsio facta ob immodicam euacuationem, est exitialis. Com. in Apho. 24.lib.7. & in Apho. 25.lib.7.

Conuulsio ad plures immodicas euacuationes consequitur: præcipuè si pars affecta nervosa fuerit. Commen.

in

in Aph. 56. lib. 5.

Conuulsio ex immodica euacuatione, est symptoma exitiale. Com. in Aph. 9. lib. 7.

Conuulsio sequitur tensiones eas musculorū, quæ ob principium affectum fiunt. Com. 1. in Prorrh. ca. 11.

Conuulsio feбри superueniens ob exiccatos neruos, extremum est, ac ferè inmedicabile malum. Com. in Aph. 26. lib. 2.

Conuulsio repentè corpus sanum inuadens, necessario à plenitudine oritur. Com. in Aph. 24. lib. 2.

Conuulsio pueris facilius accidit, minùs tamen periculosa existit. Com. 2. in lib. Epid. cap. 24.

Conuulsio omnis fit uel ex repletione, uel ex inanitione partium neruosarum. Com. in Apho. 57. lib. 4.

Conuulsio est inuoluntarius affectus. Com. in Apho. 39. lib. 6.

Conuulsio fit à repletione, uel inanitione, non quidem totius corporis, sed neruorū.

Com. 3. in Prorrh. cap. 29.

Cōuulsio ex euacuatione procedens, acutissima & perniciosissima est: à repletione uerò partium neruosarum, non similiter periculosa. Com. in Aph. 70. lib. 5.

Conuulsio totius corporis latentibus quàm promptissime accidit, quum propter usum lactis, tum quia plurimo, intempestiuoque, alimento utuntur. Com. 3. in Prognost. ca. 34.

Conuulsio musculorum, interdum sequitur repositionem ossium sua sede motorum, tam in luxationibus, quàm in fracturis. Com. 3. in lib. de Fract. ca. 42.

Conuulsio, doloris plena est affectio. Com. 2. in Prorrh. cap. 19.

Cōuulsionis species sunt tres: opisthotonos, emprosthotonos atque tetanos. Commen. in Aph. 57. lib. 4.

Conuulsioni à plenitudine oratæ febris superueniens auxilio est, partim superfluum humiditatē discutiens, partim

tim, frigiditatem contempe-
rans. ibidem.

Conuulsioni ob inflammatio-
nem corporum nervosorum
ulceratorum, contraria ue-
hementer est aqua frigida.
Com. in Aph. 21. lib. 5.

Conuulsione fieri ob euacua-
tionem exhaustis nervis.
Com. in Aph. 1. lib. 5.

Conuulsionem fieri ex reple-
tionem & inanitione corpo-
rum nervosorum, à quibus
motus uoluntarius perficitur.
Com. in Aph. 1. lib. 5.

Conuulsionem fieri ex pleni-
tudine & inanitione. Com.
in Aph. 26. lib. 2. & Com.
in Aph. 13. lib. 6.

Conuulsionem esse morbum
acutum absque febre. Com.
in Aph. 30. lib. 5.

Cōuulsione haud facile corri-
piūtur absoluti ætate: corre-
pti q; semel, ægrè recupe-
rantur. Com. 3. in Prognos.
cap. 34.

Conuulsiones fiunt à pituito-
so, & à melācholico humo-
re. Com. in Aph. 56. lib. 6.

Conuulsiones superuenientes

febris æstuantibus, sunt le-
tales: non letales uerò, quæ
præueniūt illas. Commen. in
Aph. 57. lib. 4.

Conuulsiones in toto corpore,
interdum salubriter fiunt,
nempe dum uniuerſas calſa-
ciunt partes, discutiūt q; &
transmittunt humores impa-
ctos per corpus. Com. 4. in
lib. de Rat. uic. in mor. acu.
cap. 27.

Conuulsiones affligunt pue-
ros, quia neruose partes in
eis non satis ualide sunt.
Com. in Aph. 25. lib. 3.

Conuulsiones potissimum of-
fendunt pueros, qui & cras-
siſſimi sunt, & aluos duras
fortiuntur. Com. in Aph. 25.
lib. 3.

Conuulsiones à siccitate ner-
uorum ortæ, sunt difficilli-
mæ. Com. in Aph. 13. lib. 7.

Conuulsiones raro fiunt ab
uteri inflammationibus: si
fiant tamen, periculose exi-
stunt. Commen. 3. in Prorrh.
cap. 27.

Conuulsiones accidunt, ubi
musculi præter uoluntatis
imperium

imperium, uersus initium suum, ob magnitudinem inflammationis retrahuntur. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 42.

Conuulsiones, quæ superueniunt alijs affectibus, magis consequuntur euacuationes: quæ uerò statim à principio oriuntur, plenitudines. Com. 3. in Prorrh. c. 69.

Conuulsiones succedunt musculorum affectui. Com. 2. in lib. de Fract. c. 23.

Conuulsionibus sunt opportuniissimi pueri, propter infirmitatem neruosi generis. Cō. 2. in lib. 1. Epid. cap. 24. & cap. 57.

Conuulsiones fieri ex uulneribus, ratione inflammationis ipsa sequentis, ubi partes neruosas attigerit. Com. in Aph. 2. lib. 5.

Conuulsiones superuenientes febribus æstuantibus, omnes par est à siccitate oriri. Cō. in Aph. 57. lib. 4.

Conuulsiones ab initio inuadentes, à repletionem ducunt originem. ibidem.

Cōuulsiones affuturas per febres prouectioribus, indicant peruersio particularum faciei, aut stridor dentium, aut oculorū crebra agitatio, aut peruersio: pueris uerò, uigilie, aut pauor, intēssimæ lachrymæ, aluiq; suppressio. Com. 3. in Prognost. c. 34.

Conuulsiones frequētiore accidere corporibus contentis, quàm laxis. Com. in lib. de Salub. diætā, c. 23.

Conuulsiui affectus dicuntur, in quorum principio, aut nō multo postquam fieri cœperint, conuulsiones perseuerant ex repletionem ortæ. Cō. 3. in Prorrh. c. 69.

Conuulsos fuisse aliquos in hæmorrhagijs, non solum ob immodicam uacuationē, sed etiam ob refrigerationem, si medici caput refrigerarint, sanguinis profusionem retinere uolentes. Commen. 3. in Prorrh. ca. 53.

Cor paruum formatum est ob caloris à primo ortu imbecillitatem. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 13.

Cor semper quum morti est
uicinum, frigida intemperie
laborat. Commen. 4. in li. 6.
Epid. cap. 30.

Cor fons est innati caloris.
Commen. 2. in lib. de Fract.
cap. 23. & Com. 3. in lib. 6.
Epid. cap. 18.

Cor statim amplificatur, at=
que augetur in utero, qui=
bus plurimus est calor inna=
tus. Com. 4. in libr. 6. Epid.
cap. 24.

Cor est ueluti focus caloris
insiti. ibidem.

Cor paruum gignitur præ
imbecillitate potentie uita=
lis, cuius substantia est ca=
lor insitus. ibidem.

Cor si phlegmone corripia=
tur, letale. Com. 2. in libr. 6.
Epid. cap. 14.

Cor sua natura palpitat. Com.
in Aph. 65. lib. 4.

Cor in medio thorace confi=
stit. Commenta. 2. in libr. 6.
Epid. cap. 43.

Cordis calor maior calore he=
patis, ad iracundiam conci=
tandam nobis est traditus;
atque is eget respiratione.

Com. 5. in li. 6. Epid. c. 5.

Cordis functio est arteriarum
motus. Com. 2. in Prognosti=
ca, cap. 6.

Cordis sinister sinus est qui
pulsat: ob idq; ipsum cor
nonnullis uidetur in fini=
stra thoracis parte consi=
stere. Commen. 2. in libr. 6.
Epid. c. 43.

Cordi esse insitum, ut mouea=
tur. Gal. contra Lycum.

Cor uulneratum necessario
mortem inferre, unum ex
ijs est quæ in confesso ha=
bentur. Commenta. in Aph.
13. lib. 6.

Cor esse principium faculta=
tis, quæ inest arterijs. Com.
2. in lib. de Rat. uic. in mor.
ac. cap. 47.

Cor appellabant ueteres os
uentriculi. Com. in Aph. 17.
lib. 4.

Cor condolescere arterijs.
Commen. 2. in lib. de Fract.
cap. 23.

Corde intereunte, nullus ua=
por neque calidus, neque fri=
gidus, neque tepidus, exori=
ri potest. Com. 4. in libr. 6.

Epid.

Epid. cap. 30.

Corde uulneratis promittenda curatio non est: morientur enim. Commen. 2. in Proorr. cap. 36.

Corium ex animalis fit pelle: cuius quidem extrema pars, densior atque neruosa est, intima uero, mollior ac rarior, ob idque ad fracturas agglutinandas aptior. Commen. 2. in libr. de Articul. cap. 27.

Corni arboris lignum ualidum esse, conficiendisque machinis, ad fracturas curandas, aptum. Commen. 3. in libr. de Fract. c. 29.

Corona oculi omnium oculi membranarum copula et ligamentum existit. Commen. 1. in Prognostica, cap. 10.

Corpus animalis siccescit in dies, dum augetur: ac proinde minuitur illi substantia caloris, tametsi calore ipse magis igneus reddatur. Commen. in Aphor. 14. lib. 1.

Corpus nostrum mutationi-

bus est obnoxium, neque à causis tantum externis, sed et ab internis minimo negotio alteratur. Com. in Aphor. 1. lib. 1.

Corporis molem efficiunt musculi, nerui, uenae, atque ossa. Commen. 2. in libr. de Off. cap. 27.

Corpus uniuersum esse exspirabile, inspirabileque. Commen. 6. in libr. 6. Epidem. cap. 1.

Corpora nostra affici pro ambientis circumflui constitutione. Com. 1. in libr. de Nat. hum. cap. 44.

Corpora nostra iuuari ac leuadi, non modo à qualitatibus occurrentium, sed etiam ab eorum substantijs. Commen. 6. in libr. 6. Epidemion, cap. 5.

Corpora conflare ex calido, humido, frigido, et sicco, Gal. in praefatione Commen. in libr. Hip. de Nat. hum.

Corpora simul alterari cum aëre. Com. 1. in libr. 1. Epid. cap. 8.

- Corporea substantia uicissim recipit qualitates contrarias. Com. in Aph. 14. lib. 1.
- Corrigijs omnibus exiccatis, conuelli commune est. Com. 1. in Prognostica, c. 7.
- Corrugationem esse horrorem similem, secundum cutis inæqualitatem, aspredinemq; Commen. 3. in libr. 6. Epid. cap. 29.
- Corrumpuntur faciliè, quæ aëria & humida existunt. Com. 4. in li. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 102.
- Corrumpi substantiam subiectam est necessarium, uti quod effluit, plurimum est, paucum uerò quod influit. Com. in Aph. 14. lib. 1.
- Corruptio humorum exigit contemperamentum. Com. in Aph. 17. lib. 5.
- Corruptio humorum dicitur sola ea, quæ tam effatu dignam habet eersionem ad naturæ contrarium, ut non possit rursus per naturæ coctionem ad pristinam bonitatem reuerti. Com. in Aph. 17. lib. 2.
- Corruptionem humorum esse purgatione uacuandā. Com. in Aph. 47. lib. 6.
- Κορῶναι dicuntur processus cubiti. Com. 3. in lib. de Frac. cap. 54.
- Cosmon appellari uniuersum, ratione ordinis, quod in eo cuncta quàm rectissimè disposita sint. Com. 3. in Progn. cap. 7.
- Costæ sublimiores quatuor, nutriuntur ab eo uenarum coniugio, quod à uena caua propagatur, priusquam in iugulares diuaricetur. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 10.
- Costæ omnibus animalibus ab exteriori quidem parte conuexæ sunt: ab interiori autem, concauæ. Com. 3. in lib. de Art. cap. 38.
- Costæ à posteriori quidem parte inferuntur spinæ: ab anteriori, ossi pectoris. Com. 1. in li. de Art. c. 68.
- Costæ transuersæ, aliquantulum tamen obliquæ, à uertebis cum quibus commissæ sunt, ad pectoris os exten

extenduntur: quarum sanè dearticulatio quodam modo est gemina. Com. 3. in lib. de Art. c. 37.

Costarum nervi oriuntur ab spinali medulla, quæ ad thoracem spectat. Com. 3. in lib. de Art. c. 59.

Costis tumor ventris pro fulcimento est: unde qui ventres maiores habet, costis fractis minus dolore torquetur. Cō. 3. in lib. de Art. c. 56.

Costis fractis confert quies & silentium. Com. 3. in lib. de Art. c. 61.

Costas succingentis mēbranae superna pars inflāmata, clavicula, brachio, mammaeque, suam affectionem communicat: inferna uerò, diaphragmati, hypochondriōque. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 10.

Costas succingens membrana si perforetur, quidquid per vulnus in thoracem iniicitur, reijcitur continuo per os. Com. 3. in lib. de Arti. cap. 58.

Costas homo inter omnia ani-

mantia maximè curvas habet: nam & pectus illi latissimum est. Com. 3. in lib. de Art. cap. 38.

Costis affectis absque aliquo uitio pulmonis, nonnullos ex-
puisse sanguinem. Com. 3. in lib. de Art. cap. 58.

Coturnicum esus, quòd uescerentur ueratro, multis conciliaffe tensionem nervorum. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 35.

Coxa, siue ὀσχίον, est os illud quod caput femoris excipit. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 70.

Coxæ articulatio, quibus ob mucorem illapsam primò quidem luxata est, ac postea commissa, eos necessario circa commissionem ossum urendos esse, ut & absumatur mucor, & laxitas cutis, ad quam lubricabat articulus, magis ex adustione contracta, arctet illos, prohibeátque ipsorum dislocationem. Com. in Aph. 60. lib. 6.

Coxæ sinus cotyla, siue ace-

- tabulum dicitur. *Commen. 2. in li. de Frac. c. 70.*
- Coxæ articulum aliquando excidere ob mucorem intra articulationem eius il- lapsum. Commenta. in Aph. 59. lib. 6.*
- Coxæ articulatio ligamen- tum quoddam ualidissimum, rotundum, ac breuissimum habet, quod in ipsa occul- tatur: ac summum femo- ris caput intime ac profun- dissime acetabuli cavitati annectit. Commen. 4. in lib. de Art. c. 42.*
- Coxæ articulo si excidat fe- mur, eius ligamento perru- pto, etiamsi reponatur, non poterit diu in eo loco hære- re. ibidem.*
- Coxæ articulus quibus ex- trorsum excidit, melius de- ambulant, quam quibus in- trorsum prolabitur. Com- menta. 3. in libr. de Artic. cap. 97.*
- Coxendicum dolorem sanari per ipsius coxæ adustionem. Commen. 2. in libr. 6. Epid. cap. 9.*
- Coxendice urgente iubet Hip- pocrates secari uenas post aures. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 22.*
- Coxendicum dolores fieri ob malignitatem simul & fri- giditatem humorum. Com. in Aph. 22. lib. 3.*
- κραίπαλλο Græci uocant no- xam à uino illatam. Com. in Aph. 5. lib. 5.*
- Cranon in loco concauo & meridionali est sita: unde maxime morbis putridis, ut carbunculis, infestatur. Com. 1. in lib. 1. Epidem. c. 1.*
- Crapula inducit altum som- num, uel caron. Com. 2. in Prorrh. cap. 28.*
- Crassatio est molis accretio. Commenta. 3. in lib. 6. Epid. cap. 29.*
- Crassi humores in tumorem attollunt cutem. Com. 3. in lib. 3. Epid. c. 51.*
- Crassi succi, desidia, plenitu- dinisque sunt soboles. Com- menta. 2. in libr. de Fract. cap. 27.*
- Crassi ex uictu molliori red- diti, cum antea graciles essent,*

- essent, latas sortiuntur arterias & uenas; maioremq; natiuum calorem possident. *Commenta. in Aphorif. 44. lib. 2.*
- Crassos abundare maximè puitosis succis. *Commenta. in libr. de Salubri diætâ, capi. 16.*
- Crassiores natura, temperamento humidiores sunt præditi. *Commenta. 1. in libr. de Arti. capi. 27.*
- Crassitudo neque est decens iuuentæ, nec liberalis. *Commenta. in Aphorism. 54. lib. 2.*
- Crassitudinis duæ causæ contrariæ sunt, calidum admodum, atq; frigidum. *Commenta. 2. in Prognostica, capi. 38.*
- Crassorum arterias & uenas angustas esse, ob idq; parum illis inesse cum sanguinis, tum spiritus, adeò ut progressis ætate, uel paruum ob occasionem, extinguere possit ipsis natiuus calor. *Com. in Aph. 44. li. 2.*
- Crassorum humorum duplex sanatio habetur, excretio nempe, & concoctio. *Com. in Aph. 70. lib. 5.*
- Crassum propriè dicitur corpus, quod latitudine & profunditate supra modum est augmentum. *Com. in Aphor. 54. lib. 2.*
- Crepitus uentris ab ijs editus qui solent reuereri præsentibus, delirium aut dolorem significat. *Commen. 1. in libr. de Off. capi. 1.*
- Crescentes habent plurimum substantiæ calidæ. *Com. in Aph. 14. lib. 1.*
- Cretam esse montuosam & asperam. *Com. 4. in libr. de Art. capi. 15.*
- Crisis, morbi est præceps mutatio, aut ad salutem, aut ad salubriorem dispositionem, aut ad mortem, aut ad insalubriorem dispositionem. *Com. 3. in Prognostica, capi. 1.*
- Crisis absolutè & simpliciter dicitur præceps morbi mutatio ad salutem, aut

mortem: cum adiectione autem, mutatio ad salubriorem, aut deteriore dispofitionem. *ibidem*.

Crisis omnis fit cum aliqua euacuatione conspicua, aut abfcessu. *ibidem*.

Crisis ut bona fiat, coctio nem præcedere oportet: fequi uerò discretio nem, & poſtea euacuatio nem. *Commenta. in Aph. 22. lib. 4.*

Crisis bona fieri in crudo morbo non poteſt. *Com. 1. in Prorrh. c. 13.*

Crisis, inquire iudicia.

Crisis generale ſignificatum, mortem complectitur. *Commenta. 3. in libr. 3. Epidem. cap. 74.*

Criſim uocari ab Hippocrate repentinam mutationem morbi. *Commen. 3. in libr. 1. Epid. cap. 16.*

Criſim fieri perpetuò, aut natura ſuperante morbum, aut uicta ab eo. *Com. 3. in Prognostica, cap. 6.*

Criſim futuram in diebus pa-

ribus, ſi acceſſiones in ſimilibus fiant: ſicuti imparibus, ſi per dies impares ipſæ acceſſiones contingant.

Commenta. 3. in libr. 1. Epid. cap. 18.

Criſim præcedens nox ſolet eſſe difficilis. *Com. 2. in libr. 6. Epid. c. 22.*

Criſim uocari ab Hippocrate uel perfectam morbi ſolutionem, uel permutatio nem eam, quæ uſque adeò inſignis fit, ut æger periculum omne euaserit. *Com. 1. in libr. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 25.*

Criſim præcedens nox, tum ob rigorem, tum ob iudicium quod in eo fit, ſolet eſſe difficilis. *Com. 1. in libr. 6. Epid. c. 9.*

Criſes malæ dicuntur, quæ cum naturalibus uacuationibus, uel abſceſſibus factæ, non ſolum ægros nihil iuuerunt, uerum etiam deterius habere, quàm antea, fecerunt. *Com. 2. in Prorrh. cap. 57.*

Criſes

Crises bonæ significantur futuræ, à solis coctionis signis in diebus contemplabilibus apparentibus. Com. in Aph. 71. lib. 4.

Crises fiunt in uehementioribus accessionibus. Commen. in Aph. 36. lib. 4.

Crises in accessionibus fiunt. Com. 3. in lib. 1. Epid. ca. 13.

Crises fiunt in decretorijs diebus. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 26.

Crises eorum morborum fieri in diebus paribus, quorum accessiones in diebus paribus fiunt: in imparibus autem, quorum illæ etiam fiunt in imparibus. Com. 2. in lib. 3. Epid. cap. 5.

Cruda in malos abscessus deflectere, aut in acrisias, aut labores, aut interitus, aut diurnitates, aut recidivas. Com. 3. in lib. 1. Epid. c. 24.

Crudus est ille morbus, in quo unà cum sanguine bilis sursum fertur, quocunque tempore id fiat. Cō. 1. in Prorr. cap. 13.

Crudus manet morbus ob

inmediam longam & interpeſtiuam cibi oblationem. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. ca. 44.

Crudi succi & craſſi ſunt ſoboles cōuulſiones, tremores, urinæq; iumentorum lotio conſimiles. Com. 3. in lib. 1. Epid. ca. 21.

Crudi humores, ubi concocti fuerint, alunt corpus. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in morb. ac. ca. 44.

Cruditatis ſigna longitudinē morbi: non autē, quantum in ipsis eſt, ſignificant ſalutem, aut mortē. Cō. 1. Aph. 12. li. 1.

Cruenta deiſci ijs interdum, qui mēbro aliquo ſunt mutili, quique conſueta exercitia reliquerint. Com. 4. in libr. de Arti. cap. 40.

Crus luxatum circumfertur inter ambulandum, idq; non ob ipſius longitudinem, ſed ob imbecillitatem muſculorum ipſum mouētium. Com. 3. in lib. de Art. cap. 73.

Crus luxatum oblongius rediditur: ob idq; ſic affecti perinde ac boues incedunt. ibid.

- Crus* uniuersum attollitur, cum ad inguen flectitur. Cō. 4. in lib. de Arti. c. 47.
- Cruri* cum tota manu magna est in partibus similitudo. Com. 2. in lib. de Fract. c. 8.
- Crura* esse extendenda, dum deligantur. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 61.
- Crura* noctu toto corpore altiora tenenda esse ijs, qui toto die ambularunt. Com. 1. in lib. de Fract. ca. 22.
- Crura* esse deliganda extenta. Com. 2. in lib. de Offi. c. 29.
- Cruribus* plurimum diductis, simulq; supinum dormire, delirium significat: absurdumq; etiam est, si quis dormiat supinus, cruribusque mutuo inter se circumplexis. Com. 1. in Prognostica, cap. 18.
- Crurum* nerui oriuntur ab ultima lumborum uertebra. Com. 3. in lib. de Art. ca. 41.
- Crurum* motores nerui oriuntur ab spinali medulla, quæ prope lumbos est. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 17.
- Crurum* uenas secandas esse, partibus, quæ infra hepar sunt, detractionem sanguinis requirentibus. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Cubandum esse molliter, hoc est, extra figuras immodicas. Com. 1. in Prog. cap. 13.
- Cubare in uentrem cōtra consuetudinem, aut delirium significat, aut dolorem aliquem earum partium, quæ ad uentrem pertinent. Com. 1. in Progno. ca. 19.
- Cubile durum interpellat augmentum corporis. Com. in lib. de Salub. dieta, cap. 13.
- Cubitus ex duobus ossibus constat: quorum alterum radiū, alterum propriè cubitum uocant. Com. 4. in lib. de Arti. cap. 28.
- Cubitus supernum sui finem fortitur similem σ elemento Græco, per quem nimirum articulatur cum brachio, & in quem recipit ferme uniuersam illius trochlearē circumferentiam. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 10.
- Cubitus radium excedit toto gibbi spatio. Com. 3. in lib. de Fract.

de Fract. cap. 56.

Cubitus est radio gracilior.

Com. 3. in lib. de Frac. c. 58.

Cubitus subijcitur radio. Cō.

1. in lib. de Fract. cap. 51.

Cubiti uenam secandam esse,
partibus quæ supra iecur

sunt, detractionem sangui-

nis requirentibus. Com. 1. in

lib. 6. Epid. cap. 5.

Cubiti inferior pars nullum

prorsus musculum habet.

Cō. 1. in lib. de Fract. ca. 16.

Cubiti os est è regione parui
digiti, tenuiusq; suo coniu-

ge. Com. 2. in lib. de Fract.

cap. 66.

Cubiti cauum duobus termi-

natur processibus, imple-

turq; à rotunda ea brachij

parte, quæ similitudinē car-

dinis representat. Com. 3. in

lib. de Offic. cap. 20.

Cubiti articulus existit ua-

rius. Com. 1. in lib. de Fract.

cap. 1.

Cubiti processuum, quos Græ-

ci κορυβάς uocant, posterior

quidem, est maior. Com. 1. in

lib. de Fract. ca. 54.

Cubiti os in nonnullis ita re-

trorsum flectitur, ut consti-

tuat angulum. Com. 1. in lib.

de Fract. ca. 11. & Com. 2. in

lib. de Fract. cap. 66.

Cubiti os longius existit ra-

dio. Com. in lib. de Fract.

cap. 1.

Cubiti articulatio uaria est,

ut pote partes habens disti-

miles, inæqualesq;. Com. 3.

in lib. de Fract. ca. 54.

Cubiti sinum, sigmatoidem

uocari, à figura σ. elementi

Græci. Com. in lib. de Frac.

cap. 56.

Cubiti articulus in uarias par-

tes uersatur. Com. 2. in lib.

de Fract. cap. 66.

Cubito insunt duo ossa, quo-

rum inferius quidem pro-

priè appellatur cubitus, estq;

altero longius: superius ue-

rò, radius. Com. 1. in lib. de

Fract. cap. 18.

Cubito insunt duo processus

rostri similes, quorum po-

steriorem quidem in exten-

sione articuli posterior

brachij sinus excipit: prio-

rem uerò, prior in curuatio-

ne maxima. Com. 2. in lib.

de

de Fract. cap. 66.

Cubitum fractum post decimam diem fascia suspendendum à collo esse : eaque adeò lata, ut continere totum cubitum possit. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 51.

Cubitos nudos gestare, non modò medicis, qui artē adeò seueram tractant, sed ijs etiam, qui causas forenses æstitant, esse admodum turpe. Com. 1. in lib. de Officin. cap. 16.

Cucurbitulam sub mammis affixam, qua parte potissimum sunt uenæ, quæ de subter ad ipsas perueniunt, menstruam purgationem reuelare. Com. in Apho. 50. li. 5.

Cupidinem, puellulum recens natum ardentesq; faces gestantem, agere mortales in furorem amoris, fabulantur Poëtæ. Com. 1. in Prognost. cap. 4.

Curandi rationem ueram nemò unquam poterit methodo, aut ipsemet inuenire, aut ab alio doceri, antequam naturam mètri affecti cognos-

rit. Com. 1. in lib. de Artic. cap. 34.

Curatio fit per contraria. Com. in Aph. 22. lib. 2.

Curatio per se à Medicis exercetur: prænotio autem, & dignotio, propter curatorem. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. acu. cap. 3.

Curatio primò ad nullum symptoma pertinet, sed ad illum affectum, qui symptoma producit. Com. 2. in lib. 6. Epid. c. 9.

Curatorem fieri per contraria. Cō. 1. in lib. Hip. de Nat. hum. c. 6. & Com. 2. in lib. 6. Epid. c. 9.

Curatricis Medicinæ scopus est contrariorum esse contraria remedia. Com. 1. in lib. de Offi. c. 1.

Curatricis medicinæ partis est mederi affectui à causa relictò. Com. in Aph. 22. lib. 2.

Cutis est frigida. Com. in Aph. 37. lib. 4.

Cutis animalis, quàm caro, ægrius concoquitur, cum frigidior existat. Com. 4. in lib. de Ra. uic. in mor. ac. c. 102.

Cutis

Cutis capiti obducta in pueris, mulieribus, eunuchisque, humida est: in caluis uero, arida præter modum. Com. 3. in 6. Epid. cap. 1.

Cutis in extenuatis quidem, est laxa: in crassis uero, uidetur tensa. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 29.

Cutis plus iusto densata, potest abundantiam humorum inducere. Commen. 3. in lib. 3. Epid. cap. 76.

Cutis raritas in causa est, ut nonnullis sistatur uenter, ob euacuationem quæ per eam fit: eius autem densitas facit, ut alij plurima mungant, deiiciantque quum ægre per superficiem diffilentur. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 1.

Cutis astrictio & densitas sæpenumero immoderati carminum incrementi est causa, ibidem.

Cuti impactorum humorum curatio per fotum calidorum medicamentorum omnino perficitur. Commen. 2. in lib. 6. Epid. cap. 29.

Cutim infestates humores, si

quis uelit calidioribus medicamentis discutere, priusquam redundantiam uacuetur, aut per uenæ sectionem, aut per purgationem, plus attrahat, quam per cutim euacuetur. ibidem.

Cutem detractam & iam nigrescentem coaluisse, atque fuisse conglutinatam. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 43.

Cute candida præditos, minus diffilari, quod sint frigidiori temperamento. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 78.

Κυβίτος inquire, Ancon.

Cyceon esse miscellam ex uino, & nonnullis cibarijs. Commen. 6. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Cylindrum uocat Galenus corpus, quod figuram columnæ refert. Com. 2. in lib. de Artic. cap. 33.

Κύλας uocari ab Hippocrate peruersionem crurum in exteriorem partem: in qua pes ad interna conuertitur. Com. 4. in lib. de Artic. c. 3.

Cynanche, inquire, Angina.

Cynanchen dici inflammationem

nem laryngis. Com. in Aph.

34. lib. 4.

D

Eambulationes tardiores crassius corpus efficiunt. Com.

3. in lib. 6. Epid. cap. 2.

Deambulationibus multis, uelocibusq; esse utendum.

Com. 3. in lib. 6. Epid. ca. 2.

Decimus dies non est decretorius. Com. 3. in Prognostica, cap. 31.

Decimum diem non haberi ab Hippocrate decretorium.

Com. 1. in lib. 3. Epid. ca. 1.

Decimusseptimus dies uigesimali est index. Com. in Apho. 24. lib. 2.

Decimusseptimus dies est index uigesimali. Com. 3. in lib. 1. Epid. c. 26.

Declinantium ætas inter alias omneis, paucissimis eget formationis ad corporis resurrectionem. Com. in Apho. 30. lib. 3.

Declinantium ætas iuuenilem subsequitur. ibidem.

Declinantium ætas plurimum atræ bilis sortitur, ideoq;

plurimum in ea insaniunt. ibid.

Declius situs permittit ut plus humoris ad crus deferatur: quare semper fugiendus. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 27.

Declius figuratio est causa defluxus humorum ad membra oblata, atque etiam inflammationis. Com. 4. in lib. de Art. cap. 20.

Declius figuratio membrorum ob dolorem quem conciliat, est noxia. Com. 3. in lib. 3. de Offi. cap. 23.

Decliuem habitum maxime esse ad sanguinis eruptiones idoneum. Com. 4. in lib. de Arti. cap. 38.

Declius situs occasione præstant cur fluxiones in extremas membrorum partes ferantur. Cō. 1. in lib. de Fract. cap. 22.

Decoloratio est symptoma ingentis inflammationis. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 7.

Decolores calferi postulant, tum exercitationibus, tum potum uini facultate calidi, et cibis qui similem uim sortian

- fortiantur. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. ca. 115.*
- Decrepitorum corpora propter imbecillitatem, plurimum extenuantur in morbis. Com. in Aph. 28. lib. 2.*
- Decretorius dies ad iudicationis firmitatem conducit. Commen. 2. in Prognostica, cap. 54.*
- Decretoriij dies appellantur, in quibus firmæ ac plurimæ fiunt permutationes morborum. Com. 3. in Prognosti. cap. 1.*
- Decretiorum dierum naturam primus omnium nouit Hippocrates, explicuitque causam generationis ipsorum. Com. 3. in Progn. cap. 1.*
- Decretiorum nihil parçè excerni conuenit. Com. 2. in Prorrh. cap. 46.*
- Decretiorum dierum omnium ualidissimos esse, qui quater, uel septeno circuitu fiunt: moderatiores his existere, illos qui intercalantur. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 14.*
- Decretorios dies non esse integris hebdomadibus supputandos. Com. 3. in lib. 1. Epid. ca. 22.*
- Decretoria signa non debent apparere in principio statim. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 75.*
- Decretoria non iudicantia, aut letalia, aut difficilis sunt iudicij: letalia, si qua ijs symptomata, uel signa exitiosa adsint: difficilis iudicij, si absque ijs, signa cruditatis permaneant. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 18.*
- Decubitum debere fieri in dextrum, aut etiam sinistrum latus. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 29.*
- Decubitum in obscura domo conferre ad anxietatem ægri. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in morb. ac. cap. 48.*
- Defectus exigit adiectionem. Com. in Apho. 17. lib. 1.*
- Defectibus succedit aliquando siccitas, aliquando frigiditas, aliquando utrunque. Com. in Apho. 57. lib. 5.*
- Deficientes humores imponi, per ea quæ bibimus, edimusq; . Commen. 2. in lib. 6. Epid.*

- Epid. cap. 2.*
Defluuium capillorum in ta-
be, indicat ultimi alimenti
defectum atque summam pe-
nuriam: interdum etiam cor-
ruptionem humorum. Com.
in Aph. 11. lib. 5.
- Defluxionem uocant medici*
humorem tenuem & crudū
per palatum defluentem.
Com. 2. in Prognost. c. 49.
- Defluxui una tantum uia est,*
à superioribus ad inferna.
Com. 1. in lib. de Fract. c. 25.
- Defluxiones, quàm grauedi-*
nes, perniciosiores habentur.
Com. 2. in Progn. c. 49.
- Defluxiones non esse bona in-*
dicia. ibidem.
- Deformitas assueta negligi-*
tur. Com. 1. in lib. de Artic.
cap. 64.
- Deglutientibus nobis, guttur*
fursum trahi, tunicam autē
gulae, deorsum. Commen. in
Apho. 59. lib. 7.
- Deiectio alui, contristantium*
humorum ad infernas partes
inclinationem molitur. Com.
3. in Proorrh. cap. 71.
- Deiectio simillima naturali,*
indicat inferiorem bene ua-
lere uentrem, nihilq; in eum
defluere à uicinis uisceri-
b. Com. 2. in Prognostica,
cap. 13.
- Deiectio subuiridis, uehemen-*
tis consumptionis indicium
est. Com. 2. in Prognostica,
cap. 21.
- Deiectio nigra, ab atra bile*
syncera tingitur: liuida ue-
rò, ubi modica modicæ per-
miscetur: pinguis fit, quoties
pinguedo ab immodico ca-
lore liquatur: graueolens,
putredinis est indicium. Cō.
2. in Progn. cap. 22.
- Deiectio uersicolor multas*
indicat affectiones: ob idq;
longo tempore eget ut con-
coquatur. Com. 2. in Progn.
cap. 23.
- Deiectio aquosa, cruditatis in-*
diciū est. Com. 2. in Progn.
cap. 20.
- Deiectio uiridis, bilis erugi-*
nosa: crocea croceæ copiam
excrementis permistam esse
significat. ibidem.
- Deiectio spumans, uel mistio-*
nem spiritus flatulenti, uel
calor

caloris copiam declarat. Cō.

2. in Prog. cap. 20.

Deiectio glutinosa, exigua, candida; pinguedine absumpta ab igneo, non tamen uehementer maligno, calore efficitur: subcrocea uerò, ac leuis, absumpta quoque pinguedine fit, uel propter uehementiorem calorem, uel quòd pinguitudo ipsa uetusta & semiputris existat.

Cō. 2. in Progn. c. 21.

Deiectionem reddi candidam, quòd nulla bilis descendat ad intestina. Com. 2. in Progn. cap. 17. & c. 20.

Deiectionem naturalem esse subrusam, ratione bilis à iecore descendentis. Com. 2. in Prognostica, c. 17.

Deiectionem inuadentem fieri, si uel nulla sit distributio cibi facta à uentriculo, uel ex iecore, aut liene aliquis in ipsum humor descendit. Com. 2. in Prognostica, cap. 14.

Deiectiones ostendunt cruditatem & concoctionem eorum quæ in uentre coquun-

tur. Com. 2. in libr. 1. Epid.

cap. 44.

Deiectiones uariantur, quantum ad naturam ætatum attinget, secundum eas quæ in corpore mutantur dispositiones, ex quibus aluus siccior, humidiorue fit. Commen. in Aph. 20. lib. 2.

Deiectiones albæ fiunt, quum flaua bilis, amplius in uentrem non confluit. Com. 1. in Prorrhet. c. 13.

Deiectiones albæ fiunt etiam ob ciborum colorem. ibidem.

Deiectiones albæ fiunt non defluente ab hepate, in uentriculum bile. Commen. 3. in Prorrh. cap. 25.

Deiectiones spumose & syncere, prauæ affectionis sunt signa. Commē. 2. in Prorrh. cap. 14.

Deiectiones synceræ dicuntur, quæ duntaxat unum, qui excernitur humorem, purum & impermixtum obtinent. ibidem.

Deiectiones in se habentes pinguia, sunt quidem prauæ, non tamen omnino exi-

h

- tiosæ:quòd non perinde sit, carnem colliquescere,ac adipem.Com.3.in lib.3. Epid. cap.72.
- Deiectiones admodum rubræ contingunt, hepate affecto. Commenta.1. in Prorrhet. cap.31.
- Deiectiones synceræ,exustam esse omnem natiuam humiditatem à calore febrili demonstrant.Com.in Aph.6. lib.7.
- Deiectiones interdum,ut abundantia humorum in corpore uitiosorum symptomata, excerni:interdum, expurgante ipsas natura.Com.3. in libr.3. Epid.cap.41. & cap.61.
- Delabi ægrum in lecto ad pedes,malum esse.Com.1.in li. 6.Epid.c.29.
- Delabi egrotum ad pedes, extinctionem facultatis regentis corpus significat.Cõment. 1. in Prognostica, cap.18.
- Deleteria medicamenta uocari, quæ nunquam neque egrotantes,neq; bene ualentes,iuuant.Com.6.in lib.6. Epid.c.5.
- Deliganda sunt equaliter & similiter in omnibus suis partibus equalia & similia membra:ut inæqualiter, & dissimiliter,quæ inæqualia & dissimilia existunt. Commenta,2.in lib.de Off. cap.2.
- Deligandas esse partes dextras, ad sinistras: sinistras autẽ, ad dextras, præterquam in capite.Commenta. 2.in libr.de Off.cap.11.& cap.12.
- Deligandi scopus est,ut sanguinem ab intumescantibus partibus abducamus ad superiores.Commen.2.in lib. de Fract.c.72.
- Deligandum esse membrum oppositum ualens, nec non partem illam, quæ subiicitur lesæ,si brachium,uel tibia, admodum male afficiantur:ut uidelicet in quiete sint, & ab eis uersus partem sanam alimentum arceatur.Com.3.in lib.de Off. cap.33.

Deli

Deligari prima ratione, & per se, non postulat inflam-
mata particula: sicuti nec,
dum suppuratio perficitur.
Commen. 2. in lib. de Offic.
cap. 26.

Deligata iam pars si ad a-
liam transferatur figuram,
maxima sequitur noxa.
Commenta. 2. in lib. de Off.
cap. 27.

Deligatio alimento defrau-
dat partes ligatas: nimi-
rum earum sanguinem, par-
tim quidem ad superiora,
partim autem ad inferio-
ra repellens. Commenta. 3.
in lib. de Officina, capite
trigesimosecundo.

Deligatio, inquire, Iniectio-
nes.

Deligatio syncera dicitur il-
la, quæ distincta est, quum
videlicet omnia fasciarum
involucra eisdem finibus
continentur, aut ordinate
declinant. Commen. 2. in lib.
de Off. c. 2.

Deligatio omnis in declives
partes, atque eas quæ in acu-

tum desinunt, ab it. Commen.
2. in lib. de Officin. cap. 4.
capite undecimo, & capite
duodecimo.

Deligatio erit simplex, si
lintea nihil implexum, aut
duplicatum, aut rugosum
habuerint. Commen. secun-
do in lib. de Officin. capi-
secundo.

Deligatio rotunda dicitur,
quæ in orbem affectam par-
tem undequaque sine ulla
declinatione, complectitur.
ibidem.

Deligatio fiat promptè, ex-
pediteq; & citra compres-
sionem. Commenta. 2. in lib.
de Off. cap. 1.

Deligatio in luxatis eadem,
quæ in fractis, requiri-
tur. Commenta. 2. in lib.
de Fracturis, capi. quinqu-
agesimotertio.

Deligatio debet semper non
parum integræ partis com-
prehendere, præcipuè in
magnis affectibus. Commen-
tario 3. in lib. de Fracturis,
cap. 22.

Deligatio in sinum, inquire,
Sinus deligatio.

Deligatio ex utraque ulceris
parte iniecta, in eo gignit
inflammationem, Com. 3. in
li. de Fract. c. 8.

Deligatio inflammatis parti-
bus obest, grauando. Com. 2.
in lib. de Off. c. 31.

Deligatio inflammatis parti-
culis eo tantum nomine con-
fert, ut medicamenta admota
prohibeat, quo minus exci-
dant. ibidem.

Deligatio præstat, ut quæ ab-
scessere, adducantur: quæ
expansa sunt, contrahan-
tur: quæ extorta sunt, diri-
gantur. Præf. in libr. de Fa-
scijs,

Deligatio in abscessibus à par-
te sana inchoanda est: atq;
ad sedem exulceratam fini-
nienda. ibidem.

Deligatio dilatatarum parti-
tium, ut earum quæ absces-
sere, incipit à sanis parti-
bus, paulatimq; ad cutim
manifestè exulceratam pro-
greditur. A remotioribus ta-
men inchoatur locis, quàm

quæ in ijs quæ abscessere
solet administrari. Com. 2. in
li. de Off. c. 30.

Deligatio, Inquire, Fascia.

Deligatio, quæ à lesa quidem
parte incipit, desinit autem
in superiorem, non modò
influxum humorum arcet,
uerùm etiam aliquid ex eo
quod in laborante particu-
la continetur, ad supernas
partes repellit. Quæ uerò
à membro quidem leso in-
cipit, desinit autem in par-
tes infernas, sanguinem
redundantem à lesa parti-
cula ad ipsius membri par-
tes extremas exprimit: u-
traque autem os composi-
tum cōtinet, ut minimè con-
torqueatur. Com. 3. in lib. de
Off. cap. 3.

Deligatio quæ ualentis par-
tis plurimum occupat, ua-
lentius membrum confir-
matum continet: humores-
que ab affecta particula
extrudit ad proximas: nec
non quod ex supernis par-
tibus defluit, solet arcere.
Commenta. 3. in lib. de Off.
cap.

cap. 5.

Deligatio in fracturis eo spe-
ctat, ut sanguinis influxus
arceatur: isq; etiam qui in
laborantibus particulis re-
peritur, ad supernas infer-
nasq; ablegatur: membrum
que immotum seruetur. Com-
menta. 3. in libr. de Offici.
cap. 33.

Deligatio extenuatorum mē-
brorum, inquire, Extenua-
tis &c.

Deligatio debet semper non
parum integræ partis com-
prehendere. Com. 1. in libr. de
Fract. cap. 36.

Deligationis speciem eam esse
adhibendam, quæ ad for-
mam affecti membri spe-
ciemq; affectus, quo discru-
ciatur, appositæ sit. Com. 2.
in libr. de Off. c. 2.

Deligationis firmitudini mo-
deratio inest: quam si ex-
cedas, ex compressione af-
fectarum partium, ægri do-
lore afficiuntur: si uerò de-
ficias, uinculum laxius red-
detur. ibidem.

Deligationis omnis quæ per

se adhibetur, primi ac ma-
ximi scopi sunt, ut partem
affectā seruet immobilem:
omnemque inflammationem
repellat. Commen. 2. in libr.
de Offic. c. 16.

Deligationis utriusque prin-
cipium super ipsam fractu-
ram collocari debere. Com-
menta. 2. in libr. de Offic.
cap. 7.

Deligationis infernæ partes
trahi à superioribus debent.
ibidem.

Deligationis firmitudinem
comparari aut astrictione,
aut linteorum multitudi-
ne. Commenta. 4. in libr. de
Art. cap. 7.

Deligationis stabilitatem pro-
curandam esse, aut linteo-
rum multitudine, aut ma-
iori astrictione. Commenta.
2. in libr. de Fract. c. 26.

Deligationis summa in modo
astriktionis est sita. Com. 1.
in libr. de Fract. c. 33.

Deligationis indolentiae con-
fert operationis celeritas.
Commenta. 2. in libr. de Off.
cap. 1.

h 3

Deligationem æqualem, & quæ in neutram inclinet partem, administrare debemus in ulceribus, cum transuersa ossis fractura, particula affectæ circumponentes splenia in orbem. Commenta. 2. in lib. de Off. cap. 12.

Deligationem bonam efficit moderatio. Com. 2. in lib. de Off. cap. 4.

Deligationem in contractis particulis esse ab affecto loco inchoandam: ac dein cunctem auertendam ad circumfinitas regiones: nec non subiectum spatium, in quod labra erant deuoluta, linamentis implendum. Commentario. 2. in lib. de Offici. capi. 31.

Deligationem magis in ea parte esse astringendam, unde uolumus exprimere sanguinem. Commen. 3. in lib. de Fract. cap. 15.

Deligationem ordiendam esse ab ea parte, in quam peruertitur membrum: ac mox

deducendam esse in contrariam. Commen. 1. in lib. de Fract. c. 3.

Deligationes laxiores, dimoueri sinentes fracta ossa, eorum confirmationem corrumpunt: arctiores uerò, excitantes dolorem, gignunt inflammationem. Commentario 1. in lib. de Fractur. cap. 1.

Deligationes præstant duos usus: unum, quòd partes confracti ossis, rectè à nobis inter se compositas, firmiter continent: alterum, quòd lintei medicamentum arcendis inflammationibus aptum, impositum supra affectas partes conseruant. Commenta. 1. in lib. de Fract. cap. 21.

Deligationum hæ quidem à partibus deligandis fuerunt suum nomen sortitæ: ut oculi, nasus, & inguen: aliæ ab animalium similitudine, ut cancer, accipiter, aries, lepus, atque testudo. Præfat. in lib. de Fasciis.

Deli

Deligationum omnium primam ferè uocari Rhombum. Commenta. 1. in lib. de Arti. cap. 3.

Deligationum quedam ab uno capite exordium habent: aliæ à media fascia: nonnullæ utroque modo. Prefat. in librum de Fasciis.

Deligationes uehementiores ferunt robustiora membra, & duriora: ut remissiores, quæ imbecilliora, & molliora existunt. Commentario 1. in lib. de Fractur. cap. 24.

Deligatura oculo dicta, utimur, dum ueremur, ne oculus procidat: uel dum cupimus, ut illi adhæreant medicamenta applicita. Commenta. 2. in lib. de Offic. cap. 2.

Deliquium animi, commune symptoma. est omnis euacuationis immodicæ. Commenta. in Aphorismum 56. lib. 5.

Delirant in uigore febrium

complures, ob capitis repletionem. Commentario 3. in librum 6. Epidemion, c. trigésimosexto.

Delirantem nullum uidit seruatum Galenus, in quo apparuisset urina alba, & transparens. Commentario in Aphorismum 72. libr. quarto.

Delirium agnoscitur, dum ægri nihil sanum aut dicunt, aut faciunt. Commentario in Aphorismum 14. libr. 7.

Delirium fit cerebro læso uel ob inflammationem, uel ob humorem biliosum in eo redundantem. Commentario primo in librum tertium Epidemion, cap. secundum.

Delirium nullius ossis excisioni, etiamsi fuerit fracta caluaria, solet superuenire, antequam ad membranas ipsas passio peruenerit. Commentario in Aphorismum uigésimumquartum, libr. septimo.

- Delirium fieri patiente cerebro. Commen. in Aph. 50. lib. 4.*
- Delirium aliquando fieri ex defectu. Commenta. in Aph. 9. lib. 7.*
- Delirium, disquire, Desipientia.*
- Deliria accidunt leuibus quidem & turbulentis hominibus, leuibus de causis: ijs autem qui contrarijs sunt moribus, magnis. Commen. ta. 3. in libr. 3. Epidemion, cap. 87.*
- Deliria omnia patiente fiunt cerebro, siue per se & proprio affectu, sine consortij lege. Commenta. in Aph. 53. lib. 6.*
- Deliria cum siccitate difficilima sunt. Com. 1. in Progn. cap. 10.*
- Deliria succedunt calidioribus succis atque mordacibus. Commen. 1. in li. 3. Epi. cap. 5.*
- Deliria cerebro affecto eueniunt. Commenta. 2. in li. de Frac. cap. 23.*
- Deliria cerebri lesionem significat. ibidem.*
- Deliria ex sola orta caliditate, similia sunt ijs, quæ ex multa uini potione oriuntur. Commenta. in Aphorif. 53. lib. 6.*
- Deliria, quæ serio fiunt, à flaua nascuntur bile: quæ exusta, magisque melancholica effecta, serina deliramenta accidunt. Com. in Aphor. 53. lib. 6.*
- Deliria oriri à flaua bile in cerebro redundante. Commen. ta. 1. in libr. 3. Epidem. cap. 5.*
- Deliria inducit flaua bilis perfluens uasa cerebri, & membranarum illius. Commen. ta. 2. in libr. 1. Epidem. cap. 73.*
- Delos est regio temperata. Commen. 3. in Prognostica, cap. 40.*
- Deltoides musculus tegit iuncturam humeri. Commen. ta. 1. in libr. de Artic. cap. 14.*
- Densata conuenit dilatare. Commen. 2. in lib. 6. Epid. cap. 1.*

Den

- Densitas semper comitatur uteros ualde siccos. Com. in Apho. 62. lib. 5.*
- Dentes plus affligūt gingiuas infantium, quā stimuli. Cō. in Aph. 25. lib. 3.*
- Dentes inferiores supernis sunt numero & magnitudine pares. Commen. 2. in lib. de Artic. cap. 2.*
- Dentes sibi ē directores respondent, nimirum sectores sectoribus, canini caninis, & molares molaribus. Com. 2. in lib. de Artic. cap. 16.*
- Densum fremitus propter uitiatam motionem oritur. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. ca. 26.*
- Dentes emotos, auro colligandos esse monet Hippocrates, lib. de Artic. parte secunda, cap. 22.*
- Deos putauit Galenus esse tū Solem, tū Lunam. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 74.*
- Deos omnes non habere humanam speciem. ibidem.*
- Deploratos curandos nō esse, sed morbi exitum prædicendum. Com. in Aph. 29. lib. 2.*
- Deriuationem dici ab Hippocrate, quando humor aliquis egens euacuatione, non per commodam ferri regionem cœperit, non tamen ab ea procul admodum, neque in aduersissimum locum fertur. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 7.*
- Desipientia nulla secura est: minus uerò periculose, quæ cū risu fiunt: sicuti temerarius omnium periculosissimæ: in medio ambarū sunt, quæ fiūt serio. Cō. i Aph. 53. li. 6.*
- Desipientia hectica fit, ubi flaua bilis adeo tingit atq; inficit cerebrum, ut uix elui possit. Commen. 2. in Prorrh. cap. 33.*
- Desipientiam consuetam gignit biliosus sanguis, si cerebrum petat. Commen. 3. in Prorrh. cap. 31.*
- Desipientiam præcedit uigilia. Com. 1. in Prorrh. cap. 8.*
- Desipientia, comateq; ad finē usque simul perseuerantibus, affectionem ipsam esse mistā ex lethargo, & phrenitide. Com. 1. in Prorrh. ca. 1.*

- Desipiētīæ, quæ in calidis fiūt febris, non sunt feroces. Com. 1. in Prorrh. cap. 25.
- Desipientiæ sequuntur acres excandescētiæ, & bilem amarā in stomacho, uel cerebro, consistentem. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. acu. cap. 44.
- Desipiētīæ prælanguentium, quæ ex sapientis sedis affectione oriuntur, sunt pessimæ. Com. 1. in Prorrh. ca. 8.
- Desipientiæ temporariæ possunt oriri, uel ex carbonum caliditate, uel ex uini potione, uel domo calcis retinente qualitatē. ibidem.
- Desipientiæ ferinæ sunt illæ, in quibus ægri calcitrant, pedibus feriunt, mordicus impetunt, & excandescunt, eos qui ingrediuntur, ceu hostes existimantes. Com. 1. in Prorrh. cap. 25.
- Desipientias illas, quæ non sunt ualde feroces, & deinde desinunt, suspectas haberi ait Hippocrates, ipsisq; tanquam non reductis haud fidentem esse. ibidem.
- Desipuisse omnes ægros, quibus magna simul & rara spiratio fuisset. Com. 1. in Prorrh. cap. 4.
- Destillationes uocantur propriæ, quæ ex capite per arteriam ad pulmonem defluunt. Com. in Apho. 12. lib. 3.
- Destillationes quæ à capite in pulmonem defluunt, pro malignis habendæ sunt, quando id quod destillat, tenue fuerit, uique erodendi præditum. Hæ siquidem neque in pulmone eoque sinendæ sunt, donec per coctionem fuerint crassiores redditæ, quod prius quam coquantur, uiscus ipsum exulceret: neque etiam expellendæ statim, quod tusses uehementes excitent, à quibus rursus repletur caput, periculumq; est, ne aliquod uas rumpatur. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 18.
- Desudatio omnis demonstrat uel copiam in sudantibus partibus, uel facultatis recentericis imbecillitatē. Com. 3. in

3. in Proorrh. cap. 33.
 Detergeri nullus aeger cum la-
 uatur postulat. Commen. 3.
 in lib. de Rat. uic. in morb.
 acu. cap. 45.
 Detractionis uocabulum, de
 solidis præcipuè dicitur: at-
 que interdum de humidis.
 Com. 3. in lib. 6. Epid. ca. 2.
 Detractione indigentes, cibis
 uti debent, qui haudquaquã
 plurimum nutriant. Com. 3.
 in lib. 6. Epid. cap. 2.
 Diætã, id est uiciũ ratio, dici-
 tur is curationis ductus, qui
 per consuetã materiam effi-
 citur. Com. 1. in lib. de Rat.
 uic. in mor. ac. cap. 6.
 Dietemata sumi interdũ pro
 solo cibo & potu: interdum
 pro uniuersis uitæ institutis.
 Com. 11. in lib. de Nat. hum.
 cap. 2.
 Dietetices partem præcipuã
 esse, nosse particulare cibi
 porrigendi tempus. Com. 4.
 in lib. de Rat. uic. in mor. ac.
 cap. 114.
 Diacalaminthes medicamen-
 tardantes mensium purga-
 tiones promouet. Commen.
 in Apho. 36. lib. 5.
 Diagnostica medicinæ pars,
 quam recentiores Sem. oti-
 cam uocant, ab ijs qui rectè
 mederi uolunt, ante curatio-
 nem est exercenda. Com. 1.
 in lib. de Offi. cap. 1.
 Diagnostices medicinæ partis
 scopus est, posse discernere
 ea, quæ in egrotatium cor-
 pore existunt, quatenus sunt
 illis similia, quæ reperiuntur
 in sanis. ibidem.
 Dianæ, & Palladis sacerdo-
 tes, à Venere perpetuò absti-
 nebant. Commen. 1. in lib. 3.
 Epid. cap. 4.
 Diaphragmatis neruose par-
 tis uulnus non coalescere.
 Com. in Apho. 18. lib. 6.
 Diaphragma intendi interim
 in pleuritide, ob inflamma-
 tionem costas succingentis
 membranæ: interim ob ner-
 uorum originem, ad se ner-
 uos, qui ad septum transuer-
 sum pertinent, attrahentem:
 interim ob suam ipsius in-
 flammationem. Com. 2. in
 lib. 3. Epid. cap. 1.
 Diariam febrem esse, quæ à
 causis

causis manifestis incepit, si egrotantis corpus non sit morbo opportunum. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 19.

Diarias febres dici ab Hippocrate, quaecunque sui ratione, die una durant. Com. in Aph. 45. lib. 4.

Diarrhoea diutina, proprius affectus est uentriculi imbecillioris, ex humiditate. Com. in Apho. 32. lib. 6.

Diarrhoea peculiare symptoma est hydropis, ex inani uentris parte affligentis: ubi intestinum ieiunum, uel mesenterium inflammatione laborat. Com. 2. in Prognosti. cap. 2.

Diarrhoeam interdum oriri, ob facultatis retentricis imbecillitatem. ibidem.

Diducta labra reducenda esse, quousque se tangant, nec procedendum ulterius. Com. 2. in lib. de Offi. cap. 30.

Dies impares in acutis morbis sunt tertius, quintus, septimus, nonus, undecimus, decimusquartus, & decimusseptimus. Com. 4. in lib.

de Rat. uic. in mor. ac. c. 56. Diebus integris nec annum, nec mensem, numerari posse. Com. 3. in Progn. cap. 4.

Dies impares multa pollere uirtute in acutis morbis, quod insignes in utranque tum salutem, tum mortem, incitationes efficiant. Com. 4. in lib. de Ration. uict. in morb. ac. cap. 56.

Differentiarum multitudinem parit mistura inaequalitas. Galenus contra Lycum.

Differentias uocari à ueteribus, ea quae ex generalium rerum partitione oriuntur. Commen. 1. in lib. de Offici. cap. 8.

Diffuari minus ceteris glabros, & qui cute sunt candida, & qui capillis rectis, & qui nigris sunt praediti: praeterea oculos nigros habentes, otiososq; & mulieres. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 78.

Diffuari plurimum quae molliora sunt corpora: minus uero quae minus mollia existant. Commen. 5. in lib. 6.

Epid.

- Epid. cap. 6.
 Diffuari animalium corpora per insensilem transpirationem. Com. in Apho. 15. lib. 1.
 Diffuari facile nullum corpus frigidum. Com. 6. in lib. 6.
 Epid. cap. 4.
 Diffuari, inquire, Digeri.
 Diffusio excrementorum tantò erit insensibilior, quantò calidum innatum fortius extiterit. Commen. in Aph. 15. lib. 1.
 Diffusio est communis non modò animatis omnibus, uerùm etiam rebus inanimis. Commen. 5. in lib. 6. Epid. cap. 6.
 Diffusione prohibita, qui calido quidem aduentitio, ac præter naturam redundant, facile corripuntur febribus: non facile autem, qui innato. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 25.
 Digeri quàm maximè, calida, & humida corpora: secundo uerò loco, calida, uel si minimè existant humida. Com. 6. in lib. 6. Epid. ca. 4.
 Digeri, inquire, Diffuari.
- Digeruntur promptissimè in halitus caliditas, & humiditas: ut ægerrimè, frigiditas, atque siccitas. Galenus contra Lycum.
 Digestionem humorum prohibent frigide causæ constipantes cutem. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 7.
 Digitus unusquisque ossibus ternis constat. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 8.
 Digiti, quanquam refrigerantes magna ex parte in morbis diutinis, per omnes tamè hecéticas febres calidi permanent, ac magis circa partes internas. Com. 2. in Prognostica, cap. 60.
 Digiti inflectuntur internotendine affecto: extenduntur, externo. Com. 1. in Progn. cap. 7.
 Digitorum pleraque opera absolui, indice ad pollicem iuncto. Commen. 1. in lib. de Offi. cap. 20.
 Digitorum pedis ossa existunt 14. Siquidem duo tantum possidet magnus. Commen. 2. in lib. de Fract. cap. 8.

Digi

- Digitorum summitatibus utimur ad corpuscula exilia comprehendenda.* Com.1. in lib. de Offi. cap. 20.
- Digitos inter se distare quàm plurimum, dum magnū ali- quod corpus in orbem com- prehendant.* ibidem.
- Digitis, ut manuum quidem partibus, utimur in magno- rum corporum apprehensio- nibus: ut digitis autem, dum pungimus, suimus, aut un- guem oculi excidimus.* ibid.
- Dilatata plus quàm naturæ conueniat, densanda sunt.* Com. 2. in lib. 6. Epid. ca. 1.
- Discordia est argumentum ignorantie rerum.* Gal. contra Iulianum.
- Discordia qualemcunque ex- ercitationem ineuntium, me- ritò suspicionem ignorantie indicat.* Com. 1. in li. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 15.
- Discrimen genus est uinculi, capitis affectibus accommo- datum.* li. de Fasciis. cap. 11.
- Discuti difficulter, quæ con- stant crasso & lento humo- re.* Commen. 1. in lib. 1. Epid.
- cap. 10.
- Discutientia, & repellentia ualenter, dolorem excitant.* Com. 2. in lib. de Frac. c. 72.
- Dispositionem quamlibet, lædentem operationes, esse morbū.* Cō. in Apho. 22. li. 2.
- Dispositiones uariæ semper diuturnæ sunt.* Cō. in Aph. 40. lib. 4.
- Distensio, inquire, Tetanus.*
- Distinguenda esse, quæ pro- pter aliquam externā fiunt causam, ab ijs quæ morbi ra- tione eueniunt.* Commen. 1. in Prorr. cap. 1.
- Distributio chyli ad hepar fit partior, dum plus cibi as- sumimus, quàm illud postu- let.* Com. in Aph. 20. lib. 2.
- Diuites interdum dormiunt, & noctu uigilant, uiuuntq; præter naturam.* Com. 2. in Progno. cap. 11.
- Diuortium olim etiam apud Gentiles fiebat, ob utriusq; coniugatorum sterilitatem.* Com. in Apho. 59. lib. 5.
- Diureticis esse utendum, si hu- mores in renes contendunt.* Com. 2. in li. 1. Epid. c. 44.

Diutini

- Diutini morbi sunt hydrops, atrabilis, suppuratio, & tabes. Com. in Aph. 12. lib. 1. est utilis, quæ paucis rem uniuersam complectitur. Com. 3. in lib. de Offi. cap. 17.
- Diuturni morbi raro per sudores iudicantur. Com. in Apho. 36. lib. 4. Doctrina ab uniuersalibus recipit commoditatem. Cō. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 67.
- Diuturni morbi per abscessum assolent iudicari. Com. 2. in Progno. cap. 65. Dolentes parte aliqua corporis, ac magna ex parte dolorem non percipientes, mente laborant. Com. 2. in Prox. cap. 21.
- Diuturni morbi non per sudores, neque per excretionem, uel per abscessum, iudicari solent. Com. in Apho. 35. lib. 4. Dolentes partes semper ad se ipsas mouent fluxiones. Cō. in Aph. 23. lib. 5.
- Diuturni morbi saepe iudicantur per abscessum. Commen. 4. in lib. 6. Epid. cap. 1. Dolentes multæ partes sanantur per medicamenta anodyna. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 9.
- Diuisio est solutio continui. Com. 3. in lib. de Frac. c. 34. Dolentia membra sunt inflammationi obnoxia. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 33.
- Diuisos fuisse quandoque musculos, ob intentionem immodicam. Com. 1. in lib. de Fract. ca. 1. Dolentibus partibus inflammationes adueniunt, natura excernere causam doloris properante: ut uerò hoc faciat, sanguine, ac spiritu, affectum locum replente. Com. in Apho. 53. lib. 5.
- Doceri nonnulla non posse, nisi conspiciantur. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 39. Dolentes partes nec fouendas, nec leniendas esse ante euacua
- Doctrina plenior, & fusior, non breuis, & compendiosa, absolutos reddit artifices: quāquam & hæc etiam

- euacuationem corporis, si plenitudo subsit. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 76.
- Dolentes partes esse fouendas medicamentis, fomentisq; humidæ & calidæ facultatis, si in corpore affluentia humorum non adsit. ibid.
- Dolor omnis exoluit vires, ob idq; extremas partes refrigerat. Com. 3. in lib. de Rat. uic. in morb. ac. cap. 33.
- Dolor aut à solutione continui, aut ab intemperie trahit ortum. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 34.
- Dolor affligit, interdum quidem, musculis agentibus inflammatis: interdum uerò, quia partes proximæ ijs organis afficiuntur. Com. 2. in Prognostica, ca. 71.
- Dolor fit in corporibus sensibilibus, cum ea ipsa in id quod præter naturam est, subito simulq; transmutantur. Cömen. 2. in lib. de Rat. uic. in morb. acu. cap. 1.
- Dolor si remedijs non cedat, quàm celerrimè uacuandus est æger. Com. 3. in lib. 3.
- Epid. cap. 76.
- Dolor ex compressione, uel collisione excitatus, si diu perseueret, inflammationē parit. Com. 1. in lib. de Frac. cap. 24.
- Dolor non est doloris curatio, sed remedium id, quod unà cum dolore, affectum gignentem dolorem, tollit. Com. 2. in lib. 6. Epid. ca. 9.
- Dolor fluxionem in partem affectam concitat. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 72.
- Dolor exoluit vires. Com. 1. in Prognost. cap. 34.
- Dolor inflammationes excitat. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 21.
- Dolor ad ulcerum genus refertur. Com. 3. in lib. de Frac. cap. 34.
- Dolor gignit spirationem crebram, & paruam. Com. 1. in Prognost. cap. 24.
- Dolor neruorum partium excitat conuulsionem. Com. 4. in lib. de Artic. cap. 20.
- Dolor pulsatilis, inquire, Pulsatilis dolor.
- Dolor nullum adfert præsidium dolen

- dolentibus, quantum ad ipsum pertinet. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 9.
- Dolor fluxione decumbente perficitur. Com. in Aph. 32. lib. 4.
- Dolor fit extensa simul, & calfacta, inflammata particula. Commen. in Aph. 47. lib. 2.
- Doloris expers est, quod est secundum naturam. Commen. 2. in lib. de Officin. cap. 27.
- Doloris cuiusque est commune, cohibere actiones, circa quas obcundas uersatur. Commen. 2. in Prognostica, cap. 71.
- Dolorem quidem auget humor biliosus, & acris: ut spiritus flatulentus conclusus: exoluit autem pituitosus. Commenta. in Aphor. 5. lib. 6.
- Dolorem efficientes causæ, sunt tensio corporum, & intemperies. Com. 1. in lib. 1. Epidem. cap. 10.
- Dolorem remoueri, dum sensum stupefacimus. Commen-
- tario. 6. in lib. 6. Epidem. cap. 5.
- Dolorem augeri in pleuritide, quum uel sanguis non minuitur, uel spiritus uaporosus ex calore gignitur. Commentario 2. in lib. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 1.
- Dolores duo nunquam poterunt unum, eundemque exquirere infestare locum. Commen. in Aphorismum 46. lib. 2.
- Dolores suppurata inflammatione, ac præcipue eiusto pure, sedantur: ut potest iam consumpta materia, extinctaq; ignea caliditate. Commenta. in Aphor. 47. lib. 2.
- Dolores ægro sæpe adimunt pulsum, animiq; deliquium conciliant. Commenta. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 48.
- Dolores quidam maligni fiunt, aut à deleterijs medicamentis, aut à feris uiribus eiulantibus, aut ab exitiosis humoribus in cor-

- pore genitis, ex prauo uir-
 tu, uel ex pestilenti aëre
 contractis. Commenta. 6. in
 libr. 6. Epidemion, capite
 quinto.
- Dolores contrahunt uires ad
 seipsas, suntq; in causa ut
 partes ad suam originem
 conuellantur. Commentario
 secundo in Prognostica, ca-
 pi. 10.
- Dolorum motio, fluxionem
 humiditatum excitat, uer-
 sus dolentem particulam.
 Commentario 4. in libr. de
 Rat. uict. in morb. acut. ca-
 pi. 27.
- Dolorum simul in diuersis
 locis excitatorum, semper
 qui uehementior est, obscu-
 rat alterum. Commentario
 quarto in libr. 6. Epidem.
 cap. 3.
- Doloribus capitis, media-
 rumq; corporis partium,
 opitulatur olei perfusio:
 & aque præterea fotus,
 membris extremis aspersæ.
 Commentario sexto in li-
- brum sextum Epidemion,
 cap. 8.
- Dolores ortos ab obstru-
 ctione, soluit uinum. ibi-
 dem.
- Dolorificas affectiones re-
 pente occultari, absque hoc
 quod in alia quadam, quæ
 manifesta sit, parte, ab-
 scessus fiat, transmigratio-
 nem contristantium succo-
 rum ad uiscera ipsa factam,
 ostendit. Commentario ter-
 tio in Prorrhetica, capite
 septuagesimooctauo:
- Dolorifici affectus omnes,
 non eisdem medicamentis
 indigent. Commentario sex-
 to in libr. 6. Epidemion, ca-
 pi. 5.
- Dormiens externis partibus
 frigidior est: internis cali-
 dior. Commentario quinto
 in librum sextum Epidem.
 cap. 30.
- Dormientibus sanguis, na-
 tiuusque calor, intrò sese
 conuertunt. Commentario
 quinto in librum sextum
 Epid

Epidemion, capite trigesimo secundo.

Dormientibus, quàm uigilantibus, maior inspiratio adest, concoctioque melior. Commentario quarto in librum sextum Epidemion, cap. 14.

Dormientibus penitiores corporis partes calidiores reddi: ut frigidiores externas. Commentario quarto in librum sextum Epidemion, capite decimoquarto, & decimosexto.

Dormientibus in accessionum principijs, porteduntur symptomata, & uix febres ad consistentiam perueniunt. Commentario in Aphorism. 1. lib. 2.

Dormientibus in accessionum principijs, lesiones accidunt, non quòd eas conciliet somnus, sed quòd orbentur illa, quæ ex uigilia habetur, utilitate. ibidem.

Dormientes esse intrinsecus

calidiores. ibidem.

Dormiet firmitus, atque profundius æger, si eatenus uigilare cogatur, quatenus non amplius consistere, nisi nictans, possit. Commentario quarto in librum sextum Epidemion, capite decimosextimo.

Dorsi partes sunt paratiores ad suscipiendam, & percipiendam, frigiditatem. Commentario in Aphorismum, sexagesimononum, libri quinti.

Dropax, qui receperit aliquid bituminis, & sulphuris ignem non experti, & pyrethri, calfacit, reficitque extenuatas simul & refrigeratas particulas. Commentario tertio in librum de Officina, capite trigesimo secundo.

Dulcia expetuntur, celeriterque rapiuntur à uisceribus: atque ab iisdem quidem rectè ualentibus, conuertuntur in alimoniam: ut in

- bilem, dum feбриunt, aut inflammatione affligantur. Commentario 3. in libr. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 11.
- Dulcia sola sunt iucunda uentriculo, secundum naturam se habenti. Commenta. 3. in libr. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 11.
- Dulcia si plus æquò incalescant, bili sunt generandæ maximè idonea. Com. 5. in libr. 6. Epid. c. 14.
- Dulcem succum acri maximè potentia aduersari. Commen. 3. in libr. de Rat. uict. in morb. ac. c. 3.
- Dulcibus oblectantur uiscera. Commentario tertio in libr. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 11.
- Duodecimus dies non est decretorius. Com. 3. in Progn. cap. 31.
- Durities cutis frigori fert suppetias, ne uiscidi, & crassi succi facile digerantur: atque ut illi deinde sub ea contracti, duros scirrhososq; gignant tumores. Commenta. 3. in libr. 6. Epid. cap. 14.
- Durum renititur. Commentario 1. in libr. 6. Epidem. cap. 29.
- Duro aduersatur molle. ibidem.
- Dura indurescunt exiccata præ frigore, uel ex scirrho, uel ex siccitate. ibidem.
- Dura corpora faciliùs exasperari quàm mollia. Commentario 3. in libr. 6. Epid. cap. 14.
- Durantur corpora, à causis duabus: altera nempe refrigerante, atque exiccante altera. Commen. 5. in libr. 6. Epid. cap. 27.
- Dysenteria magna ex parte oritur à flaua bile: ab ea nimirum intestinis ipsis exsist. Commenta. in Apho. 24. lib. 4.
- Dysenteria orta ab atra bile, quum nihil à cancro ulcerato differat, insanabilis est. ibidem.

Dysen

Dysenteriae hepaticae, quae ob visceris imbecillitatem contingit, uictus tenuissimus conuenit. *Commenta. 4. in lib. de Arti. c. 41.*

Dysenteriae si una cum inappetentia febris superueniat, putredo aliqua circa ulcera, uel effatu digna inflammatio, adesse significatur. *Commenta. in Aphor. 3. lib. 6.*

Dysenteriam interdum fieri suppuratis tuberculis, eorumque humore ad intestina confluente. *Commentario 3. in lib. de Artic. cap. 5.*

Dysenteriam esse duplicem: unam, quae in ulcere intestinorum consistit: alteram, quae fit, ubi copiosus sanguis per uenas pertinentes ad intestina, uacuat. *Commenta. 3. in lib. 3. Epid. cap. 70.*

Dysenteriam sumi communiter pro intestinorum ulcere: nonnunquam etiam pro cruenta deiectione per al-

uum: ut quando praebecillitate iecinoris, sanguis deiecitur. *Commenta. quarto in lib. de Artic. capite 40.*

Dysenteria incipiente, pingua excernuntur: procedente, ramenta: absoluta autem reddita, quaedam cruncule: quo tempore curationem non recipit. *Commentario in Aphorism. 26. lib. 4.*

Dysenteria infestante, habendam esse rationem iecinoris. *Commenta. quarto in lib. de Arti. cap. quadragesimo.*

Dysenteria corripit eos, qui uehementem sanguinis eruptionem sunt passi: ibidem.

Dysenteriae fiunt ab humoribus acerbis: sunt autem intestinorum ulcerationes, primum quidem superficie tenus abrasorum, processu uero temporis, profundiora habentium ulcera, omninoque putrilaginosae: quo ma-

ximè tempore condolenscens
 ipsis uenterculus, circa co=
 etiones offenditur: qua læ=
 sione magis ad superna ten=
 dente, compatiante ore uen=
 triculi, fastidium ciborum
 gignitur. Commentario in
 Aphorism. 3. lib. 6.

Dyspnœam inferunt pleuri=
 tis, peripneumonia, ac re=
 liquæ thoracis, & pulmo=
 nis passionēs. Commenta. in
 Aph. 50. lib. 4.

Dysuria dici potest & quæ
 cum dolore mictio fit, &
 quæ cum difficultate aliqua.
 Commenta. in Aphor. 48.
 lib. 7.

Dysuriæ, si quidem cum do=
 lore adsit, inflammatio, &
 abscessus, & ulcus, & in=
 æqualis intemperatura, &
 spiritus flatulentus, potest
 in causa existere: si uerò
 cum aliquo motu difficili,
 uel potentie imbecillitas,
 uel tumor præter naturam.
 Commenta. in Aphorif. 48.
 lib. 7.

Dysuriam ortam ab inflam=

matione, plenitudineq; , ue=
 næ sectio soluit. Commen. in
 Aph. 35. lib. 6.

E
 Brius repente ob=
 mutescens, mori=
 tur. Commen. 3. in
 Prorrh. c. 29.

Ebrii quandoq; balbutiunt,
 quod multa humiditate per=
 fundatur, ab eaq; opprima=
 tur cerebrum. Com. in Aph.
 32. lib. 6.

Ecchymoma, hoc est suggil=
 latio, fit, ubi per contusio=
 nes carnis, sanguis ad re=
 gionem subcutaneam effun=
 ditur. Commen. 3. in libr. de
 Offic. c. 30.

Ecchymosis dum fit, sanguis
 effunditur in spatia uasi
 circumiacentia. Commen. in
 Aph. 20. lib. 6.

Εκχυμώσεως appellari ab
 Hippocrate effusiones, eua=
 cuationesq; factas à uasis.
 Commenta. 2. in lib. 6. Epid.
 cap. 7.

Eclegma optimum ad thora=
 cis pulmonisq; expuitiones,
 fit

- fit ex strobilo resinoso, & Elaterium est succus sylue-
 prasi recentis decocto, in- stris cucumeris. Comm. 5. in
 spissato ad ignem cum mo- lib. 6. Epid. c. 35.
 dica mellis portione. Com. Elegantia in actionibus, spe-
 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ctantibus uoluptatem concia-
 ac. cap. 70. liat, augetq; Medici apud
 Effluere plurimum substantie uulgus famam. Commenta-
 corporis in calidioribus con- rio secundo in lib. de Offic.
 stitutionibus: parum autem, cap. 1.
 in frigidis, ob cutem densa- Elementum corporis si unum
 tam. Commenta. 4. in lib. 6. esset, non doleret quispiam:
 Epid. cap. 21. & si doleret, unico illi esset
 Effluxionem moliendam esse opus remedio. Commenta-
 puri in sectionibus. Com. 1. rio 1. in libr. de Nat. huma.
 in lib. de Off. c. 19. cap. 1.
 Effluxus fit particulis corpo- Elementum exquisitum men-
 ris extenuatis, atque in ua- te potius excogitari posse,
 pores solutis: idq; duplici ex quam existere. Commenta-
 causa: nempe ab aëre am- rio 1. in libr. de Nat. huma.
 biente, & calore natiuo. cap. 46.
 Commenta. in Aphorif. 59. Elementa, ex quibus omnium
 lib. 7. corpora conflantur, sunt qua-
 Effluxus debet esse similis tuor. Commen. in Apho. 14.
 semper effluenti substan- lib. 1.
 tie. Commenta. in Aph. 54. Elementa secundum qualita-
 lib. 1. tes simplices, impermixtasq;
 Effluxum maiorem necessa- quas summas possident, suam
 riò fieri, ex aëria & aquo- appellationem sortiuntur.
 sa substantia, quam ex ter- Commenta. 1. in lib. de Nat.
 restri. ibidem. hum. c. 13.

Elementa naturæ humanæ mutuò nutriri. Cō.1. in lib. de Nat.hum.cap.46.

non sunt similes parti-
cule, sed aqua, aër, ignis,
& terra. Commentario 1.
in lib. de Nat.hum.cap.14.
& 15.

Elementa rerum omnium
communia, ut reuera pri-
ma, & simplicia sunt, ita
& propriè elementa uo-
cantur. Commentario pri-
mo in lib. de Nat.huma.
cap.51.

Elementa non sunt extre-
morum media, sed ipsa ex-
trema. ibidem.

Elementa misceri inter se,
tum uiribus, tum substan-
tijs, existimasse Hippocra-
tem, Galenus confirmat.
Commenta.1. in lib. de Nat.
hum.cap.19.

Elementa corporum dici na-
turalis scientiæ principia,
quòd sigillatim amplius in
plures species secari ne-
queant. Gal. in Præfatione.
Commenta. in lib. Hippoc.
de Nat.hum.

Elementa uniuersitatis ex se

mutuò nutriri. Cō.1. in lib.
de Nat.hum.cap.46.

Elementorum commoda-
tio sanitatem gignit. ibidem.
Elleborus conuulsionem in-
ducit, propter operationis
uehementiam. Com. in Aph.
16. lib.4.

Elleborus albus simpliciter
dicitur elleborus: niger, cum
adiectione. Com. in Aph.1.
lib.5.

Elleborus omnium pharmaco-
rum purgantium uehemen-
tissimum est. Com.5. in li.6.
Epid.cap.29.

Elleborus, inquire, Veratrū.
Elleboro utentes, operæ pre-
tium est, ut nec multò antè,
nec etiam multò post medi-
camentum sumptum, laucentur.
Com.5. in lib.6. Epid.c.29.

Elephantiasim. incipientem
sanauit Galenus, primò qui-
dem, per uenæ sectionem, &
purgationem: dein uerò, sin-
gulis annis propinans egro
pharmacū atram bilem ex-
purgans. Commen. in Apho.
47. lib.6.

Emor

- Emortuæ partes non admodum in consensum uicinas attrahunt. Com. 4. in lib. de Artic. cap. 37.
- Empirica obseruatio est eorum, quæ sæpius in eisdem eodem modo contigerunt. Com. in Aph. 17. lib. 2.
- Empirici ab ipsis appellatos concursus, hoc est, conuentus symptomatum, diligenter obseruant. Com. 1. in lib. de Offi. cap. 1.
- Empiricorum syndromæ nullam disciplinam largiuntur. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 36.
- Emplastica medicamenta obstant, continent, occluduntq; calorem insitum, & ne difflatur, prohibent: à quo deinde maturatur excrementa. Commen. 2. in lib. 6. Epi. cap. 30.
- Emprosthotonos est ad anteriora conuulsio. Commen. in Apho. 57. lib. 4.
- Enema carent facultate abstergendi. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 3.
- Enema medicamenta exiccant moderate. Com. 2. in lib. de Arti. cap. 55.
- Enema medicamenta satis appositè dici, quæ cruentis medentur. Commen. 3. in lib. de Fract. cap. 3.
- Enema medicamenta uocari, quæ statim cruentis uulneribus applicantur. Com. 4. in lib. de Arti. cap. 26.
- Enæorema dicitur, quod in urina exquisitè medium uidetur: uel deorsum potius, quàm sursum, declinat. Cō. 2. in Progn. cap. 26.
- Enæorema sua ratione nunquam denuntiat delirium: interdum tamen casu comonstrat, quòd flatuosiorē dispositionem indicet. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 83.
- Enæorema optimum est, tum album, tum læue, tum æquale. Com. 2. in Protrh. ca. 1.
- Enæoremata deferuntur ad imum uasis, si flatus nullus subsit. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 83.
- Enæoremata in summo consistentia urinae, comitatur delirium. ibidem.

Endemius morbus, est commune genus permultis alijs: quod accidit etiam secundū regionem. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in morb. ac. cap. 9.

Ενδημῆτος λόγος, inquire Ratio cum, &c.

Επείους uocari à Græcis eos, qui ab ipso ortu surdi sunt, atque indistinctè loquuntur. Com. 2. in lib. de Offic. cap. 9.

Ephemera febres, licet citò finiantur, non sunt tamen acuti morbi. Com. in Apho. 19. lib. 2.

Epidemius morbus est, qui tēpore anni aliquo, atque in regione aliqua, abundat, insollescitq;: estq; genus ad pestilentes, siue perniciosos, & ad mitiores. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. ca. 9.

Epidemij morbi fiunt rariùs. ibidem.

Επιδείουσι uocat Hippocrates eas fascias, quæ splenijs superligantur. Com. 3. in lib. de Offic. cap. 6.

Επιγονάσις, inquire Patella, & Genu.

Epilepsia fit, alijs partibus

interdum malè affectis: plerunque tamen cerebrum est primario affectu laborans, nec alteri condolescens.

Com. 5. in lib. 6. Epid. c. 7.

Epilepsia fit interdum ob errores in pueris: ac tunc sanè medicinalem curationē desiderat. Nam quum ab humiditate ortum habet, statim infantes arripit, desinitq; in mutatione ætatis, uel nullo nostro negotio. Cō. 1. in lib. 6. Epid. cap. 4.

Epilepsia quæ non in prima, & infantili ætate, sed in progressu inuasit, ex prauo uictu, aut aliqua externa causa duxit originem: quare mutatione ætatis non expectata, morbosa ipsorum affectio curanda est. ibidem.

Epilepsia, in ætatis puerilis mutatione, nisi magnus aliquis in uictu error contigerit, soluitur. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 26.

Epilepsia est conuulsio uersæ corporis. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 7.

Epilepsia magna ex parte gigni

- gignitur à deprauato uictu. Com. in Apho. 45. lib. 2.
- Epilepsia fit ob uitiosum motum facultatis, quæ descendit ad neruos. ibidem.
- Epilepsia plerunque oritur ex frigida temperatura cerebri, cui sit annexa humiditas: nam raro accidit, ut à cuiuspiam alterius membri uitio prodeat. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 4.
- Epilepsia pubescentibus curatur ob temperaturam totius corporis in sicciorem, & calidiorem mutatam. Com. 1. in lib. 6. Epid. ca. 4.
- Epilepsie causa est crassus, & frigidus humor, collectus in uentriculis cerebri, comprehendensq; neruorum origines, atq; imprimis initium spinalis medullæ. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 7.
- Epilepsie conducit uictus ratio calida, & sicca. Com. in Apho. 45. lib. 2.
- Epilepsiam esse morbum acutum, absque febre. Com. in Apho. 30. lib. 5.
- Epilepsiam, siue morbum comitalem, uocari ab Hippocrate morbum puerilem, quod plurimum ætatem illam inuadat, ætatisq; mutatione sanetur. Commen. in Aph. 29. lib. 3.
- Epilepsiam, quæ ante pubertatem fit, cessare ob ætatis commutationem: quæ uerò ultra x x v. annum processit, commori. Com. in Apho. 7. lib. 5.
- Epilepsiam gignentes humores, sunt crassi, frigidi, & pituitosi. ibidem.
- Epilepsiam fuisse à ueteribus infantilem morbum uocatum, quod sepe in puerili ætate proueniat: Herculeum etiã, ob eius uehementiam, & magnitudinem: non quod Hercules illi fuerit obnoxius: necnon sacrum morbum, quod sacram animi sedem inuadat. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 7.
- Epilepsia oriri à pituita. Cō. in Aph. 16. lib. 3.
- Epilepsiam gignentes succi cessant & ob ætatem ad sicciorem naturam conuersam, & ob

- Et ob exercitationem, & uictum exiccātem: adiunctis ad hæc medicamentis idoneis. Com. in Apho. 7. lib. 5.
- Epilepsiam uocabant ueteres infantilem morbum, quod esset familiaris infantibus. Com. 5. in lib. 6. Epid. c. 26.
- Epilepsiā gignit humor crassus, & frigidus. Commen. in Aph. 45. lib. 2.
- Epilepsia non corripi, qui prius quartana febre correptus fuerit. Commen. 6. in lib. 6. Epid. ca. 7.
- Epilepsia si quis sit laboraturus, necessum est illi esse imbecillius cerebrum. Com. in Apho. 28. lib. 6.
- Epilepsie accedunt quibusdā adolescentibus propter uitus errorem, & quia humi cubant, & Soli se exponunt, & imbris. Com. in Aph. 29. lib. 3.
- Epilepsias à teneris annis contractas, plerunque cessare, cum puerilis ætas in pubertatem transit: nisi quispiam ex prauo uictu sit sibi ipsi in causa, cur morbus præ-
- terea permaneat. Com. 1. in lib. 6. Epid. ca. 4.
- Epilepsias fuisse à diuturna quartana discussas. Com. 3. in lib. 1. Epid. ca. 4.
- Epilepticum humorem discutiunt diuturniores febres, & præ omnibus quartanæ, quæ longissimæ sunt, quæq; cum rigore suas accessiones sortiuntur. Com. 6. in lib. 6. Epid. ca. 7.
- Epilepticis maximè opitulatur adolescentium ætas, existens calida, & sicca: sic & locorum proportionales mutationes. Com. in Apho. 45. lib. 2.
- Epilogismus est communis ratio, assensu omnium conspecta. Com. 1. in Progn. ca. 6.
- Ewouis dicitur superior humeri pars, uersus collum se extendens. Com. 1. in lib. de Artic. ca. 4.
- Equus est oculorum naturalis affectus, quum nullo tempore manere possint requieti, sed tremulo quodam semper motu agitantur. Com. 1. in Progn. ca. 21.

Equus

Equus oculorum morbus est, quum uariè, inconstantissimèq; mouentur. Com. 2. in Prorrh. ca. 11.

Equos Achillis humana uoce loquutos fuisse. Com. 3. in lib. 3. Epid. ca. 74.

Erasistratus uoluit febres omnes ab inflammatione ducere originem. Com. 2. in lib. de Nat. hum. ca. 16.

Erasistratus ex pulsu deprehendit adolefcētis amorem. Com. 1. in Progn. cap. 8.

Errantes febres, diuersorum humorum existunt soboles. Com. 2. in lib. 1. Epid. ca. 22.

Errantes febres, particulares acceffiones habent inordinatas: earum tamen iudicia signis quæ decretorijs accidunt diebus, præsciuntur. Com. 3. in lib. 1. Epid. ca. 17.

Errantes acceffiones, ab humorum diuersitate excitantur. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 23.

Errantes febres, non ex succo uno, sed pluribus, generantur: quorum calidior, febrem acutam succendit, con-

festimq; discutitur: quæ dum corpus tenet, contingit frigidioribus corrumpi & putrescere, & ita rursus accendi ex remissione illa. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 24.

Erraticæ febres fiunt autumno, propter temperaturæ inequalitatem. Cō. in Apho. 22. lib. 3.

Error cauendus est maximè, ubi maius periculum imminet. Com. 2. in lib. de Offici. cap. 6.

Erysipelas oritur à flaua bile. Com. in Apho. 2. lib. 1.

Erysipelas oritur à biliosa fluxione, cæterum nec perniciosafemper, nec putrida. Cō. 3. in lib. 3. Epid. ca. 9.

Erysipelas tumor est inflammatus, at nō semper elatus. Com. 3. in lib. de Offi. c. 30.

Erisipelati maligno superuenit putredo, suppuratiōque. Com. in Aph. 20. lib. 7.

Escharæ excitatæ in uasis profundentibus sanguinem, ut citò cadant non expedit. Com. 2. in lib. de Offi. ca. 23.

Essentias naturarum corporum,

- rum, consistere in temperie quatuor elementorum. Com. 2. in lib. de Nat. hum. ca. 1.
- Euacuantur omnes humores equaliter exquisitissimeq; per uenæ sectionem. Com. in Apho. 17. lib. 2.
- Euacuatio immodica non minus periculosa est, quàm repletio immoderata. Com. in Apho. 3. lib. 1.
- Euacuatio sanguinis consuetudine quibus suppressa est, ij in morbos plethoricos incidet. Com. 3. in Prorrh. cap. 39.
- Euacuatio omnium humorum ex æquo, proxima uenæ sectioni, fit per scarificationem, & per exercitia, & frictiones & balnea, & ex accidenti, per inediam. Com. in Apho. 17. lib. 2.
- Euacuationis uocabulum de solis humidis dicitur. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 2.
- Euacuationis scopus unus, est humor superabundans. Cō. in Apho. 2. lib. 4.
- Euacuationis secundus scopus, est ipsa tolerantie facilitas. ibidem.
- Euacuationis quantitas metiendā est secundum redundantem humorem, & uires uacuandi corporis. Com. in Apho. 3. lib. 1.
- Euacuationem simul atque confertim factam, in hydro-picis & purulentis esse periculosam. Com. in Apho. 27. lib. 6.
- Euacuationes moliendas esse, secundum humorum instantium motiones. Com. in Apho. 18. & 20. lib. 4.
- Euacuationes faciendas esse, secundum inclinationem humorum, hoc est, per conferentia loca. Com. in Apho. 22. lib. 6.
- Euanescentia omnia citra rationem, malum quippiā portant. Com. 3. in Prorrh. cap. 5.
- Eunuchi Hippocratis quidē tempore, non laborabant podagra: nunc uerò ea corripiuntur, ob otium, & uictū intemperantem. Commen. in Apho. 28. lib. 6.
- Eunuchos sectio testiculorū, similes efficit fœminis. Cō. in Ap

- in Apho. 28. lib. 6.
 Exangue omne est frigidum.
 Com. in Aph. 40. lib. 5.
 Exangues penitus partes, natura frigidiore existunt.
 Com. in Aph. 18. lib. 5.
 Exarticulatos dici, qui articulos extantes & prominentes habent, dum etiam naturalem suum statum retinent. Com. 1. in lib. de Art. cap. 36.
 Exasperant acria, acida, & astringentia. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. ca. 16.
 Exasperata lenienda esse. Cō. 2. in lib. 6. Epid. cap. 4.
 Excandescences habent pulsum cordis & arteriarum tum maiorem, tum uehementiorem. Com. 5. in lib. 6. Epi. cap. 9.
 Excandescencie replent caput, & calfaciunt. ibidem.
 Excandescencias esse utiles ad probos succos gignendos, naturalemq; habitudinem recuperandam. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 11.
 Excerni pauca decretoria excrementa in aegris, unum quoddam ex signis est, quæ ex toto prauitatem habent.
 Com. 2. in Prorr. cap. 46.
 Excrementa unde sicciora fiât, inquire Sicciora excrementa, Excrementa alui torrida, i.e. coris calfactionem significât.
 Com. 1. in lib. 5. Epid. cap. 5.
 Excrementa στυγὰ δῶδν (hoc est rotunda, dura, compacta q;) si nigra sint, ardentem circa medium corporis affectionem declarant. Com. 2. in Prorr. cap. 5.
 Excrementa torrida arguunt iecinoris malum. Com. 1. in lib. 3. Epid. ca. 13.
 Excrementa indicant concoctionem, ut in sanis, sic in ægris corporibus. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 44.
 Excrementa semel retenta à nobis, recurrunt sursum, ut uix postea possint excerni, uel magno conatu adhibito. Commen. 8. in lib. 6. Epid. cap. 27.
 Excrementa confluunt semper ad imbecillas particulas. Com. 3. in lib. de Artic. cap. 17.

Excre

Excrementa totius corporis repurgantur per urinā, quā diu quis naturaliter se habet. Com. 2. in Prognostica, cap. 37.

Excrementorum permutaciones, quæ multis formis uariantur, exquisitiū corpus expurgant, nisi adsint signa colliquatiōis, aut putredinis. Com. in Aph. 14. lib. 2.

Excrementorum species non expendi ab Hippocrate, in dignoscendis ardētibus morbis. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 40.

Excrementorum siccitas sequitur longam ciborum in uentre moram. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 27.

Excrementorū siccitatem sequitur durities eorundē. ibi.

Excrementis carebit corpus, si mediocri exercitio utatur, & homo bene concoxerit. Com. in Aph. 28. lib. 6.

Excrementa alimenti uocari interdum ab Hippocrate citos. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Excrementa exiccari, quod

minus assumatur cibi, quā hepatis facultati sit congruens: uel quod parum bilis confluat ad aluum: uel ob robur retentricis potentiae. Com. in Apho. 20. lib. 2.

Excrementa humidiora fieri, potius quā siccescere, partibus quæ ad uentriculum pertinent, refrigeratis. ibid.

Excrementa quodammodo misceri inter se, nec quicquam excerni exquisitè syncretum, salubrius esse. Com. mentario 2. in Prognostica, cap. 45.

Excrementa prouocat calidum. Commenta. 5. in libr. 6. Epid. cap. 27.

Excreta in principio morborū, non excerni ratione naturæ, sed esse potius symptomata præter naturam, earum quæ sunt in corpore, dispositionum. Commen. in Aph. 22. lib. 4.

Excretio sumitur pro deiectione, & pro ea quæ à toto corpore fit uacuatione. Commen. in Aphorism. 18. lib. 3.

Excretio

Excretio superfluitatum alui fit æquo citior, nonnunquam ob multitudinem bilis ad aluum defluentis, quæ ad excretionem irritat: nonnunquam alui facultate retentrice imbecilliori reddita, expultrice uerò tum eius, tum intestinorum, fortis existente. Com. in Apho. 20. lib. 2.

Excretionem quoties molitur natura, effatu digna in corpore fit permutatio. Commenta. 1. in li. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 45.

Excretiones syncerae & implacidae, male sunt. Com. 2. in Prorrh. cap. 27.

Excretiones abscessusque, cauere sunt, ut morbus solvatur, aut prosternatur facultas, idque primaria ratione: ex ac cidenti autem sunt etiam signa. Cō. 3. in Progn. c. 39.

Excretiones, quæ ubi cœperunt intercipiuntur, deteriora sunt signa ijs, quæ nullo pacto apparuerunt. Com. 1. in Prorrh. c. 1.

Excretiones uniuersae non iu-

dicantes, uel letales sunt, uel crasim reddunt difficilem. Com. 3. in Prorrh. c. 35.

Excretiones nil iuuant morbos, à concoctionis difficultate, & multitudine humorum crudorum ortos. Com. 2. in li. 1. Epid. c. 37.

Excretiones male sunt prauarum signa dispositionum. Com. in Aph. 47. lib. 4.

Excretrix facultas molitur sudores criticos, & profluvia sanguinis, & deiectiones alui inferioris. Cō. 1. Aph. 21. li. 7.

Excretriciis facultatis affectio, est lotij ac deiectionis suppressio. Com. 3. in libr. de Art. cap. 51.

Exercitatae partes fiunt robustiores, atque idcirco labores consuetos facilius ferunt. Com. in Aph. 49. lib. 2.

Exercitati non debent illico, dum adhuc calor ex ipsa exercitatione in corpore permanet, cibos assumere, sed posteaquam perfecte fuerint refrigerati. Comm. 3. in lib. 6. Epid. c. 2.

Exercitatio cuique corpori

K

apta inuenienda est. Com. 3.
in lib. 6. Epid. c. 2.

Exercitatio confirmat corpora, & roborat. Com. 3. in li. de Off. cap. 28.

Exercitationes lentæ, corpus crassius reddunt. Com. 3. in li. 6. Epid. c. 2.

Exercitationes celeres, de carniū mole detrahunt, succorumque abundantiam euacuant. ibidem.

Exercitationes omnes, tū carnis, tū adipis, adeoq; humorū abundantiam imminuūt. ibidē.

Exercitationes euacuāt plenitudinē: & ad cōcoctionē quicquid pituitosum, crassū, crudūq; est, perducunt: attenuāt insuper, roburq; addūt uniuerfis corporis partibus. Com. 1. in li. 6. Epid. c. 5.

Exercitationes imbecillæ dicuntur illæ, quæ breuioribus motibus corpus ipsum exercet: ut ualidæ, quæ uehementioribus. Comm. 4. in lib. 6. Epid. cap. 13.

Exercitationibus calor adauctus, ex penitioribus partibus ad cutem succos euocat,

cosdemq; discutit. Com. 5. in li. 6. Epid. c. 34.

Exercitia simul cum inedia, ne sanis quidem sunt præcipienda. Com. in Aphor. 16. lib. 2.

Exercitia sunt saluberrima: uerū si prauis referti succis exerceantur, uerendum est, ne in epilepsiam, aut apoplexiam incidant: uel rupto aliquo in pulmone uase, in morbum incidant insanabilem. Com. in Aph. 20. li. 3.

Exercitia sunt apta natura exiccare. Com. in Aphor. 13. lib. 4.

Exercitia reddunt fibrarum quidem substantiam pleniorē: carniū uerò, minorē, sed ualidiorem. Com. 3. in li. de Artic. cap. 81.

Ἐξέχουσι sunt, qui guttur prominens habent. Com. 3. in li. de Art. c. 8.

Exiccantia tensionem faciūt, nisi aliquid sortiantur mitigatorij. Comm. 2. in lib. de Art. cap. 55.

Exitiali morbo infestante, nihil unquam mouendum esse. Com.

- Commenta. in Aphorif. 29.
 lib. 2.
 Exitiofis præcedentibus finis, eo deterius habebunt ægri, quò mtius habere uideantur. Com. 1. in li. 3. Epidem. cap. 3.
 Exolutio uirium nequaquam est bona. Com. 2. in Progno. cap. 14.
 Exolutio immoderatas excretiones, non retentiones, consequitur. Com. 3. in Prorrh. cap. 39.
 Exolutum habet similitudinem quandam cum molli, nõ tamen eandem affectionem. Commen. 1. in libr. 6. Epid. cap. 29.
 Expectorandis craſſis humoribus medicamenta idonea moderatam habere debent humiditatem: & ſi uiſcidi humores ſint, etiam uim ex-tergēdi, ab acidis ſuccis proſectam. Com. 3. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 2.
 Experientia dijudicantur uerſerationes. Com. 5. in libr. 6. Epid. cap. 32.
 Experientia mala deſinit in totius animalis internicionē. Com. in Aph. 1. lib. 1.
 Experientia diiudicatur, quæ ratione inueſtigata ſunt. Cō. 3. in li. de Off. c. 20.
 Experimentum periculofum exiſtit, ob materie dignitatem. Com. in Aph. 1. li. 1.
 Expiratibus nobis, excutitur à pulmone ſpiritus. Com. 4. in li. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 30.
 Expiratio fit ab ſpiritu excuſſo ſurſum. Com. 2. in li. de Rat. uic. in morb. acut. capi. 44.
 Expiratio dicitur emiſſio ſpiritus ad externa. Comm. in Aph. 68. li. 4.
 Expiratio frigida, inter ſigna pernicioſiſſima connumeratur. Com. 4. in libr. 6. Epid. cap. 30.
 Expirationem uocari eam lationem ſpiritus, quæ per os fit ad externa. Com. 6. in li. 6. Epid. cap. 3.
 Expirationem fieri dum organa reſpirationis reddunt attractum aërem. Com. 1. in li. de Nat. hum. c. 55.

- Expositionis uirtutem esse, scripta omni ope, atq; pacto defendere. Com. 2. in Prorr. cap. 1.
- Expositionis proprium opus est, lucem obscuris sententijs addere. Com. in Aph. 1. lib. 3.
- Expositionis est munus, quæcunq; in autorum operibus obscuriora uidentur, perspicua reddere. Proœmio in li. de Fract.
- Expositoris fines excedit, obstinatè pro autoris decretis pugnans. ibidem.
- Expositoris munus, inquire, Interpres.
- Expultrix facultas, singulis corporis partibus inest. Cō. in Aph. 55. lib. 6.
- Expuuntur tussi, quæ ex aspera arteria, & pulmone feruntur. Cō. in Aph. 37. li. 7.
- Extensio, quam molimur per machinas, æqualiter totum membrum extendit. Com. 3. in li. de Frac. c. 28.
- Extensionis utilitas, omnem repositionem atq; conformationem debet præcedere. Com. 1. in lib. de Art. c. 12.
- Extensionem uocari affectum illum, quum in lōgum latūq; extenditur corpus. Com. 3. in lib. 6. Epid. c. 29.
- Extensionem esse affectum, corrugationi cōtrarium. Cō. 3. in lib. 6. Epid. c. 29.
- Extenuant magis & citius ægrotantium corpora, maiores febres, diuturnitas morbi, & ex ætatibus tum puerilis, tum decrepita. Com. in Aph. 28. lib. 2.
- Extenuantur corpora ab ijs quæ naturam habet uacuan- di. ibidem.
- Extenuari membra otio. Cō. 1. in lib. de Artic. c. 58. 61.
- Extenuatæ partes, hyeme quidem sunt inuoluendæ fascijs laxioribus, ut incalcant: æstate autem, nequaquam. Com. 3. in lib. de Off. c. 32.
- Extenuatis particulis ea deligatio est ex usu, quæ incipiat quidem à membris sanis arctissima: desinat autem in gracilia, paulatim sese relaxās. Cō. 3. in li. de Off. c. 32.
- Extenuatas partes quæ uix rubescerēt, aut in tumorem attol-

attollerentur, Galenus fricabat medicamentis calfacientibus, illis præsertim, quæ recentis thapsiæ aliquid reciperent: illinebatq; picatis pharmacis. ibidem.

Extenuatio præter rationem eueniens, imbecillitatis est signum. Cō. in Aph. 18. li. 2.

Extenuatio ut curetur cuiusuis membri, uires eius sunt ualidiores reddendæ, atq; illi copiosus sanguis subministrandus. Comm. 3. in libr. de Off. cap. 32.

Extenuationis causa sunt alimenti defectus, exercitatio improba, curæ, uigiliæ, morbi colliquantes, & discutientes, necnō euacuationes copiosæ. Cō. 3. in li. 6. Epid. c. 29.

Extenuationis causa in febris est humorum quidem tenuitas: corporis uerò raritas. Com. in Aph. 28. lib. 2.

Extenuationem curantia, omnia sunt calida. Com. 3. in lib. de Off. c. 32.

Extenuationes mēbrorū complures, ob diuturnū ipsorum otium, aut modū deligatio-

nis, quæ in fracturis administratur, oriuntur. ibidem.

Extenuato femore, aut brachio, oppositū mēbrū ligādū esse, incipiendūq; ab infima parte, atq; ita ad inguina, axillæ sue ascendendum. Commen. 3. in li. de Off. c. 33.

Extenuato toto crure, uel brachio, deligādū esse artē, sed absq; dolore oppositū membrum, ita ut à pede ipso, uel manu, deligatio inchoetur: desinat autem in inguen, uel in axillam, et humerū. Com. 3. in li. de Off. c. 32.

Extenuata breui tempore corpora, ob humorū et spirituum euacuationē, nō ob solidorū colliquationē, sunt id perpetua: quæ lōgo extenuātur tempore, ijs carnes extabescunt, graciliaq; redduntur cætera organa, in quibus alimenti elaboratio perficitur. Com. in Aph. 7. lib. 2.

Extenuata mēbra tandiu fricanda & fouenda sunt, donec rubescere incipiant, in tumoremq; attollantur. Cō. 3. in li. de Off. c. 32.

Extenuatorū deligatio, contraria est illi, quæ adhiberi solet fracturis. Com. 3. in lib. de Off. cap. 33.

Extenuatorum deligatio, inchoari debet ab integris partibus, ut eas astringendo comprimendoq; sanguinem ad illa propellat. ibidem.

Extenuatis primò quidē cutis redditur laxior, deincepsior. Cō. 3. in li. 6. Epid. c. 29.

Extenuata esse exercēda consuetis actionibus, idq; sensim & crebrò: fricandaq; tādū, donec incalescant, nec amplius. Cō. 3. in li. de Off. c. 32.

Extrema refrigerari ijs, quorū uenter à biliosis mordetur succis: ac proinde uirtus deijcitur. Com. 2. in li. de Rat. uic. in mor. acu. ca. 24.

Extrema frigescere in diuturnis morbis, & hyeme, & etate senili, nihil absurdū. Com. in Aph. 1. lib. 7.

Extrema frigere in acutis morbis, exitiale. ibidem.

Extrema perfrigerari, ubi os uentriculi uel propter longam inediā uehementer ab

acribus humoribus mordicatur, uel importuna cibi multitudine opprimitur. Cō. 2. in li. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 44.

Extrema inquit Plato, esse tū initium, tum finem. Com. 2. in li. de Off. cap. 8.

Extrema refrigerari per morbos chronicos, præsertim hyeme, & in senibus, nō esse mirū: in acutis autē, periculosū existere. Cō. 2. in Prog. c. 4.

Extrema cal fieri nō posse per accessiōes, quū ob insignē inflammationē uiscerū, tū ppter multitudinē frigidorū humorum. Cō. 2. in li. 1. Epi. c. 28.

Extremæ partes præ cæteris inflammantur, si alicui malè affectæ vicinæ sint. Com. 1. in li. de Fract. c. 35.

Extremæ corporis partes, si celeriter in contrarias permutentur dispositiones, malū est signū. Cō. 2. in Pror. c. 8.

Extremæ partes primæ omnium refrigerantur, in earum febrium insultibus, quæ cum frigore inuadunt. ibidem.

Extremæ ptes ī malignis morbis,

bis, celeriter i cōtrariā dispo-
sitionē mutatur: nā quū pro-
prio calore sint destitutæ, at-
que febrili incalescant, qui à
corporis medio exorsus, flam-
mæq; instar, uniuersum cor-
pus depascēs, illas cōcalfacit:
sanè quum hic trāspirauerit
calor præter naturā, statim re-
frigerātur, resūcta scilicet na-
turali ipsarū caliditate. *ibid.*

Extremarū partiū refrigera-
tio & liuor, in acutis feбри-
bus, emortui, extinctiq; na-
tīui caloris est signum. *Com.*
1. in lib. 3. *Epid. cap. 4.*

Extremis partibus calfactis,
ad mēbra ipsa cōfluit copio-
sus sanguis: id q; ex calore et
rubore in eis excitato, liqdō
cōstat. *Cō. 3. ī li. de Off. c. 35.*

Extremis morbis extremas
exquisite curationes esse ad-
hibendas. *Comm. 1. in libr. de*
Fract. c. 21.

Extremorum perfrigeratio
& liuor, tertio die adueniēs
per morbum acutum, præser-
tim in adolescente, letalis est.
Commenta. 2. in lib. 3. Epid.
cap. 5.

Extremorum perfrigeratio
fit ob magnitudinem inflam-
mationis in aliquo consisten-
tis uiscere: & propter deli-
quium animi: & quia nati-
uus calor extinguitur, uel
suffocatur à plenitudine: &
ob dolorē uehemētem in me-
dijs corporis partibus cōsistē-
tē, cuius ratione intrō cōfluit
sanguis ab externo corporis
ambitu. *Cō. in Aph. 25. li. 7.*

Extremorū perfrigeratio, si
in principio morbi ad grauif-
simā febrem accedat, signum
perniciossimum est. *Com. 3.*
in lib. 1. Epid. c. 21.

Extremorum refrigeratio in
ardentibus febribus, perni-
ciosissimum est symptomæ et
signum. *Commen. 2. in lib. 1.*
Epid. c. 75.

Extremorum refrigeratio in
ardentibus febribus, signum
est uniuersum sanguinem cō-
fluere ad uiscera interna.
Extremas autem partes de-
stitui illo, ac proinde refri-
gerari, mortificariq; utpo-
te ab ipsa natura desertas.
ibidem.

F

Abæ Aegyptiæ me
diocriter possunt
refrigerare. Cō. 4.

ī li. de Ra. uic. ī mor. ac. c. 113.

Fabaceum etnos, neq; si tri-
bus coxeris diebus, flatu ui-
duum reddideris. Cō. 1. in li.
de Rat. uic. in morb. ac. c. 18.

Facies rubescit in multis lon-
gioribus ac salubribus mor-
bis, quum abscessus futurus
est, præcipuè ad aures. Com
men. 2. in li. 6. Epid. c. 18.

Facies si in magnis affectibus
pro magnitudine morbi non
sit collapsa, bonum est signū:
in paruis autem, è contrariò
malū significat. Cō. 2. in lib.
6. Epid. ca. 18.

Facies cadauerosa, si à causa
aliqua externa talis sit red-
dita, intra diem & noctem
reuertetur ad naturalem ha-
bitum: sin uerò ab interna,
aut permanebit ita, aut in
deteriorem mutabitur. Com
menta. in Prognost. c. 8.

Facies si appareat florida,
eger autem ualde tristis fue-
rit, quædam in cerebro ual-

de calida affectio significa-
tur, quæ exurit sanguinem,
ex eoq; atrā bilem procreat.
Com. 2. in Prorrh. c. 13.

Faciei signa facillimè perci-
piuntur, maximamq; ad præ-
sagiendum uim possident.
Com. 1. in li. de Off. cap. 1.

Faciei indicia uim maximam
ad præcognitionem sortiri.
Com. 1. in Prognost. c. 5.

Faciē reddi cadauerosam per
morbos diutinos, nō esse usq;
adeò exitiosum, ut inter ini-
tia. Cō. 1. in Progn. c. 7.

Faciem ægroti spectari à no-
bis, ante reliquas corporis
partes. Cō. 1. in li. de Off. c. 1.

Facultas in corpore est tri-
plex. Cō. 3. in Progn. ca. 37.

Facultas nature, est scopus ali-
menti exhibendi. Comm. in
Aph. 9. lib. 1.

Facultas cerebri cōfestim exol-
uitur, iecinoris atque cordis
facultate exoluta. Com. 2. in
Prorrh. c. 5.

Facultatis uitalis custodiā esse
communē cibādi scopū, tū sa-
nis, tū ægris omnibus. Cō. 1. ī
li. de Ra. uic. ī mor. ac. c. 44

Facul

Facultatis naturalis, uitalisq;
imbecillitas deterrima est,
& citò hominem tollit. Cō.
2. in Prorrh. cap. 5.

Facultatem expultricem in=
esse membris singulis. Com.
4. in lib. de Rat. uic. in mor.
ac. cap. 1.

Facultatem animale[m] consi=
stente morbo esse defatiga=
tam: licet uitalis, & natura=
lis tunc fortes persistent.
Com. in Aph. 29. lib. 2.

Facultates naturales sunt qua=
tuor, attraxitrix, retentrix,
concoctrix, expultrix. Com.
in Aph. 22. lib. 1.

Facultates naturales sunt qua=
tuor, inter quas alteratrix
magni est momenti. Com. 4.
in lib. de Rat. uic. in mor. ac.
cap. 44.

Facultates naturales sunt qua=
tuor, attraxitrix, retentrix.
alteratrix, expultrix, quæ
nutrimētum, augmentumq;
suppeditant corpori. Com. 1.
in lib. 3. Epid. cap. 13.

Facultates quatuor natura=
les, attraxitrix, retentrix, al=
teratrix, expultrix, insunt,

non animalibus modò, sed
etiam plantis. Com. 2. in lib.
de Nat. hum. ca. 5.

Facultatū robur infirmitasq;
ex functionibus principio=
rum cognoscitur. Com. 2. in
Progn. ca. 6.

Facultates quibus tum ad ar=
tes constituendas, tum ad
conficiendos libros utimur,
esse tres, sensum uidelicet,
mentem, & memoriam. Cō.
1. in lib. de Offi. ca. 4.

Fama popularis meritò expe=
titur à Medicis & Philoso=
phis. Com. 2. in lib. de Offi.
cap. 1.

Fames ex accidenti corpora
exiccat. Com. in Apho. 59.
lib. 7.

Fames exiccat corpora. Com.
in Aph. 16. lib. 2.

Fames aduersatur laboribus.
Com. 3. in lib. 6. Epi. ca. 31.

Fames canina consueuit fieri,
uel propter solam frigidio=
rem intemperantiam, uel
propter humores acidos,
quos exorbuat os uentriculū.
Com. in Aph. 21. lib. 2.

Famem caninam dictam, atq;

- præter naturam, thorexis, Fascia ne in decliuiores partes labatur, cauendum. Cō. 2. in lib. de Offi. cap. 15.
- hoc est uini potio, soluit. Cō. 2. in lib. de Offi. cap. 15.
- in Aph. 21. lib. 2.
- Famem ex inedia, uel aliqua euacuatione cōtractam, uini potio non sanat: imò sic famentes conuulsionibus ac delirijs corripiuntur confestim, si antequàm cibos assumpserint, uinum potauerint. ibidem.
- Famem caninam sanāt haud quidē acerba uina, sed subrubea uel rubea absq; astringente sapore: talia siquidem calfaciunt. ibidem.
- Famem caninam diuersum affectū esse à bulimo nomina- to. Com. in Aph. 21. lib. 2.
- Fame canina laborātibz, pri- mum quidem illis offerre oportet edulia pinguia, olea- gineaque: dein aliquod ex uinis calfacientibus. ibidem.
- Famelicos reddit inedia lon- ga. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 17.
- Farina ex madefacto tritico facta, purior existit. Com. 2. in lib. de Art. cap. 41.
- Farina, inquire Triticum.
- Fasciæ circuitus, alius rectus, alius transuersus, alius obli- quus, dicitur, Alius præterea $\sigma\epsilon\gamma\alpha\upsilon\iota\alpha\epsilon$, alius $\mu\epsilon\lambda\omega\pi\alpha\epsilon$, alius $\pi\alpha\rho\sigma\alpha\varsigma$, alius $\gamma\epsilon\upsilon\epsilon\alpha\varsigma$. lib. de Fascijs. ca. 5.
- Fasciam magis esse astringen- dam in fracto loco. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 37.
- Fasciæ quæ iniiciuntur sple- nijs, sic inter se ex aduerso distribui debent, ut altera in dextram, altera in sinistra: atque altera sursum, altera deorsum, ducatur. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 33.
- Fasciæ ita hæc re fractis of- sibus debent, ut immotas ser- uent separatas eorum par- tículas: non tamen adeò com- primere, ut dolorem exci- tent: qua de re percontandus est æger. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 24.
- Fasciæ præter alios usus, ful- cimentorum etiam fungun- tur munere. Com. 3. in lib. de Offi. cap. 36.

Fasciæ

Fasciæ successu tēporis red-
duntur laxiores, idq; non
quòd tendantur, sed quòd
membrum, dum deligatur
probe, contrahatur & ex-
tenuetur. Com. 1. in lib. de
Fract. cap. 39.

Fasciæ debent esse munda:
nam sordida, præter id quod
turpitudinem habent, etiam
si aliquo inficiantur liquo-
re, eum non admittunt, per-
fusumq; membrum afficiunt
male. Præf. in lib. de Fasciis.

Fasciæ debent alieno colore
carere. ibidem.

Fasciæ transuersim ample-
ctuntur membrum. Com. 1.
in lib. de Fract. cap. 32.

Fasciæ, quæ ex inciso fiunt lin-
teo, eo non transuerso, sed in
longitudinem scisso, secun-
dum staminum rectitudinē,
fieri debent. Præfat. in lib.
de Fasciis.

Fasciæ sint tenues, ne conuo-
luta tumorem nimium effi-
ciant, molles, ne duritie pre-
mant: leues, ne pōdere infe-
stent. Careant etiam futuris
inequalibus, quibus com-

primere possint. ibidem.

Fasciarum initia parti asse-
ctæ iniicienda esse, siue fra-
cturam, siue ulcus habeat: ita
ut neque inferius, neque su-
perius. Com. 2. in lib. de Of.
cap. 8.

Fasciarum longitudo in fra-
cturis, æquare debet tres uel
quatuor cubitos hominis de-
ligandi. Comm. 1. in lib. de
Fract. cap. 36.

Fasciarum longitudinem ac-
commodatam indicabit no-
bis magnitudo fracturæ. ibi.

Fasciarum astrictio nimia, do-
lorem, inflammationemq;
atque interdum interitum
extremis conciliat partibus:
laxitas uerò, permittit mē-
brum, ubi fractum est, di-
storqueri. Com. 1. in lib. de
Fract. cap. 37.

Fasciarum latitudo eò usque
est augenda, quò nulla eius
pars laxior euadat. Comm.
1. in lib. de Fract. cap. 36.

Fasciarum sordes morsus ex-
citant, uimq; humorum affu-
sorum ad cutem penetrare
prohibent. Comm. 2. in lib.
de Of

de Offic.ca.19.

Fascijs duabus in fractis ossibus utebatur Hippocrates: quarum una est duplo maior altera. Com.1. in lib. de Fra. cap.30.

Fascias esse deducendas in contrariam partem illi, in quam peruersa sunt ossa. Com.2. in lib. de Fract. cap.14.

Fastidium in grauidis fit, eadem, qua pica, ratione, lesa nempe ore uentriculi. Com. in Aph. 61. lib.5.

Fastidium ciborum, interim ob os uentriculi oritur, ab aliqua humorum aliena qualitate infestatum: interim ob extinctionem facultatis appetitricis. Comm.1. in lib.3. Epid. cap.11.

Fastidium persæpe est coniunctum ardentibus febribus. Com.3. in lib.3. Epi. ca.34.

Fatua omnino quæ sunt, contempti potius, quam refelli, præsertim scriptis, debent. Com.1. in lib. de Frac. ca.9.

Fatuitas est symptoma citra delirium ægros naturaliter fatuis assimilans. Com.2. in

Prorrh. cap.59.

Fauces dicuntur pars intima oris, in qua gemina ostiola uisuntur, unum gula, alterum laryngis. Commen.3. in Progn. cap.16.

Faucium inflammationem uariant uenæ sub lingua sectæ. Com.4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap.30.

Fauces exasperant cibi pingues, acidi, & acres. Com.3. in lib. de Art. ca.61.

Fauos prius esse uel nostris unguibus, uel duriori linteo, exasperandos, ac mox oblinendos medicamentis. Com.2. in lib.6. Epid. cap.4.

Febris superueniens grauedini, atque raucedini, eorum affectuum coctionem firmiorem atque certiore efficit: ita ut quauis in aliquo mox delinquant, non tam facile tamen relabantur in morbum ægri. Com.3. in lib.6. Epid. cap.10.

Febris conuulsis à plenitudine nervis auxilio est. Com. in Apho. 26. lib.2.

Febris hyemi peculiaris, ducit origi

- originem à pituita. Com. 4. Febris quæcunque conuulsio-
in lib. de Rat. uict. in morb. nem, destillationem, atque
ac. cap. 61. asthma, sanat. Comm. 6. in
lib. 6. Epid. cap. 8.
- Febris æstiuæ oritur à bile. Febris accenditur maximè ob
ibidem. conuersionem innati caloris
ad igneam naturam. Comm.
in Apho. 14. lib. 1.
- Febris sanat conuulsiones ea- Febris quatenus febris est, nõ
dem ratione, qua uinum. Cõ. calfacientibus & exciccantibus,
in Apho. 5. lib. 5. sed refrigerantibus
& humectantibus, indiget.
Com. in Apho. 24. lib. 1.
- Febris non habet aliam natu- Febris neque propter scir-
ram, præterquam ignis sub- rhum, neque propter cede-
stantiam. Comm. 1. in lib. de ma, accenditur. Comm. 3. in
Rat. uict. in morb. ac. ca. 18. lib. de Rat. uict. in morb. ac.
cap. 12.
- Febris est calida & sicca. ibi. Febris absque horrore inua-
& Comm. 1. in eundem lib. dens, oritur à bilioso quidẽ,
cap. 43. & Com. in Apho. sed tardiori, concoctuq; dif-
16. lib. 1. ficiliori humore, quam sanè
inducunt principum partiũ
inflammationes. Comm. 3. in
lib. 1. Epid. ca. 5.
- Febris à procatarcticis causis Febris continua dicitur, quæ
orta, est diaria. Comm. 4. in ad integritatem non desinit.
lib. de Ratione uict. in morb. Com. 3. in Prog. cap. 27.
- ac. cap. 115.
- Febris ut singultuosa dici me- Febris semper proportionẽ
reatur, permanere diu ipse respõdet magnitudini phleg-
singultus debet. Com. 4. in mones. Cõ. 2. in Prorr. c. 20.
- lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 69.
- Febris interdum ex corruptis Febris

Febris

Febris ardens unà cum sanguine habet in uenis bilem plurimam ebullientem. Cō. in Apho. 59. lib. 4.

Febris ardens gignitur aestiuo tempore, dum uenæ exiccate acres ac biliosos ad se liquores reuellunt. Commē. in Apho. 58. lib. 4.

Febris ardens oritur à flaua bile. Commē. in Apho. 59. lib. 4.

Febris pestilens papulas per corpus dispergit. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 28.

Febris pestilens, inquire Pestilens febris.

Febris essentia est igneus calor. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 8.

Febris essentia consistit in caliditate. Commē. in Apho. 5. lib. 6.

Febris peculiare remedium debet esse uiribus refrigerans, & humectans. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 18.

Febris ortus est caloris natiui ad igneum cōuersio. ibidem.

Febris ad extinctionē, si con-

stans est uirtus frigida affatim, atque ad laborātis usq; satietatem bibitur. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 43.

Febrem illis tantum morbis conferre, qui ex frigidityte fiunt, aliquando sola, aliquando cum humoribus crudis, pituitosis, flatulentisq; spiritibus. Cō. in Aph. 44. lib. 6.

Febrem ardentem gignentē cause in uenoso consistunt genere. Commē. in Apho. 25. lib. 6.

Febrem inflammationi coniunctam ueteres non morbum, sed morbi symptoma, appellabant. Com. in Apho. 42. lib. 7.

Febre cessante, si aliquod ex symptomatis eius supersit, reliquisse illam intus reliquias dicitur. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 19.

Febre putrida urgente, curandum est, ut quicquid ex ipsa concoqui possit, coquatur: & quod iam exustum fuerit, neque amplius concoqui possit.

possit, uacuetur. Comm. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 18.

Febres superueniunt inflammationibus, corde concalfacto. Com. in Aph. 47. lib. 2.

Febres omnes, exceptis ijs quæ à bile sunt ortæ, aqua multa superinfusa soluuntur, iuxta doctrinam Hippocratis. Com. in Apho. 42. lib. 7.

Febres omnes, quæ alternis diebus suas habent accessiones, quæq; in febris uacuitatem desinunt, procul sunt ab omni discrimine. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 22.

Febres omnes integrè desinentes, carent periculo. ibid.

Febres acutæ oriuntur à quibusdam humoribus putrescentibus. Commē. in Apho. 37. lib. 4.

Febres acutæ, ac præsertim ardentes, mouent sanguinis eruptiones, sanguinem tum fundētes, tum ad caput sursum ferentes. Commē. 3. in Prorrh. cap. 72.

Febres liuidæ, sanguineū hu-

morem, atque unā cum ipso innatum calorem deficere ostendunt. Quare & perniciosæ existunt, & nonnullæ ipsarum, animi defectus, qui sequuntur euacuationes, inducunt. Commē. 1. in lib. 6. Epid. cap. 28.

Febres acutæ cito iudicantur, & per excretionē absolutā cōsequuntur dissolutionē. At quæ minimè acutæ uocantur, reuersiue atque diurnæ sunt, et imperfectè soluiuntur: moxq; redeunt, atque altera excretionē per abscessum facta, integrè iudicantur. Cō. 2. in lib. 6. Epid. cap. 20.

Febres perrubræ calorē quidem ostendunt uehementissimum: materiam uerò esse sanguinem. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 28.

Febres perrubræ, inter synochos sunt ponendæ: quibus remedio est sanguis ad animi usque defectum missus. ibidem.

Febres perpallidæ, causam esse pallidam bilem indicant. ibidem.

Febres

Febres perpallidæ tabem inferunt, nisi præueniens rigor ac sudor eas indicauerit. *ibidem.*

Febres quarum accessio desinit integrè, solæ uacant periculo. *Comm. in Apho. 43. lib. 4.*

Febres quarum integrè accessiones desinunt, neque ex inflammatione, neque ex maligna putredine humorum, oriuntur. *ibidem.*

Febres quæ à præcordijs proficiscuntur, omnium sunt acutiarum mitissimæ. *Præfatione Com. 2. in lib. 3. Epid.*

Febres ex pituita computrescente ortæ, per abscessus magis, quam per excretiones, soluantur. *Comm. 4. in lib. de Rat. uict. in mor. acut. cap. 17.*

Febres ab exustione, frigidityte, lassitudine, atque angustia meatuum ortæ, à balneis dulcis aquæ iuuantur. *Comm. in Apho. 42. lib. 7.*

Febres præ cæteris calidissimæ sunt causos, atque tertiana. *Comm. in Apho. 48.*

lib. 4.

Febres inconstantes dicuntur, quæ non exactè formam unam tuentur. *Comm. 4. in lib. de*

Rat. uict. in mor. ac. cap. 52.

Febres urentes quidem, acutæ sunt: typhodes autem, hoc est, fumigantes, longiores: ac mediae inter has, existunt semitertianæ. *Com. in Apho. 12. lib. 1.*

Febres tertianæ, et ardentes, præ cæteris sunt biliosissimæ, et multis iuuenibus accidunt. *Comm. in Apho. 29. lib. 3.*

Febres ardentes, quod urentes quum sint, summæ partes non calfaciant, malignæ existunt. *Commentar. 3. in Prorrh. cap. 61.*

Febres ex lassitudine ortæ, quæ temperatura biliosissimæ sunt, non parum conducunt ad præsagiendum. *Cō. 1. in lib. 6. Epid. ca. 9.*

Febres laboriosæ citò abscessus faciunt. *Comm. in Apho. 74. lib. 4.*

Febres laboriosæ, inquire Laboriosæ febres.

Febres

Febres benignæ ex æquo totū corpus exurunt. Com. 13. in Prorrh. cap. 61.

Febres longæ ob multitudinē fiunt humiditatis. Commen. in Aph. 16. lib. 3.

Febrium, quæ tertio quoq; die inuadunt, nec desinunt intergrè, quedam cum horrore accedentes, dum à primo insultu ad incrementum cōtendunt, tametsi iam esse mediocriter progressæ uideantur, alterum horrorem, cum constrictione inducunt. Ab hoc alterum incrementum: dein aliam constrictionem, horroremq; : nam iterum hæ, tēq; repetunt. Postridie aliam habent priore minorem accessionem, sine priorum repetitione, isq; illis est deinceps perpetuus circuitus, ut binæ, quas dixi, binis fiant diebus accessiones. Aliæ autem habent tertio quoq; die accessionem, citra insultus illos horrificos, citraq; repetitiones, unamq; habent accessionem tertio quoque die, atque acceßione carent

secundo die. Vnum itaque hæ continuum, æquabileq; usq; ad uigorem, à primo insultu incrementum sortiuntur. Cōmentario 3. in lib. 1. Epidem. cap. 5.

Febrium essentia est calor præter naturam, per uniuersum diffusus animal, aut certè per plures, uel per maximè principes partes. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 28.

Febrium primæ, præcipuæ, atque ex propria substantia sumptæ differentiæ, eæ sunt, quæ ex calore ipso accipiuntur. ibidem.

Febrium modorum primam certissimamq; notitiam, ab ijs quæ in corpore apparēt, assequeris: mox uerò, quæ ab externis causis comparata est, ad eorum quæ sunt à te reperta, exactiorem fidem, non parum conducit. Comenta. 1. in lib. 6. Epidem. cap. 9.

Febrium alias esse acutas, alias diuturnas: item alias benignas, alias malignantis naturæ: præterea alias or=

- dinatas, alias ordine destitutas: ac deniq; alias inuadentes per circuitus, alias omnino erraticas.* Com. 1. in li. 6. Epid. cap. 28.
- Febrium esse genera tria: unum, ephemerarum: secundum, hecticarum: tertium, acutarum, quæ putridorum humorum sunt comites.* Com. 1. in lib. 3. Epid. c. 5.
- Febrium cum rigore inuadentium, desinentium autem integre cum biliosis uomitionibus, deiectionibusue, aut sudoribus, causa est flaua bilis, totum permeans corpus.* ibidem.
- Febrium acutarum differentijs adscribebat Praxagoras phreniticas, lethargicas, & ictericas febres.* Comm. 1. in lib. 6. Epid. c. 28.
- Febrium quæ tertio quoq; die inuadunt, hæ quidem intermittuntur integre: illæ autem secus. Rursus, intermittentium integre, quædam accessionem habent horis duodecim circumscriptam: quædam longius productam.*
- Commen. 3. in libr. 1. Epid. cap. 5.*
- Febrium insultus cum sudore, significant plenitudinē.* Cō. 1. in Prorrhet. c. 15.
- Febrium malignarum symptomata sunt perpetuus sudor, non ex toto corpore manans, perfrigeratioq; extremorum.* Com. 1. in lib. 1. Epidem. cap. 23.
- Febrium uniuersum genus atque essentia in caloris differentia consistit.* Com. 1. in li. 6. Epid. c. 28.
- Febrium ab inflammatione, aut maligna putredine oratarum, accessio, nunquam desinit integre.* Com. in Apho. 43. lib. 4.
- Febribus omnibus, quæ alterius diebus exacerbantur, duo dies, duæq; noctes, intercedunt mediæ inter duas accessiones. Raro siquidem inuenias, febrem supra tria interualla exacerbata, quæ integre desinat.* Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 22.
- Febribus acutis propriū esse, ut urantur extremæ corporis*

vis partes. Comm. 2. in lib. 1.

Epid. cap. 75.

Febribus colliquantibus aduer-

sissima omnium est mulsæ: ut

iuuantissima potio aque.

Commenta. 3. in libr. de Rat.

uict. in morbis acut. cap. 12.

¶ 13.

Febres esse uel continuas, uel

intermittentes: ¶ intermit-

tentium aliam quotidianam,

aliam tertianam, aliam quar-

tanam existere: continuarum

uerò, aliam esse semitertia-

nam, aliam ardentem, aliam

gelidam, aliam accensam,

aliam pestilentem, aliã olca-

gineam, atq; aliam hepialã.

Commenta. 1. in lib. 6. Epidem.

cap. 28.

Febres prorogari, aut pro-

pter aliquam partem affectã

curatu difficilem: aut pro-

pter humores crudos et cras-

fos: aut propter erratum ali-

quod. Com. 3. in Prognostica,

cap. 23.

Febres inordinatas fieri est

necesse, ubi atra bilis in qui-

busdam mouetur partibus:

in alijs immota permanet:

atque in alijs putret, efferue-

scitq; Commen. 3. in Progn,

cap. 27.

Febres cum papulis, sumi ab

Hippocrate pro pestilenti-

bus. Comm. 1. in lib. 6. Epid.

cap. 28.

Febres acutas atque continuas

dici ab Hippocrate, quæ re-

mittuntur quidem, nunquã

tamen integrè desinunt. Com-

men. 1. in lib. 1. Epidemion,

cap. 22.

Febres ardentes atq; tertia-

nas fieri, ob flauæ bilis exu-

perantiam. Com. 2. in lib. 1.

Epidem. c. 20.

Febres aspectu terribiles di-

ci, quo ad nos quidem, si

cum papulis ac ulceribus

sint: quo ad ipsos uerò æ-

gros, quum delirant, ¶ tor-

uè intuentur. Commentario

primo in libr. 6. Epidem.

cap. 28.

Febrientes habent minus in-

nati caloris, quàm antea.

Commenta. in Aphorif. 14.

lib. 1.

Febrientes omnes non esse

flatulentos. Commenta. 3. in

lib. 6. Epid. cap. 13.

Febrientes lædunt deambulationem, cursus, fomenta calida, luctatioq;: ut quæ calorem undiq; adaugent. Com. 3. in lib. 6. Epid. c. 31.

Febrilis calor tangentibus aut acris, mordaxq; uidetur: aut molestus mediocriter. Nam suaue id, & familiare, quod naturali calori inest, ille nunquam habuerit. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 28.

Febrilis calor est siccus, squaleusq;. Commenta. 2. in libr. de Rati. uict. in morb. acut. cap. 22.

Febrilis calor interdum apparet multus, acerrimusq;: interdum multus quidem, non tamē acerrimus: est quū acerrimus quidem, minimē autem multus uideatur. Cō. 1. in lib. 6. Epid. c. 23.

Febrilis calor interdum quidem se squalidum, ac perquam siccum, sæpe uerò habituosum & humidum representat. ibidem.

Febrilis calor primò recenset & tenerā pinguitudinē

liquat, dein duriores & uetustiores, postea carnem: mox solida corpora, quibus liquatis, squamula cum urina excernuntur. Com. 2. in Prog. cap. 28.

Febrilium calorum, hi quidē, ut statim à principio sunt iudicati, ita etiam permanent: alij uerò, aut aduicti, aut imminutam eā, quā inter initia representabant, differentiā afferūt. Sunt & nonnulli præterea, qui aliā quandam referunt, ab ea quæ à principio erat, prorsus mutatam. Commen. 1. in lib. 6. Epid. c. 28.

Febrire putantur non modò, qui in superficie exteriori igneam habent caliditatem, uerum multò magis, qui in alto corpore, uisceribusque illam possident. Comm. 1. in Prorrh. cap. 7.

Februarium esse secundum mensem à solstitio brumali, comprehendiq; diebus duode triginta. Commen. 1. in lib. 1. Epid. cap. 1.

Femur facilius in exteriorē & interiorē genu partē prola

- prolabitur, quòd multò laxiores sint; atq; in interiorē rem magis; quòd etiā minus astricta sit. Com. 3. in lib. de Fractu. ca. 61.
- Femur rarò excidit. Com. 1. in lib. de Arti. c. 3.
- Femur à parte exteriori gibbosum siue conuexum est: ab interiorē autem, magis cauum. Commen. 2. in lib. de Fractu. cap. 69.
- Femur repositum permanere diu in sua sede non potest, ligamento perrupto. Com. 4. in lib. de Artic. c. 42.
- Femoris caput est paruum, eiusq; ceruix oblonga, quæ in profundum sinum inferitur. Comm. 1. in lib. de Arti. cap. 97.
- Femoris duo capita in duas tibiæ concauitates, correspondentes eis, recipiuntur. Com. 3. in lib. de Frac. c. 52. 53.
- Femoris parte superiore confRACTA, deligatio debet ultra inguina progredi, comprehendereq; tum coxam, tum ossa ilium: dein uerò uacuitatem illam, quam λαπαρῆν uocāt. Cō. 2. ī li. de Fra. c. 70
- Femoris bina tubercula binas ingrediuntur tibiæ concauitates. Com. 2. in lib. de Fractu. c. 66.
- Femur luxari ob humiditatē occupantē ipsius acetabulū. Com. 4. in lib. de Art. c. 42.
- Femur maximi compræhendunt muscoli. Com. 2. in lib. de Fractu. cap. 67.
- Femur in anteriorem partem attollit de articulatione inguinis. Cō. 3. in li. de Art. c. 73.
- Fermentatio in panificijs fit, quum aque triticeam farinā atq; fermentū miscemus, omniaq; simul mediocriter maceramus. Funditur siquidem tunc, intumescitq; ea quæ fermentatur substantia. Commentario 2. in Prorrhetica, cap. 39.
- Fert facultas: fertur corpus. Com. 2. in Prognost. c. 6.
- Ferula, itidem ut splenia, deligationis firmitudo & stabilimentum existunt. Com. 3. in lib. de Off. c. 11.
- Ferula debent esse leues, planæ, æquales. ibidem.

Ferula in media deligatione, magis debet astringere; inde uero, usque ad extremas partes, magis laxare. Quare expedit ut uersus extremitates sint simæ & derasæ. *ibid.*

Ferulae debent esse breuiiores, quam sit deligatio: nec non crassiores, ubi fracturae insident. *ibidem.*

Ferulae supra ossium eminentias admoueri non debent.

Com. 3. in lib. de Offic. c. 22.

Ferulae fulciunt & confirmant iniectiones fasciarum. *Com. 3. in lib. de Off. c. 11.*

Ferularum idem est usus, qui plagularum. *Com. 1. in lib. de Fract. cap. 40.*

Ferulas ferre nequeunt eminentes ossium partes, cuiusmodi sunt capita inferiora tum tibiae, tum surae. *Com. 2. in lib. de Fractur. c. 65.*

Ferulas non posse adhiberi in luxationibus pedis: quum earum usus planam semper superficie[m] requirat. *Com. 2. in lib. de Fract. c. 11.*

Fæx sanguinis, dicitur melancholicus humor. *Commen. in*

Apho. 77. lib. 4.

Ficedula autumnno probatissimam carnem habet. *Comm. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. acu. cap. 101.*

Fidē non haberi ijs, quæ absque demonstratione proferuntur. *Comm. 4. in lib. 6. Epidem. cap. 19.*

Figura partis uariata, uariatur eiusdem situs. *Com. 1. in lib. de Off. c. 19.*

Figura doloris expers, est sola ea, in qua quis requiescere est solitus. *Com. 3. in lib. de Off. c. 27.*

Figura naturalis cuiusque membri est seruanda. *Commentario 3. in lib. de Off. capi. 21.*

Figura membri, inquire, Collocatio.

Figura naturalis in articulatione brachij cum cubito, media est inter extensionem summam & contractionem. *Commentario 3. in lib. de Off. cap. 20.*

Figuram cuiusque membri, dum ei medemur, cam esse eligendam, in qua per requiem

- quem id continere solemus. *deligationis. Commentario
ibidem. secundo in libr. de Fractur.
cap. 2.*
- Figuræ immodicæ sunt, quo-*
ties aut summè extenduntur,
aut extremè inflectuntur
membra, aut spina. *Com. 1.
in Prog. cap. 13.*
- Figuræ immodicæ extentis*
admodum nervis fiunt. *ibi-*
dem.
- Figurarum idonearum pri-*
mus scopus est uacuitas do-
loris. *Commen. 3. in libr. de
Offi. cap. 20.*
- Figuratio iusta est, in qua una*
quæq; membri pars sibi con-
uenientem situm tuetur: at-
que ea quidem quàm maxi-
mè à dolore excitando est
aliena. *Com. 2. in lib. de Fra-
ctur. cap. 3.*
- Figuratio membri, sub qua*
musculorum fibræ intendun-
tur rectè, sola prohibet quo-
minus doleant & distorqueā-
tur musculi. *Com. 1. in lib. de
Fract. cap. 1.*
- Figuratio manus nunquam*
est permutanda, sed eadem
custodienda perpetuò, à
principio ad finem usque
- Figuratio fracti ossis praua,*
dolorem & inflammatio-
nem excitat. *ibidem.*
- Fili initia non esse ea parte*
iniicienda, quàm ulcus est. *Cō-
menta. 2. in libr. de Officina,
cap. 8.*
- Finis artis medicæ, est cura-*
tio, hoc est, morbi subla-
tio, non ea quæ adhuc sit,
sed quæ iam facta est. *Com-
mentario primo in libr. de
Rat. uis. in morb. acut. c. 3.*
- Fistulaceas cavitates oriri ab*
ijs, quæ repenti, uiolenterq;
auelluntur. *Com. 2. in lib. de
Offic. cap. 23.*
- Flamma lucernæ extinguatur,*
olco confertim superinfuso.
Com. in Apho. 7. lib. 7.
- Flaua bilis præ leuitate in uē-*
triculo fluitat, ob idq; ad gu-
lā redundat, ac facile uomitu
redditur. *Cō. 3. i Prog. c. 30.*
- Flaua bilis pallidæ est propin-*
quior, quàm cæteræ ex eodē
ferè genere. *Com. 5. in lib. 6.
Epid. cap. 14.*

- Flaua bilis colorat deiectionē, ingestisq; eam pallidiorē reddit. Com. 1. in Prorrh. ca. 13.*
- Flaua bilis est sicci temperamenti, mordicatq; . Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 5.*
- Flaua bilis est sicco temperamento. Com. in lib. de Salub. diæta, cap. 6.*
- Flaua bilis haud quidē in quibuslibet corporis partibus cumulata, potest causum producere, sed circa uentriculū, eiusq; præcipuē os, iecinoriscq; partes simas. Com. 1. in lib. 1. Epid. c. 9.*
- Flaua bilis in iuuentute superabundat. Com. in Apho. 29. lib. 3.*
- Flaua bilis uehementer assata, atram capiti exhalationē mittit: à qua cephalalgia excitantur. Com. 3. in Progn. cap. 30.*
- Flaua bilis quæ mala inferat, inquire Ardentes Feb. inquire Rigorem. inquire Phrenitidas. inquire Deliria.*
- Flaua bilis irritat, atque mordet. Commen. in Aphor. 56. lib. 6.*
- Flaua bilis quum supra modū assatur, primū quidem, in æruginosum migrat succum: deinde in nigrum: supra modum autem assatur, propter magnitudinem febris. Com. in Prorrh. cap. 10.*
- Flaua bilis, dum summè crassa est, dicitur uitellina: dum uerò humidior, ac minùs flaua, magis propriè crocea uocatur. Com. 2. in Progn. cap. 38.*
- Flaua fit bilis, ubi serosa humiditas perassatur: ob cuius missionem bilis apparet crocea. Com. 2. in Progn. c. 47.*
- Flauam bilem redundare indicant rufus color, pustula biliosa per corpus dispersa, morsus oris uentriculi, fastidium cibi, sitis, amaritudo, erysipelas, tertiana febris, atque urens biliosa. Com. in Apho. 2. lib. 4.*
- Flauam bilem, quum sit levis humor, esse per superna uacuandā. Cō. in Aph. 9. li. 4.*
- Flauī sunt sicci temperamenti. Com. in lib. de Salub. diæta, cap. 6.*

Fla

Flatulentus spiritus optima ratione sequitur cruditates.

Com. 2. in Progn. cap. 2.

Flatulentus spiritus discutitur duobus modis: nempe dum pars illius crassior & flatulenta attenuatur: aut corpus id, in quo continetur, fit rarius. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Flatulentus spiritus ex humida substantia citra calorem gigni non potest. Commē. in Apho. 11. lib. 4.

Flatulenta omnia esse participia nonnullius caliditatis.

Com. 3. in lib. 6. Epid. c. 14.

Flatus colligitur in uentriculo, interdum ob partium quæ ad illum pertinent, imbecillitatem: interdum ob humorem pituitosum & frigidum.

Com. in Aph. 72. lib. 5.

Flatu repleti ex imbecillitate innati caloris accidunt. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 12.

Flatu replentur uentres refrigeratis. Commē. 3. in lib. 6. Epid. cap. 14.

Floridum corpus redditur ab exercitationibus, & à san-

guine probo. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 7.

Fluidum esse reddendum corpus purgandum, idque meatibus omnibus reſeratis, humoribus autem incisis: abstersis, atque extenuatis, si quis fuerit humor in corpore, crassus ac glutinosus. Cō. in Aph. 9. lib. 2.

Fluxione decumbente in pedes & crura, ſectis uenis in cubito, sanguinem detrahemus, uel uomitu etiam purgabimus. Commen. 2. in lib. 6. Epid. cap. 9.

Fluxiones maturantur, quum ab insito calore uincuntur. Com. 2. in lib. 1. Epid. ca. 6.

Fluxiones sanguineæ, pituitosæque, mitiores sunt cæteris. Com. 2. in Progn. cap. 46.

Fluxiones decubentes in membra, pro ratione exuperantium humorum, mitiores aut maligniores tumores gignunt. Com. 2. in Prognosti. cap. 46.

Fluxiones esse repellendas à dolente particula, post uacuationem corporis, si id sit

- plenum. *Commen. 3. in lib. 3. Epid. cap. 76.* *Fœminæ non caluescunt, ob humiditatem temperamēti. Com. in Aph. 28. lib. 6.*
- Fluxiones præcipuè descendentes ex capite, inualescere pluuiosis temporibus. *Cō. in Apho. 16. lib. 3.* *Fœminæ incrementum, citiùs quàm masculi, desinit, ob imbecillitatem naturalis potentiae. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 44.*
- Fœcundam esse mulierem si ne ambabus bonis temperaturis est impossibile. *Com. in Apho. 62. lib. 5.* *Fœminis facultas naturalis est imbecillior, quàm masculis. Com. 2. in li. 6. Epi. ca. 44.*
- Fœmellas in sinistris uteri partibus reperiri, potiùs quàm in dextris. *Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 43.* *Fœminas concipi in sinistris matricis partibus. Comm. in Apho. 38. lib. 5.*
- Fœmina est mare frigidior. *Com. in Apho. 42. lib. 5. & in Apho. 62. eiusdem libri.* *Fœminas in sinistris gigni matricis partibus. Comm. 4. in lib. 6. Epid. cap. 27.*
- Fœmina à partu citiùs augeatur, quàm mas, ob corporis mollitudinem. *Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 44.* *Fœtida semper sunt exitiosa. Com. 2. in lib. 3. Epid. ca. 9.*
- Fœmina est frigidior & imbecillior masculo. *Commē. in Apho. 69. lib. 5.* *Fœtor putredinis est, non concoctionis, indicium. Com. 1. in Progn. cap. 42.*
- Fœmina debiliior est masculo. *Com. in Apho. 16. lib. 5.* *Fœtus conceptus in læua parte uteri, est frigidior. Com. in Apho. 48. lib. 5.*
- Fœmina excernit semen in coitu. *Com. in Aph. 10. li. 4.* *Fœtus labefactatur in utero, non modò misso sanguine ex uena, sed etiam ob longiorē inēdiam. Com. in Apho. 31. lib. 4.*
- Fœminæ rarò inest temperies uehementer calida. *Com. in Apho. 62. lib. 5.* *Fœtum trimestrem, & quadrime*

drimestrem, præter ceteros iniurijs resistere. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 30.

Fœtus calidiores in calidiore uteri parte consistunt. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 43.

Fœtuum connexiones eandem habent proportionē ad uteros, quam fructus ad plantas. Com. in Aph. 1. lib. 4.

Fomentum est securissimum remedium, omninoque utile, uel tanquam signum ad diagnosis, uel tanquam causa sanitatis oculorum. Com. in Apho. 31. lib. 6.

Fomentum primò quidem calore suo nonnihil præsidij adfert oculorum fluxionibus: ac paulò post auget dolorem, atque ita facienda indicat. ibidem.

Fomentū ex hordeo & orobis comminutis, feruefactisq; in aceto paulò minùs aquato, quàm ut bibi possit, commendatur ad leniendum dolorem pleuriticum. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in mor. acu. cap. 5.

Fomentum ex fursure ferue-

facto in aceto, commendatur in pleuritide. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 5.

Fomentum sumi pro calore cuiusvis rei, qui extrinsecus nobis occurrit, siue ab igne, siue à balneis, proficiscatur. Comm. 3. in lib. 6. Epid. cap. 31.

Fomenta calida leniunt oculorum dolorem à fluxione ortum: sed alteram fluxionem accersunt. Com. in Aph. 31. lib. 6.

Fomenta calida cutem affecti lateris ad perspirationes rariorem reddunt, phlegmonesq; sanguinem tenuant, ac per halitum digerunt. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 1.

Fomenta calida si pleuriticum dolorem non soluerint, corpus uniuersum insigni aliqua uacuatione præuacabis. ibidem.

Fomenta si dolorem non sedent, ab eis desistes, ac totum corpus uacuabis. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in mor. acu.

acu.cap.9.

Fomenta pulmonem siccāt, & supurationem excitant. ibi.

Fomentorum calidorum, alia humida, alia sicca, alia ex utrisque sunt mixta. Com. 2. in lib. de Ratio. uict. in mor. acut. ca. 4.

Fomentorum usus frequentissimus est apud Medicos in membris dolentibus: nam contenta laxant, & repleta uacuant, calfaciuntq; refrigerata. Commen. 6. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Fontes hyeme sunt calidiores. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 14.

Fontium pulchritudine, frequentiaq; claruit Romana ciuitas. Commē. 4. in lib. 6. Epid. ca. 10.

Formicas morbos, prius esse uel nostris unguibus, uel aliquo linteo duriore, exasperandos, ac mox inungendos medicamentis. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 4.

Fotus omnis sepiusculè auxiliatur doloribus. Com. 2. in lib. de ratione uict. in morb.

acu. cap. 2.

Fotus minimè mordens, humidusq; omni periculo uacat. ibidem.

Fotus humidi quidē, phlegmonis ijs, quæ è biliosiore succo factæ sunt, opitulantur: sicci uerò, ijs quæ à tenui, aquosoq; sanguine sunt oræ. ibidem.

Fotus ex orobo, uel aceto, uel sale, nisi propitiam affectionem sortiantur, malū ipsum augebunt, utpote qui fortem facultatem possideant. ibid.

Fotus morsu carentes, aduersus mordentes succos, ut mordaces, contra crassos, uiscidosq; ualent humores. ibidem.

Fractura dicitur, continui solutio in osse. Com. 2. in lib. de Arti. c. 45. & Com. 1. in lib. de Fract. cap. 1.

Fractura ossis in crure, grauis est morbus: qui ut curetur, expedit ut crus contineatur immobile. Canalis autē tunc uidetur esse ex usu, dum æger uult surgere à lecto. Cō. 3. in lib. de Offic. cap. 18.

Fract

Fracturae cubiti immodicam constrictionem indicat tumor magnus & durus in extrema ortus manu, sequenti post deligationem die.

Quod si nullus tumor illic appareat, signum erit, nihil humoris fuisse ab ipsa deligatione expressum. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 38.

Fracturae cubiti moderatam constrictionem indicat parvus tumor, mollis, & cedens, in extrema ortus manu, sequenti post deligationem die. ibidem.

Fracturae curationem ab extensione esse inchoandam. Com. 1. in lib. de Fract. c. 6.

Fracturae alicuius insignis, si curatio conueniens ultra septimum diem differatur, periculum est ne ex ossibus aliquod syderetur. Com. 3. in lib. de Fracturis, ca. 37.

Fracturarum deligatio, inquirere, Deligatio.

Fracturis curandis quatuor operationes inseruiunt: extensio nempe, conformatio, deligatio, ac denique de-

positio: quibus omnibus una communis inseruit figuratio membri. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 1.

Fracturas perfundunt aqua calida medici omnes, dum eas soluant: utpote insigne ex illa experti remedium. Cō. 3. in lib. de Fract. cap. 37.

Fractum membrum immobile, ac in multa quiete seruandum est. Cō. 3. in lib. de Offi. cap. 17.

Fractum os firmiter callo obducitur, dum materia unde callus gignendus est, moderatè tam in quantitate, quam in qualitate, se habet: dumque uires ipsam cogentes sunt ualidae. Com. 1. in li. de Fract. cap. 42.

Fracti ossis partes, à manibus conformantis, in contrariam illi, in quam recesserant, regionem, esse reducendas. Cō. 1. in lib. de Fract. cap. 1.

Fracti ossis partes ut reducantur in proprias sedes, oportet alteram quidem sursum trahere, alteram uerò deorsum: ac dein committere: alio

alioqui uerendum est, ne ex-
tantes eminetia frangantur.
ibidem.

Fracti ossis partes, quum ob
siccitatem genuinam non pos-
sint perinde ut caro, simul
coalescere, callo quodam cir-
ca oras ipsius orto, qui tan-
quam earum copula existit,
iunguntur. *Com. 1. in lib. de*
Fract. cap. 41.

Fractio ossi duplici fascia esse
opus, atque utriusque cir-
cumvolutionem ab affecto lo-
co inchoandam esse: indeq;
priorem superius distribu-
endam, alteram uerò, infe-
rius. *Com. 1. in lib. de Fract.*
cap. 25.

Fractum membrum, si postri-
die à deligatione in eius ex-
tremis partibus conspiciat-
ur magnus & durus tu-
mor, soluendum esse, moxq;
perfundendum hydreleo co-
pioso & calido: dein uerò
ligandum rursus, sed laxius.
At si secunda die nullus ap-
pareat tumor, tertia deliga-
tione soluta, deligabis rur-
sus, uehementius fascias con-

stringens. *Comm. 1. in lib. de*
Fract. cap. 38.

Fractum membrum, in ipso
initio morbi extendendum
esse: Tertia uerò uel quarta
die, dolorem leuandum. *Cō.*
3. in lib. de Fract. cap. 33.

Fracta ossa haud quidem so-
lidantur secundum intimas
partes, sed secundum exte-
riorem superficiem dunta-
xat. *Com. 1. in lib. de Artic.*
cap. 65.

**Fractis ossibus cibi congruen-
tes sunt**, ptisana, beta, mal-
ua, atriplex, blitum, cucur-
bita, & pisces, quibus mol-
les sunt carnes. *Comm. 1. in*
lib. de Fract. cap. 46.

Fracta ossa, & perperā con-
formata, rursus frangenda
esse, postquam fota fuerint
hydreleo calido: ac dein
compingenda. *Cō. 2. in lib.*
de Offi. cap. 25.

Fracta ossa, quàm rectissime
extendenda esse. *Comm. 1. in*
lib. de Fract. cap. 1.

Frangi ossa cōtingit, uel con-
tusa ab aliquo duro & gra-
ui: uel incisa simul cum ad-
iacente

- iacente carne: uel collisa ob saltum ab alto: uel inter lutandum contorta. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 9.
- Fraterna cognatione nulla nec coniunctior, nec familiarior existit. Com. 3. in lib. de Fract. c. 35.
- Frictio sensim, molliter, multiformiterque administrata, hoc efficit, ut nullæ inflammationis reliquæ iam indurescentes supersint. Com. 1. in lib. de Artic. c. 32.
- Frictio dura, sui similem carnem reddit, hoc est duram, ut mollis mollem. Com. 3. in lib. de Offi. ca. 25.
- Frictio multa, extenuat. ibid.
- Frictio moderata, nutrit. ibid.
- Frictiones reddunt fibrarum quidem substantiam, pleniorrem: carniū uerò, minorrem, sed ualidiorrem. Comm. 3. in lib. de Arti. cap. 81.
- Frigida post exercitationes potio, non caret noxa. Com. in lib. de Salubri diætâ, c. 12.
- Frigida multæ affusio, calorem reuocat: quo nomine sanatur tetanum citra ulcus, in carnosio iuuenē, mediāque æstate. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 9.
- Frigidam ingrediuntur à balneo calido, qui rectè ualent. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 49.
- Frigida perfusione imbecillia corpora debilitantur: in fortioribus autem, calor innatus primò quidem ad interiora refugit: postea uerò ad exteriora remeat, multò quàm antea uehementior. Com. in Aph. 15. lib. 1.
- Frigiditas musculos, uel nervos thoracis, apprehendens, duritiem quandam eis infert, motūque similem conuulsioni, quem febris & calida auxilia sanant. Comm. in Aph. 54. lib. 6.
- Frigiditas extremorum, inquirere Extremorum perfriegeratio.
- Frigiditas tanta uiuentibus nobis non potest ad corporis interna permeare, ut partes illic consistentes indurare sufficiens sit. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 27.

Frigi

Frigiditas omnis singultum efficit, quòd difflationē impediens in nervosis corporibus, sit in causa, ut ipsa replcantur. *Comment. in Aph.* 13. lib. 6.

Frigiditatem non semper consequitur siccitas: sicuti neq; humiditas. *Com. in Aph.* 62. lib. 5.

Frigidum facit cutem duriorē, eius densando substantiam. *Com. in Apho.* 20. li. 5.

Frigidum ulceri occursans, dolorem efficit insuppurabilem, natium calorem refrigerando: & ea diffilari prohibet, quæ dolorem efficiunt. *ibidem.*

Frigidum occursans medio-criter corpori, auget calorem natium. *Com. in Aph.* 22. lib. 5.

Frigidum est à nostra natura alienum. *ibidem.*

Frigidum maximè aduersatur fracturis capitis, ut quod non modò osibus, sed ipsi quoque cerebro inimicum sit. *ibidem.*

Frigidum omne est difficulter

solubile, & uix coctionem admittit, ac proinde diu durat. *Com. in Apho.* 34. li. 7.

Frigidum perpetuò coctioni renititur, reluctaturq;. *Cō.* 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 29.

Frigidi est stabilia, tarda, & immobilia efficere ea, in quibus trahit moram. *Com.* 1. in *Prorr.* cap. 20.

Frigidum nullum corpus diffilari facile. *Com.* 6. in lib. 6. *Epid.* cap. 4.

Frigidum affectus frigidos promouet: calidiores dispungit. *Com.* 5. in lib. 6. *Epi.* c. 8.

Frigidum ulceribus mordax, cutem indurat, doloremq; insuppurabilem reddit. *Cōmen.* 1. in lib. de Arti. ca. 55.

Frigida si admoueantur sedi, utero, atque uesticæ, facile consortij lege communicari uentriculo: ac proinde abstinendum à frigidis in earum partium affectibus esse. *Cō.* in *Apho.* 22. lib. 5.

Frigidiores particule, citius ac magis leduntur ab immo-dico frigore: ut iuuantur à calido

- calido. Com. in Aph. 18. li. 5.
- Frigus est inimicum thoraci. Com. 3. in lib. 6. Epi. ca. 14.
- Frigus corpus contrahens, coarctat uasa thoracis, & rumpit, ac tussim excitat. Com. 3. in lib. 6. Epid. ca. 14.
- Frigus cogit, densat, stipat, astringitq; corpora, quibus occurrit: quo fit ut insensiles perspirationes, manifestosq; effluxus, cohibeat. ibidem.
- Frigus quum repente cogat id quod fufum est, aliquam solutionem continui facit. Cō. 3. in lib. de Fract. cap. 34.
- Frigus conuulsionem parit. Com. 2. in Prorrh. cap. 32.
- Frigus circumstans, externas quidem partes refrigerat, condensatq; : penitiores autem, nō item. Cō. 6. in lib. 6. Epi. cap. 4.
- Frigus circumstans, si internas æquē ac externas corporis partes refrigeret, uires animalis dissoluet: si uerò tantum superficiarias, efficiet ut interiores sua pristina temperatura calidiores euadant. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 4.
- Frigus astringit. Comm. 2. in lib. Progn. cap. 38.
- Frigoris hyberni causa est Sol, dum obliquus, humilis, & breui tempore supra terram fertur. Com. 1. in lib. de Natu. hum. cap. 44.
- Frigore inualefcente, caput quidem erit leuissimum, ceterum thorax pulmoq; laborabunt. Comm. 1. in lib. 1. Epid. cap. 8.
- Frigora calidis & siccis morbis superuenientia, minimè curationem recipiunt. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 7.
- Fruementum Græcis est σίτος: quo nomine triticum quidem præcipuè, ac dein hordeum, & Zeam, comprehendunt. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 18.
- Frustra & temere scribi ea, quæ uel nō scripta, sunt uniuersis notissima. Com. 1. in Prorrh. cap. 2.
- Fulcimenta dicuntur, quæ ijs membris, quæ non mouentur, admoueri solent. Com. 3. in lib. de Offi. cap. 36.

Fulcimenta sunt, quæ ab ipsa continentur deligatione. ibi.

Fuligo est flammæ excrementum, exhalatioq; materiæ terreæ, ac planè exustæ Gal. contra Lycum.

Fuliginosa excrementa fiunt in sanguine ob caliditatem insitam, præcipuè si ille calidior sit: quæ quidem excernuntur à corde per expirationem: à reliquo uerò uniuerso corpore, per arteriarum systolen. Com. 6. in lib. 6. Epi. cap. 2.

Fuliginosa excrementa gignuntur à caliditate. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 3.

Fulmina extrudi interdum in sublime, aliquando in obliquum, nonnunquam in terram: atque hanc solam fulminum delationem percipi à nobis: cæteras nos latere. Excuti autem fulmina, dum nubes inter se cœcurrentes, igneum id, quod in ipsis conclusum est, intra se compellent, compingentesq; omnino densauerint. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 19.

Fumus est excrementum flammæ, estq; exhalatio materiæ semiuustæ, quæq; ex mistura humidæ ac terreæ substantiæ constat. Gale. con. Lycū.

Fumus, quò magis eius substantia augebitur eò magis oculos uellicabit atq; mordebit. ibidem.

Fumidus aër lachrymas excitat. ibid.

Functiones lædi à uehementibus intemperantijs. Com. in Apho. 22. lib. 2.

Functionū noxas, nihil inter est affectus uoces, aut symptomata. Comm. 1. in lib. 3. Epid. cap. 4.

Fungorū efus glutinosos succos generat. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Furfurea excrementa urinæ, uesicam laborare scabie significat, quando uenæ nullum affectum habent. Com. in Apho. 77. lib. 4.

Furfurea feruntur aliquando ex uenis, quum earū tunica patitur: uel quum sanguis, qui in ipsis continetur, à febre ardente peruritur. ibid.

Fur

Furfures auferuntur à tritico, aut tenuibus cribris post molitionem: aut ante molituram eloto tritico. Com. 2. in lib. de Arti. cap. 41.

Furor nunquam à pituitoso humore ortum habet, sed ab irritante, & mordente, cuiusmodi est flaua bilis, & melancholicus humor, supra modum affatus, aut putrefactus. Com. in Apho. 56. lib. 6.

Furorem fieri, quum sanguis feruens ad caput tollitur. Com. in Apho. 40. lib. 5.

Furores ob tenuium & biliosorum humorum eueniunt malignitatem. Com. in Aphor. 22. lib. 3.

Futurorum præcognitio utilisissima est. Com. 1. in Prognost. cap. 4.

G

Alea Perigenis est genus uinculi, opportunissimum, ubi caput & male sunt plurimis in locis conuulnerata. lib. de Fasc. c. 28.

Galenus prædixit Eudemo solutionem trium quartana-

rum. Com. 3. in lib. 1. Epide. cap. 17.

Galenus pernoctare apud ægros solebat, dum ministrorum diligentia erat illi suspecta. Com. 1. in libr. de Fract. cap. 21.

Galenus usus est præceptoribus tum Satyro, tum Feciano. Com. 1. in li. 3. Epi. c. 29.

Galenus Commentarios suos omnes, in gratiam amicorum conscripsit. Præfa. Com. 1. in lib. 6. Epid.

Galenus erudiebatur apud Smyrnam. Com. 1. in libr. de Art. cap. 24.

Galenus secundum & trigessimum annum natus, ab Smyrna se contulit Romam ibidem.

Galenus ex pulsu depræhendit adolescentis amorem. Cō. 1. in Prog. cap. 8.

Galenus nihil unquam in egorum usum instituit, cuius apud se prius non fecisset periculum. Com. 2. in libr. 1. Epide. cap. 50.

Galenus præceptores fuere Pelops, & Satyrus. Cō. 2. in li. de Nat. hum. cap. 6.

Galeno significabant omnia quæ præter hominum opinionem euenire cernebant, Medicini omnes Romani, atq; circumuicini. Com. 1. in lib. de Arti. cap. 24.

Galeno recessit clavis ab humeri capite, intercapedine quatuor digitorum: ac tandem fuit accuratè reposita. Com. 1. in lib. de Arti. ca. 62.

Galli sunt temperamento frigidior. Commenta. 3. in lib. 3. Epid. c. 70.

Ganglia ex lento & mucoso humore ortum habent: atque circa partes chartilaginosas & nervos produci solent. Cō. 2. in lib. de Arti. cap. 54.

• Gangræna ingens est initium syderationis. Com. 4. in lib. de Artic. cap. 17.

• Gangræna ex magnitudine inflammationis provenit. Cō. men. 4. in lib. de Arti. c. 17.

• Gangræna inter magnā inflammationem, atq; syderationē existens media, tanto est deterius inflammatione, quanto syderatione leuior. Com. 4. in li. de Art. c. 17.

Gangræna imminet putrilaginis inflammationibus, superato iam per ipsas naturali calore, atque extincto propemodum. Com. 2. in lib. 6. Epid. c. 30.

Gangrænam propriè uocari, morticinium carnosæ particulæ, ob magnitudinem inflammationis obortum. Com. men. in Apho. 50. lib. 7.

Gangrænam, hoc est, carnosarum partium corruptionem, completam quidē ita, ut pars iam mortificata sit, restituerē est impossibile: incipientē autem, possibile. ibidem.

Gangrænas uenarum uocat Hippocrates, quum ille ex nimia inflammatione emoriuntur. Commen. 2. in lib. de Fract. cap. 24.

Gemellorum discrimen non discernet, qui semel aut bis eos uiderit, perinde ut ij, qui cum eis diu fuerint uersati. Commen. 1. in Prognostica, cap. 8.

Genæ rubent in purulentis, propter calorem pulmonis, atque etiam tussedine. Com.

2. in

2. in Progn. cap. 60.

Generatio nostra est ex humido. Commenta. in Apho. 14. lib. 1.

Generationis omnium animalium initia esse calidum, frigidum, humidum, siccum. ibidem.

Genu significat anteriorem partem articuli in crure existentis. Commen. 2. in lib. de Fract. cap. 66.

Genu articulatio ex duobus ossibus inter se commissis, constituta est: nempe femoris, atque tibiae. Com. 3. in lib. de Fract. c. 52.

Genu articulatio, inquire Femur.

Genu articuli anterior pars à patella, quam *μύλων*, & *ἐπιγονάρις* uocant, & à quodam musculo arctatur. Commen. 3. in lib. de Fract. cap. 61.

Genu articuli posterior pars, à capite musculi tibiam flectentis, reprimitur. Qui musculus, quod exiguus sit, & in ipsa iunctura occultetur, complures fefellit artis disse-

ctorie peritos. ibidem.

Genu articulatio, quod laxior sit, promptior etiam, quam cubiti, ad luxationes existit. Commen. 3. in lib. de Fract. cap. 59.

Genu articulus duplex est. Commenta. 1. in lib. de Arti. cap. 1.

Genu articulus nervosa quædam extrinsecus ligamenta sortitur. Commen. 4. in lib. de Arti. cap. 42.

Genu articulus non uertitur huc & illuc, ut cubiti articulus: sed tantum flectitur. Commen. 2. in lib. de Fracturis, cap. 66.

Genu articulus solus iustam undequaque naturam sortitur. Commenta. 3. in lib. de Fract. cap. 53.

Genu articulationem fulcit chartilago inter capita femoris, tibiaeque aptè constricta. Commen. 3. in lib. de Fract. cap. 52.

Genus Regum & Sacerdotum ut permaneret, studiosè curabant Græci: idque ideo, ut liberi in parentum munia

succederent. *Comm. in Apho.*
59. lib. 5.

Geranis est genus uinculi, ijs=
dem accommodatum, quibus
spica etiam uinculū. *li. de Fa*
sci. cap. 74.

Germani non sunt flauī, sed
rufi. *Comm. in lib. de Salubri*
diet. cap. 6.

Germani sunt temperamento
humidiore. *Com. 3. in libr. 3.*
Epid. c. 70.

Gibba fit spina aliquādo pro=
pter icū aut casum: aliquan=
do propter quēdam tuber=
cula dura, quæ in parte an=
teriore consistunt. *Comm. in*
Apho. 46. lib. 6.

Gibbi ex asthmate, aut tussi
ante pubertatem effecti, ci=
tò moriuntur, quum in eis
thorax minimè unà cum ui=
sceribus augeatur, ac pro=
inde magna angustia pre=
mantur respirationis orga=
na. *ibidem.*

Gibbis est in partem poste=
riorem conuexa spina. *ibi*
dem.

Gibbositas omnis sponte ad=
ueniens, propter dura tuber

cula, concoctuq; difficilia,
accidit. *ibidem.*

Gibbosi ad lumbos, coxas gra=
ciliores sortiuntur, quàm
qui sunt gibbi in supernis
partibus. *Comm. 3. in lib. de*
Arti. cap. 11.

Gibbo recuruum opponitur.
Commenta. in Aphorif. 46.
lib. 6.

Gibbum si contraxerint par=
tes spinæ, consistentes pro=
pe os sacrum, iuuare aliquid
poterit suspensio ex pedi=
bus super scalam. *Comm. en*
tario tertio in lib. de Arti.
cap. 21.

Gignent quidem optimè tem=
perati, uel si cum intem=
peratis coëant: intempera=
ti autem nequaquam, nisi
optimè temperatis miscean=
tur. *Commenta. in Aphorif.*
62. lib. 5.

Glabrities indicat iusto frigi=
dius temperamentum. *Com*
menta. 3. in libr. 3. Epidem.
cap. 70.

Glabros minùs diffilari, quòd
sint frigidiori temperamen=
to. *Commentario 2. in lib. 1.*

Epid.

Epid. cap. 78.

Glaucedines accidunt senibus, propter immodicam siccitatem instrumentorum. & quia speciem habent suffusionis. *Commen. in Apho. 31. lib. 3.*

Glaucoij uinculum ad caluariam continendam accommodatur. *lib. de Fasc. capit. 14.*

Glossocomum appellari ab Atticis arculam illam, in quam res utiliores, scriptaeque recedunt homines: sumi tamen pro machina, siue canali, in quo fractum crus collocatur. *Commentario secundo in libr. de Fracturis, capite 64.*

Glossocomum non ita comprehendit crus fractum, quin aliquod spatium uacuum, inter se, & illud, relinquat. *ibidem.*

Glossocomum recte fuisse à Medicis recentioribus excogitatum. *Commentario secundo in libr. de Fractu, capit. 75.*

Glossocomo utimur ad crura confracta, quando eger uult aut deicere, aut se ab uno ad alium lectum transferre. *Com. 2. in lib. de Fractu, cap. 64.*

Glossocomum, inquire Canalis.

Glutinosum mediocriter est, quod concoquitur. *Com. 1. in lib. de Rat. uic. in morb. acut. cap. 33.*

Γλυσσάριον uocari suum, quum Dijs immolatur. *Commentario tertio in lib. de Fractu, cap. 51.*

Γυαθον anatomici eam partem nominant, quae sub malleola est. *Commentario secundo in libr. de Articulis, capit. 1.*

Gongri sunt excrescentiae in arboribus. *Commentario tertio in libr. 6. Epidemion, cap. 14.*

Gongronas uocari excrescentias quasdam cum duritie rotundas. *ibidem.*

Graciles tardius, quam crassi, ad mortem perueniunt: à

causis tamen exterioribus
promptè offenduntur. *Com.*
in *Aphor.* 44. lib. 2.

Graciles sunt magna ex par-
te biliosi. *Com.* in *Aphor.* 6.
lib. 4.

Graciliores natura, tempera-
mento sunt sicco præditi.
Commen. 1. in lib. de *Artic.*
cap. 27.

Graciles esse uenosos. *Comm.*
4. in lib. 6. *Epid.* cap. 25.

Gracilia ob alimenti penuriã
membra, cis quæ suo natura-
li habitu prædita sunt, exan-
guiora uidentur. *Com.* 3. in
lib. de *Off.* cap. 32.

Gracilia membra, inquire
Extenuata.

Gracilitas ex carniū defectu
nascitur. *Comm.* 4. in lib. 6.
Epid. cap. 25.

Gracilitas, inquire Attenua-
tio, atque Extenuatio.

Grauedinem uocant Medici
humorem tenuem & cru-
dum, excretum per nares.
Com. 2. in *Prog.* cap. 49.

Grauedines in ualde senibus
non concoquuntur. *Com.* in
Apho. 34. lib. 2.

Grauedines non esse bona in-
dicia. *Commen.* 2. in *Progn.*
cap. 49.

Grauedines nõ aliunde, quàm
à capite oriri. *Com.* 3. in li.
6. *Epid.* cap. 10.

Grauedines quasdam exiguas
ab externis nonnunquam ori-
ri causis. *ibidem.*

Grauidarum febris frequenter
reuerſi solet. *Com.* in *Apho.*
55. lib. 5.

Grauidis quæ excretionēs
fiunt, non à uenis, quæ in ca-
uitate uteri, sed ab ijs, quæ
in collo matricis sunt, profi-
ciscuntur. *Com.* in *Aph.* 60.
lib. 5.

Grauidis non possunt Medici
forti remedio auxiliari: neq;
exquisita uictus ratione con-
sulere. *Cō.* in *Apho.* 55. lib. 5.

Graui uideri membra, inter-
eunte sustentatrice & mo-
trice corporum facultate.
Com. 3. in lib. 3. *Epid.* c. 67.

Grauitas fit ex plenitudine.
Com. 2. in lib. de *Rat. uic.* in
mor. ac. cap. 10.

Grauitas partium, maximū,
præcipuumq; indicium est im-
becil

becillitatis facultatis motri-
cis. *Commen. 2. in Prognost.*
cap. 7.

Gula si phlegmone corripia-
tur, letale. *Commen. 2. in lib.*
Epid. cap. 14.

Guttur, si phlegmone corri-
piatur, letale. *ibidem.*

Gutturis uenæ sunt angustio-
res alijs. *Comm. 4. in lib. de*
Rat. uic. in morb. ac. c. 30.

Gutturis tunica uoluptatē ex
deuoratis percipit. *Comm. 3.*
in lib. de Rat. uic. in morb.
acut. cap. 11.

H

Habitus athletarum
ad extremam per-
uenit repletionem.

Com. in Aph. 3. lib. 1.

Habitus utilis ad naturæ ope-
ra, nec summè plenus, nec
obnoxius periculo, existit.
ibidem.

Habitus simpliciter bonus, ad
immodicam repletionem nō
peruenit. *ibidem.*

Habitus significat corporis
structuram, compositionēq;.
Com. 2. in lib. de Rat. uic. in
mor. ac. c. 31. & 47.

Habitus inter primum atque
supinum medius, quo nimi-
rum mortales maiori suæ
ætatis parte degere solent,
aliorum omnium est à dolo-
re excitando maximè alie-
nus. *Commenta. 3. in libr. de*
Offic. cap. 20.

Habitus naturæ utilis, haud-
quaquam soluere expedit.
Com. in Apho. 3. lib. 1.

Habitus ad corporis constitu-
tionem referimus: utpote
quum quis uel mollis, uel du-
rus fuerit. *Com. 4. in libr. de*
Rat. uic. in mor. ac. c. 25.

Hæmorrhoides sæpe melan-
cholicam persanarunt. *Com.*
2. in lib. 6. Epid. c. 14.

Hæmorrhoides profluētes, sa-
nant melancholicas passio-
nes. *Commentario in Apho.*
25. lib. 4.

Hæmorrhoides fluunt, inter-
dum quidem, natura expur-
gante melancholicum suc-
cum, quandoque etiam ple-
nitudinem sanguinis eua-
cuante: nonnunquam ore ip-
sius uenæ adaperto, ab im-
petu sanguinis in eam de-

cumbentis, absque aliqua
prouidentia, uel conatu na=
turae. Commen. 5. in libr. 6.

Epid. cap. 25.

• Hemorrhoides suppressæ alūt
uel melancholiam, uel phthi=
sim, uel hyderum, uel scir=
rhos, uel cancrum, uel ele=
phantum. Com. 3. in Prorrh.
cap. 39.

Hemorrhoides sanguinē cras=
sum euacuant, humore me=
lancholico plenum. Commen=
tario in Aphorismum 11.
lib. 6.

Hemorrhoides melancholiam
incipientem prohibent, et
iam factam curare sunt ui=
se: necnon induratum lie=
nem. Commen. 6. in libr. 6.

Epid. cap. 8.

Hemorrhoides melancholiæ
conferunt. Commen. 5. in lib.
6. Epid. cap. 25.

Hemorrhoides euacuāt quod
est ueluti fæx sanguinis.
Commentario in Aphor. 11.
lib. 6.

Hemorrhoides fiunt ab atra
bile, quando ad uenas quæ in

sede sunt, repentē decum=
bit. Commenta. in Aphorif.
30. lib. 3.

Hemorrhoides melancholi=
cam tantum cacochymiam
euacuant. Commentario ter=
tio in librum Epidemion,
cap. 37.

Hemorrhoidum uacuatione
excretis uitiosis succis, sub=
oriuntur interdum quidam
habitus mali, decoloratio=
nes, atq; hydrops: nunquam
autem pleuritis, neq; peri=
pneumonia, neque phage=
dæna, neque dothien, ne=
que terebinthus uocatus tu=
mor, ac fortasse neque le=
pra. ibidem.

Hemorrhoidibus suppressis
multos fuisse correptos in=
sania. Commentario quinto
in librum sextum Epidem.
cap. 25.

Hemorrhoidibus perfluenti=
bus, post prauum sangui=
nem contingit probum ua=
cuari, nisi uas occludatur.
ibidem.

Hemorrhoidas aperiri ab
acri

acrimonia humorum, qui purgatur à medicamine melancholicis propinato. Com. in Apho. 47. lib. 6.

Hæmorrhoidas, si claudantur in melancholicis, esse aperiendas. Commen. 5. in lib. 6. Epid. cap. 25.

Hæmorrhoidas aut nimis fluere, aut ex toto supprimi, periculosum. Com. in Apho. 25. lib. 4.

Hæmorrhoidas fieri impossibile est, quin propter multitudinem & crassitudinem sanguinis aperiantur ora quarundam uenarum, per quas hepar deponit fœculentum & melancholicum sanguinem. Com. in Aph. 12. lib. 6.

Hæmorrhoidas intempestiue curari ab ijs, qui neque uena per circuitus secta, nec alui crientibus medicamentis, neque exercitatione, prius corpus euacuant: neque ex eis unam saltem relinquunt, sed omnes unà tollunt. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 38.

Halitus inspiratio est idonea

solis laterum doloribus scis, ex quibus nihil expuitur. Com. 2. in lib. de Ra. uic. in mor. ac. cap. 4.

Hallucinamur in proprijs, in alienis oculatissimi. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 10.

Hallucinari quidē nunquam, supra captum hominis est: quā minimē autem errare, est solius artificis. Com. 3. in Prog. cap. 42.

Harenosa cum urinis exeunt, siue in renibus, siue in uesica gignantur calculi. Comm. in Apho. 79. lib. 4.

Harmonie meritō nominatur commissuræ caluarie. Com. 3. in lib. de Offi. cap. 36.

Hebetudo uisus, auditusque propter potentie sensibilis imbecillitatem accidit senibus. Com. in Apho. 31. lib. 3.

Hectica febris similis in seipsa manet, calorem obtinens, perinde ut calx, debilem cōtingentibus. Com. 2. in Prog. cap. 60.

Hecticæ feбри Galenus uidit mistam aliquam ex periodicis, uel tertianam, uel quotidianam

- tidiana, in nonnullis egrotis. Apho. 55. lib. 7.
- Cō. 3. in lib. 1. Epid. cap. 9. Hepar dolet ob obstructionē, mediocriter tamen, & cum quodam ponderis sensu. Cō. in Apho. 52. lib. 7.
- Hectica laborantium partes solidæ ignitæ redduntur. Cō. 2. in Prog. cap. 60.
- Hecticæ febres occupant solidas corporis partes: neque à putri humore oriuntur. Hepar minus attrahit, propter frigiditatem. Comm. in Apho. 20. lib. 2.
- Com. 1. in Prorrh. cap. 33. Hepar est ueluti focus quidā, & fons facultatis coctricis. Com. 2. in Prog. cap. 27.
- Hecticæ febres solidiores potissimum partes occupant. Hepar per magnas uenas uidetur copulatum lieni; uentriculo, & intestinis. Comm. 2. in Prog. cap. 1.
- Com. 2. in Progno. cap. 60. Hepar concoquit à uentriculo elaborata. Cō. 2. in Prog. c. 1.
- Hecticarum calor post cibum & potū reaccēditur: quemadmodum in perfusa calce contingit. ibidem.
- Hepatis uehemēs dolor absq; febris, fit à flatulento spiritu. Com. in Apho. 52. lib. 7.
- Hecticarum calor est tenuis, noctu tamen exasperatur. ibidem.
- Hepatis facultas, sanguifica est. Cō. 5. in li. 6. Epi. ca. 1.
- Hecticum morbum fieri, ægrotantibus solidis corporis partibus. Comm. 2. in lib. 1. Epid. cap. 46.
- Hepatis humor præcordijs incidens, angustiam pulmonum inducit: ob idq; eridamtuſsim excitat. Comm. 2. in Prog. cap. 2.
- Helodes febres sunt in summo humidæ. Galenus contra Lycum.
- Hepar gignit promptè in ambiente membranula uesiculas plenas aqua. Comm. in Apho. 52. lib. 7.

Hepa

- Hepatis in tunica tantum qui** suppurati sunt, nihil patiente substantia uisceris, saluantur omnes, si urantur: moriuntur autem, quibus usq; ad carnē hepatis corruptio ipsa pertingit. *Com. in Aph. 45. lib. 7.*
- Hepatis fibram abscissam** nata fuisse, Galenus ex opinione aliorum recenset. *Cō. in Apho. 18. lib. 6.*
- Hepatis dolor uehemens** fit, uel propter inflammationē, uel propter spiritum flatulentum. *Comm. in Apho. 52. lib. 7.*
- Hepatis actio est generatio** sanguinis, & humorum. *Cō. 2. in Prog. cap. 5.*
- Hepatis calor gignit** sanguinem, indigetq; perspiratione. *Comm. 5. in lib. 6. Epid. cap. 5.*
- Hepatis inflammatio & obstructio**, repente fieri possunt. *Cō. in Aph. 62. lib. 4.*
- Hepatis carnosam** quidem parte inflammata, grauis editur dolor: tunica uerò, uel uasis, acutus. *Cō. in Apho. 5. lib. 6.*
- Hepati non condolefcunt** neruorum propagines, quum nimis neruis sit præditum. *Com. 2. in Prorrh. ca. 45.*
- Hepar esse fontem facultatis**, quæ inest uenis. *Comm. 2. in lib. de Rat. uis. in morb. acu. cap. 47.*
- Hepar interdum demittere** in uentrem, totius corporis excrementa. *Com. 2. in Progn. cap. 13.*
- Hepar expurgari per aluum**, quàm per uomitum, satius est. Purgari etiā potest per renes, atque uesicam. *Com. in Aph. 21. lib. 1.*
- Hepar, inquire Iecur.**
- Hepate phlegmone affecto**, æruginosus gignitur succus. *Com. 1. in Prorrh. cap. 10.*
- Hepatica dysenteria**, insigne cibi fastidium gignit. *Com. 4. in lib. de Arti. cap. 41.*
- Hepaticæ deiectiones** solent esse muccosæ. *Com. 3. in lib. de Arti. c. 66.*
- Hepaticis nonnullis** excerni excrementa tenuia, & morsu carentia. *Com. 2. in Pror. cap. 45.*

Hepse

Hepsema, inquire, Sapa.

Heraclidem Tarentinum studiosissimum ueritatis Galenus predicat. Com. 4. in lib. de Artic. cap. 42.

Herbiuora deteriora esur eduntur, ubi eis uirides herbae non suppetunt. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 101.

Herpeti exeso calidum auxiliatur, quamuis ab humore bilioso fiat: nam propter ulcerationem, frigidum est ei inimicum, ut quod ipsi mordax existat. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 17.

Herpetes dicuntur ea ulcera, quae summas tantum cutis partes exedunt. Commen. in Apho. 45. lib. 6.

Hianti ore dormire egrotum, cubareque supinum, cruribus inflexis, atque distractis, letale. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 29.

Hiare inter dormiendum, arguit imbecillitatem musculorum claudentium os. Com. 1. in Prog. cap. 17.

Hiare plurimum, non nisi

stulti solent. Com. 2. in lib. de Arti. cap. 9.

Hiera ex colocynthide, helleboroque, absque scammonio, ijs qui pharmacum purgatorium assumere possunt, optimum medicamen existit. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 11.

Hippocrates maiores suos superauit, in uirium cuiuslibet simplicis medicamenti inuentione. Com. 3. in Proorrh. ca. 69. quod caput in Graeco exemplari est idem cum 18.

Hippocrates primus omnium rationem instituendi uictum tradidit. Comm. 2. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 36.

Hippocrates primus omnium nouit naturam dierum decretoriorum, exposuitque causam generationis eorum. Com. 3. in Prog. cap. 1.

Hippocratis filij fuerunt Draco, & Thessalus: quorum uterque genuit filios nominatos Hippocrates. Comm. 2. in lib. de Nat. hum. cap. 1. & Com. 2. in Proorrh. ca. 17.

Hippocratis tempore chirurgi-

gia,

gia, quæ medebatur luxatis, optimè docebatur. Com. 1. in lib. de Arti. ca. 22.

Hippocratis tempore fuisse homines tēperātiōres, quam Galeni temporibus. Cō. 2. in lib. de Fract. cap. 27.

Hippocratis lingua, inquire Atticam.

Hippocrates duos fuisse: unum, cuius pater fuit Gnosidicus: alterum, qui summus Medicus inter Græcos est habitus. Comm. in lib. de Fract. cap. 1.

Hirsutiora corpora, cutem rariorem sortiuntur, itemq; genus carnosum. Commen. in libr. de Salubri diata, cap. 29.

Homonyma dicuntur ea nomina, quæ de pluribus specie differētibus prædicantur. Cō. 3. in lib. de Offi. cap. 24.

Homonyma esse duplici: aliæ quæ quidem nullo pacto inter se communicantia: alia uerò, quæ cum synonymis aliquatenus communia existunt. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in morb. ac. cap. 13.

Homonyma esse, quæ unum quidem habent significatū, sed ex ipsius diuisione ad plures differentias deducuntur. ibidem.

Homonymas dici res ipsas, de quibus nomina equiuocè prædicantur. Com. 3. in lib. de Offi. cap. 24.

Horam per excellentiam sumi pro æstate, hoc est, pro eo anni tempore, quo horarij fructus maturescunt, & absoluntur: tametsi interdum cætera anni tempora soleat significare. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 19.

Hordeaceæ polentæ siccant, atque refrigerant. Cō. 4. in li. de Ra. ui. in mor. ac. c. 113.

Hordeum probatissimū ex eo solum iudicatur, quod & plenū sit, & nihil rugosum in se contineat. Cō. 1. in li. de Rat. uic. in mor. ac. ca. 28.

Hordeum optimum & intumescebat plurimū, & plurimū succi reddit. ibidem.

Hordeum est temperamento frigidum. Cō. 1. in lib. de Ra. uic. in mor. ac. cap. 30.

Hord

- Hordeum madefactum*, facilius decorticatur. Com. 2. in lib. de Artic. cap. 41.
- Hordeum refrigerare percipitur*. Com. 5. in lib. 6. Epi. cap. 33.
- Horror est similis mari*, dum incipit iam turbari, & inæquale reddi. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 29.
- Horror accidit*, prauis humoribus cutem permeantibus. Com. in Apho. 56. lib. 7.
- Horrescunt omnes*, qui prauorum humorum copia redundant, dum repente & plurimum incalescunt. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 26.
- Horrificam febrem*, à bilioso & pituitoso humore produci. Com. 3. in lib. 1. Epid. c. 5.
- Hostia est ciuitas Romæ uicina*. Com. 1. in lib. de Artic. cap. 24.
- Humanorum membrorum naturam esse caninæ persimilem*. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 7.
- Humeralis uena subiecta est deltoidi musculo*, & ei qui à pectore proficiscitur. Com. 1. in lib. de Arti. cap. 54.
- Humeraria uena secatur in oculorum doloribus*. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Humeraria uena superiores clauicularum partes*, easque quæ & in collo, & capite existunt, magis ac uelocius euacuat. Comm. 2. in lib. de rat. uict. in mor. ac. cap. 10.
- Humerariam uenam esse secadam in pleuritide*, ubi nec media, nec axillaris, cernitur. ibidem.
- Humerariæ uenæ*, ab ipsa caua, postea quàm in iugulares est fissæ, utrinque una, extra thoracem gignuntur: habentque radices, ijs quæ in superficie extant iugularibus communes. ibidem.
- Humerus dicitur tota ea pars*, quæ circa iuncturam brachij cum scapula est sita. Comm. 1. in lib. de Art. cap. 4.
- Humerus ad anteriora prolabitur*, dum brachium duplicatur à colluctante. Com. 1. in lib. de Art. cap. 24.
- Humeri repositione per scalam meliorem esse illa*, quæ per

- per pistillum administratur. *Com. 1. in lib. de Arti. ca. 17.*
- Humeri summi concavitas, cum auulsione communis est. *Com. 1. in lib. de Off. c. 1.*
- Humeri luxatio ad alā, tribus restituitur actionibus: prima, qua articulus ad anteriora ducitur: secunda, qua in superiorem partem: tertia, qua retro reducitur. *Com. 1. in lib. de Arti. cap. 7.*
- Humeri luxatum articulum, post repositionē stabilit globus lanæ axillæ suppositus. *Com. 3. in lib. de Off. c. 36.*
- Humeri articulus à superna parte munitur carnositate deltoidis musculi. *Com. 1. in lib. de Arti. cap. 1. & 4.*
- Humeri articulus est luxationi opportunus. *Com. 1. in li. de Art. cap. 60.*
- Humeri articulus cæteris præptius excidit, quia simplex est & non duplex, ut genu: & quia brachij caput magnum existens, absq; aliqua oblonga ceruice, in sinum non admodum excauatū inferitur. *Cō. 1. in lib. de Arti. c. 1.*
- Humerum auulsum, elatumq; comprimemus uehementer, donec in pristinam sedem redeat. *Commen. 2. in lib. de Offic. cap. 26.*
- Humerum quum deligamus, per utranq; axillam fasciæ: circumducendæ sunt. *Com. 2. in lib. de Offi. cap. 17.*
- Humerum in anteriorem partem luxatum, uidit Galenus, semel quidem, in Asia: quater uerò, Romæ. *Comm. 1. in lib. de Arti. cap. 24.*
- Humerum ad inferna luxatum reponi, si calce & pila prematur. *Com. 1. in libr. de Arti. cap. 12.*
- Humero luxato, epomidem tenuiorem reddi, quod partes deltoidis musculi imbecilliores fiant, ac minus alantur, utpote ob immobilitatem illius frigidiores esse. *Commen. 1. in li. de Art. cap. 61.*
- Humeri, quibus à natiuitate luxati sunt, ijs necessariò sunt brachia exigua. *Commentario primo in libr. de Arti. cap. 59.*

Humidorum omniū sunt exic- *Humoris sursum uergentis in-*
cantia omnia auxilia. Com. *dicia sunt, hebetudines oculo-*
in Apho. 59. lib. 7. *rum, splendorq; ac præterea*

Humidis conuenit siccior ui- *intenta ilia, absque inflam-*
etus ratio. Com. in lib. de Sa- *matione, & dolore. Com. 3.*
lubri diet. c. 5. *in Prog. cap. 33.*

Humidiores particula citius *Humorem superabundantem*
absumuntur in cuiusq; ani- *cognosci ex eo qui in toto*
matis corpore. Com. in Aph. *corpore præter naturam co-*
59. lib. 7. *lor representatur: præterea*

Humiditatem, cibi uehiculum *ex symptomatis, morbo,*
nō cibum, esse, censuerūt pro *tempore, regione, ætate, con-*
batißimi Medicorum. Com. *stitutione, natura ægri, indu-*
3. in lib. de Rat. uic. in mor. *stria, & uictu. Com. in Aph.*
ac. cap. 17. *2. lib. 4.*

Humiditates excedentes mo- *Humorem utilem genitum ab*
dum, sunt habiles ut putre- *aliqua parte, aut in usum*
scant. Comm. in Aphor. 11. *aliarum partium, aut ad pro-*
lib. 3. *pagationem generis, aut ad*

Humor putrescens in corpore *nutritionē fœtus, esse uclut*
ueluti quædam materia est, *superfluitatem alimenti par-*
à ui caloris patiens. Com. in *tis ipsum gignentis. Com. in*
Apho. 11. lib. 3. *Apho. 39. lib. 5.*

Humor nutriens aliquam par- *Humorem illum uacuari pri-*
tem, similis eius naturæ exi- *mò, qui familiarior medica-*
stit. Com. in Apho. 39. lib. 5. *mento purganti est: dein il-*

Humor omnis alienus à natu- *lum, qui promptius trahen-*
ra corporis, in quo contine- *ti obsecundat. Com. 1. in lib.*
tur, corrumpitur, præcipuè *de Natu. hum. cap. 38.*
si non in calido deliteſcat lo- *Humore ab una in alteram*
co. Com. in Aphor. 12. lib. 2. *transfluente particulam, in*

utraque

- utraque intemperiem gigni. Com. 1. in libr. de Nat. hum. cap. 30.
- Humores omnes sunt humidi, alij magis, alij minus, pro ratione mixturæ quatuor elementorum, ex quibus conflantur. Com. in libr. de Natura hum. cap. 33.
- Humores calidi, per excretionem: frigidi, per abscessum uacuuntur. Com. 3. in Prog. cap. 29.
- Humores crassi frigidiq̃ ægrius discutiuntur, quam calidi & tenues: præcipue si ambiens sit frigidus. ibidem.
- Humores crassi incalescentes, flatum sibi similem generant. Com. 3. in libr. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 2.
- Humores ad caput sublati, calidi quidem & tenues, desipientias & sanguinis eruptiones procreant: crassi autem, & frigidi, tum comata, tum parotidas. Commē. 3. in Prorrh. cap. 76.
- Humores uniuersi ad commotam & calfactam sedē faci-
- lius permeant. Comm. 2. in Prog. cap. 67.
- Humores calidiores, super-nas inuadunt corporis partes: ut frigidiores, infernas. Commen. 1. in libr. 1. Epid. cap. 11.
- Humores corporis dicuntur calidi, aut frigidi, aut humidi, aut sicci, per excellentiam: non absolutè & syn-cerè. Comment. 1. in libr. de Nat. hum. cap. 47.
- Humores in solidis continentur membris. Comment. 1. in libr. de Natura humana, cap. 18.
- Humorum uaria temperamēta describuntur. Comment. 1. in libr. de Natura hum. cap. 47. & 48.
- Humorum exuperantiæ dissident pro naturis & ætatibus. Comment. 1. in libr. 1. Epid. cap. 1.
- Humoribus crassis & crudis natura per abscessum, aut per coctionem, medetur. Commen. 3. in Progno. cap. 23.

Humores ad cutem procumbentes, per illam esse uacuos. *Commenta. 2. in libr. 6. Epide. cap. 29.*

Humores crudos affolet natura in partem aliquam ignobiliorem protrudere, quoties illos excernere extra corpus non potest. *Com. 3. in Progn. cap. 23.*

Humores calidiores tenuioresq; paratissimos ad excretionem existere. *ibidem.*

Humores oberrantes per corpus, esse purgandos: fixos in aliqua parte, nequaquam mouendos. *Com. in Aph. 1. li. 4.*

Humores qui agitantur, transfluuntq; de loco in locum, uacuare oportet: fixos autem in aliqua parte, nec mouere, nec medicari, ante coctionem licet. *Cō. in Aph. 22. lib. 1.*

Humores obfirmatos, stabilizatosq; una in parte, species una symptomatis, tum naturæ partis, tum humoris uirtuti. peculiaris, consequitur. *Com. men. 1. in Prorrh. c. 27.*

Humores pelli semper à fortioribus ad imbecilliores par-

ticulas. *Com. 2. in lib. Hipp. de Nat. hum. cap. 5.*

Humores quatuor, non parum conferre ad probos mores gignendos. *Comm. 1. in libr. de Nat. hum. cap. 47.*

Hybernas febres esse solutū difficiles. *Com. in Apho. 34. lib. 2.*

Hyberno tempore alendum esse egrotum liberalius, sed raro. *Com. in Apho. 17. lib. 1. Commenta. in Aphorif. 18. lib. 1.*

Hydrargyros, si uoretur, nullam præstare utilitatem potest. *Com. 6. in lib. 6. Epide. cap. 5.*

Hydreleon mollit & mitigat, tepidamq; gignit caliditatem. *Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 49.*

Hydreleum propinatum, pro uocat uomitum. *Comm. 6. in lib. 6. Epidem. c. 5.*

Hydrelei perfusio remittens distensionem, plurimum adfert præsidij particulis inflammatis. *Com. 2. in lib. de Fract. c. 18.*

Hydrops est triplex: unus replet

- plet totam uentris regionem colluue quadam humide & tenuis substantiæ, ascitesq; dicitur: alter totum corporis habitum pituitosa replet humiditate, atq; hic anasarca, & hypofarcidium uocatur: tertia species, cui nomen est Tympaniæ, regionem uentris non humore, sed flatu, implet. Com. 4. in li. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 111.
- Hydrops fit, quum sanguinis generatio intermittitur. Cō. in Apho. 12. lib. 6.
- Hydropi congruens uinum fit fuluum, tenueq; & non recens, ut cieat urinas Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. acut. cap. 111.
- Hydropes à tumore iocinoris orti, arida tussi, deiectionumq; paucitate, & duritie, distinguuntur à cæteris. Commen. 2. in Prognostica, cap. 3.
- Hydropum omnium generatio communis, fit sanguificationis opere intercidente. Commentario 2. in Progn. cap. 1.
- Hydropum omnium communis est intumescere pedes. ibidem.
- Hydropicorum aquæ uacuant magis in usu sunt punctiones, quam uestiones. Commentario in Aphorism. 27. lib. 6.
- Hydropicorum aquam non esse simul & confertim uacuandam. ibidem.
- Hydropicorum complures curatos fuisse; medicamento quod aquam educeret; eis propinato. Galenus contra Iulianum.
- Hydropicorum nonnullos seruari, per medicamenta aquo sitates purgantia, & per epithemata habentia uiuendi urinam, & in uapores, soluendi humorem talem, curationi illius adhibita. Commenta. in Aphor. 55. lib. 7.
- Hydropicis si superueniat tussis, ipsius morbi ratione, signum est exitiale. Comm. in Apho. 35. lib. 6.
- Hydropicis confert quàm minimū bibere, & quàm plu-

rimum laborare quum talis
uita ratio calfaciat, & sic=
cet. Commen. 4. in libr. de
Ratione uictus in morbis ac.
cap. 111.

Hydropicis colligitur aqua
inter peritonæum, & epi=
gastrium. Commen. in Aph.
55. lib. 7.

Hydropicum corporis habi=
tum linteis fricari oportet,
asperioresq; frictione obdu=
rari, atque exerceri in pul=
uere à medicis. Eos uerò qui
hæc non tolerant, medica=
mentis in modum emplastri
confectis, siccari. lotionem au=
tem eis interdici. Commen.
2. in libr. 6. Epid. cap. 4.

Hyemali tempore coctiones,
sanguificationes, & nutri=
tiones, meliores fieri. Com=
mentario in Aphor. 15. li=
bri 5.

Hyems reddit morbos lon=
giores. Commen. in Aphor.
12. lib. 1.

Hyems etsi saluberrimū cor=
pus exceperit, in eo tamen
pituitam accumulatur. Com.
in Aphor. 20. lib. 3.

Hyems nullam dissoluit ple=
nitudinem in parte aliqua
corporis consistentem. Com=
men. in Aphor. 13. lib. 3.

Hyems magnum Aquilo=
nem, & longo solet habere
tempore. Commen. 1. in lib.
1. Epid. cap. 3.

Hyems humiditate frigoreq;
ceteris tempestatibus præ=
stat. Commen. 1. in librū 1.
Epid. cap. 1.

Hyems est frigida & humida.
Præfat. in lib. 1. Epidem.

Hyemis lenitas cū æstate fer=
uida congruit. Commen. 3.
in lib. 3. Epid. cap. 6.

Hyemis naturale temperamē=
tum frigidum est & humi=
dum. Commen. in Apho. 13.
lib. 3.

Hyemem squalidam, esse hu=
midiores æstate. Commen.
1. in lib. 1. Epid. cap. 5.

Hyeme plus appetunt homi=
nes, & cibum facilius con=
coquant. Com. in Aphor. 15.
lib. 5.

Hyeme magis augentur cor=
pora, plusq; optimi sangui=
nis gignunt. ibidem.

Hyeme

Hyeme inualefcit pituita. Cōmen. 1. in lib. 1. Epide. cap. 1. & cap. 8.

Hyeme febres pituitofiores gi gnuntur. Com. 1. in libr. de Nat. hum. cap. 40.

Hyeme plures cibos dari fanis oportere, quòd plus tunc habeant innati caloris. Com. in Aphor. 18. lib. 1.

Hyeme nobis eſſe edendum plurimum: bibendum pauciſſimè. Com. in lib. de Salu. dieta, cap. 2.

Hyeme uirtus robuſta eſt, à corporeq; ægroto fit haud ita multa euacuatio. Com. in Apho. 17. lib. 1.

Hyeme ſufficienter euacuatur ſani. Com. in Aphor. 17. lib. 1.

Hyeme uentres nativo calore calidiſſimi ſunt: reliquæ autem particule corporis, magis frigefcunt: atq; nonnullis etiam uentriculus. Cōmen. 1. in lib. de Nat. hum. cap. 44.

Hyeme fiunt magna ex parte quotidiane acceſſiones. Com. in Apho. 12. lib. 1.

Hyeme omnia uiſcera ſunt calidiora, partes autem ſubcutaneæ frigidiores redduntur, calore ad internas corporis partes ſe recipiente. Comentar. 4. in libr. 6. Epide. cap. 14.

Hyeme profundiores ipſius terræ partes, ac proinde etiā fontes, ſunt calidiores, calore ad intima ſe recipiēte. ibidem.

Hyeme humores intus colligi, uiresq; ſeruari ualidas accidit. Commen. in Apho. 25. lib. 2.

Hyeme calor natiuus refugit ad uiſcera interna, propter circumſtantē extrinſecus frigiditatem. Com. in Apho. 15. lib. 1.

Hypochondriaco, flatuoſo, & melancholico affectu detentis inflatur uenter, dum Veneri nauant operam, iam inclinantes ætate: atque ij perpetuò coitum appetunt. Cōmentar. 3. in libr. 6. Epide. cap. 12.

Hypochondrij partes in reſpirationibus, unā cum

thorace mouentur. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. acut. cap. 32.

Hypochondriorum cum febre dolores, quos sudor non soluit, maligni existunt. Com. 2. in Prorrh. cap. 57.

Hyposarcidion, lege Hydropes.

Hypostasis fluxioni exaduerso opponitur. Com. 1. in lib. de Offic. cap. 19.

I

Astari membra ab aegroto, aut propter uirium imbecillitatem, aut uitium uentri culi. Com. 1. in Prognostica, cap. 16.

Ianuarium esse primum mensem à solstitio brumali. Com mentario 1. in lib. 1. Epid.

Ichoroïdes sanguis uocatur, qui tenuem ac prauam humiditatem continet, non aquosam absque mordacitate, sed mordacem et erodentem. Commenta. 2. in lib. 6. Epid. cap. 37.

Ichoroïdes sanguis efficit pauidos, insomnesque. ibidem.

Icteria sit nonnunquam iudicatorie, repellente natura flaua bilem per uniuersum corpus, ac precipue ad cutem. Commen. in Apho. 62. lib. 4.

Icteria fieri solet hepate obstructo, uel inflammato, uel scirrho aliquo affecto. ibidem.

Icteria iudicatoria fieri ante diem septimum nequit. ibidem.

Icteria ante septimum diem superueniens febrienti, ex hepatis obstructione, aut phlegmone, oritur. ibidem.

Icteriam fieri, bile cum sanguine per totum corpus delata, ob phlegmonem, uel scirrhum, uel obstructionem eorum partium, ad quas mitti ab hepate solet. Commentario in Aphorismum 64. lib. 4.

Icteriam fieri, disseminata bile per cutem. Com. 2. in lib. 1. Epid. c. 65.

Icteriam ante diem septimum ortam, perniciosam existere. ibidem.

Icteria

- Ictericam esse inutilem, si ap-
 pareat prius quàm morbus
 sit coctus. Cō. 1. in li. 3. Epi.
 cap. 5.
- Ictericum morbum contingit
 fieri, uel propter inflamma-
 tionem hepatis, uel propter
 obstructionem eiusdem, uel
 naturā in modum criseos bi-
 liosum humorem exuperan-
 tem in uenis, ad cutē ipsam
 pellente. Comm. in Aph. 42.
 lib. 6.
- Ictericorum complures cura-
 tos fuisse, pharmaco quod bi-
 lem purgaret, eis propinato.
 Galenus contra Iulianum.
- Ictericorum peculiare sym-
 ptoma est alba deiectio. Cō.
 1. in Prorrh. cap. 31.
- Ictericorum deiectiones sunt
 albæ, quòd bilis flaua non
 descendat ad intestina, ob-
 structo poro illius delatore.
 Com. 1. in Prorrh. cap. 13.
- Ictericis ex obstructo iocino-
 re, auxiliatur medicamen-
 tilem expurgans, post rese-
 ratas uisceris obstructiones.
 Com. 1. in lib. de Natu. hum.
 cap. 35.
- Ictericis omnia uidentur ama-
 ra esse, etiam si sint dulcissi-
 ma. Com. 5. in lib. 6. Epide.
 cap. 17. & Com. 1. in lib. de
 Offi. cap. 3.
- Idiotæ peritum medicum ab
 imperito nequeunt distin-
 guere. Com. 1. in lib. de Rat.
 uict. in mor. ac. cap. 12.
- Iecur exiguorum neruorum
 est particeps. Com. 1. in lib.
 6. Epid. cap. 5.
- Iecur maxime nutritur à dul-
 cibus. Com. 3. in lib. de Rat.
 uic. in mor. ac. cap. 11.
- Iecoris facultas ex urina de-
 prehenditur. Comm. 2. in
 Prog. cap. 26.
- Iecoris affectus comitantur
 subsidentie urinarum oro-
 boides, ac sandaracham re-
 ferentes. Comm. 1. in lib. 6.
 Epid. cap. 5.
- Iecoris morbus si in morbum
 lienis permutetur, bono est:
 malo autem, si contrarium
 eueniat. Comm. 2. in lib. 6.
 Epid. cap. 27.
- Iecoris conuexa pars, maius
 habet annexum periculum.
 Cō. 2. in lib. 6. Epid. cap. 15.

- Iecur comparari urbi. Com. 2. in lib. de Natu. hum. cap. 6.
- Iecur esse principium nutricis & naturalis animæ. Cō. 1. in lib. 3. Epid. cap. 13.
- Iecur esse terminum infernarum supernarumq; partiū. Commen. 2. in lib. 6. Epid. cap. 14.
- Iecur, inquire Hepar.
- Iecore inferiora membra uel si phlegmone corripiantur, interire quā paucissimos. Com. 2. in lib. 6. Epid. ca. 15.
- Iegēia uocantur omnia, quæ Dijs honoris gratia exhibemus. Comm. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 16.
- Iερσάρες, hoc est, aruspices, sunt, qui ex uictimarum inspectione, futura prænuntiant. ibidem.
- Iερσάρες est scientia, quæ ex inspectione hostiarū atque sacrificiorū, docet prænuntiare futura. ibidem.
- Ignauia ex frigidis crassisq; & glutinosi, ad motumq; contumacibus humoribus, gignitur. Com. 1. in Prorrh. cap. 13.
- Ignis elementum pari portione inest pueris & etate uigentibus: substantia autem ei subdita dissimilis atque diuersa existit. Com. in Aph. 14. lib. 1.
- Ignis est naturæ calidæ & siccæ. Cō. 1. in lib. de Rat. ui. in mor. ac. cap. 18. & c. 43.
- Ignis uentilatione accenditur. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 2.
- Ignē usurpari ab Hippocrate pro uehemētissima febre. Com. 3. in lib. 1. Epid. ca. 19. & 21.
- Ignem potissimum esse ipsius uitæ causam. Com. in Apho. 14. lib. 1.
- Ignem extinguunt plurima ligna iniecta. Com. in Apho. 12. lib. 6.
- Ignem ex accensis paleis utebantur olim in primis, qui argentum elaborant. Galenus contra Lycum.
- Ignorantia cum rigore, uictū cerebri calorem natium, à symptomatica refrigeratione, indicat. Com. 2. in Prorrh. cap. 29.

Ileos

Ileos consistit in intestinis, fitq; ipsis cupientibus quidem excrementa depellere, ceterum non ualentibus, ob obstructionem factam in inferioribus partibus, ac proinde stercus ipsum ad superna explodentibus. Com. in Aph. 10. lib. 7.

Ileos omnis est periculosus. Com. 2. in lib. 3. Epi. cap. 6.

Ileos suprema intestina occupans, est perniciosior eo, qui consistit in crassis, quod in consensum iecur trahat, & lienem. ibidem.

Ileos morbus consistit in intestinis. ibidem.

Ileos morbus oritur, quum intestina graui inflammatione affliguntur. ibidem.

Ileos fit in tenuioribus intestinis, interclusa excrementis uia inferiori. Comm. in Aph. 44. lib. 6.

Ileos haud quidem fit in intestinis crassioribus. ibidem.

Ileos est acutissimus morbus. Com. 2. in lib. 3. Epid. ca. 6.

Ileo nihil confert superueniens febris, uel aucta. Commen. in

Apho. 44. lib. 6.

Ileon fieri uel propter inflammationem, uel scirrhum, uel abscessum intestinorum tenuium. ibidem.

Ileon fieri ab humoribus crassis, atque tenacibus, ipsa intestina obstruentibus, quod nonnulli dixerunt, non uideatur Galeno probabile. ibid.

Ileon consistentem in intestinis supremis, ab eo qui crassiora infestat, discernes uomitionum assiduitate & uehementia, quodq; retinere potum egri non possint: atq; adhuc magis ex eo, quod nihil deiiciatur per aluum, adsintq; dolores & tormina. Quod si stercus etiam uomatur, clarissimum sit tibi argumentum, intestina gracilia esse affecta. Com. 2. in lib. 3. Epid. ca. 6.

Ileo detenti, crebris aguntur uomitionibus, potum continere non possunt, dolent praecordia, laborantq; torminibus cum uentris dolore. ibid.

Ileo exitiali detenti, stercus reijciunt uomitu. Commen.

in

in Apho. 44. lib. 6.

Ileo afflicto, nihil per inferna deijcitur. ibidem.

Ilei sunt, cibi superfluitatum, quæ depelli per aluum consueverant, retentiones: quæ magna ex parte fiunt ex aliquius intestinorum partis inflammatione. Cō. in Apho. 22. lib. 3.

Iliā dici locum medium inter thoracem, coxendicemque consistentē. Com. 2. in lib. de Offi. cap. 16.

Iliā uocari locum illum, qui medius est inter ossa coxæ, & costas nothas. Com. 3. in lib. de Arti. cap. 74.

Iliaci affectus est propriū inseparabile, quod nihil per inferna descendat. Qui morbus si sit exitialis, stercus uomitu redditur, singultusq; adest. Nonnulli uerò desipiunt, & conuelluntur, com. patiente neruorum principio affectui stomachi. Com. in Apho. 10. lib. 7.

Imbecilla membra solent plurima, ac praua excrementa gignere. Commē. 1. in lib. 6.

Epid. cap. 2.

Imbecillitas retentricis facultatis uesticæ fit, ob intemperiem, & aliquem tumorem præter naturam. Commē. in Apho. 58. lib. 5.

Imbecillitas partium, est omnium morborum causa. Com. 3. in lib. de Art. cap. 17.

Imbecillitas facultatis retentricis, proficiscitur ab intemperie. Com. in Aph. 22. li. 3.

Imbecillitas sæpius quidem, sed paulatim, cibandum indicat. Com. 2. in lib. de Rat. uiuē. in mor. ac. cap. 36.

Imbecillitas partium non est sufficiens causa, ad gignendum affectum. Com. in Aph. 28. lib. 6.

Imbecillitas sola partium, non potest podagram gignere, nisi humores superexcreuerint. Comm. in Apho. 29. lib. 6.

Imbecilliores redduntur uires, aut ob propriam aliquā intemperiem, aut ob humorum colluuiem. Comm. 3. in lib. de Arti. cap. 65.

Imbecilliores particulæ non inui-

- nunquam noxiorum humorum copiam præripiunt. Cō. 4. in lib. 6. Epid. cap. 4.
- Imitanda Medico esse recta naturæ opera. Com. in Aph. 2. lib. 1.
- Imbecillitas membrorum extenuat illa. Com. 1. in lib. de Arti. cap. 58. & 61.
- Immoderatiæ omnes quæ plurimum à naturæ modo recedunt, sunt morbi: quæ uerò non plurimum, & morborum generationem prænuntiant. Com. in Apho. 4. lib. 2.
- Immoderantias esse octo. Cō. in Apho. 16. lib. 3.
- Implicatos affectus Galenus uocat, in quibus plures partes affectæ sunt. Præfa. Cō. 2. in lib. 3. Epide.
- Inæquale omne, non continuo est asperum. Commen. 3. in lib. de Offi. cap. 11.
- Inæqualium corporum, quæ in urina iuxta exiguas partes inæqualitatem sortiuntur, deteriora sunt ijs, quæ iuxta maiores. Com. 2. in Progn. cap. 28.
- Inanitū corpus, esse nutrien-
- dum uberius, quàm antea, quàm inaniretur. Com. 2. in lib. de Nat. hum. cap. 1.
- Inanita corpora, multò facilius à causis procatacticis arripiuntur in morbos, quàm quæ bono sunt habitu. ibidē.
- Incessus fit utroque crure per uices nunc firmato, nunc moto. Com. 3. in lib. de Arti. cap. 73.
- Incessui inseruiencia, inquirere. Ambulationi.
- Incidens, penetransq; , spissanti cogentiq; corpora contrarium existit. Comm. 1. in lib. de Rat. uic. cap. 43.
- Incidere cutem scalpello in partibus inflammatis aliquando compellimur, tum ut aliquid redundantis sanguinis in phlegmone ipsa euacuemus: tum ut facilem perspirationem faciamus, adeoque relaxemus tensionem. Com. 2. in lib. de Fract. c. 18.
- Inclinantium ætas est frigida & sicca. Com. in lib. de Salub. dieta, cap. 7.
- Inconsueti sunt mala. Com. 2. in Progn. cap. 11.

Incre

- Incrementum animātibus accedit à naturali potentia. Com.2. in lib. 6. Epi. c. 44.*
- Incrementa deformia sunt uitiōsa. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 2.*
- Indices dies dici eos, in quibus aliquod signum apparet future iudicationis in altero aliquo iudicantium dierum. Com. in Apho. 24. lib. 2.*
- Indicium unum malum uehemens, à multis bonis interdū uincitur: sicuti & à multis malis unum bonum, & uehemens superatur. Com. 3. in Progn. cap. 35.*
- Indicium, inquire, Signum.*
- Indicia praua, alia quidē malis annumerantur signis ex accidenti, alia simpliciter: nempe quum tantum indicia sunt, nullum ipsa gignentia malum, sed indicantia difficilem affectionem, à qua duxerunt originem. Com. 2. in Prog. cap. 19.*
- Indiciorum singulorum uires esse per se æstimandas: ac dein mutuò inter se conferendas. Cō. 3. in Prog. c. 37.*
- Indicijs alijs omnibus felicem exitum morbi annuntiantibus, si adsit aliquod symptoma terrificum, sciendum est, id ipsum aut naturale existere, aut prorsus ante morbum, propter aliquam euidentem occasionem, contractum fuisse. ibidem.*
- Indicia omnia spectanda, neque uni soli credendum esse. ibidem.*
- Incurari dupliciter corpora: nempe & dum tota in imo uehementer refrigerantur, & dum exiccātur ualenter. Com. 2. in Progn. cap. 44.*
- Inedia conducit non parum coctioni prauorum humorū. Com. 3. in lib. 6. Epi. ca. 22.*
- Inedia euacuat ex accidenti, non per se ipsam. Comm. in Apho. 17. lib. 2. & in Aph. 2. lib. 1.*
- Inedia longa, reddit famelicos. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 17.*
- Inedia integra utendum esse, in omnibus morbis, quibus uigor & iudicatio primis quatuor diebus futura sit: modò*

- modò natura sit fortior. 24.lib.3.
 Com.in Apho.4.lib.1. Infantibus oēs partes quæ
 Inediæ longæ,ijs qui calorem maximè sanguineæ existūt.
 habent ad igneam naturam Galenus contra Lycum.
 propensiores, præter alia Infantibus adest uomitus, pro
 mala,etiam inferūt febrem. pter lactis,quo ingurgitan-
 Com.in Apho.22.lib.2. tur,colluuiem.Com.in Aph.
 Infantes balbutiunt,quòd lin- 24.lib.3.
 guam humidiores aequo for-
 tiantur.Commē.in Aph.32. Inflammatae partes non egēt
 lib.6. deligatione,nisi ratione me-
 Infantes aut non ambulant, dicaminum ad motorum.Cō.
 aut imbecilliter:quòd crura 2.in lib.de Offi.ca.32.
 nequeant in eis firmiter,ob
 molliem,stabili. ibidem. Inflammatae particulae expri-
 Infantes nec dolorē ferre pos- munt tenuiorem humorem,
 sunt,nec curationem.Com.1. quoties cōtinens inflamma-
 in lib.6.Epid.c.18. tionem superficies minimè
 Infantes sunt somnolenti na- densa existit.Cō.2.in Prog.
 tura.Com.in Apho.24.li.3. cap.50.
 Infantes sunt temperamento Inflammatae omnes particulae
 humidiores.Com.3,in lib.3. tenduntur:tenseq; dolorem
 Epid.cap.70. sibi conciliant:quo fit,ut in-
 Infantiū esse membra omnia flāmationes augeantur,con-
 mollißima,ac ueluti mucco- uulsionesq; excitētur.Com.
 sa.Commen.3.in lib.3.Epid. 2.in lib.de Fract.cap.18.
 cap.12. Inflammatis partibus, minus
 Infantium recens natorū cor- repellentia, discutientiaq;
 pora esse maximè humida: administranda esse.Com.2.
 essa autem, cerea potius, in lib.de Fract.cap.72.
 quàm lapidea.Com.in Aph. Inflammatio est tumor dolo-
 lib.4.

Inflam

- *Inflammatio carnosas occupans partes, ultra diem decimum quartum minimè prodigatur. Com. in Aph. 49. lib. 6.*
- Inflammatio omnis cutem reddit rubicundior, atque durior. Commen. 2. in lib. de Fract. cap. 28.*
- Inflammatio dum fit, sanguis dispergitur per poros exiguos, ad eas quæ sunt in musculis cavitates, quas sola contemplamur ratione. Cō. in Apho. 20. lib. 6.*
- Inflammatio affligens dextra præcordia, periculosior est: indulgentior, si sinistra affligat: exitiosissima, si utraque infestet. Com. 1. in Prog. cap. 29.*
- Inflammatio solet symptomata contraria producere: contractionem nempe, & diductionem particularum. Com. 2. in lib. de Offi. ca. 31.*
- Inflammatio à recentibus dicitur tumor dolens & durus. Com. 1. in Prog. cap. 30.*
- Inflammatio proprie dicta, est dolorificus tumor. Cō. 1.*
- in Prognost. cap. 27.*
- Inflammatio, inquire Phlegmone.*
- Inflammationis calor quodammodo est mixtus ex naturali, & ex illo qui præter naturam dicitur. Com. in Aphor. 47. lib. 2.*
- Inflammationis ingentis notæ sunt, dolor assiduus, & quòd nullo pacto à calidis remittatur fomentis. Com. 1. in lib. de Ratio. uict. in morb. acut. cap. 33.*
- Inflammationi medebatur Hippocrates purgatione: Galenus phlebotomia. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 31.*
- Inflammationem uocabant ueteres omnem ardorem. Cō. 3. in lib. de Fract. cap. 8.*
- Inflammationem à recentioribus sumi pro tumore inflammato, renitentiq; & pulsatili, cui etiam necessariò adest rubor. ibidem.*
- Inflammationes immodicam quidem ex deligatione compressionem sustinēt: ac proinde cataplasmatibus, frequēti calidæ perfusione, humidisq; id*

id genus medicamentis, cū-
rantur. Com. 3. in lib. de Of-
fic. cap. 30.

Inflammationibus uiscerum su-
peruenire sanguinis erup-
tiones assolent. Comm. 3. in
Prorrh. cap. 72.

Inflammati quouis principali
membro, subsequitur febris.
Commentar. in Aphor. 50.
lib. 6.

Inflatio bifariam fit : nempe
collecto in quibusdam cavi-
tibus uel sensui expositis, uel
ratione contēplabilibus, fla-
tulentis spiritu. Com. 4. in li-
de Rat. uictus in morb. ac.
cap. 21.

Infœcunditatis uirorum, atq;
mulierum sunt causæ intem-
perantiæ immodicæ. Com. in
Apho. 62. lib. 1.

Inguen quum deligamus, per-
ilia utraque fasciæ circundu-
cendæ sunt. Com. 2. in lib. de
Offic. cap. 17.

Iniectiones fasciarum, circa
brachium quidem, possunt
æqualiter, ac similiter admi-
nistrari: in cubito autem, &
femore, eas deficere est opus:

aliquādo tamen plus in tibia.

At in humero & coxa, op-
positis etiam partibus ad de-
ligationem egemus: quem-
admodū in lateralibus quo-
que capitis partibus deuin-
ciendis. Nam partes frontis,
nāsusq; rotūdā fasciarum
iniectionem postulant, quæ
æqualiter & similiter admi-
nistretur: ita & capitis uer-
tex, qui etsi in orbem, æqua-
liter tamen, & similiter est
deligandus. Com. 2. in lib. de
Offic. cap. 2.

Innatum nobis corpus, est san-
guis. Galenus contra Ly-
cum.

Insania, inquire Mania.

Insaniæ uehementes fiunt ab
atra bile (quam flaua per-
assata genuit) cerebrum oc-
cupante. Com. 1. in Prorrh.
cap. 10.

Insaniam fieri à sanguine me-
lancholico. Com. in Aph. 21.
lib. 6.

Insaniam oriri à flaua bile a-
dusta, atque in atram trans-
eunte. Com. 1. in lib. 3. Epi-
de. cap. 5.

Infaniunt plurimi declinante
etate & in autumno. Com.
in Aphor. 30. lib. 3.

Inspirantibus nobis, illabatur
in pulmones spiritus. Com.
4. in lib. de Rat. uic. in mor.
ac. cap. 30.

Inspiratio interrupta, repeti-
taq; (qualis, dum plorant,
contingere sepe solet infan-
tibus) accidit nonnunquam
potentia fatigata: interdum
ob instrumentorum duritiæ:
aliquando ambabus causis
coëuntibus: est quum ob ali-
quam musculorum mouen-
tium peccius similem conuul-
sioni dispositionem. Com. in
Apho. 54. lib. 6.

Inspiratio frigida totum cor=
pus refrigerat. Com. 4. in
lib. 6. Epide. cap. 21.

Inspiratio dicitur attractio spi-
ritus ad interna. Commen. in
Apho. 68. lib. 4.

Inspirationi minori quàm sit
ex usu, quàm citissimè alia
succedit. Commē. 3. in lib. de
Artic. cap. 7.

Inspirationem fieri dum orga-
na respirationis attrahunt

aërem externum. Comm. 1.
in lib. de Natura humana.
cap. 35.

Inspirationes, quæ partim per
os, partim per uniuersam
fiunt cutem, duplicem ani-
mali præstant utilitatem:
nam & natiuum calidum
inde refrigeratum corrobo-
ratur, ne digestum pereat:
& excitatur, ualentiusq;
redditur, quum à multitudi-
ne frigidioris materiæ op-
primitur. Com. 6. in lib. 6.
Epide. cap. 2.

Instaurationis extenuatorum
modus est unicus, modera-
tio nimirum eorum omnium,
quibus, dum ualemus, nobis
est opus: ea uerò sunt, labo-
res, cibi, potus, & Venus.
Commen. 3. in lib. 6. Epide.
cap. 29.

Instrumenta necessaria ad in-
ueniendas artes, sunt duo:
experimentum scilicet, ac
rationale iudicium. Commē.
in Apho. 1. lib. 1.

Instrumenta per quæ reme-
dia inueniuntur, sunt duo: ra-
tio & experientia. ibidem.

Instru

Instrumenta nobis adesse duo, rationem & experientiam, ad cognoscendum terminum, quo sit suppuratio eruptura. Commen. 3. in Prog. cap. 10.

Insueta tentanda esse, ne ab eis, si quando fortè incidamus in illa, ledamur. Commentar. in Aphorismum 50. lib. 2.

Insultus morbi secundum latitudinem, ad tertium uel quartum diem extenditur. Commentar. 1. in Prorrh. cap. 1.

Intelligentiam ex opposito distingui à sensibus. Commentar. 1. in libr. de Offic. cap. 3.

Intelligi nonnulla non posse, nisi conspiciantur. Commen. 3. in lib. de Fract. cap. 39.

Intelligibilem intellectui esse commissum iudicium. Commentar. 1. in libr. de Offic. cap. 4.

Intemperatus status ut nullus est commodus temperatis corporibus, ita nec novus, perinde ac intempe-

ratis. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 7.

Intemperatis corporibus, naturis, ætatibusque, similes sunt tempestates insalubres contrariæq; iis auxiliantur. ibidem.

Intemperantiæ habituales sunt, quæ fiunt læso habitu corporis. Commenta. in Aphor. 12. lib. 4.

Intemperaturæ in universon sunt octo: quatuor videlicet simplices, quatuor uerò compositæ, simplicibus inuicem complicatis. Commentario in Aphorism. 62. lib. 5.

Intemperies omnis immodica, operationem exolvit. Commenta. in Aphorif. 20. lib. 2.

Intemperies principiorum quidem, proprias illorum functiones uiolant: earum autem partium, quæ principis proximè accedunt, ipsa principia uirtutum ad sympathiam agunt. Commenta. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 47.

- Intemperies excedentes salubrem mediocritatem, corrigendas contrarijs esse.* Com. in lib. de Salub. dieta, c. 24.
- Intemperies naturales corrigere, non exigua est artis tuendæ ualitudinis pars.* Galenus contra Lycum.
- Intercalares dies sunt tertius, quintus, nonus, atque nonus quæ sextus.* Com. 3. in Prog. cap. 1.
- Intercostale primum, non magnopere ad functionem respirationis conferre.* Com. 1. in lib. 3. Epide. cap. 4.
- Intereunt admodum rari, si nec Medicus, nec ægrotus, nec ministri, in aliquo percent, nihilq; præterea noxiũ extrinsecus fortuito occurrat.* Com. 2. in libr. 6. Epide, c. 42.
- Intermittente febre correpti, fieri non posse, ut extrà frigeant, intus uerò deurrantur.* Com. in Apho. 48. lib. 4.
- Intermittentes febres dicuntur, quæ inuadunt singulis diebus ac noctibus: siue remittantur, siue desinant inter-*
- grè.* Com. 3. in lib. 1. Epide. cap. 2.
- Intermittentium febrium species sunt tres: quotidianæ, tertianæ, quartanæ.* Com. 3. in lib. 3. Epide. cap. 64.
- Intermittentium febrium nullam letalem dici ab Hippocrate.* Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 5.
- Intermittentes uocari febres, quæ à uigore aliquandiu extinguuntur integrè.* Com. 1. in lib. 1. Epide. cap. 22.
- Interna cubiti uena, celeriter uacuat supernas thoracis partes pleuritide afflictas.* Com. 2. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 10.
- Interna uena, inquire Axillaris: nam est eadem.*
- Interpretatio per abusum dicitur explicatio causarum, in iis quæ minus perspicuè sunt dicta.* Com. 2. in libr. 1. Epide. cap. 56.
- Interpretatio propriè dicta circa obscuras dictiões uersatur.* ibidem.
- Interpretis munus, inquire Expositoris.*

Inter

Interpretis munus est, autoris sententiam, ac rei quæ exponitur, ueritatem tueri. Com. 3. in lib. de Offic. cap. 20.

Interpretis munus est, non quidquid illi uideatur uerum exprimere: sed sententiam scriptoris exponere, etiam si falsa sit. Commē. 1. in Prog. cap. 4.

Interpretum munus est, ut libri tueantur sensum, & commentariorum suorum lectores, quæ conducunt, doceant. Præfa. in lib. 1. Epide.

Intestina si erodantur ab humoribus acribus, prius abluita iniicimus, in quibus est mulsæ, & cremor ptisanæ: dein uerò, ubi illi fuerint excreti, quæ morsus leniant, indimus: quæq; intestinis adhærentia, & ea tegentia, à supernè decidentibus acribus succis illa tueantur: cibos etiam offerimus qui & gignant probos succos, & non facile corrumpantur. Com. 6. in lib. 6. Epide. cap. 5.

Intestina omnia, cæco excepto, sunt per mesenterium re-

uincta, coërcitaq; . Com. 4. in lib. 6. Epide. cap. 3.

Intestinorum tenuium uulnus non coalescere. Commen. in Apho. 18. lib. 6.

Intestinorum excrementa excernuntur per deiectionem. Commen. 2. in lib. de Artic. cap. 20.

Intestinorum constrictio, dum ab infernis incipit partibus, sursum repellit, quæ in eis continentur. Com. 5. in lib. 6. Epide. cap. 27.

Intestinis oblæsis, si humor aliquis per aluum uacuari incipiat, deriuandum ad urinae uias, uel ad uterum esse. Commen. 2. in lib. 6. Epide. cap. 7.

Intestina elapsa per uulnus, repositaq; etiam si diu perfrigerata fuerint, ad pristinum statum reuerti, post cicatricem obductā uulneri. Com. in Aphor. 58. lib. 6.

Inuentionem quæditorum esse duplicem: unam, quæ ratione peruenit ad cognitionem uniuersalis communisq; speciei omnium particularum:

- alteram, quæ per particula-
ria ipsa cōmune et uniuerſa
le aſſequitur. Com. 3. in lib. 1. Epide. cap. 17.
- Inuoluntariè excernit eger
duobus modis: aut quòd mēs
ægrotescat: aut quòd partes
per quas fit excretio, mini-
mè ſentiant. Commen. 2. in
Prorrh. cap. 45.
- Iracundia cauenda eſt, ſi cor
& caput calidiorẽ, quàm
par ſit, habuerint temperiẽ,
aut aſſectui alicui aduenti-
tio fuerint obnoxia: excitan-
da autem conſultò, in aſſe-
ctibus frigidis, & capite na-
turaliter frigidiorẽ. Com. 5.
in lib. 6. Epide. cap. 9.
- Iracundiam obefſe plurimùm
corpori calidiori, quàm ra-
tioni conueniat: contrario au-
tem prodeſſe mirum in mo-
dum, quòd calorem & ſuc-
cum reuocet. ibidem.
- Iracundia, inquire Excande-
ſcentia.
- Iracundi ſunt puſillanimes,
quòd generoſa uiriliq; par-
te animi careant: quare tem-
peramento frigidiori erunt,
- difflabunturq; ægrè. Com. 2.
in lib. 1. Epide. cap. 78.
- Iracundos eſſe animoſis con-
trarios. ibidem.
- Iſthmus dicitur anguſtus ter-
ræ tranſitus, inter duo ma-
ria ſitus: ſed per metapho-
ram etiam ſumitur pro par-
te illa, quæ inter guttur &
gulam interiacet. Commen.
in Apho. 26. lib. 3.
- Ισχυρός, inquire Coxa.
- Iudicandi uim ineſſe ſoli ſen-
ſui, atq; intellectui. Com. 1. in
lib. de Offic. cap. 4.
- Iudicandi facultate illeſa, in-
terdum ſenſu ægros hallucinari. Com. 1. in Prog. ca. 23.
- Iudicari quæ probè debent,
priùs concoqui oportet. Cō-
men. in Apho. 29. lib. 4.
- Iudicari in principio nihil po-
teſt. Com. 2. in libr. de Rat.
uic. in mor. ac. cap. 45.
- Iudicari celeriter, quæ per
ſputa commodè excreta ex-
purgantur. Com. 1. in lib. de
Rat. uic. in mor. ac. cap. 23.
- Iudicati ſunt multi undecimo,
nono, ſeptimo, atque quinto
die. Com. in Apho. 23. lib. 2.
- Iudic

Iudicatio est subita in morbo
uel ad sanitatem, uel ad mor-
tem mutatio. Com. in Apho.
12. lib. 2.

Iudicatio fit, natura separan-
te à bonis mala, & ad excer-
nendum præparante. ibid.

Iudicatio in distinctione suam
essentiam sortitur. Com. 1. in
lib. de Rat. uic. in morb. ac.
cap. 17.

Iudicatio absolutior est, quæ
fit per euacuationem infer-
nam, quàm quæ per absces-
sum: deinde per quã noxius
humor, exuberansq; uacua-
tur, quàm per quam alter:
tertio loco, quæ recto trami-
te fit, quàm quæ minimè:
quarto, quæ facile toleratur:
postremo, quæ cum coctione,
& in decretorio fit die. Com.
men. in Apho. 20. lib. 1.

Iudicationem intelligit esse
Galenus, non modò perfectã
mutationem morbi, sed etiã
effatu dignam transmutatio-
nem. Com. 2. in lib. de Rat.
uic. in mor. ac. cap. 15.

Iudicationes dicuntur repen-
tè factæ permutationes in

morb. Com. in Aph. 23. lib. 2.

Iudicationes fiunt morbo con-
sistente in uigore. Comm. in
Apho. 19. lib. 1.

Iudicationes eorum morborũ
fiunt in diebus imparibus,
quorum acceßiones similiter
in imparibus accidunt. Com.
3. in lib. 6. Epid. cap. 9.

Iudicationum lentarum termi-
num esse diem quadragesi-
mum. Com. in Aph. 23. lib. 2.

Iudicato morbo, non esse sta-
tim transeundum ad plenio-
rem uictus rationẽ, sed post
duos aut tres dies: paula-
timq; adiiciendum esse. Com.
1. in lib. de Rat. uic. in mor.
ac. cap. 25.

Iudicatoria quæ nihil iuuant,
sunt iudicatu difficilia: quæ
in contrarium repunt, sunt
letalia. Cõ. 3. in Prorrh. c. 35.

Iudicatoria quæ non iudicant,
partim mortalia, partim ma-
lè iudicantia existunt. Com.
in Apho. 4. lib. 7.

Iudicatoriorum non iudican-
tium, alia quidẽ letalia, alia
non iudicabiles faciunt mor-
bos. Com. 3. in Prorrh. ca. 35.

Iudicatoriorum non iudicantium, quædam letalia sunt: quædã iudicij difficilis. Com. 2. in *Prorrh.* cap. 32. & 33.

Iudicatorijs diebus apparentia omnia, cæteris fideliora existunt. Com. 2. in *Prorrh.* cap. 26.

Iudicium à ratione profectũ, maximam habet difficultatem. *Commenta. in Aphor.* 1. lib. 1.

Iudicij ueri difficultatem liquido ostendunt tot tamq; uariæ hæreses, quot in arte medica reperiuntur. *ibidem.*

Iudicia, inquire, Crises.

Iudicij naturalibus utuntur uniuersi mortales, cum ad quasunque artes constituendas, tum ad totam uitam administrandam. Com. 3. in lib. de *Offi.* in *Proœmio ipso.*

Iugale os, inquire Os iugale.

Iugulares uenæ oriuntur à uenæ cauæ superiori ramo. Com. 2. in lib. de *Nat. huma.* cap. 6.

Iugulares uenæ, quæ in superficie extant, alunt partes omnes tum colli, tum capitis,

superficiarias: ut altiores eæ, quæ altius sunt sitæ. Com. 2. in lib. de *Rat. uic. in mor. ac.* cap. 10.

Iugulares uenæ oriuntur à uenâ caua cor prætergressa. *ibidem.*

Iulianus scripsit quadraginta octo commentarios contra Hippocratis Aphorismos. Galenus contra Iulianum.

Iunctura capitis, dum annuimus, abnuimusq; plurimum confert ad motum. Com. 3. in lib. de *Articu.* cap. 39.

Iuncturis omnibus, siue articulis, opus est cavitatē quadam, in quam caput rotundum alterius ossis recipi possit. Com. 3. in lib. de *Fract.* cap. 52.

Iuncturas astringi in gracilibus, à rigidiori musculorum substantia. Com. 1. in lib. de *Arti.* cap. 27.

Iunonem humana usam fuisse lingua fingit Homerus, quòd eam etiam humana esse forma crederet. Com. 3. in lib. 3. *Epide.* cap. 74.

Iusti

Iustitiæ naturalis est propriū munus, tribuere cuique quod ei conuenit: idq; non secundum legem, sed secundum rei illius naturam. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 3.

Iustitiā esse æqualem, ac pro dignitate cuiusq; extensam. Com. 4. in lib. de Art. ca. 38.

Iuuantia, si quo tempore iuuare sunt solita, non modò nō iuuant, sed etiam nocent, mortem prænuntiant. Com. in Apho. 1. lib. 2.

Iuuenilis ætas maximè æsimilatur ætati. Com. in Apho. 30. lib. 3.

Iuuenis ætate florens, puero absolutè est calidior. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 4.

Iuuenes sortiuntur acriorem calorem, quàm pueri. Com. in Apho. 14. lib. 1.

Iuuenum ætas est, quæ ab anno uigesimo quinto usque ad trigessimum quintum producit. Com. in Apho. 9. lib. 5.

Iuuenum ætas quinta septimana terminatur. Comm. in Apho. 30. lib. 3.

Iuuenibus quæ continuatur

ætas, ad duas septimanas extenditur: in qua ætate omnia uitæ munia æquè atque illi qui in uigenti ætate constunt, conantur peragere: non tamen eodem modo ad labores sufficiunt, sed magis ab eis offenduntur. ibid.

Iuuenibus ob intemperatiam, non ob ætatis imbecillitatem, ægritudines plurimæ accidunt. Comm. in Apho. 29. lib. 3.

L

Abij cōcussio, membranam eam, quæ ab ore in uentrem extenditur, tum

morderi, tum uellicari, tum concuti ostendit. Com. 1. in Prorr. cap. 30.

Labor articulis & carnibus utilis. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 31.

Laboriosæ febres, ex plenitudine crassorum & uitiosorum humorū frequētissimè oriuntur. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 2.

Laboriosas febres dici ab Hippocrate eas, quibus lassitu-

- dinis sensus adest. *ibidem.*
 Labrum inferius agitatur, si
 bilis mordet internam uen=
 triculi tunicam. *Comm. 3. in*
Prog. cap. 30.
 Labrum inferius concutitur,
 ore uentriculi ad uomitum
 excitato. *Com. 1. in Prorrh.*
cap. 30.
 Labri inferioris concussio, ue=
 hementem morsum in ore
 uentriculi, uomitumq; signi=
 ficat. *Com. 2. in lib. de Rat.*
uict. in mor. ac. cap. 44.
 Lac non paruum in se conti=
 net feri partem. *Commen. in*
Apho. 24. lib. 3.
 Lac alteratur facile: & si plu=
 ri calori incubat, euaporat
 statim: si uero pauco, acescit
 subito. *Com. in Apho. 64.*
lib. 5.
 Lac in uentriculo frigidior
 acescit: in calidior euapo=
 rat. *ibidem.*
 Lac probè concoctum, alit,
 benignosq; procreat humo=
 res: & dum cōcoquitur, at=
 tollit præcordia, caputq; ten=
 tat. *ibidem.*
 Lac acescit in præcordijs
 murmurantibus. *ibidem.*
 Lac ab omnibus causis calidis
 quàm celerrimè in nidorem
 fuliginosum uertitur. *ibid.*
 Lac dum coagulatur, si agite=
 tur, dissoluitur. *Commè. 1. in*
lib. de Fract. cap. 41.
 Lac gignit probum succum,
 etiam si aliquid flatulentū
 sortiatur. *Com. in Aph. 64.*
lib. 5.
 Lac aduersatur uenenis quæ
 erodendo perimunt: hæc si=
 quidem contemperari po=
 stulant. *Commè. 6. in lib. 6.*
Epid. cap. 5.
 Lac tantò frigidius est san=
 guine, quantò adenes hepa=
 tis carne sunt frigidiores.
Com. in Apho. 40. lib. 5.
 Lac plurimum gignitur, op=
 pletis uenis cōmunibus, quæ
 à mammis pertingunt ad u=
 teros. *Com. in Apho. 52. li. 5.*
 Lac est crassum natura, cal=
 culisq; gignendis aptissimū.
Com. 3. in lib. 6. Epid. ca. 15.
 Lac asininum nullam acrimo=
 niam sortitur, præ omni=
 busq; humiditate exuperat,
 atque ob id, solum uentrem
 subit.

- Subit. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 7. qui citò per uenas distribua-
tur, est necessarius. Comm. in
Apho. 54. lib. 5.
- Lac asinæ inter purgantia
medicamenta omnia mitissi-
mum tràquillissimumq; exi-
stit. Id quoque & lacte o-
mni est humidius, & uen-
trem magis subducit. Com.
4. in lib. de Rat. uict. in mor-
ac. cap. 109.
- Lac asinæ epotum non cogi-
tur: cum eo tamē mellis quid-
piam & salis miscere oportet.
Com. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 29.
- Lac asininum expurgare po-
test, & temperare. Com.
4. in lib. de Rat. uic. in mor-
ac. cap. 13.
- Lac infantis purgatoriū red-
detur, si mulier ipsa, uel ca-
pra, elaterium, uel agrestem
cucumerem, uel quodcunque
medicamentum purgans, uo-
rarit. Com. 5. in lib. 6. Epid.
cap. 35.
- Lacti inest quædam serosa hu-
miditas. Comm. 2. in lib. 6.
Epid. cap. 37.
- Lacte qui indigent, ijs cibis
bonum gignens succum, &
Lacrymæ inuoluntaria imbe-
cillitatem facultatis retentri-
cis significant. Com. in Aph.
52. lib. 4.
- Lacrymæ si inuito defluant,
idq; ob retentricis facultatis
imbecillitatem, signum
est perniciosum. Comm. 1. in
Progn. cap. 10.
- Lacrymæ in egrotantibus,
nonnūquam sequuntur mor-
bosam dispositionem oculi:
interdum uerò oboriuntur,
excernente natura super-
fluum humorem oculi. Com.
5. in lib. 6. Epid. cap. 3.
- Lacrymas uolūtarias per mor-
bos acutos, bonas: præter
uoluntatem uerò erumpen-
tes, malas existere, ex do-
ctrina Hippocratis. Com. in
lib. 6. Epid. cap. 20.
- Lædi minus, qui ex motione
ad quietem subito transeūt,
quàm qui ex quiete ad mo-
tionem demigrant. Com. 2. in
lib.

lib. de Rat. uic. in morb. acu. cap. 53.

Læsionis magnitudo oritur ex magnitudine uirtutis eorum, quæ egrotis administrantur. Comm. 2. in lib. de Rat. uic. in morb. ac. cap. 19.

Læsionem exiguam facile potest corrigere obedientia ægri: at eam quæ adeo magna est, ut extremum discrimen afferat, aut morbum in longum tempus protrahat, non ita possumus in meliorem statum reducere. Com. 4. in li. 6. Epid. cap. 8.

Læsionem grauiorem esse in uictus mutatione, dum ex multa inedia repente plus modico ingeritur: quàm si ex multo cibo ad inediam transmutatio fiat. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in morb. acu. cap. 53.

Læsiones minùs affligunt ualidiores, quàm imbecilliores. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 20.

Læsiones habent corpora affecta: causæ gignunt: signa indicant. Comm. 3. in lib. de

Rat. uict. in morb. ac. cap. 14.

Læsiones grauiores cõtingere, quum prope uigorem erratum sit, quàm si in morborum principijs erretur.

Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 40.

Læue exasperati opponitur. Com. in lib. de Ratio. uict. in morb. ac. cap. 18.

Læue redditur excremētum, aut quòd ex æquo concoctum sit: aut ob adeo uehementem colliquationem, ut nulla ipsius materiæ pars impersa supersit. Comm. 2. in Progn. cap. 21.

Læui opponitur asperum. Cõ. 3. in lib. de Offi. cap. 11.

Læuia præter naturam, exasperanda esse. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 4.

Læuis corporis status, exactæ maris tempestati est persimilis. Comm. 3. in lib. Epid. cap. 29.

Læuitas inest resectis corporibus. ibidem.

Lana sordida quæ à nonnullis dicitur Succida, non modo dolorem mitigat, sed etiã discutit,

- discutit, repellitq;. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 72.
- Laneis fascijs utendum esse, ubi nulla opus est adstrictio-
ne. Præfat. in lib. de Fascijs.
- Λαπαρὴ significat eam par-
tem, quæ inter thoracis, ili-
umq; ossa, consistit. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 70.
- Lapillus cōcretus in renibus,
si angulosus sit, dum ad exi-
tum properat, proximas par-
tes feriens, in causa est, ut
cum lotio excernatur san-
guis. Com. 1. in lib. 6. Epide.
cap. 5.
- Lapis uidetur concretus in
aquis calidis sponte scatu-
riëtibus, & uasis, in quibus
quotidie calfit aqua. Com. 3. in lib. 6. Epi. cap. 15.
- Lapis gignitur in uestica ex
urinæ crasso sedimento in
unum coacto. ibidem.
- Lapis non gignetur in reni-
bus, si quis semper & atte-
nuarit humores, & emol-
lierit ipsorum renum corpo-
ra. Comm. 1. in lib. 6. Epide.
cap. 5.
- Lapis genitus in uestica, non
ex ætatis immutatione, sed
chirurgia duntaxat exter-
minatur. Cō. 5. in lib. 6. Epi.
cap. 26.
- Lapis uesticæ, magisq; nephri-
tis, torquet infantes. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 4.
- Lapidis materia est humorū
crudorum pars crassior, quæ
cum urina in uesticam descen-
dit, cui accedit altera causa,
uehementia nempe calidita-
tis. Com. in Apho. 26. lib. 3.
- Lapidem in uestica concrese-
re à calore qui innatus non
sit. Comm. 3. in lib. 6. Epide.
cap. 15.
- Lapides fiunt, pueris quidem
in uestica, inclinantibus au-
tem ætate in renibus. ibidem.
- Lapidibus gignendis minimè
quidem est causa meatuum
angustia, sed partim fun-
ctionum imbecillitas, partim
crassorum humorum crudi-
tas. ibidem.
- Lapidibus generandis lotij
crassitudo est prima & ma-
xima causa: calor uerò, uel
mediocris, ad hanc materiã
cogendam sufficit. ibidem.

Lapi

- L**apides pueris ob crassitudinem lotij gigni in uestica. ibi.
- L**apides gigni posse in ipsa renum carne, eadem ferè ratione, qua tophi in articulari fiunt morbo. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- L**aryngis amplitudo, amplitudini asperæ arteriæ magna ex parte respondet. Cō. 4. in lib. 6. Epi. cap. 2 4.
- L**aserpitium est acre & æstuosum. Comm. 4. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 26.
- L**aserpitij ingestionem genere in uentre flatulentum spiritum. ibidem.
- L**asitudo omnis afficit musculorum genus: illi autem, quæ ob motus fit improbos, caliditas articulorum est peculiaris. Com. in Apho. 31. lib. 4.
- L**asitudo est triplex, ulcerosa, tensiua, & phlegmonosa. Com. in Apho. 5. lib. 2.
- L**asitudo ulcerosa ex uitiosis humoribus ortum habet: tensiua ex plenitudine: phlegmonosa, ex utrisque coniungitis. ibidem.
- L**asitudo absque motu, non simpliciter lasitudo: sed lasitudo spontanea uocatur. ibidem.
- L**asitudo ulcerosa ob mordentes acresq; succos efficitur. Commen. 2. in Prorrh. cap. 3.
- L**asitudo tensiua fit ob plenitudinem. ibidem.
- L**asitudo phlegmonosa fit tum ob mordentes acresq; succos, tum ob plenitudinem. ibidem.
- L**asitudini laboriosæ, crebrius solent abscessus superuenire, quam spontaneæ. Com. in Aph. 31. lib. 4.
- L**asitudinem uocari ab Hippocrate, affectum corporis, cui tensiuus aut ulcerosus sensus coniunctus sit, si paulillum moueatur aliquis. Cō. 2. in lib. 3. Epid. cap. 5.
- L**asitudines simpliciter dictæ, in multis accidunt motibus. Com. in Aph. 31. lib. 4.
- L**atentia animalia, quum se recondunt, nec plurimo alimento egent, & sine cibo possunt perdurare. Com. in Apho.

Apho. 15. lib. 1.

Latentia animalia, ut quæ neque extrinsecus calfiant, neque intrinsecus, nihil, uel parum dissoluuntur: ac proinde nonnulla alimento non egent, nonnulla paucissimo. Com. in Apho. 52. li. 7.

Lateris æstus cum dolore, signum est phlegmones. Cō. 2. in Prorrh. cap. 31.

Lateris uehemens dolor non uacat periculo. Cō. in Apho. 5. lib. 6.

Lateris uehemens dolor, si pertingat quidem clauiculas, uenæ sectione: si ad præcordia descendat, purgatione indiget. ibidem.

Lateris dolore ex biliosis sputis absque ratione occultato, ægri in insaniam transeunt. Com. 3. in Prorrh. cap. 5.

Lateris uehemens dolor esse non potest, illæsa succingente costas membrana. Comm. in Apho. 5. lib. 6.

Lateris dolor, inquire Pleuritis.

Lauari nullus cōfestim debet à cibi uel potus sumptione.

Com. 3. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 55.

Lauacra obstructions creant ijs, qui in iecinore habent arctos transitus alimenti.

Com. in lib. de Salub. dieta, cap. 12.

Laudari magis peregrina, inusitataq; & incognita, quam assueta, & de quorum usu & utilitate iam constat. Cō. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. acut. cap. 17.

Laxa sunt cogenda astringentibus atque refrigerantibus. Comm. 2. lib. 6. Epid. cap. 1.

Laxiora redduntur nonnulla, quam naturæ modo conueniat, dum citra frigus multo madet humore. Com. 1. in li. 6. Epid. cap. 29.

Laxiora redduntur nervosa corpora, ob humidiores naturam hominis. Com. 1. in li. de Art. cap. 26.

Leges in ciuitatibus existunt sermones quidam: qui agenda præcipiunt: prohibent autem ea quæ non expedit agere. Cō. 2. in li. de Offi. cap. 5.

Legisla

Legislatores eadē poena eos, qui falsò accusant, afficiunt, qua illi quos accusarunt ple=ctendi essent, si damnaren=tur. Gal. contra Iulianum.

Legumina omnia uētre m im=plent, coctūque diffici llima sunt, quæ cruda existunt: fri=xa, flatuosa minùs, sed con=coctioni non minùs renitun=tur. Quæ autem plurimùm cocta sunt, ea existunt mo=deratiora. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 92.

Lens, si ulceribus inflamma=tis, instar cataplasmatism ad=moueatur, uidetur confluen=tes succos refrænare & re=pellere, sua facultate astri=ctoria. Habet præterea ali=quid cōcoquens, suppurāsq;, quod minimè frigidis inest. Com. 5. in lib. 6. Epid. ca. 33.

Lens exiccans cibis existit, non autem frigidus, sicuti neque etiam calidus, sed ex utraque substantia mistus, illa nempe, quæ cohibet, fri=gida & terrea: altera uerò quæ ciet aluum, calida. Vel dicendum est, lentem pa=

rumper declinare ad cali=dus. ibidem.

Lens, milium, & foenū græ=cum, tanquam medicamenta ob quosdam uentris morbos exhibentur, non tanquam nutritura cibaria. Com. 1. in lib. de Ratio. uict. in mor. ac. cap. 12.

Lens cum cortice assumpta, uentris turbationem indu=cit. Com. 4. in lib. de Rat. ui. in morb. acu. cap. 94.

Lentem ex contrarijs consti=tutam esse substantijs: alte=ra, quæ aluum compescit: al=tera, quæ eandem ad excre=tionem stimulat. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 33.

Lenticule solidum corpus uen=trem cohibet: ius autē, ipsum proritat, atque subducit. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 18.

Lenticulam ex aceto præpa=ratam, qui pleuritico in ea morbi declinatione, quæ nihil aliud quàm coctorum expuitionem desyderat, ob=tulerit, is non immeritò lan=guenti ipsi, qui sequenti no=ste

- Et suffocatus est, mortis occasione dedisse est uisus. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 27.
- Lentor sepe sequitur uehementem calfactionem. Com. 2. in Progn. cap. 21.
- Lentorem quendam assequuntur successu temporis, quæcunq; dum coquuntur, à calore alterantur. Com. 3. in li. 6. Epid. cap. 15.
- Lentus humor si consumi medicamentis non possit, ustione absumendus est. Comm. 3. in lib. de Art. c. 67.
- Lepus sine auribus, est genus uinculi, tum fronti, tum paratibus inter frontem uerticemq; sitis, accommodatum. Li. de Fascijs, cap. 23.
- Lepus auritus uinculi est genus, quo gladiatores pluriimum utebantur ad capitis ornamentum. Li. de Fascijs. cap. 30.
- Lepus marinus, si deuoretur, præstare nullam potest utilitatem. Comm. 6. in libr. 6. Epid. cap. 5.
- Lethargicæ febres fiunt ab humore pituitoso acervato in cerebro. Comm. in Aphor. 3. lib. 3.
- Lethargici affectus fiunt à uehementi frigidity cerebri, cui humiditas iuncta sit. Com. in Aph. 3. lib. 2.
- Lethargus fit, quum pituita humectauerit, dilueritque principem animæ sedē. Com. 1. in Prorrh. c. 1.
- Lethargum esse morbum acutum, atq; periculosum. Com. 3. in li. 1. Epid. cap. 1.
- Lethargum cataphoramq; gignit pituitæ copia cerebrum petens. Comm. 3. in Prorrh. cap. 31.
- Lethargum sanat phrenitis. Com. 6. in lib. 6. Epid. c. 8.
- Leuantia non ex ratione, suspecta esse debent. Com. 2. in Prorrh. cap. 16.
- Leucophlegmatie sunt frigidi temperamenti. Com. 3. in li. 3. Epid. c. 70.
- Leucophlegmatijs corpus est molle, & tumidijs quodammodo, ut eo hydropis genere quod leucophlegmatian uocant, affectis. ibidem.

Leuia præter rationem red-
duntur, quæ neq; cum signis
solutionis, neque in diebus
desinunt decretorijs. Com-
menta. 3. in Prognostica, ca-
pite 22.

Lex nulla est transcribenti-
bus posita. Comm. in Apho.
64. lib. 7.

Liber de articulis librum de
fracturis sequitur. Proœmio
Commentarij primi in librū
de Articulis.

Liber κατ' ἰντεγέσιν, perti-
neátne ad Hippocratem,
an ad Thessalum eius filium,
Galenus ambigit. Com. 1. in
lib. de Off. c. 5.

Librum secundum & sextum
Epidemiorum, ex ijs esse,
quos Hippocrates sibi pa-
rauerat: Thessalum tamen il-
lius filium, aliqui de eis ex pro-
pria sentētia inseruisse. Præ-
fatione Cō. 1. in li. 6. Epid.

Librum de uictu salubri non
esse Hippocratis. Com. 1. in
lib. de Rat. uic. in morb. acut.
cap. 18.

Librum de glandularum uni-
uersa natura non esse Hip-

pocratis. Commen. 1. in li. de
Art. cap. 47. *

Librum quintum et septimum
epidemiorum, non esse Hip-
pocratis ueros, sed nothos,
adulterinosq;. Præfatione
Com. 1. in li. 6. Epid.

Librum 2. Prorrheticorum,
non esse Hippocratis. Com.
2. in Prorrh. cap. 17.

Librum secundum de natura
humana, non esse Hippocra-
tis. Cō. 2. in librum de Nat.
hum. cap. 22.

Librorum inscriptiones tum
primū cœptas esse uitiari,
quum Pergami & Alexan-
driæ Reges, ueterum scripta
sibi oblata magnis præmijs
cœperunt remunerare. Cō.
1. in lib. de Nat. hum. c. 51. et
in Proœmio Com. secundi in
lib. de Nat. hum.

Libya est regio calida. Com.
3. in Progn. cap. 40.

Libyæ loca recedētia à mari,
calida esse & sicca. Com. in
Aph. 14. lib. 3.

Lic expurgat hepar, trahitq;
sanguinis facem. Comm. in
Aph. 21. lib. 4.

Lien

Lien alitur melancholico humore, excrementumque ipsius ad uentrem transmittit. Cō. in Aph. 21. lib. 4.

Lien induratus per longos morbos, hepatis affectionem communicat, uniuersoque corpori aquam inter cutem conciliat. Commen. 2. in Progn. cap. 1.

Lienis tumores præter naturam, à melancholicis fiunt et crassis humoribus. Commenta. 2. in lib. 6. Epidem. cap. 41.

Lienis duritiem esse perniciosam, atque diurnam. Commenta. 3. in libr. 1. Epidem. cap. 1.

Lienosis, si alijs quibusdam, purgandi sunt atri humores. Commenta. 4. in libr. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 115.

Lienteria fit ob facultatis retentricis imbecillitatem. Cō. in Aph. 12. li. 4.

Lienteria fit quandoque ob aliquam summam intestinorum partes occupantem exulcerationem. ibidem.

Lienteria dicitur, quum celeriter ea quæ comeduntur, talia deijciuntur, qualia deuorata fuerunt. ibidem.

Lienteria orta ab acritudine humorum, si diutius producatur, transit in dysenteriam. Com. in Aph. 1. cap. 6.

Lienteria orta ab imbecillitate retentricis potentie, omnino fit aut ab intemperatura, quæ ipsorum corporum est dispositio permansens: uel ab aliquo humore in uentriculo et intestinis contento (cuiusmodi existit pituita) ducit originem. ibidem.

Lienteria uelox est ciborum non mutatorum transitus. Commen. 2. in lib. 1. Epidem. cap. 36.

Lienteria est cita deiectio ciborum, qui nullam sunt experti coctionem. Commen. in Apho. 1. lib. 6.

Lienteria orta ab acritudine humorum, cessante humorum malignitate, statim sanatur, astringendi uictus ratione adhibita. ibidem.

Lienteria est uelox exitus co-
mestorum, ac bibitorū, quæ
talia deiiciuntur, qualia de-
uorata fuerunt. *ibidem.*

Lienteria potest fieri, ab acri-
monia humorum, exulcera-
tis secundum superficiem in-
ternam uentriculo & inte-
stinis, idq; facultate nihil per-
pessa. *ibidem.*

Lienteriam ab acritudine hu-
morum ortam, ab ea quæ ob
imbecillitatem fit, distinguit
doloris sensus. *ibidem.*

Lienteriæ causa est imbecilli-
tas uentriculi totius, & in-
testinorum, ob quam susti-
nere cibos nequeuntia, con-
festim ipsos excernunt. *ibi-
dem.*

Lienteriam sanat acidus ru-
stus. *Commen. 6. in libr. 6.
Epid. cap. 8.*

Lienteria laborantes ob fri-
gidum succum, rustus aci-
dos edunt. *Com. in Aphor. 1.
lib. 6.*

Lienteriæ sunt ueloces, & si-
ne aliqua transmutatione,
ciborum excretiones, aut
propter ulcerationes in sum-

ma parte uentriculi, aut ul-
cus intestinorum, uel pro-
pter facultatis retentricis
imbecillitatem. *Com. in Aph.
22. lib. 3.*

Lienteriæ fiunt, hæ quidem
à pituita frigida: hæ à sola
intemperie: hæ ab ulcero-
sa dispositione. *Commenta-
rio in Aphorism. 30. libr.
tertij.*

Lienterias fieri facultate re-
tentrice imbecilliori reddi-
ta. *Commen. 3. in lib. 3. Epid.
cap. 53.*

Ligamentum est corpus exan-
gue, nullam possidens cauita-
tem, & ab ossibus enatum.
*Commen. 1. in 6. li. Epidem.
cap. 1.*

Ligamenta oriuntur ab ossi-
bus, nervisq; sunt robustio-
ra. *Commen. 3. in li. de Art.
cap. 9.*

Ligamenta hærent ossibus.
*Commen. 3. in lib. de Fract.
cap. 57.*

Ligamenta uocantur ligan-
tes nerui. *Commentario 4.
in libr. de Articul. capite
42.*

Liga

Ligamenta, quàm caro, tardius inflammari incipiunt, tardiusq; ad consistentiam inflammationis perueniunt, ac seriùs etiam sanantur. *Commen. in Aphorism. 49. lib. 6.*

Ligamēta esse exanguia, ori-
riq; ab ossibus, esseq; nervis
similia: minimè tamen cor-
pus ab ipsis moueri, pro uo-
luntatis imperio. *Com. 4. in
li. 6. Epid. cap. 7.*

Ligamenta uocat Hippocra-
tes nervos. *Commentario
3. in lib. de Fracturis capite
57. 58.*

Linamenta imponuntur ua-
sis profundentibus sangui-
nem: interdum quidem so-
la: interdum medicamento
aliquo delibuta: quæ qui-
dem adhærere debent diu-
tius. *Commenta. 2. in lib. de
Offi. c. 23.*

Linea recta super aliam item
rectam perpendiculariter
constituta, duos utrinque
angulos, inuicem inter se
æquales absoluit: quorum
uterque est rectus. *Commen-*

tario 3. in lib. de Officina,
cap. 20.

Lingua tum ex uasis, tum ex
glandulis, cognatam humi-
ditatem sortitur. *Commen-
tario 1. in Prorrhetica, ca-
pi. 3.*

Lingua ut sicca simul &
densa sit, fieri non potest.
ibidem.

Lingua densa & aspera, sic-
citatibus immoderate est no-
ta: quare ardentibus su-
peruenit febribus. *ibidem.*

Lingua si fuerit impura, ex-
crementisq; imbuta, pro
excrementi natura, ipsi cibi
saporem representabunt re-
dundantium in ea humo-
rum, si id quod gustandum
offertur, expers sit cuius-
cunque qualitatis fortioris.
*Commenta. 5. in lib. 6. Epid.
cap. 17.*

Lingua sola quibus est reso-
luta, possunt interdum cla-
mare altissimè, tamen lo-
qui non ualent. *Commenta-
rio 3. in lib. 3. Epidemion,
cap. 74.*

Lingua non mutat colorem

ratione aliquorum humo-
rum, nisi ij aut in uentricu-
lo contineantur, aut præ ue-
hementi calore fusi, atque
in spiritum uersi, in sublime
ferantur. *Commen. 5. in li. 6.
Epid. cap. 14.*

Lingua aspera redditur, ob
immodicam siccitatem: ni-
grescit autem, ob calorem
immoderatum. *Comm. 4. in
lib. de Rat. uic. in morb. acu.
cap. 4.*

Lingua non uocale infirmen-
tum, sed dialecticum, hoc est,
sermocinatum, existit. *Cō.
1. in Prorrh. c. 3.*

Lingua, quum habeat uenas
ampliores, substantiaq; ra-
ra et spongiosa constet, alijs
particulis, quæcunque duræ
denseq; fuerint, promptius
suscipit intra se succos sero-
sos, ab eisq; instar lanarum,
inficitur. *Commenta. 5. in li.
6. Epid. c. 14.*

Lingua euidentissimè dulcem
saporem percipit. *Comm. 3.
in lib. de Rat. uic. in morb.
acut. cap. 11.*

Lingua imbuta flaua bile, iu-

dicat omnia esse amara: si
salsa pituita imbuatur, salsa:
si acida, acida. *Commen. 1. in
li. de Off. cap. 3.*

Lingua, perinde ac urina, hu-
morum dispositiones indi-
cat. *Comm. 5. in lib. 6. Epid.
cap. 14.*

Linguae non modò color, sed
gustatoria etiam facultas,
qua nimirum prædita est,
exuperantes indicat succos.
*Commen. 5. in lib. 6. Epide.
cap. 17.*

Linguae talia apparent esse,
quæ ab ipsa gustantur, qua-
les sunt succi, quibus est de-
libuta. *ibidem.*

Linguae conuulsiones, siccita-
tem musculorum ipsius, unà
cum capite affectorum, con-
sequuntur. *Com. 1. in Prorrh.
cap. 19.*

Linguae musculi à cerebro
suos nervos suscipiunt. *Com-
mentario in Aphorism. 32.
lib. 6.*

Linguae adustio, iccinoris ca-
lidam dispositionem signi-
ficat. *Com. 1. in lib. 3. Epide.
cap. 4.*

Ling

Linguam pallescere ex bile.
Commen. 5. in lib. 6. Epidem.
cap. 14.

Linguam tinctam ceu quada-
dam fuligine, haud quidem
esse exitialem. Commenta-
rio in lib. 3. Epidemion, ca-
pi. 83.

Linguam esse instrumentum
elocutionis. Commentario se-
cundo in lib. 1. Epidemion,
cap. 78.

Lingua oblesā, balbuties, ble-
sitasq; contingit. Commen-
tario 1. in Prorrhetica, ca-
pite 3.

Lingua existente admodum
humida ex natura, uentri-
culum talem esse par est.
Commentario in Aphorif.
32. lib. 6.

Linguae obtremiscunt, ob fa-
cultatis animalis imbecilli-
tatem: estq; id signum non
constantis mentis. Commen-
tario 1. in Prorrhetica, ca-
pi. 20.

Linguae, ut pallidae à pallida
bile, ab atra atrae, atque à
sanguine rubrae, ita ex pi-

tuita redduntur albæ. Com-
men. 5. in lib. 6. Epidemion,
cap. 14.

Linguae redduntur nigrae ab
atra bile: aridae, ab aduren-
te febre. ibidem.

Lini semen siccare & refri-
gerare est natum. Commen-
tario quarto in libr. de Rat.
uict. in morbis acutis, capi-
te 113.

Lini semen molliet absque ma-
nifesto calore. Commentario
4. in lib. de Rat. uic. in mor.
acu. cap. 49.

Linteum latius corrugatur,
& à parte ubi rugas con-
trahit, laxius redditur: &
proinde non amplius aequè
firmiter subiecta corpora
continet. Comm. 1. in libr. de
Fract. cap. 36.

Lintea & splenia injici con-
suevere, ut ossa restituta
in sua sede permaneant:
praesertim ubi locus est a-
deò inaequalis, ut non ad-
mittat ferularum appositio-
nem. Commenta. 2. in libr. de
Fract. cap. 13.

- Lintea sicca, partes quibus iniiciuntur, constipant, atque in eis calorem adaugent, ac proinde ad affectam partem humores è locis uicinis attrahunt. Commentario 2. in lib. de Offic. cap. 25.*
- Linteorum mundities confert ad discutiendum humorem in lesa particula delitescen- tem. Commenta. 3. in libr. de Off. cap. 30.*
- Linteis utendū esse, ubi astrin- gendum est. Præf. in libr. de Fascijs.*
- Lintea fractis ossibus apta, esse imbuenda simplici ce- rato humido, aut picato, aut uino nigro & auste- ro. Commen. 2. in lib. de Off. cap. 25.*
- Lippitudinem curari aluo cly- steribus, purgationibusque subducta. Commen. in Apho. 17. lib. 6.*
- Lippitudines tenues oculis excidunt, ac mox siccescunt, in acutis morbis quàm ari- dissimis, si uires infirmæ sint.*
- Commen. 1. in lib. 6. Epide. cap. 22.*
- Lippitudines tabidæ in im- modicis siccitatibus aëris fiunt, facta ipsa pupilla an- gustiore, & exiccatis hu- moribus à quibus distende- batur. Commen. in Aphorif. 16. lib. 3.*
- Lippitudines infestant ferè omnes, repleto capite, qui- busdam exceptis, quibus oculi præualidi sunt. Com- mentario in Aphorism. 11. lib. 3.*
- Lipyria febre infestante, per- frigerari extrema, internis incalescentibus. Commenta- rio 2. in Prognostica, capi- te 4.*
- Lithargyrus, si uoretur, nul- lam præstare potest utili- tatem. Commentario sexto in libr. 6. Epidemion, capi- te 5.*
- Liuescere extrema, signum esse, quòd extinguatur ca- lor natiuus, qui à corde ema- nat. Com. 2. in Prognostica, cap. 8.*

Liui

- Liuida apparet caro circum-*
stans, in maximis ossium pu-
trilaginibus, extincto in ea
natiuo calore. Com. in Aph.
2. lib. 7.
- Liuidus color sanguinis, in*
ea, quæ fit à rubido ad ni-
grum, transmutatione, me-
dium obtinet. Com. 2. in lib.
de Rat. uist. in mor. acut.
cap. 10.
- Liuidus color, prauus semper*
existit. Com. 1. in lib. 6. Epi.
cap. 28.
- Liuidus color, medius quo-*
dammmodo est inter prorsus
atrum, & aliquem floridū:
cuiusmodi sunt in primis
ruber & flauus. Fit autem,
quum floridus color in atrū
abit. Com. 2. in lib. de Fract.
cap. 32.
- Liuires ex refrigeratione*
fiunt. Com. in Aph. 17. lib. 5.
- Loco idoneo egent chirurgus*
& instrumenta, ut commo-
dè operari possint. Com. 1. in
lib. de Offi. cap. 6.
- Locus sumi pro membris à*
Medicis. ibidem.
- Longitudo corporis, ut est li-*
beralis iuuentæ, sic senectū-
ti inutilis. Com. in Aph. 54.
lib. 2.
- Longum propriè dicimus cor-*
pus, quod sola longitudine
mediocritatem excellit. ibid.
- Lora humida & mollia, faci-*
le & citra damnum tendun-
tur: duriora uerò, & ari-
diora, rumpuntur. Com. 3. in
lib. de Offi. cap. 23.
- Lora inungūt, qui eis ad cur-*
rus utuntur. Com. 3. in lib. de
Art. cap. 30.
- Λόγδεσις est peruersio spi-*
næ in anteriorem partem.
Com. 3. in lib. de Arti. ca. 2.
- Lucius Imperator mimos uo-*
cabat eos, qui radebantur
caput. Com. 4. in lib. 6. Epi.
cap. 9.
- Lumborum uertebrae, in ho-*
minibus quidem, quinæ tan-
tum existunt: in simijs au-
tem, ut in animalibus cete-
ris, senæ. Comm. 3. in lib. de
Arti. cap. 45.
- Lumbrici lati generatio con-*
tingit rariùs, qui & longis-
simus est, & saepe per tota
extenditur intestina. Com.

- in Apho. 26. lib. 3.
Lumbricorum rotundorum genus quoddam in supernis magis intestinis gignitur: adeò ut ad ipsum etiam interdum uenter repant. ibidem.
- Lumbricos** cum excrementis deici. satius est, quam si per superna eiiciantur. Com. 2. in Prognost. cap. 18.
- Lumbricos** gigni proportionatè alijs animalibus, quæ ex putredine oriuntur: eorum tamen generationem sat non esse putredinem solam, sed requiri insignem caliditatem. Com. in Apho. 26. lib. 3.
- Lumen** infestum est oculis laborantibus. Com. 1. in lib. de Offic. cap. 19.
- Lumen commune** est, quo passim utuntur homines, ac præfertim sub dio: artificiosum autem, quod fit accensis lucernis, funabulis, lampadibus, aut id genus aliis: deinde fenestris aut ostijs expansis. Com. 1. in lib. de Offic. cap. 9.
- Lunã** retulit Galenus in Deorum numerum. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 74.
- Lux**, inquire lumen.
- Lucem auersari**, propter imbecillitatem uisoriae facultatis contingit. Com. 1. in Prognost. cap. 8.
- Luxata** cum ulcere ossa, non esse reponenda. Com. 4. in lib. de Arti. cap. 23.
- Luxata mēbra**, quæ reponi non possunt, postea minus aluntur, quia tam uasa, quam muscoli, in ipsis distorta sunt: & quia articuli ipsorum existunt immobiles. Com. 1. in lib. de Arti.
- Luxata membra** quum reducuntur, propellenda esse paulò ultra naturalem statum. Com. 4. in lib. de Arti. ca. 8.
- Luxata membra**, quàm rectissimè esse extendenda. Com. 1. in lib. de Frac. cap. 1.
- Luxatae partes** in adolescentibus quidem, defraudantur augmento: in adultis autem, minimè aluntur. Comm. 3. in lib. de Artic. cap. 97.
- Luxatio** non primaria ratione

tione membrum alimento priuat, sed media distortio= ne uasorum, & instrumen= torum ocio. Com. 3. in lib. de Art. cap. 80.

Luxationis curationē ab ex= tensione esse inchoandam. Com. 1. in lib. de Fract. ca. 6.

Luxatiōes in corporibus qui= dem preditis bono habitu, & corpulentis, ægrius acci= dunt: difficiliorq; etiam re= ponuntur luxata ossa: con= trā uerò in extenuatis præ= ter naturam. Com. 1. in lib. de Artic. cap. 27.

Luxationes difficiles, ac uiol= lentæ repositiones, maxi= mos dolores in musculis ex= citant, qui tandem inflamma= tiones pariunt. Com. 1. in lib. de Arti. cap. 29.

Luxationes eandem, quam fracturæ, deligationem po= stulant. Cō. 2. in lib. de Frac. cap. 53.

Luxationes dici ab Hippocra= te, quum ossa penitus à sua sede exciderunt. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 51.

Luxatis ossibus omnibus est

commune, ut, alterum ex= tremum semper ad locum contrarium illi declinet, in quem alterum excessit. Com. 3. in lib. de Art. cap. 70.

Luxatis articulis quæcunque sunt uiciniora, ea minus au= gentur, minúsq; etiam alun= tur. Com. 3. in lib. de Artic. cap. 88.

Luxatis cum ulcere partibus conferre plurimum perfusio= nes. Com. 4. in lib. de Arti. cap. 24.

M

Acrescentibus red= ditur corpus bilio sum. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 29.

Magnum propriè corpus di= citur, quod longitudine, la= titudine, & profunditate, mediocritatē exuperat. Cō. in Apho. 54. lib. 2.

Mentis uerxi, hoc est, insaniē= tes, sola febre à phreniticis differunt. Com. 1. in Prorrh. cap. 1.

Mala quæ præter rationem eueniunt, feruidanda ualde non sunt. Com. 2. in Prorrh.

cap.

- cap.16.
 Malam anatomici appellant
 eam partem, quæ leuiter ro-
 tunda sub oculis prominen-
 tior est. Commen. 2. in lib. de
 Arti. cap. 1.
- Malam sumi pro maxilla ab
 Hippocrate. Com. 2. in lib.
 de Art. cap. 1.
- Malignis morbis accidit, ut in
 decretorijs diebus aliquan-
 tulum remittantur, moxq;
 ex remissione iterum gra-
 uius insurgant. Comm. 2. in
 lib. 1. Epid. cap. 25.
- Malleoli perperam à nonnul-
 lis uocantur tali. Comm. 2. in
 lib. de Fract. cap. 35. & Cō.
 2. in lib. de Offi. med. ca. 16.
- Malleolorum uenas pertunde-
 bat Galenus, aut etiam po-
 plitum, partibus, quæ infra
 hepar sunt, requirentibus
 sanguinis detractionem. Cō.
 1. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Malum non esse malo curan-
 dum. Com. 3. in lib. 6. Epid.
 cap. 31.
- Mamillarum adenes, quum
 sint albi, & exangues, ex
 sanguine conficiunt humo-
 rem candidum, quale nimi-
 rum est lac. Com. in Apho.
 40. lib. 5.
- Mammæ simul cū menstruis
 augentur. Com. 4. in lib. 6.
 Epid. ca. 27.
- Mammæ cū lacte replētur,
 undiq; & secundum omnem
 dimensionem augentur: at
 lacte exhausto, se ipsis rur-
 sus minores redduntur, im-
 minutæ secundum dimensio-
 nes easdem. Com. 3. in lib. 6.
 Epid. cap. 29.
- Mammæ tenues penuriam san-
 guinis indicant: ut duræ, il-
 lius multitudinem. Comm. in
 Apho. 53. lib. 5.
- Mammæ solidas in prægnan-
 tibus esse omnium commen-
 datissimas: utpote existentes
 medias inter flaccidas, &
 renitentes. Com. in Apho.
 52. lib. 5.
- Mammis influit plus humoris
 ad conficiendum lac, octauo
 & nono conceptionis men-
 se, quando abundanter op-
 pletæ sunt communes uenæ
 mammarum, & uteri. Com.
 in Apho. 39. lib. 8.

Mam

Mammis influit magna collu-
uies humoris ad lac gignen-
dum, quando uel muliere,
non existente grauida com-
munes uenæ mammarum &
uteri ob retentionē mēstruo-
rum mirum in modum op-
plentur. *ibidem.*

Manducatorij musculi dicun-
tur ij duo, qui latis inferioris
maxillæ partibus sunt an-
nexi, utrinque nimirum al-
ter: atq; inter mādendū cir-
cumagunt ipsam maxillam.
Com. 2. in lib. de Art. cap. 3.

Mangones summis digitis at-
trahentes cutem, considerāt
quantum illa à subiecta car-
ne recedit: atq; eatenus spe-
rant se gracilia corpora
refecturos, quatenus cutis
trahenti cesserit. *Com. 3. in
lib. 6. Epid. cap. 29.*

Mania est mentis oblaesio, om-
nino absque febre accidens.
Com. 3. in lib. 3. Epid. ca. 45.

Maniæ solent accidere seni-
bus, ob imbecillitatem natu-
ræ, quæ excernere uomitu,
uel profluuio sanguinis, ex-
crementa cōtenta in capite,

nequit. *Com. 2. in lib. 1. Epi.
cap. 59.*

Maniam aliquando uarices
sanarunt. *Com. 2. in lib. 6.
Epid. cap. 14.*

Manias uocari ab Hippocra-
te deliria citra febrem. *Cō.
2. in lib. 1. Epid. cap. 59.*

Manna est puluis ex concus-
so thure collectus. *Com. 2. in
lib. de Art. cap. 42.*

Manfuetudinis morbi permuta-
tiones, in ijs contingunt af-
fectibus, qui fiunt ex copia,
uel qualitate malignorū hu-
morum in aliam aliā partē
transfluentium. *Comm. 1. in
Prorrh. cap. 12.*

Manfuetudinem morbi im-
mutari, significat facultatem
à morbo uinci. *ibidem.*

Μαντική, hoc est, uaticinatio,
cōprehēdit sub se τὸν οἰω-
νιστικὸν, καὶ τὸν ἱεροσκοπικόν.
*Com. 1. in lib. de Rat. uict. in
morb. ac. cap. 16.*

Μαντική, hoc est uaticina-
tionem, uocari ab Hippo-
crate οἰωνιστικὸν, hoc est
scientiam augurādi ex auuū
uolatu. *ibidem.*

Man

- Manticam duplicem è collo suspensam nos gestare, ait Aesopus: unam antè, alienorum, alteram pòst, nostrorū uitiorum plenam: ac proinde errata aliena uidere nos: propria autem, non cernere. Com. 2. in Prorrh. cap. 13.*
Manus extrema pedi proportionē respondet. Comm. 2. in lib. de Fract. cap. 8.
Manus dextra in mulieribus est etiam natura debilis. Cō. in Apho. 43. lib. 7.
Manui extremæ ossa in uniuersum insunt 27. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 8.
Manui uniuerse cum crure magna est in partibus similitudo. ibidem.
Manum utranque esse pariter exercendam chirurgis, ut dextri quidem oculi suffusionem, dextra: sinistri autem, sinistra, ungere possit. Com. 1. in lib. de Offic. cap. 23.
Manum extremam in cubiti fractura paulò altiore tenendam esse, quàm ipsam iuncturam cubiti. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 22.
Manuum nerui ex medulla ceruicis oriuntur. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 2.
Manuum musculorum motores nerui, è primo intercostali, & uertebri ei incumbētibus, enascuntur. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 4.
Manuum porrectiones, propter uitiatam motionem exoriuntur. Com. 4. in lib. de Ra. uic. in morbis ac. ca. 26.
Manibus deducuntur nerui ab ea spinalis medullæ regione, quæ iuxta sextam, septimā, & octauam uertebra est. Com. 1. in lib. 3. Epid. ca. 4.
Manibus inseruntur nerui, ex primo & secundo interstitio supremarum costarum thoracis delati. Comm. 4. in lib. 6. Epid. cap. 4.
Manibus nerui inserti, ab spinali medulla, quæ in collo est, oriuntur. Com. 1. in lib. de Arti. cap. 48.
Manus condolescere supremis thoracis partibus, quæ uidelicet ad primum, aut secundum costarum interstitium

- tium pertinent, malè affe-
ctis. Com. 4. in lib. 6. Epid.
cap. 4.
- Mare ambit terram. Com. 3.
in Prog. cap. 5.
- Mari semper adesse fluctus,
maiores, minoresue, licet
interim ob paruitatem non
percipiantur. Commentar.
3. in librū tertiū Epidemion,
cap. 1.
- Mares in dextris matricis
partibus gigni. Commentar.
4. in librum sextum Epi-
demion, cap. 27. & Com. in
Apho. 38. lib. 5.
- Mares, quòd calidiores sint,
citiùs formari, & moveri,
foeminis. Comm. 2. in lib. 6.
Epid. cap. 44.
- Mares solidiores, & calidio-
res, & magis sanguineos,
euadere foeminis: quòd ute-
ri dextra pars, in qua con-
cipiuntur, talis etiam exi-
stat. Commen. 2. in lib. 6.
Epid. Cap. 45.
- Masculus calidior est foemi-
na: id quod ostendunt tum
ampliores in eo uenæ, tum
color: nigriores siquidem
- masculi foeminis sunt. Com-
mentar. 2. in librum sextum
Epidem. cap. 43.
- Masculum gigni ob calidio-
rem temperiē, quæ illi statim
à principio obtigit. Com. in
Apho. 48. lib. 8.
- Masculos in dextris uteri
partibus reperiri potiùs,
quàm in sinistris. Com. 2. in
lib. 6. Epid. cap. 43.
- Materia una sæpe tum cibi,
tum medicamenti uim obti-
net. Com. 1. in lib. de Rat. ui.
in morb. ac. cap. 44.
- Materiam primam esse inge-
nitam, perpetuam, subic-
tamq; omnibus quæ gignū-
tur, intereūq; Gal. in Pro-
cenio Commentariorum in
libros de Natura humana.
- Materiæ uocantur ea, qui-
bus in arte medicā utimur
circa corpora tum sana,
tum ægra. Com. 4. in lib. 6.
Epid. cap. 19.
- Matrix cognata est recto ix-
testino. Com. in Aph. 27.
lib. 7.
- Matrix, inquire Vterus.
- Maturatio morbi, est conco-
ctio

etio quedam eorum, quæ præter naturam, sunt. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 44.

Maturationem moliuntur omnia mediocriter calida, tum fomenta, tum cibi, tum cataplasmata, adeoq; frictio modica, & balneum. ibidẽ. Maxilla inferior elabi ex propria dearticulatione non potest, nisi cornix infra iugale os decidat. Cõ. 2. in lib. de Artic. cap. 2.

Maxilla inferior quidem, ex duobus osibus constat exactè ad summum mentũ commissis: superior uerò, ex pluribus, per coarticulationem connexis. Comm. 2. in lib. de Arti. cap. 31.

Maxilla inferior quidem, mouetur: superior autem, est destituta motu. Com. 2. in lib. de Arti. cap. 2. & 5.

Maxilla inferior ad mentum est iuncta. Com. 2. in lib. de Art. cap. 16.

• Maxilla ægrè luxatur, raroq; excidit, nisi dum os inhiat quàm maximè. Comm. 2. in lib. de Arti. cap. 9.

Maxillæ fractæ deligatio non multum prodest, ac permolestæ est, quòd os illud semper absque uelamento esse soleat. Com. 2. in lib. de Art. cap. 23.

Maxillæ quatuor præcipui musculi, à tertia mollium neruorum copula suos neruos recipiunt. Com. 2. in lib. de Artic. cap. 18.

Maxillæ inferioris articulus ante alias partes commissione tentatur: plagæq; illi inflictæ, soporem inducunt, quòd quæ ad illum pertinet, proxima sint initio neruorũ. Cõ. 2. in lib. de Arti. c. 7.

Maxillæ musculorum tensio, uel affectus alius præter naturam, soporem inducit. Cõ. 2. in lib. de Arti. ca. 19.

Maxillæ inferioris capitibus annexos esse musculos temporales, uel manducatorios. Com. 2. in lib. de Arti. cap. 3.

Maxillam inferiore alij musculi aperiunt, alij claudunt. Com. in Prorrh. cap. 11.

Maxillam inferiorem tendentes musculi, existunt quatuor: duo

- duo quidem, à temporibus
 orti, duo autem ab alaribus
 cavitatibus: qui quidem om-
 nes, excidente maxilla, labo-
 rant plurimum, cerebroque
 suum affectum communicat.
 Com. 2. in li. de Art. c. 18.
- Maxillam raro luxari. Com.
 2. in li. de Art. c. 1.
- Maxillarum contractio, con-
 uulsionis est symptoma. Cō.
 4. in lib. de Rat. uic. in mor.
 ac. cap. 26.
- Maça parum nutrit. Com. 3.
 in lib. 6. Epid. c. 2.
- Meatus excretorios superflui
 tatum, esse aperiendos. Com.
 2. in lib. 6. Epid. cap. 32.
- Medendi ratio procedit ab
 obseruatione affectuum, cau-
 sarumq; unde illi oriuntur:
 ac dein cōprobatur per ex-
 perientiam. Com. 3. in lib. 6.
 Epid. cap. 29.
- Mediam uenam, hoc est confla-
 tam ex axillari, & humera-
 ria, secandā esse, in pleuriti-
 de, ubi neq; axillaris, neq; il-
 le quæ ab ea deducuntur, ap-
 parēt. Cō. 2. in li. de Rat. uic.
 in mor. ac. c. 10.
- Medicam artem uniuersam in
 dignoscendis affectibus, pro
 scopo habere similitudinem
 atq; dissimilitudinem, quam
 ægri cum sanis habent, eorū
 inuentionem atq; iudicium
 ex eis sibi comparātem, quæ
 sensui & intelligentiæ eui-
 dentia sunt. Com. 1. in lib. de
 Offic. cap. 5.
- Medicamentum attrahit, na-
 tura humores expellit. Com.
 in Aph. 22. lib. 1.
- Medicamenta singula pro-
 prium sibi attrahunt humo-
 rem. ibidem.
- Medicamenta exitialia, ut
 mandragora, papauer, atq;
 cicuta, quantitate duntaxat
 nocent. Commen. in Aphor.
 17. lib. 2.
- Medicari apud Hippocratē,
 est uti medicamento purgan-
 te. Cō. in Aph. 1. li. 4.
- Medica ars medicis dignitate
 antecellit. Comm. 5. in lib. 6.
 Epid. cap. 1.
- Medicina ipsi naturæ ancilla-
 tur. ibidem.
- Medicinæ tres partes sunt,
 diætetice, pharmaceutice,

- & chirurgice. Com. 1. in lib. de uic. Rat. in mor. ac. c. 6. *Medicus sic omnia peragat, ut agro ipsi grata esse uideantur. Cō. 4. in li. 6. Epid. c. 9.*
- Medicinæ finem esse, id quod per se ab ijs, qui eam artem exercent, expetitur. Com. 1. in li. de Offic. c. 1. *Medicus unguium scabie, aut morbo articulari laborans, si inuisat agrum, longè turpissimum esse. ibid.*
- Medicinam non esse artem coniecturalem. Commen. in Aph. 1. lib. 1. *Medicus debet uitare solœcismos, & barbarismos, si colloquatur cum erudito agro: quum inde contemnatur ab ægrotantibus. ibidem.*
- Medicus studiosus humanæ salutis, ab aura quidem populari non uincitur: curat tamē, ut apud uulgus fiat plurimi, quò maior ipsi, ab ægris fides habeatur. Com. 2. in lib. de Off. c. 1. *Medicus ægris debet aliquando permittere quæ non admodum noxia sunt, si uehementer ea cupiant, & nisi concedantur, sint medicum ipsum osuri. Com. 4. in libr. 6. Epid. cap. 8.*
- Medicus debet esse æmulus simul & minister naturæ. Commen. 2. in lib. 1. Epidem. cap. 45. *Medicus debet habere omnes sui corporis partes, quæ sub ægrorum aspectum cadunt, quàm mundissimas, admodumq; nitidas uestes. ibidem.*
- Medicus debet cum ægri familiaribus colloqui, & de decubitu, & de ædibus, & de cubiculo, & de molestiis extrinsecus aduenientibus: quorum omnium illi est habenda ratio. Comm. 2. in libr. 6. Epid. cap. 42. *Medicus ut se debeat habere erga ægros, inquire Aegro. Medicus eam figuram corporis, tam sedēdo, quàm introcundo, tueatur, quæ neq; humilis & contemptibilis sit, neque fastu & arrogantia tumens,*

tumens, inflatūe, esse uideatur. *Commenta. 4. in libr. 6.*

Epid. cap. 9.

Medicus, dum humanus, modestusq; & iucundus, uideri cupit, grauitatem etiā tueatur. *ibidem.*

Medicus debet cauere, ne inuisat ægrum intempestiue, aut temerè, & cum multo strepitu, aut uoce magna, aut incessu, aspectiue, aut aliquo id genus alio, indecoro. *ibidem.*

Medicus debet curare in primis, ut ægris commodet: sin minus, certè ne incommodet. *Commenta. 2. in libr. 1. Epidem. cap. 50.*

Medicus debet artis opera incipere à cognitione affectuum, ea quæ in ægro apparent, cum illis quæ in sanis conspiciuntur, conferendo, animaduertendoq; tum similia, tum dissimilia. *Commenta. 1. in lib. de Officina, cap. 4.*

Medicus quo nobilius habet subiectū, eò absolutius quàm ceteri artifices, debet fungi

suo munere. *Præfatione in lib. de Fascijs.*

Medicus non solum utiliter, sed mundè etiam, & eleganter, mederi debet. *ibidem.*

Medici officium est, à familiaribus ipsius ægri sciscitari, ecquibus ille oblectetur, eaq; præcipere, ut in cubiculum, ubi decumbit, inferantur. *Commenta. 4. in libr. 6. Epid. cap. 8.*

Medici ministri sunt herbarij, unguentarij, coqui, cataplasmatum confectores, fomenta administrantes, præterea, qui clysmos iniiciunt, qui scarificant, qui uenas sciunt, quiq; cucurbitulas affigunt. *Commen. 5. in libr. 6. Epid. cap. 1.*

Medici mores, egrotantis moribus quodammodo accommodantur. *Com. 4. in libr. 6. Epid. cap. 9.*

Medico multæ aliæ artes materias idoneas præparant, ut & ipse naturæ, unà cum nonnullis alijs ministris. *Commenta. 5. in libr. 6. Epidem. cap. 1.*

Medicum debere persuadere ipsis aegris, morbum esse maiorem, quàm sit, ne fortè accusetur ab illis, nisi citò fuerint curati: & ut exquiritam uictus rationem obtemperantes obseruent, ampliolemq; largiantur mercedem, dum se à magnis affectibus crediderint liberatos. Commen. 5. in li. 6. Epi. cap. 13.

Medicum ut non oportet se talem præstare, qui odio dignus laboranti uideatur, ita quoque ut nec contemnendus. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 9.

Medicum nisi aeger, ceu Deū, suspiciat, & admiretur, eius iussis minimè obtemperabit. ibidem.

Medicum illustrant artis opera: minimè autem uocularū argutiæ. Comm. 3. in libr. 1. Epid. c. 5.

Medici qui in morbis periculosus reddit egros confidentiores, quàm par sit, in longè maiorem consternationem animi sequētibus diebus eos

coniiciunt, dum morbus uel deterior euadit, uel longior, præter medicorū promissa. Cō. 2. in li. 6. Epid. c. 42.

Medici nonnulli plerunq; obsecundant egrorum uotis, indulgentq; eorum cupiditatibus, ut plus lucri assequantur. Cō. 4. in li. 6. Epid. c. 8.

Medicis dignitate antecellit ars, per quam medici fiunt. Com. 5. in li. 6. Epid. c. 1.

Medicos illos plerunque multò melius mederi, qui nihil præmeditantur. Com. 1. in li. de Fract. cap. 4.

Medicos ab euidenter offendentibus abhorrere oportet. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. c. 13.

Medulla spinalis est naturaliter frigida, & propter substantiæ mollitiem facile alterationem suscipit. Comentario in Aphorism. 69. lib. 5.

Medulla spinalis, præter duas illas, tenuem & crassam, membranas, quibus inuoluitur non secus ac cerebrum, habet etiam aliam crassiorem,

- rem, ne in motionibus ipsis ab spinæ ossibus collidatur. Comment. 3. in lib. de Arti. cap. 30.
- Medullæ spinalis duæ priores tunicæ, à membranis cerebri contegentibus auctunt originem. Tertia uerò quæ illas extrinsecus ambit, ab osse capitis, ubi cum prima uertebra iungitur, exoritur. Ac duæ quidem priores, eundem usum medullæ, præstant, quem illæ cerebro. Comment. 3. in lib. de Artic. cap. 33.
- Medulla dorsali affecta, corporis sensus inerit partibus illis, quæ ab affecto loco recipient nervos. Comment. 2. in Prorrh. c. 7.
- Melancholiæ sunt auxilio hæmorrhoides. Com. 5. in li. 6. Epid. cap. 8.
- Melancholiam sæpe hæmorrhoides sanarunt. Commentario secundo in li. 6. Epid. cap. 14.
- Melancholia corripitur solitis purgabat Galenus non uere tantum, sed etiam autumno.
- Commentario in Apho. 47. lib. 5.
- Melancholiæ ab hæmorrhoidibus solent iuuari. Com. 5. in li. 6. Epid. ca. 25.
- Melancholiæ fiunt ab atra bile. Com. in Aph. 22. lib. 3.
- Melancholica ecstasis uehemens atq; ferina, est illa, quæ diluente cerebrum assata flaua bile, nascitur. Comm. 1. in Prorrh. cap. 14.
- Melancholicæ euacuationes per aluum, sæpe produci solent, noxiæq; laboranti existunt. Comment. in Aph. 43. libr. 6.
- Melancholicus sanguis, si perierit cerebrum, alienationem ferinam facit. Com. 3. in Prorrh. cap. 31.
- Melancholicus humor in sanguine, talem consistentiam sortitur, qualē in uinis fex. Com. in Aph. 11. lib. 6.
- Melancholicus humor neq; irritat, neq; mordicat, nisi exustus, aut putrefactus fuerit. Com. in Aph. 56. lib. 6.
- Melancholicus humor oritur nunc quidem à crasso san-

guine:nunc uerò, à flaua bile uehementer affata. Com. 3. in Prognostica, cap. 28.

Melācholici sunt salaces, quòd in eorum præcordijs non parum flatulenti spiritus colligatur. Commen. 3. in lib. 6. Epid. cap. 12.

Melancholicorum est propriū tacere. Com. 3. in li. 3. Epid. cap. 86.

Melancholicis est familiarissimus timor. Comm. 3. in li. 6. Epid. cap. 12.

Mel, quanquàm omnium dulcissimum sit, amarum tamen longa coctione redditur. Cōmen. 3. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 2.

Mel inter omnes humores bilefcit maxime. ibid.

Mel in acutis morbis bilefcit. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. ca. 13.

Mel est calidius quàm aut māna, aut gummi. Com. 2. in li. de Arti. cap. 42.

Mel est pingue. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 3.

Mel uomitum excitat. Com. 2.

in li. de Art. ca. 48.

Mel, si plus æquo incalescat, est bili gignendæ materia. Cō. 5. in li. 6. Epid. c. 14.

Mel facile bilefcere. Com. 4. in li. de Rat. uic. in morb. acu. cap. 5.

Melle ob dulcedinem delectantur tum uiscera, tum uenter: quo fit, ut tum citius, tum raptim, ipsum eliciant. Com. 3. in li. de Rat. uic. in morb. ac. cap. 11.

Melicratum adeò supinat languetium stomachum, ut subuersum sibi esse existiment. Comm. 1. in li. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 18.

Melicratum ad crassorum humorum expuitionem est conuenientissimum. Cō. 3. in lib. de Ratio. uict. in morb. acut. cap. 2.

Melicratum magis cōfert siticulosis, quàm oxymel. Com. 1. in li. de Rat. uic. in morb. ac. cap. 43.

Melicrato solo est utendum, quibus non ultra primam septimanam producuntur uigor & iudicatio: idq; forti existen

- existente natura. Comm. in Apho. 4. lib. 1.
- Melicrato, in quo sit deco-
ctū aliquid hyssopi, uel ori-
gani, uel tragorigani, uel
thymi, uel pulegij, uti possu-
mus ad preparandos humo-
res purgandos in principijs
acutorum morborum. Com-
mentario in Apho. 2 4. lib. 1.
- Melædones, inquire Mæro-
res.
- Membrum integrè ualens, tan-
tū indiget ut alatur: exte-
nuatum, ut reficiatur. Com.
3. in li. de Offi. cap. 32.
- Membrum unum si per uincu-
la defraudetur suo sangui-
ne, totum sanguinem conflue-
re in alterum ei coniugatum.
ibidem.
- Membrum quodcunq; eo in ha-
bitu collocari ab omnibus,
qui minimè dolorificus sit.
Com. 1. in li. de Fract. c. 4.
- Membra omnia luxata, ante-
quàm ad absolutum incre-
mentum peruenerint, mino-
ra efficiuntur. Com. 3. in lib.
de Art. cap. 80.
- Membrana succingens costas,
- pròptius suscipit biliosos hu-
mores, quàm alios. Comm. in
Aph. 23. li. 6.
- Membranam oris, faucium, uen-
tricoliq; esse unam & ean-
dem. Cō. 1. in Prorrh. ca. 30.
- Membrarum substantia est
densa. Comm. in Aphor. 33.
lib. 6.
- Membraneis fascijs utendum
esse in fracturis nasi & ma-
xillæ. Præf. in li. de Fascijs.
- Memoria dicitur illa facultas,
quæ percepta à sensibus, &
mente, recondit, & seruat,
ueluti promptuarium quod-
dam existens, eorum quæ ab
illis reperta sunt: ipsa uerò,
nullius rei naturam inuenit.
Commen. 1. in libr. de Offic.
cap. 4.
- Meninge duriore cerebri uul-
nerata, bilis uomitu reddi-
tur. Commenta. in Apho. 50.
lib. 6.
- Mensem septimum atque no-
num qui affirmant partus
feraces esse: octauum autem
& decimum, abscessuum
præter naturam, quòd men-
se uno partibus naturalibus

sint tardiores, reprehendendos esse. *Commen. 1. in li. 6.*

Epid. cap. 1.

Mensem unum intercalarem coguntur facere, qui Palæstino more annum computant. *Comm. 1. in lib. 1. Epid. cap. 1.*

Menses quibus suppressi sunt, periculum subeunt ne citò febrem incurrant. Redditur præterea eis caput graue, plenumque tum uaporibus, tum humoribus calidis: quo fit, ut earum aliquæ sopore tententur. *Commentario primo in libr. 6. Epidem. cap. 1.*

Menses decolores fiunt, propter miscellam pituitosorum, melancholicorum, & biliosorum humorum, cum sanguine. *Com. in Apho. 36. lib. 5.*

Menses tardantur, si crassiores & difficilius fluentes fuerint humores, qui permiscentur sanguini: anticipant uerò, si humidiores, & tenuiores extiterint. *ibidem.*

Menses fluentes reuellunt san-

guinem ad superna tendentem. *Cō. in Aph. 32. li. 5.*

Menses singuli continent minus, quàm dies triginta: plus autem, quàm uiginti-nouem: diciturque ueteribus mensis, tempus inter duas Lunæ, & Solis coitiones intercedens. *Com. 3. in Progn. cap. 4.*

Menses alijs alijs nationibus sunt. *Cō. 1. in li. 1. Epid. c. 1.*

Menses nō pro Lunæ, sed pro Solis ratione, subducendos esse. *Com. 1. in li. 1. Epid. c. 1.*

Menses unum supra triginta diem continentes, esse Ianuarium, Martium, Maium, Iulium, Augustum, Octobrem, & Decembrem: triginta autem absolui diebus, Aprile, Iunium, Septembrem, atque Nouembrem. *ibidem.*

Menses Palæstinorum supputari ab una coniunctione Lunæ cū Sole, usq; ad aliū. *ibid.*

Menstrua purgatio diu permanet in ijs mulieribus, quibus ex natura tenuis est sanguis. *Commenta. 1. in libr. 6. Epid. cap. 6.*

Men

Menstrua uacuatio, non solum uacuatio est, sed etiam purgatio. Comm. 3. in lib. 3. Epid. cap. 73.

Menstrua fluent parcius, si uenae descendentes ad uterum, uel conuiueant, uel obstruantur, ob crassitudinem sanguinis, uel ob frigus: & si uasa uteri adeo robusta sint, ut non admittant quod influit. Comm. in Apho. 57. lib. 5.

Menstrua profluent immodice, si uasorum ora, quae pertinent ad uterum, ultra modum aperiantur: & si sanguis uel calidior, uel tenuior fiat: uel si totum corpus operimatur sanguinis plenitudine. ibidem.

Menstruas purgationes excitare uolentibus, duplex scopus proponitur: ora quidem uasorum, quae pertinent ad uterum aperire: sanguinem uero extenuare. Comm. in Apho. 36. lib. 5.

Menstruo ex sanguine, continente in se utranque bilem, atque pituitam, gigni omnes

nostri corporis partes. Com. 1. in lib. Hip. de Natu. hum. cap. 18.

Menstruorum suppressio est noxia, praecipue tamen, si supprimantur à partu: quod non abundantia modo suppressio haec, sed insignem etiam humorum pariat prauitatem. Comm. 3. in lib. 3. Epid. cap. 73.

Menstruorum suppressio interdum accidit, tum ob obstructionem uasorum uteri, tum ob sanguinis crassitudinem. Cō. 1. lib. 6. Epid. cap. 6.

Mens dicitur sensus & intelligentia. Com. 1. in Prorrh. cap. 4.

Mentis constantia indicat, ea quae ad cerebrum, inuolucra illius, spinalem medullam, septum transversum, omninoque partes nervosas, pertinent, recte se habere. Com. in Apho. 33. lib. 2.

Mentis oblesio sequitur in temperantias corporis. Cō. 1. in Prorr. cap. 34.

Mentem nobis tributam esse, ad inuentionem eorum quae

- inuestigamus. Com. 1. in lib. de Offi. cap. 4.*
Mente mouetur aliquis, copia biliosorum atque acrium humorum ad cerebrum confluente. Comm. 1. in Proorrh. cap. 15.
Mentiri aliquando debet medici egrotis, ut nimirum ipsos exhilarent. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 8.
Mera appellari ab Hippocrate, quæ natiuum colorem retinent, nullo humore alio confusum. Comm. 2. in lib. 3. Epid. cap. 8.
Merus dicitur humor, dum formam, coloremque syncretum tuetur. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 16.
Merum sanguinem sumi ab Hippocrate, pro uehementer atro. Comm. 3. in lib. 1. Epid. cap. 18.
Merum sanguinem frequentius dici eum, qui niger est, & crassiori natura. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 16.
Mesenterij uinculum ad quasdam uertebras lumborum porrigitur, statim post ipsum
- diaphragma locatum. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 7.*
Mesenterium permeant duæ uenæ, ac totidem etiam arteriæ. ibidem.
Mesenteria intestinorum gracilium, esse continua illis, quæ crassa continent. ibidem.
Meseraicas uenas, ex intestinis, ueluti agris quibusdam, aduehere cremorem ciborum ad uenam portam. Cō. 2. in lib. de Nat. hum. cap. 6.
Metacarpium in manu proportionem respondet plantæ pedis. Com. 2. in lib. de Frac. cap. 8.
Metacarpium superatur à planta pedis, uno osse. ibidem.
Metacarpium constat ex quatuor ossibus. ibidem.
Μεταστασις, hoc est, translatio, aliarum habet principium accessionum. Com. 4. in lib. de Ratio. uict. in morb. acu. cap. 68.
Metus deijcit uires, ac proinde tremorem inducit. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 4.
Metus, inquire Timor.
Milium in edulio siccatur, quo refri

- refrigerat modo. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in mor. acu. cap. 113.
- Milium morfu caret. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 6.
- Milium refrigerare percipitur. Comm. 5. in lib. 6. Epid. cap. 33.
- Minimorum corporum prima notio est penes quantitatem: altera penes qualitatem. Gal. in Præfatione Commentariorum in lib. Hipp. de Natura humana.
- Mixtam affectionem ex cataphora, & uigilia, uel desipientia, efficiet pituita fluabili permixta. Com. 3. in Prorrh. cap. 31.
- Moderata esse conseruanda: quæ modum excedunt, immutanda. Com. in lib. de Salub. diæta, cap. 2.
- Mœrores sunt ueluti solius dolores animi. Com. in Aph. 46. lib. 2.
- Mœrores uehementiores, occultant minores, si quidem non eadem ex re ortum habeant. Cō. in Apho. 46. li. 2.
- Mœrores Poëtæ Græci Μελεδόνες uocarunt, ceu membra edentes: quod uniuersum adipem, & quicquid carnis molle, ac recens concretum est, soluant, & liquefaciant. Com. 1. in lib. de Arti. cap. 31.
- Mœstitia signum melancholice existit. Com. 2. in Prorrh. cap. 13.
- Mœstitia ex manifesta occasione incipiens, dein autem inueterascens, melancholiā indicat. Comen. in Aph. 23. lib. 6.
- Mœstitiam simul cum colore hilari consistere, nō esse impossibile. Com. 2. in Prorrh. cap. 13.
- Mœstitiæ sunt cognatæ timoribus. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 75.
- Molli propriè opponitur durum, renitensq; . Commen. in Apho. 67. lib. 5.
- Mollia corpora faciliè in tres dimensiones, longitudinem uidelicet, latitudinem, & profunditatem, accrementum recipiunt. Commen. 2. in lib.

in lib. 6. Epid. cap. 44.

Mollire pertinet ad solidas partes. Com. 1. in lib. 6. Epi. cap. 5.

Morbus, suæ affectionis auxilia indicat. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 44.

Morbus, est affectio quæ primum functionem lædit. Cō. 2. in lib. de Nat. hum. cap. 1.

Morbus ut protrahatur, crassam requirit, crudamq; humorum materiam. Com. 2. in Progn. cap. 65.

Morbus in abscessum tēdens, ex crudis crassisque humoribus, non tamen exitiosis, oriatur oportet. Comm. 2. in Progn. cap. 65.

Morbus regius, uel arquatus, Lege lēteritia.

• Morbus simplex simplicem curationem desiderat. Com. in Apho. 16. lib. 1.

• Morbus habet quatuor tempora, principium, augmentum, uigorem, atque declinationem. Com. in Apho. 12. lib. 1.

Morbus concoctus quidem, solutionem absque ullo ab-

scessu promittit: perniciosus autem, ne ullum quidem pollicetur abscessum: crudus uerò & diuturnus, minimè tamen malignus, aliquem abscessum portendit. Comm. 2. in lib. 6. Epid. cap. 16.

Morbus quisnam sit, in primis dignoscere oportet: deinde curationem ipsius aspicari. Commen. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 3.

Morbi affectionem non tanquam cibi indicatricem, sed tanquam prohibetricem, contemplamur. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. ca. 44.

Morbum exacerbari est necesse, quum deiectiones non modò nō desinunt, sed etiam in spumosas, syncerasq; mutantur. Comm. 2. in Prorrh. cap. 14.

Morbum esse malignantis naturæ, si cum rectè omnia administrentur, nihilo fiat mitior. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 1.

Morbum esse summè exitialem, dum per initia facies cadauerosæ redditur, absque aliqua

aliqua causa externa. Com.
1. in Progn. cap. 8.

Morbi omnes quum à tēperie
& modo recedant, à simili=
bus locis, temporibusq; gi=
gnuntur: soluuntur uerò, à
cōtrarijs. Cō. in Aph. 3. li. 3.

Morbi longi fiunt à crassis,
lentis, & frigidis succis,
qui non facile concoqui pos=
sunt, sed in affectis particu=
lis hærent impactti. Com. in
Apho. 19. lib. 2.

Morbi à flaua uel atra bile
orti, difficiliores censentur.
Com. 2. in Prog. cap. 46.

Morbi spiritalium instrumen=
torum dicuntur sicci, quum
nihil ab affectis expuitur
partibus. Cō. 1. in lib. de Ra.
uict. in morb. ac. cap. 22.

Morbi qui celerrimè iudican=
tur, quàm maximè inter se
contrarij existunt. Com. 3.
in Progn. cap. 6. & cap. 8.

Morbi inter se differunt cali=
do, frigido, humido, & sicco:
curantur autem remedijs
contrarijs. Gal. in Præfatio=
ne Com. in lib. Hipp. de Na=
tura humana.

Morbi concoctu difficiliores,
ut qui ex crassiori & fri=
gidiore humore consistunt,
per abscessus iudicari asso=
lent: ut per excreationes,
qui à calidiori & tenuiori
humore proficiuntur. Cō.
2. in Progn. cap. 34.

Morbi qui ex humoribus ha=
bent ortum, à robore, uel
imbecillitate expultricis fa=
cultatis oriuntur. Com. 2. in
lib. de Nat. hum. cap. 5.

Morbi communes sortiuntur
communem causam. Com. 2.
in lib. de Nat. hum. cap. 3.

Morbi à calidis orti humori=
bus, si uires robustæ sint,
per excretionem soluuntur.
Cō. 3. in Progn. cap. 24.

Morbi à frigidis orti humori=
bus, si uires infirmæ sint, aut
corrūpūt ægros, aut uix lon=
go tēporis spatio coquuntur.
ibidem.

Morbos mitissimos natura
quàm ocysimè superat: ce=
lerrimè à difficillimis uin=
citur. Com. 3. in Prog. ca. 6.

Morbi sicci dicuntur, in qui=
bus nihil excernitur, aut
per

perquàm aridū excrementum. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 22.

Morbi arteriarum atque uenarum dignoscuntur ex siccitate lingue, & ea, quæ totum corpus occupat, ariditate. ibidem.

Morbi calidi in calidioribus magis gignuntur locis, & minus periculosi existūt. Cō. in Apho. 3. lib. 3.

Morbi omnes diurni, frigidi sunt: unde & magis senibus, quàm iuuenibus, accidunt. Cō. in Aph. 39. lib. 2.

Morbi à coctionis difficultate, & copia crudorum humorum cocti, nullū ab excretionibus consequuntur emolumentum. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 37.

Morbi constant ex principio, augmento, uigore, & declinatione. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 45.

Morbi, qui hyeme emergserint, profligantur æstate: quos uerò produxit æstus, hyeme. Com. 3. in lib. 3. Epid. ca. 71.

Morbi grauißimi sunt, in qui-

bus tum bilis, tum crudi succi, magna copia colligitur. Com. 3. in lib. 1. Epid. ca. 19. & cap. 21.

Morbi extenduntur in longū tempus, propter multitudinem, uel crassitudinem, uel lentorem, uel frigiditatem, humorum gignentium febres. Com. in Apho. 44. lib. 4.

Morbi, qui in diebus imparibus accessionem habent, citius iudicantur: qui uerò paribus, tardius. Com. in Apho. 36. lib. 4.

Morbi cessant, euacuatis, aut transmutatis noxijs humoribus. Cō. in Aph. 60. lib. 4.

Morbi connutriti uocantur, qui diu hominum corpora tenent. Commen. 5. in lib. 6. Epid. cap. 6.

Morborum differentie à tempore sumptæ, tantum sortuntur numerum, quantum dies decretorij. Comm. 3. in Progn. cap. 10.

Morborum sunt omnia genera tria. Com. 1. in Prognost. cap. 25.

Morborum differentie oriuntur

- tur à temperamēto ambien-
tis, propter naturā cuiusq;
& rationem uictus, quam
sanus seruat. Com. 3. in lib.
3. Epid. cap. 9.
- Morborum autores, secundū
Hippocratem, esse quatuor
humores, si maior sit, aut
minor, ipsorum copia: uel ex
propria sede in alienum cō-
migrant. Commen. 1. in lib. 3.
Epid. cap. 4.
- Morborum adscribendæ ge-
neri omnes intēperies, quæ
ludere operationē possunt.
Com. in Aph. 57. lib. 5.
- Morborum species mutantur
pro ratione temporis, æta-
tisq; & naturæ. Comm. 1. in
lib. 1. Epid. cap. 1.
- Morborum alij acuti, alij diu-
turni appellantur. Com. 3. in
Progn. cap. 10.
- Morbos rectè sanare inest
medicis, ex faciendorum co-
gnitione, non ex causæ inue-
stigatione. Comm. 1. in lib. de
Rat. uict. in mor. ac. cap. 13.
- Morbos curari ab ijs quæ
sunt facultate contraria.
Cō. 2. in li. de Nat. hu. ca. 1.
- Morbos inordinatos, ac re-
petentes, facit frigiditas, &
multitudo humorum gignen-
tium ipsos. Com. 2. in lib. 1.
Epid. cap. 33.
- Morbosas dispositiones uoca-
ri, non solum eas, quæ abso-
luti sunt morbi, sed illas
etiam, quæ esse tales incepte-
rint. Com. 1. in lib. 6. Epid.
cap. 3.
- Mordaces humores à cibarijs
eluentur, si dum elixantur,
ab una aqua in alterā trans-
ferantur. Com. in Apho. 18.
lib. 2.
- Mordacia sunt, quæ biliosa
& sincera existūt. Com. 1.
in lib. 1. Epid. cap. 24.
- Mordacitati humorum adest
assidua desidendi cupiditas.
ibidem.
- Mordicaturū omne, eius, quod
morderi debet, substantiam
peruadat oportet. Comm. in
Apho. 20. lib. 5.
- Mores animæ, corporis tem-
peraturam sequuntur. Com.
1. in lib. de Nat. hum. c. 47.
- Mores ægri habere perspe-
ctos, esse Medico admodum
utile.

- utile. Com. 1. in lib. de Offic. cap. 1. Morsus ab acribus fit humoribus, non à dolore. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 83.
- Mores animæ cognosci ex ijs, quæ ægri faciunt. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 1. Motionis initium ex facultate mouente thoracem, in tussientibus est. Com. 2. in Prog. cap. 43.
- Mores, quos omnes sectantur, pro lege habentur in uniuersa uita. Com. 1. in lib. de Artic. cap. 70. Motione roborantur membra. Com. 1. in lib. de Arti. ca. 61.
- Morosum dici, qui uel minimis de rebus stomachatur: de magnis autem, plus, diutiusq; mortalibus cæteris. Com. 3. in lib. 3. Epid. c. 82. Motricem facultatem esse imbecillam interdum ob intemperiem organorum uoluntati inferuentium: interdum ob animi affectum: interdum ob onus aliquod graue. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 4.
- Mori neminem uno tantum humore à corpore excreto. Cō. 1. in lib. de Nat. hu. cap. 57. Motus musculorum naturalis, unicus est, & simplex: qui uerò præter naturam dicitur, aut uoluntarius, aut minimè uoluntarius existit. Ac motuum quidem, qui præter uoluntatem fiunt, in uoluntarijs organis, quæ ad motum sunt comparata, hæc conuulsio dicitur, illa palpitatio, alijs rigor, omnia inter se se diuersa. ibidem.
- Mori nuncinem uno tantum humore à corpore excreto. Cō. 1. in lib. de Nat. hu. cap. 57. Morituris, uel si unum adsit malum signum, est satis. Cō. 2. in Progn. cap. 56. Motus naturæ idoneus est pro mouendus: contrarius autem, & no
- Mors continetur in iudicij communis significatione. Com. 2. in lib. 3. Epid. cap. 5.
- Mors perpetuò adest crisi in exitiis morbis. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 18.
- Mortes uelocissimæ fiunt, patiente corde: dein affecto cerebro: tardissimæ ab hepate prodeunt. Comm. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 47.

- & noxius prohibendus, trās-
 ferendus, & diuertendus. Cō-
 men. in Aph. 21. li. 1.
 Motus omnis in actione consti-
 tit. Com. 1. in li. 3. Epid. c. 4.
 Motus in animalibus hic qui-
 dē uolūtarius est, ille prāter
 uoluntatem, et naturalis. ibi.
 Motus celer colliquat corpus:
 mediocris uerò, confert nutri-
 tiōi. Cō. in li. de Sal. diē. c. 10.
 Motus musculorum naturalis
 fit, reuulsis eis ad propria ca-
 pita. Cō. in Aph. 39. li. 6.
 Motus musculorū nō fit absq;
 uoluntatis imperio. ibidem.
 Motus trāsmutat atq; alterat
 corpus. Cō. in Aph. 14. li. 4.
 Motus aliquis uehemens, unā
 cū inedia, prācipiēdus egris
 nō est. Com. in Aph. 16. li. 2.
 Motus immoderatus, humores
 redundantes euacuat. Com.
 2. in li. de Nat. hu. ca. 1.
 Motus uim habet calfaciendi
 corpora, uiresq; eorū corro-
 borandi, unde mēbra longē
 melius aluntur. Cō. 2. in lib.
 de Frac. c. 59.
 Motus corroborat. Cō. 3. in li.
 6. Epid. cap. 2.
 Motus uoluntarij lesiones in
 motibus fiunt eorū musculo-
 rū, à quibus naturales motio-
 nes oriuntur. Com. 1. in lib.
 3. Epid. c. 4.
 Motus uolūtarij simul et prae-
 ter naturam una est forma,
 qui tremor uocatur. ibidem.
 Motu abrumpi solent sicciora
 & humoris expertia. Cō. 3.
 in li. de Art. c. 30.
 Motus uehementiores, uires
 imbecilliores reddunt, maio-
 remq; accendunt caliditatē.
 Com. in Aph. 32. li. 4.
 Motus cient purgationes. Cō.
 in Aph. 15. lib. 4.
 Motus uehementiores, partes
 laxiores, minimeq; suffultas,
 maiori ui, quā laborātibus
 conueniat, quatientes, earū
 dolores irritant. Cō. 3. in li.
 de Off. cap. 36.
 Motus uoluntarios proficisci à
 neruosis corporibus. Com. in
 Aph. 1. lib. 5.
 Mouēda esse modicē membra
 oblesā, quae chirurgia curan-
 tur, quando iam ab inflam-
 matione sunt libera. Com. 3.
 in li. de Off. c. 28.
 Mucosus humor inest articu-
 lis omnibus. Comm. 3. in li. de

- Art. cap. 30.
Mucosus humor cōsuevit colligi circa tū. chartilagines, tū nervos, tēdinesq; et ligamēta. Com. 2. in li. de Art. c. 53.
Mucosus humor ægrè admodum potest uacuari. Com. 3. in li. de Art. c. 66.
Mucosus humor uocatur is, q̄ lētus albusq; existit: q̄q; circa exangues ptes cuiusmodi ossa et chartilagines sūt. solet accumulari, natura nō potēte probè alimētū conficere. Com. 3. in li. de Art. c. 68.
Mulieres sunt hoīes, uiriliaq; omnia mēbra sortiuntur. Cō. 2. in lib. 1. Epid. cap. 58.
Mulieres uiris sunt humidiores. Com. in Aph. 11. li. 3.
Mulieres frequentius uiris in tabem incidunt. Cō. 3. in li. 3. Epid. cap. 70.
Mulieres redundantes multo ac subtili sanguine sunt albæ & molles: pauco autem & crasso, nigre, duræ, gracilēscue. Cō. 1. in li. 6. Epid. c. 6.
Mulieres minùs dissilari, quòd sint frigidiori temperamēto. Com. 2. in li. 1. Epid. ca. 78.
Mulieres uiris esse humidiores, et frigidiores. Com. 3. in li. 3. Epid. cap. 70.
Mulsa, inquire Melicratum. Mulsa ualidiùs alit, quā uirū, proportionē dilutū. Cō. 3. in li. de Ra. uic. in mor. ac. c. 21.
Mulsa nihil iuuat ad educēdū glutinosum sputū. Cō. 3. in li. de Rat. uic. in mor. ac. ca. 10.
Mulsa in uisceribus inflammatis, citò bilescit. Com. 3. in li. de Rat. uic. in mor. ac. ca. 11.
Mulsa cocta, morsu caret, magisq; alit, quā cruda. Cō. 4. in li. de Rat. ui. in mor. acu. c. 5.
Mulsa cocta, quā cruda, sitim magis arcet, & flatu magis uacat, urinasq; magis ciet: ut quæ cruda est, deiectionē ibi.
Mulsa infert sitim. Comm. 3. in li. de Ra. ui. in mor. ac. c. 37.
Mulsa mediocriter aluū subducit. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 110.
Mulsa magis humectat, quā aqua. Com. 1. in li. de Rat. ui. in mor. acu. ca. 22.
Mulsa cruda aluum magis soluit: bene autem cocta, magis nutrit. Com. 3. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 19.
Mulsa picrocholis minùs apta
ext

- existit: quòd in ijs bilefcats, nisi uel intestina, uel uesicam pertranseat. Com. 3. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 9.
- Mulsa uino dulci citius uentrē intestinaq; omnia penetrat: ob idq; est minùs siticulosa. Com. 3. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 10.
- Mulsa lenit pectus. ibidem.
- Mulsa humectare & incidere potest instar ptisanæ: sed uiruti robur nō addit. Cō. 1. in li. de Ra. ui. in mor. ac. c. 27.
- Mulsa aquosior tum ad spūti eductionē, tū ad urinarū penetrationē, lōgē aptior existit: meracior ad deiectiones. Cō. 3. in li. de Ra. uic. in mor. ac. cap. 13.
- Mulsa, deterforia, q̄ minia sit, est prædita facultate. Cō. 3. in li. de Ra. ui. in mor. ac. c. 10.
- Mulsa dilutior exhibita, neq; siticulosa existit, neq; bilem generat. Com. 3. in li. de Ra. uic. in mor. ac. c. 9.
- Mulsa meracior uomitū excitat. Cō. 2. in li. de Art. c. 48.
- Mulsā nō cōuenire ijs, qbus intumescūt uiscera. Cō. 3. in li. de Ra. ui. in mor. ac. c. 9. et 11.
- Mulsam biliosa secum excrementa deijcere. Com. 3. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 9.
- Mulsam non conferre morbis thoracis atq; pulmonis, colligitur ex Com. 3. in li. de Ra. uic. in mor. ac. cap. 9.
- Mulsa sola esse utendū usq; ad acuti morbi iudicationē, nisi aut colliquans is sit, aut succumbat uirtus. Com. 3. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 16.
- Mulsa aquosa, quā sincera, tutius utemur. Cō. 3. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 40.
- Mulsa utebatur Hippocrates, dum uictū administrabat tenuissimum. Com. 2. in lib. de Frac. cap. 29.
- Murmur in uentre, dicitur sonus à flatu editus, nec magnus, nec multus: cum modica autem humiditate ad inferiora descendens. Comm. in Aph. 73. li. 4.
- Musculus collo uesicæ insitus, ut os eius clauderet, constringeretq; est formatus. Cō. 3. in li. 6. Epid. c. 17.
- Musculi partes quidem extremæ, magis neruose sunt: medię autem, magis carnosæ.

- Com. 1. in li. de Frac. c. 12. Musculi cuiusvis operatio perficitur, eo uersus suū initium retrahunt. Cō. 3. in li. de Fra. c. 42. Musculi sedis est munus, claudere, constringereq; extremitatem recti intestini. Com. 3. in li. 6. Epid. cap. 17. Musculi uniuersi habent peculiarem unam actionem, qua ad sua capita retrahuntur. Cō. 3. in li. de Art. c. 100. Musculi naturaliter in se ipsos contrahuntur, & resident. Com. 1. in li. de Art. c. 7. Musculi sunt instrumenta uoluntariæ motionis. Com. 2. in li. de Fract. cap. 23. Musculi sunt instrumenta uoluntariarum actionum. Com. 1. in Proorrh. c. 4. Musculi oriuntur à fibris nervorum, atq; ligamentorum, quibus circumquaq; simplex caro concreta accrescit. Cō. 1. in lib. de Frac. c. 12. Musculi dolore affecti, inflammatiq; similem dispositionē cerebro gignunt. Com. 2. in lib. de Art. cap. 18. Musculi constant ex fibris nervosis, quibus extrinsecus caro accrescit. Com. 3. in lib. de Art. cap. 81. Musculi t̄pales, inq̄re t̄pales. Musculi tendentes inferiorem maxillā, inquire Maxillam. Muscu. i se ipsos cōtrahūtur et residēt. Cō. 1. i li. de Fra. c. 1. Musculi in medijs quidē partibus magis carnosī existūt: in extremis uerò, magis nervosi. Cō. 2. in li. de Frac. ca. 68. Musculi nō extēdūtur à se, sed ab illis, q̄ ex cōtraria pte sūt siti: quod dū fit, ipsi feriātur interi. Cō. 1. in li. de Art. c. 7. Musculi spinales tegunt uertebras, processusq; ipsarū, atq; radices costarum. Com. 3. in li. de Art. c. 39. Musculi solent in se ipsis retrahi, dum ossa alternantur. Cō. 3. in li. de Frac. c. 47. Musculi spōte in sua capita retrahuntur. Com. 4. in lib. de Art. cap. 44. Musculi spinales intercostalesq; inquire Spinæ. Musculi gulæ subditi, totum collum aliquantulum ad anteriora inclinant. Com. 3. in li. de Art. cap. 39. Musculi maximē consueuerūt ad

- ad propria capita retrahi. Cō.3.in li.de Offic.c.22.
- Musculorum spinalium est duplex genus:unum quidē, retro sub cute,totam spinam utrinq; cōplectens:alterū uerò,in partibus anterioribus,nō per totā spinā extētū,sed solū per partes ad lūbos attinētes.Cō.in Aph.36.lib.7.
- Musculorū capitibus inseruntur nerui.Cō.in Ap.66.li.5
- Musculorū uniuersæ substantiæ partes sunt carnes.Cō.3.in li.de Art.c.81.
- Musculorū fibræ si incidātur trāsuersim,partes in se contractæ plurimū à se mutuò recedunt:ac superiores quidem sursum ad musculorum initium,inferiores autē,deorsum ad finem eorundem,recurrūt.Cō.1.in li.de Fra.c.1.
- Musculorū substantia à capite oritur simulq; cum eo augeatur,atq; corroboratur.Com.1.in li.6.Epid.c.2.
- Musculis inserūtur arteriæ,et uenæ,ut illis alimentum atq; uitam largiantur.Com.1.in li.de Frac.c.12.
- Musculos temporales atq; masticatorios non esse eosdem.Cō.2.in lib.de Art.ca.3.
- Musculis alterius maxillæ resolutis,contingit alterā quæ illi est opposita,uideri breuiorem,et quasi cōuulsam:eam uerò quæ affecta est,extendi:dum uidelicet sanam sequitur.Cō.3.in li.de Ar.c.100.
- Mustum quod diutiùs in igne uersatur,eò tum nigrius,tū dulcius euadit:quāquā supra modum coctum,amaritudinē contrahat.Cō.3.in lib.de Rat.uic.in mor.ac.cap.2.
- Mutandā uictus speciē in acutis morbis nō esse,prius quā manifesta signa coctionis cerantur.Com.2.in li.de Rat.uic.in mor.acu.c.36.
- Mutatio insueta ad somnū,segniciem corporis,capitisq; grauitatem cōciliat.Cō.2.in li.de Rat.ui.in mor.ac.c.55.
- Mutatio insueta ad uigiliam,crudiores tum cibos,tum potus efficit.ibidem.
- Mutatio aëris in diuturnis morbis,conducat:potissimū si in aërem contrarij temperamenti ipsa fiat migratio.Cō.5.in li.6.Epid.c.20.

Mutatio morbi fit quadruplici-
ter. Vel enim ad salutē, uel ad
perniciem, mutatur morbus:
uel ad melius, uel peius, ali-
quod insigne momentū susci-
pit. Com. 3. in li. 1. Epid. c. 16.

Mutatio fieri debet ex contra-
rijs immodicis. Com. in lib. de
Salub. dieta, c. 2.

Mutatio uictus repentina, uel
sanos lēdit. Com. 2. in lib. de
Rat. uic. in mor. ac. c. 29.

Mutationē subitam ad contra-
ria aeger non fert. Com. 3. in
li. de Ra. ui. in mor. ac. c. 49.

Mutationē tēporū prāter na-
turam in causa esse, ut in no-
stris corporibus gignantur
morbi. Præf. Cō. 3. i li. 3. Epi.
Mutationes paulatim factæ, mi-
nimè i discriminē adducūt, sed
eæ tātū, quæ confertim fiūt.
Com. 3. in li. 6. Epid. c. 27.

Mutationes corporis fiunt ma-
gnæ in pubertate, & dū men-
ses fluere incipiunt. Com. in
Aph. 28. lib. 3.

Mutationes subitas, repenti-
nasq; ad contraria, esse ma-
ximè declinandas. Com. 2. in
li. de Rat. ui. in mor. ac. c. 32.

Mutationes repentinas esse ui-

tandas. Com. 2. in li. de Rat.
uic. in mor. ac. c. 18. & 19.

Muti ex ebrietate, conuellun-
tur repletis neruis. Comm. in
Apho. 5. lib. 5.

Mutili mēbro aliquo, parciū,
quā prius, comedāt, & ea, q̄
nō plurimū alimēti prāstēt:
prāterea aluum saepe subdu-
cant, exerceāturq; quā ma-
ximè: ad hæc plurimū perfri-
centur, balneisq; ieiuni utan-
tur. Cō. 4. in li. de Ar. c. 40.

Μύλη, inquire Genu.

Μύλη, inquire Patella.

Myrrha citra morsū exiccat.
Com. 2. in li. de Art. ca. 49.

N

Arcoticorū usus pleu-
riticū dolorē nō sa-
nat, sed sensum tol-
lit, enecatq; . Comm. in lib. de
Rat. uic. in mor. ac. ca. 33.

Naris sinistra, lienē respicit è
directo. Cō. 6. i li. 6. Ep. c. 6.

Nares icisæ unguibus, nec san-
guinē profundentes, pessimū
signum existunt. ibidem.

Nares icidebāt ueteres, nō mo-
dò unguibus, sed ferramentis
etiam ad id paratis. Com. 6.
in lib. 6. Epid. c. 6.

Narium

Nariū pinnas inter respirādū dilatāt, q̄ ab angina suffocantur, uel peripneumonia, uel pure: præterea, qui infirma sunt facultate. Com. 2. in lib. 3. Epid. cap. 4.

Nariū meatibus duplex p̄foratio quū insit, lata nēpe, tēdēs ad os: alia uerò p̄ meatus tenuiores ad cerebrū: quæ quidē ad os inclināt, ab eo spiri-
tu purgātur, qui ab inferioribus sursū effertur: q̄ uerò ad cerebrū meatus pertingunt, ab illo, qui ab ipso prodit, expurgātur. Cō. 1. Aph. 51. li. 7.

Nariū humiditas accidit, ex cremētis, quæ in cerebro colliguntur, per ipsas expulsis. Com. 5. in li. 6. Epid. c. 3.

Naribus excreta indicant cruditatem, uel coctionem eorū, quæ coquuntur in cerebro. Cō. 2. in li. 1. Epid. c. 44.

Nasus compressus apparet in longo morbo, extenuatis, aut afflictis dolore, aut exolutis, atque in defunctis omnibus. Com. 1. in Progn. c. 6.

Nasus per summa gracilis, cōpressus in morbis dicitur. Cō. 1. in Progn. c. 7.

Nasi peruersio, per agglutinātia corrigitur. Com. 2. in lib. de Art. cap. 44.

Nasi substantia circa solas pin-nulas est carnosā: reliquū uerò, est ossēū. Cō. 1. i. Prog. c. 7.

Natura quæ solida regit corpora, est naturalis calor, secundum Hippocratem. Cō. in Aph. 37. li. 4.

Natura citra ullam doctrinam callet res maximas. Com. 5. in li. 6. Epid. c. 2.

Natura post coctiones discernit humores, atq; expellit superfluitates: quo in tempore fiunt iudicationes. Comm. in Aph. 22. lib. 1.

Natura nequit in paruo tempore multas dispositiones conficere. Com. in Aph. 40. lib. 4.

Natura est, quæ in corporibus animalium omnia quæ opportuna sunt, efficit. Com. 5. in li. 6. Epid. cap. 1.

Natura expellit humores, medicamentum attrahit. Com. in Aph. 22. lib. 1.

Natura suarū quatuor facultatum ope, non modò sanū animal seruat, sed iam etiā mor-

- bo laborans, ad sanitatem re- est. Cō. 5. in lib. 6. Epid. c. 2.
uocat. Cō. 5. in li. 6. Epi. c. 1. Naturæ medicina ancillatur.
Natura cæteris omnibus cau- Cō. 5. in lib. 6. Epid. c. 1.
sis sanitatem efficientibus, Naturæ cōtraria exitiosissima
plurimum præstat. ibidem. habetur. Cō. 2. in Prog. c. 33.
Natura cuiusq; propria cer- Naturæ dissimilia, mali cuius-
tius quàm omniū communis, dā significationē exhibet: si-
nos docet modum dignoscen- milia uerò, salutis indicia ha-
di morbos, & præfagiendi. bentur. Cō. 1. in Progn. c. 7.
Cō. 3. in li. 1. Epid. c. 1. Naturam uocabant Stoici,
Natura omniū ex quatuor ele- plantarum animam. Com. 5.
mentis conflatur, atq; in ea- in li. 6. Epid. c. 5.
dem desinit. Com. 1. in libr. Naturā ualidā, semper inueni-
Hipp. de Nat. hum. c. 17. re uia materiebus, etiā si sint
Natura nostra est calor inna- crassiores, & per angusta fo-
tus. Com. in Aph. 2. 2. li. 5. ramina debeāt permeare, ar-
Natura consistit in elemento- bitrabatur Hippocrates. Cō
rum commodatione. Com. men. in Aph. 5. 4. li. 7.
in Aph. 5. 1. li. 2. Naturam esse imitandam. Cō.
Naturæ ordini respondentia, in Aph. 2. li. 4.
correctiōe nō indigent: qua- Naturam non esse intempesti-
re seruanda sunt. Comm. 1. in uē cogendam, sed fouendam
lib. de Art. cap. 7. tantum, dum eget. Com. 4. in
Naturæ facultatū aliæ quidem li. 6. Epid. c. 17.
primariæ sunt, per quas nimi- Naturam esse artificem, pro-
rum animal in uita seruatur: uidereq; animantibus. Com.
aliæ istarum ministræ sunt: 5. in lib. 6. Epid. c. 1.
aliæ rursus harum. Com. 5. in Naturā esse facultatē quandā
lib. 6. Epid. c. 1. habitantē in ijs corporibus,
Naturæ uis quacūq; arte ad ea quæ ab ea dispensantur. ibi.
quæ animalib; cōducētia sūt, Naturam esse morborum Me-
melius præstanda, ualentior dicum. ibidem.

- Naturam esse primam, quæ morbis medetur. *ibidem.*
- Naturam dici ab Hippocrate iustam, ut quæ ab ipso statim rei ortu, ac postea, in totius uitæ processu, quod unicuique membro commodum, appositumque est, inueniat. *Com. 1. in lib. de Fract. cap. 4.*
- Naturam propriissimè sumi pro temperatura quatuor elementorum. *Com. in Aph. 2. lib. 3.*
- Naturam appellari ab hominibus uniuersis, nutritionis, augmenti, cæterorumque naturalium operum, causam. *Gal. contra Iulianum.*
- Naturam dici ab Hippocrate, eam, quæ fit ex primis elementis, temperiem. *Com. in Apho. 34. lib. 2.*
- Naturam uti sanguine, atque spiritu, ceu instrumentis ad expellenda infestantia. *Com. in Apho. 53. lib. 5.*
- Naturam omnia pro hominis salute agere. *Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 3.*
- Naturam animalium nihil esse aliud, præter innatum calidum, ex sententia Hippocratis. *Com. in Apho. 15. li. 1.*
- Naturam sumi pro temperie corporis. *Comm. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. c. 31. & 47.*
- Naturam dici ab Hippocrate corporis formam. *Comm. in Apho. 34. lib. 2.*
- Naturam esse extensam per solida corpora. *Comm. 2. in lib. 1. Epid. cap. 46.*
- Natura non integrè iudicante, id quod deficit, supplere nos conuenit. *Com. in Apho. 20. li. 1. & in Apho. 22. li. 1.*
- Natura superante morbum, omnia æqualiter unita sunt in urina. *Commen. in Aph. 35. lib. 7.*
- Naturæ frigidae & humidae, optimè æstate afficiuntur: ad hyemem calidæ & siccæ: contrà malè afficiuntur calidæ & siccæ ad æstatem: frigidae & humidae ad hyemem. *Com. in Aph. 2. lib. 3.*
- Naturarum temperatarum, simulibus seruari temperiem: contrarijs autem corrigi in temperantiam intemperas-

- tarum. Com. 2. in lib. Hippo. Nausea uehementioribus cor-*
de Nat. huma. cap. 1. poris aduenit motionibus.
Naturas uarias uaria esse alē ibidem.
das uictus ratione. Com. 1. in Nauseam curari dupliciter:
lib. de Rat. uict. in morb. ac. uno modo, si humores gi-
cap. 4. 4. gnentes illam, uacuaueri-
Naturas omni culpa uacan- mus: alio, si eos concoxeri-
tes, à similibus: intempera- mus, reduxerimusq; ad tem-
tas uerò, ab ijs quæ ipsorum periem optimam. Com. 2. in
tēperamento cōtraria sunt, lib. 6. Epid. cap. 9.
iuuari. Com. 5. in lib. 6. Epi. Nauseabundi dicuntur, qui-
cap. 2. 4. bus os uentriculi à prauis
Naturalis facultas à iecore mordetur humoribus. Com.
influit in uenas. Comm. 1. in 2. in Prorrh. cap. 43.
lib. 6. Epid. cap. 2. Nauseare necessariò uentri-
Naturales facultates sunt culum, phlegmone obsessum.
quatuor: prima quidē, pro- Com. 3. in Prorrh. cap. 25.
priorum attractrix: secun- Nebulæ albæ in urina sunt
da, eorundem alteratrix, at- concoctionum notæ. Com. 4.
que concoctrix: tertia uti- in lib. de Rat. uict. in morb.
lium retentrix: quarta de- acu. cap. 43.
nique, alienorum expultrix. Negligenda non esse, quæ exi-
Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 1. gua uidentur. Com. 2. in lib.
Naturalia temperamenta ser- 6. Epid. cap. 24.
uanda esse. Com. in lib. de Sa Nephritis, inquire Renum af-
lub. dieta, cap. 24. fectus, uel dolor.
Naucula, inquire Semir- Nephritis, inclinantes ætate
rhombus. magis torquet, quam pue-
Naugatio adeò perturbat ros. Com. 1. in lib. 6. Epid.
corpora, ut excitet uomitū. cap. 4.
Com. in Apho. 14. lib. 4. Nephriticis omnibus confert
attenuan

attenuantium usus. Com. 1.
in lib. 6. Epid. cap. 5.

Nephritide laborantes percipiunt dolorem stupidum in crure subiecto dolenti reni, idq; ob uenam cauā, & magnam arteriam, quæ dorso incumbentes, cum renibus, cruribusq; connexionem habent. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Nephriticis conferre exercitationes modicas. ibidem.

Neruus est corpus exangue, nullam in se cavitatem habens, ortumq; à cerebro, uel spinali medulla. Comm. 1. in lib. 6. Epid. ca. 1.

Neruus uerè dictus, nullus ad ossa peruenit. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 57.

Nerui tardius inflammari incipiunt, tardiusq; ad consistentiam inflammationis perueniunt, tardiusque etiam, quam caro, sanantur. Com. in Apho. 49. lib. 6.

Nerui sunt exangues: ob idq; frigidi: leduntur ab uniuerfis refrigerantibus, sed præcipuè substantia tenuiori-

bus. Com. 3. in lib. de Ra. uic. in mor. ac. cap. 39.

Nerui omnes, qui à medulla spinali oriuntur, procedunt in interiorem partem. Com. 3. in lib. de Arti. cap. 51.

Nerui, quum suapte natura frigidi sint, & exangues, facile refrigerantur, conuallunturq; Comm. 4. in lib. de Arti. cap. 21.

Nerui à capite oriuntur. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 2.

Nerui replentur à frigidis & glutinosis humoribus, à quibus etiam nutriuntur: unde illos conuelli accidit. Com. in Apho. 24. lib. 2.

Neruorum à medulla dorsali descendētium ad crura, tria sunt initia: unum in anteriori parte ad magnum ossis pubis foramen: alterum ad inguen: illius uidelicet nerui, qui unà cum uena magna, & illius qui absque ea, ab anterioribus defertur femoris partibus: quæ parua sanè sunt: tertium & maximum, in uniuersum crus à posteriori parte disseminatur.

Com.

Com.3.in li.de Art.c.104.
Neruum origo est cerebrū.

Com.3.in lib.3.Epi.ca.87.
Neruum communi origine
affecta, musculus aliàs aliū
tremore, aut conuulsione ar
ripitur.Com.1.in Prognost.
cap.21.

Neruum principia uocat Ga
lenus cerebrum, & spina=
lem medullam.Com.1.in lib.
6.Epid.cap.1.

Neruum propagines solice=
rebro & spinali medullæ
condolere uidentur.Com.2.
in Prorr.cap.45.

Neruum principium est
caput.Cō.in Apho.69.li.5.

Neruis familiare alimentum
est lentus humor, atq; muc=
cosus.Com.2.in lib.de Arti.
cap.54.

Neruos oriri à capite.Com.1.
in lib.6.Epi.cap.2.

Neruos haud extendi à postica
spinae parte.Com.3.in li.
de Arti.cap.35.

Neruis resolutis, uoluntariae
actiones labefactantur.Com.
3.in lib.6.Epid.cap.17.

Neruosam substantiam prom=

ptissimè offendunt desidia,
crapula, uina multa, simul
& fortia, ubi in ieiunum
uentriculū incidunt:ac præ=
terea coitus.Com.in Apho.
28.lib.6.

Neruosum omne genus la=
tentibus mest debile.Com.
3.in Progn.ca.34.

Neruosae corpora sunt nerui,
ligamenta, muscoli, atque
tendones.Comm.in Apho.1.
lib.5.

Neruosae plurimum, minus ef=
se premenda fascijs.Com.2.
in lib.de Fract.cap.55.

Neruosorum est proprium, plu=
rimum dilatarı: non carno=
forum.Com.3.in lib.de Rat.
uist.in mor.ac.cap.39.

Neruosae partibus principium
compati assuevit.Com.1.in
Prorr.cap.35.

Niger efficitur humor, quo=
ties serosa humiditas accu=
ratissimè assatur, aut ubi
crassus sanguis similiter e=
xiccatur, aut ratione extin=
ctionis, atque refrigeratio=
nis.Com.2.in Progn.c.47.

Nigra deiectio est mortis nun=
tia.

- tia. Com. 4. in lib. de Rat. ui. in mor. ac. c. 57.
- Nigra excrementa sanguini denigrato similia apparent, nisi quoddam fusa sunt, & non, ut ille, concreta. Comm. in Apho. 23. lib. 4.
- Nigra si educantur à medicamento, nihil absurdum significat. Comm. in Aph. 21. lib. 4.
- Nigra si reuomantur, signum perniciosissimum est. Com. 2. in Proorr. cap. 36.
- Nigræ urinæ, ob serum bilis atræ unâ cum excrementis aquosis emissum, procreantur. Com. 1. in Proor. cap. 4.
- Nigræ deiectiones ab initio morbi prodeuntes, nunquam ad bonum fiunt. Comm. in Apho. 21. lib. 4.
- Nigredō aut ob uehementem accidit frigiditatē, aut propter exuperantem calorem. Com. 2. in Progn. cap. 29.
- Nigrent partes, interdū quidem abscessus, interdū mortificationis ratione. Com. 2. in Progn. cap. 9.
- Nigrities in suggillatis indicat materiam à natura nec superari, nec concoqui: sed sanguinem ibi concretū esse. Com. 2. in lib. de Fra. ca. 28.
- Nimbosum imbrem nec tonitrua, nec fulmina comitantur, quoddam illuc nulla fiat nubium attritio, aut collisio: utpote una sola atra nube totam aëris cōtinuitatem comprehendente, & densante. Com. 4. in lib. 6. Epi. ca. 19.
- Ninium omne, est naturæ inimicum. Com. in Aph. 51. li. 2.
- Nodus deligationis dicitur nexus is, qui fit ex fasciis inter se complicatis, atque deuinctis. Comm. 2. in lib. de Offi. cap. 7.
- Nodum non esse intendendum ulceri. Com. 2. in lib. de Offi. cap. 8.
- Nodum non esse intendendum articulis, sicuti neque ulceri. Com. 2. in lib. de Offi. cap. 9.
- Nomina non sunt admodum curæ ijs, qui ueritatis sunt studiosi. Comm. 1. in lib. de Offic. cap. 5.
- Nominum exacta ratio nihil conducit ad cognoscendos mor

- morbos, sicuti neque ad præ-
 sagienda futura. Com. 3. in
 lib. 1. Epid. cap. 5.
- Nominibus ad curationem opus
 non est. Com. 4. in lib. de
 Rat. uict. in morb. ac. ca. 30.
- Nonanum febris circuitum
 nunquam depræhendit Galenus.
 Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 2.
- Nubeculam appellat Galenus
 partem illam crassiusculam,
 quæ in summitate urinæ sæpe
 supernatare uidetur: quamuis
 nubeculæ & eneorema in unum
 confundat Hippocrates. Commen. 2. in
 Progn. cap. 20.
- Nubeculæ albæ in urina sunt
 manifestum signum coctionis.
 Com. in Apho. 71. lib. 4.
- Nubes efficitur splendida, aut
 atra, causa raritatis, uel
 spissitudinis. Rarefcēs quippe,
 lucem in se Solis suscipit: quo
 fit ut splendescat, compacta
 autem, condensataq; quum soli
 peruia nō sit, meritō apparet atra.
 Com. 1. in lib. 1. Epid. cap. 8.
- Nubes efficitur alba, si eodem
 tempore aliqua nebula &
 attollatur, & stipetur. ibid.
- Nubem constitui non posse, si
 Aquilonius aer prorsus crearet
 humore. ibidem.
- Nubes aere tranquillo existente,
 uidentur nobis consistere
 immotæ frequenter, quum re uera
 agitentur. Cō. 3. in lib. 3. Epid. cap. 1.
- Nubium attritio, inquire Attritionem.
- Nubilosas nubes in urina dici
 ab Hippocrate, quæ nec colore
 sunt albo, nec etiā planè nigro,
 sed medio. Com. 1. in lib. 3. Epid. ca. 4.
- Nudari sua cute pars nulla
 citra noxam potest. Com. 3. in
 lib. de Fract. ca. 43.
- Nudum obambulare, augmentum
 corporis inhibet. Com. in lib. de
 Salub. diet. p. 13.
- Nutriendum esse ægrum, ubi
 morbus quidem non prohibuerit:
 facultas autem præceperit. Com. 1. in
 lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 44.
- Nutritio est eius quod euacuatur,
 repletio. Commen. in Apho. 15. lib. 1.

Nutri

- Nutritionis tēpori fit excre-
tio proportionalis. Comm. in
Apho. 18. lib. 2.
- Nutritionis uelocis ex cibo as-
sumpto fit tibi indicium,
fortitudo in pulsibus, & ro-
bur in motibus uoluntarijs.
ibidem.
- Nutritorum ad nutrientia fit
maxima processu temporis
similitudo. Com. in Aph. 50.
lib. 2.
- Nutriuntur partes singulæ
ex proprio alimento. Com.
in Apho. 17. lib. 2.

O

- Blationes conferre
plurimum, ad co-
gnoscehdos mo-
dos, & ideas morborum.
Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 1.
- Obluiuo cum rigore, uictum
cerebri natiuum calorem à
symptomatica refrigeratio-
ne indicat. Com. 2. in Prorr.
cap. 29.
- Obluiuo, in morbis pernicio-
sum symptoma est. Com. 3.
in lib. 3. Epid. cap. 37.
- Obmutescere est loqui non
posse. Com. 3. in lib. 3. Epid.
- cap. 74.
- Obnoxij affectibus, citius in
eos incidunt, quàm qui mi-
nimè illis sunt opportuni.
Com. 1. in lib. 1. Epid. ca. 18.
& cap. 19.
- Obnoxiora esse corpora illis
causis, quæ sunt cognatæ
ipsorum intemperiei. Com.
2. in lib. 1. Epid. cap. 40.
- Obsersuatio ex concursu nihil
reperit. Com. 3. in Prorrh.
cap. 69. quod quidē caput
in Græco codice est idem
cum 68. etiam si ab inter-
prete diducantur.
- Obscuri sermones omnes, ex-
hibent sophistis occasionem
garriendi. Comm. in Apho.
64. lib. 7.
- Obscuri sermones scientifi-
cam non admittunt exposi-
tionem. Cō. 3. in lib. 6. Epi.
cap. 2.
- Obscuris in rebus licitum esse
unicuique pro arbitrio scri-
bere: quū nulla lex sit trans-
cribentibus posita. Com. in
Apho. 64. lib. 7.
- Obscuris in rebus quod uel
mediocriter probabile est,
potest

- potest satis esse. Comm. 2. in lib. de Offi. cap. 9.
- Obscurum omne esse duplex. Procemio in lib. de Fract.
- Obstructiones crassorum suorum fieri inter simas & gibbas hepatis partes. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 18.
- Obstrui uiscera, & præcipuè iecur, si quis cibum statim post exercitationem, atque adhuc anhelans, accipiat: sicuti etiam, si à cibo uehementer exerceatur. Com. in lib. de Salub. diæ. cap. 12.
- Occasione medendi est præceptum, quia materia circa quam ars uersatur, continuè fluit. Com. in Aph. 1. lib. 1.
- Occasionem uocari à ueteribus quancunque rei cuiusuis materiam, unde initium ad subsequentes actiones prodit. Comm. 3. in lib. 6. Epid. cap. 18.
- Occasiones solent uocare paruas causas cuncti mortales. Com. 1. in lib. 3. Epid. ca. 15.
- Occasiones uocari ab Hippocrate apertissimas causas. Cō. 2. in lib. de Fract. c. 62.
- Occipitis dolori uenā rectam in fronte sectam conducere, utpote reuulsorium præsidium. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 26.
- Occipitis eminentiam excrescere melius est, quàm si ea quæ ad frontem, consistit, adaugeatur. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 2.
- Occipiti subest uentriculus aliorum omnium uentriculorum cerebri quàm maxime princeps: nec non origo spinalis medullæ. ibidem.
- Ochra genus quoddam est terræ: cuius potissimum Attica probatissima existit. Com. 2. in Progn. cap. 39.
- Ὠχρῶν χρώμα, hoc est, pallidus color, est qualis pallidæ bilis: fitque permixta excremento aquoso, pallida, amara, & flaua uocata bile. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 22.
- Ociū media plenitudine morbos excitat. Com. 2. in lib. de Nat. hum. cap. 1.
- Ociū eneruat corpora, effœminat

- minatq;. Commen. 3. in li. de Off. cap. 28.
- Ocium reddit imbecillas uires membrorum. Com. 3. in lib. de Off. c. 32.
- Ocium graciliores efficit fibras: carnem uerò copiosorem, sed molliorem, propter humiditatem. Com. 3. in lib. de Art. cap. 81.
- Ocium minimè uacuat ex natura sua abundantiam humorum. Cō. 3. in lib. 6. Epi. c. 2.
- Ocium in causa est, cur nec augeantur, nec alantur mēbra. Com. 3. in lib. de Art. c. 80.
- Ocium liquefacit. Comm. 3. in lib. 6. Epid. c. 2.
- Ocium extenuat partes. Com. 3. in lib. de Art. c. 93.
- Ocium diuturnum membra se ipsis graciliora reddit. Com. 2. in lib. de Frac. c. 59.
- Ocio extenuantur membra. Commen. 1. in lib. de Art. ca. 58. & ca. 61.
- Ociosam uitam extenuare corpus nonnullis, qui ab exercitationibus ad ocium se transferunt. Comm. 3. in lib. 6. Epid. cap. 2.
- Ociosos & desides minùs difflari, quòd sint frigidiori temperamento. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 78.
- Ociosis repletur corpus. Com. 1. in lib. 3. Epid. c. 4.
- Octogesimus dies est decretorius. Com. 3. in Progn. c. 1. & Com. 3. in lib. 1. Epid. c. 22. et Com. in Aph. 24 li. 2.
- Oculus concretus, propter mouentium oculos musculorum immobilitatem fit. Com. 2. in Prorrh. ca. 11.
- Oculus est genus uinculi, ac commodatū sui nominis parati. Lib. de Fascijs, c. 32.
- Oculus ferox & clausus, indicium phrenitidis est. Com. 2. in Pror. cap. 36.
- Oculi conturbatio, phlegmones indicium existit. Com. 5. in lib. 6. Epid. c. 3.
- Oculum reddi minorem, quàm pro naturæ habitu, indicat mortificationem facultatis eum dispensantis. Comm. 1. in Progn. c. 10.
- Oculi laborantes ulcere, aut suppuratione, aut staphylomate, aut phlegmone infi-

gni, aut denique acri fluxione, ex quocunque uel paruo lumine offenduntur quàm maximè. Comm. 1. in libr. de Off. cap. 1.

Oculi supra modum relucen-
tes, signum irascentium exi-
stunt. Comm. 3. in Prorrh. cap. 32.

Oculi rubri sæpe sanguinis
eruptionem prænuntiant.
Com. 3. in Prorrh. c. 45.

Oculi peruertuntur, conuulsis
musculis eos cōmouentibus.
Commenta. 1. in Prognosti.
cap. 10.

Oculi instabiles, commoti q̃;
significant aut delirium, aut
tremorem musculorū, à qui-
bus mouentur. ibidem.

Oculi effundunt pituitam uel
ob organorum affectum, uel
ob imbecillitatem regentis
eos facultatis. ibidem.

Oculi puluerulenti, puluiscu-
losi q̃; commune indicium
existunt tabescentium, atq̃;
phreniticorum. Comm. 1. in
Prorrh. cap. 17.

Oculi caui redduntur per om-

nes febres prolixas. Cō. 2. in
Progn. cap. 60.

Oculi firmissimam nobis no-
titiam adferunt corporis af-
fectionum. Com. 4. in lib. 6.

Epid. cap. 28.

Oculi concaui, squallidi q̃; ac
decolores, uirium imbecilli-
tatem indicant: ut benè co-
lorati, & pleniores, humo-
re q̃; splendente repleti, ro-
bur earundem. ibidem.

Oculi, ob natiuam puritatem
atq̃; nitorem, celerius quàm
aliæ partes, mutationem co-
lorum indicant. ibidem.

Oculi immobiles absolutum
monstrant facultatis, quæ
solet mouere musculos, ca-
sum: ægrè autem mobiles,
proximè accessisse illam ad
hunc affectum. Commenta-
rio primo in libr. 6. Epide.
cap. 26.

Oculi qui contorquentur, de-
lirium, aut tremorem mu-
sculorum, à quibus mouen-
tur, declarant. ibidem.

Oculorum suffusiones, cate-
rique morbi, ut rectè cu-
ren

rentur, non debet eger ad lucem conuersus esse, sed oblique illam respicere. Commentario 1. in lib. de Offic. cap. 9.

Oculorum abiectio, symptoma est audaci aspectui contrarium: indicatque oculos diu apertos haud posse teneri, ob facultatis palpebras regentis infirmitatem. Commenta. 1. in lib. 6. Epidemion, capite uigesimo nono.

Oculorum dolor absque plenitudine uniuersi corporis, ab obstructione & compactione crassi sanguinis ortus, balneum & uinum postulat: si uero plenitudo adsit, sectionem quidem uene desyderat, non autem uinum, aut balneum. Commentario in Aphorism. 46. lib. 7.

Oculorum alba subinspiciuntur dormientibus, quod oculi integrè claudi non possint, uel ob palpebrarum ariditatem, uel propter po-

tentie mouentis ipsas imbecillitatem. Commentario in Aphorism. quinquagesimū secundum lib. 6.

Oculorum affectibus non usque adeo conuenire medicamenta stupefacientia, minusque refrigerantia. Commentario in Aphorism. 31. lib. 6.

Oculorum rubor sequitur dispositionem cerebri phlegmonosam. Commentario in Aphorism. tertium libri septimi.

Oculorum alba, si rubra redantur, sanguinis copiam indicant in cerebro, & illius inuolucris consistentis: interdum etiam inflammationem. Commentario primo in Prognostica, capite decimo.

Oculorum dolorem à fluxione acri ortum, corpore non existente pleno, cuidam adolescenti Galenus balneo solo sedauit. Commentario in Aphorism. trigesimū primum lib. 6.

Oculorum diutinas fluxiones reuellendas ad fauces esse, acribus medicamentis palato illito, iussuq; ægro gargarizare, nisi uereamur ne fluxio ipsa conuertatur ad asperam arteriam, atque pulmonem. Com. 2. in libr. 6. Epid. cap. 31.

Oculorū immobilitas torporem quendam functionum in neruorum primordio indicat. Commenta. 4. in libr. de Rat. uic. in mor. ac. c. 26.

Oculorum uenulæ rubent, uel ob plenitudinem, uel inflammationem eorum, quæ in cerebro sunt: nigrescunt autem, & liuent refrigeratæ: refrigerantur uerò extinctæ. Commen. 1. in Prognost. cap. 10.

Oculorum instabilitas cum præcordiorum palpitatione, delirium indicat. Commentario 1. in Prognostica, cap. 28.

Oculorum musculi primi sentiunt affectiones cerebri. ibidem.

Oculorum peruersio est sym-

ptoma principij neruorum. Com. 2. in Prorrhetica, capi. 34.

Oculorum diutinæ fluxiones sæpius sanatæ sunt, ex partibus secundum occiput sanguine misso, unà cum cucurbitulæ usu. Com. in Aphor. 68. lib. 5.

Oculorum cavitatis penuriam humorum indicat, imbecillitatemq; maximam. Commentario 1. in Prognostica, cap. 10.

Oculis laborantibus mollem spongiam admouemus: quum non ferant fomenta per sacculos, & cataplasmata. Commentario 6. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Oculis est dolorificum frigus diuturnum. Com. 2. in libr. 1. Epid. cap. 6.

Oculos mouentium musculorum immobilitas fit, propter eorum uel resolutionem, uel æquam, & quæ in neutram partem uergat, tensionem: uel propter exactam mouentis musculi facultatis imbecillitatem. Comm. 2. in

Prorr

Prorrh.cap.11.

Oculos obscurari in acutis morbis, uirium imbecillitatem significat, uisoriaeq; facultatis interitum. Com.1.in lib.6.Epid.c.23.

Oculos interius corrugari contingit, quum membrana adnata musculis mouentibus illos, dissoluta & laxata fuerit: id quod imbecillitatis & refrigerationis est signum. Commen.1.in lib.6. Epid.cap.25.

Oculos corrugari interne, in ualde senibus accidit. ibidem.

Oculis nigris præditos, minus diffilari, quòd sint frigidiore temperamento. Commen.2. in libr.1. Epidem. cap.78.

Oculis dolentibus in primis uniuersum corpus purgamus: dein, si multitudo sanguinis subsit, humerariam uenam pertundimus: mox medicamentis mollißimis ac minimè acribus utimur: postremò, per totum diem abs-

que cibo seruatum ægrum, ad uesperam in balneum du-

cimus. Commen.6.in lib.6.

Epid.cap.5.
Odoratorum mistio est necessaria purgantibus medicamentis. Commen.2.in lib. de Rat. uict. in morb.acut. cap.11.

Odoris imbecillitas ob frigidiorem temperiem accidit. Commen.3.in lib.de Fract. cap.21.

Oedema uocatur à recentioribus tumor indolens, digitisq; inter premendum cedens. Commentario 1.in Prognostica, capite uigesimono & 34.

Oedema fuit commune nomen tumorum omnium præter naturam, atque ipsius inflationis. Commentario 4. in lib.de Rat.uic.in morb. acu.cap.21.

Oedema est tumor mollis, & indolens. Commen.in Apho. 34.lib.4.

Oedematis nomine appellari ab Hippocrate omnes

tumores præter naturam.

Commentario primo in librum sextum Epidemion, cap. 6. & Commentario in Aphorism. 65. libr. 5. & in Aph. 66. eiusdem.

Oedema uocari ab Hippocrate omnem tumorem præter naturam: à iunioribus autem, solum tumorem laxum. Commenta. 3. in lib. 6. Epidem. capit. 12. & Commenta. 3. in lib. de Officina, cap. 30.

Oedema usurpari ab Hippocrate pro omni tumore præter naturam. Commentario primo in lib. 6. Epidemion, cap. 1.

Oedemata propriè uocari tumores laxos absque dolore. ibidem.

Oedemata laxa, citràque ulcus, dolore carent. Commentario primo in lib. 1. Epidem. cap. 10.

Oedemata uocari ab Hippocrate omnes tumores præter naturam: à recentioribus autem, eos tantum, qui

& laxi sunt, & citra omnem inflammationem, ac præterea dolore carentes. Commenta. 4. in lib. 6. Epidem. cap. 1.

Oesypus ex contrarijs facultatibus constat: nempe astringente, ac tepidè calfaciente. Com. 4. in lib. de Art. cap. 44.

Oesypus est tum caloris, tum frigoris particeps. Commentario tertio in lib. de Fract. cap. 24.

Ὠωνκόροισι, siue ὀωνισαῖς, hoc est, auspices, auguresq; dicuntur, qui ex auium uolatu augurantur. Commentario primo in libr. de Ratione uict. in morb. acut. capit. 16.

Ὀλέγρανον, inquire Ancon. Oleosa medicamenta sordescunt. Commentario tertio in libr. de Fractur. capit. 43.

Oleum uim habet leniendi dolorem, discutiendiq; Com. menta. 2. in libr. de Fractur. cap. 72.

Oleum

Oleum acria lenit, placatq;
 & siccitatem emendat: uen=
 tremq; moderatè subducit.

Commen. 4. in libr. de Rat.
 uict. in morb. acut. ca. 107.

¶ 110.

Oleum est alimentum flam=
 mæ lucernarum. Commen=
 tario in Aphorismum 14.
 lib. 1.

Oleum calidum administra=
 tum, multiplicem nobis uti=
 litatem in sedandis dolori=
 bus, atque curandis, adfert.

Commenta. 6. in lib. 6. Epid.
 cap. 5.

Oleum prouocat uomitum.
 ibidem.

Olfactui circa ægros pluri=
 mum utitur Medicus. Com=
 menta. 1. in lib. de Officina,
 cap. 3.

Olfactu reficiuntur quàm ci=
 tiſſimè, qui reſectionem de=
 ſyderant. Com. in Aphor. 11.
 lib. 2.

Omentum excidens perito=
 neo, etiam ſi minimo fuerit
 nudatum tempore, reductum
 putreſcit: quare id quod ela=

pfum eſt, medici ſolent ab=
 ſcindere. Com. 1. in Aphoriſ.
 58. lib. 6.

Omentum eſſe ſolidum, atque
 undequaq; firmum, ob idq;
 in ipſum nihil poſſe ex ali=
 qua parte incidere, niſi ex
 illis, unde enaſcitur. Com=
 mentario in Aphoriſm. 55.
 lib. 7.

Operationes fiunt per ſoli=
 das animalis partes. Com=
 mentario in Aphoriſm. 17.
 lib. 3.

Ophiaſi deformatum caput,
 eſſe medicamentis exaſpe=
 randum. Comm. 2. in libr. 6.
 Epid. cap. 4.

Ophthalmiam à craſſo ſangu=
 ne contento in oculorū ue=
 nulis ortam ſanauit Galenus
 tum balneo, tum uini mera=
 cioris potionem. Com. in Aph.
 31. lib. 6.

Ophthalmias ſanat diarrhœa.
 Com. 6. in lib. 6. Epid. c. 8.

Opinatur nemo alia in ani=
 ma, atque alia prædicit. in
 Proœnio primi Cōmentarij
 in Prorrhetica.

Opisthotonos est ad posteriora conuulsio. Commentario in Aphorism. 57. lib. quarti.

Οπισθοκλίσις est peruersio spinæ in posteriorem partem. Commenta. 3. in lib. de Arti. cap. 2.

Οπλὰ uocari ab Hippocrate, Homeroq; rudentes nauium. Comment. 4. in lib. de Artic. cap. 64.

Opopanax dicitur succus pænacis. Commentario sexto in librum sextum Epidem. cap. 5.

Opora ponitur pro secunda parte æstatis. Com. in Aph. 14. lib. 3.

Orestes fatabatur quidem se perpetrare impia: pater nam tamen necem ulcisci. Commenta. 1. in lib. de Arti. cap. 52.

Oris ulcerationes fieri propter biliosum humorem. Comment. in Aphorism. 21. lib. 3.

Oris foetorem retundi amomo, folijsq; malabathri com-

mansis. Comm. 4. in lib. 6. Epid. cap. 9.

Ori inesse uim discretricem saporum. Comment. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 29.

Orobi in fomentum adhibiti, crassos humores incidere, conficere, & euaporare possunt. Commentario secundo in lib. de Ratione uict. in morbis acutis, capite 5.

Orobis similia sedimina excerni, sanguine crasso in renibus, aut in hepate, exusto. Commentario in Aphorism. septuagesimosextum libri quarti.

Ορθοκύνειον esse uitium quo affecta membra, ita extensa permanent, ut flecti non possint: fieri autem affectis musculis exterioribus. Commentario tertio in lib. de Artic. c. 100.

Ortophncea, hoc est, recta spiratio, absque febre omnino contingit, fitque à crassis & lentis humoribus, uias

- uias spiritus occupantibus, aut ab aliquo tuberculo crudo in pulmonibus consistente. Comm. 4. in lib. 6. Epid. cap. 4.
- Orthopnoea dicitur ea spirandi difficultas, in qua iacentes suffocantur, & uix recto thorace sufficiunt, nihil dilatato dorso. Com. 2. in Prorr. cap. 53.
- Orthopnoea fit in peripneumoniacis, & in asthmaticis, affectionibus, & in grauissima angina. ibidem.
- Orthopnoea intenditur cubantibus. ibidem.
- Orthopnoeam siccam fieri ab angustia earum pulmonis capacitarum, quæ spiritum deferunt. Comm. 4. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 21.
- Orthopnoea laborare dicuntur, qui se erigunt, quod decumbentes strangulentur. Com. 2. in lib. 3. Epi. cap. 4.
- Ortum primum habuimus ex semine & sanguine menstruo. Gal. contra Lycum.
- Os uteri opprimitur, & angustatur à pinguitudine omenti ijs quæ supra modum sunt crassæ. Com. in Aphor. 46. lib. 5.
- Os uteri dicitur orificium, in quod uterus desinit: unde colum incipit. ibidem.
- Os colli matricis dicitur extremitas illa ceruicis uteri, quæ in muliebri pudendum desinit. Com. in Apho. 46. lib. 5.
- Os uteri comprimi & ob conceptum semen, & propter scirrhum, & propter inflammationem. Duritie autem distingui tumores à conceptione. Com. in Aph. 51. li. 5. & in Apho. 54. lib. 5.
- Os uentriculi omnium ferè partium maxime sensile existit. Com. 3. in Prorrh. c. 38.
- Os uentriculi maxime tum neruosum, tum sensile existit. Com. 2. in lib. de Ratio. uict. in morb. ac. cap. 11.
- Os uentriculi & nerui conalescunt mutuò. Comm. in Apho. 1. lib. 5.
- Os uentriculi si mordeatur

uehementiùs, excitat conuulsiones. *ibidem*.

Os uentriculi quàm promptissime infert delirium, quoties insigni laborat inflammatione. *Com. 1. in Prog. c. 28.*

Os uentriculi primum atque præcipue, ab intempestiuo inediis, tū cibis, affligitur. *Comm. 2. in lib. de Rat. uiſt. in mor. ac. ca. 4. 4.*

Os uentriculi excitatur ad uomitum, cerebro insigniter læso. *Com. 1. in Pror. ca. 10.*

Os uentriculi oblectatur dulcibus quæ deuorantur. *Com. 3. in lib. de Rat. uiſt. in mor. ac. cap. 11.*

Os uentriculi, quum uitali facultati suam affectionē communicat, infert syncopas: quum uerò animali, desipientias, uel cōuulsiones. *Com. 2. in lib. de Rat. uiſt. in mor. ac. cap. 47.*

Os uentriculi maximè nervosum quum sit, confestim condolescit nervosis partibus. *Commen. 2. in lib. de Artic. cap. 20.*

Os uentriculi ne paruos qui-

dem dolores perferre potest. *ibidem.*

Os uentriculi præcipuum habet sensum. *Com. in Aphor. 24. lib. 3.*

Os uentriculi animum in sui affectus consensum trahit. Tardiores siquidem ad intelligendum, agendumq; nos reddit, quo tempore frigidius existit: ut promptiores, atque iracundos magis, cum calidius est calore aduentitio, atque præternaturam. *Com. 4. in lib. 6. Epid. c. 25.*

Os uentriculi appellatur cor, sentitq; omnia quæ ipsum infestant, ob magnitudinem eorum, quos recipit, sensibilem neruorum. *Comm. 3. in Progn. cap. 30.*

Os uentriculi si imbecillum atque exolutum fuerit, manet in eo diutiùs, id quod ingestum est, supernatans. *Cō. 1. in lib. de Rat. uiſt. in mor. acu. cap. 18.*

Os committitur, aperiturq; intentis musculis temporibus. *Com. 2. in lib. de Artic. cap. 3.*

Oris

- Oris uētriculi murus, est appetere, non concoquere. Cō.
1. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 16.
- Ori uentriculi inseritur effatua digna coniugatio neruorum, descendens à cerebro. Com. in Apho. 50. lib. 6.
- Os uentriculi cor appellabant ueteres. Comm. in Aph. 65. lib. 4.
- Ore uentriculi affecto, animi defectus contingunt. Com. 2. in lib. de Art. cap. 20.
- Os iugale est situm in earegione, quæ supra maxillæ cornicem situatur. Com. 2. in lib. de Art. ca. 12.
- Os iugale prope superiorem malam est situm. ibidem.
- Os iugale dicitur illud, quod superiorem maxillam capiti annectit. ibidem.
- Os rariùs prolabitur in eam partem, quæ astrictior est. Com. 3. in lib. de Fract. c. 61.
- Os, quod semel perijt, regigni amplius non potest. Com. in Apho. 19. lib. 6.
- Ossis frustum, squammamue, satius est paulatim ab ipsa natura expulsam excidere, quàm irritari medicamentis, aut instrumentis euelli. Com. 2. in lib. de Offi. cap. 23.
- Ossi sacro, quod etiam latum uocatur, committitur extrema lumborum uer-tebra. Cō. 3. in lib. de Arti. cap. 41.
- Ossi sacro, quod & latum dicitur, partes uicinæ ex-calsa- & exeduntur, torporeq; afficiuntur, ac sub ipsa cute ulcera contrahunt curatu quàm difficillima. Com. 3. in lib. de Fract. ca. 26.
- Os subditum esse uitiatum coniciēs, si ex ulcere emanet pus multò uerius, quàm pro ulceris magnitudine. Com. 3. in lib. de Fract. c. 18.
- Os uitiatum iam iam erupturum indicant diducta labra ulceris, quæ coire non possunt. nec non laborantis sensus. ibidem.
- Ossa nulla in corpore figurā columnæ referunt. Com. 2. in lib. de Artic. cap. 33.
- Ossa infantium, tenera & quasi cerea quum sint, facillè distorquentur, dum prauè à nutr

à nutricibus figurantur. Cō.
4. in lib. de Art. cap. 5.

Ossa in crescentibus, si cogan-
tur, inflecti possunt, & ea
magis, quæ caua, fistulosaq;
sunt. Com. 1. in lib. de Artic.
cap. 62.

Ossa mollia plus humiditatis
sortiuntur. Com. 1. in lib. de
Arti. cap. 65.

Ossa pedis atque manus ex-
tremæ, quæ minuta, & quàm
durissima sint, rarò citra
uulnus franguntur. Com. 2.
in lib. de Fract. ca. 9.

Ossa manus extremæ, sunt nu-
mero 27. Comm. 2. in lib. de
Fract. cap. 8.

Ossa pedum & summæ ma-
nus, carent medulla, suntq;
minimè fistulosa, atque imi-
tantur lapillos. ibidem.

Ossa undequaque & omnino
absoluta suis uinculis, si pro-
pria exciderint sede, æger-
rimè possunt restitui. Com.
2. in lib. de Fract. cap. 10.

Ossa reponi commodè in suas
sedes nequeunt, nisi adeò su-
spendantur & disiungatur,
ut alterum alteri non adhæ-

reat. Com. 2. in lib. de Fract.
cap. 52.

Ossa pedis, inquire Pedis ossa.
Ossium excisiones, si fieri pos-
sit, in articulis ipsis molien-
das esse. Comm. 4. in lib. de
Arti. cap. 36.

Ossium substantia oritur à ca-
pite, simulq; cum capite au-
getur, atque corroboratur.

Com. 1. in lib. 6. Epid. ca. 2.

Ossibus occalescētibus trāsi-
re sanguinem per cutē sanā.
Com. in Aph. 54. lib. 7.

Ossibus exutis rarò, superue-
nit erysipelas. Com. in Aph.
10. lib. 7.

Ossa fracta haud omnino con-
solidescere, sed callo circum-
exorto uniri. Com. 1. in lib.
de Fract. cap. 57. si.

Ossa fracta, sed malè unita,
refringimus, ut rursus con-
uenienter coalescant. ibid.

Ossa luxata in adultis non æ-
què faciliè componi posse,
ut in infantibus. Com. 4. in
lib. de Art. cap. 4.

Ossa fracta minimè aggluti-
nari, sed callo quodam obdu-
ci, muniriue. Cō. in Aph. 19.
lib.

- lib. 6. & Comm. 1. in lib. de Fract. cap. 41.
- per Ossa fieri abscessus secundum Hippocratem. Com. in Aph. 54. lib. 7.
- Ossa fracta extendenda in contrarias partes esse: dein conformanda: ac ultimò deliganda. Comm. 1. in lib. de Offi. cap. 29.
- Ossa luxata, extendenda, reponenda, & apto uinculo deliganda esse. Com. 1. in lib. de Offi. cap. 19.
- Oscitatio fit, contenta in musculis, per quos uoluntarius motus perficitur, aliqua siue humiditate flatulenta, siue uaporoso spiritu. Comm. in Apho. 56. lib. 7.
- Oscitatio fit à natura, excrementorum excernendorum gratia. Com. 5. in lib. 6. Epi. cap. 3.
- Otium, Inquire Ocium.
- Oua crassi sunt succi, & boni, humorumq; acrimoniam infrenant. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 113.
- Oua quæ sorbentur, languentibus adeò supinant stomachum, ut subuersum sibi esse existiment. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 18.
- Ouilla caro parum nutrit. Com. 3. in lib. 6. Epid. ca. 2.
- Oxycratum acrius, conuenientius aquoso est, incidendis ac per halitum digerendis tum crassioribus, tum tenacioribus succis. Comm. 2. in lib. de Ratio. uict. in mor. ac. cap. 5.
- Οξυγλυκες utebatur Hippocrates pro uictu tenuissimo. Fit autem oxglyces ex dulcissimis fauis aqua maceratis, atque decoctis. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 29.
- Oxglyces esse idem cum apomelite. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 49.
- Oxymeliseftorium, incisoriū, & abstersorium dici potest: at nullo pacto attractorium. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 18.
- Oxymeli constat ex mulsæ parum aceti recipiente. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 24.
- Oxymeli ad uiscidorum humorem

morum expuitionē est quā
aptissimum. Com. 3. in lib. de
Rat. uict. in mor. ac. cap. 2.

Oxymeli aestate propinatur
febrienti, & frigidum, ante
morbi coctionem. Com. 1. in
lib. de Rat. uict. in mor. acu.
cap. 43.

Oxymeli pleuriticis dandum.
Com. 1. in lib. de Rat. uict. in
morb. acu. ca. 27.

Oxymeli minimē aduersatur
stomacho, nisi affectis in lan
guente nervis, aut in mulie
re utero. ibidem.

Oxymeli est tantum medica
mentum. Comm. 1. in lib. de
Rat. uic. in mor. ac. cap. 44.

Oxymeli ualentius educit spu
tum, quā mulsa: tussis ta
men excitat, tum irritans,
tum exasperans, quatenus
uehementer detergit. Com.
3. in lib. de Rat. uict. in mor.
ac. cap. 10.

• Oxymeli sputum educit, fa
cilemque reddit respirationē.
Com. 3. in lib. de Rat. uict. in
mor. ac. cap. 24.

Oxymeli non cōducit neruo
sarum partium affectibus.

Com. 2. in lib. de Frac. c. 29.
Oxymeli detergente preditū
quum sit facultate, intesti
num abradit. Com. 3. in lib.

de Rat. uict. in mor. ac. c. 32.

Oxymeli secandi uim habet.
Com. 1. in lib. de Rat. uict. in
mor. ac. cap. 43.

Oxymelitos potus est commo
dissimus iis, qui pituita uitio
laborant. Comm. 4. in lib. de
Rat. uict. in mor. ac. ca. 18.

Oxymelitos compositio per
cocturam fit melior. Com. 3.
in lib. de Rat. uict. in morb.
ac. cap. 24. & 37.

Oxymeli admodum acre, uim
habere ut secandi, sic exic
candi: uti autem nos ipso in
crassis pulmonis sputis, non
tanquam exiccāte, sed tan
quam incidente, detergen
teque. Com. 3. in lib. de Rati.
uict. in mor. ac. cap. 26.

Oxymeli ualde acre esse dan
dum paulatim, & perquam
tepidum, si æger ob sputo
rum tum crassitiem, tum ui
scositatem, nihil expuerit:
uirtusque ualida fuerit. Com
men. 3. in lib. de Ratione ui
tus

Eius in morbis acu. cap. 29.

P

Palestini computāt menses à Lunæ cōiūctione cum Sole, usque ad aliam coniunctionem: ita ut duodecim menses lunares contineāt dies 354.

Com. in lib. 1. Epid. cap. 1.

Palladis & Dianæ Mystæ, à Venere abstinebant perpetuò. Com. 1. in libr. 3. Epid. cap. 4.

Pallidus color tantum à flauo distat, quantum à rubro flauus recedit uersus albiorem. Com. 2. in lib. de Rat. ui. in mor. ac. cap. 22.

Palpebram contingit euertere, si eius exterior membrana ingenti torqueatur inflammatione, & quæ uicinas quoque corripit partes: si cuti peruertere ad interna, si interior tunica, quæ ad irim usque pertingit, magna teneatur inflammatione. Quòd si ambas tunicas occupet inflammatio, Chymosis affectus uocatur: quo detenti, nequeunt oculum aperire.

Cō. 2. in lib. de Offi. cap. 31.

Palpebræ sunt siccae natura.

Com. in Aph. 52. lib. 6.

Palpebrarum ficiosa tubercula exasperabat Galenus asperis marinarum bestiarum corijs, testisq; sepiarum, ac punice, necnō scalpelli cyathisco. Com. 2. in lib. 6. Epi. cap. 4.

Palpebrarum ficiosa tubercula, prius aliquo exasperanda esse: dein oblinenda erodentibus medicamentis. ibidem.

Palpebras claudi contingit, uel propter conuulsuā claudentium oculos musculorum tensionem: uel propter aperientium imbecillitatem. Cō. 2. in Prorr. cap. 36.

Palpitatio à flatulento spiritu proficiscitur. Comm. 1. in Prorr. cap. 35.

Palpitatio fit ob flatulentum spiritum, congestum scilicet ob frigiditatem. Comm. 1. in Prorrh. cap. 29.

Palpitationi similis creber cordis ac uelox motus, extremum malum significat, scili

- scilicet uitæ principium maximum conflagrare incendio.* Com. in Aph. 65. lib. 4.
- Pancratio certaturi, gestabāt cubitos nudos.* Com. 1. in lib. de Offi. cap. 16.
- Pandiculatio fit, contento in musculis, per quos uoluntarius motus perficitur, aliquo siue humore flatulento, siue uaporofo spiritu.* Comm. in Aph. 56. lib. 7.
- Pandiculatio tale est in musculis uniuersis symptoma, quale id, quod per oscitationem, in solis musculis inferioris maxillæ solet contingere.* Cō. 5. in li. 6. Epi. c. 4.
- Pandiculatione euacuātur ha lituosa excrementa in musculis comprehensa.* Ibid.
- Panis, & chondrus, in acutis morbis administrātur.* Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 18.
- Panis & chondrus uirtutem quidem roborant, sed neque humectant, nec secant.* Com. 1. in li. de Rat. ui. in mor. ac. cap. 27.
- Panis purus dicitur autopsyros: ut syncomistos, miscellaneus.* Com. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 34.
- Papaueris succus stupefacit.* Com. 6. in lib. 6. Epid. ca. 5.
- Paracynanchen per c, & per s, dici inflammationem musculorum extrinsecus incumbentium faucibus.* Com. in Aph. 34. lib. 4.
- Paraplegia unius partis corporis talis affectio est, qualis apoplexia totius.* Com. 3. in Prorrh. cap. 26.
- Paraplegia priuat motu partes affectas ibidem.*
- Paraplegiæ affectio contraria est conuulsio ibidem.*
- Paraplegiam uidetur iuuare conuulsio (ob concussionem, quam facit) si obstructio, aut humidorum, aut crassorum, aut glutinosorum humorum impactio in neruis per ipsam paraplegiam adfuerit.* ibid.
- Paraplegiæ quibusdam corporis partibus accidunt tales, qualis est totius corporis affectus apoplexia.* Com. 3. in Prorrh. cap. 68.
- Paraplegias dici ab Hippocrate*

- crate illas resolutiones, quæ ab apoplexia, uel epilepsia, aliquam ex ignobilioribus partem inuadunt. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in mor. acu. cap. 27.
- Paraplegias dici ab Hippocrate resolutiones ex apoplexia in partem aliquam decumbentes. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 59.
- Παρασιώσεως est hallucinatio ueris proxima, ac propterea probabilis. Com. 3. in li. de Arti. cap. 71.
- Παρασιώσεως eam inscitiam significat, quæ uicina proximaq; cognitionis existit. Cōmen. 1. in li. de Artic. c. 37.
- Παραπρονόωτες dicuntur, qui grauiter lesa ratione desipiunt, & perturbantur. Cōmen. 1. in Prorrh. c. 4.
- Pariendi tēpore, fœtus manibus pedibusq; calcitrans, aliam quam intimarum membrarum discerpit: quæ raptim, reliquæ similiter diuelluntur. Com. 1. in li. 6. Epid. c. 1.
- Parotides conuulsivæ & comatosæ superueniunt affectibus, ubi diutius traxerint. Com. 3. in Prorrh. c. 69.
- Parotides si non suppurentur, sed resfluant, morbi recidivæ significatur. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 1.
- Parotidum generationem affectus comatosus prænuntiat. Com. 3. in Prorrh. c. 71.
- Parotidas antegreditur comatosum symptoma, si quod aliud. Com. 3. in Pror. c. 73.
- Parotidas mouent, quæ conuulsivo modo cum catoche exacerbantur. Com. 3. in Prorrh. capit. 69. Aduertat tamen candidus Lector, caput 69. cum capite 68. in Græco codice esse unum & idem caput: tametsi ab interprete separentur.
- Parotidas futuras significat coma, unâ cum dolore capitis. Com. 3. in Prorrh. c. 77.
- Parotidas suppurari interdum, causis febrem gignentibus etiamnum remanentibus crudis. Commen. 2. in li. 1. Epid. cap. 84.
- Parotidas fieri ex catoche. Com. 3. in Prorrh. c. 70.

Parsimonia cibi, inquire Cibi
parsimonia.

Partes singulæ ad propriam
reducunt naturam sibi ap=
propinquantem humorem.
Com. 1. in Prog. c. 42.

Partes unâ cū toto mouentur.
Cō. 5. in lib. de Arti. c. 61.

Particulare nihil cognosci pos=
se, absque exquisita naturæ
uniuersi notitia. Com. 1. in li.
de Nat. hum. c. 51.

Particularia complent uniuersa
sitatem, conducuntq; ad con=
firmationem eorum quæ fue=
runt generatim inuenta. Cō.
3. in li. 1. Epid. cap. 17.

Particulas corporis, carere
intellectu, potētijis tamen na=
turalibus regi, tum alijs, tum
alteratiua, per quam alimen=
tum sibiipsis assimilant. Cō.
in Apho. 39. lib. 5.

Partus ut prosper fiat, duorū
corporum robur desydera=
tur, grauidæ nempe, & in=
fantis. Com. in Aph. 55. lib. 5.

Παρυγορ medicamentū, mē=
brū quidē affectū ab inflāma=
tiōe tuetur: sed ulcus sordidū
reddit. Com. 3. in li. de Fract.

cap. 43.

Passer autumnno probatissimā
habet carnē. Cō. 4. in lib. de
Rat. uic. in mor. ac. c. 101.

Patellam latus quidam tendo
extrinsecus arctat, ex ante=
rioribus femoris ligamentis
ortus. Cō. 3. in li. de Frac. c. 61.

Patellā, siue μύλων, siue ἐπι=
γυνάμιδα, sumi pro illo osse,
quod in genu consistit. Cō. 2.
in lib. de Frac. c. 66.

Pathemata uocant Græci om=
nes, quæcunque in corpore
contingunt præter naturam.
Com. 1. in lib. 1. Epid. c. 22.

Pathognomonica syndrome,
morbi speciem demonstrat.
Com. 4. in lib. de Rat. uic. in
mor. ac. c. 62.

Pauores nocturni oriri inter=
dum, quum multi & uitiosi
humores grauāt mordicātq;
orificium uentriculi. Com. in
Aph. 24. li. 2.

Pectoris os sibiipsi, & spine
dorsi commissum est. Com. 1.
in li. de Art. c. 68.

Pectoris dolor quidē fixius &
obfirmatus, thoracis phleg=
monen indicat: torpor autē,
cere

- cerebri humiditatem, uel frigus, uel utrumq;. Com. 2. in Prorrh. cap. 35.
- Pectus homo inter animantia omnia sortitur latissimum. Com. 3. in lib. de Art. c. 38.
- Pectus angustum habentes, magis in phthisim incidunt, magisq;, ubi inciderunt, periclitantur. Comm. in Apho. 34. lib. 2.
- Pectus dicitur pars ea planitate eminens, quæ ad radices digitorum consistit. Com. 3. in lib. de Art. c. 92.
- Pemphingodes febres dicuntur, quæ spiritibus sunt refoertæ. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 28.
- Peplium est simile helleboro, potestq; similiter nigrum subducere humorem. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 11.
- Peracutus dicitur morbus, qui septimum diem non transcedit, sed aut in eo, aut etiam maturius soluitur. Com. 3. in Prognost. c. 10.
- Peracutus morbus statim in primis diebus uiget, grauis-
- simaq; sortitur symptomata. Com. in Aph. 7. lib. 1.
- Peracuti morbi plurimi, qui cum sudore iudicantur, tertio & quinto die, magis quam quarto, iudicium suscipiunt. Com. in Aph. 36. li. 4.
- Peracuti morbi sunt, angina, paracynanche, cholera, & distentio neruorum. Com. in Aph. 12. lib. 1.
- Peracutorum morborum iudicationis terminus est prima septimana. Com. in Aph. 10. lib. 4.
- Peracutorum morborum terminus est septimus dies. Com. in Aph. 59. lib. 4.
- Peregrina, inusitataq;, et nondum, an utilia sint, explorata, laudari magis, quam assue- ta, & quæ iam utilia sunt cognita. Com. 1. in li. de Rat. ui. in mor. ac. c. 17.
- Peregrina, quæ ignorant, magis celebrant mortales, quam id quod familiare est, quodq; esse præclarum norunt. Cō. 1. in li. 3. Epid. c. 4.
- Perfusio calidæ, inquire Aquæ calidæ perfusio.

Perfusio calidæ euacuat humores albos atque serofos, in loco perfracto contentos, egentesq; perspiratione: ac præterea dolorem lenit, tollitq; pruriginem. Com. 1. in li. de Fract. c. 40.

Perfusio calidæ lenit dolorem, corporumq; tensionem relaxat. Cō. 2. in li. de Frac. c. 15.

Perfusionem aquæ calētis interceptiendā esse, antea quam perfusum membrum extenuari incipiat. Com. 3. in lib. de Off. c. 16.

Perfusum membrum attollitur primum, ac mox extenuatur. ibidem.

Pergamenses Pontifices æstate singulis annis proponere singularia gladiatorum certamina soliti erant. Cō. 3. in li. de Frac. cap. 21.

Periclem Atheniensem fuisse prudentissimum uirum, habuisseq; caput admodum magnum. Commen. 1. in libr. 6. Epid. cap. 2.

Periclitari minus eos, quorum naturis conuenit morbus: ut magis, quibus non conue-

nit. Commen. 2. in Prorrh. cap. 17.

Periculum de illorum animis, qui quamuis artem sunt percepturi, hac uia fieri, si magnam atque difficilem esse eius perceptionem ostendamus. Commen. in Aphor. 7. lib. 1.

Pericranij finis ad coronam oculi permeat. Comm. 1. in Progn. cap. 10.

Pericranio annectunt crassius cerebri inuolucrum quædam membranulæ, per caluariæ futuras prodeuntes, cum quibus etiam plura uasa minutula emergunt. Com. 1. in li. 6. Epid. cap. 1.

Perinæon uocari partem illā, quæ inter sedem, originemq; pudendi, est media. Com. 2. in lib. de Frac. c. 43.

Perinæum esse regionem à radice pudendi, usq; ad anum extensam. Com. 4. in lib. de Arti. cap. 45.

Peripneumonia non repente, sed paulatim strangulat. Cō. 4. in Aph. 34. li. 4.

Peripneumoniæ pleuritidis non admo

- admodum superuenit. Com. in Aph. 11. lib. 7. ad peius. Commen. in Apho. 23. lib. 2.
- Peripneumoniam sanat pleuritis. Commenta. 6. in libr. 6. Epid. cap. 8. Perniciosa symptomata, si absque signis uel excretionis, uel concoctionis mutescant, mortem indicant. Com. 2. in Prorrh. c. 16.
- Peripneumonia forti affligente, si abscessus ad crura descendat, bonum signum censetur. Com. 2. in Prognostica, cap. 67. Perspirari quibus contingat minus, inquire Diffilari.
- Peripneumonia ad suppurationem perducta, in utraq; thoracis parte colligi potest. Com. 2. in Progno. c. 59. Perspiratio corrigit lapsus in qualitate substantiæ nostræ. Commen. 5. in li. 6. Epidem. cap. 1.
- Peripneumonias grauissimas esse, in quibus nihil expuitur. Com. 1. in li. 3. Epi. c. 4. Perspiratio dicitur duplex arteriarum motus per totum corpus editus. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Peripneumonici quàm rarissimi me spumofum expuunt. Com. in Aph. 30. lib. 7. Perspiratio insensilis in nobis uniuersis per totum fit uitæ curriculum: uerum secundum ætates, anni tempora, uitæ instituta, ac breuiter, omnem uictus rationem, plurimum differens est. Comm. 4. in lib. 6. Epid. cap. 21.
- Permanere in eodem statu corpora in morbis accidit, ob cutis spissitudinem, & humorum crassitiem: id quod indicat longitudinem morbi. Commen. in Aphorism. 28. lib. 2. Perspiratio est, quæ per totum corpus fit spiratio. Com. in lib. de Salub. diæ. c. 2.
- Permutationes contingentes in morbis quadrupliciter fieri: nempe ad salutem, aut mortem: aut ad melius, aut ad infestantium excretio-

nem factō apparatu, signum periculosissimum est. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 45.

Perturbatur uenter à cibis, uel mordentibus, uel inflantibus, uel ijs quæ pugnantis facultate partibus constant. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 18.

Peruersio palpebræ, tensio nem conuulsificam, aut resolutionem alterius musculorum claudentium oculum, indicat. Com. 1. in Prognost. cap. 10.

Peruersiones particularum fieri, extentis atq; contractis ijs, qui ad eas nerui pertinent, ad propria principia. Com. in Aph. 49. lib. 4.

Peruersiones fieri, interdum quidem corporis aliqua parte à sua sede in externam regionem dimota: nonnunquam uerò introrsum, in cavitatem aliquam prolabente. Commentario 2. in li. de Officin. cap. 31.

Peruertere non peruersa membra, quæcunq; possunt, pos-

sunt & illa dirigere, quæ sunt in partem contrariam distorta. Comm. 2. in libr. de Off. cap. 32.

Peruigilantes absque comate, si id per initia cum nervosarum partium dolore perpepsi fuerint, necessario phrenitici existunt. Comm. 1. in Prorrh. c. 1.

Pes si deligandus sit, æquabili deligatione esse utendum. Commen. 2. in lib. de Fractu. cap. 14.

Pes extremæ manui proportionē respondet. Comm. 2. in lib. de Frac. c. 18.

Pedis ossa de suo dimouentur loco, dum ligamenta abrumpuntur, per quæ annectuntur uicinis ossibus. Com. 2. in lib. de Frac. c. 10.

Pedis ossa rarò in partem solem infernam prolabi. ibidem.

Pedis uniuersa ossa erunt 27. si inter illa astragalum numeres: ut 26. si illum excipias. Commenta. 2. in libr. de Frac. cap. 8.

Pedem malè affectum, sublimio

miorem tenendum esse reli-
quo corpore. Com. 2. in li. de
Fract. cap. 56.

Pestilens febris, inquire Feb.
pestilens.

pestilens febris putridum ha-
bet calorem. Com. 1. in li. 6.

Epid. c. 28.

pestilentis febris calor, præ
alijs habet, ut insigniter pu-
tridus sit. ibidem.

pestilentes morbi, omnium
popularium perniciosissimi
sunt, à cæliq; statu profici-
scuntur. Præfatio. in libr. 1.
Epidem.

Pestilentes morbos, è uulga-
rium genere existere. Præf.
in lib. 1. Epidem.

Pestis est unus de uulgaribus
morbis. Commen. 3. in lib. 3.
Epid. cap. 20.

Pestis dicitur, quicumque mor-
bus plures eodem in loco
inuasit, peremeritq; ibi-
dem.

Pestis est epidemia pernicio-
sa. Commentario primo in
lib. de Rat. uic. in mor. acut.
cap. 9.

Pestem uocari ab Hippocrate

morbos multos perniciosos,
uno eodemq; grassantes tem-
pore. ibidem.

Phagedænæ dicuntur ea ulce-
ra, quæ subiectam cuti car-
nem depascunt. Commen. in
Apho. 45. lib. 6.

Phagedænas uocari erodentia
ulcera. Com. 3. in lib. 6. Epi.
cap. 37.

Φαρμακείαν significat apud
Hippocratem, uti medica-
mento purgante. Commen-
tario secundo in lib. de Fra-
ctur. cap. 29.

Pharmaceutice, medicine
pars dicitur, quæ per medi-
camenta absoluitur. Com-
menta. 1. in lib. de Rat. uic. in
morb. ac. cap. 6.

Pherea uocari oblongas ex-
crescentias. Com. 3. in lib. 6.
Epid. cap. 14.

Philonium medicamen stupe-
faciendo sensum, tollit dolo-
rem. Commen. 6. in lib. 6.
Epid. cap. 5.

Philosophus curat, ut apud uul-
gus fiat plurimi, idq; meritò,
quum si ipsum omnes suspi-
ciant & admirentur, futurū

haud dubiè sit, ut eius facta imitentur, ipsiusq; institutis, ueluti alicuius numinis iussis, pareant, & obsecundent. *Commen. 2. in lib. de Offic. cap. 1.*

Phlegmone, inquire *Inflammati*o.

Phlegmone, est tumor præter naturam, durus, dolensq;. *Cōmen. 1. in lib. 6. Epid. c. 1.*

Phlegmone tumorem minimè durum excitat, sed renitentem, ac similem utribus humore, aut aëre prægnatibus. *Com. 1. in li. 6. Epid. c. 29.*

Phlegmone omnis desiderat emollientia absq; manifesta caliditate. *Com. 4. in libr. de Rat. uic. in mor. ac. c. 49.*

Phlegmone, est affectus plethoricus, nō modò uasa ipsa, sed uacua etiam in musculis spatia, appræhendens. *Gal. contra Iulianum.*

Phlegmones consistentis in aliquo uiscere calor, si ingēs fuerit, ad sese trahit, instar cucurbitulae, ex uniuerso corpore sanguinem, ita ut perurantur quidem uiscera: ex

trema autem refrigerentur. *Commentario in Aphorif. 1. lib. 7.*

Phlegmonen dici tumorem durum, dolorificum, & cum multa caliditate: licet nomen illud extendatur ad alios flagrantes affectus. *Commen. 4. in lib. de Rat. uict. in mor. acu. c. 21.*

Phlegmone gignentes humores, ex præcedente uictus ratione, anni tempore, ætate, et regione, depræhendi. *Com. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. acu. cap. 5.*

Phlegmonen gignens humor cognoscitur, ex laborantis ætate, naturali temperie, anni tēpore, locis, antea facta uita, atque ipsius phlegmones tum colore, tum magnitudine, tum duritie, tum molitudine. *Commenta. 2. in lib. de Ratione uict. in mor. ac. cap. 2.*

Phlegmone obsessæ partes acria medicamenta non perferunt. *Commentario secundo in li. de Rat. uict. in mor. acu. cap. 5.*

Phleg

- phlegmonæ proxima ut in gangrænâ trāseant, quæq; iam inceperunt putrescere, primò quidem haudquam egent coctione. Quare illas scarificationibus, incisuris, pharmacisq; ualidissimis curare solemus: has uerò, quæ iam putrescunt, abscindimus, urimusq;. Cō. 2. in lib. 6. Epid. c. 30.
- Phlegmonas uocari ab Hippocrate quidem, inflammationes quasq; etiam si absq; tumore infestent præter naturam: à recetioribus uerò, eos tumores præter naturam, quibus tum. inflammatio ad est, tum renitentia, adeoq; dolor pulsatilis. Comm. 4. in lib. 6. Epid. cap. 1.
- Phrenitis à mania, sola febre differt. Com. 3. in lib. 3. Epi. cap. 45.
- Phrenitis à bilioso succo ducit originem. Cō. 1. in Prorr. cap. 33.
- Phrenitis non uocatur, nisi febriat æger, & cōtinuè deliret. Com. 1. in Prorr. cap. 1.
- Phrenitis dicitur affectio, quæ mens oblæditur. Comm. 1. in Prorrh. cap. 4.
- Phrenitis est læsio mentis feбри coniuncta. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 45.
- Phrenitis, calida & sicca est affectio. Com. 1. in Prorrh. cap. 19.
- Phrenitis superuenit peripneumoniam ortæ à calido humore, dum multis uaporibus implet cerebrum. Comm. in Apho. 12. lib. 7.
- Phrenitis, quòd perduret, obfirmatum esse in capite humorem, qui affectionem gignit, significat. Comm. 1. in Prorr. cap. 27.
- Phrenitis si in lethargum uertatur, non bono est. Com. 6. in lib. 6. Epid. c. 8.
- Phrenitis exquisita, nulliq; affectui permixta, fit, quum flaua bilis occupauerit principis animæ sedem. Com. 1. in Prorr. cap. 1.
- Phrenitidis accessiones existunt magna ex parte tertianæ. Com. in Aph. 12. lib. 1.
- Phrenitidis non est propria alienatio mentis, nec uox

clangosa, necrauca. Com.1.

in Prorr.cap.19.

Phrenitidi esse obnoxios rubicundos, atque ad melancholiam aptos, necnon crasso sanguine & calido praeditos. Com.3. in lib.3. Epid. cap.70.

Phrenitim fieri, excrementis biliosis petentibus cerebrum. Com.3. in lib.3. Epi.cap.11.

Phrenitim esse febris speciem uoluit Hippocrates, quod continua sit, deliriumque perpetuum habeat. Com.3. in lib.3. Epid.cap.46.

Phrenitim esse morbum acutum, atque periculosum. Com.3. in lib.1. Epid.cap.1.

Phrenitim uocat Hippocrates, continuam eam, quae cum acuta febre est, dementiam. Com.1. in Prorr.cap.1.

Phrenitim oriri, spiritus magnus & rarus indicat. Com.5. in lib.3. Epid.cap.34.

Phrenitim ex perpetuo delirio cognosci. Com.3. in lib.3. Epid.cap.34.

Phrenitim futuram licet ex insomnijs praenoscere. Com.

1. in Prorr.cap.5.

Phrenitim excitari ab humoribus siccis, mordacibusque, si efferrantur ad cerebrum. Com.1. in lib.3. Epid. cap.5.

Phrenitim neque ab Hippocrate, neque ab alio ullo, dici febris speciem. Com.1. in lib.6. Epid.cap.28.

Phrenitide acuta statim à principio correptos, quarto die & quinto Galenus uidit exanimatos: tertio unquam non uidit: sicuti nec uigesimum diem attigisse. Com.3. in lib.3. Epid. cap.75.

Phrenitidas esse è numero continuarum febrium, secundum Hippocratem. Com.3. in lib.3. Epid.cap.65.

Phrenitidas excitari, ubi multa bilis in cerebri regiones influxerit. Com.2. in lib.1. Epid.cap.74.

Phrenitidas fieri calfactis regionibus cerebri. Com.2. in lib.1. Epid.cap.19.

Phrenitidas inducit flaua bilis impacta in cerebro, eiusque inuolucris. Com.2. in lib.1. Epid.cap.73.

Phre

Phrenitidas uehementes con= sequitur tremor. Comm. 1. in Pror. cap. 9.

Phrenitica affectio est sicca. Com. 2. in Prorr. cap. 3.

Phrenitica affectio, quam fla= ua bilis parit, & calida, & sicca est. Com. 1. in Pror. c. 3.

Phrenitica signa affectionem cerebri ostendunt. Com. 1. in Prorrh. cap. 4.

Phrenitica signa non reperiri in urinis, neque in deiectionibus, neq; in sudoribus, neque in sputis, neque in uomitibus. ibidem.

Phrenitici non omnes tremorem incurrunt, sed qui deterrimè habent. Comm. 1. in Pror. cap. 16.

Phrenitici sunt βραχυπότεαι, hoc est, pauca potionis, & si calido & sicco affectu laborent, linguamq; præ ariditate asperam habeant. ibi.

Phrenitici oculum habent puluisulosum, aspectuq; ferocem. Com. 1. in Pror. ca. 17.

Phrenitici ob strepitum tumultuantur, non secus, quam timidi. Com. 1. in Pror. ca. 16.

Phreniticorum signorum ea sunt certissima, quæ perpetuò, & solis insunt phreniticis. Com. 1. in Pror. c. 4.

Phreniticorum febris mordacem habet calorem, & perpetuò similem. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 28.

Phreniticorum est multum loqui. Cō. 3. in li. 3. Epi. c. 86.

Phreniticis commune symptoma est, cū malignis quibusdam febribus uomitus fastidiosus, ueluti & uox clangosa. Com. 1. in Pror. ca. 17.

Phreniticis diutissimè insunt infirmitates neruorū, propter affectionis siccitatem. Com. 1. in Pror. ca. 9.

Phreniticis solent alba deiici, confluyente tota bile sursum ad caput. Cō. 1. in Pror. c. 13.

Phreniticis caput est affectū per se. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 62.

Phreniticos non sitire interdum, quòd siticulosam affectionem non sentiant, facul= tatemq; stomachi appetitricem habeant extinctam. Cō. 3. in lib. 3. Epid. cap. 44.

Phibi

Phthisis & Phthoe, idem. Cō.
in Apho. 16. lib. 7.

Phthisis est pulmonis ulcus
immedicabile, quod conse-
quitur totius corporis exte-
nuatio cum febre exigua.
ibidem.

Phthisis, inquire Tabes.

Phthisis, cum alias causas, cor-
porisq; status, tum præcipuè
destillationem à capite or-
tam consequitur. Com. 3. in
lib. 3. Epid. cap. 32.

Phthisim oriri à destillatione
à capite descendente in pul-
monem. Com. 3. in lib. 3. Epi.
cap. 66.

Phthisi exitiali superuenit
capillorum defluuium, atq;
deiectio humida: illud quidè
ob siccitatem, hæc uerò ob
imbecillitatem potentie. Cō.
in Apho. 16. lib. 7.

Phthisi præhenduntur magis
qui angustum pectus sortiun-
tur, arreptiq; magis pericli-
tantur. Cō. in Aph. 34. li. 2.

Phthisi opportuni sunt alati
homines. Comm. 3. in lib. 6.
Epid. ca. 18.

Phthisici moriuntur strangu-

lati. Cō. in Apho. 16. lib. 7.

Phthoe, & Phthisis, idem.
Com. in Apho. 16. lib. 7.

Phymata uocantur ij tumores
præter naturam, qui absq;
ulla externa causa ortū ha-
bent: ac præcipuè illi, qui ad
exteriora procumbunt. Cō.
1. in lib. 6. Epid. c. 12.

Phymata ex succis crassis &
lentis orta, lata sunt, nec lon-
go tempore concoctione re-
cipiunt, sed putrescunt. ibid.

Phymata, quæ deorsum ten-
dunt, meliora sunt, quòd ibi
nimirum aperta, puris efflu-
xui facilem exitum præ-
beant. ibidem.

Phymata specie plurimùm
inter se distantia, uiribus
quoque plurimùm, & mo-
ribus etiam dissident. ibid.

Phymata, inquire Tubercula.

Phymatum, quæ exterius ex-
tuberant, acuta & turbina-
ta, meliora sunt latis, utpote
quæ à calidioribus & tenui-
oribus succis gignantur, ac
proinde citò suppurentur.
ibidem.

Pica fit læso ore uentriculi.
Com.

- Com. in Apho. 61. lib. 5. arefcente. Com. 3. in lib. 6.
- Picatio calfacit, reficitq; ex= Epid. cap. 1.
- tenuata. Cō. 3. in lib. de Off. Pilorum casui conferre exa=
- cap. 35. sperantia medicamēta, qua=
- Picrocholi dicuntur, qui ama= lia in arcis administrantur.
- ra bile redundant. Com. 3. in Com. 2. in lib. 6. Epid. ca. 4.
- lib. de Rat. uic. in morb. acu. Πιλοπάτιδες ab Hippocra=
- cap. 2. te uocantur focci, quibus in
- Picrocholi subitariam eam, locis lutosi utimur. Cō. 4.
- quæ à uictu ad abstinentiam in lib. de Arti. ca. 13.
- fit, digressionem, pituitosis Pinguis siue urina, siue alui
- multò ægrius perferunt. Cō. deiectio, ex colliquatione a=
2. in lib. de Rat. uict. in mor. dipis fit, non magis in reni=
- acu. cap. 29. bus, quàm in toto existentis
- Picrocholi, præter consuetu= corpore. Comm. in Aph. 35.
- dinem permanētes impran= lib. 7.
- si, cibos auersantur, fasti= Pingue sumi non modò pro
- diuntq;. Comm. 2. in lib. de oleaginoso, sed pro dulci ca=
- Rat. uict. in mor. acu. ca. 25. tiam, adeoq; pro illo omni,
- Picrocholi uincunt cæteros quod naturaliter affectis ap=
- caliditate tēperamenti. Cō. paret suaue. Com. 5. in lib. 6.
3. in lib. de Rat. uict. in mor. Epid. cap. 14.
- acu. ca. 38. Pingue omne reliquis inuehi=
- Picrocholos dici ab Hippocra tur humoribus. Com. 3. in li.
- te illos, qui amara bile re= 3. Epid. cap. 72.
- dundant. Comm. 3. in lib. de Pingue non modò pro oleagi=
- Fract. c. 49. noso adiposoq; accipitur,
- Pictoriæ artis subiectum, est sed etiam pro dulci omni.
- color. Gale. contra Lycum. Com. 6. in lib. 6. Epid. ca. 3.
- Pili exoriuntur ex cute nec Pingues cibi fauces exaspe=
- præhumida, nec plurimum rant, mouentq; tussiculam.

Com.

Com.3. in lib. de Art. ca. 61.
pinguia omnia insident sem-
per urinæ, & non subsident.

Com. in Apho. 35. lib. 7.

pinguia & biliosa excrementa,
febris fundentis pinguitu-
dinem sunt consequentia.

Com. 3. in lib. 3. Epid. c. 72.

Pingua excrementa, esse col-
liquationis signa. Com. 3. in
lib. 3. Epid. cap. 55.

Pinguitudo innatans urinæ,
colliquationē significat. Cō.
2. in Progn. cap. 35.

Pinguitudo extra corpus, pro
cessu temporis priorem co-
lorem mutat, subcroceaque
redditur. Com. 2. in Progn.
cap. 21.

Pinguitudo omnis, carne sui
generis deterior tum ad con-
coctionem, tum ad nutritio-
nem, existit. Com. 4. in lib.
de Ratio. uict. in morb. acut.
cap. 102.

Piper si solum per se, uel ex
melle deglutiatur, ac post id
uinum superbibatur aqua
calida temperatum, sin-
gultum excitat. Cō. in Aph.
39. lib. 6.

Pituita, quæ à uehemēte qui-

dem fit frigore, euadit aci-
da: quæ uerò à calore replen-
te caput, salsa: sicuti & quæ
à modica oritur frigiditate,
uel paucam sortitur dulce-
dinem, uel nullam manifestā
qualitatem. Com. in Apho.
12. lib. 3.

Pituita præ crassitie & len-
tore inhaerescit corporibus:
non, ut flaua bilis, statim per-
meat. Com. 3. in lib. 3. Epid.
cap. 70.

Pituita est excrementum se-
micocti alimenti. Com. 1. in
Progn. cap. 10.

Pituita progressu temporis
coquitur, bilisq; efficitur.
Com. 2. in lib. de Ra. uict. in
mor. acu. cap. 30.

Pituita reliquum coctionis as-
secuta, corpus alere potest.
Com. 2. in lib. de Rat. uict. in
mor. ac. cap. 44.

Pituita est frigida & humida.
Com. 1. in lib. de Nat. huma.
cap. 44.

Pituita frigida & humida
existens, cur gignatur hye-
me, quo præcipuè tempore
uentres natura calidissimi
sunt, Galen. explicat. Cō. 1.

- in lib. de Nat. hum. ca. 44. Com. in Apho. 54. lib. 7.
- Pituita est ad formandum mo- res inutilis. Com. 1. in lib. de Nat. hum. cap. 47.
- Pituita est succus humidus, fri- gidusque. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 5.
- Pituitæ sunt genera tria, a- cidum nempe, dulce, & sal- sum. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. ca. 13.
- Pituitæ generatio in pituito- sis edulij sanguinē perpe- tuò antecedit. Cō. 2. in li. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 39.
- Pituitam abundare arguunt œdemata, albentes pustulæ, febres quotidianæ, mentis ignavia, & torpor, somnus profundus, capitis gravitas, & quidam acidi ructus. Cō. in Aph. 2. lib. 4.
- Pituitam esse triplicem, aci- dam, salsam, & dulcē. Gal. contra Iulianum.
- Pituitam albam uocari à Me- dicis quandam speciem hy- dropis. Cō. in Aph. 29. li. 7.
- Pituitam in spatio infra se- ptum transversum, & sub peritoneo, delitescentem, posse ad uesticam transsumi.
- Pituitosus humor syncerus per uomitum redditus, indi- cat frigiditatem. Com. 3. in Progn. cap. 88.
- Pituitosus humor nō uacuatur per cutē, ut biliosus. Cō. 3. in li. de Ra. ui. in mor. ac. c. 62.
- Pituitosus humor intestinis adherens, nunquam est per superna purgandus. Com. in Apho. 12. lib. 4.
- Pituitosus humor plerunque in uentriculo ex plenitudi- ne gignitur. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Pituitosum humorem uacuan- dum esse in epilepsia, apo- plexia, & asthmate. Comm. in Aph. 47. lib. 6.
- Pituitosum humorem gigni ab humida & frigida con- stitutione temporis. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 22.
- Pituitosi picrocholis facilius in mediam perferunt. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 30.
- Pituitosiores optimè degunt æstate. Cō. in Aph. 18. lib. 3.
- Pix est cera calidior, et acri- or. Cō. 3. in li. de Frac. ca. 16.

Plagula, inquire Splenia.

Com. in lib. de Nat. hum. c. 1.

Πλαδον uocat Hippocrates humiditatē superflua. Cō.

Plenitudo conciliat dolorem imbecillioribus partibus.

2. in lib. 1. Epid. cap. 10.

Com. 6. in lib. 6. Epid. ca. 5.

Planci, siue planipedes nominantur, qui mediam pedis regionem, ab interiori parte non caua, sed elatam, habent. Com. 3. in lib. de Arti. cap. 92.

Plenitudo curatur euacuatione. Com. in Aph. 22. libr. 2.

Planipedes, inquire Planci.

Plenitudo non modò reddit artus, carnesque difficiles ad motiones, uerum & fluxiones commouet, unde dolor suboritur. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 10.

Plantæ pedis superat metacarpium osse uno. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 8.

Plenitudo iuxta uires potest absque corruptione incipere: uerum non potest optima permanere: nam processu temporis corrumpetur. Cō.

Plantæ omnes à natura reguntur. Gal. contra Iulianum.

in Aph. 17. lib. 2.

Plebeiij admirantur, quæ non intelligunt. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. ca. 62.

Plenitudinem esse duplicem, nempe secundum uires, & secundum uasa, Gal. contra Iulianum.

Pleiadis ortus, principium est æstatis. Com. in Aphor. 14. lib. 3.

Pleiadū occasus, hyemis principium facit. ibidem.

Plenitudinem secundum uasa, dici dupliciter, quia aut ea mensura æstimatur, quæ naturæ debetur: aut hoc nudo solò quæ, quòd uidelicet contineri iam nequeat, ibidem.

Plenitudo est duplex: altera ad uires, altera ad uasa: quarum illa quidem, humores ad corruptionem producit: hæc uerò, ora uasorum aperit, eaquæ sæpe disrumpit, mortēquæ repentinā inducit.

Plenitudinem iuxta uires, curari quàm primū per euacuationem non posse. ibid.

Pleni

plenitudinem indicant rubor perpetuus in facie, oculorum dolor, & capitis grauitas.

Cō. 3. in lib. 3. Epid. c. 83.

Plenitudinem esse causam antecedentē. Gal. contra Iulian.

Plenitudine uera, comprehensa; uasis per uniuersum corpus, si quis laboret, subito liberatur, facta eius euacuatione. ibidem.

Plethoram uacuari per uenæ sectionem. Com. in Aph. 31. lib. 6.

Plethoram uacuandam esse per uenæ sectionem. Com. in Aph. 47. lib. 6.

Plethorica dispositio, nec uinum, nec balneum, tolerat, absq; maximo detrimento. Com. in Aph. 46. lib. 7.

Pleuritici doloris esse remedia tria: nempe fomenta calida, sanguinis detractionem, & purgationē. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 33.

Pleuriticum quendam fuisse à Galeno curatum absq; sanguinis detractione. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 44.

Pleuritici facilius decumbunt

in latus affectum, quàm in alterum. Commen. in Aph. 12. lib. 1.

Pleuritici aliquando, sed raro, spumofum expuunt. Com. in Aph. 30. lib. 7.

Pleuritici, si prius quàm uacuati sint, uinum sumpserint, aut mulsam, aut oxymeli, obleduntur. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 34.

Pleuriticis conferre confectio-nem ex marrubio, & iride, cum hydromelite propinatum. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 27.

Pleuriticis in declinatione pisces saxatiles esse maxime idoneos, ex aqua, marrubio, anetho, & sale, paratos. ibi.

Pleuritis crudissima est, in qua nihil omnino expuitur. Com. in Aph. 12. lib. 1.

Pleuritis si in peripneumoniā uertatur, non bono est. Com. 6. li. 6. Epid. c. 8.

Pleuritis fit, ob inflammationem cius, quæ costas succingit, membranae. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 33.

Pleuritis cui nigra sputa acci-

dunt, ex melancholico oritur humore: cut uero rubea, ex sanguine. *Commen. in aphorismum. 33. lib. 6.*

Pleuritis est inflammatio costas succingentis membranae. *Cōmenta. in aphorif. 33. lib. 6.*

Pleuritis cum sputis flauis aut rufis accidens, ex biliosis oritur humoribus. *ibidem.*

Pleuritis, cui sputa spumosa accidunt, ex pituitosis oritur humoribus. *ibidem.*

Pleuritidis purgationi terminum ab Hippocrate constitui diem quartumdecimum. *Commenta. in aphorismū. 15. lib. 4.*

Pleuritidis terminum iudicatorium magna ex parte esse diem septimum, uel uigesimum. *Commen. in apho. 12. lib. 1.*

Pleuritidis accessiones magna ex parte existunt tertianæ. *ibidem.*

Pleuritidis malignantis naturæ est nota, si sputum admodum glutinosum existens, infarctumque affectis partibus,

euacuari non possit. *Com. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 33.*

Pleuritidi superuenit peripneumonia, dum noxijs humores, qui contineri à membranis succingentibus costas nequit, pars aliqua ad pulmonem fertur. *Cō. in Aph. 11. li. 7.*

Pleuritidi confert sanguinis missio, si uires, aut ætas, aut anni tēpus, non reluctantur.

Com. 3. in lib. 6. Epid. c. 44.

Pleuritidem Anaxionis productam fuisse usque ad trigessimum quartum diem. *Commē. in Aphorif. 12. lib. 1.*

Pleuritidem fieri hyeme, ob refrigerationem partium spiritalium. *Com. in Aphorif. 25. lib. 3.*

Pleuritide ad suppurationem producta, in altera potius quam in utraque thoracis parte, pus colligi. *Commen. 2. in prognostica, c. 59.*

Pleuritide affecta pars cognoscitur ex differentia caloris: et quia cubans æger in latum oppositum, onus sublimiori parti insidens persentiscit. *ibi.*

Pleuritide laborantes, si per sputa

- spūta non repurgentur, fiunt purulenti. Com. in Apho. 8. lib. 5. Πληχάδες significant eam regionem, quæ inter utrumque crus comprehenditur. Com. 2. in lib. de Fract. c. 70.
- Pleuritide corripī rarò, quibus naturaliter pituita super abundat, præsertim si acrimoniam, aut falsedinem, sibi aliquam acquisierit. Com. in Apho. 33. lib. 6. Plus omne, semper ad aliquid dicitur. Commenta. in Apho. 17. lib. 2.
- Pleuritide infestante infernas uersus diaphragma partes, purgatione uacuare expedit. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 10. Pluuie multe fiunt tripliciter, interim imbre ipso decidente cōfertim: interim diurnitate temporis, licet guttatim tantum singulis diebus decadat: interdum ambobus coniunctis. Commē. 1. in li. 1. Epid. c. 1. & Commenta. 2. in lib. 1. Epid. c. 4.
- Pleuritide infestante supernas thoracis partes, uenā in cubito eam secare oportet, quæ sanguinem ab affecta parte & magis, & uelocius, tum reuellere, tum euacuare, possit. ibidem. Pocula multa neruis nocent, & origini eorum cerebro. Com. 3. in lib. 3. Epid. c. 87.
- Pleuritide urgente, uenam secandam esse in cubito affecti lateris. Com. 4. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 78. Podagra fit, in fluente superfluo aliquo humore ad pedes. Commenta. in Apho. 28. lib. 6.
- Pleuritides mitissimas esse, quum cruenta expuuntur. Com. 3. in lib. 6. Epi. c. 44. Podagræ gignendæ confert plurimum uenereorum usus. Commenta. in Aphorif. 30. lib. 6.
- Pleuritidas grauiissimas esse, in quibus nihil expuitur. Cōmen. 1. in lib. 3. Epid. c. 4. Podagræ à biliosa fluxione ortæ, medetur affusio rosacei. Commenta. 6. in lib. 6. Epid. c. 5.

- Podagram manare à parentibus semper in liberos, ob uitiatum semen. *Com. in Aph. 28. lib. 6.*
- Podagra laborabant pauci Hippocratis tempestate, ob temperantiam uitæ: Galeni uerò tempore, ob cōtrariam uictus rationē, infinita erat multitudo podagricorum. *Ibidem.*
- Podagra si quis sit laboraturus, necessum est, illi sint imbecilliores pedes. *ibidem.*
- Podagrica inflammatio ultra quadragesimum diem non prorogabitur, nisi quippiam delictum sit. *Com. in Aphor. 49. lib. 6.*
- Podagricus pati cōuulsionem uisus est nunquam. *Comm. in Aph. 49. lib. 6.*
- Podagricorum inflammatio, fluxione fit ad pedum articulos decumbente. *ibidem.*
- Podagricis nocent potus multorum & fortium uinorum, quum præcipuè aliquis ea ie iunus potarit. *Com. in Apho. 28. lib. 6.*
- Podagricis nec inflāmari neruos, nec tendines. *Comm. in Aph. 49. lib. 6.*
- Podagricis nocent desidia, & crapula. *Com. in Apho. 28. lib. 6.*
- Polemo orator, inquire Romam.
- Poples est locus uacuuus, oppositus genu. *Comm. 2. in lib. de Frac. cap. 66.*
- Poplitem infleuit musculus intra articulationē abditus. *Com. 5. in lib. 6. Epid. c. 2.*
- Poplitū uenas, aut prope maleolos sitas, secabat Galenus, partibus infra hepar positus requirentibus sanguinis de tractionem. *Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 5.*
- Popularis morbus, inquire Vulgaris morbus.
- Popularis morbi causam posse esse haustum aquæ infectæ, atque etiam loci naturam. *Præf. in lib. 1. Epid.*
- Populares morbi, lege Epidemij. nam sunt iidem.
- Popularium morborū genera coniungi ab Hippocrate cū intemperie ambientis nos aeris. *Com. 2. in lib. 1. Epid. c. 5.*
- popu

Popularium morborum causam esse aërem. Præf. in li. 1. Epid.

Porcellorum nuper natorum caro longè humidissima est: plurimumq; ob id gignit pituitæ. Comm. 4. in li. de Rat. uic. in mor. ac. c. 102.

Porcellos absq; pelle esse edendos. ibidem.

Porcorum, qui mediam ætatē sunt affecuti, caro, tum ad suauitatem, tum ad concoctionem, est optima: ut deterri- ma uetustissimorum. Et eorum qui confestim à partu uorantur. ibidem.

Porus affluentiae Deus apud Platonem. Cō. 2. in Prorrhæ. cap. 28.

Posteriora corporis sunt neruosa. Com. in Aph. 65. lib. 5.

Posteriorēs partes, neruosa cum sint, si refrigerentur, sunt conuulsioni obnoxia. Com. 2. in Prorrhæ. cap. 32.

Potentiam esse unam genere: eius autem species plures. Com. in Aph. 16. lib. 2.

Potus, dum corpus secundum naturā se habet, simul trans-

mutatur et ipse, quum humores gignuntur: coloratusq; eas loci differentias efficit, quæ neq; in rerū hauriarum, neq; in liquefacti mēbri qualitates, sed in procreatorū humorum formas, referri possunt. Com. 5. in li. 6. Epidæ. cap. 15.

Potum resiliire in nares ijs, qui deglutire ipsum non possunt, uel quòd gulæ transitus sit restrictior, uel quòd emortua ipsa, resolutaq; sit: quorum est utrunq; exitiosum. Com. 2. in lib. 3. Epid. c. 4.

Potu solo esse fouendum egrū, si ad morbi usq; uigorē absq; cibo possit durare. Comm. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. acu. cap. 37.

Præcognitio non ex ijs quæ rarerent contingunt, signis fit, sed ex ijs quæ continua sunt, uel magna ex parte, ueritatem exprimunt. Comm. 2. in Prorrhæ. cap. 3.

Præcognitio in anima nostra est. Gal. in Proœmio primi Commentarij in Prorrhætica.

- Præcognitionis usus est, nosse diem, quo iudicandus est morbus. Commen. 3. in Prognosti. c. 10.*
- Præcognitionem uersari circa tria tempora. Commē. 2. in lib. 1. Epid. c. 48.*
- Præcordia apparent contenta molliter, ubi nullo musculi inuitio sunt, sed partes subiectæ abdomini existunt læse. Commenta. 3. in lib. 3. Epid. c. 87.*
- Præcordiorum palpitatiōe, signum turbationis esse, aut delirij. Commen. 3. in lib. 1. Epid. cap. 19.*
- Præcordiorum sine dolore cōtentio, signum est, quod humores irruant in caput. Cōmenta. 2. in lib. 1. Epid. c. 55.*
- Præcordiorum palpitatio fit, ob spiritum flatulētum. Cōmen. 1. in Prognosti. c. 28.*
- Prædicere nemo ualebit futura, nisi ea præcognouerit. Commen. 1. in Prorrh. circa principiū Procemij.*
- Prædictio eorum quæ multis sunt præcognita, per uocem efficitur, in procemio Cōmē*
- tarij primi in Prorrh.*
- Præditionem extendi ad præterita, præsentia, & futura. Commentario primo in Prognosti. c. 4.*
- Præditiones semper debent esse ueridicæ, aut rarò fallere. Commen. 1. in lib. 6. Epi. c. 15.*
- Præditionibus adhibuisse fædem Hippocratem in omnibus morbis chronicis: in acutis uerò, non omnibus. Commen. in Aphorismum 19. lib. 2.*
- Præditiones in morbis acutis esse interdum fallaces, propter subitam in iudicatione permutationem: & quia non nunquàm noxius humor ex uno loco transfertur in alterum. ibidem.*
- Prægnantes, quòd meliorem sanguinem ad sese fœtus, ut nutriatur, alliciat, ac deteriore relinquat, prauis implentur humoribus, quos à partu euacuat natura. Commen. 3. in lib. 3. Epid. c. 73.*
- Prægnantibus, dum acuto morbo laborant, instituere probam*

- bam uictus rationem, nō par
ui negotij est. Commen. 3. in
lib. 1. Epid. cap. 39.
- Prænotio ad curationem est
commoda. Cōmē. 1. in lib. de
Rat. uic. in mor. ac. c. 3.
- Prænotiones non eorum sunt.
quæ rarò accidunt, sed eorum
quæ semper, uel magna ex
parte. Commen. 4. in lib. de
Rat. uic. in mor. ac. c. 58.
- Præfagationes in ijs morbis
esse difficiles, qui paulatim
& longo tempore fiunt, nec
sui ortus apertam aliquam
causam habent. Commē. 2. in
lib. de Nat. hum. cap. 17.
- Præseruatricis medicinæ par-
tis est tollere causas, quæ nō=
dum producunt morbū, pos-
sunt tamen illum producere.
Commen. in Apho. 22. lib. 2.
- Præsumenda perpetuò esse,
quæ corrumpuntur facilius,
& quæ subducuntur magis.
Commenta. 3. in lib. de Rat.
uic. in mor. ac. c. 22.
- Præternaturā quod est, quā-
tū recessit ab eo, quod secun-
dum naturam, tantum præ-
uitatis sortitur. Commen. in
- Aphorif. 63. lib. 7.
- Præter naturam propriam
omne est malum. Commen. 2.
in Prorrh. c. 9.
- Præteritorum prædictio, soli
medico est utilis, artem osten-
tatur. Commenta. 1. in Pro-
gnosti. c. 4.
- Prandere ob negotium ali-
quod prohibiti, egent qui-
dem alimonia omiffa, dum
cœnant: sed uētricus ipsam
nequit conficere, ob longio-
rem abstinētiā læsus, af-
flictusq;. Commenta. 2. in lib.
de Rat. uic. in morb. acutis,
c. 28.
- Prandium relinquentibus iam
consuetum, corpus magis
siccescit, ignescitq;. Com-
mentario 2. in lib. de Ratio-
ne uictus in morbis acutis,
c. 24.
- Primaria ratione medentur
morbo, quæ id citra medium
agunt. Commen. 3. in lib. de
Offic. c. 32.
- Primogenia naturæ nostræ,
esse sanguinem menstruum,
& semen. Gale. contra Ly-
cum.

Principium morbi accipitur pro primo ipsius morbi insultu, qui latitudine careat, & pro primo quidem, sed qui ad tempus aliquantulum extendatur: nec non pro primo ipsius morbi tempore, Commen. 1. in Prognostica, cap. 9.

Principium morbi dicitur totum illud tempus, in quo nondum apparent coctionis notæ. Commenta. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 45.

Principium dicendorum optimum est, notitia rei quæ inquiritur. Com. 1. in Prorrh. cap. 4.

Principium morbi dicitur eius primus insultus, qui nullam latitudinem habet; & id quod est sicuti pars totius morbi, quando in quatuor diuiditur tempora: & quod usque ad tertium extenditur diem. Com. in Apho. 12. lib. 1.

Principio morbi semper cruditatis signa adsunt. Commenta. in Aphor. 22. lib. 4.

Principia diffensantia animal, esse tria. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 18.

Principia diffensantia animal, esse tria, cerebrum quidem functionum uoluntarium: cor uitalium: hepar naturalium. Com. 2. in Prorrh. cap. 5.

Principia facultatum sunt tria, cerebrum, cor, & hepar: ex quorum functionibus, ipsarum facultatum robur & infirmitas cognoscetur. Commentario 2. in Prognostica, cap. 6.

Principia rerum posse etiam dici elementa. Commentario 1. in lib. Hip. de Nat. huma. cap. 1.

Procatasticæ causæ suapte natura excitare uehementem languorem non possunt. Commentario quarto in lib. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 115.

Procellas dici uentos repentinos, uehementesq; præsertim quum sunt umbri largo coniuncti. Commen. 2. in lib. 1. Epid. cap. 4.

Pro

- procemium oportet ijs quæ sunt in libro conscribenda, coherere. Com. in Apho. 1. lib. 1.
- Profluvia uentris accidunt uel coctione, uel alimenti distributione, frustratis: uel propter bilis acritudinem. Com. in Apho. 30. lib. 3.
- Prognostica in morituris nos reddunt à culpa immunes. Com. in Apho. 8. lib. 1.
- Prognosticis suis Hippocratem egisse de acutis morbis, Com. 1. in Progn. cap. 5.
- Promptitudo ad cibos oblatos, quæ ad uentrem attinet, & hepar, & cor, sana esse significat. Com. in Apho. 33. lib. 2.
- Pronubarum maximum opus esse, scire copulare inuicem corpora ad conceptionem aptissima: simulq; posse discernere, qui uiri sint infœcundi, & quæ mulieres steriles. Com. in Apho. 62. li. 5.
- Pronubarum optimarum esse artem, nosse, uter ex coniugatis in causa sit, ut conceptio non fiat. ibidem.
- Pronum decubitus corpus, quum uenter quidem, inferius, dorsum uero, superius est situ. Com. 1. in lib. de Frac. ca. 3.
- Prophetas esse inter se discordes. Com. 3. in Prorr. c. 24.
- Proportionem in mixture exacte seruari, esse difficile. Cō. 5. in lib. de Rat. ui. in morb. acu. cap. 21.
- Proprietates quæ ex tota rei substantia prodeuntes, non seris corporibus aut familiaribus sunt, aut alienæ, quatuor comprehenduntur materijs. Nam aut sunt purgatoria medicamenta, aut cibi, aut malefica, aut maleficorum remedia. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Prorrheticorum librum secundum non esse Hippocratis. Com. 2. in Prorr. ca. 53.
- Prorrheticorum librum tertium, non esse Hippocratis. Com. 3. in Prorr. cap. 12.
- Providentiam esse curam & diligentiam. Com. 1. in Prognost. cap. 4.
- Providentiam pro præcognitione usurpauit Hippocras.

- Com. 1. in Progn. cap. 4.
 Prurigo est pruritus quidam cum paucò dolore. Comm. in Apho. 25. lib. 3.
 Pruriginem tollit perfusio calidæ. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 40.
 Pruritus excitatur à uapidis excrementis, quæ mediocriter inter expirandum mor dicant. Commen. 1. in lib. de Fract. cap. 41.
 Ἰσχυρὸς ὤδεις, hoc est, quibus scapulæ in modum alarum prominent, obnoxij sunt tibi, idq; non propter temperamentum, sed propter uitiosam thoracis figuram. Com. 3. in lib. 3. Epi. ca. 70.
 Ptisana, quàm mulsæ, difficilius corrumpitur, & descendit tardius. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. ca. 22.
 Ptisana effugit exasperantiū malitiam, estq; uiscositas eius continua. Com. 1. in lib. de Rat. ui. in morb. ac. c. 18.
 Ptisana panem superat suauitate. ibidem.
 Ptisana probè cocta, lubricissima est, maximeq; ab infir-
- renda siti aliena, infirmisimæq; . Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. ca. 30.
 Ptisana, quòd sitim minimè inferat, longè melior existit, quàm aqua mulsæ. Cō. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. acu. cap. 18.
 Ptisana pertransit thoracem, in nulla eius parte adhærens. ibidem.
 Ptisana tota est utilis acuto morbo laborantibus, qui neque alio quopiam antè egēt remedio, quale uel per sectā uenam, uel uētris subductionem, uel quippiam simile, fieri solet: modò eis non insit aliquod periculosum symptoma. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 19.
 Ptisana humectat, mediocriterq; incidit, quæ expui debent humida: ac uirtutem roborat. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. c. 27.
 Ptisana inter coquendum quoad maximè potuit, intumuit. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 18.
 Ptisana exterit uitiosos cutis colo

colores. *ibidem*.

Ptisana dum coquitur, nullam in uentre facit perturbatio- nem. *Ibidem*.

Ptisana est pleuriticis nutri- mentum simul & medica- mentum. *Comm. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 44.*

Ptisana à cremore, ad ipsam ptisanam paulatim transeun- dum esse. *Comm. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 47.*

Ptisana cremor uomitum ex- citat. *Com. 2. in lib. de Artic. cap. 48.*

Ptisana cremor est commodū alimentum ijs, qui pituitæ uitio laborant. *Com. 4. in li. de Rat. uict. in mor. ac. c. 18.*

Ptisana uiscositas lenis, conti- nua, iucunda, lubrica, & mo- dice laxa est: sitimq; arcet, facileq; descendit, neque in uentre intumescit. *Com. in lib. de Salub. diæta, c. 21.*

Ptisana oblationem augendā esse, quum & morbi consti- tutio, & uirtutis robur, uer- gere ad melius uidetur. *Cō. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. acu. cap. 47.*

Ptisana succus non multo post assumptionem tempo- re, nutrire confertim uide- tur: non tamen multum cor- pori alimentū largitur. *Cō. in Aph. 18. lib. 2.*

Ptisana uiscositas humēs est, non tamen uehementer: ac proinde sorbitio eius mini- mē subuertit stomachum. *Com. 1. in lib. de Ratio. uict. in mor. ac. cap. 18.*

Ptisana deterforia pars, ad deiectionem, distributio- nemq; est idonea. *ibidem.*

Ptisana cremore uti debent, quibus morbo acuto labo- rantibus, aliquod sympto- ma periculosum, sed quod ua- cuationem non postulet, ad- sit. *Com. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 19.*

Ptisana sorbitio exhibenda non est, quum uel morbum ante iudicationem nulla sor- bitione indigere sperabi- mus: uel in quibus summa est humoris qui phlegmonen facit, cruditas. *Com. 2. in lib. de Rat. uict. in mor. acu. cap. 13.*

pti

Ptisanae inest lubricum & detergens. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. ca. 18.

Ptisana aut cremorem eius, propinare non expedit ijs, quos uel sanguinis missione, uel purgatione, uacuare oportet: uel quorum dolores sedare, prius nempe quam talia fiant. Com. 1. in lib. de Rati. uict. in mor. ac. ca. 19.

Ptisana si ualde coxeris, cibum haudquaquam flatuosum efficies. Comm. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 18.

Ptisana rectè præferri potest, chondro, & Zæ. ibid.

Ptisana nec statim multam, nec admodum crassam, esse exhibendam, quum æger primum ipsa egere uidebitur. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 21.

Ptisana offerens, ex longo tempore haudquaquam aluo soluta, lateri offensam inferet. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 32.

Ptisana mulsæ posteriùs exhibendam esse. Comm. 4. in

lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 44.

Ptisana si quis dederit, quum in uigore ipsa lateris inflammatio constiterit, ægrum offendet grauitè. Comm. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 33.

Ptisana dare oportet ijs, qui probe expurgantur, ut uirtus facta robustior, sufficiat ad eas quæ per tusses expulmone fiunt humidorum expuitiones. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 23.

Ptisana totam porrigunt medici ijs, qui mitius habent; solum eius cremorem illis, qui degunt deterius: ut ijs qui periculosius laborant, decoctum tantum. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 61.

Ptisana quidem ipsam, ad corporis nutrimentum, uirtutisq; robur exuberare: cremorem autem ipsius, ad concoctionem, cōfectionemq; esse facilem. Commen. 1. in lib. de Ratio. uict. in morb. acu. cap. 47.

Ptisa

ptisanam bis die dari ijs, qui
citra periculū agunt, Hip-
pocrates iubet. Com. 1. in li.
de Rat. uict. in morb. acut.
cap. 21.

Ptolemæus Aegyptiorū Rex,
eo studio conquirendi uete-
rum libros flagrauit, ut cū
ab Atheniensibus accepisset
Sophoclis, Euripidis, Ae-
schyliq; opera, quō illa tan-
tū transcriberet, saluaq;
postea redderet, dedissetq;
illis quindecim talenta ar-
genti in pignus: magnificē
quidem ornauerit, pulcher-
rimisq; membranis compe-
gerit, quæ ipse transcribi
curauit, eaq; Atheniensib;
miserit, retinens quos
ab ipsis commentarios acce-
perat, rogansq; ut commu-
tationis nomine, quindecim
sibi talenta illa seruarent.
Com. 2. in lib. 3. Epid. ca. 4.

Pubertatis tempus inchoari
post septimanam secundam:
produci autem, usque ad
annum uigesimum quintum.
Com. in Aph. 7. lib. 5.

Pubescere incipiūt pueri post

quartumdecimum annum.
Com. in Apho. 27. lib. 3.

Pubescunt citius calidi, tar-
dius frigidi. ibidem.

Pubescunt tardius ij, quibus
spina infra præcordia sita,
gibbum contraxit. Com. 3. in
lib. de Art. ca. 13.

Pudendum neruosum quum
sit, non est natura humidum.
Com. in Apho. 21. lib. 3.

Pudenda si inflammatio obse-
derit, aut erysipelas, facilli-
mè computrescunt, unaq;
sibi adiacentes partes affi-
ciunt. Quare sepe cogi-
mur, ubi putrida præcede-
rimus, radicem ipsam exu-
rere. Com. 3. in lib. 3. Epid.
cap. 26.

Pudibundas partes, si affectæ
sint, non esse palam curan-
das. Com. 1. in lib. de Offic.
cap. 13.

Puer non est absolutè cali-
dior iuvene, sed ea ratione,
qua plus habet innati calo-
ris. Comm. 1. in lib. 6. Epid.
cap. 4.

Puer non est absolutè calidior
eo qui uiget ætate, sed inna-
to

- to calore calidior est. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 15.
- Pueri ob ætatis humiditatem, & quia plus cibi sumentes, nutrimenta sæpe corrumpunt, tinesmo corripì solent. Com. 3. in lib. 3. Epid. ca. 53.
- Pueri cum uehementius tenduntur, minus leduntur cæteris, ob corporis humiditatem, atque mollitiem. Com. 3. in lib. de Offi. ca. 23.
- Pueri plurimum habent substantiæ blāda caliditate præditæ. Com. in Apho. 14. li. 1.
- Pueri gradientes, crura circumagūt ob musculorū imbecillitatem. Com. 3. in lib. de Art. cap. 73.
- Pueri quanquā uitali facultate ualeant, non ferunt tamen sanguinis detractionē, quia prōptè substantia ipsorum resoluitur. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 19.
- Pueri concoquunt omnia ocysime, præ robore facultatis alteratricis. Cō. 2. in Progn. cap. 33.
- Pueri, quòd calidum plurimum habeant, pluribus indigent, & plura concoquūt. Com. in Apho. 15. lib. 1.
- Pueri, quā senes, magis appetunt, & plus offenduntur longis inedijs. Com. in Aph. 13. lib. 1.
- Pueri sortiuntur abundantiorē calorem, quā iuuenes. Com. in Apho. 14. lib. 1.
- Pueri sunt epilepsiæ obnoxij. Com. 5. in lib. 6. Epid. ca. 26.
- Pueri, propter neruosi generis infirmitatem, conuulsionibus sunt opportunissimi. Com. 2. in lib. 1. Epi. ca. 24. & cap. 57.
- Pueri ex tribus facultatibus, quæ corpus ipsum dispensant, duas fortiores sortiuntur, quā cæteri: tertiam, quæ neruis inest, imbecilliorē. Com. 3. in Prog. ca. 34.
- Pueri promptissimè conueluntur, facillimeq; ad natulem habitum reueant. ibid.
- Pueri soli, per somnos altiores atque longiores, interdum, licet rarò, fecerunt celeres morbi mutationes in melius. Cō. 3. in Progn. ca. 1.

Pue

puerorum dispositiones alterantur citissime, propter corporis humiditatem, & naturalis potentiae imbecillitatem. *Comm. in Aph. 27. lib. 3.*

Puerorum substantia mollis & humida, præcipua uiriū exolutionis est causa. *Cō. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 45.*

Puerorum substantia est humida. *Com. in Apho. 14. li. 1.*

Pueris crassiora sunt lotia, tum ob eorum edacitatem, tum ob motiones intempestiuas, quas à cibo ludentes, & prosilientes, moliuntur. *Com. 3. in lib. 6. Epid. ca. 15.*

Pueris gignitur calculus in uesica, non tamen æquè multis, ut epilepsia. *Comm. 5. in lib. 6. Epid. cap. 26.*

Pueris ocysimè digeritur cōcoquiturq; causa morborū. *Com. 2. in lib. 1. Epid. ca. 85.*

Pueris propter mollitiem habitus, succi perspirabili cute faciliè digeruntur. *Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. acu. cap. 25.*

Pueris in adolēscētes transeuntibus, ut semen gigni, ac pili circa genitalia oboriri incipiunt, sic testes conseruim augentur: unde & eo tempore uox mutatur. *Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 27.*

Pueris naturales functiones omnes robustæ sunt, ac proinde succorū crassitudo funditur, ac dissoluitur. *Com. 3. in lib. 6. Epi. cap. 15.*

Pueros laborantes podagra non uidit Galenus. *Comm. in Aph. 30. lib. 6.*

Puerile corpus multum in se ipso continet aëriæ atque aquosæ substantiæ: minimum terrestri. *Com. in Aph. 14. lib. 1.*

Puerilis ætas est calida & humida. *Com. in lib. de Salub. dieta, cap. 7.*

Puerilis uirtus laborat citò, propter effluuij copiam. *Cō. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. acu. cap. 45.*

Puerilia corpora, quanquàm habeant plus humiditatis, quàm salubris habitus postulat, non tamen siccanda sunt

sunt: alioqui incrementum prohibeas. Comm. in lib. de Salub. dieta, cap. 7.

Puerilia corpora, ut quæ calida & humida sint, in habitum digeruntur facillime. Gal. contra Lycum.

Puerilia corpora ob calidam humidamq; temperiem, in morbis multum diffiunt, atque extenuantur. Com. in Apho. 28. lib. 2.

Puerpera febricitante, numerandum nobis à partu esse, non à die qua cœpit febrire, ad prænosendum crism. Com. 3. in Prog. cap. 10.

Puerperæ, si à partu illis cohibeatur purgatio, nonnullæ quidem in extremum mortis ueniunt discrimen: per paucae autem sunt, quæ infestentur mediocriter, quòd earum plurimis inflammatur uterus: omnibus sanguis effusus in uterum, quum nūquam sit inculpatus, si non expurgetur, plurimum fa cessat negotij. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 21.

Puerperis qui effunditur san-

guis, melancholicus plane uidetur: urinæq; adeò infestæ, ac si fuligo in eas incidisset. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 73.

Pueruli plurimum sanguinis obtinent: quamuis ob colluuiem alimentorum, succi crudi aliquid etiam accumulunt. Com. 3. in Prognostica, cap. 28.

Pulmo si phlegmone arripitur, letale. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 14.

Pulmo existit rarus & laxus. Com. in Aph. 33. lib. 6.

Pulmo arefcit à crebra respiratione. Comm. 5. in lib. 6. Epi. cap. 32.

Pulmo inflammatus excernit humorem quendam in arteriam asperam: qui tussedine excussus, naturam fluxionis indicat. Com. 2. in Prognos. cap. 50.

Pulmo non à grauedine, sed à defluxione afficitur. Com. 2. in Prog. cap. 49.

Pulmo uel omnino non sentit, uel difficulter sentit. Com. 3. in Prog. cap. 30.

Pulmo

- pulmoni à corde sanguinem per unam uenam subministrari. *Commenta. 2. in lib. de Nat. hum. cap. 6.*
- Pulmoni promptum est omnes suscipere humores. *Commē. in Apho. 33. lib. 6.*
- Pulmoni minime nocet humoris paucillum, etiam si delabatur per asperā arteriam. *Commenta. in Aphorif. 17. lib. 2.*
- Pulmonē expurgari per tussēs. *Commē. 3. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 2.*
- Pulmone laborantibus superueniunt grauedines, & de fluxiones, cerebro recipiente uapores calidos. *Commē. 2. in Prognosti. c. 49.*
- Pulmone ulcerato non ex necessitate spumofum sanguinē reijci. *Commen. in Apho. 13. lib. 5.*
- Pulmones sunt ueluti promptuarium quoddam spiritus: qui dum dilatatur, attrahūt: dum comprimuntur, expellunt. *Commenta. 6. in lib. 6. Epid. c. 2.*
- Pulmonum magnitudo necessariò magnitudini thoracis respondet. *Commenta. 4. in lib. 6. Epid. c. 24.*
- Pulsatilis dolor percipitur in particulis inflāmatis, non ferentibus arteriarum motus. *Commen. in Apho. 21. lib. 7.*
- Pulsationes sensibiles arteriarum capitis, caliditatis multae symptomata existunt: ob quas saepenumero deliria fiunt. *Commē. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 42.*
- Pulsus ortum habet à plenitudine. *Commenta. 3. in lib. de Fract. c. 8.*
- Pulsus dicitur arteriarū motus. *Commenta. in Apho. 21. lib. 7.*
- Pulsus in quibusdam inflammationibus concitare dolores solet. *Comm. 3. in lib. de Offi. c. 36.*
- Pulsus cordis & arteriarum, proficiscitur à facultate uitali. *Commē. 2. in lib. de Nat. hum. c. 5.*
- Pulsus habere aliquid commune cum palpitatione uidetur. *Commenta. 1. in lib. 3. Epid. c. 4.*

Pulsum esse naturale opus. Commentario tertio in lib. de Off. cap. 36.

Pulsum maiorem atque uehementiorem effici, tum cordis, tum arteriarum, in ex candescentijs. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 9.

Punicorum malorum quædam acida esse, quædã astringentia, quædam dulcia. Gale. contra Lycum.

Purgandi occasio in acutis morbis, datur solùm circa principia. Commenta. 2. in Prorrh. cap. 36.

Purgandos eos non esse, in quibus summa est cruditas. Commentario quarto in lib. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 44.

Purgandos non esse ægros, dum procedente morbo perniciosissimè habent. Commentario 2. in Prorrhetica, cap. 36.

Purgandos non esse, qui uiribus sunt imbecilles. Ibidem.

Purgans medicamentum propinauit Galenus pleuritico

prima die, & secunda, & quarta & interdum quinta. Commentario 4. in librum de Ratione uictus in morbis acutis, cap. 76.

Purgans medicamentum, quum non reperit in corpore humorem, quem est aptum elicere, sanguinem colliquat, & carnes. Commentario in Aph. 37. lib. 2.

Purgantis medicamenti positionem sequi debet sorbitio cremoris ptisanæ: ut deorsum trahat, quod in transitu ex ipso medicamento adheret: & qualitatem illius temperare, permutareque possit. Commentario 2. in libr. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 12.

Purgantis medicamenti administratio uitanda est in acutis morbis, ut est pleuritidis: & in iis, quos comitatur acutissima febris: utendumque uenæ sectione. Commentario 2. in libr. de Ratione uict. in morbis acutis, cap. 11.

Purgan

Purgante pharmaco utendum esse, si febris uehemens non sit, naturaque ægri explorata iam fuerit. ibidem.

Purganti pharmaco utentes, non modò ea die, qua medicamen assumunt, lauare est expediens, sed superioribus etiam, quando uidelicet, se ad purgationem præparant. Commentario quinto in librum sextum Epidemion, cap. 29.

Purganti pharmaco utentes bis, aut semel, in mense, ueriti, ne superfluitum multitudo aggregetur, præterquam quòd nocent, corpora etiam in malam consuetudinem pertrahent. Commentario in Aph. 15. lib. 3.

Purgantia medicamēta, acrida & calida existunt. Commentario 4. in librum de Ratione uicūs in morbis acutis, cap. 7.

Purgantia medicamenta familiares sibi succos attra-

hunt. Galenus contra Iulianum.

Purgantia medicamenta, si liberaliùs sumantur, nos perimunt. Commentario sexto in librum 6. Epidem. cap. 5.

Purgantium medicaminū usus ualde indigentibus, & ex longis interuallis, est utilis: excremēta autem, quæ quotidie gignuntur in corpore, pauciora sunt, quàm ut exigant purgantis pharmaci operationem. Commentario in Aph. 15. lib. 3.

Purgantium medicamentorū lesiones in morbis acutis, non facile corriguntur. Commentario 2. in librum de Ratione uicūs in morbis acutis, cap. 11.

Purgantium omnium medicamentorum natura, expurgandis corporibus contraria, letalis, & deleteria existit. Commentario secundo in librum de Ratione uicūs in morbis acutis, cap. 12.

Purgātium medicamentorum miscellæ dicimus controuersiam inesse, dum aliud quidē protinus, aliud longo à propinatione tempore purgationem molitur. *Commen. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 12.*

Purgātibus medicamētis misceri aliqua odorata semina, quæ malitiam ipsorum frangāt, minimeq; operationem prohibeant, sed tenuent, inciduntq; ut & crassos comminuant humores, & uias quibus fiat uacuatio, aperiant, patefaciantq;. *ibidem.*

Purgantia medicamenta inueniri per experientiam. *ibidem.*

Purgantia omnia medicamenta esse potentia calida. *Commentario in Aphorism. 24. lib. 1.*

Purgantia medicamenta esse corrigenda alijs, quæ ipso-
rum malitiam retundere possint. *Commentario secundo in lib. de Ratione uictus in*

morbis acutis, capite duodecimo.

Purgantia medicamenta omnia, quod uentrem, præsertimq; os ipsius, affligant, mistionem eorum quæ suauiter oleant, desiderare: ne sola, synceraq; purgantium medicaminum uis, os uentris tangat. *ibidem.*

Purgatio ut commodè fiat, oportet præparatos fluxui esse humores purgandos: hoc est, tenues, & ab omni lento-
re alienos: foramina autem, per quæ fieri debet uacuatio, & aperta, & minimè obstructa. *Commen. in Aphor. 24. lib. 1.*

Purgatio est, qua alieni humores, qualitateq; obludentes, soluantur. *Commentario secundo in Prognostica, capite decimoquarto.*

Purgatio est corporis, quum excernuntur, quæ sunt corrupta. *Commen. 3. in Prorrh. c. 18.*

Purgatio est humorum qui qualitate infestant, uacuatio.

tio. *Commenta. in Aphorif. 2. lib. 1.*

Purgatio tunc necessaria est, quum redundantes humores deorsum repunt. *Commentario secundo in lib. de Ratio- ne uictus in morbis acutis, ca- pite. 12.*

Purgationi idonei non sunt, qui cruditate laborant, uel qui tenaces & crassos ci- bos sumpserint, & quibus ilia extenta inflataq; sunt, aut supra modum calida & ignea, uel inflammata. *Com- mentario in Aphorism. 24. lib. 1.*

Purgationem æstate quidem, per uentrem superiorem: hyeme autem, per inferio- rem moliendam esse. *Com- men. in lib. de Salub. dieta, cap. 16.*

Purgationem interdicendam esse prius quàm sanguis mit- tatur in tumoribus præter naturam. *Commenta. 4. in lib. de Rat. uict. in mor. acu. cap. 21.*

Purgatione absoluta medica-

menti, ptisanæ minus esse cf- ferendum, quàm si æger ua- cuatus non fuisset. *Commen- ta. 2. in lib. de Rat. uict. in mor. acut. cap. 13.*

Purgationes promouentur à motibus: sistuntur à somno & quiete. *Com. in Aphor. 15. lib. 4.*

Purgationes esse contrarias concoctioni humorum. *Com- mentario quarto in lib. de Ratione uictus in mor. acu. cap. 44.*

Purgationes in acutis morbis sunt obnoxie discrimini: præcipue si laborantis naturam quis expertus non fuerit. *Commentario secundo in li. de Ratio. uict. in morb. acut. cap. 11.*

Purgationes ferre difficul- ter eos, qui bene se habent, nempe uertigines, torminaq; pati, exoluiq; celeriter. *Com- mentario in Aphorism. 37. lib. 2.*

Purgare utiliter in princi- pio, tantum contingit in acu- tis morbis. *Commentario in*

Aph. 24. lib. 1.

Purgari interdum totum corpus per renes, atque uesticam.

Commenta. 2. in lib. 1. Epidem. cap. 8.

Purgari uniuersum corpus, ut per uentrem, sic per renes atque uesticam. Com. 2.

in libr. primum Epidemion, cap. 41.

Purgata corpora, statim post purgationem, quod exoluta à pharmaco sint, tolerare alimoniam non possunt, nec probè conficere, nisi fuerit exigua. Commen. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 13.

Purpura ob coloris similitudinem, fluentis sanguinis opinionem adferet. Comm. 2. in Pror. cap. 11.

Pus in aliqua parte collectum, oneris sensum infert.

Commenta. 2. in Prognost. cap. 59.

Pus album quidem, est bonum: feculentum autem, & fatidum, prauum. Com. in Apho. 44. lib. 7.

Pus à crudo humore, colore,

substantia, & odore distinguitur. Commentario secundo in libr. de Natu. huma. cap. 16.

Pus nullam nutrit particulam. Commenta. 2. in libr. de Ratione uiclus in mor. acut. cap. 44.

Pus quū gignitur, dolores & febres accidunt, quod natiuus calor succos tumoris autores immutet. Commentario primo in lib. 3. Epidem. cap. 8.

Pus ex sanguine gignitur, qui seminalem habet transmutationem. Commen. in Apho. 47. lib. 2.

Pus gignitur ex sanguine transmutato, neque à solo calore præter naturam, neque à solo secundum naturam. ibidem.

Pus quodammodo solidioribus assimilatur corporibus. Commentario primo in Prognost. cap. 42.

Pus colligitur inter thoracem atque pulmonem, rupta pleuritide, uel peripneumonia.

- nia. *Commenta. 2. in Progn. lib. 4.*
 cap. 60.
- Puris generatio, tantum ab-
 est, ut conuulsionem signifi-
 care possit, ut etiam in ali-
 quo, qui conuulsionis incur-
 rit suspicionem, sit bonum
 signum, morbum concoqui
 ostendens. *Commentario ter-
 tio in Prorrhetica, capite
 20.*
- Puris color est cinereus. *Com-
 menta. 2. in lib. de Fractur.
 cap. 32.*
- Puris imaginem referunt muc-
 cosi humores sub cute de-
 litescentes: quo fit ut Chi-
 rurgos ad incisionem inui-
 tent. *Commentario 2. in lib.
 de Art. cap. 53.*
- Pus gignentia medicamenta
 debent ui emplastica, non di-
 scussoria, esse prædita. *Com-
 mentario secundo in lib. 6.
 Epide. c. 30.*
- Pus & sanguinem ubi quis
 immixerit, omnium instru-
 mentorum, quæ urinæ infer-
 uiunt, sunt signa communia.
Commentario in Apho. 81.
- Pus cum urinis aliquando
 excerni, rupto aliquo ab-
 scessu in partibus ijs, quæ
 superiores sunt renibus. *Com-
 mentario in Aphorism. 75.
 lib. 4.*
- Pus fieri partim à causa na-
 turali, partim à causa præ-
 ter naturam. *Commentario
 primo in Prognostica, ca-
 pite 42.*
- Pus esse debere candidum,
 æquale, læueq; & minime
 foetidum. *Commentario pri-
 mo in Prognostica, capite
 42.*
- Purulenti expurgantur tussi.
*Commen. in Aphorism. 54.
 lib. 7.*
- Purulenti nihil excreant, tū
 ob lentorem puris & cras-
 situdinem, tum ob ambien-
 tis pulmonem membranulæ
 densitatem: tum ob uirium
 imbecillitatem. *Comm. 2. in
 Progn. c. 60.*
- Purulenti, nisi citò excreetur
 pus, tabidi intereunt, feбри-
 citantes tenuiter quidem,

ingiter autem, calore quo=
dāmodo noctu crescente. ibi=
dem.

Purulenti, quibus nulla spes
est, possint per sputa ex=
purgari, ustione indigēt. Cō=
mentario in Aphorism. 27.
lib. 6.

Purulentorum pus, nō esse si=
mul & confertim uacuandū.
ibidem.

Purulentorum purgationi ter=
minum constitui ab Hippo=
crate diem quadragesimum.
Commen. in Aphorism. 15.
lib. 5.

Purulentis, si non euacuetur
pus, ut plurimum intra 40.
dies per sputa, necessum est
pulmonem exedi, pure pro=
cessu temporis putrescente.
ibidem.

Purulentis procedēte tempo=
re intumescunt pedes, totius
corporis extinctione ab eis
incipiente: quum nimirum
quāmlōgissimē à principio,
hoc est, à corde, absint. Com=
mentario 2. in Prognostica,
c. 60.

Purulentis pustulæ oriuntur,
erodente sanie per uniuer=
sum corpus collecta. ibi=
dem.

Purulētis accidit difficilis re=
spiratio, ob angustiam pul=
monis. Comm. 2. in Prognos=
ti. cap. 61.

Purulentos præcipuē appel=
lat Hippocrates, quibus in=
ter thoracem atque pulmo=
nem acervatum est pus. Cō=
menta. in Aphorism. 44.
lib. 7.

Purulentos solebant Medici
ueteres urere. ibidem.

Purulentos comitatur diffici=
lis respiratio. Commenta. in
Apho. uigesimumseptimum,
lib. 6.

Purulentos dici ab Hippocra=
te eos, quibus collectum est
pus in uacuitate thoracis.
ibidem.

Purulentos cōsueuerunt præ=
cipuē appellare Medici eos,
qui in thorace ac pulmone
puris copiam collectam ha=
bent. Com. 2. in Prognostica,
c. 60.

Pustu

Pustulæ latæ nō pruriunt admodum: quia in latitudinem extentæ diffillantur: & humorem ipsas gignentem, minus acrem sortiuntur. Com. in Apho. 9. lib. 6.

Pustulæ sublimiores, à calidiori humore gignuntur. ib.

Pustulæ uniuerso genere à tuberculis minimè differunt, sed qualitate tantum humoris ipsas gignentis. Fiunt autem natura ipsa propellente ad cutem internarum corporis partium. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 29.

Pustulas esse tenui acu pungendas, humoremq; ab illis leuiter exprimendum. Quod si concluso foramine, iterum eodem impleantur, rursus esse aperiendas, comprimendasq; ac sic faciendum, donec subdita caro ad cicatricem perueniat. Comm. 3. in lib. de Fract. cap. 43.

Pustulas fieri à crassioribus succis cuti impactis. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 29.

Putredo ex materia quidem gignitur humida: causa uerò

efficiēti, extraneo, & præter naturam calore: augetur porro quiete. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 1.

Putredo humorum, cuius est cōmune munus, ut illas partes, in quas impingit, corrumpat, terribiliorem in capitis partibus imaginē præbet: periculum uerò minus, quàm si pudēda, aut guttur, aut thoracē, aut aliam principem partem is affectus infestet. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 28.

Putredo magis humidis adueniet corporibus. Comm. in Apho. 11. lib. 3.

Putredo auget morbi malignitatem. Com. 2. in Progn. cap. 42.

Putredo absq; ulcere in multis corporis partibus consistere potest. Com. in Aphor. 45. lib. 6.

Putredinis humorum, calor externus est autor. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 22.

Putredinis materia est humiditas: causa efficiens, calor præter naturam. ibidem.

Putredini obnoxia diutissime
renituntur in temperamen-
tis frigidis, potissimum si eius-
modi flatibus uentilentur.

Com. 3. in lib. 3. Epid. ca. 1.

Putredini esse magis obnoxia
humida, quam sicca. Comm.
in Apho. 16. lib. 3.

Putredines per pluviosas an-
ni constitutiones accidunt.
Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 1.

Putrefacit causa præter na-
turam. Com. 1. in Prognost.
cap. 42.

Putrefactas partes expedit
quam citissime excidere. Cō.
2. in lib. de Offi. c. 23.

Putrefieri nonnulla à medi-
camentis emplasticis, uel ob
uitium humorum à quibus
oriuntur: uel ob affectum mem-
bri imbecillitatem: in quibus
sepe altioribus scarificatio-
nibus, incisionibusq; ac me-
dicamentis quam maxime
resiccantibus, utimur. Com.
2. in lib. 6. Epid. cap. 30.

Putrescentia singula peculia-
rem differentie specie for-
tiuntur, à communi putre-
dinis causa. Com. 3. in lib. 3.

Epid. cap. 24.

Putrescentes phlegmonas haud
quaquam coquendas esse, sed
incidendas, urendasq; Com.
2. in lib. 6. Epid. cap. 39.

Putrescere nihil planè uide-
mus, quod omni ex parte sit
siccum. Com. 3. in lib. 3. Epi.
cap. 1.

Putrescere, quæcunque in a-
lienoloco incalescunt uehe-
mentius. Com. 1. in Prognos.
cap. 42.

Putridæ excretiones, letales.
Com. 3. in lib. 3. Epi. ca. 72.
Pythagoras nullos commen-
tarios edidit. Com. 1. in lib.
de Nat. hum. cap. 34.

Quadragesimus dies,
primus eorum est,
in quibus morbi
diutini iudicantur: ultimus
autem inter illos, qui acutos
ex intercidentibus iudicant.
Com. in Apho. 28. lib. 3.

Quadragesimus dies, non
quadragesimus primus, est
decretorius. Cō. 3. in Prog.
cap. 1.

Quadragesimum diem esse
decre

- decretorium. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 4. & Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 22.
- Quadragesimum diem principium diuturnorum morborum Hippocrates existimauit. Comm. in Apho. 36. lib. 4.
- Quadragesimo die iudicantur morbi, qui, nec sunt diuturni exquisitè, & acutorum limites præterierunt. Com. in Aph. 49. lib. 6.
- Qualitatem qualitate nō posse maiore, minoremue esse, licet talibus abutamur uocabulis: sed ualidiorem, uel languidiorem. Galenus contra Lycum.
- Qualitates propriæ, inseparabiles sunt à substantiis. Gal. contra Lycum.
- Qualitates primæ, ac tum effectrices, tum alteratrices corporum, sunt caliditas, frigiditas, humiditas, atque siccitas. Com. 1. in lib. Hip. de Nat. hum. cap. 6.
- Qualitates elementorum moderate temperatæ, sanitatem efficiunt: immodice autem, dolorem. ibidem.
- Qualitates primas sequuntur qualitates secundæ. ibid.
- Qualitates elementorum esse formas eorundem. Com. 1. in lib. de Nat. hum. cap. 2.
- Qualitates elementorum solas misceri, tenuerunt Peripatetici: at Stoici, etiā ipsorum substantias. ibid.
- Qualitates elementorum esse rerum omnium principia. ibidem.
- Quantitas euacuationis faciendæ iudicabitur ex facilitate tolerantiae. Com. in Aph. 23. lib. 1.
- Quantitas præsidiorum singulorum, artificiosa indiget coniectura. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 37.
- Quantitati soli conueniunt paucum & multum. Com. in Apho. 14. lib. 1.
- Quantitatem substantiæ, mole corporis iudicari, si simplex sit: si uerò ex pluribus constet, relatione ad ea, quæ unà sunt commista. Gal. contra Lycum.
- Quarta dies est index septimæ

- ma.Com.in Aph.71.lib.4.
 Quarta dies protinus ab initio iudicatoria existit. Com. in Apho.61.lib.4.
 Quarta die signum coctionis effatu dignum si appareat, crism futuram die septimo indicat.Com.in Aphor.71.lib.4.
 Quartana est longior, quam quotidiana.Com.in Aphor. 12.lib.1.
 Quartana febris, quæ non intermitteretur integrè rarissime uisa est. Com.3.in lib.1. Epid.cap.2.
 Quartana oritur ab atra bile.Com.in Apho.2.lib.1.
 Quartana per se periculo uacat, aliisq; etiam morbis liberat.Com.3.in lib.1.Epi. cap.4.
 Quartana diuturna aliquando morbos comitiales discussit.ibidem.
 Quartana febris epilepsiam præsentem solet accessu suo abigere. Comm.6.in lib.6. Epid.cap.7. & 8.
 Quartana humorem epilepticum discutit. Comm.6.in lib.6.Epid.cap.7.
 Quartanam tunc fieri est necesse, quum atra bilis exundans, putrescit, feruetq; per omneis uenas. Com.3.in Progn.cap.27.
 Quartanam exquisitam esse diuturnam. Com.3.in lib.1. Epid.cap.1.
 Quartanam exquisitam à periculo esse remotam.Com.3.in lib.1.Epid.cap.1.
 Quartanam suapte natura securam esse.Com.3.in li.3. Epid.cap.71.
 Quartana moderata detentis, licet solita munia obire per eos dies, qui accessiones interiacent. Comm.3.in lib.1. Epid.cap.4.
 Quartana ex liene sepe grauius laborasse homines, ac deim collecta aqua intercutem, obuisse.Com.3.in lib.1. Epid.cap.4.
 Quartana correptus, fieri non potest ut epilepsia corripiatur.Com.6.in lib.6. Epid. cap.7.
 Quartanæ accessiones, si cum ualido rigore inuasferint, qui

qui nihil remittatur, fieri nequit, ut iam morbus ad statum peruenerit: nec sperandum est, ut inclinatio accedat, prius quam rigores mitescant. Cō. 1. in lib. 6. Epid. cap. 8.

Quartanae clarè desinunt ad integritatem. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 2.

Quartanae habent generationem duplicem: unam ex flaua bile superassata: alteram ex sanguine crasso. Com. in Apho. 22. lib. 3.

Quartanae aestiuae magna ex parte sunt breues: autumnales longae: ac praecipue, quae attingunt hyemem. Com. in Apho. 12. lib. 1.

Quartanarum initia sepe Gal. prima statim die cognouit. ibidem.

Quartanarum iudicationem fieri secundum numerum non dierum, sed circuituum. Cō. in Apho. 59. lib. 4. & Com. 3. in Progn. cap. 7.

Quartanas oriri à melancholicis succis. Com. 3. in Prog. cap. 27.

Quartani circuitus causa est melancholicus humor. Com. in Apho. 40. lib. 6.

Quartus dies septimi est index. Com. 1. in Prorr. cap. 1.

Quartus dies uidetur esse primus iudicatorius. Comm. in Aph. 36. lib. 4.

Quartusdecimus dies est terminus acutorum morborum. Com. in Apho. 59. lib. 4.

Quartum diem, qui septimi index est, rem nouam edere, ex grauibus est indiciis. Cō. 4. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 57.

Quartum esse septimi indicem. Com. 3. in Prog. cap. 1. & cap. 7. & Com. in Aph. 24. lib. 2.

Quartum esse septimi indicem, quod bonorum uel malorum, quae ille praenuntiat, euentus, magis septimo die, quam sexto, eluceat. Com. 2. in lib. 3. Epid. cap. 5.

Quaternarium circuitum obtinere secundas partes post septenarium. Cō. 3. in Prog. cap. 1.

Quaternarios dierum circuitus

tus in uigesimum, non in uigesimum primum, incidere.

Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 8.

Quies humiditatem conseruat. Com. in Aph. 13. lib. 4.

Quies humectat ex accidenti, quia humorem ab alimento profectum non absument. ibidem.

Quies est opposita motui. Cō. 3. in lib. 6. Epid. cap. 33.

Quies in eodem statu conseruat corpora. Com. in Apho. 14. lib. 4.

Quiete opus habet, quod sanari debet. Com. in Aph. 6. lib. 6.

Quietes sistunt purgationes. Com. in Aph. 15. lib. 4.

Quintanos febris circuitus uidit Galenus, sed subobscurus. Comm. 3. in lib. 1. Epid. cap. 2.

Quintus, medicus Pergamenus, quum uinum adhuc ualde olens inuississet quendam febrientem, egerq; ipse ferre uini odorem non potens, rogaret illum, ut secederet aliquantulum procul, præcepit ei, ut toleraret odorem

uini, quandoquidem & ipse febris nidorem ab eo profectum, ferebat. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 9.

Quotidiana est longa. Cō. in Apho. 12. lib. 1.

Quotidiana oritur à pituita. Com. in Apho. 2. lib. 1.

Quotidianam febrem esse longiorem tertiana. Com. 2. in lib. de Nat. hum. cap. 22.

Quotidianas febres oriri à pituitoso humore. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 22.

Quotidianas febres comprehendit Hippocrates sub nomine nocturnarum. Cō. 3. in lib. 3. Epid. cap. 64.

R

Abidus canis, inquire Canis rabidus.

Rabiem efficiēs causa, longo tempore augetur in corpore: quæ ubi magnū incrementum suscepit, mortem repentinam infert. Cō. 3. in lib. 3. Epid. cap. 75.

Radicula ualenter uomitum excitat, præcipuè transfixa surculis albi ueratri, ac illis postridie abiectis, exhibita aut

- aut sola, aut ex oxymelite. *Com. 2. in li. de Arti. ca. 48.*
- Radiculae, in quibus die ac nocte surculi radicum ueratri fuerint infixi, si ex oxymelite propinentur, leuiter purgant. *Comm. 3. in lib. de Fract. cap. 48.*
- Radius committitur cum exteriori tuberculo brachij, atque circa ipsum mouetur. *Commen. 2. in lib. de Fract. cap. 66.*
- Radius, inquit Cubitus.
- Radij os, breuius existit cubito. *Com. 1. in li. de de Frac. cap. 1.*
- Rarenter contingentia, desciſcunt à Prorheti ca speculatione. *Com. 3. in Pror. c. 11.*
- Raritas corporis in calidioribus & humidioribus prouenit temperaturis. *Com. in Apho. 63. lib. 5.*
- Ratio cum sit duplex, una quidem, quae uoce exprimitur: altera, quae in sola cogitatione consistit: Philosophi quidem, ut hanc ab illa distinguerent, appellauerunt ipsam *Εὐλογία τοῦ λόγου*, hoc est inter-
- nam: quae nimirum consequentia & repugnantia cognoscimus, in quibus diuisione, compositio, resolutio, & demonstratio comprehenduntur. *Com. 1. in lib. de Offi. c. 3.*
- Ratio querit, cur id, quod in confesso est fieri, fiat. *Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 19.*
- Ratio est iudicium: quoniam per eam, quae sunt facienda, iudicantur. *Com. in Apho. 1. lib. 1.*
- Ratio iudicium accipit à mentis conceptu. *Com. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 13.*
- Rationis atque sapientiae sedes est caput. *Cō. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 41.*
- Rationes omnes experientia diiudicantur. *Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 32.*
- Ratiocinia appellari cogitationes. *Com. 5. in lib. 6. Epi. cap. 11.*
- Rauedines in ualde senibus non coquuntur. *Commen. in Apho. 34. lib. 2.*
- Raucorum humiditatem & frigiditatem ob de lapsum ad guttur

- guttur rheuma sanare conuenit, exiccatis topicorum auxiliorum usu tum capite, tū ceteris, quæ affecta sunt, membris. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in morb. ac. ca. 115.
- Recalescentes, hoc est febrientes post sudorem, ex perfrictione, non uacant periculo. Com. 2. in Prorr. ca. 31.
- Recidiuam facere, quæ præter rationem fiunt leuia, etiam in decretoriis diebus. Com. 3. in Prog. cap. 22.
- Recidiuas faciunt, quæ relinquuntur post iudicationes. Com. in Apho. 20. lib. 1.
- Rectitudinis rationem esse difficilem cognitu. Comm. 2. in lib. 6. Epid. cap. 14.
- Refrigerantes caput per sanguinis profusiones, interdū aegris conuulsionem conciliant. Com. 3. in Pror. ca. 53.
- Refrigerantia exprimunt humores, remouentq; ab affectis ad uicinas partes. Com. 4. in lib. de Arti. ca. 21.
- Refrigerantia cum humiditate medicamenta, altius ipsa corpora penetrant, citiusq; ac magis quam expediat, refrigerant, uiresq; regentes corpus, stupefaciunt. ibi.
- Refrigerantia medicamenta in affectibus oculorum habuit suspecta Galenus, quod non reprimerent uehementes fluxiones, sed eas excerni prohiberent, ob idq; occasionem darent, ut si humores acres existerent, eroderetur cornea: sin multi, uehementer tensa disrumperetur. Cō. in Apho. 3. lib. 6.
- Refrigeratio partium largior, affert torporem mediocrem. Com. in Apho. 25. lib. 5.
- Refrigeratio adeò uehemens ut tota refrigerentur corpora, extinctionis signum existit. Com. 2. in Prorrhe. cap. 44.
- Refrigeratio solas eas intemperies calidas curat, quæ citra materiæ multitudinem fiunt. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Refrigeratio quæ in terrestri substantia est sita, repellendis confluētibus succis, maxime

- ximè accommodatur. Com= mentario 4. in libr. de Art. cap. 21.
- Refrigeratio externarum quidem partium semper uentrem indurat : internarum uerò, humectat, coeliacósque affectus inducit. Commentario quinto in libr. 6. Epid. cap. 27.
- Refrigeratio insignis in partibus ulceratis, in discrimine conuulsionis adducit. Comm. 3. in libr. de Frac. cap. 24.
- Refrigeratio extremorum insignis, uires ualde imbecillas significat. Com. 4. in libr. de Ratione uic. in morbis ac. cap. 47.
- Refrigeratione rarius ad partium dolores tollendos utimur, quum externam superficiem condenset, ac proinde diffusiones impediat, intus tamen tensiora reddat. Com. 6. in libr. 6. Epid. cap. 5.
- Refrigerationes quæ ex rigore non recalescunt, languorem, extinctionemq; natiui caloris indicant. Com. 2. in Prorrh. cap. 30.
- Refectio primò quidem tenet cutem: de in uerò eam laxat. Com. 3. in libr. 6. Epid. cap. 29.
- Refectionis commune signum est floridum corpus. Com. 3. in libr. 5. Epid. cap. 7.
- Refectiones extremas esse periculosas. Comm. in Aph. 3. lib. 1.
- Refecti corporis signum est, color rubeus. Com. 3. in libr. 6. Epid. cap. 29.
- Refelli non debent, sed contemni, quæ prorsus stulta existunt. Com. 1. in libr. de Fract. cap. 9.
- Πύματα, inquire Auulsiones.
- Reges Alexandriae & Pergami, plurimum de comparandis libris ueteribus, inter se contendisse. Com. 1. in libr. de Nat. hum. cap. 51. & in Proœmio secundi Comm. in libr. de Nat. hum.
- Regius morbus febrientibus superuenit, interdum quidem affectionis hepatis symptoma: interdum uerò natura bilem per cutem excerne

re cõtendente, sed nequeunte. Commentario quarto in librum de Ratione uictus in mor. ac. cap. 81.

Regius morbus, inquire Iste=ritia.

Regium uinculum, eundem usum præstat, quem Thais. lib. de Fasc. cap. 15.

Regnorum olim etiam erat hereditaria successio. Commen. in Aph. 59. lib. 5.

Remedia esse debent contraria, non similia affectioni infestanti. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 31.

Renes quicquid serosi ac tenuis humoris in uenis commixtum sanguini comprehenditur, ad sese trahunt. Commenta. 1. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Renes colo intestino annectuntur opera peritonæi. ibidem.

Renes exiguorum neruorum participes sunt. ibid.

Renum dolor ab alui excrementis illatus, ubi primum eger deiecerit, soluitur. ibidem.

Renum dolor ob plenitudinem in uenis collectam ortus, non soluitur statim, etiam si uena secetur: tum propter densitatem substantiæ renum. tum quod ob multa incumbentia eis corpora, remediõrum quæ extrinsecus administrantur, uires exolutæ ad ipsos perueniant. ibidem.

Renum dolores uomitus soluit. ibid.

Renum doloribus adest uomitus. Comm. 1. in lib. 6. Epid. cap. 6.

Renum substantiæ indicia sunt caruncule parue: minime autem fibræ capillis similes. Com. in Aph. 76. lib. 4.

Renum in uentriculis crassus & lentus humor exustus, exiccatusq; spatio temporis in substantiam similem tofo conuertitur: quo quidem tempore, si uel obstructio in ipsis aliqua, uel mediocris alioqui phlegmone sit, grauitatis potius, quàm doloris, sensus excitatur. Commentario primo in lib. 6. Epid. cap. 5.

Renum

- Renum affectuum sunt comites arenula rufæ, qualis color in sandaracha cernitur. *ibid.*
- Renum opus perpetuum est. *Com. in Aphorif. 6. lib. 6.*
- Renum affectiones dignoscendas esse ex urinis. *Com. 2. in Prorrh. cap. 7.*
- Renum affectus, inquire Nephritis.
- Renum pars carnosâ inflammata, dolorem inducit gravem. *Com. in Aph. 5. lib. 6.*
- Renum partibus membranosis phlegmone affectis, acris gignitur dolor. *ibid.*
- Renum dolore incipiente quidem, pituitosi excitantur vomitus, crescente autem, ac trahente diutius, æruginosi: sanguine nimirum tum ob dolorem, tum ob uigilias, corrupto: præcipue si febris accesserit, cibiq; abstinentia. *Commentario primo in libr. 6. Epid. cap. 5.*
- Renibus malè affectis; si humor aliquis per lotium uacuari incipiat, deriuandum ad aluum esse. *Com. 2. in libr. 6. Epid. cap. 7.*
- Renibus inferuntur à uena cava & arteria dorsi, uasæ quædam insignia. *Com. 1. in libr. 6. Epid. cap. 5.*
- Renes potissimum torqueri dolore, dum ægri cibis repleti sunt. *ibid.*
- Renitens ut sit tumor, fieri non potest, membri natura probe coquente humores ad ipsum confluentes. *Com. in Aphor. 68. lib. 5.*
- Renitēs simile duro apparet, plurimum tamen ab eo secundum propriam naturam diuersum est. *Com. 1. in libr. 6. Epid. cap. 29.*
- Renixus ortum habet à plenitudine. *Commē. 3. in libr. de Frac. cap. 8.*
- Repellere fluxiones à dolente particula, si ante uacuationem tentaueris, corpore pleno existente, humorum abundantiam ad principes partes retrudes. *Commentario tertio in libr. 3. Epidem. cap. 76.*
- Repellentia, inquire Discutientia.

Repentinas repletiones & uacuationes dānari ab Hippocrate. Comm. 1. in libr. de Frac. cap. 48.

Repletio non lēdit primò actionē, sed intercedente alia affectione. Com. 1. in libr. de Nat. hum. cap. 1.

Repletio alimenti est duplex: una iuxta capacitatem uasorum: altera iuxta naturam nos dispensantem. Comm. in Aph. 17. lib. 2.

Requies cruditatibus cōgruit. Com. 4. in libr. de Rat. uictus in mor. ac. cap. 108.

Res ubi est confessa, absurdum esse, de nominibus litigare. Commenta. 3. in Progn. cap. 18.

Residere appetunt ægri in morbi statu, aut ob respirandi difficultatem, aut ob inquietationem, aut ob delirium. Comm. 1. in Prognost. cap. 20.

Resina est calidior quā aut manna, aut gummi. Com. 2. in libr. de Art. cap. 42.

Resoluta & languida iacere uidentur egrorum corpora,

imbecilliori reddita facultate, quæ solet mouere musculos. Comm. 1. in lib. 6. Epid. cap. 29.

Respirantes dolent, paruamq; & crebrā edunt respiratio- nem, ob inflammationem lie- nis, aut uentriculi, aut ieco- ris, aut musculorum abdo- minis. Com. 2. in Prognost. cap. 71.

Respirare nonnullos uelo na- ribus admoto, ut aëris frigi- ditatem retundant. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 23.

Respiratio fit per nervos à ce- rebro ad thoracis musculos peruenientes. Commen. 1. in Prorrh. cap. 4.

Respiratio tuetur moderatio- nem caloris insiti. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Respiratio sublimis etiam ci- tra febrem accidit iis, qui propriè orthopnoici, asthma- tique uocantur. Commen. 2. in libr. 3. Epid. cap. 4.

Respiratio est, quum spiritus intrò & foràs per os fer- tur. Commentario in libr. de Salub. dieta, cap. 2.

Respir

- Respiratio inculcata magni
est ad salutem ponderis. Cō-
mentario 3. in libr. 3. Epid.
cap. 80.
- Respiratio corrigit lapsus in
qualitate substantiæ nostræ.
Commentario quinto in libr.
sextum Epid. cap. 1.
- Respiratio parua redditur
propter meatus angustiam.
Commentario quarto in li-
brum de Ratione uictus in
mor. ac. cap. 33.
- Respirationis munus esse, ut
moderatio caloris in ipso cor-
de seruetur. Commentario
sexto in libr. 6. Epidemion,
cap. 1.
- Respirationis necessitas in a-
poplexiis, excitat nervos
thoracis, ut illum attollant.
Commentario in Aphor. 4. 2.
lib. 2.
- Respirationis defectus in pe-
riculum suffocationis addu-
cit. Commē. 2. in libr. 3. Epid.
cap. 4.
- Respirationi adest duplex
motus, inspiratio scilicet,
& expiratio. Com. in Aph.
68. lib. 4.
- Respirationem sublimem dici
ab Hippocrate illam, qua
sublimes thoracis partes, ad
scapulas usque mouentur:
qualis accidit non in angina
modò, uerùm etiam in peri-
pneumonia, & in purulen-
torum affectibus. Commen-
tario secundo in libr. 3. Epid.
cap. 4.
- Respirationē uocari eam de-
lationē spiritus, quæ in uni-
uerso corpore ab arteriis sit
uersus aërem ambientē. Com-
mentario 6. in libr. 6. Epid.
cap. 3.
- Respirationem esse naturalē
actionem. Com. 3. in libr. de
Off. cap. 36.
- Respiratione priuatum ani-
mal suffocari, non ob substan-
tiæ penuriam, sed quòd calor
natiuus tunc uentilatione de-
stituatur. Commentario 4.
in librum de Ratione uictus
in morb. ac. cap. 35.
- Responsio quidem ferox in eo
qui naturā satis compositā
est, prænūtiat phrenitidem.

composita uerò in feroci natura, quòd ager in cataphoram, uellethargum uenturus sit, suspiciònẽ iniicit. Commentario 2. in Prorrh. cap. 9.

Restituenda in naturã pristinam, eandem uiam, quam confecerant, recurrere debent, hoc est, contraria uia regredi. Commen. 1. in lib. de Art. cap. 7.

Retenta excrementa, inquire Excrementa retenta.

Retentrix facultas inest uehemens iuuenibus, quòd uergant ad sicciorem temperaturam. Comm. in Aph. 20. lib. 2.

Retentricis potentia imbecillitas, consequitur ad omnium quæ ad aliud pertinent instrumentorum intemperantias. Commen. in Aphor. 12. lib. 1.

Retentricis potentia imbecillitas in uesica fit ab intemperie præsertim frigida. Commentario in Aphorism. 48. lib. 7.

Reuellenda esse, quæ non pro-

bè feruntur. Comm. 2. in lib. 6. Epid. cap. 28.

Reuulsio fit ad contraria: secundum longitudinem quidem, supra infraque: secundum latitudinem à dextris & à sinistris: secundum profunditatem, antè & retro. Commentario in Aph. 68. lib. 5.

Reuulsio humoris molienda est, non solum ad uicinas loco affecto partes, sed etiam ad remotiores. Commentar. secundo in lib. de Fract. cap. 54.

Reuulsionem esse in contrarium moliendam. Comment. secundo in lib. 6. Epid. cap. 9.

Rhombales figuras dici eas, quæ sunt æquilateræ, non tamen rectangulæ: sic enim Rhombum definiri ab Euclide. Comm. 2. in lib. de Art. cap. 37.

Rhombus est genus uinculi ad futuras, quæ diductæ sunt, agglutinandas, exprimendumq; humorem. lib. de Fasciis, cap. 6.

Rhom

Rhombum dici primam omnium deligationum. Com. 2. in lib. de Art. cap. 37.

Rhombo utimur in capite, si uel futuras relaxatas adducere, uel expansas ulceris oras constringere, animus fit: nonnunquam etiam, ubi cutem retractam reducere uolumus, & agglutinare. Comment. 2. in lib. de Off. cap. 2.

Rhyas, hoc est, diutina oculorum fluxio, fit tripliciter secundum Lycum: nempe meatu quodam, qui à magno oculi angulo ad palatum descendit, aut præcluso, aut obstructo, aut multis excrementis collectis, adeò ut meatus ipse præ angustia non ualeat omnia transmittere: aut denique cicatrice aliqua ipsi angulo obducta. Commentario 2. in lib. 6. Epidemion, cap. 32.

Rigent qui uruntur, atque secantur. Cō. 3. in lib. 6. Epid. cap. 19.

Rigentibus cum desipientia ob multam uini potionem,

calor natiuus non accenditur, sed à plenitudine extinguitur, ut ignis, tignorum magna congerie iniecta: & lucernæ flamma, oleo confertim affuso. Com. in Aph. 7. lib. 7.

Rigere nonnullos ob acre phar macum ulceri impositum. Comment. 3. in lib. 6. Epid. cap. 19.

Rigor ualidus, ex pituita ualde frigida, quæ uitrea dicitur, gignitur: aut ex atra bile. Qui tamen ex frigida fit pituita, is est, qui non uehemens fit, sed qui ægrè incalescit: qui uerò ex atra bile, quandoque utraq; illa, quandoque alterutrum habet. Com. 1. in li. 6. Epid. cap. 8.

Rigor sæpe bonam aliquam uacuationem præcedit. Commentario tertio in Prorrh. cap. 14.

Rigor & febres fiunt, dum suppurantur inflammationes. Comm. 2. in Prog. ca. 58.

Rigor paruus parum ab horrore distat. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 25.

- Rigor à frigida uel mordaci causa excitatur, quum per sentiētia corpora uehementi motu mouetur. Commentario quinto in libr. 6. Epid. cap. 31.
- Rigor solet iudicare febres ardentes. Commentario 2. in libr. 1. Epid. cap. 75.
- Rigor singultum efficit, quòd diffilationem impediēs in neruosis corporibus, sit in causa ut ipsa repleantur. Commentario in Aph. 13. libr. 6.
- Rigor criticus interdum phrenitim per sudores consueuit soluere. Commentario 1. in Prorrh. cap. 13.
- Rigor tunc perniciosus est, quum deiciuntur alba. ibidem.
- Rigor est concussio partium præter uoluntatem oborta, contrariis motibus, magnis interuallis sese mutuò excipientibus, unà cum frigoris sensu. Commentar. 1. in libr. 3. Epid. cap. 4.
- Rigor superueniens lateri cū dolore æstuāti, phlegmonen suppurationem indicat. Commentario secundo in Prorrh. cap. 31.
- Rigor in morbi processu apparens, si non attulerit crissim, deterrimus. Commentario 2. in Prorrh. cap. 32.
- Rigor, si incipiat quum iam ægri excernunt, malus. Commentario tertio in Prorrh. cap. 14.
- Rigor magna ex parte solet uomitum bilis efficere. Commentario 3. in Prognost. cap. 39.
- Rigor sine sudore maius malum. Commentario 2. in Prorrh. cap. 26.
- Rigor iudicatorius si ex inquietatione fiat, morbum soluit, superuenientibus sudoribus, uel uomitionibus cōmodis, uel aluo soluta. ibid.
- Rigori fieri posse ut nō superueniat febris, contra quàm existimarunt ueteres. Commentario in libr. 1. Epid. cap. 22.
- Rigori meritò superueniunt sudores, atque interdum biliosi uomitus, deiectionesque. Commentario 2. in libr. 1. Epid. cap. 64.
- Rigorem nequeuntē calfieri, malign

- maligniorem esse illo, qui in Progn.ca.58.
 tamen si uehementior existat, Rigorem cui febris non su-
 citius tamen dissoluitur. Cō. peruenit, frigidorum esse &
 1. in lib. 6. Epid. cap. 8. crudorum succorum sobo-
 Rigorem fieri ob amaram bi- lem. Com. 3. in lib. 1. Epid.
 lem, quæ cum impetu per sen- cap. 22.
 sibilia & carnea corpora Rigorem si consequatur desi-
 ad excretionem fertur. Com. dia, mentis lesionem arguit,
 2. in lib. 1. Epid. cap. 64. Com. 1. in Procr. cap. 34.
 Rigorem atque febrem indu- Rigores quibus succedunt fe-
 cunt acriora medicamenta, bres, ex refrigeratione ori-
 quoties in maligna ulcera, untur. Comm. in Apho. 17.
 aut putrilaginosam aliquam lib. 5.
 dispositionem incidunt. Cō. Rigores critici, qui in acutis,
 2. in Prog. cap. 58. ac præcipuè ardentibus fe-
 Rigorem fieri, quum flaua- bribus, fiunt, flaua bile per
 bilis corpora permeat so- sensibilia membra exteriùs
 lida, neque in uasorum cavi- delata, excitantur. Com. 1. in
 tatibus continetur. Com. 2. in lib. 6. Epid. ca. 9.
 lib. 1. Epid. cap. 86. Rigores suboriuntur, non
 Rigorem excitari etiam à fla- modò ex ulceribus, sed ex
 ua bile, motu ueloci per mē- abscessibus etiam, ubi iam
 bra sensibilia delata. Com. suppurantur. Com. 3. in lib.
 in Apho. 58. lib. 4. 6. Epid. cap. 19.
 Rigorem efficit flaua bilis, Rigores omnes à lumbis &
 solidas permeans corporis dorso exoriuntur. Com. 3. in
 partes. Com. 2. in lib. 1. Epi- lib. 6. Epid. cap. 19.
 cap. 73. Rigores accidunt, bile per
 Rigorem inducit acrimonia uniuersum corporis habitum
 puris, mordens atque corro- mota. Comm. in Apho. 63.
 dens adiuncta corpora. Cō. 2. lib. 4.

- Rigores omnes incipiunt cum in lib. de Nat. hum. ca. 6.
sensibili frigore. Comm. in Romæ, sicuti aliarum quàm
Apho. 69. lib. 5. plurimarum rerum præstan-
tia est, ita & fontium pul-
Robur facultatis indicat ci- chritudo & frequëntia: quo-
bandum esse uberiùs, sed ra- rum nullus aquam aut foeti-
riùs. Com. 2. in lib. de Rat. dam, aut medicatam, aut tur-
uict. in mor. ac. ca. 36. bidam, aut incoñilem red-
dit: quemadmodum neque
Robustum dicitur esse, quod Pergami. Com. 4. in lib. 6.
minimè à morbificis causis Epid. cap. 10.
offenditur, & quà premi- Romam olim fuisse populo-
tur, redundantiam, in aliud sissimam. Comm. 1. in lib. de
quodpiam membrum, ope Arti. cap. 24.
expultricis facultatis, pro- Romam totius terræ habita-
pellit. Com. 2. in lib. de Nat. bilis, dixit esse compendium
hum. cap. 5. Polemo Orator. Ibidem.
Robur ad uirtutis functionum Romanæ urbis uicus unicus
uehemētiam refertur. Com. tot incolas continebat olim,
4. in li. de Rat. uict. in mor. quot singulæ earum ciuita-
ac. cap. 25. tum Græciæ, in quibus fuit
uerfatus Hippocrates. ibid.
Robur corporis ut maius red- Rorem uocari nebulam de-
damus, quàm acceperimus, cidentem in terram. Com. 1.
rarò in egrotis curamus. in lib. 1. Epid. ca. 8.
Com. in Apho. 4. lib. 1.
Robur naturæ seruare, uel au- Rosaceum affusum medetur
gere alimentis, non demoli- capitis dolori ab æstu Solis
ri, in sanis corporibus con- illato, febriliq; ardori, nec
uenit. ibidem. non erysipelati ob eximiam
Robur extenuatis augentia, caliditatem orto, podagræq;
inquire Calfacientia simul. genitæ à biliosa fluxione.
Romæ septē colles habitaban- Com.

- Com. 6. in lib. 6. Epid. ca. 5.
 Rubens nimis proluuius, hepatis imbecillitatem significat. Com. 1. in Prorr. ca. 2.
 Rubeus color ex solius sanguinis abundantia nascitur. Com. 5. in lib. 6. Epid. c. 14.
 Rubeus color calidum temperamentum denotat. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 70.
 Rubrum urinae colorem, salutarem esse: diutinum tamen morbum ab eo significari. Com. in Aph. 71. lib. 4.
 Rubor, ex calore nimio ortum habet. Com. 3. in lib. de Frac. cap. 8.
 Rubor in suggillatis est indicium inflammationis. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 28.
 Rubores faciei solius, sanguinis copiam indicant. Cō. 4. in li. de Rat. uict. in mor. acut. cap. 26.
 Rubrum ualde quod est, esse aptum ad melancholiā. Cō. 2. in Prorr. cap. 13.
 Ructus est flatus per gulam excussus. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 4.
 Ructus acidus minimè fit per eas cruditates, in quibus cibi nullum habent concoctionis initium: nisi pituita, praesertim acida, in uentriculo abundet. Com. in Aph. 1. li. 6.
 Ructus, in genere spirituum sunt, flatulentumque spiritum in superiori uentre generari significant. Com. 3. in li. 1. Epid. ca. 1.
 Ructus acidi fiunt propter uentriculi frigiditatem, & propter pituitam saepius in eo coaceruatam, & propter ciborum multitudinem, aut frigiditatem. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. c. 22.
 Ructus excitari bibentibus ex angustis orificij uasculis: idque ex sententia Sabini. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 31.
 Ructus acidus fieri per imperfectas coctiones ex frigiditate ortas. Com. in Aph. 1. lib. 5.
 Rufa dicuntur medicamenta, quae decoctam recipiunt eruginem. Cō. 3. in lib. de Frac. cap. 3.
 Ruminantia animalia, inferiorem tantum dentium ordinem

dinem habent. *Com. 1. in lib. in lib. 6. Epid. cap. 28.*
 de Arti. ca. 29.

Ruminantibus inesse quatuor
 uentres. *Comm. 2. in lib. de*
Nat. hum. cap. 6.
Salsa acribus magis siccant,
sed minus calfaciunt. Com.
4. in lib. de Rat. uic. in mor.
ac. ca. 8.

Ruptio fit, diuulsa & rupta
 musculi parte carnosâ. *Cō.*
in Aph. 22. lib. 6.

Ruptionum omnium partium
 suppuratarum cōmune sym=
 ptoma est exolutio, atq; de=
 fectus animi, propter uitalis

spiritus excretionem. *Com.*
in Apho. 8. lib. 7.
Salsuginosas febres quo ad
tactum dici eas, quæ instar
murie morsum quendā tan-
genti inferunt. Com. 1. in lib.
6. Epid. ca. 28.

S

Acer ignis, inqui=
 re Erysipelas.

Sacerdotum genus
 apud gentes olim desyder=
 batur, ut liberi in parentum
 sacra munia sufficerentur.
Com. in Apho. 59. lib. 5.

Sal uim possidet absumendi
 uniuersam maleficorum hu=
 morum substantiam. *Com.*
6. in lib. 6. Epid. ca. 5.

Sali peculiariter inest sicci=
 tas. *Com. 2. in lib. de Ratio.*
uict. in mor. ac. ca. 6.

Salsum nō ad tactum, sed tan=
 tum ad gustū pertinet. *Cō. 1.*

Sanguifica facultati ancilla=
 tur concoctrix uirtus uen=
 triculi. *Com. 5. in lib. 6. Epi.*
cap. 1.

Sanguis menstruus, alterum
 nostræ generationis princi=
 pium, humidus naturaliter
 est. *Com. in Apho. 14. lib. 1.*

Sanguis multus & calidus
 quibus gignitur, promptè
 in melancholicam cacochy=
 miam incidunt. *Comm. 3. in*
lib. 3. Epid. cap. 70.

Sanguis propria uasa egres=
 sus, non permanet amplius
 sanguis: sed interdum sup=
 puratur, interdum liuescit,
 interdū in grumos cogitur,
 dū præsertim in magnâ ca=
 uitatē exciderit præter na=
 turā. *Cō. in Aph. 20. li. 6.*

Sanguis

Sanguis coalescit, cōcrescitq; quum priuatus perspiratione, in meatibus hæret, atque refrigeratur. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. acut. cap. 27.

Sanguis plurimus inest agentibus quintum & trigesimū annum. Com. 1. in Prognost. cap. 33.

Sanguis spumofus expuitur, si pituitosus is fuerit: pallidus, si biliosus: niger, si melancholicus: quemadmodum ruber, si purus ad thoracem irruerit. Comm. 3. in lib. 6. Epid. cap. 42.

Sanguis contentus in phlegmone, colorem mutat, ob abundantiam caloris. Cō. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 10.

Sanguis extra uenas nigrescit. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 16.

Sanguis extra corpus in grumum cogitur, atque nigrescit, deindeq; praua quadā putredine afficitur. ibid.

Sanguis quibus est crassior, dum uenam secare uolumus,

lauandos præcepit Hippocrates. Com. 5. in lib. 6. Epi. cap. 29.

Sanguis bonus ut gignatur in hepate, ex cibis in uentriculo non probè concoctis, sed corruptis, est impossibile. Commen. 4. in lib. 6. Epid. cap. 25.

Sanguis multus si deiiciatur repente, uenarum ora adæperta fuisse à natura, ut abiceret onus, significat. Cō. 4. in lib. de Arti. ca. 41.

Sanguis postremus omnium à medicamēto uacuatur, quòd supra alios humores omnes, naturæ familiarissimus sit. Com. 1. in lib. de Natu. hum. cap. 38.

Sanguis est nobis innatū corpus. Gal. contra Lycum.

Sanguis calore æstiuo efferscens diffunditur: & licet modicus antea fuerit, uix contineri potest à uenis, ac proinde graues morbos producit. Cō. in Apho. 15. lib. 1.

Sanguis copiosus subministrabitur extenuatis partibus, si deligētur ita, ut plurimum

rimum integræ partis com- rari non potest. *ibid.*

præhædatur: adhibita etiã in Sanguis extra uenas, si à na-
calidæ perfusione, motione, tura quidem uincatur, in
ac frictione, omnibus scili- pus conuertitur, sin autem
cet moderatis. *Com. 3. in lib.* eam superet, computrescit.
de Offi. ca. 32. *ibidem.*

Sanguis à pulmone excussus, Sanguis antiquus, floridum
spumans est, similis uisceri. non habet colorem. *Com. in*
Com. in Apho. 43. lib. 2. *Apho. 23. lib. 5.*

Sanguis extra corpus putre- Sanguis menstruus post puer-
scit. *Com. 2. in lib. de Fract.* perium retentus, aut uterũ
cap. 28. in phlegmonen agit, aut in

Sanguis niger & sæculentus, aliquam superiorem partẽ
si diutius moretur in corpo- perreptans, proprium illi af-
re, & computrescat, fit ex- fectum, periculumq; conci-
quisitè atra bilis. *Commẽ. in* liat. *Com. 2. in Pror. ca. 47.*
Apho. 24. lib. 5.

Sanguis est succus mitissimus, Sanguis si deiciatur in acutis
familiarissimusq; nobis. *Cõ.* morbis, post deiectiones ni-
1. in lib. 3. Epid. ca. 5. gras, perniciosum. *Com. 3. in*
Prorr. cap. 37.

Sanguis à pulmone reiectus, Sanguis extra corpus in ter-
neque multus est, neque cras- ram fusus, pro ratione æ-
sus. *Com. 2. in Prog. cap. 51.* ris ambientis, uarios sibi co-
lores contrahit. *Com. 2. in*

Sanguis gignitur à natiuo ca- lib. de Fract. cap. 32.

lore: quo extincto, non ge- Sanguis est nobis amicus. *Cõ.*
nerabitur amplius. *Com. in* *in Apho. 64. lib. 5.*

Sanguis extra uenas si diu mo Sanguis non est detrahendus
retur, concrescit. *Com. 2. in* fluente aluo. *Com. 4. in lib.*
lib. de Fract. ca. 28. *de Ratio. uict. in morb. acu.*

Sanguis extra corpus suppu- cap. 116.

Sanguis

Sanguis ubi inflammatione exustus ex toto fuerit, residuum eius fit pus, quemadmodum ex lignorum ustione cinis. Com. in Aph. 47. lib. 2.

Sanguis spumofus per tuſſim reiectus, solius pulmonis portendit ulcera. Comm. in Apho. 13. lib. 5.

Sanguis comprehendit in se pituitam, atramq; bilem, ac ferosum humorem. Com. 4. in lib. 6. Epid. ca. 29.

Sanguis propriè dictus, non potest alter quàm rubeus esse. ibidem.

Sanguinis è naribus, stillicidij instar fluor, cum iis quæ cerebrum affectum esse indicant, signum letale existit. Com. 3. in Pror. ca. 49.

Sanguinis è naribus immodicam profusionem sisti, secta humerabili uena, quæ è directo respondet nari fluxum patienti. Com. 3. in Prorrh. cap. 53.

Sanguinis missio in acutis morbis, etiam si dolor hypochondria infestet, licet non

usque adeò iuuat, est tamen minus periculosa, quàm exhibitio pharmacorum. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 11.

Sanguinis detractionem in morbis acutis nullum periculum sequitur. ibidem.

Sanguinis scopi sunt tres, magnitudo morbi, florens ætas, & uirium robur. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 19.

Sanguinis detractionem nec puer, nec senex, sustinet, etiam si graui laborent morbo. ibidem.

Sanguinis uacuationem per hæmorrhoidas expectare oportet, si & lumbi, & os uentriculi, doleant. Com. 3. in Prorrh. cap. 38.

Sanguinis per utranque narem immodicas profusiones reuelli, secta utraque humerale uena. Com. 3. in Prorrh. cap. 53.

Sanguinis missio præsentissimum remedium existit, ubi calor natiuus propè extinguitur, ob ipsius sanguinis copiam

copiam. Comm. 4. in lib. de

Rat. uict. in mor. ac. ca. 111.

Sanguinis eruptiones in diuersum latus partis affectæ, noxias existere. Comm. 3. in Prorr. cap. 33.

Sanguinis eruptiones uehementes sistuntur à perfriktionibus. Com. 3. in Prorr. cap. 42.

Sanguinis alterationi contingit, quod in uinis acescentibus accidit. Nam quemadmodum illa, ubi modicè acescere incipiunt, possunt facillè corrigi: ubi uerò iam sunt acida reddita, non possunt recuperari: sic sanguis, ubi magnam corruptionem expertus est, non redit amplius ad habitum naturalem: si uerò parum putrescat, ubi quod superfluum in eo est, uacuatum fuerit, quod residuum existit, ad suam naturam reuertitur. Cō. in Aph. 17. lib. 2.

Sanguinis detrahendi scopi sunt tres, morbi magnitudo, habitus corporis, & uirium robur. Com. 4. in lib. de Ra-

tio. uic. in mor. ac. cap. 25.

Sanguinis profluvia in ardentibus febribus, ob præpotentem fiunt bilem, quæ mixta sanguini, ipsumq; adurens, atque unà cum eo plurimum caloris ad caput subuehens, tandem ruptis nariis uenis, hæmorrhagias efficit. Com. 2. in lib. 1. Epi. ca. 66.

Sanguinis missione non esse utendum, ambiente existente abundè calido & sicco, etiamsi morbus magnus fuerit, florensque ætas. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 19.

Sanguinis missionē prius celebrandam esse, ubi uitiosi aliqui humores in partem aliquam cōfluunt, quàm purgationem. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. ca. 22.

Sanguinis detrahendi scopos dixerit aliquis duos, magnitudinem morbi, & uirium robur. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in morb. acu. cap. 19.

Sanguinis profluvia iuuenibus accidunt, aut quia uulneratur, aut quia franguntur

tur

tur, aut saliant, aut clamant,
aut refrigerantur, aut humi-
cubant, aut replentur. Com.
in Aph. 29. lib. 3.

Sanguinis è naribus fluxus,
maximè uiget in adolescen-
tibus. ibid.

Sanguinis fluxus per nares ar-
dentibus febribus familiaris-
simus est. Commē. 2. in lib. 1.
Epid. cap. 75.

Sanguinis prima quidem die,
sesquilibrium, postridie li-
bram, tertia die uncias octo
detraxit Galenus mulieri
cuiādam extenuatissimæ, cui
menses suppressi fuerant per
octo menses. Com. 3. in lib. 6.
Epid. cap. 29.

Sanguinis immoderate pro-
fusioni è naribus, uenæ in cu-
bito sectio confert plurimū,
ueluti reuellens præsidium.
Cō. 3. in li. 6. Epid. cap. 21.

Sanguinis dispensationē fieri
à regiōibus, quæ iuxta hepar
sunt. Cō. 5. in li. 6. Epi. ca. 6.

Sanguinis missione mederi Hip-
pocratem iis, in quibus serua-
ta proportione humores om-
nes augentur. Cō. in Aph.
8. lib. 2.

Sanguinis uomitus absq; febre
periculo uacat, astringenti-
busq; curatur: cum febre au-
tem, nō uacat periculo. Com.
in Aph. 37. lib. 7.

Sanguinis naturalis color est
ruber. Com. 1. in lib. 3. Epid.
cap. 16.

Sanguinis trāsmutatio simpli-
citer mala, cum putrefactio-
ne fit olida: sicuti quæ optima
est, existit ipsa partium ani-
malis nutritio. Com. in Aph.
47. lib. 2.

Sanguinis per nares uacuatio
sola est innoxia. Cō. in Aph.
33. lib. 5.

Sanguinis stilla per nares, co-
mutatur ardētes febres mali-
gnas: ut mites profluvia san-
guinis. Cō. 3. in li. 3. Epi. c. 35.

Sanguinis omnis stilla è naribus
perniciosum est signū. ibid.

Sanguinis eruptiones non fe-
runt, qui antea sunt arefacti.
Com. 2. in Proorrh. cap. 6.

Sanguinis rubri stilla, haud est
in morbo exitiali uisa unquā,
sed atri semper. Com. 3. in li.
1. Epid. cap. 18.

Sanguinis detractio iuuat ieci-
noris splenisq; dolores, atq;

uniuersas collectiones morbo-
rum. Com. 4. in li. de Rat. ui.
in mor. ac. cap. 21.

Sanguinis detractio debet præ-
cedere purgationem in tumo-
ribus præter naturam. ibid.

Sanguinis profluvia, quæ non
sunt recto tramite, sunt ma-
la. Com. in Aph. 21. li. 1.

Sanguini si præcludatur adi-
tus ad alterum coniugatum
membrum, confluit ad alte-
rum. Cō. 3. in li. de Off. c. 32.

Sanguinem interdum mitti,
etiamsi plethora non adsit.
Com. 4. in li. de Rat. uic. in
mor. ac. cap. 19.

Sanguinem nõ esse necessariò
mittendum, ubi adest pletho-
ra. ibid.

Sanguinem detrahebant sibi
& iumentis homines ætate
Galenī, ad finē ueris, ut æsti-
uos morbos, effugerent. Cō.
in Aph. 15. li. 1.

Sanguinem detrahendum non
esse in illis, in quibus in aliū
humorem insigni mutatione
conuersus fuerit. Com. 3. in
li. 6. Epid. cap. 43.

Sanguinem detrahendum non

esse in calidioribus anni tem-
poribus, ut sub exortu Ca-
nis: neq; in naturis biliosis
admodum. Com. 3. in lib. 6.
Epid. cap. 44.

Sanguinem si quis tuſiens ex
pulmone emiseric, uel absq;
febre, uerèdum est, ne cura-
ri non possit: quod symptoma
si perdurauerit, febris etiam
succedet. Comm. in Aph. 37.
lib. 7.

Sanguinem expui à nonnullis
ob costarum affectus, citra
læsionem pulmonis. Com. 3.
in lib. de Art. cap. 58.

Sanguinem uberius quidè de-
trahimus, si dolor acutus sit
usque ad animi autem deli-
quium, non quòd acutus sit
dolor, sed si uirtus uegeta
fuerit, floruerit ætas, sanguis
abundauerit, & laborantis
natura tum densior, tum du-
rior, ægriusq; perspirabilis,
& copiosi sanguinis fuerit:
anni etiam tempus & tem-
peramentum eucraton, re-
gióq; similiter temperata.
Com. 4. in lib. de Rat. uic. in
mor. ac. cap. 74.

Sang

Sanguinem reddunt crassiorē
medicamenta astringentia,
quæ cōcoquēdi uim possidēt.

Cō. 3. in li. 6. Epid. cap. 22.

Sanguinem uitiosiore excer-
ni singulis mēsis, scēminis.

Cō. 2. in Prorrh. cap. 47.

Sanguinem esse nō calidum et
humidum, sed temperatum.

Com. 1. in lib. de Nat. hum.
cap. 44.

Sanguinem & pus, ubi quis
minxerit, omnium instrumē-
torum, quæ urinae inseruiūt,
sunt signa communia. Com.
in Aph. 81. lib. 4.

Sanguinem detracturus Hip-
pocrates, etatem & uires
ægri considerabat. Com. 1. in
li. 3. Epid. cap. 3.

Sanguine copioso detracto re-
stituit Galenus matronam
quandam, cui iam per octo
menses suppressæ erant men-
struæ purgationes, quæq;
extenuatissima erat. Com. 3.
in lib. 6. Epid. cap. 29.

Sanguine qui in totum spargi-
tur corpus, pituitosiore exi-
stente, rubicundior sanè erit,
qui in inflammato latere con-

tinetur: ut nigrior, si rubidus
ille uideatur. Com. 2. in li. de
Rat. uic. in mor. ac. cap. 10.

Sanguine ceu instrumento na-
tura utitur, ad expellēda in-
festantia. Cō. in Aph. 53. li. 5.

Sanguine alicui detracto, ine-
dia iniungenda est, uinumq;
circuncidendum. Com. 4. in
lib. de Rat. uic. in morbis ac.
cap. 116.

Sanguineum humorem ulti-
mum omnium excerni, in
purgationibus immoderatis.
Commentario 3. in Prorrh.
cap. 37.

Sanitas est naturalis tempe-
ries. Com. in Aph. 39. li. 4.

Sanitas moderantia quedam
existit. Commen. in Aph. 4.
lib. 2.

Sanitas primorum corporum,
est commoda temperatura.
Præfat. Commentarij lib. 1.
Epid.

Sanitas constat ex symmetria
quatuor elementorum, cali-
ditatis, nempe, frigiditatis,
humiditatis & siccitatis. Cō.
secundo in lib. 1. Epidem.
cap. 7.

Sanitatis autores esse quatuor humores, ubi ex æquo sunt inter se moderati, ex sententia Hippocratis. Com. 1. in li. 3. Epid. cap. 4.

Sanitatem esse calidi, frigidi, humidi, & sicci temperiem. Gal. contra Iulianum.

Sanitatem esse bonā similariū partium temperaturā. Com. 2. in li. 1. Epid. cap. 46.

Sapa (quam siraon & hepsema uocant) ex cocto musto conficitur: & quò dulcior uino redditur, eò & colore nigrior, & substantia crassior apparet. Cō. 3. in li. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 2.

Sapor dulcis quidem à modica proficiscitur caliditate: acris autem, in uehementer consistit calfacientibus. ibidem.

Sapores sunt sensibilia gustus. Cō. 1. in li. 6. Epi. c. 28.

Σαρκώδεις est utroq; dentium ordine aliquid apprehendere. Cō. 1. in li. de Art. ca. 29.

Satyrum Quinti discipulum, ante Pelopem, habuit præceptorem Galenus. Comm. 1. in Prorrh. cap. 5.

Satyri pinguntur oblongas quasdam eminētias propter aures habentes. Comm. 3. in li. 6. Epid. cap. 14.

Scalptus dicitur frictio quædā & motus, quem per ungues in pruriētibus particulis animalia moliuntur, ab ipsa natura edocta. Com. 5. in li. 6. Epid. cap. 4.

Scalpūt egri particulas, à succis mordentibus, ut faciāt id, excitati. Com. 3. in li. 1. Epi. cap. 1.

Scapha genus est uinculi, ad ductam frontis cutem adducendam. li. de Fasc. cap. 12.

Scarificatio euacuat omnes humores ex æquo. Commen. in Aph. 17. li. 2.

Scirrhusi affectus uiscerum per abscessus soluuntur magis quàm per sanguinis eruptiones. Com. 3. in Prorrh. cap. 72.

Scirrhus est tumor præternaturam, durus, absq; dolore. Com. 1. in li. 6. Epid. cap. 1.

Scirrhus est tumor durus & indolens. Com. in Aph. 34. li. 4. & Com. 4. in li. de Rat. uic.

- uic. in mor. ac. cap. 21.
- Scirrhus hepatis mortuus diu-
tinus existit. Comm. in Aph.
62. lib. 4.
- Σκολίωσις est peruersio spinæ
in latera. Commē. 3. in lib. de
Art. cap. 2.
- Screari difficulter non modò
materiã glutinosam, et cras-
sam, sed etiam admodum te-
nuem, aquosãq; ut quæ ipsi
spiritui circumfluat. Com. 2.
in Prog. cap. 43.
- Screatio fit prompta & faci-
lis, quoties nec uehemens in
thorace dolor infestat, nec
uires defunt. ibidem.
- Screatio spumans ex acri &
pituitosa substantia con-
flatur. Com. 2. in Prognostica,
ca. 47.
- Screationis prima & conti-
nua causa est spiritus. Com.
2. in Prog. cap. 43.
- Screatus frequens inanisq; est
phreniticus. Commenta. 1. in
Prorrh. cap. 6.
- Screatus est uoluntaria fun-
ctio. ibid.
- Screatus frequens, & pro-
pter os uentriculi ex humi-
ditate imbecillũ: & propter
cerebrum humore prægnas,
oritur. Com. 1. in Prorrh. et.
cap. 12.
- Scripturas ueterum in obscu-
ris libris, recentiores pro
arbitratu mutabant. Com. 3.
in Prorrh. cap. 21.
- Scythæ sunt temperamento
humidiori. Com. 3. in lib. 3.
Epid. cap. 70.
- Scythia est regio frigida. Cõ.
2. in Prog. cap. 40.
- Sectio corporum plurimum ad
artem conducit. Com. 3. in li.
de Art. cap. 28.
- Sectio dolorem à membris, in
quibus multum puris est col-
lectum, explodit. Com. 6. in
lib. 6. Epid. cap. 5.
- Secundæ pendent ex oris ua-
forum quæ in uterum desi-
nunt. Comment. in Aph. 45.
lib. 5.
- Secundæ contentæ in utero, ab
sternutatione rūpuntur. Cõ.
in Aph. 34. lib. 5.
- Secundæ inter purgationes
puerperæ annumerantur.
Commentario 2. in Prorrh.
cap. 47.

Secundæ pendent à uenis illis, quæ aperiuntur in uteri capacitatem. *Com. in Aph. 50. lib. 5.*

Secundas à quibusdam uocari uteros. *Com. in Aph. 35. li. 5.*

Sedimentum tenue est album, quia recipit in se splendorem circumflui aëris. *Comm. 2 in Prog. cap. 28.*

Sedimenti concocti integrè, proprium indicium est ipsa equalitas. *Com. 2. in Prog. cap. 28.*

Sedis musculo nerui inserti, si resoluantur, præter uoluntatem effluet stercus. *Comm. tertio in lib. 5. Epidemion, cap. 17.*

Sedis musculi, quorum munus est sedem claudere, per frigora constringuntur: si uerò foueantur calida, mollescent & relaxantur. *Com. 5. in li. 6. Epid. cap. 27.*

Sedis dispositionibus amicum quidem est calidum, contrarium frigidum, quòd neruosa particula existat. *Com. in Aph. 32. lib. 5.*

Semen genitale, paucam o-

mnino terream substantiam participat: plurimum autem aëris calidi humidique in se ipso continet. *Com. in Aph. 14. lib. 1.*

Semen ei aculatur expressum contentione seminalium uasorum, nequaquam ab spiritu pulsum. *Com. in Aph. 63. lib. 5.*

Semen, quod ex seroso humore, & spiritu qui in eo continetur, constat, quàm maximè paucum in senibus est: plurimum autem in crescentibus, præcipuè in nuper natis. *Gal. contra Lycū.*

Semen humidius, sicciori utero magis conuenit, siccius humidiori, calidiori frigidius, calidius frigidiori. *Com. 1. in lib. Hip. de Nat. hum. ca. 11.*

Semen fuit materia, ex qua in primo ortu solidiores animales particule gignerentur. *Com. in Aph. 15. lib. 1.*

Semen quod in sinistro continetur testiculo, serosius est, & frigidius. *Com. in Aph. 48. lib. 5.*

Seminis uacuatio naturalis existit,

- existit, non secus quàm urinae, & stercoris. Com. 3. in li. 6. Epid. cap. 17.
- Semini debere suam generationem cōplures nostri corporis partes. Com. 1. in li. de Nat. hum. cap. 35.
- Semini miscetur spiritalis substantia. Commē. in Aph. 63. li. 5.
- Semen profluere etiam à foemineis testiculis per utrunq; cornu: hoc quidem, in dextrum uteri sinum: hoc uerò in sinistrum, dissimile existens. Com. in Aph. 48. li. 5.
- Semen excernit foemina in coitu. Com. in Aph. 10. li. 4.
- Semen ex sanguine augeri & nutriri. Com. 1. in li. de Nat. hum. cap. 35.
- Semine plurimo, & foecundissimo, abundant temperatae calidiores & humidiores. Com. in Aph. 63. li. 5.
- Semirrhombus genus est uinculi, quod Nauicula, & Lepus sine auribus, dicitur. lib. de Fasc. cap. 23.
- Semitertiana est longè, quàm tertiana, deterior. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 5.
- Semitertiana inuadit tertio quoque die, non tamen desinit integrè. ibid.
- Semitertiana caret accessione cum rigore incipiente. ibid.
- Semitertiana nec soluitur cum excretionē, nec secundam diem puram sortitur. ibid.
- Semitertiana exquisita oritur à flaua bile, et humore crudo, ex aequo mistis: quae febris urbi Romae existit familiarissima. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 25.
- Semitertiana cum horrore inuadit, atque cum reduplicationibus habet exacerbationem, non tantum priori die, sed & postridie, minorem tamen, minus quàm horrificam. ibidem.
- Semitertiana est periculo obnoxia, minimèque intermitens. Commentario secundo in librum sextum Epidem. cap. 22.
- Semitertianae totum circuitum esse plurimum quadraginta octo horarum. Com. 1. in lib. 1. Epid. cap. 22.

Semitertianā succedere flauæ bili, crudôq; humori, ubi simul redundant. Com. 3. in li. 1. Epid. cap. 21.

Semitertianā dici nullam febrem, quæ integrè desinat. Commenta. 2. in lib. 6. Epid. ca. 22.

Semitertianam consistere in humore inæquali, qui partim amara bile, quæ acris est partim pituita putrescente, constat. Com. 1. in lib. 1. Epi. cap. 22.

Semitertianam dici eam febrē quæ non intermittitur integrè, sed horrificas primo quidem die facit repetitiones, atque altero unam simplicē accessionem. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 5.

Semitertianam uocari etiam febrem, quæ quum ultra tria interualla producat suam accessionem, repetitiones cum horrore habet, secundæque die accessionem facit absq; ulla repetitione. Com. 2. in li. 6. Epid. cap. 22.

Semitertianam dici letalem Hippocrati. Commentario 3.

in librum primum Epidem. cap. 5.

Semitertianarū quædā utraq; incedunt uia, earum nempe febrium, quæ desinunt integrè, & earum quæ minimè: quædam altera tantum, earum nempe quæ ad integritatem non ueniunt. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 2.

Senectus est plena curarum. Commentario in Aphor. 31. lib. 3.

Senex propter uirium imbecillitatem non fert sanguinis detractionem. Com. 4. in li. de Rat. uic. in morbis acutis, cap. 19.

Senes sunt solidis quidem corporis partibus, sicci: copia autem excrementorum, humidi. Com. in lib. de Salub. dieta, cap. 7.

Senes admodum, ex nullo morbo magis quàm natu minores conualescunt. Commē tario secundo in Prognostic. cap. 69.

Senes uirides, semicaniq; ex quibusdam morbis recuperantur facilius quàm consistentes

- stentes etate. Commen. 2. lib. de Salub. dieta, cap. 7.
 in Progn. cap. 69. Senes, sed non decrepiti, facile in mediam ferunt. Com. in Apho. 13. lib. 1.
- Senes coaceruant humorem crudum non paucum, propter concoctricis facultatis imbecillitatem. Cō. in Apho. 26. lib. 3.
- Senes fiunt somnolentiores, dum pituitosa excrementa uberius aceruantur in cerebro: magis autem uigiles, dum exactius illa excernuntur. Com. in Aph. 31. li. 3.
- Senes partes quidem ipsas fortuntur siccas: uacuitates autem, plenas pituitosis superfluitatibus. ibidem.
- Senes paucis cibus indigent. Com. in Aph. 13. lib. 1.
- Senes sunt alendi parcius, sed crebrius. Com. in Aph. 13. lib. 1.
- Senes magna ex parte nec corripuntur acutis febribus, ut iuniores: & si quando, quamuis raro, eis corripiantur, intereunt. Com. in Aph. 14. lib. 1.
- Senes ratione solidarum partium egent calida & humida uictus ratione. Comm. in
- Senibus admodum, omnia symptomata sunt periculosa. Com. in Aph. 34. lib. 2.
- Senibus exiguum calidum inest, siue quis ad qualitatem sermonem transferat, siue ad substantiam. Commen. in Aph. 14. lib. 1.
- Senibus minime oboriuntur abscessus per febres longiores. Com. 3. in Prog. ca. 26.
- Senibus sunt omnes particule exangues. Galenus contra Lycum.
- Senes, quod superfluas semper humiditates ob naturæ imbecillitatem coaceruet, si eis accedat ambientis calor,

putrilaginosæ corruptioni succorum esse opportuniores iuuenibus. *Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 22.*

Senescentibus inest minimum innati caloris. *Galen. contra Lycum.*

Senilis ætas est frigida & humida. *Com. in lib. de Salub. dieta, cap. 7.*

Senilis ætas omnium frigidissima est. *Comm. 4. in lib. 6. Epid. cap. 14.*

Senilia corpora, ægrè solvuntur in halitum, quod nimium præ frigore & siccitate, substantia eorum induerit. *Gal. contra Lycum.*

Senilia corpora existunt frigida. *Com. in Aph. 14. lib. 1.*

Seniores, si circa uictum incontinentes sint, magis ægrotant iuuenibus, ut qui illis sint debiliores. *Comm. in Apho. 39. lib. 2.*

Senioribus omnia mala peiora fiunt, propter ætatis imbecillitatem. *Com. in Apho. 41. lib. 7.*

Sensui euidencia, non ratione, quam sibi unusquisque fin-

gat, sed experientia, sunt iudicanda. *Comm. 3. in lib. 6. Epid. cap. 19.*

Sensum esse nobis tributum ad inuentionem eorum, quæ inuestigamus. *Com. 1. in lib. de Offi. cap. 4.*

Sensus exteriores sunt quinque, uisus, auditus, olfactus, gustus, & tactus. *Gal. contra Lycum.*

Sensibilis uis tota semper ad uehementiorem dolorem distrahitur. *Com. in Aph. 46. lib. 2.*

Sensibilium sensui esse commissum iudicium. *Com. 1. in lib. de Offi. cap. 4.*

Sensibilia propriè dici ea, quæ præter sensum, nullâ aliam facultatem, ut cognoscantur, desiderant: impropriè autem sensibilia uocari, quæ à pluribus sensibus, memoriaque & ratione componente, colligenteque, diiudicantur. *Com. 1. in lib. de Offi. cap. 3.*

Sensibilia omnia, magis affliguntur à dolorificis causis. *Com. 1. in lib. 6. Epi. c. 1.*
Septenarium circuitum esse uali

validiorem cæteris decreto-
riis diebus. Com. 3. in Prog.
cap. 1.

Septimus dies est terminus
peracutorum morborū. Cō.
in Apho. 59. lib. 4.

Septimi quartus est index.
Com. 1. in Proorr. cap. 1.

Septimana quarta inchoatur
à die uigesimo primo. Com.
3. in Prog. cap. 1.

Septimane tres complent ui-
ginti dies. Com. 3. in Progn.
cap. 1. 4. & 5.

Septimane secundæ octauus
dies est principium: tertiæ,
decimusquartus. Commē. in
Apho. 24. lib. 2.

Septimanas primas duas, à se
inuicem separari: tertiam
autem primæ coniungi. Cō.
3. in Progn. cap. 1.

Septimanas primas tres, in
uigesimalium: sequentes uerò
tres, in quadragesimalium ter-
minari. Com. in Apho. 24.
lib. 2.

Septimū febris circuitū nun-
quam uidit Galenus. Com.
3. in lib. 1. Epid. ca. 2.

Septum transuersum separat

ab infernis supernas animā-
tis partes. Com. 2. in lib. de
Nat. hum. cap. 6.

Septum transuersum incipit
ab ossis peioris termino: at-
que hinc sensim obliquè de-
scendens, tum intrò, tum in-
frà, ad lumbos peruenit. Cō.
2. in Proorr. cap. 10.

Septum transuersum ueteres
appellarunt phrenas, quòd
delirium promptissimū in-
ferat. Com. 1. in Prog. ca. 28.

Serena tempestas dicitur, quæ
sicca gelidāq; quum sit, à
uentis omnino silet. Com. 3.
in lib. 3. Epid. cap. 1.

Sermonē dici solam uocē hu-
manam, qua inter nos collo-
quimur. Comm. 3. in lib. 3.
Epid. cap. 74.

Sermones ex iis esse, quæ si à
Medicis ad ægrotātes, pro-
ut decet, aut etiam secus, ha-
beantur, uim maximam pos-
sident. Commē. 4. in lib. 6.
Epid. cap. 9.

Serosa lactis pars obtinet uim
detergendi: quare in corpo-
ribus mollibus, quasdam per-
summa facit ulcerationes.

Com.

Com.in Apho.24.lib.3.

Serosa quædam & tenuis humiditas inest omnibus succis. Comm.2.in lib.6.Epid. cap.37.

Serosam humiditatē, si quando redūdet, uacuari aut per aluum, aut per uesicam, aut per sudores. Com.1.in li.6. Epid.cap.9.

Serosæ humiditates differunt inter se, pro ratione humorum quibus insunt. Ac molestissima quidem atræ bili inest: minus molesta, flauæ: adhuc minus, pituitæ: omnium uerò mitissima inest sanguini. Comm.2.in lib.6.Epid. cap.37.

Serum lactis, sale & melle conditum, auxiliatur iis, quibus præcordia murmurant, nempe aluum ipsorum proritans. Cō.in Aph.64.lib.5.

Serum pituitæ gignit timorē, cum torpore quodam atque perfrigeratione. Com.2.in lib.6.Epid.cap.37.

Serum lactis secerni à caseo per oxymeli, ubi lac ipsum

coxeris: necnon si uas æneū plenum frigida continetur in lac demiseris. Com.4.in lib.de Rat. uict. in morb. acu. cap.7.

Sexagesimus dies est decretorius. Com.3.in Progn.cap.1. & Com.in Aph.24.li.2.

Sextus dies malè iudicat, neque integrè discutit morbum, sed imperfectè: & si quando integrè discutit, prorsus efficit recidiuam. Comm.3.in Progn.ca.1.

Sextum diem nunquam iudicare fideliter. Com.3.in lib.3.Epid.cap.83.

Sextū diem iudicare, sed malè. Com.in Aph.23.lib.2.

Sicca, cuiusmodi est lapis, tegula, aurum, argentum, & æs, non putrescunt. Com.3.in lib.3.Epid.cap.1.

Sicciora excrementa deiici, ob externarum partium frigiditatem, & facultatis intestina constringentis imbecillitatem, ac tum retentricis, tum illius, per quam ea quæ in uentre concocta sunt, in iecur distribuuntur, robur

robur : insuper propter obtusum intestinorum sensum, adeoq; cibos omni mordacitate carentes. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 28.

Sicciora reddi corpora nostra, quò prouectiores ætate efficimur. Com. 1. in lib. de Arti. cap. 62.

Sicci temperamenti sunt, durigracilesq;. Com. in lib. de Salub. diætâ, cap. 5.

Siccitas linguæ nulli inesse tanta naturaliter potest, ut ob eam balbutiat. Comm. in Apho. 32. lib. 6.

Siccis expedire humidiores uictus rationem. Com. in lib. de Salub. diætâ, cap. 5.

Siccitates imbribus salubiores, & minus letales existere. Præf. Comm. 3. in lib. 3. Epid.

Signum, inquire Indicium.

Signū dici potest, quoduis decretoriū symptoma: indicium autem, nequaquam. Com. 3. in Progno. cap. 39.

Signa exitialia mortem prænuntiant. Com. in Apho. 12. lib. 1.

Signa iudicatoria sunt, sanguinis fluxus, rigores, largum profluuium alui, & similis uomitus, dolor capitis repente inuadens, difficilis respiratio, uehementisq; præter rationem eueniens, oris uentriculi morsus, ilia citra dolorem extenta, uigilia plurimæ, delirium, nox absque ratione molesta, accessio anticipans, lachrymæ inuoluntariæ, nihil patientibus oculis, neq; ex mœrore proueniens; rubor faciei, labrū inferius tremulum, lucida, uel obscura, uel tenebricosa quædam oculis obuersantia, hallucinationes quædā, nasus uel malæ repente rubescens, parotides, aut omnino materiæ alicuius in articulum decumbentis generatio, atque alia id genus symptomata: quæ omnia, morbo iam cocto superuenientia, futuram statim sanitatem denuntiant: crudo autem, longitudinē morbi, aut perniciem. Comm. in Apho. 12. lib. 1.

Signa

Signa coctionis, semper sunt bona: iudicationis non semper. *ibidem*.

Signa significantia affectum in laterali morbo, sunt febris acuta una cum difficultate respirationis, & tussi, & dolore lateris pungenti simili. Quod autem dolor ad hypochondria, aut ad clauem perueniat, aſidentia uocatur: sicuti, et quod facilius in latus affectum, quam in alterum, aeger decumbat. *ibidem*.

Signa & indicia possunt dici ea sola, ex quibus licet scrutari aliquid de salute & abolitione aegrotantis. *Com. 3. in Progn. cap. 39.*

Signa decretoria, genere symptomata existunt, futuras excretionem significantia, aut abscessus. *ibidem*.

Signa coctionis inuadunt nunquam in primo statim morbi principio: terminant autem illud principium, quod est pars totius morbi. *Com. in Apho. 12. lib. 1.*

Signa cruditatis cum primo

statim morbi principio inuadunt, & nonnunquam posterius apparent, sicuti & mortis signa. *ibidem*.

Signa eiusdem speciei, siue generis, sunt, quae in una aliqua sunt affectione. *Com. 1. in Prorr. cap. 2.*

Signa morborum propria, necessario debent aut perpetuo, aut illis solis contingere. *Com. 1. in Prorr. cap. 4.*

Signa passionis significantia, & aſidentia, disquire Symptomata.

Signorum indicatoriorum, & coctionem indicantium, diuersas naturas esse. *Com. in Apho. 12. lib. 1.*

Signorum diuersi generis conexio prorsus inutilis est. *Com. 1. in Prorr. cap. 2.*

Signorum uires esse expendendas, conferendasq; *ibid.*

Signorum alia eiusdem generis sunt: alia diuersi. *ibid.*

Signa eadem esse & maxima, & ad cognoscendum facillima. *Cō. 1. in lib. de Offi. cap. 1.*

Signa nunquam uerti in contrarium

- trarium affolēt, sed semper magis aut minus, malum aut bonum significant. Com. 3. in Progn. cap. 39.
- Simia figura efficitur, ubi decliuis figura cum accliui, uel plana, iungitur. Com. 2. in lib. de Offi. cap. 2.
- Simia cum aliis, tum ossium structura, homini similis est. Cō. 3. in lib. de Art. ca. 45.
- Simia latius pectus sortitur, quam animalia cetera: magis autem acuminatū, quam homo. Com. 3. in lib. de Art. cap. 38.
- Simiæ constructio magna ex parte existit humanæ simi-
lis. Comm. 3. in lib. de Artic. cap. 98.
- Simila crassi est succi, & boni, humorumq; acrimoniam coërcet. Comm. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. ca. 113.
- Similares partes sunt os, char-
tilago, ligamentum, adeps,
membrana, & caro. Gal. in
Præfatione Comm. in lib.
Hip. de Nat. hum.
- Similariū corporum, quæ
tum exanguia sunt, tum
nullum habent sinum, sunt
tria genera, ligamentum
nempe, neruus & tendo.
Com. 1. in lib. 6. Epid. ca. 1.
- Similes morbi ad similia ui-
ctus genera semper malè se
habent. Com. in Aph. 3. li. 3.
- Lege etiam Aetates tem-
peratæ.
- Similia à similibus causis, mi-
nimo negotio afficiuntur.
Com. 2. in lib. de Nat. hum.
cap. 5.
- Similia iuuant naturas omni
culpa uacantes. Comm. 5. in
lib. 6. Epid. ca. 24.
- Similibus seruari uniuersa.
Com. in Aph. 18. lib. 3.
- Similibus, quam dissimilibus,
morbis facilius cedēt omnia
temperamenta. Comm. 1.
in lib. 1. Epid. cap. 1.
- Similioribus morbis singuli
corripiuntur facilius. Com.
in Apho. 39. lib. 2.
- Similitudinem, dissimilitudi-
nemq; , quam habent egri
cum seipsis, dum rectè ua-
lerent, esse spectandam. Cō.
1. in lib. de Offi. cap. 1.
- Similitudines non solum uul-
gares

- gares, sed etiam Medicos
 eruditos, aliquando deci-
 piunt. *Com. in Aph. 2. lib. 4.*
Simitas naso, eiusq; uis, pro-
 priè attribuitur. *Com. 2. in*
lib. de Offi. cap. 2. Aduerte
 tamen, Candide Lector, in
 nonnullis exemplaribus le-
 gi, καὶ τῶν ὀδόντων, hoc
 est, & dentibus.
Simus existit nasus, cuius par-
 tes quidem mediæ, compres-
 sæ sunt: elatæ autem, quæ
 utrinque adiacent. *Com. 2.*
in lib. de Offic. cap. 2.
Simplex composito est prius,
 tum natura, tum doctrina.
Com. in Apho. 15. lib. 3.
Simplex est prius composito.
Com. 1. in lib. de Offi. ca. 19.
Simplices etiam dicuntur ho-
 mines, tum qui bonis, tum
 qui sunt prauis moribus præ-
 diti sub quadam simulatio-
 ne. *Com. 3. in Prog. cap. 2.*
Simplicia omnia sæpe quidè
 perspicua sunt: eorum au-
 tem compositio gignit ob-
 scuritatem. *Com. 1. in lib. de*
Offi. cap. 19.
Sincipitis caluariam esse te-
 nuissimam, plurimisq; fo-
 raminiibus peruiam: habe-
 reque futuras laxissimas:
 quare tenuia & halitiosa
 excrementa cerebri, maxi-
 mè per sinciput diffilari sunt
 solita, quum sanus degit ho-
 mo. *Com. 1. in lib. 6. Epid.*
cap. 1.
Singultiunt pueri crebrò, quò
 sunt repleti. *Com. in Apho.*
13. lib. 6.
Singultus superuenit graui
 affectui iecinoris, cõpatiente
 ore uentriculi. *Com. in Aph.*
16. lib. 6.
Singultus fit à natura, recre-
 mentorum expellendorum
 gratia. *Com. 5. in lib. 6. Epi.*
cap. 3.
Singultus sedatur eiectionis per
 uomitum humoribus uentri-
 culum infestantibus. Quòd
 si à uomitu persistat, signifi-
 cat uel cerebrum, uel uen-
 triculum, haud mediocri in-
 flammatione torqueri. *Com.*
in Aph. 3. lib. 7.
Singultus accidit hepate in-
 flammationem momentaneã
 patiente. *Cõ. in Aph. 58. li. 5.*
 Singul

Singultus solet superuenire ingenti inflammationi iccioris, ore uentriculi per confortiū affecto. Com. in Aph. 17. lib. 7.

Singultus est talis affectus stomacho, qualis conuulsio musculis. Com. in Aph. 3. li. 7.

Singultus accidit humoribus infestantibus nonnunquam totum uenterculum : nonnunquam os eius, & gulam. Cō. in Aph. 3. li. 7.

Singultus est prauum signum in supra modum purgatis. Commen. in Aph. 41. li. 7.

Singultus est ueluti conuulsio quædam oris uentriculi affectio, quod ex humorum copia grauatur, uel mordetur, uel à frigore contristatur. Com. 1. in Prorrh. ca. 23.

Singultum esse conuulsionem oris uentriculi. Com. in Aph. 4. li. 5.

Singultum fieri, quum uenterculus ad excernenda ea humida, quæ tunicis obstinatiùs adherent, mordentesq; habent uires, excitatur. Com. 2. in Prorrh. cap. 59.

Singultum excitat piper tum per se, tum ex melle uoratum, si post id quis uinum biberit, aqua calida temperatum. Com. in Aph. 39. lib. 6.

Singultum rigor ac frigiditas efficit, prohibens difflationē in neruosis corporibus : ac proinde ea implens. Com. in Aph. 13. li. 6.

Singultum fieri in ore uentriculi morsus ratione. Com. in Aph. 1. li. 5.

Singultum fieri à plenitudine, uel inanitione. Cō. in Aph. 13. lib. 6.

Singultum sanari superueniente sternutatione. Cō. in Aph. 35. li. 5.

Singultum esse conuulsionem oris uentriculi, uel motum præter naturam, eiusdem cum uomitu generis, sed intentum atque eo uehementiorem. Commē. in Aph. 39. li. 6.

Singultum esse motum præter naturam. Comm. 3. in lib. de Offi. cap. 36.

Singultu exploduntur quæ penitiùs ipsum oris uentriculi

A

corpus infestant. Cō.in Aph.
39.li.6.

Singultus ab inanitione orti,
ferè incurabiles sunt: à pleni-
tudine autē, per ea quæ in-
fecta secant, absterguntq;,
sanantur medicamenta. Com-
menta. 4. in li. de Rat. uic. in
mor. ac. cap. 69.

Singultus sunt motiones quæ-
dam stomachi conuulsivæ,
ortæ ab immodica uel inani-
tione, uel repletionē. ibid.

Singultus ab inanitione rariùs
cōtingūt. Cō.in Aph. 13.li.6.

Singultus fiunt propter affe-
ctum uentriculi. Com. 2. in li.
de Fract. cap. 23.

Singultuosa in febre, acetum
est formidandū. Com. 4. in li.
de Rat. uic. in mor. ac. c. 70.

Sinus ab abscessu differt, quòd
in sinu quidem, sit aliqua
apertio in externa supersi-
cie, per quam delitescens hu-
mor effluere possit: in ab-
scessu autem, nequaquam.
Com. 2. in lib. de Off. ca. 26.

Sinus profundior, laxationes
articuli prohibet. Com. 3. in
li. de Fract. ca. 55.

Sinus curatio postulat, ut ef-

fundatur sanies, nullusque
humor ad ipsam particulam
defluat, interim dum conglu-
tinatur: id quod sanè præsta-
bimus, si compresserimus
ipsius fundum sinus, moxque
deligationem paulatim, ad
os usque, laxauerimus, atque
id ita apertum in ea figura,
ut deorsum respiciat, serua-
uerimus. Comm. 2. in lib. de
Off. cap. 26.

Sinus fundum, si uergat ad in-
feriora, esse aperiendum, ut
sanies habeat liberum exi-
tum. Com. 2. in lib. de Offic.
cap. 27.

Sinui deligatio apta, debet à
superna parte inchoata de-
scendere, ac paulò supra ori-
ficium ipsius sinus finiri, ut
commode possit pus expur-
gari. Cō. 4. in li. de Ar. c. 39.

Sinus aliquam occupante par-
ticulam, in ea figura collo-
candum esse ægrum, eamque
esse excogitandam deligatio-
nem, quæ ad expurgandam
saniem quàm appositissima
existat. Com. 2. in li. de Offi.
cap. 27.

Sinus exiccantibus & deter-
gentib

- gentibus sunt sicci ac mundi reddendi. *Comm. 2. in lib. de Offic. cap. 29.*
- Sinus non altè excauati, sunt apti operationibus liberè perficiundis. *Com. 3. in li. de Frac. cap. 55.*
- Sinus interdum solent esse re= medio aliis affectibus: quare tunc non omnino claudendi. *Com. 3. in lib. 6. Epid. ca. 39.*
- Sinuum agglutinatio, inquire Vlcera ut.
- Sinibus curandis orificia con= ueniunt. *Com. 2. in li. de Off. cap. 29.*
- Sinus curari, per deterforia medicamenta particulis quæ affectæ fuerint exasperatis. *Com. 2. in lib. 6. Epid. ca. 4.*
- Siræum, inquire Sapa.
- Siræum uim habet acredines erodentes contemperandi. *Com. 6. in lib. 6. Epid. ca. 5.*
- Σιτωίων triticum dici illud, quod feritur uere, appella= turq; bimestre, necnon qua= draginta dierū: cuius farina, si subigatur aqua, euadit ad= modum glutinosa. *Com. 2. in lib. de Art. cap. 41.*
- Sitibundi redduntur purgati, uel propter ipsius uentriculi dispositionem calidā, aut sic= cam, aut utrāq; uel propter calidum acréque medicamē= tum epotum, uel propter fla= uam bilem uacuata. *Com. in Aph. 19. lib. 4.*
- Siticulofo existente ægro, ab oxymelite admodū multo ca uendum esse. *Com. 1. in li. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 43.*
- Sitientibus ualde, potus est dā= dus, siue ex potatiōe uini me racioris, siue ex defectu po= tus, sitis aduenerit. *Comm. in Aph. 27. li. 5.*
- Sitis quæ in acutis morbis præ ter rationē soluitur, mala est mentisq; læsionē indicat. *Cō. 2. in Prorrh. cap. 21.*
- Sitis nullo pacto retētionis san guinis proprium symptoma existit. *Cō. 3. in Prorrh. c. 39.*
- Sitis si perfecte in acutis mor= bis tollatur, prorsus est malū signū. *Cō. 2. in Prorrh. ca. 21.*
- Sitis arcetur, si os claudamus, taceamúsq; & frigidū aērē unā cū potu attrahamus. *Cō. 3. in li. 6. Epid. cap. 33.*
- Sitis cōsequitur euacuatiōes cō pletas. *Cō. in Aph. 19. li. 4.*

Sitis permutatio in uehementer exiccatis, manentēq; adhuc affectione siticulosa, languorem quidem sensificæ facultatis, robur uerò siticulose affectionis, significat. Cō. 2. in Prorrh. cap. 8.

Siti superficiariæ, quæ sit à recessantibus eis tantum locis, per quos humor ab ore in uentriculum fertur, somnus auxilio est, quòd partes madesfaciat internas, sanguine per somnos intrò confugiente. Cō. 4. in li. 6. Epid. c. 28.

Sitim restinguit quies. Com. 3. in li. 6. Epid. cap. 33.

Sitim in acutis morbis mitigat humectantia & refrigerantia admota extrinsecus. Com. 2. in Prorrh. cap. 21.

Sitim gignentia, per somnum cōcoqui. Cō. in Aph. 27. li. 5.

Sitim fieri siccescentibus nobis. Cō. 1. in li. Hip. de Nat. hum. cap. 6.

Sitim à uino excitatam, aqua extinguendam esse. Com. in Aph. 27. li. 5.

Siti non infestari per calidam & urentem febrem, aut fluxione acri delabente in uen-

triculum, signum perniciosissimum est, significatq; facultatem sensiricem extinctam, ut quæ partis læsæ affectum non sentiat, Com. 1. in li. 1. Epi. cap. 29.

Siti liberos esse, qui antea uel maximè affligebantur siti, signum est uel morbi soluti, uel naturæ extinctæ, ita ut præsentia mala amplius non sentiat. Com. 2. in li. 1. Epid. cap. 75.

Siti si non uexetur, qui febre ardēti laborat, linguāq; est arida et nigra, uerisimile est aut egrotare ei mentem, aut naturalem facultatē uentriculi, quæ nimirum cibos appetimus, prorsus extinctam esse. Com. 1. in lib. 3. Epi. c. 5.

Siti si non infestentur ægri in morbis siticulosis, si quidem absit delirium, signum est facultatem naturalem uentriculi in eis esse extinctam. Com. 1. in li. 3. Epid. cap. 11.

Socrates cogitator est appellatus. Com. 5. in li. 6. Epi. c. 11.

Socrates nullos commentarios edidit. Com. 1. in lib. de Nat. hum. cap. 34.

Sol dum obliquus, humilis, & breui tempore supra terram fertur, facit hybernū frigus. Comm. 1. in lib. de Nat. hum. cap. 44.

Solem retulit Galenus inter deos. Cō. 3. in li. 3. Epi. c. 74.

Solē declinandū esse, dum affectæ partes sunt putredini obnoxie, quod paratæ sint ad sanguinis eruptionē. Comment. 1. in li. de Off. ca. 11.

Solida corpora in prima fœtus conformatione, ex humoribus constituuntur. Com. 1. in li. Hip. de Nat. hum. c. 18.

Solidæ partes sunt ueræ animalis partes. Com. in Aph. 17. li. 3.

Solidæ partes solæ rectè uocantur partes. Cō. in li. de Salub. dieta, cap. 7.

Solidarum corporis partium uirtutem sanitatēq; consistere in symmetria calidi, frigidi, humidi, & sicci. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 46.

Solidis corporis partibus laboratibus, heclicos morbos fieri. Cō. 2. in lib. 1. Epi. c. 46.

Solipeda sunt, quæ utrinq; dentata existunt. Com. 1. in li. de

Art. cap. 29.

Solstitia fieri eodem tempore in omnibus locis. Com. 1. in lib. 1. Epid. cap. 1.

Solutæ partes eo usq; reducendæ & coaptandæ sunt, ut se quidem tangant, non autem comprimant. Com. in lib. de Offi. cap. 26.

Solutio continui est ulcus. Cō. 3. in lib. de Frac. ca. 34.

Solutiones cum sudore, non debere dici malignas. Com. 2. in Prorrh. cap. 57.

Somnia manifesta contingunt, tum melancholicis, tum iis qui ieiunē partiūsq; sunt cibati: ut obscura repletis, temulentisque. Cō. 1. in Prorrh. ca. 5.

Soniantes sese uidere incēdia, flaua affliguntur bile: si somnient imbres, frigidus humor redundat: si niuem, glaciē & grandinē, pituita frigida: si quis in foetido loco se esse putet, putredo humorū significatur: si gallinaceorum cristas, aut rufā quedam gestare exuberantia sanguinis: si caliginosa cernere, aut in locis esse caliginosis, flatus infestare uidetur. Ceterū si quis se

- niue putet cōſſpergi in acceſſionis principio, unā cū rigo-
re, uel horrore, uel algore, tē-
pori id potius, quā affectui
corporis, eſt tribuendū, uelu-
ti etiā ſi poſt uſum pituitoſo-
rū ciborū talia ſibi adeſſe ar-
bitretur. Cō. 3. in li. 1. Epi. c. 1.
Sōnus per febres quidē ortas à
pituitoſorum humorū putre-
dine, corpus refrigerat, ex-
tinguendo febrilem calorem,
atq; naturalem augēdo: per
eas uerò quæ ex uiſceris cu-
iſpſiam inflammatione acci-
dunt, ſomnus in acceſſionis
initio calorē febrilem unā cū
inflammatione augebit. Cō.
4. in lib. 6. Epid. cap. 17.
Somnus uno eodēmq; tempore
poſteſt reddere corpus frigi-
dius, atq; calidius: nempe ca-
lorem natium augēdo, atq;
minuendo aduētitiū. Com.
4. in lib. 6. Epid. cap. 17.
Somnus humectat partes in-
ternas, ſanguine per ſomnū
ad eas confugiente. Com. 4.
in lib. 6. Epid. cap. 23.
Somnus perpetuò humectat:
calfacit autem, dum ex pitui-
toſis ſuccis & frigidis, pro-
bum ſanguinē reddit. Com.
4. in lib. 6. Epid. cap. 17.
Somnus multus exiccat cor-
pus uacuatum. Com. 5. in lib.
6. Epid. cap. 32.
Somnus paucus præcedenti
laſitudini remedio eſt, quum
homo aluum exonerauerit.
Com. 5. in lib. 6. Epid. ca. 32.
Somnus intercipit animales
actiones, quæcunque per ſen-
ſus fiunt, ac per muſculos in
uoluntariis motionibus. Com.
in Aph. 5. li. 4.
Sōnus natura aptus eſt potius
dolorem ſedare, iuuareque,
quā moliri contraria. Com.
5. in lib. 6. Epid. cap. 10.
Somnus uiſceribus utilis, quā
eo tempore calor innatus ad
profunda corporis confluat.
Cō. 5. in lib. 6. Epid. cap. 10.
Somnus non parum confert ad
naturæ opera. Com. in Aph.
15. lib. 1.
Somnus concoquit, quòd per
ipſum calor interna petat.
Cō. 4. in lib. 6. Epid. ca. 20.
Somnus humectare, ſpiritū-
que & effluuia cohibere eſt
natus. Com. 2. in lib. de Rat.
uic. in mor. ac. cap. 55.

Somnus sistit purgationes. Cō.
in Aph. 15. lib. 4.

Somnus in principio accessio=
num obest. Com. 5. in lib. 6.
Epid. cap. 10.

Somnus fit, quum humidi uti=
lis copia grauat corpus.
Com. 2. in Prorrh. cap. 28.

Somnus profundus oritur ex cra=
pula. Cō. 2. in Prorrh. ca. 28.

Somnus si lesionem aliquā in=
ferat, est letale signum. Com.
in Aph. 1. lib. 2.

Somnus grauis non dicitur, ni=
si difficilem habeat exper=
gementionē. Cō. in Aph. 3. li. 2.

Somnus longus rectē dicitur,
qui solum tempore excedit
conuenientem naturæ mo=
dum. Com. in Aph. 3. lib. 2.

Somnus longus fit refrigerato
primo sensitiuo, hoc est, cere=
bro. ibid.

Somni tempore concoctio me=
lius perficitur, alunturq; ui=
scera. Com. 5. in lib. 6. Epid.
cap. 10.

Somnum cruditatibus omnibus
maximē opitulari. Com. 4.
in lib. de Rat. uic. in mor. ac.
cap. 105.

Somnum biduum superuenien

tem, saepe auxilio fuisse, infan=
tibus laborantibus. Com. 2.
in Prorrh. cap. 28.

Somno coquuntur, quæ in uen=
triculo & hepate sunt. Cō.
5. in lib. 6. Epid. cap. 22.

Somni dum nocent, minus exi=
tiales sunt, iam consistente
atq; increscente accessione:
præcipuè uerò in declinatio=
nibus perniciosi. Commem. in
Aph. 1. lib. 2.

Somni tenues & parui oriun=
tur ab humoribus tenuibus
iam putrefactis. Com. 3. in li.
3. Epid. cap. 63.

Somni semper febrientes lade=
rent, quatenus ad profundū
& uiscera per ipsos mate=
ria fluit, nisi coctionis ratio=
ne plus afferrent utilitatis,
quàm sit damnum; quod ex
motu ad interna cōsequitur.
Com. in Aph. 67. lib. 4.

Somnos morbi concoctio sequi=
tur. Com. 2. in li. de Rat. uic.
in mor. ac. cap. 44.

Sonorū spiritum edi, quum in
uiuis respirationis aut angu=
stia est, aut humor copiosior.
Cō. 3. in li. de Art. cap. 61.

Sophista munus esse, pbabilib.

quidem rationibus uti, uasfrè
tamen elaboratis. Gal. con-
tra Iulianum.

Sophista, dum de uoculis, &
significatis contendit, perdit
tempus & suum, & discipu-
lorū. Com. 3. in li. 1. Epi. c. 5.

Sophistis affectatur ænigma-
ta, ut discipulos mirum quip-
piam docere uideatur. Com.
2. in Prorrh. cap. 57.

Sopiri egros & multitudine
& frigidityte succorū crudo-
rum. Cō. 3. in li. 3. Epi. c. 45.

Sopor, lege Coma.

Sopor uigilans, inquire Vigi-
lans sopor.

Sopor Græcè κάρος, nō solum
priuat hominem motu simul
& sensu, sed rationem etiam
memoriāq; penitus labefa-
cit. Com. 2. in li. de Art. c. 18.

Sopor grauis oritur à crassitu-
dine & copia materiæ frigi-
dæ. Cō. 3. in li. 3. Epid. c. 63.

Soporem inducit tensio, uel
affectus alius præter naturā
musculorum mouentium in-
feriorem maxillam. Com. 2.
in lib. de Arti. cap. 19.

Sopores succedere frigidiori-

bus & pituitosioribus succis.
Com. 1. in lib. 3. Epi. cap. 5.

Soporifera medicamenta no-
cent sola quantitate. Com. in
Aph. 17. lib. 2.

Sorbitio ante iudicationē dan-
da non est, si uires sufficiant.
Com. 4. in lib. de Rat. uict.
in mor. ac. cap. 9.

Sorbitiois tantum aegris dari
Hippocrates præcipit, quan-
tum alimonie corpori & ob
consuetudinem, & ne multa
uacuatio fiat, administrari
cōuenit. Com. 1. in li. de Rat.
uic. in mor. ac. cap. 21.

Sordes in ulceribus gigni ab
oleosis & dolorem lenienti-
bus medicamentis. Com. 3. in
li. de Fract. cap. 48.

Species uocari à ueteribus ea,
quæ ex generalium rerum
partitione oriuntur. Com. 1.
in lib. de Off. cap. 8.

Sphacelus, hoc est, syderatio,
sumitur à ueteribus, pro in-
teritu totius substantiæ cu-
iusuis membri: ab Hippocra-
te autem pro ossis corruptio-
ne usurpatur. Com. 2. in lib.
de Frac. cap. 20.

Sphac

Sphacelus in ossibus euenit, quando caro eis adiacens, saniem uitiosam gignit, qua perfusa computrescunt. ibi.

Sphacelus, inquire Sydera= tio, cum qua est idem.

Sphacelum etiam dici mortici= cinium carnosæ particulæ, ob magnitudinem inflam= mationis obortum. Com. in Aph. 50. lib. 7.

Sphacelum cerebri, hoc est, eius corruptelam, absolutū quidem, est impossibile re=stituere: incipientem autem possibile. ibidem.

Spica Glaucij est genus uin= culi, clauī fractæ, luxatoq; humero, accommodatum. li. de Fasciis, cap. 71.

Spina, quò propius ad suum principium afficitur, eò mi= nus redditur incrementi ca= pax. Com. 3. in lib. de Artic. cap. 12.

Spina ortum & incrementū à superiori recipit parte. ibidem.

Spina, si in puerili ætate sit gibbera, partim ob uasorum contortionē, partim ob mo=

tionis difficultatem, nec non propter naturæ laborē, de= terius alitur, ac proinde au= geri desinit. Com. 3. in lib. de Artic. cap. 6.

Spina est uertebrae omnium contextus. Com. 3. in lib. de Artic. cap. 1.

Spina dorſi, ex capite, quasi stipes ex radice, ortum ha= bet. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 2.

Spinæ σάσις, siue quassatio, dicitur, quando mouentur quidem uertebrae ipsæ, pro= priam tamen sedem non de= ferunt. Com. 3. in lib. de Art. cap. 2.

Spinæ obliquitas fit, quum tubercula uertebrae à late= re occupant, nimirum ad se illarum ligamētā attrahen= tia. Com. 3. in lib. de Artic. cap. 16.

Spinæ affectus proprii sunt, gibbositas, cavitāsq; . Com. in Apho. 46. lib. 6.

Spinæ peruersio in postero= ra dicitur σπισκοπώσις: in anteriora, λόγδωσις: in latera σκολιώσις. Com. 3. in

lib.de Art.cap.2. & 48.
 Spinæ uertebrae quæ ad tho=
 racem sunt, si in adolescen=
 tibus gibberosæ fiant, neces=
 sario pectus angustum atq;
 acutum efficitur: uentricu=
 liq; inseruientes respiratio=
 ni, similiter angustantur.
 Com.3.in lib.de Arti. cap.
 7.18.

Spinæ in longitudinem usque
 ad crurum originem, ab ex=
 teriori parte obtenduntur
 musculi spinales uocati: ab
 anteriori uerò, nulli adsunt
 musculi per longitudinem
 thoracis porrecti: sed inter
 costas transuersi sunt, qui
 intercostales uocantur. Com.
 3.in lib.de Ar.cap.39.

Spinam iuxta ultimam lum=
 borum uertebra, esse ex=
 cauatam. Comm.3. in lib.de
 Artic.cap.41.

Spinam in anteriorem partē
 prolapi ex crudis tubercu=
 lis, eò quòd ligamenta uer=
 tebrarum sequantur ipsa
 tubercula: uertebrae autem
 à ligamentis trahantur. Cō.
 3.in lib.de Art.cap.29.

Spinā esse foratam in ea par=
 te, ubi committuntur inter
 se uertebrae. Ac per illa fo=
 ramina ipsos neruos emer=
 gere ab spinali medulla:
 partemq; ipsorum in ante=
 riorem regionem dissemina=
 ri: partem uerò in postero=
 rem delatam, in musculos
 spinales distribui. Com.3.in
 lib.de Art.cap.35.

Spinali medullæ à cerebro
 emanare suæ generationis
 principium, facultatisq; cō=
 meatum. ibidem.

Spinalem medullam uertebrae
 cōprehendūt, parue quidē,
 si illa sit tenuis: ampliores,
 si crassior. Com.1.in lib.6.
 Epid.cap.2.

Spinalem medullam oriri à ca=
 pite. ibidem.

Spirandi difficultas, ob cibum
 intempestiuum, magis quàm
 ob inedia, oritur. Com.2.
 in lib. de Rat. uict.in morb.
 acu.cap.44.

Spiramus thorace uniuerso,
 dum plurimo egemus spiri=
 tu. Com.2.in lib.3.Epidem.
 cap.4.

Spira

- Spiratio perficitur solis thoracis, quæ ad septum transuersum sunt, partibus, ubi sanitate integra fruimur. *ibidem.*
- Spiratio facilis in morbis acutis, maximum est argumentum salutis. *Com. 1. in lib. de offic. cap. 1.*
- Spiratio rara quidem simul & magna, delirium: parua uerò atque rara, extinctio- nem natiui caloris indicat. *Com. 1. in Prog. ca. 24.*
- Spiratio, inquirere Spiritus. Spirationem crebrā & paruam gignit dolor. *ibidem.*
- Spirationem crebram & magnam, gignit cordis & pulmonis incendium. *ibidem.*
- Spiritus frequēs & magnus, fit actio in angustiam septo trāsuerso, ab ea, quæ in uentre continetur, alimonia. *Cō. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 44.*
- Spiritus magnus & rarus, delirium significat. *Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 9.*
- Spiritus creber, inflammationem in iis locis significat, quæ sunt supra septū transuersum. *ibidem.*
- Spiritus frequens & breuis, assiduitate defectum cuiusq; respirationis resarcit, ut qui assidue bibūt modicum. *Cō. 3. in lib. 3. Epid. cap. 74.*
- Spiritus flatulentus à crassioribus succis oritur. *Com. 1. in Prorrh. ca. 35.*
- Spiritus intercipitur mouentibus thoracem musculis, ac neruis, iam conuulsioni paratis. *Com. in Aph. 68. li. 4.*
- Spiritus rarus & magnus, quatenus rarus est, minor est magno & frequēte: quatenus uerò magnus, eatenus præstat paruo & raro. *Cō. 3. in li. 3. Epid. cap. 86.*
- Spiritus promptus sublimisq; dicitur ille ab Hippocrate, quidam trahitur, scapulæ commouentur. *Comm. 1. in Prorrh. cap. 24.*
- Spiritus sublimis contingit, & ob lesionem organorum respirationis: & ob affectū neruorum principium. *ibid.*
- Spiritus animalis à cerebro defertur ad oculos. *Com. 4. in lib.*

- in lib. 6. Epid. cap. 28.
- Spiritus frequens & densus redditus, respiratoriis in organis, ob assiduum motum, maiorem caliditatem efficit. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in morb. acu. cap. 32.
- Spiritus interruptus, conuulsionem significat. Comm. in Aph. 68. lib. 4.
- Spiritus frequens dolorem, uel inflammationem supra diaphragma significat. Cō. 3. in lib. 3. Epid. ca. 74.
- Spiritus brevis & frequens, dolorem significat, uel in organis respirationis, uel in adiacentibus illis. ibidem.
- Spiritus sonorus efficitur, ob angustiam faucium, & asperitatem arteriæ. Com. 3. in lib. de Arti. cap. 7.
- Spiritus brevis dicitur, qui exiguus est, & longis intervallis in pulmonem attrahitur. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 74.
- Spiritus rarus, proprium & inseparabile delirii est signum. Com. 1. in Pror. ca. 4.
- Spiritus rarus et magnus delirium prænuntiat. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 28.
- Spiritus copia dirumpit utres & dolia, ubi in musto feruescente colligitur. Com. 1. in lib. 1. Epid. cap. 9.
- Spiritum perturbantia, purgatione non eget, quod morbus huiusmodi à cacochymia ortus non sit. Com. 4. in lib. de Ratio. uict. in morb. acu. cap. 115.
- Spiritu animale contentum in uentriculis cerebri, esse principalissimum omnium animalium instrumentorum, ac uerè substantiam animæ, Galenus existimat. Cō. 5. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Spiritum rarum & magnum fieri ob mentis læsionem, quasi obliuiscite actionum egro, ac si nesciat quando aut cohibere eas, aut auspicari debeat. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 18.
- Spiritum magnum, frequentemque accidere in uehementibus febribus. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 74.
- Spiritum uocari ab Hippocrate

- erate ipsam respirationem. Com. 4. in lib. 6. Epi. ca. 4.
- Spiritus inter inspirandum intercipi, tum angustiae, tum convulsionis est nota. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. ca. 44.
- Spiritus paruum & rarum trahi ob perfrigerationem organorum respirationis. Cō. 3. in lib. 3. Epid. ca. 86.
- Spiritus paruum & rarum fieri, refrigerata, aut extincta facultate uitali. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 74.
- Spiritu, seu instrumento, natura utitur, ad expellenda infestantia. Com. in Aph. 53. lib. 5.
- Splendores oculis oboriuntur propter exhalationē à uentre, & propter sanguinis, qui ad caput fertur, colluuiem. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. ca. 44.
- Splenia duas priores fascias tuentur, & fulciunt, per longitudinemq; fracti ossis ductuntur, totum id completentes, quod à fasciis comprehensum est. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 32.
- Splenia hypodesmidibus, hoc est, subligaculis, iniiciuntur, eisq; ut minus corruant, conferunt. Cō. 3. in lib. de Offi. cap. 11.
- Splenia fulcimenta sunt, non modò fracturae, sed etiam fasciarum. Com. 3. in lib. de Offi. cap. 36.
- Splenia, hoc est, plagulae, quòd figura imitentur lienem, sic dictae, longitudine debent equare deligationem, utpote quae in eius gratiam admixtrentur, ut illam firmam atque immotam tueantur: latitudinē uerò habere triū, quatuorue digitorum, nempe hominis deligandi. Com. 3. in lib. de Offi. cap. 1.
- Spleniorum usus est duplex, alter ut conseruent firmitudinem deligationis, alter ut repleantur membra ea, quae in acutū desinunt. Com. 3. in lib. de Offi. cap. 2.
- Spleniorum usus, require Lintea.
- Spleniorum numerus is esse debet, qui sufficiat membro in orbem

orbem cōprehendendo. Cō.

1. in lib. de Fract. ca. 36.

Splenia esse modico cerato inficienda. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 32.

Splenia crassiora quidem, in superiori parte : tenuiora uerò, in inferiori adhibenda esse. Com. 3. in lib. de Offic. cap. 2.

Σποράδες morbi, hoc est, qui priuatimprehendunt, populariter grassantibus aduersantur. Com. 1. in lib. de Ra. uict. in mor. ac. cap. 9.

Sporadici morbi frequenter fiunt. ibidem.

Spuma fit tum propter frigiditatem, tum propter caliditatem. Com. 2. in Prorrh. cap. 21.

Spuma consistit, in mari quidem, ex uiolento uentorum afflatu in multas & exiguas partes attrita aqua : in his quæ elixantur, præ copia caliditatis. Com. 2. in Prog. cap. 47.

Spuma gignitur, uel ob feruorem, uel ob agitationem uehementem. Com. 3. in lib. de

Rat. uict. in morb. ac. ca. 12.

Spumæ generatio est duplex: uentis quidem fortioribus mare occupantibus, propter istum uehementem: in lebetibus autem, caloris ratione. Com. in Apho. 4. lib. 2.

Spumæ omnis generatio ex duarum substantiarum mixture conficitur, altera spiritiosa, altera humida. ibid.

Spumam constituentes substantias, in unum miscet nonnunquam motus uiolentus: nonnunquam uehemens calor: nisi & huc dixerit quispiam spumam per motum operari. ibidem.

Spumam in comitiali morbo gignit uehementia motus: in ira percitis apris, uehemens calor: in agitatibus equis, utraque causa. ibidem.

Spumam oris non proficisci à uentriculo, sed à pulmone potius. ibidem.

Spumam apparere in ijs quæ elixantur, præcipue si tenacem habuerint naturam: & in mari etiam agitato uiolentis uentorum insultibus.

Com.

- Com. in Apho. 30. lib. 7.
- Spumosa deiectionis naturis omnibus mala est. Com. 2. in Prorrh. ca. 17.
- Spumosa excrementa fiunt, flatulento humore à capite ad uentriculum defluente: fiunt etiam uasis, quæ ad illum perueniunt, eum effundentibus. Com. in Apho. 20. lib. 7.
- Spumosa pituita causa continens est flatulentus spiritus, dum humori miscetur, uehementem & inæqualem edens motionem, adeò ut & ipse frangatur, & pituitam etiam in multas atq; pusillulas partes comminuat. Eiusmodi autem motionis causa, est ipsius propria natura: et interdum multitudo caloris. ibidem.
- Spumosam pituitam non posse à pulmone in uentriculum fluere, manereq; spumosam. ibidem.
- Spumosa simul & sincere biliosa alui excrementa, sebre indicant colliquantem, perducentemq; ad tabem.
- Com. 3. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. ca. 13.
- Spumosa urina, suspecta ad conuulsionem existit. Com. 3. in Prorrh. ca. 20.
- Spumofus flos in biliosis deiectionibus bilis improbum feruorem significat. Com. 1. in Pror. cap. 21.
- Sputum album, lene, & æquale, nec nimis humidum, nec nimis crassum, perfectæ coctionis in pleuritide existit signum. Com. in Aphor. 12. lib. 1.
- Sputum tenue in pleuritide, debilis coctionis est signum. Com. in Aph. 12. lib. 1.
- Sputum impermixtum, uel flauum, uel rufum, haudquaquam bonum: liuidum autem, aut æruginosum, aut nigrum, perniciosissimum est. ibid.
- Sputum omne sanguineum à pulmone profectum, est caecothes. Com. in Apho. 15. lib. 7.
- Sputum sanguinis haud quidem omne sequens habet purulentum sputum, sed tantum quod est exitiale, quale est

est omne, quod à pulmone
eliditur, ibidem.

Sputo glutinoso educēdo, me=
dicamen uehementer deter=
gens desideratur. Com. 3. in
lib. de Rat. uict. in morb. ac.
cap. 10.

Sputa indicant humorem gi=
gnentem pleuritidē, uel pe=
ripneumoniam. Comm. 2. in
lib. de Rat. uict. in morb. ac.
cap. 2.

Sputa quidē humida, tenuid=
que, in morbis pulmonis at=
que thoracis, concoctionem
mediocrem indicant: Crassa
autem, absolutæ coctionis
sunt signa. Com. 2. in lib. 6.
Epid. cap. 16.

Sputa ostendunt cruditatem
& cōcoctionem eorum quæ
in pectore & thorace co=
quantur. Cō. 2. in lib. 1. Epid.
cap. 44.

Sputa spumosa, pituitosum
succum: florida, sanguinem,
pallida, flauam bilem: nigra
atram bilem exuberare in=
dicant. Commē. 4. in lib. 6.
Epid. cap. 4.

Sputorum rotundorum causa

materialis est humorū con=
sistentium in bronchis pul=
monis, tum crassities, tum
lentor: effectrix uerò, eius=
dem regionis calor. Com. 3.
in lib. 6. Epid. cap. 36.

Sputorum qualitas, prauorū
humorum naturam indicat.
Com. 4. in lib. 6. Epidem.
cap. 4.

Sputa uaria & subrubra pos=
se reūci citra pleuritidem,
uel peripneumoniam, quum
in pulmone uitiosi, sed pau=
ci, confluunt humores. Com.
1. in lib. 3. Epid. cap. 4.

Sputa per tuſim à pulmone
reiecta, in ignē cōiiciēs, scru=
tabatur Hippocrates quali=
tatem ipsorum. Cō. 5. in lib.
6. Epid. cap. 13.

Σπυρά|ωδν excrementa ex=
cernuntur, & quòd pluscu=
lo tempore retineantur, &
propter copiam igneæ cali=
ditatis. Com. 2. in Prorrhē.
cap. 6.

Squamulæ cum urina excer=
nuntur, colliquatis solidis
corporis partibus. Com. 2. in
Progn. cap. 28.

Stabi

Stabilimento fasciarum indigent pulsus excitati in inflā-
matis partibus, nec nō in ar-
teriis temporum, per uehe-
mentes dolores capitis: insu-
per palpitatiōes quæ in præ-
cordiis fiunt. Com. 3. in lib. de
Off. cap. 36.

Stabilimenta dicuntur, quæ mē-
bris iis adhibentur; quæ ne-
cessario motu agitantur, nec
in nobis est, ut nō agitentur.
ibidem.

Stabilimēta propriè dicuntur,
quæ extra fascias admouen-
tur partibus læsis. ibid.

Stellam singularem, uocari
etiam nomine syderis. Com.
1. in li. 3. Epid. cap. 1.

Stellarum congeriem non dici
stellam. ibid.

Stercus si uomatur per uoluu-
lum, signum maximè perni-
ciosum existit. Commen. 3. in
Prorrh. cap. 66.

Sternutamentum sequitur ma-
gna ex parte grauedines, cō-
cutiens uehementer thora-
cem, nonnihilque oblādens
pulmonem. Com. 2. in Prog.
cap. 49.

Sternutamentū per alios mor-
bos à grauedine & deflu-
xione, nunquā prehēdit si-
mul: si uerò superueniat mor-
bo, salutem indicat. ibid.

Sternutamentum indicat con-
coctionem, roburque excre-
tricis in cerebro facultatis.
ibidem.

Sternutamētum fit post ante-
cedentem inspirationem, per
cam nimirum aggregāte na-
tura copiam aeris, ad gignen-
dam ipsam sternutationem.
Com. in Aph. 51. lib. 7.

Sternutamētum mouet humor
acris & mordax, destillans
à capite: uel si quid etiā mor-
dax inferatur naribus. ibid.

Sternutamentum non mouet
ullus humor in capite abun-
dans, nisi prius in flatum de-
generet. ibid.

Sternutamentum prouocat spi-
ritus à pectore excussus tus-
si, illapsusque intra narium
meatus. ibid.

Sternutamenta fiunt pulso à
cerebri facultate expultri-
ce spiritu flatulento unà cum
humore aliquo, per narium

B

- regionem. Com. 2. in Prog. cap. 49.
- Sternutamenta ortum habent à morbosis affectibus. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 3.
- Sternutamenta sunt ipsius semper naturæ opus. ibid.
- Sternutamenta quæ ex capite habent suæ motionis initium, gravitatem capitis leuant. Com. in Aph. 51. lib. 7.
- Sternutamenta profecta à capite, fiunt rarefactis iis qui inerant capiti, humoribus, & naturæ impetu excretis, ibi.
- Sternutantibus nobis, aërem illum qui edit strepitum, non tantum à capite, sed multo magis à pectore proficisci. ibidem.
- Sternutatio manifestè uidetur expurgare narium mcatus. ibidem.
- Sternutatio sponte adueniens in suffocationibus uteri, est bonum signum, & causa. Cō. in Aph. 35. li. 5.
- Sternutatio sanat singultus à plenitudine ortos, uiolento quodam motu excutens humiditates, gignentis illos. Com. in Aph. 13. lib. 6.
- Sternutatio non sanat singultus ab inanitione ortos. ibid.
- Sternutatio non solum fit calfactio cerebro, uel humectata capitis uacuitate: quum penitus excitari etiā possit, si inserantur in nares. Comm. in Aph. 51. lib. 7.
- Sternutationem esse motum præter naturam. Com. 3. in lib. de Off. cap. 36.
- Sternutationes euidenter doloribus capitis auxiliantur, à multitudine flatulenti spiritus ortis. Comm. 6. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Stertere maximè solent, qui somnum gutture prominente capiunt. Com. 3. in lib. de Art. cap. 8.
- Stertor accidit profundè dormientibus, apoplecticisque. Com. in Aph. 51. lib. 6.
- Stillatio sanguinis è naribus, per febres ardentes, symptoma perniciosissimū est. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 75.
- Stillatio è naribus semper malum est signum. Commē. 1. in Prorrh. cap. 1.
- Stillicidia urinæ nō consequuntur simpliciter ad siccitatē, nisi

nisi immodica siccitas sit, cui caliditas, uel frigiditas, fuerit adiuncta. Com. in Aph. 16. lib. 3.

Stillicidia urinae fieri & propter acrimoniam urinae, & propter facultatis retentricis quae in uesica est, imbecillitatem, quae ab immodica oritur intemperantia. ibid.

Stomachus accipitur pro gula & pro ore uentriculi. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 18.

Stomacho à sexta mollium nervorum propagine deducuntur nervi. Commē. 1. in lib. 3. Epid. cap. 4.

Stomachum sumi pro gula, & pro ipsius ore uentriculi. Cō. in Aph. 39. lib. 6.

Strangulari repente, soli gutturi accidit. Cō. in Aph. 34. lib. 4.

Strangulatio nihil est aliud, quam interitus subitus propter defectum inspirationis, qui fit ob angustiam alicuius instrumenti respirationi inservientis. ibid.

Stranguria significat urinae stillatim factam expressionē.

Com. in Aph. 48. lib. 7.

Stranguriae causa est acritudo urinae, & imbecillitas retentricis potētiae, quae ob intemperiem fit, praesertim frigidam. ibid.

Stranguriam quidem dici, ubi quispiam parum atque frequenter mingit: fieri autem aliquando ex imbecillitate facultatis retentricis in uesica: nonnunquam ex acritudine urinae. Com. in Aph. 58. li. 5.

Stranguriam oriri, ubi per renes totius corporis excrementa purgantur. Com. 2. in li. 1. Epid. cap. 41.

Stranguria urgente, uesica ad reddendū lotium prius properat, quam iusto sit eius modo impleta, uel quòd acrem eius qualitatem non ferat: uel quòd à modica urina praeter imbecillitatem grauetur. Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 4.

Stridere dentibus quibus ab initio non fuerat consuetum, futuri delirij est symptoma. Com. 1. in Prog. cap. 21.

Stridere simul & delirare, praeter consuetudinem, signū mortis uicinae existit. ibid.

Stridor fit dentium, quoties musculi temporales atq; masticatorij, conuulsorio motu mouentur. ibid.

Strobilinū eclema, lege Eclegma.

Struma est affectus adenum, non ex calida materia, neque ad suppurationem properante, sed pituitosiore, & frigidiore, consistens. Commen. in Aph. 26. lib. 3.

Stupefacientia medicamenta, ut membra refrigerant, ita reddunt aptiora, ut rursus ab eisdem causis male afficiantur. Comm. 5. in lib. 6. Epid. cap. 13.

Stupefacientia medicamenta, cuiusmodi succus papaueris est, atque semen hyoscyami, si ea mensura sumantur, quae possint dolorem leuare, non paruam noxam membro dolenti infligent. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Stupefacientia medicamenta, si in oculorum dolore adhibeantur, uisoria facultatem offendūt, ac praeduram quandam dispositionē, quae aegrē

sanari possit, in tunicis ipsis relinquunt. Com. in Aph. 31. lib. 6.

Stupefacientia medicamenta, cuiusmodi sunt succus papaueris, hyoscyami, mandragoraeq; , tametsi substantia & uiribus nobis aduersa sint, tamen exigua portione assumpta, nos adiuant. Com. 2. in li. de Rat. uic. in morbis ac. cap. 12.

Stupefacientium usus, cuiusmodi sunt quae ex opio, mandragora, & alterco constant, in solis doloribus uehementibus aliquando conducit. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Stupefacientibus medicamentis ualidioribus, pluribusue si quispiā utatur, refrigerescunt et mortificantur corpora. ibi.

Stupor moderatus dolorē sedat. ibid.

Stupor cognoscitur dum aegri nihil aut dicunt, aut faciunt, sed quieti a pertis oculis permament, similes iis, qui ex timore attoniti existunt. Com. in Aph. 14. lib. 7.

Subiectum est, quod transmutatur

- tatur. Com. 1. in lib. Hip. de Nat. hum. cap. 2.
- Sublimis respiratio, lege Respirationem sublimem.
- Subsidentia urinae à lēta, crassaque pituita ducēs originē, cinereum habet colorem. Cō. 1. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Substantia corporis nostri non est stabilis, permanēnsue, nec secundum quantitatem, nec secundum qualitatem. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 1.
- Substātia nostri corporis quātitas ob insensilem diffflationem minor redditur: qualitas uerò, mutatur, uariata nimium temperatura, non modò ex aēre ambiente, sed ex nobis ipsis. ibid.
- Substantiam naturae nostrae cōpleuerūt sanguis & seminalis humiditas. Com. in Aph. 15. lib. 1.
- Substantia aucta, unā cum illa augeri qualitates, atq; etiam actiones. Gal. cōtra Lycum.
- Succorum crudorum malignitates, etiamsi ad caput ferantur, stillatiōes è naribus perniciosas faciunt potius quā
- parotidas. Com. 3. in Prorrh. cap. 71.
- Sudamina sunt è genere pustularū in summa corporis parte haerentium: quae instar ulceris cutem exasperant. Fiūt autē ob multos sudores mor daces. Com. in Aph. 21. li. 3.
- Sudor in principio morbi, prauum symptoma est. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 75.
- Sudor copiosus oriri nō potest, absque ambientis quidem calore, corporis autem humiditate superflua. Com. in Aph. 6. lib. 3.
- Sudor circa faciem aut caput duntaxat, non est bonum signum. Com. 4. in lib. de Ra. uic. in mor. ac. cap. 62.
- Sudor immodicus exoluit uires. Comm. 2. in lib. 6. Epid. cap. 32.
- Sudor unum est ex decretoriis signis. Cōmen. 2. in Prorrh. cap. 32.
- Sudor quum non iudicauerit, morbi malignitatem ostendit. ibid.
- Sudor multus, si febrem non soluat, indicat quòd uirtus

- agri cito exoluetur. Com. 2. in Prorrh. cap. 22.*
- Sudor minimè criticus, sed symptomaticus, aut redundantiam, aut retëtricus facultatis imbecillitatem indicat. Com. 3. in Prorrh. cap. 6.*
- Sudor circa caput tantum & cervicem profluens, calidus quidem malus est: utpote syncopen futuram significans: frigidus autem, pessimus: ut qui syncopen iam adesse testetur. Com. 1. in Prog. c. 20.*
- Sudor frigidus per acutam febrem annunciat mortē: aut morbi longitudinem, per mitiorem. ibid.*
- Sudores manāt ex cute. Com. in Aph. 37. lib. 4.*
- Sudores frigidi difficiliiores calidis. Com. in Aph. 42. li. 4.*
- Sudores, si morbus sit crudus, nec iuuant, nec signum bonū existunt: quum uel copiam humorum, uel uirium imbecillitatem significant. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 27.*
- Sudores qui circa thoracem, caputque fiunt, semper sunt mali: quum uirtutis infirmitatem, uel in illis partibus copiam indicent. Commen. 2. in Prorrh. cap. 7.*
- Sudores, patientium membrorum humiditatem euacuant. Com. in Aph. 38. lib. 4.*
- Sudores oriuntur uel natura euacuāte superflua: uel quod nō possint contineri à corpore, morbi ratione. ibid.*
- Sudores qui cœperunt quidē, sed protinus cessarunt, prauī sunt. Com. 1. in Prorrh. ca. 1.*
- Sudores assidui oriuntur propter uirium imbecillitatem, nempe discussō alimento. Cō. 2. in Prog. cap. 60.*
- Sudores interdum ut abundantie humorum in corpore prauorum symptomata excernit: interdum ipsos expurgante natura. Com. 3. in lib. 3. Epi. cap. 41. & 61.*
- Sues aqua proliui affatim cupiunt, potūque haud modico impleri. Comm. 4. in lib. 6. Epid. cap. 26.*
- Suffimentis sunt apta, quæ calidam sortiuntur tēperiem, & satis sunt odorata: ut thus myrrha, & styrax. Com. in Aph.*

Aph. 59. lib. 5.

Suffiri totum corpus per uterum posse. Com. in Aph. 28. lib. 5.

Suffitus aromatum, aperit uasorum extrema obserata, crassitudinem humorum extenuat, obstructionsque incidendo reserat: ac proinde menses ab aliqua harum occasionum retentos euocat. ibid.

Suffocantur homines, aeris copia priuati. Commen. 1. in Prorrh. ca. 24.

Suffusione affecti quæcunque uident inter crystalloidem & corneam tunicam, ea extra oculum sita esse arbitrantur. Com. 1. in Prog. ca. 23.

Suffusione depressa, oportet punctoriam acum diutius in eo loco continere, in quo uolumus ut suffusio ipsa permaneat. Cō. 1. in li. de Off. ca. 6.

Suffusione laborans ut rectè curetur, non debet contralucem, sed sub illam conuersus esse, ita ut eam obliquè aspiciat. Commentar. 1. in lib. de Off. ca. 9.

Suffusiones fiunt in albugineo

humore, qui inter pupillam & humorem crystallinum consistit. Com. 1. in Prog. ca. 23. Suffusis similia apparere per cruditates. ibid.

Suggillatio, inquire Ecchymoma.

Suggillata debent esse mollia & uiridia. Com. 2. in lib. de Fract. ca. 28.

Suggillationes liuidæ, si cum duritie adsint, sunt inflammatae. Si uerò absque duritie infestent, carent inflammatione. Commē. 2. in lib. de Fract. ca. 32.

Suilla caro plurimum nutrit. Com. 3. in lib. 6. Epid. ca. 6.

Suillæ assæ solidam & in exiguam molē contractam carnem gignant. Com. 3. in lib. 6. Epid. ca. 6.

Suillæ carnes elixæ in aceto, florentibus ætate, uel si laborant hydrope, dari possunt. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. acut. ca. 3.

Suillæ carnes sunt moderate, tum calore, tum frigidityte. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in in mor. ac. cap. 102.

B A

Suilla carnes ambusta, tum ad succi bonitatem, tum ad concoctionem, sunt inhabiles, bilémque gignunt. *ibid.*

Supernarum partium affectus quam internarum, periculosiores esse. *Cō. 2. in li. 6. Epi. cap. 14.*

Supina quidem brachij figura contorquens plurimum musculos, maximum dolorem incutit: prona autem, distorquens minus, minorem etiam dolorem excitat. *Com. 1. in lib. de Frac. cap. 1.*

Supina brachij figura nimis à doloris uacuitate abest. *Com. 1. in lib. de Fract. cap. 9.*

Supinum iacet corpus, quum uenter superius respicit: dorsum inferius. *Com. 1. in li. de Fract. cap. 3.*

- Supinum iacere manibus cruribusque extentis, indicat uirium imbecillitatem. *Com. 1. in li. 6. Epid. cap. 29.*

Supinus decubitus potest non ex morbo, sed ex ægri molitie, luxuq; procedere. *Cō. 1. in lib. de Off. cap. 1.*

Supinus decubitus uiam spiritale extremè claudit. *Com. 3.*

in Prog. cap. 16.

Suppurantur citius partes calidiores, atque molliores: ut tardius, quæ frigidiores & duriores existunt. *Com. 2. in Prog. cap. 57.*

Suppurari nequaquam ulcera quæ conuulsionem inducunt. *Com. in Aph. 22. li. 5.*

Suppuratio quando sit eruptura, indicabit ratio & experiētia. *Com. 3. in Prog. c. 10.*

Suppuratio crassos humores attenuat. *Cō. 3. in li. de Art. cap. 5.*

Suppuratio magis expectanda est in natu grandioribus, ultra trigesimum quintum annum, quam in iunioribus. *Cō. 3. in Prog. cap. 12.*

Suppurationis indicia tria sunt, rigor, febris, & pondus. *Cō. 2. in Prog. ca. 58. & 61.*

Suppurationis ruptionem indicant, dolor, difficultas spirandi, tussedo, creatioq; *Cō. 2. in Prognost. cap. 62.*

Suppurationem non admittentibus inflammationibus, esse meatus omnes aperiendos, affectaq; mēbra exiccanda. *Cō. 2. in li. 6. Epid. cap. 30.*

Suppu

- Suppuratione non indigent putrescentes inflammationes. *ibidem*.
- Suppurationes quæ foras in mucronem minimè latum erumpunt, longè aliis mitiores sunt, roburq; excreticis facultatis indicant. *Com. 1. in Prog. cap. 40.*
- Suppurationes dici ab Hippocrate quosuis abscessus in pus conuersos. *Com. in Aph. 43. lib. 7.*
- Suppuratur citius calidus humor: ut frigidus tardius. *Cō. 2. in Progno. cap. 57.*
- Surra prope genu articulum ab exteriori parte annectitur tibiæ. *Com. 2. in lib. de Fract. cap. 37.*
- Surra est os exilius, quàm tibia. *Com. 2. in lib. de Fract. cap. 34.*
- Surra nullam motionem fortitur. *Com. 2. in lib. de Fract. cap. 66.*
- Surra tibiæq; non coniunguntur secundum longitudinem. *Commen. 2. in lib. de Fract. cap. 36.*
- Surra tibiam excedit à parte inferna: à superiori autem, ab eâ superatur. *Com. 3. in lib. de Fract. cap. 55. 56.*
- Surra os est è regione parui digiti, tenuiusq; suo coniuge. *Com. 2. in lib. de Fract. cap. 66.*
- Surra os esse oblongius altero. *ibidem.*
- Suram dici os tibiæ extrinsecum. *Com. 4. in lib. de Arti. cap. 6.*
- Surditas caput affectum indicat. *Com. 1. in Pror. ca. 31.*
- Surditas fit & ob humorem quendam impactum in auditoriis meatibus, nihil quod malignum sit habens: & interdum extincta audiendi facultate. *Com. 1. in Prorrh. cap. 32.*
- Surditas cerebrum esse affectum indicat. *Cō. 1. in Pror. cap. 31.*
- Surditatem efficit bilis, occupans auditorios meatus. *Com. in Aph. 28. lib. 4.*
- Suturæ capitis diducuntur, ubi copulæ cōnectentes pericranium duræ meningi, inflammantur. *Com. 3. in lib.*

- de Offi. cap. 36.
 Sydus uocari multarum stel-
 larum congeriem. Com. 1. in
 lib. 1. Epid. cap. 1.
 Syderum ortus occasusq; ua-
 riri pro uarietate regionū:
 ita ut suum quæq; habeat
 plaga. ibidem.
 Sydera fixa & errantia, mi-
 rum seruare ordinem. Cō.
 3. in Prog. cap. 7.
 Sydera retulit Galenus inter
 Deos, quæq; longius ab hu-
 mana forma recessisse pro-
 fessus est. Comm. 3. in lib. 3.
 Epid. cap. 7 4.
 Syderatio, inquire Spha-
 celus.
 Syderatio est totius substan-
 tia syderatæ partis interi-
 tus. Com. 4. in lib. de Artic.
 cap. 17.
 Syderatio absoluta curari ne-
 quit. ibidem.
 Syderatos dici pleuriticos,
 ubi pars inflammata ob mor-
 tem refrigerata, nigrorem
 sibi contraxit. Com. 1. in lib.
 de Ra. uict. in mor. ac. ca. 35.
 Symptomata procedentia ex
 causa extrinseca, non ex di-
 spositione corporis, nullam
 faciunt certam præcogni-
 tionem. Com. in Apho. 41.
 lib. 4.
 Symptomata uel signa assi-
 dentia, aliquando simul in-
 uadunt, aliquando superue-
 niunt, nonnumquam uerò ne-
 que omnino ueniunt cū mor-
 bo. Neque enim sunt inse-
 parabilia à mortis, neque
 eorum ueluti substantiam
 constituunt, sed proprias fa-
 ciunt differentias. Com. in
 Aph. 12. lib. 1.
 Symptomata decretoria tan-
 tum indicant crisin morbi,
 atq; ipsius iudicationis mo-
 dum. Com. 3. in Prog. ca. 39.
 Symptomata graua quoties
 plura inter se nascuntur,
 grauius egro periculum mi-
 nitatur: nos uerò ad firmio-
 rem præcognitionem adiu-
 uant. Com. 2. in Pror. ca. 56.
 Symptomata que in genera-
 tione consistunt, unà cum
 causis ipsa gignentibus de-
 struuntur. Com. in Aphor.
 22. lib. 2.
 Symptomata quò plura ad-
 fuerint

- fuerint, eò certiore præ-
 dictionem efficiunt, aut sa-
 lutis, aut mortis. Com. 2. in
 Prorr. cap. 32.
- Symptomata longè grauiſſi-
 ma in morbis acutis ſolent
 interdum bonas criſes mo-
 liri. Com. in Apho. 5. lib. 7.
- Symptomata uel ſigna decer-
 nentia, cum primo exquiſi-
 tē morbi principio non ſunt
 apta natura inuadere: cum
 duobus autē aliis ſunt apta.
 Aliquando uerò neq; in his,
 ſed quū morbi augētur, aut
 iam conſiſtunt, apparent.
 Com. in Aph. 12. lib. 1.
- Symptomata uiribus cōtraria
 poſſunt in ſe inuicem tranſ-
 migrare. Com. 1. in Prorrhe.
 cap. 27.
- Symptomata, uel ſigna aſſe-
 ctuum indicatiua, ſunt, quæ
 unā inuadunt cum morbo.
 Com. in Apho. 12. lib. 1.
- Symptomata praua, in bona:
 atque item bona in praua
 mutantur. Com. 3. in Progn.
 cap. 39.
- Symptomatum migrationes
 mutue, ex migrantibus hu-
 moribus accidunt. Com. 1. in
 Prorr. cap. 27.
- Symptomata omnia eſſe imbe-
 cilliora circa principia &
 fines: morbo autem conſi-
 ſtente, fortiora. Cō. in Aph.
 29. lib. 2. & in Apho. 30.
 lib. 2.
- Synanchen dici faucium in-
 flammationem. Cō. in Aph.
 34. lib. 4.
- Syncerum unumquodque di-
 ci, quoties purum atque im-
 permixtum eſt. Comm. 2. in
 Progn. cap. 38.
- Syncera excrementa uocari
 bilioſa. Com. 1. in lib. 1. Epi.
 cap. 24.
- Syncerus humor craſſior red-
 ditur, pituitoſus quidē, pro-
 pter frigiditatem quaſi con-
 cretus: bilioſus uerò propter
 exuperantiam caloris eua-
 poratus, & tanquam aſſa-
 tus. Com. 2. in Prog. ca. 38.
- Syncerus quiuius humor, præ-
 ter ſanguinem, ſi excerna-
 tur, prauam indicat aſſe-
 ctionem. Com. 2. in Progno.
 cap. 47.
- Syncope ſtomachicæ indicāt
 mani

manifestè facultatis uitalis
ad os uentriculi condolen-
tiam. Com. 2. in lib. de Rat.
uict. in morb. acu. cap. 44.

Synochum febrem diuersam
esse à continua, secundum
medicos recentiores: eiusq;
differentias esse, homoto-
nam, uel acmaesticam, atque
epacmaesticā, & paracma-
sticam. Commē. 1. in lib. 6.
Epid. cap. 28.

Synochi continentur sub con-
tinuis febribus. Com. 3. in li.
1. Epid. cap. 3.

Synochos febres, & non con-
tinuas, uocari eas febres à
medicis recentioribus, quæ
effatu dignam mutationem
non habent. Com. 3. in lib. 1.
Epid. cap. 2.

Synochos curat sanguis ad
animi usque deliquium mis-
sus. Com. 1. in lib. 6. Epid.
cap. 28.

Synochos fieri à sanguine pu-
trescente, mittereq; ad ca-
put non exiguam calidorū
uaporum copiam. Com. 1. in
lib. 5. Epid. cap. 1.

Synonyma dicuntur ea no-

mina, quæ unicam speciem
in multis singularibus si-
gnificant. Com. 3. in lib. de
Offi. cap. 24.

Synonyma dici res ipsas, de
quibus nomina uniuocè præ-
dicantur. ibidem.

T
 Abes, in gre Phthi-
sis.

Tabes consequitur
ad sputum sanguinis. Com.
in Apho. 29. lib. 3.

Tabis differentie maxime,
existunt duæ: una ex fluxi-
bus, quos caput demittit,
constat: altera quæ ab affe-
ctibus pulmonis oritur, o-
mnino succedit expuitioni-
bus sanguinis, potissimum
uase rupto. Sæpenumero e-
tiam fit, fluxione repleto.
pulmone, non à capite, sed
ab aliis partibus. Com. 1. in
lib. 1. Epid. cap. 17.

Tabis alteram differentiam
gignunt destillationes à ca-
pite, quæ tußim primò con-
citant, & raucedinem, nec
tandem consistunt. ibidem.

Tabi excipiendæ sunt proni,
quibus

- quibus pectus angustum est, Tabescētibus colliquatum est
atque pulmo. *Com. in Aph.* id omne, quod tum in facie,
8. lib. 4. tum in temporibus carnosum existit. *Com. 1. in Pror.*
Tabi gignēda sunt apti natura, cap. 17.
qui angusto sunt pectore, Tabidam dispositionem, quæ
et quibus à capite ad in dubio est, maxime depre
pulmonem fluxio defertur. hendi autumno. *Cō. in Aph.*
Com. in Apho. 13. lib. 3. 22. lib. 3.
Tabi præter consuetudinem Tabidi morbi sequuntur duas
adesse febres horrificas, con anni constitutiones, unam
tinuasq; et acutas. Com. 1. summè frigidam, ob quam
in lib. 1. Epid. cap. 19. nonnulla uasa respirationi
Tabi sunt opportuni, qui sunt inservientia, rumpuntur: alte
adeò angusto et restricto ram, quæ coniunctam habet
thorace præditi, ut à tergo cum calore humiditatem:
scapulae, alarum instar pro= quarum occasione caput re=
mineant. *Cō. 1. in lib. 1. Epid.* pletum mittit ad pulmonem
cap. 18. fluxiones. *Com. in Aph. 16.*
Tabi sunt opportuni, quibus lib. 3.
caput facile impletur, orga= Tabidi laborant hectica fe=
nisq; respirationis multas bre, quæ nunquam desinit.
fluxiones demittit. ibid. *Com. 3. in lib. 1. Epid. ca. 9.*
Tabe correptis pessima, dum Tabidi, inquire Phthisici.
proxima est mors, ne pau= Tabidis autumnus est pernicio=
lulum quidem cōcoquuntur siosus. *Com. 3. in lib. 3. Epi.*
sputa. Com. 1. in lib. 1. Epid. cap. 56.
cap. 26. Tabidis ungues curvantur.
Tabe detentis torrida, cutis *Com. 2. in lib. 6. Epid. cap.*
est instar aridi corij disten= 16. et cap. 23.
ta. Comm. 3. in lib. 6. Epid. Tabidos uocari ab Hippocra=
cap. 29. te,

- te, tum eos, quorum corpo=
ra quomodocunque exte=
nuantur, tum illos, quorum,
ob ulcus pulmonis, totum
marcescit corpus. Com. 2. in
lib. 1. Epid. cap. 13.
- Tabitudines raro consequi ad
siccam aëris constitutionem,
quæ in calore & frigore se
naturaliter habeat. Com. in
Apho. 16. lib. 3.
- Taciturnitas præter morem,
in morbo adueniens, aut so=
porantem torporē, aut me=
lancholiæ initium signifi=
cat. Comm. 3. in lib. 1. Epid.
cap. 1.
- Taciturnus qui fuit, si in mor=
bo præter morem sit garru=
lus, delirij coarguitur. ibid.
- Talus ab exteriori quidem
parte, cū sura: ab interiori
cum tibia committitur. At
ab anteriori parte, caput
eius rotundum, ab osse na=
uiculari excipitur: cum cal=
ce autem, à posteriori de=
articulatur. Com. 4. in lib.
de Arti. ca. 3.
- Talum tendo ei annexus ita
interius continet, ut neque
- uisu, neque tactu deprehendi
possit. Cō. 2. in lib. de Fract.
cap. 35.
- Tarsus in pede proportionē
respondet carpo in manu.
Com. 2. in lib. de Fract. ca. 8.
- Τεμαρσις est quæ per τεκ=
μαριον fit cognitio. Com. 1.
in lib. de Rat. uict. in morb.
ac. cap. 2.
- Τεμαριον est syllogisticum
signum. ibidem.
- Tectum domus uocarunt τε=
τωμα antiqui, quod imite=
tur aquilæ alas demissas.
Com. 3. in lib. de Art. ca. 23.
- Temere non esse credendum
iis, quæ scribuntur. Com. 2.
in lib. 6. Epid. cap. 24.
- Tēperamenti repentina mu=
tatio, aliquam continui solu=
tionem inducit. Comm. 3. in
lib. de Fract. cap. 34.
- Temperamentum totius, non
esse ex oculorum tempera=
mento expendendum. Com.
3. in lib. 3. Epid. ca. 20.
- Temperamēta corporum al=
terantur pro naturis, &
ætatibus. Comm. 1. in lib. 1.
Epid. ca. 1.

Tem

Temperata omnia esse seruā-
da similibus. Com. in Apho.
18. lib. 2.

Temperati sunt nec corpulen-
ti, nec graciles, sed quadra-
ti. Com. in lib. de Salub. die-
ta, ca. 5.

Temperatis corporibus salu-
bres sunt temperati status,
intemperatiq; noxij. Com.
2. in lib. 1. Epid. cap. 7.

Temperatura bene tempera-
ta, & optima, est una: malè
autem temperatæ & uitio-
se numero octo, quatuor
nempe simplices, calida, fri-
gida, humida, & sicca: qua-
tuor uerò compositæ: calida
& humida, calida & sicca,
frigida & humida, frigida
& sicca. Com. in Aphor. 2.
lib. 3.

Temperaturas simplices dici-
eas, quæ secundum unam
qualitatem à modo naturæ
recesserunt: non simplices
autem, quæ secundum plu-
res. Com. in Aph. 16. lib. 3.

Temperiem prauam sortiti,
cum solis iis, qui contrariā
habent, coeuntes, gignent.

Com. in Aph. 62. lib. 5.

Temperie optima præditi,
tam uiri, quam mulieres, gi-
gnent, etiamsi malè tempe-
ratis misceantur. ibid.

Tēporales musculos dici eos,
qui ex ossibus temporum or-
tum habent: quibus uidelicet
intentis, committitur os, &
aperitur. Comm. 2. in lib. de
Arti. cap. 3.

Temporales musculi primū
omnium patiuntur in con-
uulsionibus, distētionibusq;.
Com. 3. in Pror. cap. 29.

Tempus optimum est naturis,
ætatibus, & regionibus be-
ne temperatis, quod tempe-
ratissimum est. Cō. in Aph.
18. lib. 3.

Temporis cōstitutione frigi-
da & humida inualecente,
omnes causæ quàm diutissi-
mè in corpore manent cru-
dæ, imperspiratæq;. Com. 2.
in lib. 1. Epid. cap. 21.

Tempora morborū sunt qua-
tuor, principium nempe,
ascensus, uigor, & inclina-
tio. Com. 1. in Prognostica,
cap. 9.

Tem

- Tempora morbi sunt quatuor, principium, incrementum, status, & declinatio.** Com. 1. in Prog. ca. 1.
- Temporum temperamenta, non nomina, certas morborum formas committunt.** Cō. 3. in lib. 3. Epid. ca. 71.
- Temporum successiones nihil magis pariunt morbos, quam solvunt.** Com. in Aph. 1. lib. 3.
- Temporum alterationes, quæ fiunt secundum ipsorum temperaturas, potissimum pariunt morbos.** ibid.
- Temporibus nonnullis per accidens inualefcere morbos, quod nimirum priorum temporum lesiones exceperint.** Com. 2. in lib. 1. Epi. ca. 14.
- Temporibus plagæ inflictæ, sunt letales, & perturbantes.** Com. 3. in Pror. ca. 29.
- Tendo commissus calci, quum insignis magnitudinis sit, si inflammetur, non leue conuulsionis discrimen adfert.** Com. 2. in lib. de Fract. c. 18.
- Tendo est corpus exangue, nullam in se cavitatem habens, ortumque à musculis.** Com. 1. in lib. 6. Epid. ca. 1.
- Tendines ad ossa perueniunt, utpote quorum substantia ex nervis & ligamenti sit mixta.** Com. 3. in lib. de Fract. cap. 57.
- Tendines oriuntur à finibus musculorum.** Com. in Aph. 66. lib. 5.
- Tendines, quam caro, tardius inflammantur, tardiusque sanitatem recipiunt.** Com. in Aph. 49. lib. 6.
- Tendines utrinque adstringentes aliam, inter se sunt contrarij.** Com. 1. in lib. de Artic. cap. 12.
- Tendines uocari eas partes nervosas, in quas musculi desinunt.** Comm. 3. in lib. de Fract. cap. 55.
- Tendines siue Tendones, dici musculorum extremas partes, quæ etiā ἀπὸ νεύρων οὖσας uocantur.** Cō. 2. in lib. de Arti. cap. 3.
- Tenebræ, quæ per febres oculis oboriuntur, significant atrum quid ex flaua bile & sincera exhalans ad caput.** Com.

Com. 3. in Prog. ca. 30.

Tensa ob siccitatem, humore laxantur. Comm. 3. in lib. de Off. ca. 15.

Tersa ex repletionem, exinanita laxantur. ibid.

Tensio accidit musculis, quum fibræ, quæ antea erant laxiores, nunc ad rectam lineam tenduntur. Comm. 2. in lib. de Art. ca. 19.

Tensio particularum fit ob crassos humores & glutinosos, adeo impactos affectus particulis, ut ægrè discuti queant. Com. 1. in lib. 1. Epid. ca. 10.

Tensioni facilius parent, nec ab ea læduntur insigniter, corpora temperie humida, mollesque carnes sortita: contra uero, quæ duriores constitutionem sunt nacta. Com. 3. in lib. de Off. ca. 23.

Tenuis humores, exulcerationes potius quam tumores creant. Cō. 3. in li. 3. Epi. c. 5.

Tenuis humores, omnes esse crudos. Com. 1. in lib. 1. Epid. ca. 24.

Tenuis destillationes, dum spiritus ui excussæ, à pulmone

effruntur, dissipantur, contraque impetum illius delabuntur rursus, ante quam uniuersam pertrāsierint arteriam asperam. Comm. 3. in lib. 5. Epid. ca. 18.

Tenuiores humores à natura in halitum digeruntur. Com. 2. in li. 6. Epid. ca. 29.

Tepidum esse exactè medium calidi & frigidi. Cō. 3. in li. de Rat. uic. in mor. ac. ca. 29.

Terebinthorum nomen significat nigra quedam tubercula, quæ maxime consistunt in cruribus, à similitudine coloris, formæ, magnitudinisque quam cum terebinthorū fructu habent, appellatione desumpta. Com. 3. in li. 6. Epid. ca. 37.

Terminus primus conuersionis ad habitum frigidiorē in ætatibus, est annus trigesimus: ultimus est trigesimus quintus. Com. 3. in Prog. ca. 28.

Terra sua ipsius ratione, summe frigida est. Com. 1. in lib. Hip. de Nat. hum. ca. 15.

Terram esse sitam in uniuersi medio. Com. 3. in Prog. c. 7.

Tertiana dicitur febris, quæ à

- sola flaua proficiscitur bile. Com.2.in li.1.Epid.ca.25.
- Tertiana febris, ab ardenti, secundum humorem à quo oriūtur, nō differt. Com.in Aph. 59.li.4.
- Tertiana feb.oritur à flaua bile.Com.in Aph.59.li.4.
- Tertiana causam habet bilem per uniuersum corpus delatam.ibid.
- Tertiana exquisita dicitur, quæ à copiosissima bile per corpus delata, fit tempore æstiuo, regione calida & sicca, similique ætate atque temperamento.ibid.
- Tertiana exquisita intra septem iudicatur circuitus.ibid.
- Tertiana exquisita septem circuitibus iudicatur.Com.3.in Prog.ca.7.
- Tertiana exquisita (cuius totus circuitus duobus diebus, totidēque absoluitur noctibus) nunquā ultra duodecim horas suā acceſsionē producit.Com.in Aph.59.li.4.
- Tertiana exquisita suā acceſsionem duodecim horis minorem habet, post quam inter-
- mittitur integrè. Tertiana autem simpliciter dicitur, cuius acceſsio ad decimam quintam horam extēditur. Com.2.in li.6.Epid.ca.22.
- Tertiana fit à flaua bile excedente modum.Com.in Aph.2.li.1.
- Tertiana septenis circuitibus iudicatur, Commē.3.in li.1.Epid.ca.17.
- Tertiana celeriter iudicatur. Com.in Aph.12.li.1.
- Tertianæ febris septima acceſsio in tertiūdecimum desinit diem, sæpēque in eo iudicatur morbus. Cō.in Aph.59.li.4.
- Tertianæ exquisitæ acceſsio fit unā cum rigore: solutio per sudores, uel uomitum, uel deiectionem bilis.ibid.
- Tertianæ exquisitæ tēpus acceſsionis, erit multo minus, quā quietis. Com.in Aph.59.li.4.
- Tertianam exquisitam uocari, quæ tertio quoque die inuadens, intra duodecim horas soluitur: ut Tertianā simpliciter, quæ diuturniorem acceſs

accesſionem & remiſſionem ſortitur. Quæ uerò acceſſionem plurimum productam, paruam autem intermiſſionem habet, eam dici productam tertianam. Comm. 3. in li. 1. Epid. ca. 5.

Tertianam exquisitam ſubito iudicari. Com. 3. in li. 1. Epi. cap. 1.

Tertianam exquisitam carere periculo. ibid.

Tertianam exquisitam ſortiri acceſſionem exigui temporis. Commē. 3. in lib. 1. Epid. ca. 8.

Tertianā febrem eſſe breuiorem quotidiana. Com. 2. in li. de Nat. hum. ca. 22.

Tertiana ſæpe afflictiari ſolitu perfectē ſanauit Galenus, eū circa finem ueris expurgās. Com. in Aph. 47. li. 6.

Tertianæ ueræ bilioſiſſimæ ſunt. Com. 3. in Prog. cap. 32.

Tertianæ clarè ad integritatē ueniunt. Com. 3. in li. 1. Epid. cap. 2.

Tertianæ ſimpliciter dicuntur illæ, in quibus integritatis ſpatiū nihilominus eſt horis

uigintiquatuor: quarum autem intermiſſionis tēpus hoc breuius eſt, acceſſionis uerò longius, tertianæ extenſæ. Com. 2. in li. 6. Epi. ca. 22.

Tertianæ ſiunt, quum totius corporis carnes flaua bile redundant. Com. 2. in li. 1. Epi. cap. 20.

Tertianarum iudicationē fieri ſecūdum numerum circuituum, non dierum. Comm. in Aph. 59. li. 4.

Tertianarum eſſe genera duorum unum quidem exquisitum, legitimumque: alterum uerò nothum. Cō. 4. in li. de Rat. uiſt. in mor. ac. cap. 13.

Tertium diem ab Hippocrate fieri decretorium. Com. 3. in Prog. ca. 2.

Teſticulus dexter ſi alicui prius augeatur, is quum ad perfectam uirilēque ætatem peruenerit, maſculos potius, quàm ſcēminas, gignet. Contra uerò ſi ſiniſter excreuerit. Commen. 4. in li. 6. Epid. cap. 27.

Teſticulis inſitorum uasorū tunicas nutriri à ſemine. Cō. 1.

- in Prog.ca.42.
Testiculos consentire pectori
 & mammis. Com.3.in li.6.
Epid.ca.41.
Testimonium ex euentu acce=
 dit iis, quæ rectè sunt excogi=
 tata in omnibus artibus. Cō.
 in Aph.17.li.2.
Tetanus affectio est frigida.
 Com.2.in lib.6.Epid.ca.9.
Tetanus sanatur à frigida mul=
 te affusione, propter caloris
 reuocationem. Com.2.in li.
 6.Epid.ca.9.
Tetanus est conuulsio, qua par=
 tes æqualiter antorsum &
 retrorsum tenduntur. Com.
 in Aph.57.li.4.
Tetanus morbus est peracutus,
 utpote compositus ex em=
 prosthoto, & opisthoto=
 no. Quare in primo circuitu
 dierum iudicatoriorum su=
 scipit crisim. Com.in Aph.
 6.li.5.
Tetanus esse morbum acutū
 absque febre. Comm.in Aph.
 30.li.5.
Τετραφάρμακον medicamen=
 membrum quidem affectum
 ab inflammatione tuetur, sed
- ulcus sordidum reddit. Com.
 3.in lib.de Fract.ca.43.
Tetrapharmacum constat ex
 cera, seuo, pice, & resina,
 æqua temperatis portione.
 Gal.contra Lycum.
Thais, genus est uinculi, capi=
 tis affectibus accommodatum.
 li.de Fasciis.ca.9.13.
Thasus est exposita uentis A=
 quiloniis & frigidis. Com.1.
 in li.1.Epid.ca.1.
Themistoclem absque doctore
 ullo, & suopte ingenio, fuisse
 uirum sapientissimum, atque
 perspicacissimum. Com.5.in
 li.6.Epid.ca.2.
Θεραπεία uocari prominentio=
 res ipsius uolæ partes. Com.
 1.in li.de Fract.ca.20.
Theriaca, inquire Alexiphar=
 maca.
Theriaca Græcè uocari, quæ
 ferarum morsibus auxilian=
 tur. Com.6.in li.6.Epi.c.5.
Thessalus Hippocratis filius,
 patris scripta in chartis, co=
 riis, & tabellis reperta, col=
 legit. Cō.5.in li.6.Epi.c.5.
Thessalus Hippocratis filio=
 rum clarissimus, exactè sen=
 tentiam

- tentiam patris est æmulatus. 2. in Prog. ca. 59.
 in Prefatione Com. 2. in li. 3. Thoracem mouentes muscoli,
 Epid. magna ex parte operantur
 Tholus est genus uinculi, capi- simul omneis in apoplexiis,
 tis affectibus accommodatum. & in exercitiis improbis. Cō
 li. de Fasciis, ca. 7. ment. in Aph. 42. li. 2.
 Thorax angustus & longus, Thorace angusto præditi, o-
 est uitio : nam is esse amplus mnes propemodum flatulena-
 debet. Cō. 1. in li. 6. Epi. c. 2. ti sunt, fortè ob defectum ui-
 Thorax continet pulmones, talis caloris, qui à corde ema-
 & cor. ibid. nat. Cō. 3. in li. 6. Epid. c. 13.
 Thorax pro cordis magnitudi- Thraciæ loca distantia à ma-
 ne augetur. Com. 3. in lib. 6. ri, frigiditate humiditatēq;
 Epid. ca. 18. modum excedunt. Commē. in
 Thorax si phlegmone arripia Aph. 14. li. 3.
 tur, letale. Commē. 2. in li. 6. Thus citra morsum exiccat.
 Epid. ca. 14. Com. 2. in li. de Art. ca. 49.
 Thorax pro cordis ratione ple- Thus posse pro manna apponē
 runque magnus euadit. Com. contusis naribus. Com. 2. in
 4. in li. 6. Epid. ca. 24. li. de Art. ca. 42.
 Thoracis figura (ut quidem Tibia ex duobus ossibus con-
 probabile est) natiuum calo- stat. Cō. 4. in li. de Art. c. 28.
 rem sequitur. Com. 3. in lib. 3. Tibia sola cum osse femoris iun-
 Epid. ca. 70. gitur. Com. 2. in li. de Fract.
 Thoracis partes infernas alit ca. 66.
 uena quedam à caua sub cor- Tibia ex duobus ossibus con-
 de exorta. Commē. 2. in li. de stat : quorum alterum tibia:
 Rat. uic. in mor. ac. ca. 10. alterum sura uocatur. Com.
 Thoracem in duas cavitates di 2. in li. de Fract. ca. 34.
 spertiunt membranæ à pecto Tibia duobus ossibus constat:
 re ad spinam protensa. Com. quorum alterum altero, ex

una quidem parte multò tenuius est: ex altera uerò, non multò tenuius. Com. 4. in li. de Art. ca. 6.

Tibia non iungitur suræ secundum longitudinem. Com. 2. in li. de Fract. ca. 36.

Tibia est os crassius, quam sura. Cō. 2. in li. de Frac. c. 34.

Tibiæ duæ concauitates, duo femoris capita excipiunt. Cō. 3. in li. de Frac. c. 52. 53.

Tibiam reflectit articulus genu. Com. 3. in li. de Art. c. 73.

Tibiam fractam puluini potius, quam canali, fulciendā esse. Com. 2. in lib. de Fract. ca. 63.

Tibiam excedit sura, ex parte inferna: ut superatur ab illa, ex superna. Com. 3. in lib. de Frac. ca. 55. 56.

Tiburтинæ aquæ, inquire Aquæ Tiburтинæ.

Tiburтинas aquas, hoc est, quæ ex Tiburтинis montibus per lapideos aquæ ductus in urbem Romam deducebantur, alio quidem omni uitio caruisse: fuisse tamē quoquo modo incoctiles, ita ut neque ci-

tò calefcerēt, refrigerarentur, neq; in eis iniecta, celeriter coquerentur. Com. 4. in li. 6. Epid. ca. 10.

Timor manifesta ex occasione incipiens, postea autem interascens, melancholiam significat. Commē. in Aph. 23. li. 6.

Timor, inquire Metus.

Timores, magnopere acris, deustæq; flauæ bilis symptomata existunt. Com. 2. in li. 1. Epid. ca. 75.

Timores à somnis solent febriētes corripere, ubi melancholica plenitudo ipsum opprimit cerebrum. Com. in Aph. 67. li. 4.

Tinesmus dicitur à tensione, quæ in eo affectu fit, dum ægri assidue exurgūt inexpugnabili desidendi cupiditate. Com. in Aph. 27. li. 7.

Tinesmus fit in recto intestino. Com. in Aph. 27. li. 7.

Tinesmus est affectus admodū dolorificus ob tensionem: ut molestus ob assiduam desidendi necessitatem. Com. 3. in li. 3. Epid. ca. 53.

Tinesmum

Tinesmum fieri ab acri putridaque pituita, meatum qui secundum rectum intestinum est, exulcerante. Commentario tertio in lib. 3. Epidem. cap. 70.

Tinesmo laborantes affliguntur tensione, & desidendi cupiditate uehementiori, quam dysenterici, quod pituita, quæ morbum gignit, ægrè possit excerni. ibid.

Tinesmi superueniunt omni uehementi exulcerationi recti intestini. Com. 2. in li. 1. Epid. cap. 36.

Tofi gignuntur in animalium corporibus, ex purulento humore, uel ex hoc cum pituita commisto: quales fiunt in articulari morbo. Com. 1. in li. 6. Epid. ca. 5.

Toforum, & capillorum, qui concresecunt in renibus, pars est generationis modus, ibidem.

Tolerantia difficilis sequitur interdum æstuosam febrem: interdum uitium in ore uentriculi. Com. quarto in lib. de Ratione uictus in morbis

acutis, cap. 47.

Tonitrua fieri aut propter interceptum ignem, qui dum erumpit, circumfusam nubem quasi disflodit, quo etiam tempore fulmina deferuntur: uel attritis inter se nubibus. Commen. 4. in lib. 6. Epid. cap. 19.

Tonitrua nulla edi in nimbo: sis aëris constitutionibus. ibidem.

Tévous uocat ipsos nervos Hippocrates. Com. 1. in lib. de Art. cap. 48.

Tonsillæ sunt locorum, quæ ad isthmum pertinent, inflammationes. Commentario in Aph. 26. lib. 3.

Tormina fiunt & propter morsum uehementem, & spiritum flatuosum, qui non habet exitum, sed intestinorum inuolucris est interceptus. Commentario in Aph. 11. lib. 4.

Tormina fiunt propter moracitatem, & propter spiritum flatulentum. Commentario in Aphorif. 41. lib. 1.

- Torminum** generationi confert quies, & plenitudo ciborum. *ibid.* *te. Com. 2. in li. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 1.*
- Torpor** mediocris gignitur à largiori partium refrigeratione: qui quidem hebetando sensum, soluit dolorem. *Com. in Aph. 25. li. 5.* *Transmutationem fieri uicissitudine qualizatum. Com. 1. in li. Hip. de Nat. hum. ca. 11.*
- Torpor membrorum** proficiscitur à neruorum lesione, *Commenta. 3. in lib. de Art. ca. 51.* *Tremor est motus compositus, fitque nunc quidem uincente facultate morrice: nunc autē uicta, & depressa à pōdere. Commenta. 1. in lib. 3. Epid. ca. 4.*
- Tragus** fit ex zea, *Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. ca. 18.* *Tremor est motus uolūtarius, ceterum præter naturam, rō tantum affectis neruis aut musculis, sed etiam ualentibus accidens, ubi quispiam ultra uires aut baiulare manibus, aut portare humeris aliquod onus moliatur. Com. 1. in li. 3. Epid. ca. 4.*
- Trāsfluxiones humorū** fiunt, unaquaque partium suscipiētium, in alteram à se se, quod superuacuum est, expellēte. *Com. 1. in Prorrh. ca. 27.* *Tremor fit ob uirium infirmitatem. ibid.*
- Transfluxus humorum** ab una in alteram partem, rarò contingūt. *Com. in Aph. 22. li. 1.* *Tremor ex organorum ariditate, omnino incurabilis est. Com. 1. in Prog. ca. 10.*
- Transmigrationes morborum** fieri etiam propter communem membrorum cōsensum. *Commenta. 3. in lib. 6. Epid. ca. 1.* *Tremor linguae accidit, facultate animali imbecilla reddita. Com. 1. in Prorrh. ca. 19.*
- Transmutantur corpora** uel secundum qualitatem alterascentia, uel soluta continuitate. *Epid. ca. 2.*

Trem

Tremorem non esse paruum
conuulsionem, ut Sabinus pu-
tabat. Com. 1. in lib. 3. Epid.
cap. 4.

Tremorem inducunt affectus
animi. ibidem.

Tremores fiunt exoluta uir-
tute, tum uigiliis, tum mo-
tionibus multis: simul uerò
& neruis supra modum are-
factis. Com. 1. in Pror. ca. 9.

Tremores fiunt propter af-
fectos musculos. Comm. 2. in
lib. de Fract. cap. 23.

Tremores conuulsiui letales
sunt. Com. 3. in Pror. cap. 13.

Tremores in conuulsionibus
deprehendi non posse. Com.
3. in Pror. ca. 70.

Tremunt minimè otiosa mem-
bra. Comm. 1. in lib. 3. Epid.
cap. 4.

Tremunt extrema ob poten-
tiae mouentis ipsa imbecilli-
tatem. Com. in Aph. 9. li. 7.

Trigesimus primus dies, &
trigesimus quartus, existunt
iudicatorij. Com. in Aphor.
36. lib. 4.

Triteophyes dicitur sola ea
febris, quæ quum tertio quoq;

die inuadat, proximè acce-
dit ad integritatem. Com. 2.
in lib. 6. Epid. cap. 22.

Triteophyes habent diffici-
lem noctem, quæ acceptione
præcedit. ibidem.

Triteophyes febres uocari,
quæ simpliciter tertio quoq;
die inuadunt. Com. 3. in lib.
1. Epid. cap. 5.

Triticum madefactum, faci-
lius decorticatur. Com. 2. in
lib. de Art. cap. 41.

Triticum madefit in pistrinis
omnibus, non ubique tamen
abluitur, sed in plerisque ci-
uitatibus Asiæ, ubi triticum
in fiscum ex iuncis cōtextū
iniiciunt: deinde in aquam
fiscum ipsum demergunt, ut
pulis & arena facile per
iuncorum distantias trans-
eant, triticum autem & ab-
luatur, & moderatè made-
scat. Fisco siquidem ex aqua
exempto, plurimum effluit
humoris: tantum uerò illius
adhærescit frumento, quan-
tum ut molatur est satis. Alio-
qui, nisi eius exterior cor-
tex madesceret, in minutas

- adeò partes sub mola contereretur, ut excerni per cribrum farina postea non posset, absque magna portione furfuris. *ibidem*.
- Triticum optimum esse, quod substantia est densum: nam rarum plures partes furfuraceas sortitur: neque eius farina, dum aqua subigitur, ita glutinosa est, ut illius, quod densum existit. ibidem.*
- Triticum sitanium, inquire* ΣΙΤΩΝΙΟΝ.
- Τῆς ἀνὰ τὰ uocat Hippocrates lesiones, eas, quæ ab externis inferuntur partibus. *Com. 3. in Pror. cap. 36.*
- Tubercula à calidiori orta succo, uelocis iudicationis, minimeq; lata existunt. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 29.*
- Tubercula à frigido succo orta, sunt lata & diuturna. Com. 2. in lib. 6. Epi. ca. 29.*
- Tubercula quæ in acutum attolluntur, & quasi turgent, calidiorum humorum sunt soboles: contraria uerò, frigidiorum. Præterea, quæ moderatè sunt calida, solos*
- pruritus cient: quæ uerò calidiora, iam & mordent, & cruciant. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 29.*
- Tubercula oriuntur in corpore à crassis humoribus, qui quum à natura integrè non potuissent expelli, hæserunt in cute. Com. in Aph. 15. lib. 2.*
- Tubercula fiunt sanguine ex calfacto à bilioso humore. ibidem.*
- Tubercula ex imo ad cutem enata, si retrocedant, signa omnium grauissima existunt. Com. 1. in Pror. ca. 1.*
- Tubercula sublimiora, à calidiori humore gignuntur. Com. in Apho. 9. lib. 6.*
- Tubercula cruda & dura, gigni à lentis & crassis humoribus. Comm. 3. in lib. de Art. cap. 4.*
- Tubercula, inquire Phymata. Tumens aliqua pars, si nec suppuratio, nec dolor effatu dignus, nec febris adsit, putrescit quidem, ut nonnunquam eam totam simus coacti pracidere. Com. 1. in lib. 3. Epid.*

3. Epid. cap. 8.

Tumētia omnia tantū de longitudine amittunt, quantum eis de latitudine accedit. Cō.

3. in lib. de Art. cap. 100.

Tumor mollis dolore uacat.

Com. 1. in Progn. ca. 34.

Tumor excrescit pro ratione influentium humorum. Com.

1. in lib. de Fract. ca. 38.

Tumor omnis præter naturā discusso humore gignente ipsum, curatur. Comm. 1. in Prog. cap. 31.

Tumor indolens est minus periculosus. Com. 1. in Progn. cap. 34.

Tumorem citò discuti accidit ob tenuitatem humoris, partitis laxitatem, caliditatē ambientis, facultatem medicamenti, ac uirium robur: aut ob transfluxum in aliam partem. Com. 2. in Progn. cap. 68.

Tumores infra umbilicum, raro ad suppurationem perueniunt. Com. 1. in Progn. cap. 37.

Tumorum differentia est triplex: uel enim cum dolore

infestant, qui inflammationes uocantur: uel absq; dolore sunt duri, & dicuntur scirrhi: uel absque dolore molles, qui uocantur œdemata. Com. in Aph. 34. li. 4.

Tunica interna uentriculi est continua illi, quæ uestit linguam. Com. in Aph. 32. li. 6.

Tunica gutturis, linguae, & uentriculi, est una & eadē. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 11.

Tunicam uentriculi internā, nec non gulæ palati, atque oris totius, esse unā, atque sibi continuam. Commen. 3. in Progn. cap. 30.

Tunicam oris, uentriculiq; esse unam & eandem. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 6.

Turbulentus aër dicitur, qui inter nebulam nubēq; mediam cōsistentiam sortitur. Com. 2. in Progn. cap. 11.

Turbulentus aspectus dicitur, quum eger & obtusè cernit, & per quandam turbulentiam se uidere arbitrat. ibidem.

Tur

- Turbulenti oculi solis iis in-**
sunt, quibus turbatum in pu-
pilla uidetur humidum. ibi.
- Turbulenti mente dicuntur,**
qui non insigniter pertur-
bātur: id quod accidit men-
te leuiter læsa. Commē. 1. in
Prorr. cap. 4.
- Turgere translātū est ab ani-**
malibus in uenerem concita-
tis ab ipso humore. Com. in
Apho. 22. lib. 1.
- Turgere dicuntur humores,**
qui per totum corpus ober-
rant, tracto uocabulo ab ani-
malibus ad coitum concita-
tis. Com. in Aph. 1. lib. 4. &
in Apho. 10. lib. 4.
- Tusculas siccās accidere so-**
lis febribus laboriosis, ubi
per gelu, aut æstum, præci-
puè in uia puluerulenta, æ-
gri laborauerint. Com. 2. in
lib. 6. Epid. cap. 23.
- Tussis est naturale sympto-**
ma, ad expurgandas aspe-
ras arterias, quæ in pulmo-
ne consistunt. Com. in Aph.
51. lib. 7.
- Tussis sicca, in qua nihil spui-**
tur, sit ob intemperiem spi-
ritualium instrumentorū, uel
ob faucium asperitatem: uel
aliquo tenui & pauco hu-
more instillante. Comm. in
Apho. 54. lib. 4.
- Tussis sicca appellari consue-**
uit, in qua nihil expuitur.
Com. 2. in lib. 6. Epi. ca. 16.
- Tussim plerunq; procedere à**
thorace, pulmoneq; & ar-
teria aspera, ubi hæ partes
primū laborant. Com. 6.
in lib. 5. Epid. cap. 6.
- Tussim interdum natura per**
se ipsam excitat. Com. 2. in
Prog. cap. 3.
- Tussim esse actionem præter**
naturam. Comm. 3. in lib. de
Offic. cap. 36.
- Tussim excitari à natura, ut**
spiritus uiæ munde ab ex-
crementis reddantur. Com.
5. in lib. 6. Epid. cap. 23.
- Tusses sequuntur, ubi humo-**
res nimij expurgantur. ibi.
- Tusses fiunt hyeme, ob refri-**
gerata respirationis orga-
na. Com. in Aph. 23. lib. 3.
- Tusses meritò fiūt in corpori-**
bus natura durioribus, quòd
hæc facilius exasperentur,
quàm

quàm mollia. Cō.3. in lib.6.

Epi. cap.14.

Tusses nō expurgant exquiritē tenues humores: sicuti neque uiscidos. Illi siquidem aëri circumfluunt: hi autem bronchiis tenaciter hærent.

Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 2.

Tusses aridæ, hoc est, in quibus nihil expuitur, fiunt interdum quidem exasperatis faucibus, guttureq; absque affluxu in pulmonem: interdum ob intemperiem respirationi inservientium instrumentorum: aliquādo ob humores inherentes pulmoni, Qui quū euacuari postulet, nequeunt tamen excreari, uel quòd admodum sint crassi & lenti, uel instar aquæ subtiles. Commē. 1. in lib. 1.

Epid. cap. 12.

Tusses uehementes caput replent. Com. 3. in lib. 6. Epi. cap. 18.

Tusses ualidæ, thoracis & pulmonis partes concalfaciunt, indeq; febrem atque sitim adaugēt: quæ uerò sunt par-

uæ, & per longiora interualla excitantur, tantisper membra commouent, donec ad ea aliqua deferatur humiditas: quo fit ut neque febrem accendant, neq; sitim adaugeant, sed remittant potius atque retundant. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 24.

Tusses aridæ interdum ob malignum aliquem morbum accidunt. ibidem.

Tusses malignas oriri ex destillatione à capite, aut ulcere cuiuspiam organi respirationi inservientis, aut abscessibus ibidem ortis, aut empyemate: eas uerò, quæ absq; malignitate infestant, fieri ab intemperie organorum inservientium respirationi, aut ab aspredine faucium, atque asperæ arteriæ. ibidem.

Tussilago modicè siccatur. Cō. 4. in lib. de Art. cap. 22.

Tympanias, lege Hydrops.

Tympanias dicitur sicca aqua inter cutem: in quo morbo abdomen percussus edit talem sonum, qualem tympana

pana. Com. in Aph. 11. li. 4. *Vacuatio insignis in morbis acutis, aut per uentrem, aut per uenæ sectionem, administratur. Comm. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 1.*

Typhodes febres sunt humide in summo. Galen. contra Lycum. *Vacuatio omnis, quæ paulatim non fit, uires dissoluit, & corporis habitum repente digerit. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 4.*

V *Acuandos esse exuberantes humores, aut uomitu,*

aut clysmis, aut medicamentis purgantibus, aut per marris, aut per uterum, aut per scarificationem, aut per insensilem euaporationem. Com. 2. in lib. 6. Epid. ca. 2.

Vacuandum esse humorem noxium, circa morbi principia, quo minorem factam materiam, facilius possit natura cōcoquere. Com. in Aph. 29. lib. 2.

Vacuandum esse ægrum corpus, priusquam nutriendum. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 16.

Vacuanda esse, quæ infestant, atque cōtristant corpus. Cū in Apho. 2. lib. 1.

Vacuatio dicitur, quum aliqua ui morbi excernuntur. Com. 3. in Pror. cap. 8.

Vacuatio inequalis fit, quum ex medicamentis purgantibus, quæ mista inter se propinantur, hoc quidem citius, hoc autem tardius, inchoat purgationem. Com. 2. in lib. de Ratio. uict. in morb. acu. cap. 11.

Vacuationis mensura in maximis inflammationibus, & in adurentibus febribus, doloribusq; seuerissimis, debet esse deliquium animi, ratione ipsius euacuationis obortum. Com. in Aph. 23. lib. 1.

Vacuationem uocat Galenus eam, qua familiares quidem humores, ceterum copia peccan

- peccantes, uacuantur. Com. lib. de Offi. cap. 31.
2. in Prog. cap. 14. Vapor calidus cute emanans, potest esse symptoma humorum præ calida febre attenuatorum, neque omnino mortis indicium. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 31.
- Vacuationem immodicam esse uitandam. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 6. Vapor effluit semper è nostro corpore, sed in siccis statibus, plurimus; paucissimus in humidis. Commē. 1. in lib. 1. Epid. cap. 8.
- Vacuatione usq; ad defectiorem animi nullum maius remedium Galenus reperit in doloribus maximis. Com. in Apho. 23. lib. 1. Vaporem, qui ascendit sursum, esse calidum: conspissari tamen, quòd in frigidum aërem incidat. ibidem.
- Vacuationes fiunt ab uniuerso animalium corpore, licet nec celeriter, nec similiter ex uena omni fiant. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 10. Vara existente tibia, eius quidem finis, intrò, pes autem extrà debet conuerti. Com. 4. in lib. de Arti. cap. 11.
- Vacuationibus cōferentia loca sunt intestina, uēter, uesica, uterus, palatum, nares, & uniuersa cutis. Comm. in Apho. 21. lib. 1. Varices uocantur uenæ intumescentes sanguine melancholico, in coxis & cruribus. Com. in Aph. 21. lib. 6.
- Vacuatum, require Inanitum. Varices opitulantur melancholiz, podagræq; & articulari dolori. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 8.
- Vacuum nullibi dari, secundum Aristotelis, Stoicorumque sententiam. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 10. Valga crura dicuntur, quibus articulus in exteriorē partem conuertitur. Com. 3. in

lib.6.Epid.cap.14.

Com.in Apho.3.lib.1.

Varices crassum sanguinem colligunt: fiuntq; plerunque ab atra bile: interdum ab aliis crudis & crassis humoribus. Com.3.in lib.de Art. cap.4.

Vasa incumbentia lumbis, diu aricantur in crura. Com.1. in lib.6.Epid.cap.5.

Vasa quibus circa ægros utimur, debere esse purissima. Com.4.in lib.6. Epi.ca.8.

Varicibus superuenientibus solui nonnullos affectus peritinentes ad lumborum regionem. ibidem.

Varia existere tibia, eius quidem extremum, in exteriorem: pes in internam partem est conuertendus. Com.4.in lib.de Art.cap.11.

Vari à natura firmitus stant, & ægrius subuerti possunt, quam qui rectis incedunt cruribus. Com.3.in lib.de Artic.cap.87.

Vaticinatio, inquire Μαῦτις.

Vatij natura deterius stare possunt, nec sunt cursu ueloces, nec non facile subuertuntur. Com.3.in lib.de Artic.cap.87.

Vari dicuntur, quibus articuli crurum ad interiorem conuertuntur partem. Com.3. in lib.de Offi.cap.31.

Vellicare solent ægri particulas, ubi in profundo subest dolorificus affectus: ac sæpe dum in illis continetur pus, aut aliquis acris humor: interdumq; delirij est nota. Com.3.in lib.1. Epid. cap.1.

Varos fieri pedes, quum tibia in exteriorem partem recedit, ita ut suræ processus inferior, qui extrinsecus talum complectitur, suspensus sit, ac nullo suffultus. Com.4. in lib.de Arti.cap.3.

Vena caua ex gibba hepatis sursum ad dextram cordis aurem plurimum sanguinis desert. Com.2.in lib.de Rat.uic.in mor. ac.cap.10.

Vasa si supra modum repleantur, periculum est, ne disrumpantur, aut extinguatur calor natiuus, aut suffocetur.

Vena

- Vena in lūbis sita, ampliſſima mor.ac.cap.24.
 eſt, ſanguinemque inferiori- Venam ſecare iis expedit, in
 bus uenis diſtribuit. Com.3. quibus ſanguis multus, aut
 in lib.de Art.cap.4. craſſus, per uenas redundat.
 Vena caua coniungit inter ſe Com.1.in lib.6.Epid.cap.5.
 cor, & hepar: eſtq; uenarum Venam cauam uocauit Hippo.
 omnium latiſſima. Comm.4. iecorariā, ſecundo Epidemio
 in lib.de Rat.uic.in mor.ac. rum libro. Com.2. in lib.de
 cap.27. Nat.hum.cap.6.
 Vena caua oritur à gibbo ie- Venam ſecandā eſſe ob plagas
 cinoris. Com.2.in li.de Nat. alicui particulæ inſictas,
 hum.cap.6. etiamſi illi qui caſi fuerint,
 Vena caua in totum corpus nulla ſint plenitudine aſſecti:
 ſanguinem riuat. ibid. alioqui maximæ contrahen-
 tur inflammationes. Com.3.
 Vena porta excipit meſera- in lib.de Art.cap.62.
 cas ad iecur. ibid.
 Vena humeralis, inquire Hu- Venam Medici non ſecabant
 meralis uena. poſt quartum diem, tempore
 Venæ ſectio commune auxi- Hippocratis, licet ipſe eam
 lium eſt earum, quæ ex pleni ſecuerit Anaxioni, octauo.
 tudine ſiunt diſpoſitionum. Commenta.3.in lib.3. Epid.
 Com.in Aph.47.lib.6. cap.79.
 Venæ ſectionem, quàm purga- Vena in cubito ſecta, non ad-
 tionem, prius eſſe moliēdam, modum iuuat illos dolores la-
 ubi utrūq; auxilium deſide teris, qui ad hypochondria
 ratur. Cō.1.in li.6.Epi.ca.5. uſque extenduntur. Com.2.
 Venam brachij dextri internā in lib.de Rat. uiſt.in morb.
 uelociſſimè & plurimum in- ac.cap.10.
 anire corpus: ob idque ſecan- Venæ ſub lingua ſectæ uacuāt
 dam in acutiſſimis morbis. faucium inflammationem.
 Com.4.in lib.de Rat.uic.in Comm.4.in lib.de Rat. uiſt.

in morbis acutis. cap. 30.
 Venæ quædam cōmunes sunt
 mammis atque utero. Com.
 in Aph. 37. lib. 5.

Venarum & arteriarum ora
 contigua sunt. Com. 6. in lib.
 6. Epid. cap. 2.

Venarū facultas ex urina de=
 præhenditur. Comment. 2. in
 Prog. cap. 26.

Venarum facultatem esse san=
 guificam. Comm. 5. in lib. 6.
 Epid. cap. 1.

Venis inherētes humores præ=
 ui, & per aluum, & per uesi=
 cam purgantur. Com. 1. in li.
 3. Epid. cap. 4.

Venas frangi contingit iis, qui
 natura duriores sunt. Com.
 3. in lib. 6. Epid. cap. 14.

Venas uocabant etiā arterias
 Græci. Com. 2. in lib. de Off.
 cap. 27.

Venas esse secādas in manibus
 si laborent partes, quæ supra
 hepar consistunt: ut in genu
 uel talo, si partes inferiores
 affectæ sint. Commē. in Aph.
 36. lib. 6.

Veneno similes gigni inter=
 dum in corpore humores,

qui qualitate sua quā ocyf=
 simè perimunt. Commē. 3. in
 lib. 3. Epi. cap. 75.

Veneno letali epoto, quidam
 postridie uel tertio die inte=
 reunt, qualitate ipsius, non co=
 pia, afferente mortem. ibid.

Venus conducit iis, qui malè à
 pituita afficiuntur, si ualidas
 uires sortiātur: alioqui obest
 maximè. Commē. 5. in lib. 6.
 Epid. cap. 23.

Venus copiam pituitæ exic=
 cat. ibid.

Venus perinde ac uigilia, cor=
 pus exiccat. ibid.

Venus corpus eorum calfacit,
 quorum uires sunt firmæ: in=
 firmos autem, statim quidem
 calfacit, postremo uerò, plu=
 rimū refrigerat. ibid.

Venus, tametsi prohibeat ple=
 thoram, ob uacuationē, quam
 facit: tamen stomachum non
 mediocriter labefactat: quē
 roborat abstinentia illius,
 etiamsi plethoram conciliet.
 Commenta. 1. in lib. 3. Epid.
 cap. 4.

Venus auget podagram, dolo=
 res articulares, nephriti=
 das,

das, epilepsias, insaniâsque. Commen. 5. in lib. 6. Epid. cap. 26.

Venus cerebro & nervis nocet admodum: uirēsque exoluit, atque debilitat. Commentario tertio in li. 3. Epi. cap. 87.

Venus moderata numeratur inter ea, quæ corpora instaurant. Commentario tertio in lib. 6. Epid. cap. 29.

Veneris usus, qui refrigerando prodest, eis tantum utilis est, si moderatus fuerit, in quibus fuliginosi fumidique halitus, ob naturalem intemperantiam contrahuntur. Commen. 5. in lib. 6. Epid. cap. 26.

Venerem nunquam prodesse: præclare autem agi cum ea utentibus, si non officeret, profitebatur Democritus. Commentario primo in librum tertium Epidemion, capite quarto.

Venericorum usus plurimum confert ad generationem podagræ. Commen. in Aph. 30. lib. 6.

Venerica totum corpus excitant. Commentario quinto in librum sextum Epidemion, cap. 28.

Ventos cauendos esse, dum præcipue partem nervosam suspicamur affectam esse. Commentario primo in lib. de Off. cap. 11.

Venter copulatur omnibus corporis partibus per hepar: per ipsumque ab eis excrementa recipit. Commentario secundo in Prognostica, cap. 13. & 14.

Ventris facultas cognoscitur ex iis quæ deiciuntur singulis diebus. Commentario secundo in Prognost. cap. 26.

Ventris imbecillitas in concoquendis cibis, omnium corporis affectuum est causa. Commentario tertio in lib. 6. Epid. cap. 1.

Ventrem superiorem uocant thoracem ueteres: ut inferiorem, alimentum receptaculum omne, quod à septo transuerso est. Com. 4. in li. de Rat. uict. in morb. acutis, cap. 112.

Ventrem, superiorem uocari ab Hippocrate cavitatē thoracis. Com. in Aph. 38. li. 7.

Ventre calidiore existente, cibus coquitur optimē, uniuersusque ex alimento succus digeritur: quò fit, ut excremēta sicciora, durioraque excernantur. Com. 5. in lib. 6. Epi. cap. 27.

Ventriculus prius quidem ex cibis familiare sibi alimentū attrahit, suisque apponit tunicis: mox ubi saturatus fuerit, excernit illos. Commē. in Aph. 18. lib. 2.

Ventriculus amplexatur, & longē facilius cōcoquit quaecumque cum uoluptate assumitur: auersatur autem, quæ displicent: unde & nausæ, & flatus, & fluctuationes subsequuntur. Com. in Aph. 38. lib. 2.

Ventriculus si erodatur ab humoribus acribus, in primis uomitum prouocamus: dein extrinsecus aliquid astringens, odoratumque admouemus: eosque cibos offerimus, qui sint boni succi, & non fa-

cile corrumpatur, habeantque nonnihil astringēs. Com. 6. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Ventriculus nihil in os emittit nisi per nauseam, aut uomitum. Com. in Aph. 43. lib. 7.

Ventriculus possidet uim retentricem imbecilliorē, propter humiditatem: sicuti expultricem fortiorē, propter siccitatem. Com. in Aph. 20. lib. 2.

Ventriculus condolefcit cerebro, ob commercium neruorum. Com. in Aph. 50. lib. 6.

Ventriculus plurimū neruorū participat. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 23.

Ventriculi uulnus dubitari an possit coalescere. Commē. in Aph. 18. lib. 8.

Ventriculi proprium est, cibos amplecti, ac se circumstringēdo, certo tempore retinere, & rursus ad inferiora demittere. Com. in Aph. 1. li. 6.

Ventriculi excrementa uomitū reiciuntur. Com. 2. in lib. de Art. cap. 20.

Ventriculum cerebri tertium, qui subest occipiti, esse alio-

rum

- rum omnium quàm maximè principem. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 2.
- Ventriculum inuadunt biliosa excrementa in doloribus, mœroribûsq; uehementibus. Com. 2. in lib. de Art. ca. 20.
- Ventriculi frigidiore æquo, conuertunt cibos in acidam qualitatem: ut calidiores, in nidorofam. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 25.
- Ventus, inquire Aquilo, Auster, & in aliis uentis particularibus.
- Veratrum albū prouocat uomitum. Cō. 2. in li. de Fra. c. 27.
- Veratrum album solet strangulare, ubi multos, crassosq; & glutinosos humores in corpore offendit. ibid.
- Veratro ad affectus renum inueteratos, & qui ceu ueste quodam, ut exturbentur, indigent, esse utendum. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Veratrum propinandum non esse, priusquam attenuāti uetus ratione crassos succos preparauerimus. Com. 2. in lib. de Fract. cap. 27.
- Veratrum sumpturis attenuan-
- tium & emollientiū usus conducit, ad uitandum discrimen ex purgatione. Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Veratrum si cui dederimus, nō attenuatis prius humoribus, aut emollitis corporibus, per quæ molliendus est uomitus, uerendum est, ne suffocetur æger, uel cōuellatur, aut aliud quod illi uas effringatur. ibi.
- Veratrum propinare uel febre carentibus non audebat Gal. Cō. 2. in lib. de Frac. cap. 29.
- Veratrum, inquire Radiculæ.
- Vergiliæ occidunt ab æquinoctio autumnali, diebus circiter 50. Cō. 1. in li. 1. Epi. c. 1.
- Vergiliarum occasum esse finem autumni. Com. 1. in lib. 1. Epid. cap. 2.
- Vergiliarum significationes sunt duplices: hæ uernæ, illæ autumnales. Com. 1. in li. 1. Epid. cap. 1.
- Vergiliarū occasus autumnū terminat. Comm. 2. in lib. 1. Epid. cap. 2.
- Vergiliis adesse duas permutationes ambientis: unam, quā autumnō hyems cōmittitur: alteram, quā uer æstati. ibid.

- Ver est optimum adolescenti= feruida congruit. Com. 3. in
bus : aliis uerò omnibus me= lib. 3. Epid. cap. 6.
dium, nec optimū, neq; peſi= Vere ſimile quid contingit ei
mum. Com. in Aph. 18. lib. 3. quod in exercitiis. Comm. in
Ver est ſaluberrimū, ut quod Aph. 20. li. 3.
bonam ſortiatur temperiem. Ver, dum ſuo temperamento
Com. in Aph. 9. li. 3. conſtat, eſſe temperatiſſimū.
Ver hyemem ſubſequitur. Cō. Præſ. in lib. 1. Epid.
in Aph. 18. lib. 1. Ver eſſe temperatum. Com. 2.
Ver medio eſt præditū tempe= in lib. 1. Epid. cap. 5.
ramēto. Cō. 1. in li. 1. Epi. c. 1. Ver non calidum & humidū,
Ver eſt medio inter extrema ſed temperatum, contra di=
tēperamento: ac proinde me ſtentionem Hippocratis, Gale=
diā requirit uictus rationem. nus aſſerit. Com. 1. in lib. de
Cō. in li. de Salub. diætā, c. 3. Nat. hum. cap. 41. & 44.
Ver conſeruat corpora bonis Vere augeri ſanguinē. Com. 1.
ſuccis reſerta, nihil ex pro= in li. de Nat. hum. cap. 41.
pria natura ipſorum immu= Vere abeunte ſolebant homi=
tans. Com. in Aph. 20. lib. 3. nes Galeni ætate & ſibi, &
Veris initio uacuādos eſſe, qui iumentis, detrabere ſangui=
epilepſia, apoplexia, melā= nem, ut declinarent morbos
cholia, arthritide, aliſq; aſ= æſtiuos. Com. in Aph. 15. li. 1.
feſtibus, qui ex craſſis oriun= Vere laxari et rara fieri corpo=
tur ſuccis, infeſtari ſunt ſoli= ra icipiūt. Cō. in Ap. 18. li. 1.
ti: circa ſinem autē ueris, eos Vere aduentante uacuandos
qui morbis à bilis ſeruore or= eſſe, qui ſani quidem ſunt, ue=
tis ſolēt tempore æſtiuo tor= remur autem, ne in morbos
queri. Cō. in Aph. 47. lib. 6. incidāt. Cō. in Aph. 47. li. 6.
Veris initium eſt æquinoctiū, Vere medio exiſtente, atque
quod hyemē ſequitur. Com. adhuc magis æſtati proximo,
2. in lib. 1. Epid. cap. 5. parcē atque ex longo inter=
Veris tranquillitas cum æſtate uallo eſt nutriendus æger.

Com.

- Com. in Aph. 17. lib. 1.
 Vere optime degunt adolescētes, & pueri. Com. in Apho. 18. lib. 3.
 Vere abundat sanguis. Præf. in lib. 1. Epid.
 Vere inualefcit sanguis. Com. 1. in lib. 1. Epid. ca. 1.
 Vermes absq; ulla tuſſi, quā ſepiſſimè ori uentriculi negotium faceſſunt. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 16.
 Vernæ naturæ eſt opus, occultam per totum corpus moliri tranſpirationem. Commē. in Aph. 20. lib. 3.
 Verni temporis morbi proprii omnes periculo uacant. ibid.
 Verno tempore profundū corporis expurgatur, uitioſis humoribus à præcipuis partibus ad cutē tranſmiſſis. ibi.
 Verno tēpore excitantur diuſturni affectus iis, qui hyberno deliquerunt in uictu: ſuſis nempe humoribus, ac mox à fortibus ad imbecillia loca de truſis. Com. in Aph. 55. li. 6.
 Vertebra ſecunda ceruicis, ob proceſſum dentiſformem, dicitur Dens, ab Hippocrate. Com. 2. in Prorrh. cap. 54.
 Vertebra ſpinæ muccoſo, atq; neruoſo uinculo inter ſe conneſtuntur. Comm. 3. in lib. de Art. cap. 30.
 Vertebra minimè mouerētur, ſi in unum coaluiſſent. ibid.
 Vertebra thoracis ab interiori parte ſimæ parumper uidetur: à poſteriori ſatis gibbæ. Com. 3. in lib. de Art. c. 44.
 Vertebra inſtar cardinis ſunt conſtructæ. Com. 3. in lib. de Art. cap. 19.
 Vertebrarum ſingulæ quatuor proceſſus ſortiuntur, quorū duobus quidem prominentias proximæ uertebra excipiūt: reliquis uerò in alterius cauitates ſe inſinuant. Com. 3. in li. de Art. cap. 34. & 46.
 Vertebrarum internæ partes cartilagine quidem obductæ ſunt, ſed rotundæ ac leues, ita ut æqualiter inter ſe conneſtantur. Com. 3. in lib. de Art. cap. 29.
 Vertebrarum poſterior pars proceſſum acutum habet, atque in extremo cartilagineum: quem propriè ἀκρὺς θάψ uocant. Comm. 3. in lib. de Art. cap. 29. 36.

Vertebrarum luxationem in anteriorem partem, esse grauiorem illa, quæ fit in posteriore. Com. 3. in li. de Art. cap. 51.

Vertebris singulis extenduntur nerui per uniuersum thoracem. Commen. 3. in lib. de Art. cap. 31.

Vertebris inest mucosus quidam humor, & lētus: ut ipse quidem expeditius moueantur, uinculum uerò oblata tur minus. Comm. 3. in lib. de Art. cap. 30.

Vertebris lumborū sua ex naturali sede deductis, primum quidem inflammationibus, deinde scirrhis, per consensum in uesica & recto intestino excitatis, naturales eorū instrumentorum actiones labefactantur: proindeq; excrementa, quæ antea excernebātur ab eis, supprimuntur. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 17.

Vertebras ceruicis interdū tractas ab inflammatis musculis procedere in anteriorem partem. Cō. in Aph. 26. li. 3.

Vertebris thoracis in postero

rem partem prolapsis, in gibbis, necesse est, totum collum & caput, in anteriorem conuerti, ac proinde etiam guttur: unde anhelitus etiam sonorus editur. Com. 3. in li. de Art. cap. 8.

Vertigo scotodinia est, quæ fit moto humore in capite cum crasso spiritu: unde præcedit comitalem morbum & apoplexiam. Com. in Aph. 17. lib. 3.

Vertigo dicitur, dum obiecta oculis, omnia simul agnoscuntur, uidentur, repenteq; uisus labefactatur. Commen. in Aph. 17. lib. 4.

Vertigo fit ore uētriculi à prauis humoribus morso. ibid.

Vertigo dicitur, quā caput circumagi uidetur. Cō. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 22.

Vertigo fit ob inordinatā fluctuanti spiritus agitationem, uel in capite geniti, uel sursum ex infernis elati partibus. ibid.

Vertigine fuisse correptos nonnullos, qui quā soliti esset purgari per aures ab excrementis cereb

cerebri,repentè fuerunt tali euacuatione priuati: restitutos autem fuisse, facta per medicamenta aperientia ad aures irritatione. Com.2.in lib.6.Epid.cap.28.

Vertigines accidunt senibus propter spiritum uaporem, qui in partibus cerebri inordinato cietur motu. Cō. in Aph.31.lib.3.

Vertigines sunt proximæ morbis comitialibus, atque apoplexiis. Comm.in Apho.17.lib.3.

Vertigines cum pulsibus, indicant caput esse plenum flatulento spiritu. Comm.4.in lib.de Rat.uest.in morb.ac. cap.42.

Vertiginosæ dispositiones medium quodam modo obtinet earum quæ periculo uacant, tum perniciosarū. ibid.

Vesica est frigida, neruosa, pauci sanguinis, atque admodū concaua: quare si diutius in ea crassi humores permanserint, coalescunt & compinguntur. Com.3.in li.6.Epid.cap.15.

Vesica est exanguis, ob idq; à causis frigidis plus quam aliæ partes, solet labefactari. Com.in Aph.5.lib.3.

Vesicæ nerui, qui scilicet in muscolum colli eius inserti sunt, si resoluantur, præter uoluntatem, effluet urina. Com.3.in li.6.Epi.ca.17.

Vesicæ collum circumplectitur musculus quidam adstrictorio sedis musculo proportionē respondens. Com.5.in lib.6.Epid.cap.4.

Vesicæ collum uulneratum, quod carnosum sit, coalescit. Com.in Aph.18.lib.6.

Vesicæ particule sunt foliaceæ, potius quam capillis similes. Cō.in Aph.76.li.4.

Vesicæ concocta phlegmone, decumbunt in cavitatem eius concocti humores, & cum urina excernuntur. Cō.2.in Progn.cap.72.

Vesicæ refrigeratio per febrem, fit discussio euaporatioque ab eo, qui præternaturam est, naturali calore. Com.2.in Pror.cap.15.

Vesicæ opus perenne existit.

- Com.in Apho.6.lib.6. uendicent, quæ ab iis con=
- Vesicæ uulnus penetrans ad scripta inuenerunt. Com.1.
- cavitatem ipsius, non coale= in lib.Hip.de Nat.hum.c.1.
- scere.Com.in Aph.18.li.6. Victus cuique corpori suus
- Vesicæ uenas rumpi ex influ= proprius semper est deligē=
- entis sanguinis copia, esse dus. Com.in lib.de Salub.
- impossibile.Com.in Aphor. diæta,cap.7.
- 78.lib.4. Victus tenuis est qui per pau=
- Vesica exitialiter inflāmata, cula, aut parum nutrientia
- urinam supprimi.Com.2.in edulia,qualis est ptisanæ suc=
- Progn.cap.73. cus, administratur. Com.in
- Vesica inflammata, deiectio Aph.4.lib.1.
- supprimatur propter angu= Victus extremè tenuis est,qui
- stiam recti intestini.Com.2. per solam mediā, melicra=
- in Progn.cap.71. tumue,usque ad crisim,pro=
- Vesica affecta, si humor ali= cedit.ibidem.
- quis per lotium uacuari in= Victus exquisitior meritò de=
- cipiat, deriuandum ad aluū betur quiescentibus.Com.in
- esse.Com.2.in lib.6.Epid. lib.de Fract.cap.45.
- cap.7. Victus in fracturis,debet esse
- Vestēs munda refrigerant. exquisitior, usque ad deci=
- Com.in lib.de Salub.diæta, mum diem.ibidem.
- cap.11. Victus tantum debet à tenui=
- Vestēs suas quatiunt conti= tate recedere, quantum mor=
- nēter homines,quum humi= bus à summo uigore. Com.
- us est atque calidus aër: in Apho.7.lib.1.
- quòd immobilitas eas putre= Victus tenuis atque exquisi=
- faciat.Com.3.in lib.3.Epid. tus est,qui constat esu solius
- cap.1. ptisanæ,aut mulsæ potu.Cō.
- Veterum opera abscondunt, 1.in lib.de Fract.cap.47.
- aut delent, inuidi, ut sibi Victus tenuissimus morbis
- iam

- iam uigentibus est necessarius. Com. in Aph. 7. lib. 1. & in Aph. 8. cap. 1.
- Victus tenuis est terminus, exolutio uirium, quarum gratia nutrimus. Com. in Aph. 4. lib. 1.
- Victus rationi inueniendæ, non parum conducunt & anni tempora. Com. in Apho. 15. lib. 1.
- Victus scopi non contemnendi sunt ægri robur, imbecillitasque. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. acu. ca. 47.
- Victus ratio salubris in iis quidem, quæ præter naturam sunt, contraria: in iis autem, quæ sunt secundum naturam, similis adhibenda est. Com. in Aph. 16. lib. 1.
- Victus ratio quum consistat in quantitate, qualitate, & utendi tempore, ad duo quidem illa priora nullam ab accessionibus indicationem sumimus: ad ultimum autem, non nihil iuuari possumus. Com. in Aph. 19. lib. 1.
- Victus ratio praua non leue ad exitium adfert momentum.
- Com. 3. in lib. 3. Epid. c. 72.
- Victus exhibendi rationem in singulis morbis sumi & à uigore morbi, & à uiribus ægrotantis. Com. in Aph. 11. lib. 1.
- Victus exhibendi absolutissima ratio, à tribus intentionibus sumitur, nempe à uiribus ægrotantis, à morbi constitutione, & ab accessionibus particularibus. Cō. in Aph. 12. lib. 1.
- Victus rationes monstrosæ, alienæ ab arte censentur, tum quæ per inediam fiunt summam, tum quæ per repletionem immoderatam. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 13.
- Victus rationes moderatæ, ab insignibus exhibentur Medicis. ibidem.
- Victus ratio est ineunda nobis, morbi uigorem respicientibus. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 11.
- Victus rationem esse, non eam tantum, quæ cibo & potione constat, uerum etiam quæ omnibus aliis, ut otio, exercitatione

- tatione, balneo, Venere, somno, uigiliis, alijsq; omnibus, quæ quouis modo fiunt in humanis corporibus. Cō. 3. in lib. 3. Epid. cap. 9.
- Viſtum ut commodè inſtituas, opus eſt ſcire, an robuſta, uel infirma ſit uirtus: & quàm uel robuſta, uel imbecilla: quotq; item diebus morbi concoctio futura ſit. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in morb. acu. cap. 36.
- Viſtum ægro miniſtrans, ad id quod minus eſt quãtitate, quàm ad id quod exuperat, potiùs debet procedere, ubi à iuſto recedit modo. Comm. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. acu. cap. 37.
- Viſtum exquiſitum expedire iis, qui unà cum fractura, ulcus etiam inter initia contraxere: in primis uerò, ſi os aliquod ſit nudatum. Com. 1. in lib. de Fract. cap. 45.
- Viſtum inſtituendi ratio primò quidem à morbo, & à uiribus eſt petenda: poſtea uerò & ab anni tempore, & ab ætate. Commenta. in Aph. 17. lib. 1.
- Viſtum ualidum eſſe, qui ex cibis plurimùm alentibus conſtat. Com. 5. in lib. 6. Epi. cap. 24.
- Viſtu extremè tenuiſſimo uti poſſumus, in iis morbis, in quibus uigor futurus eſt ſtatim primis quatuor diebus. Com. in Aph. 7. li. 1.
- Vigente morbo, melius eſt ut natura uacet coctioni illius, quàm ut diſtrahatur ad conſciendos cibos. Cō. in Aph. 7. lib. 1. & in Aph. 8. lib. 1.
- Vigente morbo interdum nutrire cogimur, ubi aliquod interuenit ſymptoma, quod naturæ robur diſſoluat. Cō. in Apho. 9. lib. 1.
- Vigente morbo, natura uacat ſirenuè uni prauorum humorum coctioni, quos paulò poſt eſt uictura. Cō. in Aph. 8. lib. 1.
- Vigentes ætate plurimum habent ſubſtantiæ acri caliditate præditæ. Com. in Apho. 14. lib. 1.
- Vigentes ætate abundant calido, quod innatū nō eſt. Cō. 3. in lib.

in lib. 6. Epid. cap. 15.

Vigentium corpora obtinent præpollentē siccitatem terrestrem: imminutam autem aëream, aquosamq; . Com. in Aph. 14. lib. 1.

Vigentium substantia est sicca. ibidem.

Vigessimus dies efficacior uigessimoprimo existens, ualidas sæpenumero edit iudicationes. Com. 3. in Prognosti. cap. 1.

Vigessimus dies terminat tres septimanas: minimè uigessimusprimus. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 23.

Vigessimum diem fieri ab Hippocrate iudicorium: haudquaquam uigessimumprimū. Com. in Aph. 38. lib. 7.

Vigessimum, esse ultimum tertie septimanæ diem. Com. 3. in Progn. cap. 1.

Vigessimumquartum, & uigessimumseptimum diem esse ex iis, qui secundum circuitū iudicant. Com. in lib. 3. Epi. cap. 12.

Vigilans, externis partibus calidior est, internis frigi-

dior. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 30. & Com. in Apho. 1. lib. 2.

Vigilans sopor accidit, principis animæ sede occupata à bile, & pituita. Commē. 1. in Prorr. cap. 1.

Vigilantem soporem dici, quū uigilare ægri apertis oculis nequeunt, sed conuiuent, spe conciliandi somni, & uigiles tamen permanent. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 39.

Vigilantibus sanguis & nativus calor emergunt foras. Com. 5. in lib. 6. Epid. c. 32.

Vigilantiæ coma si iunctum fuerit, miscella mordentis succi est in causa. Com. 3. in Prorr. cap. 1.

Vigilia calorem nativum ad cutem reuocat, redditq; uiscera frigidiora: eaq; breuiter externis partibus præstat, quæ somnus internis. Commen. 5. in lib. 6. Epid. cap. 10.

Vigilia corpus exiccat. Com. 5. in lib. 6. Epid. ca. 23.

Vigilia nō minus exoluit uirtutē, quàm sensibiles uacuationes

- tiones. Com. 1. in Prorrh. cap. 8.
- Vigilia consequitur biliosos humores, non pituitosos. Cō. 2. in Prorrh. cap. 46.
- Vigilia est unum ex symptomaticis phreneticis. Com. 1. in Prorrh. cap. 4.
- Vigilia uidetur esse maximè propria affectio senilis ætatis. Com. in Aph. 3. lib. 3.
- Vigilia per habitum digerere & siccare, non quæ in imo sunt coquere, est nata. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. acu. cap. 55.
- Vigilia turbulenta est phreneticorum propria. Com. 1. in Prorrh. cap. 6.
- Vigilia digerit corpus, quòd naturalis calor, dum ad exteriora mouetur, non paucas substantiæ corporis particulas secum rapiat. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 20.
- Vigilia perpetuò exiccat. Cō. 4. in lib. 6. Epid. cap. 17.
- Vigiliæ causa est siccitas, & representationis somniorū. Com. 1. in Prorrh. cap. 5.
- Vigiliæ sequuntur calidiores succos, atque mordaces. Cō. 1. in lib. 3. Epid. cap. 4.
- Vigiliæ diurnæ firmum ac profundum somnum conciliant. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 17.
- Vigiliæ ob negotium aliquod, aut actionem extrinsecam accidentes, inaniunt corpus, non tamen uires insigniter lædunt; si uerò citra extremam aliquam occasionem accidunt, utputa dum cubantes aliquam noctis partem dormimus, reliquā uerò trahimus uigiles, uires dissoluant, & labefaciunt. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 20.
- Vigiliæ, spiritum, sanguinem, naturalemq; calorē ad exteriora corporis reuocant: ac proinde conferunt in accessuum principis. Com. in Apho. 1. lib. 2.
- Vigiliæ fiunt ob calorem primi sensorij, uel ex humoris biliosi abundantia. Com. in Apho. 3. lib. 2.
- Vigiliæ sequuntur lōgam inediā, cibosq; intempestiue exhibitos. Com. 2. in lib. de Rat.

- de Rati. uict. in morb. acu. oriri. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 44. cap. 16.
- Vigiliæ immodicæ ex iis sunt, Vigiliis totum alitur corpus. quæ maximè euacuât, exic= Com. 5. in lib. 6. Epid. c. 32.
- cantq; Cõ. in Aph. 18. lib. 7. Vigor morbi, est summitas, quod pertinet ad sympto=
- Vigiliæ longæ biliosiores ef= mata. Com. in Aph. 7. lib. 1.
- ficiunt sanguinem. ibidem. Vigor morbi post quantum
- Vigiliis immodicis superue= tempus futurus sit, si præ=
- nit conuulsio, & delirium: cognouerimus, conferet ad
- idq; immodicæ siccitatis ra= formam totius uictus consti=
- tione. ibidem. tuendam. Com. in Apho. 12. lib. 1.
- Vigilias cruditas morbi con= Vigorem consequuntur citò,
- sequitur. Comm. 2. in lib. de affectiones ex tenuibus, ca=
- Rat. uict. in mor. ac. ca. 44. lidis, mordentibusq; ortæ
- Vigilias fieri ob temperamēti humoribus: tardius autem,
- in cerebro siccitatem. Com. quæ ex contrariis gignun=
2. in Prog. cap. 12. tur. Com. 1. in Pror. cap. 10.
- Vigilias fieri propter tum Vigorem prope, tenuiori ui=
- siccitatem, tum caliditatem ctus ratione esse fouendos
- primæ partis sentientis, hoc egros, etiamsi antea plenius
- est, cerebri. Com. 2. in Pror. cibati fuerint. Com. 2. in lib.
- cap. 28. de Rat. uict. in morb. ac. cap.
- Vigilias excitari ab humori= 41. & 43.
- bus siccis, mordacibusq; si Vinum facultatem possidet
- esserantur ad cerebrum. Cõ. exiccandi, repellendi, con=
1. in lib. 3. Epid. cap. 5. coquendi, molliendi, discu=
- Vigilias fieri interdum cum tiendiq; Comm. 2. in lib. de
- comate. Com. 1. in Prorrh. Fract. cap. 72.
- cap. 1. Vinum substantiæ copia ner=
- Vigilias nō confusas sopore, à uis
- siccitate & calore cerebri

uis cōuulsionē inducit: rur=
susq; eam qualitate sanat,
neruos calfaciendo, atque
exiccando. Com. in Apho. 5.
lib. 5.

Vinum, præsertim si nigrum,
austerumq; sit, ad arcendā
ualet inflammationem. Cō.
4. in lib. de Art. cap. 21.

Vinum omne habitum calfa=
cit, magisq; quod uetus est.
Com. 4. in lib. de Rat. uict.
in mor. ac. cap. 106.

Vinum alit omnium celerri=
mè, & maximè. Commen. in
Aph. 18. lib. 2.

Vinū plethoricæ dispositioni
nocet quàm maximè. Com.
in Apho. 46. lib. 7.

Vinum calfacit corpus uniuersum,
ac citò mouetur ad om=
nes partes, omnesq; hu=
mores optimos reddit. Com.
in Aph. 56. lib. 7.

Vinum non modò ad conco=
ctionem quæ in uentriculo
fit, est ipsa aqua præstantius,
uerùm & ad ea quæ cocta
sunt, distribuenda, conuer=
tendaque in sanguinem: ac
præterea ad nutritionem,

promotionem urinæ, atque
adeò corporum rectè ualen=
tium distillationem. Com. 4.
in lib. 6. Epid. cap. 20.

Vinum magis humectat, quàm
aqua. Com. 1. in lib. de Rat.
uict. in morb. ac. cap. 22.

Vinum caput tētāt, si uel mox
à balneo præ omnibus aliis
cibis & potibus exhauria=
tur. Comm. in lib. de Salub.
dieta, cap. 12.

Vinum ea reprimat, quæ me=
diocri frigore officiunt. Cō.
6. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Vinum faciliè neruos implet:
ut quod calidam possideat
temperiem. Com. in Aph. 5.
lib. 5.

Vinum æqua portione aquæ
temperatum, anxietatem,
oscitationem, pandiculatio=
nem, horroremq;, persanat.
Com. in Aph. 56. lib. 7.

Vinum eos dolores soluit, qui
ab obstructione habent or=
tum. Com. 6. in lib. 5. Epid.
cap. 5.

Vinum album, simulq; auste=
rum, minimè calidum inter
uina existit: ob idq; destilla=
tionibus

- tionibus quæ in uentrem fiunt est idoneum. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 3.
- Vinum album facilius quam dulce, ad uescam penetrat. Comm. 3. in li. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 6.
- Vinum album nullum ualenter calfacit. ibid.
- Vinum aquosum non omnino ab astringenti degenerat, tametsi languidâ habeat astringendi qualitatem: diciturque aquosum, quod aquæ tum colore, tum substantia est simile. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 2.
- Vinum aquosum neq; imbecillum ferit caput, neque infirmos neruos. ibid.
- Vinum aquosum maximè est idoneum febrientibus. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 6.
- Vinum aquosum est album colore, substantia tenue, nullam earum quæ cæteris uinis in sunt, obtinens qualitatem: solumq; id tum aquæ, tum uini mala declinat. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 8.
- Vinum aquosum cæteris uinis omnibus innocentius febrienti exhibetur. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 4.
- Vinum aquosum leuissimam in ligno uitis habuit transmutationem: leuissimam quoq; elementi terrei mixture. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 20.
- Vinum substantia tenue, cuiusmodi existit album, flavum ac rufum, ulceribus ineptum existit. Quum enim in partes altiores carnis exulcerata penetret, sensum maiorem ibi doloris excitat, ob astringentem & compressionem in eis factam. Comm. 3. in lib. de Fract. cap. 21.
- Vinum oligophorum dicitur, quod minimam aquæ mixturem postulat: ut polyphorum, quod multam. Com. 3. in li. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 20.
- Vinum dilutum arefacti uentris robur dissoluit. Comm. 2. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 28.
- Vinum modicè acefcens, corrigitur: aridum autem red-

ditum, emendari non potest.

Com. in Aph. 17. lib. 2.

Vinum facillimè aceſſit in uas uinariis, quæ operculo carent: egrius autè, in iis quæ sunt tecta: minimè uerò in iis quæ sunt plena. Com. 4. in li. 6. Epid. cap. 10.

Vinum hydropi congruum debet eſſe tenue atque ſuuum, nō recens, ut urinas moueat. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 111.

Vinum frigidū corpus auget. Com. in lib. de Salub. diætā, cap. 12.

Vinum austerū uniuerſas excretiones cohibet. Com. 3. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 8.

Vinum aſterum & nigrum, ut astringentia omnia, uentri utile exiſtit, quando uel plura iuſtò, uel ramentosa, descendant. Com. 3. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 7.

Vinum nimis aſterum, dolores ciet, carnem plus iuſto compingens, & contrahens. Com. 3. in lib. de Fract. ca. 21.

Vinum antiquum, nullum eſt

album, ſed ſemper ſuluius red dicitur, ac tandem ſlauum. Cō. 3. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 3.

Vinum dulce, neq; tenue, exquiſitè exiſtit, neque album. Com. 3. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 2.

Vinum dulce caſcit hepar, eſtq; ſubſtantia craſſum. ibi.

Vinum dulce mediocriter lædit hepar, per affectiones hepaticas. ibid.

Vinum dulce febriētibus propinatum, nullum aliud com= modum adfert præter educationem ſputi, uiriūque ro= borationem. ibid.

Vinum dulce, mediocriter caſcit: ſitimque gignit, propter caliditatem & craſſitudinem. ibid.

Vinum dulce in acutis morbis eſt ad expuitionē idoneum. ibidem.

Vinum dulce tardè meat: quā ob rem obſtructiones adauget, hepaticæ affecto maximum detrimentum adfert, ſi præſertim ſcirrhus, uel inflammatio occupauerit. ibid.

Vinum

Vinum dulce febrientibus idoneum non est, quod caliditas multa tales succos amaros reddat, & quod crassa sint huiusmodi uina, nec uelociter per urinas descendat, nec cito diffletur, transpirentue. ibidem.

Vinum dulce maximè omnium uinorum educit sputum, ubi non supra modum crassum fuerit, ueluti & quoties non usque adeò ad fuluum secesserit, ut exoluta in eo sint tum crassities, tum dulcedo. Commentario tertio in librum de Ratione uictus in morbis acutis, capite quarto.

Vinum dulce continuò & nigrum existit. Com. 3. in li. de Ratione uictus in morbis ac. cap. 7.

Vinum meracius si astringens fuerit, intestinis magis congruit. Commentario tertio in librum de Ratione uictus in morbis acutis, capite octauo.

Vinum meracius si astringens

fuerit, thoracem caputque magis offendit. ibid.

Vinum meracum palpitacionem temporum, capitisque grauitatē & sitim infert sua caliditate: contraria inducit dilutum, humiditate & frigore. Com. 2. in li. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 34.

Vinum nigrum, austerumque, ex frigida & terrestri substantia constat. Com. 3. in li. de Fract. cap. 21.

Vinum fuluum, ut nigrum, est duplex, aliud nempe dulce, atque aliud austerum: caput tamen & mentem fuluum magis ferit, quod nigro calidius existat. Com. 3. in li. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 7.

Vinum fuluum quum uehementer calidum sit, pessimè auxiliatur febrientibus. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 4.

Vinum ualidum appellatur uinosum: ut imbecillum, aquosum. ibidem.

Vinum uinosum calfacit, caput replet, desipientias gignit,

- & calorem febrilem auget. Aphorismum 31. lib. 6.
 Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 3. Vinum aquosum albumq; non
 Vinum uinosum minime est album. ibid. flauum, bibendum esse, in ue-
 Vinum summè calidum, conti- hementi dolore capitis, atq;
 nuò etiam est flauum: ueluti mentis lésionibus: bibédám=
 & quod ab ipso est, fuluum: que post uinum aquam. Com.
 mox rubrum: ac deín dulce. 3. in lib. de Rat. uict. in mor.
 Com. 3. in lib. de Rat. uict. in ac. cap. 41.
 mor. ac. cap. 6. Vinum dilutū humidiorē im=
 Vini cuiusuis usus immodicus becilliorémque reddere supe-
 neruos & mentem tentat. riorem uentrem: inferiorem
 Com. 2. in lib. 3. Epid. cap. 5. replere flatibus. Comm. 2. in
 Vini color sui ratione iuuare lib. de Rat. uict. in mor. ac.
 uel ledere haudquaquā po- cap. 34.
 test. Com. 3. in li. de Rat. uic. Vinum meraciùs haustū, sæ-
 in mor. ac. cap. 2. pe profuisse in doloribus uē-
 Vini potio larga maximè læ- tris, & in uocata hemicra-
 dit caput affectum grauitè. nia. Comm. 6. in lib. 6. Epid.
 Com. 2. in lib. 3. Epid. cap. 1. cap. 5.
 Vini pauxillum interdum mi- Vinum non ieiuno stomacho,
 sceri aquæ, ut eam deducat. sed statim à cibo, propinabat
 Com. 3. in lib. de Rat. uict. in Galenus in membrorum do-
 mor. ac. cap. 40. loribus. Com. 6. in lib. 6. Epi.
 Vini meracioris potione sana- cap. 5.
 bat Galenus ophthalmias or- Vinum arguit esse imbecillum
 tas à crasso sanguine, con- frigidumq; odoris priuatio:
 tento in uenulis oculorum, ut uehemens odor, efficacis-
 absque plethorica totius cor- sinum. Com. 3. in lib. de Rat.
 poris dispositione. Comm. in uict. in mor. ac. cap. 20.
 Vinum nigrum propinandum
 non esse iis, qui acuta febre
 labor

- laborant. Commē. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 17.
- Vinum Sabinum esse imbecillum. Com. 3. in li. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 8.
- Vino nigro & austero, asidue ulcus esse madefaciendum. Com. 3. in lib. de Frac. cap. 21.
- Vino nigro & austero inest imbecillus odor, ob frigidiorē temperiem. ibid.
- Vina quæ pice, aut gypso in doliis sunt obturata, ægrius acescunt, quàm ea quæ corio, aut cuneis solummodo. Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 10.
- Vina omnia uires roborant. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 2.
- Vina generosa astringētis qualitatis nonnihil participant: suapte autem natura nullum uinum acidū est: imò si quippiam illis acidi accesserit, ea statim suspecta habentur, ne in acetum uertantur. Galenus contra Lycum.
- Vina dulcia quo magis à uehemente calore absunt, eo minus quàm fortia tum caput grauant, tum mētem ledunt. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 2.
- Vina omnium maximè dulcia sunt Theræum, & Scybelites, crassa utraque & nigra: quibus minus dulcia, crassiora tamen, atq; nigriora, sunt Therinum, & Caryinum. ibidem.
- Vina dulcia siticulosa sunt, bilescuntque facile. ibid.
- Vina dulcia, post mel, maximè humorum omnium bilescunt. ibidem.
- Vina dulcia humores biliosos nec secum agunt, neque euacuant. ibid.
- Vina aquosa tantum, sunt idonea febrientibus. Com. 3. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 7.
- Vina quidem aquosa, hoc est, alba & tenuia, exiguum corpori alimentum præstant: crassa uerò, & fulua, multò magis corpus alunt. Com. in Aph. 18. lib. 2.
- Vina aquosa celeriter per urinam excernuntur. ibid.
- Vina tenuia non edunt flatus

Com.3.in lib.de Rat. uict.in mor.ac.cap.2.

Vina aquosa urinam cient, & minimè nutriunt: crassa uerò & colore rubea, plus alimentum largiuntur, quàm cætera uina. Commentario in Aph. 11.lib.2.

Vina austera propinanda non sunt in capitis grauitatibus, & mētis alienationibus, ubi febris prehenderit: neque in thoracis pulmonisq; affectibus, in quibus detinetur spiritum: neque in suppressionibus lotij. Cōmentario tertio in librum de Ratione uictus in morbis acutis, capite septimo.

Vina fortia, uehementer calfacientia, caput humoribus & uaporibus replent. Commentario tertio in librum de Ratione uictus in morbis acutis, cap.2.

Vina ualido odore prædita, caput nimis pertentant. Commentario 3. in lib. de Fract. cap.21.

Vina non ob tempus uel iuuāt uel lædunt, sed ex propria-

rum differentiarum natura id habent. Comm.3.in lib. de Rat. uict.in mor.ac.cap.1.

Vina crassa oblædunt lienem, post hepar: minimè autem pulmonem. Com.3.in lib. de Rat. uict.in mor.ac.cap.2.

Vina crassa & colore rubea, quàm citissimè implent uacuata corpora. Com.in Aph. 11.lib.2.

Vina crassa & fulua, tantum uincuntur à nigrioribus in nutriendo plurimū, quantum superāt in præstando conferunt & uelociter alimentum. Com.in Aph. 18.lib.2.

Vina crassa, odorâque, & fortia, in feruidis gignuntur regionibus. Comm.3. in lib. de Rat. uict.in morb.ac. cap.8.

Vinorum differentia, quæ à tempore sumitur, est accidentaria, & non propria. Com.3. in lib. de Rat. uic.in mor.ac. cap.1.

Vinorum differentia prima, in colore: secunda, in sapore: tertia in consistentia: quarta in odore: quinta, in facultate consistit. ibid.

Vinor

Vinorum recentium nullū est fuluum: sed uel album, uel rubrum, uel nigrum: uetustate autem fiunt & fulua, & flaua. Com. 4. in li. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 111.

Vinis dulcibus solis unum inest bonum, quod uentrem emolliant. Comm. 3. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 2.

Vires, inquire Virtus.

Vires cognoscuntur ex pulsu. Com. in Aph. 12. lib. 1.

Vires corroborantur frictionibus, perfusionibus, ac motionibus: singulis scilicet moderatis. Com. 3. in lib. de Off. cap. 32.

Vires si ualidae sint, uacuatis humoribus noxiis, morbus cessat: sin imbecilles, unā cū illis uacuatis, & ipsae dissoluantur. Comm. in Apho. 25. lib. 2.

Virium notam cum symptomatibus perniciosis iungendā esse, ut possimus rite de morbi longitudine pronuntiare. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 21.

Virium gratia nutrimus, non morbi. Com. in Aph. 9. lib. 1.

Vires in morbis quidem longis, fouere: in acutis autem, modicæ debilitatis cōseruare magna ex parte properamus. Com. in Aph. 4. lib. 1.

Vires ex suis cognosci functionibus. Com. 3. in Prog. c. 24.

Viride accipi interdum pro pallido. Com. 1. in Prognost. cap. 22.

Viridē colorem interdū sumi pro pallido ab Hippocrate. Com. 3. in lib. 6. Epid. ca. 21. & Commenta. 5. in eundem. cap. 14.

Viridia euadunt medicamentata, quæ crudam recipiunt æruginem. Commentario tertio in librum de Fract. cap. 3.

Viros esse sicciores foeminis. Commentario in librum de Salubri dieta, capite uigesimo tertio.

Virtus, si absque uacuatione conspicua imbecilla fuerit, grauātem ostēdit copiam, uel unius principiorum intemperantiam. Commentario secundo in Prorrhet. cap. 5.

Virtus si ad morbi usque indicationem sine ptisana sorbitione sufficerit, oxymeli & mulsa sunt satis. Com. 1. in li. de Rat. uictus in morbis acu. cap. 44.

Virtus ne deiciatur, magis nobis cauendum est, quam ne uacuetur sanguis redundans. Com. 2. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 10.

Virtus imbecilla prohibet uacuationem. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 45.

Virtutis custodia, solam indicat alimoniam. Com. 1. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 44.

Virtutis scopus, est præcipuus. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 45.

Virtutem exolui ob aliquam uacuationem, & ob longiorē, quam par sit, inediam: & propter tum dolorem aliquem, tum uigilias, tum assiduas deiciendi gratia suscitationes, atque adeo quum os uentris ita affligitur, ut syncope insultet. Com. 2. in li. de Rat. uict. in mor. ac. ca. 47.

Virtutem robustam postulāt

desipientia, peripneumonia, pleuritis, angināq; , ut æger sufficere morbi coctioni possit. Com. 1. in Procrh. cap. 8.

Virtute labefactata ob euacuationem insignem, uel ob euaporationem in halitum, uel ob inediam, cibari quam celerimè debet æger: si uerò ob dolorem, uel morbi acumen, uires sint imbecilles, uacuatione potius, quam repletionē, indiget. Com. 2. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. c. 48.

Virulenta uomitio solet magna ex parte adesse in principio adurentium febrium. Com. 3. in li. 3. Epid. cap. 75.

Virulenta excerni, ubi aduritur flaua bilis. Comm. 2. in lib. 1. Epid. cap. 54.

Visceris fibram per uulnus elapsam, repositamq; , etiam si diu refrigerata fuerit, reuerſi ad constitutionem primam sanato uulnere. Com. in Aph. 58. lib. 6.

Viscerum obstructiones oriri permultis, qui à cibo se & exercuerint, & lauerint: eisq; quiescendum esse, bibend

- bibendumq; ex diureticis a-
liquid. *Com. in lib. de Salub.*
diæta, cap. 31.
- Viscera exerceri in somnis,
quatenus eo tēpore alimen-
tum conficiunt. *Com. 5. in lib.*
6. Epi. cap. 10.
- Viscera augeri ac suauissima
reddi ex caricarum esu. *Cō.*
3. in lib. de Rat. uict. in morb.
ac. ca. 11.
- Viscida omnia, excepta ptisa-
na, tarde permeant. *Com. 1.*
in lib. de Rat. uict. in morb.
ac. ca. 18.
- Viscidiora sunt aptiora ut co-
gantur, coalescantq; inter
ea quæ pari constant crassi-
tie. *Comm. 3. in lib. 6. Epid.*
cap. 15.
- Viscum est ductile, sequiturq;
manus trahentis. *Com. 2. in*
lib. de Arti. cap. 42.
- Visoria facultas laborat in-
terdum quidem, ob organo-
rum affectum: ut in ophthal-
mia: interdum autem, pro-
pria affectione: id quod cer-
tè est signum letale. *Com. 1.*
in Progn. cap. 10.
- Visorius spiritus assimilatur
sibi albugineum humorem,
qui medius inter crystallinū
atque pupillam consistit. *Cō.*
1. in Progn. ca. 23.
- Visorius spiritus, qui ad ocu-
los tendit à cerebro, absol-
uit phantasiam eorum, quæ
præter naturam oculis ob-
uersantur. *Com. 3. in Progn.*
cap. 30.
- Visorius spiritus fertur per
albugineum humorem ex pu-
pillæ foramine ad exteriorē
rem aërem, qui ei commisce-
tur. *Com. 1. in Progn. cap. 23.*
- Visorius spiritus utitur aëre
externo iam illustrato, ceu
cognato instrumento. *ibid.*
- Vitæ breuitatem fuisse cau-
sam, ut Hippocrates de arte
ipsa cōmentationes conscri-
pserit. *Com. in Aph. 1. lib. 1.*
- Vitalis facultas à corde ema-
nat. *Com. 1. in lib. 6. Epid.*
cap. 2.
- Vitalis potentiæ substantia,
est calor insitus. *Comm. 3. in*
lib. 6. Epid. cap. 18.
- Vitam optimam dici, quæ in
sanitate peragitur: prauam,
quæ in morbis. *Commen. 5. in*

lib.6.Epid.cap.1.

Vitam esse breuem, si confertur cum arte. Com. in Apho.

1.lib.1.

Vitium omnium commune est, ut quemadmodum proprios liberos, sic unusquisque diligit, quæ ab ipso excogitata, aut inuenta, fuerunt. Com. 2. in Pror. cap. 13.

Vitreus humor accessiones singulis diebus facit, cum rigore qui ægrè incalescat. Com. 1. in lib.6.Epid.cap.8.

Vitreus humor, fuso vitro similis, maximos, uehementesq; dolores infert, quum per intestinorum tunicas meat. Com. 1. in Prorr. cap. 35.

Vitreus humor, est omnium qui in corpore ortum habent, frigidissimus. ibidem.

Viuere usque eò animal potest, quoad naturalis cerebri, atque adeò spiritus, qui in ipsius uentriculis continetur, temperies integra conseruetur. Comm. 5. in lib.6. Epid. cap. 5.

Vlcus dicitur continui solutio in carne. Commen. 2. in lib.

de Arti. cap. 45.

Vlcus ægrè sanatur senibus, propter defectum sanguinis. Com. in Aph. 31. lib. 3.

Vlcus erit omnino siccum, quoties facultas nutriendi corpus imbecilla extiterit. Com. 1. in Prognost. cap. 22.

Vlcus est continui solutio. Cō. 3. in lib. de Frac. cap. 34.

Vlcus putre, depascensq; non est propria differentia ulceris, sed affectus simpliciter ex ulcere, atque putredine. Cō. in Apho. 45. lib. 6.

Vlceri adiacentes partes si glabræ, aut squamosæ sint, humorum ad vlcus confluentium malignitas significatur. Comment. in Aphor. 4. lib. 6.

Vlceri maximum est ad securitatem indicium, & pus, & medicamen, quod habet id faciendi facultatem. Cō. in Apho. 22. lib. 5.

Vlceri pus gignenti nihil mali aduenire potest. Comm. in Apho. 22. lib. 5.

Vlcus omne cognata sibi cute tegendum esse. Com. 3. in lib. de Fr

de Fract. cap. 43.

Vlcere consistente in pene, absque urina excernitur, & pus, & sanguis. Cō. in Aph. 75. lib. 4.

Vlcera ut cōglutinentur, opus est prius ut ab omni inflammatione & sordibus liberentur, atque sicca reddantur, reficiaturq; in ipsis, si quid carnis absumptum fuerit: itidemque de sinibus, scissuris, & contusionibus, existimandum. Comm. 2. in lib. de Offic. cap. 26. & cap. 29.

Vlcera, quum pura sunt, maxime apta uidentur esse, ut symptomatis omnibus corripiantur: quum nimirum sensibilia sint. Com. 1. in lib. de Art. cap. 56.

Vlcera absque inflammatione urgentia, facile astringentibus medicamentis curantur: quibus uero febris & inflammatio adsunt, maiora in dies, & maligniora fiunt. Commentario in Aphorismum trigesimumseptimum, lib. 7.

Vlcera putredini obnoxia, & quae partes circumstantes exesas habent, & quae difficulter cicatricem recipiunt, minimè suppurantur. Commentario in Aphorismum uigesimumsecundū, lib. 5.

Vlcera omnia egent modica exiccatione. Commentario quarto in librum de Articulis, capite uigesimo secundo.

Vlcerum curandorum summa in exiccatione consistit. Cōmenta. 3. in lib. de Fractu. cap. 3.

Vlcerum generi probabiliter tribui possunt ij morbi, qui dolorem incutiunt. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 34.

Vlcerum sordes purgantia, quòd detergentia sint, morisionis sensum inducunt. Cōmenta. 3. in lib. de Fractu. cap. 43.

Vlceribus nocere, & minimè suppurare, iunguntur: ut prodesse, atque ad suppurationem perducere. Com. in Aph. 22. lib. 5.

Vlcer

- Vlceribus, quatenus ulcera sunt, nec oleum, nec tepida conueniunt medicamēta. Cō. 4. in lib. de Art. ca. 24.
- Vlcera diuturniora, quæ Medico minimè delinquente sanari perfectè nequeunt, necessum est, uel propter affluxum uitiosorum humorum, uel propter dispositionem in membro longo contractam tempore ex humoribus influentibus, uel ob aliquem affectum ossis in eo loco corrupti, difficulter sanari. Cō. in Aph. 45. lib. 6.
- Vlcera non prius ad cicatricē perducī, quàm sufficienter exiccentur. Com. in Aph. 8. lib. 6.
- Vlcera nigricantia non esse acerbis tractanda medicamentis. Cō. 3. in lib. de Frac. cap. 16.
- Vlcera omnia exiccari oportet, præcipuè in quibus patitur os. Com. in Aphor. 45. lib. 6.
- Vlcera tam diu siccanda esse, donec abscedat quidquid uitiatum est. ibidem.
- Vlcera suppurāda prius esse, atque purganda, quàm conglutinentur. Com. 3. in lib. de Fract. cap. 3.
- Vlcera pura reddunt, quæ ex æruginè, & æris squamma constant medicamenta. ibid.
- Vlceratis à frigore partibus, calidum est remedio. Com. in Aph. 22. lib. 5.
- Vmbrosū nō posse fieri aërem, nisi multis nubibus, iisque non splendidis, obducatur. Comm. 3. in lib. 3. Epid. cap. 3.
- Vnctiones aduersus uim febrium, remedium esse. Com. 4. in lib. de Rat. uict. in mor. ac. cap. 44.
- Vndecimus dies decimi quarti est index. Com. 3. in Prorrh. cap. 56. & Com. 3. in Prog. ca. 1. & Com. 1. in lib. 3. Epi. cap. 8.
- Vndecimum diem esse terminum acutissimorum morborum. Com. 3. in Progn. ca. 31.
- Vndecimum diem esse indicem decimi quarti. Comm. in Apho. 24. lib. 2.
- Vndecimum esse decretoriū. Com.

- Com. 1. in lib. 3. Epid. c. 4. Vniuoca, inquire Synonyma.
- Vngues si neque excesserint Vnum quod est, à se ipso quicquam pati non posse. Com. 1. in lib. Hip. de Na. hum. ca. 5.
- Vngues si neque excesserint summos digitos, nec defecerint, corpuscula exilia facile à digitorum extremitatibus compræhendentur. Com. 1. in lib. de Offi. cap. 20.
- Vngues purulentis curuatur, quia firmans eos utrinque caro consumitur. Commē. 2. in Progn. cap. 60.
- Vnguium decentem modum spectantibus esse iucundum. Com. 4. in lib. 6. Epid. ca. 9.
- Vngulas bifidas habet boues, caprae, & oues. Com. 1. in lib. de Art. cap. 29.
- Vniri non possunt auulsæ partes, nisi prius se tangant. Cō. 2. in lib. de Offi. cap. 26.
- Vnitas soluitur, corrumpiturue, quum corpora uel secantur, uel contunduntur. Com. 1. in lib. de Rat. uict. in morb. ac. cap. 2.
- Vnitio particularum fit per incompressum contactum. Com. 2. in lib. de Offi. ca. 26.
- Vniuersitatem complent particularia. Com. 3. in lib. Epi. cap. 17.
- Voluulus graueolens cognoscitur, ex uomitu stercoreis, respiratione putida, graueolente ructu, uel flatu, ac denique foetore uniuersi corporis. Com. 3. in Proor. c. 66.
- Voluulus, & Ileos, sunt idem.
- Vomitio liuida, graueolensque, putredinem cum mortificatione significat. Comm. 2. in Progn. cap. 41.
- Vomitione purgari sunt apta sola, quæ in uentriculo continentur. Commē. in Aph. 12. lib. 4.
- Vomitione uacuari nihil eorum potest, quæ habentur in intestinis. ibidem.
- Vomitus fastidiosus fit ex bilioso humore, & mordente. Com. 1. in Proor. cap. 17.
- Vomitus reuellit humores, qui per aluum, uterum, & uesticam feruntur. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 7.
- Vomitus fit ex gula, & uentriculo. Cō. in Aph. 37. li. 7.

Vomi

- Vomitus cum uarietate eorū** que uomuntur, malum signū existit. Cō. 2. in Pror. ca. 25.
- Vomitus reuellitur ad uterum,** uel uesicam, uel alium, irri-
tantibus nobis. Com. 2. in lib.
6. Epid. cap. 7.
- Vomitus diuersicolor, uarias,** difficilesq; affectiones indi-
cat. Com. 2. in Prog. ca. 40.
- Vomitum prohibendum esse,** ubi quid in uentre contine-
tur præter naturam. Cō. 4.
in lib. de Rat. uict. in morb.
acu. cap. 104.
- Vomitū excitant mel, & mul-**
sa meracior, & ptisanæ cre-
mor, & narcissi bulbus, &
radicula transfixa furculis
albi ueratri, & illis postri-
die abiectis, exhibita. Com.
2. in lib. de Art. ca. 48.
- Vomitum prouocat oleū sim-**
plex, uel hydreleon, si pro-
pinetur. Comm. 6. in lib. 6.
Epid. cap. 5.
- Vomitu redditorum uarietas,** multas atque exitiales in
corpore affectiones signifi-
cat. Com. 2. in Prorrhetic.
cap. 25.
- Vomitu reiciuntur tantum,** que sunt in uacuitate uen-
triculi. Comm. in Apho. 39.
lib. 6.
- Vomituris os tenui sputo est**
plenum, propter membranæ
continuitatem, que toti ori
interno, faucibus, stomacho,
uentriculoq; est continua.
Com. 1. in Prorr. cap. 30.
- Vox clangosa fit, quum siccitas**
uocalium organorum in-
tenditur. Com. 2. in Prorrh.
cap. 11.
- Vox lugubris, secundum uo-**
calium organorum inten-
sam siccitatem depræhendi-
tur: sed tantò difficilior est,
quàm clangosa, quantò ma-
iorem indicat affectionem.
ibidem.
- Vox clangosa fit propter sic-**
citatem uocalium instrumen-
torum. Comm. 4. in Prorr.
cap. 17.
- Vox clangosa fit ob siccita-**
tem: rauca ob humiditatem
insignē asperæ arteriæ. Cō.
1. in Pror. cap. 19.
- Vox quibus in morbis acuitur,**
iis magna ex parte, intrò,
sur

- fursumq;*, hypochondrium trahitur. Com. 2. in Prorrh. cap. 10.
- Vox aspera fit propter asperitatem organorum uoci inferuentium. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 78.
- Vox sonora & acuta, à siccitate uocalium organorum efficitur: ut rauca ab humore. Com. 3. in lib. 3. Epidem. cap. 32.
- Vox si ob organorum angustiam, phlegmonenq; musculorum, acuta reddatur, is affectus angina dicitur. Cō. 2. in Prorrh. cap. 10.
- Vox rauca & nigra, propter humiditatem uocalium organorum contingit. Com. 1. in Prorrh. cap. 3.
- Vox mutatur pueris in adulescentes transeuntibus. Cō. 4. in lib. 6. Epid. ca. 27.
- Vocis priuatio solet accidere, dum natura emoritur. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 74.
- Vocis organa sunt, per quæ spiritus redditus, uox efficitur: hæc sunt aspera arteria, larynx, & pharynx, existēs ueluti plestrū quodam spiritus, trāseuntis per ipsum. Com. 2. in lib. 1. Epi. cap. 77.
- Vocis uitium potissimum comitatur destillationem à capite ortam. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 32.
- Vocis magnæ materiam esse aërem. Comm. 4. in lib. 6. Epid. cap. 24.
- Vocem acui ob uocalium organorum angustiam. Com. 2. in Prorrh. cap. 10.
- Vocem acutam edunt spadones, pueri, & mulieres, ob uocalium organorum angustiam. ibidem.
- Vocem acutam habentes pueri, quum omnino pubuerint, eam edent grauem: utraueam intermediis tēporibus. Com. 4. in lib. 6. Epi. ca. 27.
- Vocem tenuem fieri ob angustiam asperæ arteriæ, circa laryngem. Com. 2. in lib. 1. Epid. cap. 78.
- Vocem gracilem fieri ob musculorum mouentium laryngem innatum uitium. ibid.
- Vocem magnā edi non posse, nisi

- nisi multus aër celeriter expiretur : id quod accidit, ubi aspera arteria gutturq; existunt ampliora. Cō. 4. in lib. 6. Epid. cap. 24.
- Vocem magnam & longam edūt, quibus aspera arteria, gutturq; & thorax, existūt ampla. ibidem.
- Vocem affici, ubi fauces gutturq; destillatio irrigauerit. Com. 3. in lib. 3. Epid. ca. 10.
- Vocem uitiari, leſis uocalibus organis ob destillationem à capite descendente. Com. 3. in lib. 3. Epid. ca. 32.
- Vocem ægri ad morbi cognitionem conducere. Com. 2. in lib. 6. Epid. cap. 42.
- Voce priuatum esse, est nec lugere, nec clamare posse : id quod lōgè deterius symptoma existit, quàm obmutescere : quū extremæ extinctio- nis facultatis sit signum. Cō. 3. in lib. 3. Epid. cap. 74.
- Voce gracili & tenui præditi, in prima conformatione ob infirmitatem innati calor- is contrahunt ea uitia. Cō. 2. in lib. 1. Epid. ca. 78.
- Voces acutæ & clangentes fiunt, ob uocalium organo- rum, quæ circa guttur sunt, ariditatem. Com. 1. in Pror. cap. 3.
- Vociferatio non modò rupta thoracis uasa dilacerare po- test, sed illis etiam quæ nul- lum hæctenus incommodū in respiratoriis organis pas- sa sunt, iniuriam inferre, tensionem nimirum, calidi- tatemq;, & inflationem in ipsis pariens. Commē. 4. in lib. 6. Epid. cap. 5.
- Vrendam esse cutem axillæ, post repositam luxationem humeri : idq; brachio in eo habitu collocato, qui maxi- mē accommodatus sit. Com. 1. in lib. de Art. cap. 50.
- Vreteres protenduntur me- dij inter uesticam & renes. Com. in Aph. 75, lib. 4.
- Vreteres exulcerantur ma- gna ex parte, quum à lapil- lo aliquo acuto, aut admodū aspero, impacto in eis, exco- riantur. ibidem.
- Vrgentia magis, tractari pri- ma omnium ab omnibus.

Com.

Com. 1. in lib. de Fract. ca. 6. Vrgentia magis, prius curanda esse. Comm. in Apho. 19. lib. 5.

Vrina inculcata est, quæ enæorema non habet. Com. 2. in Prorr. cap. 1.

Vrina inculcata est illa sola, quæ colore quidem subluteo mediocriter fuerit, & substantia moderata: quæ scilicet tum crassæ, tum tenuis urinæ medium obtinet. ibid.

Vrina nullū possidet sedimentum, si tenuiter: copiosum, si largius: exiguum, si modicè uiuitur. Com. 2. in Progn. cap. 26.

Vrina in morbis biliosis, ad croceum: in iis, quos crudigignunt humores, ad colorem candidum uergit. ibid.

Vrina in morbis, quos crassi succi induxerunt, sedimentum habet copiosum: nullum autem, uel enæorema duntaxat, in biliosis affectibus. ibidem.

Vrina puerilis corpulenta esse debet, atque sediminosa. Cō. 2. in Prog. cap. 33.

Vrina candidum, læue, & æquale possidens sedimentum, maximum salubritatis est signum. Com. 1. in lib. de Offi. cap. 1.

Vrina optima est, quæ sedimentum habet tum album, tum læue, tum æquale. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 78.

Vrina indicat humorum dispositiones. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 14.

Vrina optima est, quæ albam & læuem habet subsidentiam. Com. 4. in lib. de Rat. uic. in mor. ac. cap. 10.

Vrina rei epotæ interdum colore est similis, quum neque mutantur cibi, neque in sanguinem probè uertuntur: quibus cum & potus unà mutatur: interdum etiam quum pars aliqua in corpore colliquescit. Com. 5. in lib. 6. Epid. cap. 15.

Vrina indicat facultatem iecinis & uenarum. Com. 2. in Prog. cap. 26.

Vrina si supprimatur, aluo nihil reddente, morbo exi-

- stente prope iudicium, necessarium est, ut & eger rigeat & sudet. Comm. 1. in lib. 6. Epid. cap. 9.
- Vrina redditur rufa, quoties flaua bilis, quæ illi miscetur, aut sincera est, aut immodica. Com. 2. in Prognostica, cap. 30.
- Vrina in morbo omni celeriter & exigue cōcocta: deinde uerò cessans, uitiosum quippiam indicat. Com. 3. in Prorrh. cap. 61.
- Vrina indicat coctionem uenosi generis. Comm. in Aph. 12. lib. 1.
- Vrina aquosa in pueris, est pestilens. Com. 2. in Prognost. cap. 33.
- Vrina aquosa consistentiâque tenuis, atque colore candida summam indicat cruditatem humorum, ac naturalis facultatis imbecillitatem. Commentario 2. in Prognostica, cap. 32.
- Vrina aquosa, existit cruda & diuturna. Comm. in Aph. 32. lib. 7.
- Vrina naturalis modicè cro-
- cea est. Com. 2. in Prognost. cap. 30.
- Vrina naturalis se debet habere modicè in consistentia. Com. 2. in Prog. cap. 30.
- Vrina nigra, si melancholici menses retenti sint, potest nihil mali portendere. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 82.
- Vrina nigra est perniciosa. Com. 2. in Prorrh. cap. 4.
- Vrina nigra quò fuerit crassior, eò deterior. Comm. 2. in Prog. cap. 32.
- Vrina nigra & aquosa in omni ætate sunt perniciosæ. Com. 2. in Prog. cap. 33.
- Vrina nigra in uigore ætatis censetur exitiosissima. Com. 2. in Prog. cap. 33.
- Vrina impense rubra, cruda, & incocta est. Comm. 2. in Prorrh. cap. 24.
- Vrina subrubens est salubris: morbi tamen significat longitudinem. ibid.
- Vrina rubens in medio tum impense rubeæ, tum subrubentis urinae, constituta est, medium tum laudis, tum uituperij obtinens. ibid.

Vrina

Vrina rubra indicat abundantiam crudioris & serosioris sanguinis, in uenis hepatis contineri. Commentario primo in librum tertium Epid. cap. 5.

Vrina tenuis & nigra, mala est. Commen. 3. in lib. 3. Epi. cap. 80.

Vrina tenuis, quàm nigra, magis contraria est puerili naturæ. Com. 2. in Prognostica, cap. 33.

Vrina tenuis si fuerit, haud secundum naturam uenæ se habent. Commen. in Aph. 77. lib. 4.

Vrina quum ex uenis procedat, in renibus percoletur, in uesica denique colligatur, si præter naturam habeat, aut uenas, aut renes, aut uesicam, se malè habere indicabit. ibid.

Vrina, si ex cruditate sit tenuis, protrahuntur febres, quæ ante costionem solui nequeunt. Com. quarto in lib. de Ratione uict. in morb. ac. cap. 46.

Vrina tenuis, uenas: non te-

nuis, uesicam affici, si sursum rea excernatur, indicat. Commentario in Apho. 77. lib. 4.

Vrina turbulenta, nec residens, cuiusq; partes quædam crassiores sursum feruntur, perturbationem in uenis, unà cū caliditate præter naturam, demonstrat: collecto non pauco spiritu flatulento. Commentario primo in Prorrh. cap. 31.

Vrina adeò pinguis ut oleum, nunquàm est uisa. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 72.

Vrinæ acrimonia oritur ab intemperantiis, sed præcipuè ab ea quæ est secundum caliditatem: post hac, ab ea, quæ est secundum caliditatem & humiditatem: tertio ab ea quæ est secundum humiditatem. Com. in Aph. 16. lib. 3.

Vrinæ difficultas, inquire Dysuria.

Vrinæ odor grauis, squamulæq; sunt propria signa affectæ uesicæ. Commentario in Apho. 81. lib. 4.

Vrinæ sedimentum debet esse candidum, æquale, ac leue, usque ad morbi dissolutionē. Com. 2. in Progn. cap. 26.

Vrinæ sedimen per initia morbi interdum signum bonum non est. Comm. in Aph. 69. lib. 4.

Vrinæ stillicidium, inquire Stranguria.

Vrinæ suppressio sepiusimè antecedit rigorem iudicatoriū. Commenta. 1. in lib. 6. Epid. cap. 9.

Vrinæ subsidentia corpuscula, si laminas imitentur, a uefica procedunt: si pingua sint, ab adipe: at quæ magnitudine quidem atque duritie ordeï similitudinem habent, nec tamē sunt alba, colliqueſcentis carnis indicia sunt: quemadmodum nigra lienis potius. Com. 5. in lib. 6. Epi. cap. 15.

Vrinæ subsidentia corpuscula, eruo aut hordeo similia, ex iecinore proficiſcuntur: sicuti quum carunculis magis similia sunt, è renibus. ibidem.

Vrinæ subsistentia, & insistētia, solent nos iuuare ad præſentium & futurorum præcognitionem. Com. in Apho. 64. li. 7.

Vrinam serum esse humorum contentorum in uenis. Commentario 1. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Vrinam mingentes similem ſarinæ craſſiori, si ſeruari debeant, tardè liberantur: si uerò exitialiter habeant, contingit hos quàm primùm interire. Commen. in Apho. 31. lib. 7.

Vrinam, cuius sedimen eſſet bilioſum, pars uerò superfluitans aquoſa, nunquam uidit Galenus. Comm. in Aph. 32. lib. 7.

Vrinam colore & consistētia oleo similem, nullo egri detrimento, sed in ipsius morbi coſtione, sepe uidit Galenus: quæ tamen minimè pinguis erat. Commentario tertio in librum 3. Epidemion, cap. 72.

Vrinam ſecum habere tanti uigoris ſigna in acutis morbis,

bis, ut uel ipsi soli credendū sit. Comm. 1. in lib. 6. Epid. cap. 9.

Vrinam si comitetur spiritus flatulentius, signum est frigida egritudinis renum. Com. in Aph. 34. lib. 7.

Vrinam cui rubra subsident, diuturniorem esse illa, cui alba: ceterum admodum salutarem. Com. 3. in lib. 1. Epid. cap. 23.

Vrinam supprimi, musculo constringente collum uesicae nimis suo fungente munere. Com. 3. in lib. de Art. cap. 51.

Vrinae pueris excernuntur crassissimae. Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 15.

Vrinae uariae, albæ, graueolentesq; , raro abscessum indicant: aut prauum certè indicant. Comm. 3. in Prorrh. cap. 71.

Vrinae sedimento carentes, si uires adsuerint, longum fore morbum ostendunt: si imbecillitas adsit, ægri mortem prænuntiant. Com. in Aph. 70. lib. 4.

Vrinae indicant quomodo ha-

beant succi uenarum, & arteriarum. Com. 1. in Prorrh. cap. 4.

Vrinae neutiquam exactè significant morbos musculorum. Commentar. 4. in li. de Ratione uictus in mor. acut. cap. 83.

Vrinae, quæ fermentantur, insignem crassitiem, ac leuem quandā effervescentiam possident: partesque in ipsis spirituales motionem noctæ, tumore excrescunt. Fiunt autem urinae id genus, perturbatis, agitatisque crudis humoribus. Com. 2. in Prorrh. cap. 39.

Vrinae iumentorum lotio conasimiles, non indicant eliquationem: fiunt autem in iis qui plurimum collegerunt humoris crudi, quum is à calore funditur. Commē. 5. in lib. 6. Epid. cap. 15.

Vrinae albæ & translucidae, extremam cruditatem significant. Commenta. in Apho. 72. lib. 4.

Vrinae secundum naturam, mediæ sunt inter tenues, &

crassas. Comm. in Aph. 69. lib. 4.

Vrinæ habentes consistentiam secundum naturam, enæore=maque album, coctum iam esse morbum declarant, absque hypostasi. Commen. 3. in Prorrhæ. cap. 71.

Vrinæ prærubræ excernuntur, renibus perperam suo fungentibus munere. Commentario primo in Prorrhæ. cap. 31.

Vrinæ subrubæ, non periculum, sed morbi diuturnitatem indicant. ibid.

Vrinæ rubæ longitudinem morbi, non autem planè mortem significant. Commentario primo in lib. 3. Epidem. cap. 5.

Vrinæ inæquales fortem in corpore perturbationem significant. Comm. in Aph. 33. lib. 7.

Vrinæ turbulente, quales sunt iumentorum, fiunt materia crassa & densa à calore agitata. Com. in Apho. 70. lib. 4.

Vrinæ conturbatæ, sed si de=

positæ sint, subsidentes, coctionis alicuius initium indicant: potissimum si illico subsidant. Quæ uerò non subsidunt, præter turbationem flatulentam, crassitiem etiam humorum significant: ac proinde morbi prolixitatem. Commentario primo in librum tertium Epidemion, cap. 5.

Vrinæ crassæ sunt multitudine paucae: ut quæ uix renes pertranscant. Commentario in Aph. 69. lib. 4.

Vrinæ crassiores & pallidiores, salutem indicant. Commentario quarto in librum de Ratione uictus in morbis ac. cap. 50.

Vrinæ rufæ, atræq; flauam bilem abundare in uenis significant. Commentario primo in lib. 3. Epid. cap. 5.

Vrinæ nigrae, tenues, & paucae, in ardentibus febribus sunt perniciosæ. Comm. 2. in lib. 1. Epid. cap. 75.

Vrinæ meiuntur nigrae, in caussis & phrenitidibus. Com. 1. in Prorrhæ. cap. 4.

Vrinæ

Vrinæ nigrae fiunt propter uehementissimam caliditatem. Commentario 3. in Prorrh. cap. 3.

Vrinæ aquosæ materiam re-presentant tenuem, & colorem album. Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 73.

Vrinæ aquosæ absque albis pendentibus, incoctum esse morbum significant. Com. 3. in Prorrh. cap. 71.

Vrinæ aquosæ in delirantibus magnam cruditatem ostendunt, flauamque uniuersabilem rapi ad caput solummodo. Commen. in Aph. 72. lib. 4.

Vrinæ tenues, & nigrae, deterrimæ sunt. Com. 4. in lib. de Ratione uict. in mor. ac. cap. 50.

Vrinæ tenues solæ indicant cruditatem morbi. ibid.

Vrinæ quæ exquisitè sunt tenues, habere naturalem colorem non possunt: albent siquidem, quum modicè paleant, quæ boni coloris dicuntur. Cō. 3. in li. 1. Epid. ca. 31.

Vrinæ ab initio tenues in se-

bribus, magna ex parte fiunt crassiores, morbo iam ad solutionem tendente. Comm. in Aph. 69. lib. 4.

Vrinæ tenues, atq; decolores tempus quidem ad concoctionem desiderant: non tamen omni ex parte perniciosæ existunt. Com. 3. in li. 1. Epi. cap. 21.

Vrinæ tenues, succorum in uenis indicant cruditatem. Cō. 2. in lib. 3. Epid. cap. 6.

Vrinæ tenues longum tempus ut concoquantur desiderant. Com. 3. in li. 1. Epid. cap. 23.

Vrinæ tenues morbi cruditatem significant. Com. 1. in li. 3. Epid. cap. 9.

Vrinæ in se habentes pinguiam, quemadmodum excrementa, prauæ quidem cēsende sunt, non tamen exitiales omnino, quòd non perinde sit, carnem colliquescere, ac adipem. Cō. 3. in lib. 3. Epid. cap. 72.

Vrinæ, quæ cum labore excernuntur, malæ. Commen. 2. in Prorrh. cap. 23.

Vrinæ, partium hepatis, renumq; & uesicæ affectionē

indicant, uasorumq; sanguinem continentium: & uirtutis succos gignentis tum robur, tum imbecillitatē. Com. 2. in Prorrh. cap. 2.

Vrinarum bonus color in iis qui humorum affluentia laborant, maximum ad salutem signum habetur. Com. 3. in li. 3. Epid. cap. 78.

Vrinarum nonnullæ diu manent perturbatæ: nonnullæ citò sedimen crassum acquirunt: & citò morbum solum iri significant. Comm. in Aph. 70. lib. 4.

Vrinarum tenuitas indicat cruditatem morbi. Com. 4. in li. de Rat. uict. in morbis ac. cap. 42.

Vrinarum consideratio ad uniuersalem uictus formam non ad particularem conferre uidetur. Com. 4. in lib. de Ratione uictus in morbis ac. cap. 77.

Vrinarum per febres retentio, ex uesicæ refrigeratione, est malum signum. Comm. 2. in Prorrh. cap. 15.

Vrinas interdum suppressi,

quæ alius multa deiicit. Commentario 1. in lib. 6. Epid. cap. 9.

Vrinas interdum, ut abundantis in corpore serosi humoris symptomata, excerni. Commentario 3. in li. 3. Epi. cap. 41. & 61.

Vrinas etiam esse inspiciendas in affectibus uentris, thoracis, pulmonis, atque neruorum: ut quæ si bonæ appareant, multum ad salutem conducant: contra si prauæ, periculum egro adaugeant. Com. 2. in lib. 3. Epid. cap. 6.

Vrinas tenues, decolores, paucasque, perniciosas existere: ut & crassas, sed quod subsideat, aut planè nihil, aut parum habentes. Commentario primo in libr. 1. Epidemion, cap. 2.

Vrinas uberes excerni hyeme, & cum sedimento largiori, quàm per æstatem. Commentario in Aphorismū 15. lib. 1.

Vrinas nullum præbere signū, quod delirium portendat. Com. 2. in Prorrh. cap. 2.

Vrinas

Vrinas coctas excreuisse nullum eorum, quos diem obiiſſe ait Hippocrates in libris Epidemiorum. Commentario ſecundo in Prorrhetica, cap. 23.

Vrinis perturbatis capitis dolores neceſſario aut adſunt aut aderunt: quoniam ſpiritus flatulentus una cum calore promptè fertur ad caput. Commen. in Aph. 70. lib. 4.

Vrinis inuecta omnia, ſi deorſum ferantur, optima ſunt: & quò magis deorſum tendunt, eò meliora. Commentario ſecundo in Prognost. cap. 36.

Vrinis excreta indicant cruditatem & concoctionem eorum, quæ ſunt in uenis. Commentario 2. in lib. 1. Epid. cap. 44.

Vſtione utimur ad maximas affectiones ſedandas, quæ ab humorum uitio exoriuntur: ueluti in malignis ulceribus. Com. 6. in lib. 6. Epi. cap. 5.

Vſtionem adminiſtramus, interdum quidem, per ferra-

menta candentia: nonnunquã per medicamenta cauſtica. Commen. 6. in lib. 6. Epid. cap. 5.

Vterus interdum fertur ſuſum: interdum ad latera uertitur: non quò ipſe proprio motu à ſua ſede recedat, ſed quò trahatur ab altero, uel ligamento, uel neruo, uel arteria, uel uena, ad eum perueniente. Commentario tertio in lib. de Arti. cap. 100.

Vterus apnoëas, & neruorum contentiones inducit, dum ce rebro ſuam affectionem comunicat. Comm. 2. in lib. de Ratione uiſtus in mor. acut. cap. 47.

Vterus ſuppuratus uerſus externa, curari per emmotam neceſſario debet. Commentario in Aph. 47. lib. 5.

Vterus inter omnia corporis membra plurimas ac maximas habet uenas: quas, ubi mulieres aut interceptis mēſibus, aut quæ à partu ſunt purgationibus, aut præterea ex aliqua phlegmone utcūq; orta, malè habent, ſanguine

repleri est necesse: quo pu-
trefacto, si febris accenda-
tur, ea ad synochos perti-
net. Comm. 1. in lib. 6. Epid.
cap. 1.

Vterus non est multorum ner-
uorum particeps. Com. 1. in
lib. 6. Epid. cap. 1.

Vterus est nervosus, ob idq;
ad maximam molem laxa-
tur, ad minimamq; compri-
mitur. Com. 3. in lib. de Ra-
uist. in morb. ac. cap. 39.

Vterus habet duos sinus, per
cervicem, quæ ambobus com-
munis est, coniunctos. Com.
2. in lib. 6. Epid. cap. 43.

Vterus, inquire Matrix.

Vteri os, inquire Os uteri.

Vteri corpus plurimum con-
trahi, & dilatari potest. Cō.
1. in lib. 6. Epid. cap. 1.

Vteri phlegmone laborantes
mulieres, febribus calidis,
ualidisq; corripiuntur per
uniuersum corpus. ibidem.

Vteri morbos contingere se-
cundum mentem Hippocra-
tis, in sola suppressione men-
struorum. Com. in Aph. 57.
lib. 5.

Vteri inflammationem non
semper comitantur arden-
tes febres. Com. 5. in lib. 6.
Epid. cap. 14.

Vteri inflammationem cali-
dissimæ comitantur febres:
ob idque linguæ nigrities.
ibidem.

Vteri partem dextram esse
calidiorē sinistra: ob he-
patis uicinitatem. Comm. in
Apho. 48. lib. 5.

Vteri dextra pars recipit san-
guinem, posteaquam à reni-
bus repurgatus fuerit: sini-
stra uerò, impurum, atque
serosum. Comm. 2. in lib. 6.
Epid. cap. 43.

Vteri profluuium deriuan-
dum esse ad loca urinaria,
uel etiam ad aluum. Com.
2. in lib. 6. Epid. cap. 7.

Vtero mammisq; intercedit
magna necessitudo. Com. 5.
in librum sextum Epidem.
cap. 18.

Vtero perexigui inseruntur
nerui: quibus si destitutus
fuiſſet, haudquaquam sen-
tiret. Com. 1. in lib. 6. Epid.
cap. 1.

Vtero

Vtero uestica quidem incum-
bit, intestinum autem sub-
sternitur. Com. 3. in lib. 6.
Epid. cap. 12.

Vtero inflammato foetum non
corrumpi. Com. in Aphor.
53. lib. 5.

Vteri bene temperati ad con-
ceptionem sunt apti: male
autem temperati, si parum
à temperie recedant, diffi-
culter concipiunt: sin ue-
rò nimium, mulieres eua-
dunt steriles. Com. in Aph.
62. lib. 5.

Vterinam suffocationem uo-
catam, non esse suffoca-
tionem, sed priuationem spi-
ritus. Commen. in Apho. 35.
lib. 5.

Vulgaris siue popularis di-
citur morbus, quicumque
uno in loco plures inuase-
rit. Quòd si simul eos peri-
mat, pestis uocatur. Com-
mentario tertio in librū 3.
Epid. cap. 20.

Vulgares morbi è genere
sunt popularium uniuersa-
liumq; , qui dispersis mor-
bis è regione opponuntur.

Præf. in lib. 1. Epid.

Vulnus dicitur carnis solu-
tio. Comment. 2. in lib. de
Fract. cap. 1.

Vulnus est solutio continui
in carne. Comm. 1. in lib. de
Fract. cap. 1.

Vulnera praua dicuntur, quæ
sunt in capitibus & fini-
bus musculorum. Com. in
Apho. 66. lib. 5.

Vulneribus fortibus superue-
niunt inflammationes, &
conuulsiones. Com. in Aph.
13. lib. 7.

Vulnera recentia esse con-
glutinanda. Com. 4. in lib.
de Arti. cap. 23.

Vulpinæ carnes autūno sunt
probatissimæ uuarum ra-
tione. Commen. 4. in lib.
de Ratione uictus, in morbis
acutis, cap. 101.

X

Enophon imita-
tur eloquutionem
Hippocratis. Cō.

1. in lib. de Art. cap. 69.

Y

Υδροφῶβος, hoc est, aquæ
formido, quem morbum
canis

canis uirus paulatim longoque tēpore inducit, summa in solidis animalis partibus siccitas est, atque una adaucta naturalis caliditas, & in igneam conuersa. Comment. 2. in Prorrhetic. cap. 16.

Ἰπάλειπρον dici instrumentum quodcunque, quo ad illinendum utimur. Commentar. 2. in lib. de Artic. cap. 43.

Ἰποδεσμίδες conformatum os continent, inflammatio nemq; ab affecta parte re-

pellunt. Commen. 3. in lib. de Offic. cap. 11.

Ἰποδεσμίδας uocat Hippocrates eas fascias, quæ statim lese particula iniici solent. Comment. 3. in lib. de Offic. cap. 6.

Z

Zona exquisitam habens temperiem, ac mediam orbis terrarum, est quæ per Cnidum, & Coum ducitur. Commentario in Aphorif. 14. lib. 3.

F I N I S.

ORNATISSIMO VI-

ro, Domino Petro Carnicier, Ferdi-
nandi Romanorum Regis Pri-
mario Medico, Andreas
Lacuna S. P. D.

Vemadmodum qui cupiūt
redire in gratiam cum iis,
quos aliqua ex parte læse-
runt, officio aliquo, aut be-
neficio, solent illos placare: sic ego post
tam diuturnum silentium cupiēs te sa-
lutare meis literis, Vir clarissime, accu-
ratiūs apud me pensitavi, ecquidnam
simul cum illis mitterem, quod animū
tibi meum reconciliaret, mihiq; ve-
niam cessationis alliceret. Varia igitur
volutanti, inter alias schedas meas tan-
dem se se mihi obtulerūt, Enantioma-
ta quædam, siue Contradiçiones Ga-
leni,

leni, quas superioribus annis obiter, dū
 Epitomen illius concinnarem, collegi.
 Eas itaque nondum in homonœam re-
 ductas (neque enim id nobis per alias
 occupationes licuit) ad tuam amplitu-
 dinem mittimus, vt earum difficultates
 atque nodos omneis isto acri iudicio
 tuo discutias, tantiq; viri, qui in eis mi-
 nimè sibi constare videtur, fidem, au-
 thoritatemq; tuearis. Quod quidem si
 præstiteris, mereberis de medica iu-
 uentute quàm optimè, leuabisq;
 me onere vt difficili & laborio-
 so, sic vereor ne supra vires
 meas. Vale, mèque vt
 hætenus fecisti, per-
 petuò ama. Ro-
 mæ pridie
 Cal. Feb.

1552.

Contradictio I.

Libro de Tremore & palpitatione, iuxta principium, sic legitur: Tremor verò motus inuoluntarius est partium, quæ vicissim sursum deorsumq; mouentur. Cui sententiæ refragari videtur, quod ibidem paulò post subditur: nempe: Motus quoque in iis qui membra mouere nolunt, inuoluntarius omnino ponitur: in tremore autem affectis, non sine uoluntatis imperio motus prouenit.

Contradictio II.

Libro de Foetuum formatione, circa finem sic Galenus edisserit: Apparet igitur unumquodque animal illa corporis parte sese ad vindictam parare, quæ alias supereminet: vitulus quidem, fronte impetere, prius quàm cornua enascantur: pullus equinus calcitrare, nondum solidis ungulìs: veluti etiam catulus mordere tentare videtur, etiamsi nondum fortes dentes sortiatur. Similiter & ea, quæ ex volucrum animalium sunt genere, volare nituntur, etiamsi nondum possint. Quæ sanè ostendere videntur, animam partibus utentem, nosse ipsarum utilitatem, ut quæ ipsa illas construxerit, & non ab alio factis utatur: &c. Quum tamen paulò post videatur stabilire contrarium, affirmans se existimare, nec animam vegetatricem, nec rationalem, existere opificem ipsius foetus causam.

Contra

Contradictio III.

Libro 2. de Differentiis febrium, capite primo ait, hemitritæum esse è numero continuarum febrium. Præterea Commentario 2. in lib. 6. Epid. cap. 22. asserit semitertianam esse periculo obnoxiam, minimeq; intermittere: sic ut semitertiana nulla febris dicatur, quæ integrè desinat. In libro tamen de Typis affirmat, semitertianam febrem non semper esse continuam, sed & intermittentem quandoque inueniri.

Contradictio IIII.

Libro 4. de Præfagatione ex pulsibus, ubi de pulsu in affecto iecinore, inquit: Nunquam etiam ex thoracis vel iecinoris tumore fit mollis pulsus, eò quòd neque innascitur his instrumentis œdema pituitosum. Cui sententiæ contraria est, quæ habetur libro eodem, ubi agitur de pulsibus succedentibus affectis meningibus, hunc in modum: His præcæteris vicinior est ille, qui ex iecinore & liene oritur œdemate affectis, &c. Nisi dicas pro œdemate intelligere Galenum impræsentiarum quemvis humorem, quod nusquam est solitus facere, nisi pituitosum duntaxat.

Contradictio v.

Cum in aliis locis innumeris, tum vel maxime tertio decimo de Medendi methodo, Galenus ait

ait lienem nutriri crassissimo sanguine, & longè crassiori, quàm sit is, quo hepar nutritur. Eius autè verba hæc sunt: Lienis verò rarior substantia, quàm iecinoris est: cæterum crebrius scirrhusis vitius affligitur, propter nutrimenti, quo utitur, speciem. Monstratum nanque est, quòd crasso nutritur sanguine, qui veluti limus purioris est, facillimeq; nigra bilis efficitur: ideoq; ipsum melancholicum, siue atrum excrementum vocamus. Et paulò pòst sic rursus subdit: Nam quale medicamentum est absinthium iecinori, tale est lienì capparì cortex: quale rursus iecinori quod vocatur eupatoriū, tale est lienì scolopendriū. Siquidem similia genere medicamenta ambo viscera postulāt: cæterum tantò valentiora lien, quātò crassiore utitur alimento, &c. Quibus ex diametro aduersum est, quod scripsit libro quarto de Vsu particularum in hunc modum: Splenis verò corpus, quum tantò rariùs hepate sit, quātò est crassius pulmone, meritò extenuiore parte nutritur sanguinis. Qui nanque attrahitur ad splenem, crassior est eo, qui est in hepate: at quia elaboratus ab arteriis, quæ illic habentur, atque adeò à venis multò densiorem tunicam habentibus, quàm quæ inseruiunt hepati, nō affatim, neque crassus, carni splenis, sed subtilis, & paulatim mittitur. Ob id caro quidem huius visceris, rarior & leuior est, quàm hepatis: non tamen rubicundior, aut flauior. Et paulò pòst sic subdit: Hepar quidem ex rubicundo & crasso sanguine: splen au-

tem, ex subtili & nigro: pulmo ex elaborato ad vnguem, flauo, subtili, spirituofo, ac puro, sumit sibi alimentum.

Contradictio v i.

Circa medium commentarioli, in quo discutit, quos purgare, & qualibus medicamentis, oporteat, sic ait Galenus: Per initia enim serosos, tenuésque succos vacuabis: in crassis autem, & viscidis, quales natura sunt & pituita, & atra bilis, concoctionem expectabis, &c. Quibus sanè verbis docet tennes succos vacuandos esse, non expectata ipsorum coctione. Quòd autem succi omneis qui tennes sunt, etiam existant crudi, didicimus id ex Com. 1. in lib. 1. Epid. cap. 24. Cui sententiæ aduersari videtur, quod multis in locis prædicat; crudos omnes succos prius coquendos esse, quàm euacuandos: ac præcipuè quòd ad calcem libri de constitutione artis medicæ innuit, tennes succos esse crassiores reddendos.

Contradictio v i i.

Commentario 2. in Progn. cap. 36. Galenus hunc in modum pronuntiat: Pueri concoquunt omnia ocysimè, præ robore facultatis alteratricis: & Com. 3. in Progn. cap. 34. Pueri (inquit) ex tribus facultatibus, quæ corpus ipsum dispensant, duas fortiores sortiuntur, quàm cæteri: tertiam, quæ nervis inest, imbecilliolem. Libro etiam 3. de Symptomatum causis

causis asserit, iuuenes superari à pueris facultatis alteratricis robore. *Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 15. eadem stabilit, dicens: Pueris naturales functiones omnes robustæ sunt: ac proinde succorum crassitudo in ipsis funditur, ac dissoluitur. Hisce autem sententiis omnibus contraria est, quæ habetur Comment. in Apho. 27. lib. 3. talis quum sit: Alterantur enim puerorum dispositiones citissimè, cum propter humiditatem corporis, tum ob naturalis potentie imbecillitatem. Quæ sanè versio congruit vniuersis Græcis codicibus, quoscunque mihi uidisse contigit. Omnes quippe habent: ἀλλοιοῦνται γὰρ αἱ διαθέσεις τῶν παιδῶν τάχιστα, διὰ τὸν ὑγρότητα τῆς σαρκὸς, καὶ τὴν φυσικὴν δυνάμειν ἀρρωστίαν. Crediderim tamen omnia exemplaria corrupta & peruersa esse: nec legendum, ἀρρωστίαν, sed ὑγρότητα, hoc est, robur, & firmitudinem.*

Contradictio VIII.

COm. I. in li. 6. Epid. cap. I. ait nervos esse omnino cavitatibus destitutos: cui cōtradicit, quod lib. I. de Symptomatum causis prodidit hunc in modum: Igitur eius causa coniuncta, affectus nervi est talis, ut facultatem illi à principe parte missam impedire possit. Atqui impiedetur, si nervus meatu aliquo præditus, vel obstructus sit, vel compressus, &c. Libro etiam de Dissectione nervorum, & 8. & 10. & 16. de Usu particularum: & lib. 4. de Locis affectis, cap. I. ait opticis nervis conspicuos in-

esse meatus. Præterea lib. 15. de Vsu particularum, pudendi neruum esse excanatum prædicat.

Contradictio IX.

Com. 3. in li. de Articulis, cap. 81. sic ait: Otium graciliores efficit fibras, cap. 93. Otium extenuat partes. Com. 3. in li. 6. Epid. cap. 2. Otium liquefacit: otiosaq; vita extenuat corpus nonnullis, qui ab exercitiis ad otium se transtulerunt. Com. 2. in lib. de Fracturis, cap. 59. Otium diuturnum membra seipsis graciliora reddit, &c. Quibus reluctatur illud quod habetur Com. 1. in lib. 3. Epid. cap. 4. Otiosis repletur corpus: quodque scriptum est Com. 3. in lib. 6. Epi. cap. 2. Otium natura sua minimè vacuat abundantiam humorum. Iam verò eodem Com. 3. in lib. 6. Epid. cap. 2. ait, Exercitationes omnes tum adipis, tum carnis, adeoque humorum abundantiam exhauriunt. Et Com. 1. in lib. 6. Epid. cap. 5. Exercitationes (inquit) euacuant plenitudinem: ad concoctionem quicquid pituitosum, crassum, & crudum est, perducunt: attenuant insuper, roburque addunt vniuersis corporis partibus. Quin & Com. in Aph. 13. lib. 4. ait, Exercitia esse apta natura exiccare. Si igitur exercitia exiccant, vacuant, atque colliquant corpora, quò obsecro fieri potest, vt otium, atque desidia, quæ illis contraria sunt, non contrarias dispositiones moliantur? nisi quis dicat, otium ipsum augere quidem humores in corporis vacuitatibus: minuere autem, eneruareque substantiam solidarum particularum,

rum, contrà quàm per exercitia vsuuenit. Atq; hoc planè videtur sensisse Galenus, dum cap. superius citato ait, Otio quidè graciliores effici fibras: carnem verò copiosiore, propter humiditatē: &c. vbi contraria de exercitiis subdit, Exercitia, inquit, reddunt fibrarum quidem substantiam pleniorē: carniū verò minorem, sed validiorem. Huc pertinet, quod habetur Com. 3. in lib. de Offic. cap. 28. Otium enervat corpora, effœminatque: exercitatio contrà, stabilit, & roborat. Item quod capite 22. Commentarij eiusdem: Otium reddit imbecillas vires membrorum.

Contradictio x.

Libro de Animæ morum, & corporei temperamenti mutua consequutione, sic ait Galenus: Furentes & iracundos calorū abundantia efficit: stupidos verò graues, & pigros, temperaturæ frigiditas. Ad finem eiusdem Commentarij sic rursus subdit: Calida nanque, exempli gratia, temperies iracundos facit: inde rursus iracundia ingentium calorem accendit, & igneum reddit. Libro autem 2. de Causis pulsuum, vt in aliis compluribus locis, iracundiam ait esse calorū innati veluti quendam feruorem. Iam verò lib. 2. de Temperamentis eadem in hunc modum confirmat: Gallis enim, Germanis, & omni Thracio & Scythico generi, frigida humidâq; est cutis. Omnis autem naturalis his calor in viscera cōfugit vnà cum sanguine: vbi dum agitur & pre-

mitur, feruētq; iracundi, audaces, & precipitis consilij redduntur. Eadem asserit lib. 5. de placitis Hippocratis & Platonis, in hunc modum: Ceterum animæ constitutiones ex diuersis corporum temperamentis oriuntur: quum videamus ipsorum animalium quæ calidiora, & lati pectoris sunt, omnia sortiri naturam iracundioiorem: ut timidiorē, quæ latis coxis, & frigidiora. His omnibus planè aduersari videntur quæ scripta sunt Com. 2. in li. 1. Epid. cap. 78. in hanc seriem: Ἐλεγον ὅ, ἡλικίας εἰν θορύμας, ἐν αἵς ὁ πικρὺς χολᾶς πλεονάζει χυμός: τὰς φύσεις δὲ, δυσδιαφορήτους. ὥς ἐστι ἄχρι μὲν τοῦ ὅ τὴν ἀρχὴν ὧν ἐξηκασμῶν, ἐπὶ λέπειτ' πρὸς τῷ ὀξύθυμῳ ἐπεῖν, ὅς ἐναντιωτάτους φησὶ τοῖς θυμώδεσι ὄντας. Ἄνδρες μὲν γὰρ εἰσιν οἱ θυμώδεις, καὶ καταφρονήτικοι τῷ μικρῷ πραγμάτων. μικρόψυχοι δὲ εἰσιν οἱ ὀξύθυμοι, διότι τὸ γενναῖον τ' τ' ἀνδρῶν ψυχῆς ἐκ ἔχουσιν. ὥς ἐστι καὶ οἱ ὀξύθυμοι ψυχρότεροί τε τῶν λεράσεων, καὶ δυσδιαφώρητοι γενήσονται. Quæ omnia ita vertenda sunt: Dicebam autem etates calidas esse eas, in quibus amarus humor redundat: naturas autem, quæ difficulter difflantur. Quocirca ex iis quorum ab initio mentionem hæcenus fecimus, reliquum est, ut de iracundis agamus: quos maxime contrarios ait esse animosis. Quippe animosi, viriles sunt, & humilium rerum contemptores: iracundi verò contrà pusillanimes, quòd generosa, virilique animæ parte sint destituti. Quare iracundi temperamento frigidiori
erunt

erunt, diffilabunturque aegrè. Produximus Græcam dictionem, & quòd ab interprete non fuerit satis feliciter versa, & ut intelligant eruditi, hic vocari à Galeno ὀξύθυμους, eos qui sunt ad iracundiam proclives, qua voce passim ipsos significare est solitus.

Contradictio XI.

Libro 2. de Temperamentis affirmat, neque puerum ætate florente, neque hunc illo, absolutè calidiorē existere, in hunc modum: πολλῶν γὰρ ἐφεξῆς ἀπὸ μὲν σωματῶν ἐπιμελῶς, ὃ παίδων μόνον, ἢ βρεφῶν, ἀλλὰ καὶ μεираκίων, καὶ ἀκμαζόντων, εὐεισκου ὁδετέρους ἀληθεύοντες, ὅτε οὗς θερμότερον ἀπλῶς, ὅτε οὗς ψυχρότερον εἰπόντας εἶναι ἀκμαζόντα τῷ παιδός. εἰ γὰρ τὰς ἄλλας ἀπάσας τὰς ἐξωθῆναι ἀφελῶν ἀλλοιώσεις, τὰς ἐκ τῆς ἡλικίας μόνης ἐπισκῆπτοιο διαφορὰς, ὁδετέρος σοὶ φαίνεται θερμότερον ἀπλῶς. ποιότητι γὰρ τοῖς διαφέρουσι οὕτως αἱ θερμότητις, ἐπ' αὐίσω τῇ διαπνοῇ. *Quæ sic vertenda mihi videntur: Complura enim deinceps corpora, non puerorum modò, aut infantium, verum etiam adolescentium, & ætate florentium, curiosè tangens, neutros vera loquutos inueni, neque eos qui absoluto sermone calidiorē, neque eos qui frigidiorē esse florentem ætate, quàm puerum, dixerunt. Si enim reliquis omnibus, quæ extrinsecus adueniunt, alterationibus circuncisis, eas quæ ex sola ætate proueniunt, differentias estimaueris, neuter absolutè loquenti videbitur tibi calidior.*

Quippe dissident eorum calores qualitate quadam, quæ ex imparitate diffusus gignitur: &c. Quibus contraria innuit Com. I. in lib. 6. Epid. cap. 4. ubi ait: ὅπως γὰρ ὁ ἀκμάζων θερμότερός ἐστι τοῦ παιδὸς, ἑμᾶδες ἢ τοῖς πρὶ κρᾶσεω. Ἐνθεν καὶ ὅπως ὁ παῖς ἢ ἀκμάζοντός ἐστι θερμότερος. ὁ μὲν ἀκμάζων, ἀπλῶς θερμότερος, ὁ ἢ παῖς, ὃν ἀπλῶς, ἀλλ' ὅτι πλεον ἔχει τὸ ἑμφύτου θερμίου. Quæ sonant: Quo pacto enim qui ætate viget, puero calidior sit, didicisti in Commentariis de temperamentis: ubi etiam docuimus, qua ratione puer sit calidior ætate florente. Etenim is qui viget ætate, absolutè calidior existit: puer autem, non absolutè, sed quòd plus habeat calidi innati.

Contradictio XII.

Com. 3. in lib. 3. Epid. cap. 46. sic interpretatur Hippocratem. Nam his verbis febrium esse speciem febrē ardentē, & phrenitim, ostendit, &c. Similiter eod. Com. cap. 64. sic ait: At in prædicta oratione proprium nomē febris scripsit, & est omnes species eius persecutus: deinde communi nomine continuas indicavit, quarum febres ardentes prædixit, & phrenitidas, &c. Com. autem I. in lib. 6. Epid. cap. 28. contraria asserit, nimirum in hunc modum: Ceterum febrium enumeratio, quæ in præsentī proposita est oratione, ab ea differentia prodit, quæ à calore desumitur: sub qua & pestilens febris comprehendī potest, ut quæ putridum habeat calorem: non potest

potest autem phrenitica, quum non, quemadmodum aliis, sic etiam ipsi Hippocrati fuerit mos, ut phrenitim febris speciem nominet.

Contradictio XIII.

Com. in Apho. 23. lib. 3. ait, neminem posse cohibere anhelitum: id quod perinde est, ac si dicat, opus respirationis minimè voluntarium existere, sed perpetuum, & naturale: cuius planè contrarium videtur esse, quod lib. 2. de Motu musculorum asseuerauerat, talia proferens: Quod autem totum opus respirationis voluntariè, & sponte ab anima fiat, declarauit quidem id barbarus ille seruus, qui quum vehementer ira concitatus, mortem sibi consciscere decreuisset, prostratus humi, respirationeq; cohibita, longo sanè tempore immobilis mansit: postea verò pauli volutatus, hoc pacto expirauit, &c.

Contradictio XIII.

Ib. 1. de Simpl. med. fac. ca. 8. ait aquam quidem dulcem, esse remedio sitienti: ceteras verò, acerbiores sitim relinquere. Cap. etiam 29. affirmat refrigerationem, sitisq; extinctionem, prouenire ab aqua, ut quæ frigidam humidamq; naturam sortiat. Contraria verò pronuntiat Com. 3. in lib. de Rat. vict. in morb. ac. cap. 40. ubi agens de aqua purissima, affirmat eam nec sitim sedare, nec humectare, nec alere. Com. etiam in Apho. 13. lib. 4. ait aquam nec potam, nec occurrentem extrinsecus, esse aptam natura humectare solidas animalis particulas.

Contradictio x v.

Com. 1. in lib. de Rat. vict. in morb. ac. cap. 22. ait mulsam & vinū magis humectare, quā aqua humectet: quum tamē lib. 1. de Simpl. med. fac. cap. 30. scripserit, aquam humidorum omnium esse humidissimam, nihilq; dari aqua humidius. Quod si quis dicat, vinum ad digestionem, hoc est, ad ipsam distributionem, esse aqua ipsa præstantius (vt ex Com. 4. in lib. 6. Epid. cap. 20. liquidò constat) ac proinde humectare potentius, etiamsi non sit aqua humidius: producemus ipsiusmet autoritatem Galeni, qui Com. 3. in lib. de Rat. vict. in morb. ac. cap. 8. ait vini astrictionem ab aqua exolui: vnde liquet vinum esse astringentius aqua, ob idq; penetrare multò egrius, atque humectare minus, in summaq; esse crassiorum partium: si verum sit quod habetur lib. 4. & 9. de Simpl. med. fac. & 4. de Comp. phar. secundum gen. & 6. de Comp. phar. secundum partes. & 1. de Sanitate tuenda, nempe astringentia omnia exiccare, ac meatus constringere. Taceo, quod idem Galenus ait Com. 2. in lib. de Fra. cap. 72. vinum videlicet exiccandi, repellendiq; facultatem sorti-ri. Vnde videtur etiam ipsi Galeno aduersari, quod ab eo scriptum est. Com. 3. in lib. de Rat. vict. in mor. ac. aquam deduci à vino per vniuersum corpus.

Contradictio xvi.

Com. 3. in lib. de Rat. vic. in mor. ac. cap. 40. ait aquā bilescere in iis, in quibus tumefacta sunt viscera

viscera, corrumpique in bilioso ventriculo. At libr. 9. de Medendi methodo, erysipelas verum, consistensq; in aliquo viscere, non aliter quàm potione frigida persanari professus est. Libro autem primo de Arte curatiua ad Glauconem, in febribus præter modum calidis, vrentibusque, quales nimirū oriuntur à flaua bile, audacter frigida propinanda cēset.

Contradictio XVII.

COm. 2. in lib. 1. Epid. cap. 77. affirmat, eos qui capillis sunt nigris, minùs diffuari, esseque frigidiori temperamento, hæc in medium producens: Nanque glabros, & qui cute sunt albida, item qui capillis rectis, capillis nigris, oculis nigris, & qui domi in otio inertem vitam egerunt, ostēdimus cū in aliis Commētariis, tum in iis, quos de temperamentis conscripsimus, minus digere habitum, quòd frigidiori sint temperamento præditi, &c. Atqui lib. 2. de tēperamētis, contraria de iis, qui pilos nigros sortiuntur, prodidit, in hunc modum: Fit autem niger pilus, quum deusto vi caloris vapore, excrementum in exactam fuliginem permutatur. Paulò verò post de pilorum generatione secundum regionum temperaturas, sic differit: Ergo Aegyptij, Arabes, Indi, quique calidam & siccā regionem incolunt, nigros exiguique incrementi, siccos, crispas, & fragiles pilos habent. Dein verò, de pilorum ortu pro ætatum temperamentis, subiungit talia: At qui iam florent, valentiores, & multos, & magnos, & nigros habent:

bent:quòd & frequentes iam iis sint facti meatus,
& fuliginosis excrementis præ siccitate & calore
abundent.

Contradictio XVIII.

CUm in aliis cōpluribus locis,tum vel maximè,
ad finem libri de Optima secta, Galenus ait,
phlegmonen esse tumorem præter naturam,
dolorificum, renitentem, durum, & calidum. Cuius
contrarium est, quod scripsit Comm. I. in lib. 6. Epid.
cap. 29. Nempe, Indurescūt dura præ frigore exie-
cata, vel ex scirrho, vel ex siccitate. Nam phlegmo-
ne tumorem minimè durum excitat, sed renitentem,
persimilem vtribus humore, spiritūve repletis.

Contradictio XIX.

Lib. 6. de Locis aff. cap. 2. & Com. in Aph 10.
lib. 7. & Com. 2. in lib. 3. Epid. cap. 6. & Com.
in Apho. 44. lib. 6. & lib. 3. de Naturalibus facul-
tatibus, ait, ileo morbo detentos reddere stercus vo-
mitu. Cui repugnat, quod habetur Com. in Apho. 12.
lib. 4. nempe, vomitione nihil eorum vacuari posse,
quæ continentur in intestinis.

Contradictio XX.

Lib. II. de Simpl. Med. fac. cap. de viperarum
carne, ait, à ratione sibi videri alienum, ad pa-
randos theriacos artifices, viperarū caudas præcide-
re: quū libro de theriaca ad pisonem, Andromachi
descriptionem prober, qua præcipitur, vt non modò
cervices,

cervices, sed etiam caudæ abscindantur, quòd utraque parte venenum gerant.

Contradictio XXI.

L*ib. 2. de Placitis Hippocratis & Platonis sic differit: Etenim si nudaueris cor, contuderisq; ipsum, atque depresseris, nec voce, nec spiratione, nec vlla prorsus voluntaria actione impediri animal cernes. Cerebrum autem ossibus si detexeris, aut quencunque ipsius sinum compresseris, non modò mutum, ac prorsus, spirationis expers, efficies, sed etiã omnino sensu, omnibusque arbitrariis actionibus, animal ipsum priuabis, &c. Quibus reluctantur ea, quæ libro 7. scripsit. Sunt autẽ hæc: Porro exciso capitis osse, viuento adhuc animali, & crassiori detecta membrana, si utrobique medio rectitudinis, quâ cerebro hæc plexu duplici incumbit, per hamulos eleuatam, aut solam ipsam incideris, aut totam excideris, neque insensile, neque immobile, ipsum euadet animal: quemadmodũ nec si obtegentem ipsius partem totum posterius cerebrum, aut solam incideris, aut excideris: imò verò nec si cerebrũ ab ipsis quomodocunq; excindas, sic quoque animans motus aut sensus expers reddetur, prius quàm ad aliquem ventriculum eius talis sectio perueniat.*

FINIS.

Errata paucula, suis locis restituenda.

Pagina 7. columna 2. versu 8. lege, Aborsus. pag. 21. col. 1. vers. pen. infidamque. pag. 25. col. 1. vers. 21. bulbi. pag. 28. col. 2. ad finem obtusus. pag. 32. col. 1. vers. 21. interciderit. pag. 60. col. 2. vers. ult. talus. pag. 68. col. 2. vers. 18. oporæ. pag. 99. col. 1. vers. 27. calor. pag. 100. col. 1. vers. 23. lib. 1. pag. 113. col. 1. vers. 22. madentem. pag. 121. col. 1. vers. 16. Dentium. ead. pag. col. 2. vers. 13. temerariæ. pag. 160. col. 1. ver. 3. iudicauerit. pag. 183. col. 2. vers. 17. *rvéðop*. pag. 221. col. 2. vers. 5. magis quam. pag. 240. col. 2. vers. 13. conuulsione. pag. 248. col. 2. vers. 26. aliam. pag. 327. col. 1. vers. 28. minxerit. pag. 359. col. 2. vers. 21. minúsque. pag. 363. col. 1. vers. 28. Septimanum. pag. 372. col. 1. ver. 8. arefcentibus. pag. 373. col. 2. ver. 2. Solstitia. pag. 394. col. 2. vers. 19. substantiæ. pag. 395. col. 2. ver. ult. Syncopæ.

Extrait du privilege du Roy.

Ar grace & privilege du Roy est permis, & octroyé à Guillaume Rouille, Libraire de Lyō, d'imprimer, ou faire imprimer, tant de foys, & en tel nombre que bon luy semblera, ce present liure, intitulé *Epitome omnium rerum & sententiarum, quæ in Cōmentariis Galeni in Hippocratem extant, per Andream Lacunam, cum nonnullis. Galeni Enantiomatibus, per eundem Lacunam collectis*: & sont faictes inhibitions & defences de par ledict Seigneur à tous autres Libraires & Imprimeurs, & personnes quelconques de n'imprimer, ne faire imprimer, vendre ny distribuer, en ses païs, terres, & seigneuries, autres que ceux qu'aura imprimé, ou fait imprimer ledict Rouille: & ce durant le temps & terme de dix ans, à commencer du iour & datte que serōt paracheués d'imprimer lesdictz liures: sur peine de confiscation des liures qu'ilz imprimeroyent, & d'amende arbitraire, applicable audict Seigneur. Et outre ce, ledict Seigneur, tant pour ceste œuvre que pour autres contenues & mentionnees en sesdictes lettres, & autres que par-cy apres il permettra audict Rouille d'imprimer, en mettant au cōmencement, ou à la fin, en brief & au vray (sur peine d'encourir crime de faux) le cōtenu en sesdictes lettres de privilege, veult & luy plaist qu'elles soyēt tenues pour suffisamment signifiees à tous Libraires, Imprimeurs, & autres: & soit cela de tel effect & vertu, que si lesdictes lettres leurs auoyent esté expressement monstrees & signifiees: sauf que, s'ils veulent pretendre qu'elles contiennent moins que ce que ledict Rouille aura mis en sondict brief, ilz seront remis à en demander exhibition par deuant le Senechal de Lyon, ou son Lieutenant: lequel, quant à ce, a esté commis par cesdictes presentes: le vidimus desquelles ledict Rouille sera tenu de deliurer à tous Libraires & Imprimeurs, & autres qui l'en requerront, à leurs despens: & y sera foy adioustee comme à l'original: nonobstant oppositions & appellations quelconques, mandemens, ordonnances, restrictions, defences, establissements de Courtz & iurisdiccions, & lettres à ce contraires, lesdictes inhibitions & defences tenans: comme plus à plein est contenu & declairé par lesdictes lettres de privilege, sur ce donnees à Villiers Costeretz, le dernier d'Octobre, M. D. LIII.

Ainsi signé, Mahieu.